BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

PHILODEMVS
VOL. RHETORICA

EDIDIT

S. SVDHAVS

I

1892

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

Βιβλιοθήκη
Michael H. Jameson

Edward Clark Crossett Professor of Humanistic Studies, Stanford University, 1977–1990

PHILODEMI

VOLUMINA RHETORICA

EDIDIT

DR. SIEGFRIED SUDHAUS

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCXCII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

FRANCISCO BUECHELER

HERMANNO USENER

S

Si possem, haec Philodemi de rhetorica volumina retinerem et retractarem potius quam ederem. Sed multa me commovent, ut quae habeam tandem edam. Nam et puerorum vel educatio vel institutio me ab hac studiorum subtilitate magis magisque revocat et amplioris lectionis cotidie movet desiderium, et infiniti laboris aliquis tandem finis faciendus videbatur, et complurium contentione et iudicio philologorum plus effici quam unius opera expertus scio. Ac spes est his voluminibus editis virorum doctorum oculos in has reliquias converti posse, quas cum ad scholarum illius aetatis rixas contentionesque penitus perspiciendas tum ad rhetoricae studia illustranda magni pretii esse existimo. Denique etiam de Epicuri philosophia nonnulla inde addiscimus.

Priusquam autem de materia et compositione totius operis disputarem, pauca praemittenda videbantur, quae ad ipsum textum pertinent. In quo redigendo non dubito quin multi me audaciae insimulaturi sint. Sed hoc inprimis, opinor, videndum erat, ut cum miserum plerumque et hiantem textum haberemus, vastae illae lacunae, quae seriem et continuationem sententiarum complexumque verborum dirimerent, coirent et explerentur. Cumque duobus malis propositis alterum eli-

gendum utique esset, temeritatis subinde quam passim obscuritatis vitium deprehendi malui. Velut ipsa prima pagina v. 13, 14 *μορίου* interposui, quod quamquam pro exquisitiore nescio quo vocabulo positum est, tamen sententiae fere satisfacit. Omnino autem liber alter, quatenus restitutus est, sine summa in coniectando audacia restitui non poterat. Scio p. 97, 18 verbum *ἀπράκτου* non exstitisse, synonymum credo. Neque equidem mihi non temerarius esse videbar, cum p. 99, 28 *'Απολλόδωρου* scriberem, et p. 99, 3 *'Εφεσίων* audaciae crimine non carebit. Sed Usenerum ipsum quoque in has voces deferri videbam, scitissimum talium rerum aestimatorem. Est aliquid audendum: liber legi posse debet: vel ex errore veritatis saepe fructus succrescit et percipitur.

Sed saepius quam temeritatem, quae semper habet aliquid vituperationis, tarditatem ingenii quispiam obiurgabit, quae caret culpa. Multa sine dubio hiant, quae poterant sanari. Concedo, Davus sum, non Oedipus. Videant alii: nec vero mea in posterum Philodemo deerit opera.

* * *

Praeter exempla Neapolitana musei regii Borbonici apographa illa, quae Oxonii adservantur, adhibui. Atque insigni, qua solet esse, benignitate Theodorus Gomperz, horum studiorum facile primus, sua mihi apographa, quae Oxonii facienda curaverat, concessit, ut iam antequam exirent ectypa photographa *(Herculanean papyri Bodleian facsimiles)*, illis uti possem. Ectypa ipsa tunc demum contuli, cum magna pars voluminis

primi iam in officinam missa erat. Quae tamen, quoad potui, contuli accurate. Fit enim, ut vel acutissimo oculo et optima luce singula legi non possint, cum et tabularum perspicuitas satis sit diversa, et quae margini subiecta saepe apparent, luce deficiente paene obliterentur. Accedebat, quod Gomperzii apographa satis accurate instituta illinc non magnopere emendari videbam, minora autem velut *Δ* et *Λ* sive *Γ* et *T* immutatae plerumque multo ante expediebantur. Commemorandum denique duas papyros partem libri secundi et partem quarti continentes iam 1825 Oxonii in Herculanensium Voluminum tomo II p. 1—116 publice propositas esse.

Ante hanc editionem iam Itali textum in voluminibus collectionis prioris restituebant. Quorum mentionem perraro et paene nunquam feci, quia linguae Graecae non satis gnari summa in explendis verbis licentia usi sunt. Textus enim inde a locutione Homerica usque ad consuetudinem Byzantinam quidvis comprehendit. Nec vero feliciores fuerunt in sententiis indagandis. Quoniam tamen verum in hoc genere emendandi ipso saepe obtutu et felicitate quadam oculi non minus quam scrutando invenitur, ipsi quoque sua ἕρμαια habent. Itaque quotiens me illis quidpiam debere iudicabam, hoc in adnotationibus commemoravi.

Partem libri quarti ex Oxoniensi exemplo edidit Leonardus Spengel in *Abh. der Münch. Acad. Phil.-hist. Cl.* III, 1 1837 p. 207—303. Is quamquam sagacissime plurima absolvit, tamen quod exemplari Neapolitano nondum uti poterat, nonnulla supplenda reli-

quit. Cuius mentionem faciebam, cum eius lectionem a mea discrepantem respiciendam censebam.

Deinde E. Gros Francogallus in libro „*Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς* ex Herculanensi papyro lithogr. Oxonii excussa restituit, latine vertit etc. — Adiecti sunt duo Philodemi libri de rhetorica Neapoli editi, Paris. 1840:" et Spengelium et Italos descripsit.

Singulos denique locos Usenerus in Epicureis et Gomperzius passim tractaverunt. Quorum hic plerumque in *Zeitschr. für die österr. Gymn.* de voluminibus Neapolitanis disserens non pauca protulit. Usenero autem non unum locum, non unum volumen, sed paene totum librum debeo, quippe qui me ad haec studia adulescentem adduxerit, relanguescentem erexerit, dubitantem confirmaverit, docuerit imperitum, revocaverit errantem et temerarium, multis denique locis inde a pag. 129 vel verum vel veri simile investigaverit. Idem vero ne voluit quidem nomen suum singulis inventis addi, quod tamen hic illic faciendum credidi. Nec Buecheleri operam mihi defuisse quicunque Bonnam attigerit, ultro coniecerit. Quibus mihi hoc loco duumviris, quoniam referre non possum, gratias agere quam plurimas liceat.

De exemplaribus Neapolitanis et Oxoniensibus.

Exempla chalcotypa Neapolitana quamquam non mediocri diligentia confecta sunt, tamen fieri non poterat, quin in tanta frustulorum farragine erroribus interdum gravioribus deformarentur. Mitto minora, quae singulis locis enotata sunt, velut p. 99, 29 ΡΙΚΗΝ, cum O recte exhibeat [πα]ρεθήκα[μεν], illud tanquam

ῥητορικὴν videatur. Inauditum est, quod p. 185, 24—26 legitur: *καθάπερ ἐγὼ μὲν τούτων πολλὰ κἀγαθὰ πεποίηκ' αὐτὸς* (sc. *λέξεως καχεξίας*!). Litterae tamen magnae, pulchrae, distinctae sunt, in O autem satis discrepant. Sed graviora adscribam. Quicunque XI² fol. 126—128 inspexerit, quae quidem folia continuitatis speciem praebent, non facile de contaminatione suspicabitur. Attamen folii 126 pars superior congruit cum pag. 9 eius voluminis, quod *περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικὸν* inscribitur, pars inferior cum *ὑπομν.* pag. 5! itemque folii 128 pars superior respondet *ὑπομν.* pag. 11, pars inferior *ὑπομν.* pag. 10!

Saepius accidit, ut fragmenta errore bis describerentur. Conferas quaeso

VII² fol. 38, fr. 6	et	VII² fol. 42, fr. 12.
αισιν		*κ . . . δυσι*
ιτιστα		*τιστα*
εγε . υ		*ειγο . υ*
ονακασ		*οναλα*
πασ˜αδσ		*παστασ*
υπαραι		*ανπαρασ*
ονεπιδε		*ωνεπιδε*
τωνειδοσ		*τωνσιδοσ*
τουσηστιν		*ουσηστο*
˜κυδαινει		*˜κυδαινθα*
καιταυτειν		*καιταυ . ṿ*

Vix melius quam hoc exemplo illustrari possit, quam incerta quamque exigui pretii talia sint, cum ne unus quidem versus plane congruat. Sed multo magis admiramur, quod p. 225, ubi fr. 1 et 5 similiter congruunt, alterum mediam partem paginae, alterum dex-

tram partem explet. Qui hoc fieri potuit? Ut brevis sim, Neapolitani si qua exigua frustula habebant, istis reliquiis marginem addiderunt, quae deerant, tamquam ornamenti gratia compleverunt et in integrae paene paginae speciem redegerunt. Evolvas quodlibet volumen collectionis alterius (vol. VI—XI), quo fragmenta contineantur. Mox invenies fragmenta, quae ex altera vel ex utraque parte contrita tamen margine addito in speciem quandam integritatis refiota sunt. Demas, quaeso, quae marginem efficiant: additamenta sunt: facile ea fissuris quibusdam internosces, quibus Neapolitanos additamenta sua significare voluisse puto. Optime hoc genus edendi illustratur VII^2 fol. 170 fr. 11, 10. Litterae mediam paginam obtinent. Legitur v. 10: σιαζεινδες, ut sub littera σ appareat lineola, scilicet signum interpunctionis, quod initio versuum subiungitur. Deprehendimus igitur paginam sinistram, quae media proposita est.[1])

Apographa Oxoniensia ab hominibus linguae Graecae insciis et eo tempore confecta, quo integriora fuisse videntur volumina, modo meliorem, modo deteriorem textum exhibent, plerumque autem pleniorem. Versum omissum esse uno tantum loco memini in *ὑπομνηματικῷ* col. 40, quod in N saepius accidit.

---

1) Quod iam Kemke et Hausrath in libris de musica et de poematis editis notaverunt paginas diremptas et falso contaminatas, in nostris quoque libris accidit velut initio libri V, quod singulis locis adscripsi.

De forma papyrorum et fide apographorum.

Papyrus 1427 = V^2 fol. 26—35 finem primi libri continet. Litterae tamquam fugiente calamo exaratae sunt. Multa mutata, deleta, adiecta sunt. Papyrus a summo ad imum fissuris dirempta satis tamen ad restituendum textum integra est. Utrumque exemplar et Oxon. et Neap. eiusdem fere pretii est.

Papyrus 1674 = IV^2 42—108 partem libri secundi continet. Fortasse, quia hic liber sine dubio permagnus fuit, charta scribam defecit. Sed sit sane casu non perfectus, certe medio capite interruptus est liber. Ductus litterarum simplex est, paginae optimae interdum et continuae semper. Exemplum Neapolitanum diligentius confectum et melioris usus est, Oxoniensi tamen, quod 1825 editum est, licet omnino magis corruptum sit, multa tamen corriguntur et explentur.

Papyrus 1672 finem libri alterius exhibet = V^2 36—76. Litterarum ductus si minus elegans at fortis et virilis est. Nimis multa correcta sunt (puto manu aliena). Neap. exemplar praestat diligentia, Ox. copia, verum pessime descriptum est, ut subinde ex totis versibus, qui integri viderentur, nihil elicuerim.

Papyrus 1423 = XI^1 p. 1 sqq. dat priorem partem libri quarti. Summa arte et elegantia magnisque litteris conscriptus est, ut vix aliquid mutare audeas. Apographo tamen Ox. nonnulla emendantur. Hoc etiam sub finem paginarum uberius est.

Papyrus, quae alteram partem libri quarti continet (= XI^1 part. II), in duas partes divisa, vel potius

discissa est. Nam cum 24 paginae evolutae essent, bello intercedente opus omissum est (anno 1799). Cumque hae 24 paginae nimis dilaceratae sint, quae paullo post evolutae sunt paginae 44 egregium textum exhibent. In quo peropportune accidit, quod Angli hanc partem descripserunt (= Herc. Voll. II, p. 1—45). Quamquam enim parum diligenter in describendo versati sunt, tamen multas schedulas margini adiecerunt, quae in N desunt.

Papyrus 1669 quintum, quem posui, librum continet = V^1 f. 1—67. Partes eiusdem papyri esse credo pap. 220 = VI^2 fol. 188—199 et p. 1078, 1080 = VII^2 fol. 161—185. Papyri 1078 et 1080 fragmenta Neapolitani numeris 1—32 inscripserunt tanquam unius chartae, recte sine dubio. Itaque his coniunctis tres papyros habemus, vel potius tres unius papyri partes. Forma litterarum plane eadem est, constat ratio, si versuum numerum, qui est quadraginta, computas, constat, si litterarum in singulis versibus numerum respicis, qui est duodeviginti. Erat haec omnis papyrus, quod quidem ex exemplis Neapolitanis conicias, non sine elegantia quadam et diligenter conscripta. In 32 continuis paginis semper initium et finis desunt, media folia satis vastis lacunis lacera sunt. Angli hanc quoque partem descripserunt, unde N non paucis locis vel corrigitur vel completur.

Papyro 1015 = V^2 f. 77—152 is liber continetur, quem sexto loco posui. Videtur neglegentius conscripta, si litterarum formam respicis. Praeterea exemplum Neapolitanum satis mendosum est, praestat apographon Oxoniense, quod et accuratius et uberius est.

De papyro 1004 = III^2 fol. 110—209 hoc Neapolitani in indice adscribunt: „huius voluminis pagellae, in quibus nihil fere legitur, neglectae fuerunt, de earum numero tantum ratione habita“. Et vero miserae laciniae sunt, quae centum foliis proponuntur, cum octo paginae, quas Angli depinxerunt, facile possint restitui.

De textus voluminum, qualis olim fuisse videtur, forma et condicione.

Non mirum est in his combustis papyris litterarum vestigia nimis dubia et fluxa esse. Tamen qui primum haec volumina evolverit, ne suspicabitur quidem, quam incerta via emendator incedat. Quod cadit maxime in fragmenta voll. VI^2—XI^2.

Proponam e. g. V^2 fol. 83, fr. 12.

Neap.		Oxon.
. . *δυ . . . περια . λοι . . τ*	—	*τολε . εινκα*
. *τε . . κα . σου . υνα . α*	—	*γι̣νορ̣θωσα*
. . . *μασ . . υδεανση . . .*	—	*τοδι . . . γεσθασ̣*
. . . . *τινοιπ . . . . ο . α . . .*	—	*νειναικαταγι*
. . . . *εα . τωντοσ . ραπ .*	—	*ησδιαλεκτικησ*
. . . . . *αι . τωνα . θια .*	—	*δενειστοι . λω*
. . . . . *υ . . ιν . οδευκα .* / . . *υνε . . τα . . . .*	—	*υνεργουντι . . εσικα*
. . . . *υ . . . . . τοισεν . .*	—	*υντοισομοιοισελ .*
. . . . . *σι . να . καθοσ . νε*	—	*ιξεινκα . αθοσον*
. . *ναλεγοσ . ταυ . το*	—	*διαλεγεσσ . ταυτοτ*
. . . *αταβραχυλιτειν̣ι . .*	—	*χταβραχυμ . ατο*

Sed etiam in pristino textu menda fuerunt (velut 51, 1; 187, 4; 211, 18), quamquam perrara deprehendimus. Nam

quantum quidem iudicari potest, omnia vel paene omnia volumina a correctore emendata sunt, quaeque deerant addita.[1]) Itaque cavendum est, ne quae quis in textu restitui posse desperet, ea addendo vel demendo ad suam opinionem componat. Sed in eo libro, qui inscriptus est *περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικόν*, ipse Philodemus nonnulla correxisse videtur. Supersunt enim duo huius libri exemplaria, pap. 1426 paginarum 16 et pap. 1506 paginarum 58. Illic p. VIII, 27 *φανήσεται*, XII, 27 *διατριβικὸν* exstant, cum in altera (priore puto) recensione *φανεῖται* et *σχολαστικὸν* exstiterint. Pagina paenultima etiam textum omnino differentem deprehendimus, quod in apparatu critico adscripsi. P. XIV, 6 sqq. legitur: *τὸ γὰρ „καθὸ ῥήτωρ“ οὐκ ἄλλο τι λαμβάνεται νῦν ἢ τὸ ἐν τούτῳ ῥήτωρ ἐστὶ* etc. — Altera recensio hoc habet: *τὸ γὰρ „καθὸ ῥήτωρ“ οὐκ ἄλλο τι λαμβάνεται τοῦτο νῦν* etc. Hoc *τοῦτο* notandum est: est enim neglegenter et *ὑπομνηματικὸν* conscribentis, quod postea scriptor textum denuo recensens resecuit. Nec vero contemptor elegantiae philosophus et poeta fuit Philodemus, quod vel inde colligas, quod hiatum consuetudine illius aetatis si minus omnino vitavit, at certe raro admisit, quam ego in coniciendo normam fortasse nimis saepe neglexi. — Duplex recensio etiam libri secundi fuisse videtur, de qua conferas, quod p. 28, 32—34, p. 44, 20, p. 24, 4 adnotatum est.

---

1) Bis voce *κάτω* significatur aliquid sub textu addi, cf. p. 9 et XI² fol. 114, fr. 6.

De rhetoricis Philodemi operibus.

Iam antequam hoc magnum de rhetorica opus conscriberet, minimum tres, qui ad hoc argumentum pertinerent, libros Philodemus ediderat. Scriptus erat liber *περὶ λέξεως*. Cf. p. 156, 10 sqq. *καθάπερ ἐν τοῖς περὶ λέξεως ἀποδίδομεν ἐξεργαστικῶς* (sc. *περὶ ἀσαφείας*)· *ταὐτὰ δὲ καὶ νῦν κεφαλαιωδῶς ὑπομνήσομεν*. Eodem pertinere puto, quod p. 160 dicit: *τὰς ἄλλας διαφοράς, ὧν ἔκθεσιν ἐν τοῖς περὶ τούτων ποιούμεθα λόγοις.*[1]) Editus erat *περὶ ἐπαίνου* liber. Cf. p. 219, 20 sqq. . . . *καὶ πάνθ' ὅλως, ἅπερ ἡμεῖς ἀναγκαίαν ἔχοντα χώραν πρὸς τοὺς ὀνησιφόρους ὕμνους ἐν τῷ περὶ ἐπαίνου λόγῳ διαστέλλομεν.* De cuius argumento nonnulla in antecedentibus disputat, quibus illum libellum ad rhetoricam pertinuisse apparet. Illud denique *περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικὸν* et reapse ante rhetoricam scriptum esse consentaneum est et, ni fallor, p. 90, 30 sqq. indicatur. Quem locum cognitu dignissimum sic interpretor: adversarius nescio quis multis capitibus contra Philodemum disputavit respiciens ea, quae ille commentariis in suum ac discipulorum potius quam alienum usum compositis exposuerat. Haec utpote publici iuris non facta fas non fuisse dicit ab eo impugnari. Quot autem libros illa *ὑπομνηματικὰ* continuerint, sciri vix potest; complures fuisse veri simile est. Credo etiam papyrum 832 = VII² fol. 44—67 illuc reiciendam esse, de qua in tomo secundo dicetur, qui illud *ὑπομνηματικόν*, papyrum 832, fragmenta continebit.

1) De elocutione se acturum porro, si otium fuerit, p. 325 promittit in fine *illius libri*.

Contra alium librum, cuius titulus deperditus est, ex hoc maiore Philodemi de rhetorica opere sumptum esse puto, pap. 1004 = III² fol. 110—209. Quod quamquam demonstrari non potest, per se ipsum veri simile est, nisi forte aliud probatur. Mihi quidem et scribendi et argumentandi ratio tota Philodemi esse videbatur.

Ne fragmenta quidem excepto uno omnia recipere ac vindicare Philodemo dubitavi. Nam me iudice manifestum est nos bibliothecam vel potius reliquias bibliothecae Philodemi habere. Plurimae papyri nomen eius prae se ferunt. Multa bis servata sunt, multa pluribus etiam exemplaribus. Velut libri alterius, qui duobus continuis exemplaribus traditus est, septem (vel novem) praeterea fragmentorum fasciculos in manibus tenemus, p. 408, 409, 425, 1079, 1086, 1117, 1580. Ac licet duae tresve fragmentorum series quippe unius quondam integrae papyri partes coniungendae sint, quod demonstrari posse nego, quis tot exemplaria Philodemi in sua esse bibliotheca passus sit nisi Philodemus?

Unum fr. ab his seiungendum dixi, quod exstat IV² fol. 182—191 et fol. 204—208. Quamquam enim in media Philodemi de poëmatis diatriba invenitur, tamen de rhetorica aperte est.[1]) Nec dubium, quin illa frustula non sint Epicurei cuiusdam; Stoici esse recte, opinor, Usenerus Epic. p. 414 s. v. *Ναυσιφάνης* et 401 s. v. *Ἀπολλοφάνης* adnotat. Ex quibus IV² fol. 206 sic Usenerus expressit: *μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν τέχνην τί δὴ λέγουσιν ἄλλ' ἢ „φιλόσοφος ἀνὴρ οὐ*

1) cf. Hausrath l. l. p. 217.

πολειτεύσεται"; δι' ὃ δὴ ἄρχονται μακρῶς ἢ πρὸς τὸν Δημοκρίτειον Ναυσιφάνην διαμάχονται, πρὸς δὲ τούτοις μάλα πιστῶς μειρακισκεύονται τόν θ' αὐτῶν Ἰδομενέα μαθητὴν παρεισάγουσιν ἐν τοῖς χαύνοις[1]) *οὕτω περιγινόμενον.* — Ultima verba sic mihi Usenerus interpretatus est. Nil mirum, si iste inter fatuos homines sic potuit excellere. Hic locus contra Epicurum conscriptus est, de quo uno verba *τόν θ' αὐτῶν μαθητὴν* intellegi possunt. Idomeneum autem Epicurus disputantem induxerat in Convivio[2]), si quidem locum notitia dignissimum recte restitui p. 102, 22 sqq. *Ἐπίκουρος τοίνυν ἐκείνων ἀμέλει τῆς ῥητορικῆς μίαν δύναμιν ἐπαγγελλομένων τὴν σοφιστικὴν καὶ τὴν πανηγυρικὴν καὶ τὴν πολειτικὴν ποιεῖ τὸν Ἰδομενέα μετὰ τὸ „παρρησιάσθω μετὰ τῶν ἐγνωρισμένων" αἰτούμενον συγγνώμην, εἰ νέος ὢν θρασύνεται, καὶ συνασπίζοντά*[3]) *τινα ζητεῖ τοιαῦτ' ἄττα λέγων· „θαυμαστόν, εἰ σὺ μὲν οὐθὲν ἐξείργου διὰ τὴν ἡλικίαν, ὅτε αὐτὸς ἂν φήσαις τῶν κατὰ σεαυτὸν ἁπάντων νέος ὢν πρεσβυτῶν ἀνδρῶν καὶ ἐνδόξων πολὺ ἐν τῇ ῥητορικῇ δυνάμει ὑπερέχειν."*[4]) De hoc loco, quem falso interpretatus est adversarius et unde Epicuri de sophistica rhetorica opinionem perverse statuit, Philodemus a p. 103—119, 27 verba ita facit, ut grammatica et logica interpretatione et Epi-

---

1) Verbum incertum est. Pap. habet *ΧΑΓ..* ‖ *. ΙΣ διατριβικοῖς?* —

2) Epicurum ibi iuvenes audientes induxisse ex Plutarchi quaest. conviv. III, 6, 1, p. 653 constat.

3) pap. *. υναπιγοντα.*

4) Hoc *ὑπερέχειν* respondere illi *περιγινόμενον ἐν τοῖς χαυ..* ‖ *. ισ puto.*

curi sententiam eliciat et suam cum Epicuro congruere probet. Eodem pertinet, quod Philodemus p. 97, 17 sqq. disputat non ex Convivio vel ex libris *περὶ βίων* Epicuri de rhetorica sententiam quaeri oportere, sed ex ipso de rhetorica libro. Itaque paene certum est Philodemum respicere haec, quae Stoico nescio cui tribueramus fragmenta: paene certum est hunc ipsum libellum ex philosophi nostri bibliotheca esse, eoque olim illatum esse, ut refutaretur. Cumque hac quoque via in Philodemi bibliothecam reduci videremur, iam non temerarius mihi videbar, quod quaecunque de rhetorica in fragmentis servata sunt (= Herc. voll. VI^2—XI^2), priusquam contrarium comprobaretur, Philodemo vindicabam.

De Philodemi opere *περὶ ῥητορικῆς*.

Volumina haec ad Gaium quendam puerum missa sunt, cf. p. 223, 5. Quot libri fuerint, non constat. Fuerunt autem ipso testante auctore plures quam quinque. Cf. p. 224, 5: — *ἐν τοῖς ὕστερον γραφησομένοις λόγοις ἀποθεωρήσομεν.* Itaque cum quartum librum finiret, plures etiamtunc libros conscribere in animo habebat. Mihi autem varietatem vel eorum respicienti, quae in fragmentis tractantur, vel eorum, quae passim se tractaturum auctor pollicetur, quae denique continuis papyris tradita sunt, aliquanto plures fuisse veri simile visum est. Quamque amplum opus molitus sit, vel inde licet conicere, quod librum quartum in duas partes diremit. Libros autem continuos, si papyrum 1004 sine titulo traditam Philodemo de-

deris, sex habemus, ex quibus duo (pap. 1669 et 1015) tantum *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς* inscripti sunt. Ceteri tituli sunt:

l. I: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς ὑπομνημάτων α'* $\overline{\alpha\varrho}$ XXXA $\overline{\sigma\varepsilon}$ \Z (puto ρλζ' fuisse collato libro IV^a^, cuius ultimae paginae numerus ρμζ' subscriptus est).

l. II: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς β'* . . . XXXXHH[1])

l. IV^a^: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς δ' τῶν εἰς δύο τὸ πρότερον*

l. IV^b^: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς δ' τῶν εἰς δύο τὸ δεύτερον* (qui titulus in fine papyri subscriptus est).

Sine dubio scriptor per totum opus accuratissimam dispositionem secutus est, ut solet. Saepe enim singularum partium dispositionem commemorat, quas absolverit, quas tractaturus sit. Cuius rei exemplum librum secundum perlustres. Nec tamen hanc dispositionem, quoniam ingentis operis non ita multas continuas partes habemus, restituere aut dispicere possumus. Singula vero emergunt.

Atque nonnulla iis locis patefiunt, quibus vel antecedentia respicit vel pollicetur futura. Antecedentia autem commemorat, ut omittam ea, quae videntur minora vel obscura[2]), p. 98, 27 *ἐν τῷ πρὸ τούτου — παρεθήκαμεν* i. e. libro primo. Eodem libro vel initio secundi de Polyaeni vel potius de Pseudopolyaeni quadam sententia dictum erat, cf. 49, 7 sqq. Maioris momenti ea sunt, quae materiam futuram adumbrant,

---

1) Titulum ex duobus duarum papyrorum titulis composui. Litteram β' tantum apographon Ox. pap. 1672 exhibet.

2) cf. 23, 2; 155, 5; 183, 20; 191, 5.

quorum alia perspicua sunt, alia quo pertineant, non apparet. Manifesto sub finem libri primi (p. 12, 18) ea pars libri alterius describitur, qua Epicuri, Metrodori, Hermarchi testimonia afferuntur = p. 69, 2 sqq. Quod autem profert p. 12, 9—18 *τοῖς δ' ἡμετέροις κτλ.*, aperte pertinet ad Bromii cuiusdam Epicurei *περὶ τεχνῶν* aliorumque Epicureorum libros. Ut autem his locis secunda pars libri alterius attingitur, sic p. 1, 1 et p. 11, 3 sqq. in primam eiusdem libri partem reicimur, cum dicat: *πρὸς τὰς κατὰ μέρος λόγων* (scil. adversariorum) *διακοπὰς ἐπιμνησθησόμεθα* et *ἐπί τε τῆς διακοπῆς τῶν κατὰ μέρος λόγων ἔνια τῶν νῦν παραλελειμμένων ἐπισημασίας ἀξιωθήσεται.* Cf. p. 31, 33 *χρεία πρὸς αὐτάς γ' ἐπιέναι τὰς τῶν κατὰ μέρος λόγων διακοπάς.* — Ut autem in fine libri primi argumentum secundi proponitur, sic in fine alterius argumentum tertii libri delineatur p. 135, 40, de quo statim verba facienda sunt fusius. Nec aliter p. 223, 19—224, 4 argumentum libri quinti adumbrari credidi, cum quae sequuntur de Gorgia Platonis p. 224, 5 sqq. ad pap. 221 pertinere verisimile sit = VIII^2 fol. 134—137. Reliqua adhuc in dubio relinquere malui, dico p. 67, 24; 211, 20; 212, 4; 214, 20; 222, 6 sqq.

De argumento libri I.[1])

Consentaneum est Philodemum de natura ac partibus rhetoricae disputaturum de singularum artium vi

---

1) Accuratius et paene ad verbum has paucas paginas expressi, ut qui primo librum evolveret, quo niteretur haberet neve sermonis difficultate a limine depelleretur.

et genere praefatum esse. Artes autem inter se differre contendit, alias per se ipsas stare, nec ullius omnino exercitationis indigere, alias usu et consuetudine contineri, alias ingenii quadam felicitate niti, alias denique aliter misceri, harum opera ad artifices pertinere solos, illarum etiam ab iis perfici, qui artificis nomine careant (fr. IV, II). Recensentibus autem, inquit, eorum, qui de rhetorica scripserunt, libellos varia vitiorum genera occurrunt. Velut errant, qui ex artibus removere cupiunt, si qua proprii aliquid afferat et hoc ad ipsam putant pertinere rhetoricam. (fr. I). — Qui rhetoricam ab aliis doctrinis vel artibus[1]) differre volunt, non illam artem esse negant, sed non solam utique ad finem suum pervenire, immo alius quoque artis auxilio niti posse contendunt (p. I, II init.). Id vero in libris adversariorum miserrimum genus argumentandi est, si quis illis ipsis, unde sua illi vaticinantur, usus vel contrarium possit probare; minimeque ab illis eorum opinio redarguitur, qui partem artis ab imperfecto artifice recipi posse proponant. Porro vitiosissimum, si qui ab his, qui partem artis possident, exorsi totas scientias vituperant. Prompta enim defensio est. Nam persuadebunt fortasse, qui oratores non sunt, at ipsa oratione persuadendum est: is enim finis est rhetoricae. In quo perridicule formositate, auro etc. cuilibet persuaderi posse profertur (pag. III). Cumque privatum oratione interdum persuadere con-

1) Apud Philod. doctrinae et artis notionem non multum differre, illustratur p. 75, 13 sqq.

fitendum sit, at nec melius nec cum tanta artificii proprietate nec tam stricte quam artifex persuadebit.

Porro argumentorum, quae illi proferunt, alia non concinna sunt, alia ne diversa quidem inter se sed iactandi gratia multifariam mutata et variata. Eo quoque vitio nimis illorum libri laborant, quod ea, quae per se ipsa patent, demonstrant nec ullo ordine disposita proponunt (IV): quae quidem ad plurimos commentarios pertinet vituperatio.[1] Velut per se ipsum patet facileque illis concedetur certis quibusdam locis ac temporibus artem nullam exstitisse, si apud quos vel quibus temporibus scribendi artem fuisse negandum sit, apud eos ne artes quidem litteris mandatas demonstrasse videbuntur. Denique vel omnes vel plurimae argumentationes vel concessis praemissis non id efficiunt, quod ii, qui illas composuerunt, volebant demonstrari. Quod enim accidit in musica, ut si minus scribendi vel legendi ars inde nascatur, at aliarum rerum scientia esse possit, idem usu venit in rhetorica, licet politica et usus forensis illinc non efficiatur (V). Recte autem iudicat, qui politicam non ex sophistica quaerendam censet. Iam ut dialectica ars est, nec tamen quidquam per se ipsa perficit, nisi si cum ethicis et physicis quaestionibus coniuncta exhibeatur, ita rhetorica illa quidem ars est, sed nisi cum rebus politicis conexa operum opifex existere non potest. Plurima enim argumenta extrinsecus petita esse apparet.

Sunt fortasse alia etiam vitiorum genera, quae ad illos libros pertineant: nec tamen ad unguem rese-

---

1) *p. 8, 38 colon*, 8, 3 punctum ponendum est.

canda censemus ea (VI), quorum perspicua est vitiositas, et in perstringendis singulis nonnulla, quae nunc omisimus, afferentur.

Ex Epicureorum denique numero vehementissime eos vituperat Philodemus, quicunque sophisticae rhetoricae ullam esse artem negaverunt et in hanc sententiam libros composuerunt. Quodsi hanc artem esse Epicurus, Metrodorus, Hermarchus declaraverunt, ut demonstrabitur, qui contra hos ex Epicureorum numero scribunt, paene pro parricidis habendi videntur. —

Vides Philodemum his, priusquam singula aggrediatur, generatim qualia vitia impugnaturus sit, comprehendere et tanquam viam munire. Hoc autem in aestimandis et diiudicandis his voluminibus imprimis tenendum esse apparet, Philodemum non rhetoricam sed de rhetorica scribere, non artem edere sed componere *ἀντιγραφήν*, non tam sua praecepta dare quam refutare aliena. Cf. e. g. p. 214, 22 *πρὸς ὃ καὶ λαλήσομεν ἐπὶ τοὺς ἐκδεδομένους ὑπ' αὐτῶν λόγους ἀναφέροντες.*

De argumento libri II.

Quoniam dispositionem huius libri paene totam ipsis Philodemi verbis adscribere licet, quantum id fieri poterat, facere non dubitavi.

I. *Ἑτέρων δόξαι.*

1. *κατὰ μέρος λόγων διακοπὴ*

   a. *τῶν ἠρωτημένων ὑπὲρ τοῦ τέχνην μὴ εἶναι τὴν ῥητορικήν* (p. 13—29, 14) καὶ

b. *τῶν ὑπὲρ τοῦ τέχνην αὐτὴν εἶναι προφερομένων* (p. 29, 14—46, 16).

2. *πρὸς Ἐπικουρείους*

a. *τοὺς λέγοντας τὴν ῥητορικὴν τοῦ μὲν γράφειν λόγους καὶ ἐπιδείξεις ποιεῖσθαι τέχνην εἶναι, τοῦ δὲ δίκας λέγειν καὶ δημηγορεῖν οὐ τέχνην* p. 47, 17 sqq.

b. *πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὴν τέχνην, προσδεομένην δὲ φύσεως καὶ τριβῆς οὐκ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀνάληψιν ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέλους* p. 49, 14 sqq.

c. *πρὸς τοὺς ἀποφαινομένους οὐκ εἶναι τέχνην, εἴ τις προείληφε τέχνην τὴν τὸ μεθοδικὸν ἔχουσαν καὶ ἑστηκὸς παράδοσιν, εἰ δὲ καλεῖ καὶ τὴν ὁλοσχερῆ παρατήρησιν τὴν στοχαζομένην τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ κατὰ τὸ εὔλογον, τέχνην εἶναι* p. 53, 5 sqq.

d. *πρὸς τοὺς μόνον ἀντιφώνους σχολῶν τοὺς ὑπομνηματισμοὺς ἀναγράψαντας*[1]) p. 57, 23 —60, 11.

e. *πρὸς Βρόμιον* contra Epicuri sententiam stantem p. 64, 11—68, 1.

II. *Φιλοδήμου δόξαι*,

quae quattuor capitibus illustrantur:

a. *τέχνη τί λέγεται κατὰ τὴν συνήθειαν, ὑπομνῆσαι βραχέως (οὐ γὰρ ἄλλη τὰ ἡμέτερα ἔστι δεῖξαι)* p. 68, 1—77, 26.

---

1) Additur p. 60, 11—64, 10 de politica disputatio, quam nemo fere Epicureus artem esse statuat, et de quibusdam, quae rhet. artibus intercedant, differentiis, de quibus perperam nonnulli indicarunt.

b. *τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχνην λεγομένην παρὰ τοῖς ἀνδράσιν, καθ' οὓς φιλοσοφοῦμεν, ἐκ μεθόδου καί τινος τῶν στοιχείων παραδόσεως γινομένην, μηδὲ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς προλεγομένους διεστῶτας*[1]) p. 77, 26—122, 25.

c. *καὶ τὸ τὴν σοφιστικὴν περὶ μὲν λόγων γραφὰς καὶ ἐπιδείξεις τέχνην εἶναι, περὶ δὲ τὸ δίκας λέγειν καὶ δημογορεῖν οὐκ εἶναι τέχνην*[2]) p. 122, 25—136, 20.

d. *ἔτι τὸ τὴν πολιτικὴν ἐν ἱστορίᾳ καὶ τριβῇ καθεστηκέναι, τεχνικὸν δὲ μηθὲν προσφέρεσθαι*[3]) p. 136, 20—146.

Habes fere, quae in continuis papyris tractantur. Multa tamen interciderunt. Dixi papyros 408, 409, 425, 1079, 1086, 1117, 1580 huc pertinere. Nam textus singularum paginarum aut cum papyro continua aut cum aliis horum fragmentorum paginis ita concinit, ut ex altero alterum pendeat. His septem papyris addendae sunt p. 1573 = VIII² fol. 42—52 et p. 468 = X² 63—66, quas partes esse huius papyri argumento demonstrari posse confido.

Agitur autem hoc toto libro trita illa quaestio, sitne ars rhetorica necne. Ac priore parte Philodemus alienas, altera suas profert sententias. Quarum partium prior ita bipertita est, ut primum aliorum philosophorum, deinde Epicureorum argumentationes per-

---

1) Satis incerta proposui, tamen sic fere supplenda sunt, quae p. 68 non poteram emendare. Cf. p. 77, 26 sqq. *ἀλλὰ νῦν — οὐχ ἡμεῖς.*

2) cf. 122, 25 sqq.

3) cf. *136, 20* sqq.

lustret. Nam qui p. 47, 14—68, 1 citantur, omnes esse Epicureos constat, quia horum sententiae ad Epicuri normam omnes examinantur. Cumque quaecunque ab aliis sive philosophis sive rhetoricis disputata sunt, rhetoricam artem esse aut negent aut probent, viginti fere vel plures etiam „*λόγοι*" vel „*ἀποδείξεις*" vel „*πίστεις*" recensentur, quibus rhetoricam artem esse negetur, sex, quibus defendatur. Philodemi autem ratio ea est, ut ipsis auctorum verbis propositis sua adiciat, semel etiam praemittat.[1]) Sic enim illud *δέον ἐπί τινων προρρήσεως καὶ ἐπιρρήσεως* 31, 1 interpretandum est.

His autem ipsis *λόγοις* non multa antecessisse videntur. Quamquam enim consentaneum est eum, qui de rhetorica scripturus sit, definitiones illas varias huius artis recensere, tamen XI², 99 et IX², 99 (cf. X², 153) id in singulis *λόγοις* tamquam subseciva opera factum esse videtur. Ibi enim opus rhetoricae *τοῦ πείθειν τις δύναμις τὸν ἀκροατὴν* definitur et finis eius *τὸ τοὺς ἐνδεχομένους εἰς τὰ προβλήματα λόγους εὑρεῖν*[2]) dicitur. — Nec de cunabulis et incremento artis caput praemissum esse Coracis et Antiphontis nomina IX², 111 laudata mihi persuadere potuerunt. Quod denique Gorgiae, Isocratis, Lysiae, qui his successerunt, XI², 96 mentio fit, hoc quoque in aliquo capite attingi magis quam per se tractari puto. Falso enim, inquit, nonnulli exposuerunt illos nullam se scientiam habere professos esse.

---

1) cf. p. 43, 29—44, 16.

2) Hanc quaestionem se omissurum dicit, quia libro IV eam fuit tractaturus.

Quaeritur, contra quos Philodemus disputaverit. Primum quidem contra Stoam, cuius nomen VIII², 44, IX², 92 apparet. Cf. X², 65 fr. 5, XI², 103. Itaque mihi veri simile visum est IX², 91 et 93 Diogenem illum Babylonium dici. Cuius aequalis Critolaus ibidem IX², 94 sqq. saepius appellatur. Accedit Ptolemaeus quidam, puto Epicureus Alexandrinus XI², 103, fortasse [Arces]ilaus IX², 107, Theodorus Cyrenaeus, Aristippi assecla. Neque enim facere possum, quin X², 149 fr. 9 sic exprimam: *ἐπεὶ δὲ τὰς πίστεις ἀπεθεωρήσαμεν τοῦ φιλοσόφου τούτου, ὥσπερ ἀκολουθίᾳ ἐπιζητῆσαι δεῖ καὶ τὰς τοῦ [Κυρην]αίου Θεοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, ὥς φησιν οὗτος, ἠρωτημένας.* Itaque magis magisque videmus hanc de rhetorica quaestionem, quae nobis tam exilis videtur, apud veteres omni exspectatione latius patuisse et acutissima quaeque saeculorum ingenia detinuisse. Iamque, opinor, causam dispicimus, cur hic potissimum liber tot exemplaribus vel potius fragmentis traditus sit. Ut brevis sim, quia plurimos alliciebat, maxime delectabat, saepissime poscebatur.

Quibus praemissis singulas adversariorum argumentationes enumeratas magis quam dispositas adscribam.[1])

a. *ὁ τεχνίτης ἢ μόνος ἢ μάλιστα τοῦ τέλους τυγχάνει· [τοῦ δὲ σοφιστοῦ οὐ μόνον ὁ τέλειος ῥήτωρ μᾶλλον τυγχάνει] ἀλλὰ καὶ ὁ τυχὼν ἀγωνότριψ* IX², 42. Verba ipsa sic non servata sed a me ex Philodemi refutatione reficta sunt. Quae uncis inclusi, omnino coniectura supplevi.

1) Lacunas, quae plerumque maximae sunt, in his raro notavi.

b. . . . *τῇ δυνάμει θατέρου μόνον τῆς τέχνης μετεσχηκέναι μέρους, θατέρου δὲ ἠμοιρηκέναι, τὸν μέντοι τέλειον ἢ ῥήτορα συγκεκροτημένον ἐξ ἀμφοῖν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ πολίτην εἶναι διὰ παντός* XI², 105. Locus subobscurus est.

c. . . . *ἐπ' ἐκεῖνο μεταβῶμεν τῶν αὐτῶν τὸ τὴν πολιτικὴν ῥητορικὴν τέχνην μὲν ὑπάρχειν, ἧττον δὲ ἑτέρων· συνεφώνουν γὰρ ὀλίγους * ἐκπεπονηκότας εἶναι δυνατοὺς ἄντικρυς λέγειν, ὡς μουσικούς φαμεν τοὺς τῆς μουσικῆς λόγους ἀνειληφότας* X², 146. Cf. IX², 44.

d. *ματαία δὲ καὶ ἡ ταύτῃ συνεχὴς ἀπόδειξις ἡ καταξιοῦσα μὲν μὴ μεταβάλλειν τὰς ἐπιστήμας τοῖς τόποις, τὴν δὲ ῥητορικὴν ἀλλοίαν ἀποφαίνουσα κατὰ χώρας καὶ ἄστη* X², 148. Cf. XI², 104: *ἀπόδειξις, καθ' ἣν ἐκείνη μεταβάλλει τοῖς τόποις, ὥστ' ἄλλοις ἀλλοίαν ἐφαρμόττειν*: quod medicinae exemplo IX², 103, 104 refutatur.

e. *τῶν δὲ τοῦτον τὸν λόγον διηκριβωκότων προχείρου γενομένης ἤδη τῆς πλάνης πῶς οὐχὶ τὸν ἑξῆς ἐπιθαυμάσομεν τοιοῦτον ὑπάρχοντα· „εἴπερ ἀπατῶσιν οἱ ῥήτορες, καὶ αὐτοὶ ᾧτινι ἀπατῶσιν ἀπατῶνται, ὥσπερ οὐδ' ἄλλως γίνεται ἐν ὁράσει οὐδ' ἀκούσει· εἰ γὰρ ἄλλῳ συμβέβηκεν ἡ ἀπάτη, καὶ αὐτὸς ἀπατᾶται· οὐ μᾶλλον τοίνυν ἀπατῶσιν ἢ ἀπατῶνται“.* IX², 48 = XI², 93. In eodem argumento versatur X², 147 et IX², 45—47, quo quidem loco ex grammaticae et medicinae similitudine refutatio petitur. Conferas etiam IX², 49 sqq.

f. *πάλιν σκοπῶμεν τὸν ἐφεξῆς, καθ' ὃν ἠξίωσε πᾶσαν ἐπιστήμην ἔχειν ἰδίαν ὕλην, περὶ ἣν στρέφεται·*

τὴν δὲ ῥητορικὴν ἐπειρᾶτο εἰπεῖν οὐδεμ[ίαν ἔχειν vel sim. Cf. Sexti Empirici adv. rhet. § 48 sqq.

g. *ἔτι δ' εἰ μὴ ἐκείνης ἔστιν τι τέλος, ἐφ' ὃ πάντα τὰ μέρη συννεύειν ὀφείλει, τῆς ῥητορικῆς οὐδέν ἐστι τέλος* IX², 101; quod illustratur Sexti Emp. adv. rhet. 89—92.

h. . . . *μετὰ ταύτην τὴν ἐπικειμένην ὑπομνήσομεν ἐκείνῃ· δῆλον ὅτι γὰρ πᾶσα τέχνη χάριν ὠφελίμου τινὸς εἰς τὸν βίον εἰσῆκται καὶ * καὶ παρασκευαστικὴ συμφερόντων ἐστίν· ἡ δὲ ῥητορικὴ πρὸς* . . . IX², 105. cf. Sexti Emp. adv. rhet. 10—12, ubi similia Critolao dantur.

i. *τοιαύτης δὲ τῆς πρώτης ἀποδείξεως πεφυκυίας βλέπεται τὸ διημαρτημένον ἤδη καὶ τῆς ἐκδεχομένης, καθ' ἣν ἐλέγετο πᾶσα τέχνη τυγχάνειν ἀεὶ τοῦ τέλους ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον, ἡ δὲ ῥητορικὴ μηδετέρου γένους μετέχειν· ὅταν δὲ καὶ πείθῃ, διά τινα τῶν κοινῶν ἢ καὶ τῶν ἰδιωτικῶν νέμησιν τοῦ τέλους τυγχάνειν* XI², 101. Cf. Sexti Emp. adv. rhet. 13—15.

k. Legimus IX², 52 = XI², 100: — *καὶ φύσις δὲ κατενοήθη τὸ τῆς τέχνης ἔργον ἀποτελεῖν· ἔτι εἰ συγκεχώρηταί τινας ἀδιδάκτως εὖ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἀποδεικνύειν φήσουσιν ἄτεχνον οὖσαν τὴν ῥητορικήν.* Conferas IX², 60 = IX², 98, fr. 8: *σαφῶς γὰρ ἔφη, ὅτι Δημάδης οὐκ ἔμαθεν, ὡς δ' αὔτως Αἰσχίνης ἤτοι καὶ παρ' ἄλλων ἢ δι' αὐτῶν τὰ μεθοδικὰ τῆς ῥητορικῆς οὔτ' ἄπλατα τὸ πλῆθος ὄντα προσκαρτερήσεως τε πολλῆς οὐ δεόμενα· τὸν μὲν γὰρ Δημοσθένην πάντες κεκράγασιν οἱ κατ' αὐτὸν τεχνίτην εἶναι καὶ Κριτόλαος οὐκ ἀπαρνεῖται· ὀχυροῖ δὲ προσέτι τὸ ταττόμενον ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν μικρὰ παρὰ τῆς τέχνης αὐτὸν εἰληφέναι·*

καὶ γὰρ δὴ τὸ τὰς εἰκοβολίας οὐκ ὀρθοβολεῖν εἰ μή που σπανίως· Αἰσχίνην δὲ δῆλον ὅτι καὶ Δημάδην συνεχῶς ὀρθοβολεῖν. Quibus lectis *λόγον* iam deprehendimus VIII², 48: [„*ὅτι τοῦ ὀρθοβολεῖν ὀρέγεται*] *πᾶσα τέχνη· τὸ δ' εἰκοβολεῖν οὐκ ὀρθοβολεῖ πλὴν εἴ που σπανίως· ῥήτορας δὲ δεινοὺς γεγονότας* (i. e. *ὀρθοβολοῦντας*) *ἄνευ μαθήσεως παρειλήφαμεν.*" *Οὐ χρεία δὲ παλινλογεῖν, ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς ἀποδείξασιν ὡς κατά γε τὴν δύναμιν οὐθὲν διαφέροντας* (p. *ουσησ*) *τοῦ διδάσκοντος λόγους ἥρωας ἢ τοιούτους τινὰς μὴ μαθόντας τὴν ῥητορικήν*..— Tales heroes inducuntur VIII², 55, 56 Adrastus, Theseus, Polymestor, qui IX², 112 *ὁμιλητικώτατοι* vocantur. Similiter Phocion politicam sine Platonis et Aristotelis libris didicit, cf. IX², 96: similiter ante Zenonem et Cleanthem et Socratem et Aristotelem boni philosophi fuerunt, cf. IX², 110. Ante Zenonem et Cleanthem et Socratem! Nonne tibi Stoicum audire videris? Fortasse verba Diogenis citantur contra Critolaum, cuius haec demonstratio est (cf. IX², 60, 98), disputantis. Diogenis enim nomen IX², 91 et 93 apparet, Critolai IX², 92 et 94.

Iam vero proximum argumentum, quod et in continua papyro et in fragmentis satis abunde tractatur, vel maxime ad Diogenem et Critolaum anno 155 Romam missos pertinere videtur. Est autem idem, quod Sextus Empiricus his verbis ipsi Critolao tribuit: ... *τὰς μὲν τέχνας οὐκ ἐκβάλλουσιν αἱ πόλεις πάνυ τι βιωφελεῖς οὔσας ἐπιστάμεναι* ..., *τὴν μέντοι ῥητορικὴν πάντες πανταχόθεν ὡς πολεμιωτάτην ἐδίωξαν* velut Thales Cretensis et Lycurgus (cf. adv. rhet. 20 sqq.). Partem argumentationis Critolai invenies IX², 93. Eodem

pertinet fol. 91, 92, VIII², 137, IX², 41, 55, 56, X², 64(?) XI², 108.

Secunda thesis, quae in papyro 1674 latet (cf. fr. 10), talis fere fuisse videtur: „Nocet saepe rhetorica praecipue a sycophantis tractata.“ Respondetur p. 19, quam satis male emendavi, in hanc sententiam: idem in alias quoque artes cadere, cum architecti incuria domus concidat, vel navem perdat malus gubernator, vel hominem occidat medicus. —

Iam facile, quae sequuntur adversariorum sententiae internosci possunt, quoniam sine particulis per **ἀσύνδετον** proponuntur. In quo p. 42, 5 ne verbum quidem participio subiecit.

Tertia[1]) igitur **ἀπόδειξις** p. 19, 12—18 legitur, puto usque ad verbum **διαλεκτικός**: locus enim subobscurus est. Cum hac demonstratione eiusdem auctoris sententia 20, 9—21, 14 coniungenda est.

Quarta sententia = 23, 4—24, 11, quibus quidem verbis Philodemus 24, 26—33 inseruit, ni fallor.

Quinta sententia = 25, 32—35.

Sexta sententia = 26, 19—25: **πᾶς τεχνίτης — ἔργον** [rhetor tamen accusatus non ipse se expedit sed ad patronum se confert]. Talia enim exstitisse puto, quibus concinne respondetur: itaque etiam de medicina desperandum est, si medicus morbo implicatus non ipse sibi medeatur sed peritum adhibeat collegam.

Septima sententia = 27, 6—15.

Prima[2]) deinceps demonstratio, qua rhetoricam

---

1) Cf. p. 6, 25.

2) Anaximenea est, cf. HV IV¹, fol. 2.

artem esse probatur, legitur 31, 3—7; altera 35, 1—5; tertia 36, 24—28; quarta 40, 18—24; quinta 42, 5—10 et 12—16; sexta 44, 16—21. —

Quae proxima parte 47, 17—68, 1 contra Epicureos disputantur, in eo maxime versantur, quod rhetoricae, sophisticae, politicae notiones non satis distinguantur. Interest autem inter ceteros et Bromium, amicum Philodemi, quorum illi non ita multum ab Epicuro dissentire videntur, hic fere omnibus discrepat.

Iam altera huius libri parte scriptor suas sententias profert. In quo cum quaeratur, sitne rhetorica ars necne, quid sit ars, aptissime definitur. Abiecta autem illa volgari vera ars hac definitione distinguitur: est enim *ἕξις ἢ διάθεσις ἀπὸ παρατηρήσεως τινῶν κοινῶν καὶ στοιχειωδῶν, ἃ διὰ πλειόνων διήκει τῶν ἐπὶ μέρους καταλαμβάνουσά τε καὶ συντελοῦσα τοιοῦτον, οἷον ὁμοίως τῶν μὴ μαθόντων οὐθείς, ἑστηκότως καὶ βεβαίως οὐδὲ στοχαστικῶς* 69, 5—70, 15. Cui quidem definitioni sophistica satisfacit, non satisfacit politica. Cf. 76, 11 sqq.

Quoniam autem Epicureo verum demonstrare fere idem est atque Epicurum sequi et coryphaeos sectae, nil antiquius habet, quam ut explicet, quibus locis et argumentis hoc illi Zenoni magistro proferre visi sint. Atque Epicurus vel ipsis, quibus utebatur vocibus, quid senserit, significat, 78, 2—19. Hermarchus in litteris ad Theophidam datis suam de rhetoricae partibus sententiam exposuit, 78, 19—85, 13 (vel 19). Quamquam autem non omnia restitui poterant, illud tamen apparet Hermarchum non tam sophisticam esse artem quam nihil esse artis in causidicis et contiona-

toribus demonstravisse. Ac sentiens Philodemus Hermarchi testimonio nihil fere effici addit: *παρεθέμεθα δὲ καὶ τὰς ἐπὶ πᾶσι λέξεις, εἴ τῳ γενήσεται φίλον καὶ ταύτας ἔχειν, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅτι περί τινος ἄλλου δόξουσι καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ προκειμένου καταγεγράφθαι!* 85, 19—27. Tertius accedit Metrodorus, qui primo de poematis libro sophisticam artem esse disseruit. Cf. 86, 4—89, 29, quem locum doleo quod non integrum dare potui.

Auditis magistris aequales adversarii perlustrantur, audimusque Rhodi, Romae, Coi, Athenis disputantes, certantes, quaerentes, quid Epicurus de sophistica rhetorica statuerit, ubi statuerit, quemadmodum verba eius interpretanda sint. Tempora mutantur et non mutantur. Nec enim maiore industria vel subtilitate nostri interpretes utuntur: quamquam conviciandi libertate nos ab illis superari facile patiemur.

Primum autem de rhetorica certantes Rhodii et Romani inducuntur (89, 11 sqq.), quorum illi, ni fallor, artem dicunt, hi negant. Cf. disputationem Rhodi habitam 90, 1—6. Deinde ironice, opinor, duorum Coorum mentio fit, quorum alter de nostra quaestione, sitne ars sophistica rhetorica, in Convivio et libris *περὶ βίων* Epicuri[1]) stolide ac frustra quaesiverit, alter ipse quidem nesciat, ubi hoc diiudicetur, scientes sciat Athenis vivere. Tertius quidam Athenis mortuus et eandem fere quam Philodemus sententiam secutus ab alio impugnatur, qui nullam omnino rhetoricae partem artem esse putat. Quartus p. 92, 33—95, 17 refutatur,

---

1) Hoc fortasse 90, 27—29 latet.

qui neque in forensi neque in iudiciali neque in panegyrico genere ullum arti locum esse dixit: neque enim esse posse vulgi quandam cum arte persuasionem Epicuri testimonio patefieri, quod p. 94 profertur.[1]) Quintus accedit magister Atheniensis, qui cum XXVI annos philosophiam (Epicuream?) profiteatur, tamen ubi haec quaestio profligetur, non invenerit quique a discipulis sollertia et indagandi felicitate superatus sit. Itaque, inquit, ut illi frustra quaerere desinerent, illos Epicuri, Hermarchi, Metrodori locos in medio proposui. — Non possum singula persequi, quoniam illae paginae etiamnunc magnam partem restituendae sunt.

In sequentibus ea, quae adversarii ex libris Epicuri et Metrodori contra Philodemum attulerant, examinantur. Ac primum p. 102, 22—119, 27 locus Convivii Epicurei tractatur, quem adversarii contra Philodemum afferri posse putaverant. Tum 119, 28—120, 5 ne Metrodori quidem locos contra se productos quidquam probare posse dicit, pollicitusque se singillatim de nonnullis rebus alio etiam loco verba facturum Metrodori, Hermarchi, Epicuri testimoniis acquiescendum censet adiecto sub finem huius partis Metrodori loco, quo ne sophisticam quidem rhetoricam haud secus ac iudicialem et forensem sine usu quodam ac rerum civilium notitia cogitari posse explicetur.

Tertio, quod posuerat, capite (p. 122, 25—136, 20) exponitur: *διότι δὴ καὶ κατ' ἀλήθειαν ἡ σοφιστικὴ ῥητορικὴ τέχνη τίς ἐστιν περί τε τὰς ἐπιδείξεις, οἵας*

1) Video nunc p. 94 cum 100, 12—101, 33 conferendam *esse, unde 95, 7 κακῶν* legendum esse elucet.

αὐτοὶ ποιοῦνται, καὶ τὰς τῶν λόγων διαθέσεις, οἵων αὐτοὶ γράφουσίν τε καὶ σχεδιάζουσιν. Quamquam enim non multum habet methodi[1]), tamen ea non orbata est. Habet enim *ἐπιτεύγματα* sua (124, 7), *καθολικὰς παραδόσεις* (126) velut de prooemiorum, narrationum etc. ratione, *κοινά τινα καὶ στοιχεῖα ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος διήκοντα* (127, 128, 1)[2]) quaeque praeterea sunt ex Philodemi sententia signa artis. Itaque qui ingenio felici et bene temperato enixus technologias penitus perceperit adiuncta exercitatione id, quod propositum est, non minus quam in aliis artibus consequetur (129). Perperam vero eam artem esse contionandi causasque dicendi contenditur (132). Quaeque in scholis eiusmodi orationes habentur, vanae imitationes sunt, quibus usus et peritia fori, iudicii, legationum adfectatur magis quam percipitur aut traditur. Itaque abicienda ista. Neque enim si ars est, ideo ars est politicae (134).

Quartum erat caput *περὶ τοῦ τὴν εὐδοκιμοῦσαν ἐν δήμοις καὶ δικαστηρίοις δύναμιν οὐχ ὑπ' ἄλλης περιγίνεσθαι τοῖς ὅλοις ἐπιστήμης* 136, 20—137, 27. Quod satis simplici ratiocinatione demonstratur sic: nemo praeter scholasticos hanc artem profitetur: atqui ad politicam facultatem assequendam nihil videntur afferre: itaque qui eam habeant, hos quo modo cunque adeptos eam sine doctrina nancisci efficitur (p. 137).

1) ut poetica et musica.
2) quod Isocratis exemplo demonstrari videtur.

De argumento libri III.

Non dubito, quin IX^2 fol. 128, fr. 8 initium fere libri tertii sit deperditi. *Ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ τὴν ῥητορικὴν τέχνην οὐχ ὑπάρχειν* (pap.: ... *εχειν*) *καὶ πάλιν ὑπὲρ τοῦ τέχνην τοῦτο διειλέγμεθα, καὶ νῦν μέλλομεν παραδιδόναι ἰδίως τινὰς καὶ διὰ τῶν πλείστων λόγων διηκούσας εἰ μὴ καὶ διὰ πάντων κακίας· μάλιστα γὰρ ἂν οὕτως μεθοδικὸς ὁ τρόπος εὑρεθείη τῆς ἀντιγραφῆς, ἐὰν ἀπό τινων πορευόμενοι στοιχείων διαστελλώμεθα τὰς διακοπάς. Πρῶτον μὲν οὖν ἐξέσται, πρόχειρον*[1]) *νοεῖν ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς κακίας χαρακτῆρα* . . vel similia.

Singula propter maximas lacunas incerta sunt: illud vero apparet Philodemum hunc librum ipsi priori parti libri secundi adiunxisse. De toto argumento porro sub finem libri II hoc legimus p. 135, 40 sqq. *διότι περὶ τὴν πολιτικὴν ῥητορικὴν οὐκ ἔστιν ἡ σοφιστικὴ εἴδησις — τοῦτο ὑπερτιθέμεθα τὸ μέρος εἰς τὸν ἑξῆς τουτονὶ συγγραφησόμενον ὑπομνηματισμόν. Ἐν ἐκείνῳ γὰρ ὑποδειχθήσεται, διότι πολιτικὴ δύναμις οὐ μᾶλλον ἐκ τῶν σοφιστικῶν τούτων ἀποτελεῖσθαι δύναται διδασκαλείων ἢ διὰ τῶν γραμματικῶν ἢ φιλοσόφων, πολλάκις δὲ καὶ βλάβης οὐχὶ μετρίας ἦν ἡ κτῆσις αἰτία καθιστάνουσα οὐδὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν ἀγώνων εὐημερίας.* Cum quo optime congruit, quod IX^2, 121—132 disputatur. Cf. e. g. 131, 132: „non obscurum immo ipsa vita testatur [philosophos] urbes non conterere commoda earum venditantes“, cum spectent rhetores suum quisque commodum. Quamquam singula fragmenta satis exilia sunt.

---

1) *Coniunge* *πρόχειρον* . . . χαρακτῆρα νοεῖν ἐξέσται.

De argumento libri IV.

Hic liber in duas partes divisus est. Prioris partis 19 pagellas habemus, cum omnino 147 vel paullo plures fuerint. Numeros enim inde ab octava pagina subscriptos legimus. Alterius partis 68 paginae supersunt.

In paginis autem 129—147 = fol. 1—19 *περὶ λέξεως* agitur. In quo difficile est diiudicare, quo modo p. 1—3 ad locutionem pertineant. Rhetores, inquit, philosophiam sibi vindicant non tam certam sectam quam universam illam philosophiam respicientes, sicut Isocrates philosophari sibi visus est (2). Nec tamen de iis disputant, quae vere utilia sunt, quam partem propriam esse philosophiae constat, sed ita versantur in contionibus, ut quae vulgo utilia videantur, arripiant. Quod *ψυχαγωγίας* est, cuius nomine ad pulchras illas voces et speciosa sermonis artificia reicimur. Contra Philodemus ipsam pulchram locutionem philosophorum esse dicit, quoque propius quis ad rectam philosophiam i. e. Epicuream accedat, eo locuturum disertius, si quidem proprietas et perspicuitas sermonis prima laus esse debeat (4). *Μίμησιν* vero et *ὁμοίωμα* non esse virtutem sermonis nec usurpari ab optimo quoque oratore (5, 6). Cumque naturalis quaedam locutio existat, non opus est artificiosa (7), quae ne in uno quidem auctore nedum in tanto numero sibi constat (8, 9). Itaque grammatici et philosophi praecepta illa ridentes multo melius sophistis scripserunt (10). Sub finem huius partis de Graeca elocutione verba facit (11 sqq.). Sophistae enim plurimos soloecismos et barbarismos admiserunt. Nec pure dicendi

desideramus artem, cum id sit vel naturae vel institutionis (12). — Denique de obscuritate capitulum adicit, quae aut voluntaria est tegendae ignorantiae causa etc. (13, 14), aut non voluntaria testis ingenii parum penetrantis et non culti. Summa denique huius partis est philosophiam ultro id praestare, quod, cum profiteatur, sophistica non possit (15, 19).

In simili argumento pars posterior l. IV versatur. Agitur enim deinceps de *ὁμοιοτελεύτων, ὁμοιοπτώτων* illis veterum sophistarum artificiis deque eorundem in eligendis verbis socordia (1). Accedit brevis de concursu vocalium disputatio, quam longior *περὶ πανδήμου καὶ ἐγκατασκεύου λέξεως* excipit 3—24. Cumque pag. 3 *κατασκευὴ λόγου* ad *τρόπον, σχῆμα, πλάσμα* referatur, fusius tantum de tropis dicit et quidem de metaphora usque ad p. 22; ibi pergit: *ἴδωμεν δ' αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν ἀλληγοριῶν.*

Inter p. XXIV et I[a] aliquid intercidisse puto, nec constat ante initium p. VI[a] singulas pagellas cohaerere. Postquam autem p. II[a], III[a] exposuit singula vitia praeceptis rhetoricae non vitari velut orationem rhythmum poeticum habentem et hyperbata, quinque capitibus emendatam orationem nequaquam a sophistis vel profectam vel perpolitam vel traditam esse argumentatur; etiam ridiculum esse eum, qui praeceptis illorum careat, in dicendo nihil posse (IV[a]—XI[a], 12). Altero capite vocis et corporis conformationem (*ὑπόκρισιν*) suam quemque et propriam excoluisse nec huius artis subtilitatem a scholis repetendam statuit XI[a], 12—XX[a], 12. Quae vero de partibus orationis prooemio, narratione, argumentis, refutatione (*ὑπεξαίρεσις* sc. *τῶν τοῦ ἐναντίου*

πίστεων), peroratione proferantur, ea ne a sophistis quidem, qui sapiant, rhetoricae vindicari, et alia alios in scribendo artifices partitione uti (XX[a], 12—XXII[a], 16). Id quoque arroganter ab illis poni dicit, rhetoricam quodcumque de singulis singularum artium problematis disputari possit, tradere. Quod ita coercet: non solum de quolibet proposito sophistas singula melius quam alios artifices non inventuros esse, sed ne de politico quidem, quod maxime illi profitentur. Restat igitur ridiculum illud rhetoricum de rhetoricis quae dici possint, inventurum omnia (XXII[a], 16—XXX[a], 19). Denique XXX[a], 19—XLII[a], 4 genera dicendi iudiciale, contionale, laudativum recensentur: tractatur tamen laudativum tantum illis in aliud tempus dilatis. In quo similiter atque in antecedentibus rhetorum arrogantiam castigat, qui omnem laudandi et vituperandi rationem poëtis, philosophis aliisque extorquere studeant, illosque in angustum tamquam gyrum compellit, *ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐγκώμια λέγειν καὶ γράφειν οἴδασιν, οἷα περιφέρεται*, cuius generis sunt Busirides illi vel laus salis vel similia.

Ecce tibi series et progressus totius adhuc operis. Postquam libro primo adversarios perlustravit, quaeque genera pravitatis et perversitatis maxime occurrerent exposuit viamque munivit, ad singula progressus libro altero docet, quid de rhetoricae partibus statuendum sit, quid ab aliis, quid ab Epicureis de eius vi ac natura disputatum sit. Ut autem sophisticam arte non carere ostendit, ita politicam nulla arte contineri exponit, nec peius a grammatico maximeque a philosopho quam a sophista eam tradi posse libro tertio persequitur.

Quarto libro ad singula rhetorum praecepta descendens illum totum apparatum nil valere ad persuadendi artem vel ad institutionem liberalem exponit ac fatue illos arte sua tamquam parente litterarum et artium gloriari. Quod autem in fine huius libri commemorat *μέρη καὶ διδάγματα τῆς ῥητορικῆς* (223, 6, 7), illud ad librum I—III, hoc ad librum IV referendum est. Cumque adhuc rhetoricae partes ac praecepta nihil prodesse demonstratum sit, aptissime se additurum disputationem promittit in fine huius libri, qua etiam nocere fraude mixtam rhetoricam appareat. Quod libro V expositum esse veri simile est.

De argumento libri V.

Hic liber, quem quinto loco posui, ex papyro 1669, quae continua est, et papyris 220, 1078, 1080 constat (cf. p. XII). Quod et argumento et forma singularum partium demonstrari potest. Non potest pro certo demonstrari hunc librum quintum esse, quod mihi quidem ex his Philodemi sub finem libri quarti verbis veri simile videbatur: *ὅτι καὶ βλάπτει προστεθεῖσα ἀπάταις, εἰς ἄλλον καιρὸν ἡμεῖς ὑπερβαλλόμεθα.* Nam hoc ipsum est argumentum huius libri, rhetoricam et rei publicae et ipsis oratoribus nocere, quod Sextus aliique proferendo rhetoricam artem esse negaverunt. Sed quo modo cunque res est, nemo me, opinor, vituperabit ita ratiocinantem: quoniam Philodemus in fine libri primi et secundi de argumento proximorum agit, veri simile est eum hoc loco quinti potissimum libri argumentum adumbrare. Sed haec scio dubia esse.

Hic quoque liber totus fere in refutatione adversariorum versatur. In quo cum rhetoricam nihil, philosophiam plurimum conferre disseratur ad bene beateque vivendum, hunc librum *σύγκρισιν φιλοσοφίας καὶ ῥητορικῆς* possis inscribere. Cf. B, 3[1]): *Νῦν τοίνυν ἐπέλθωμεν αὐτῶν καὶ τὰς κατ' ἄλλον τρόπον τῆς ῥητορικῆς τῇ φιλοσοφίᾳ συγκρίσεις.* In A autem potissimum ostenditur iudicialis rhetoricae nullam esse utilitatem, in B magis studium illud forense damnosum et periculosum esse demonstratur.

Nam ipsa illa in loquendo simplicitas ac pudor genuinus balbutientis sermonis (A, 6) magis plerumque iudicibus persuadere solet quam ars, quae suspicionem pravitatis moveat. Itaque per se ipsa tolli videtur (A, 11), cuius possessio, quoniam fraude continetur, etiam aliarum artium usum et exercitationem restringit (A, 5; B, 29, 30). Quamquam autem per se ipsa mala non est, tamen ne pravus et turpis huius facultatis usus fiat, philosophiae eget moderamine (A, 13).

Ut autem sycophantarum impetus non defendit (A, 7, col. V, VI), ita volgi odium et invidiam colligit (B, 19). Nec enim oratores quod ipsi volunt efficiunt tamquam tyranni (B, 8), sed plebis temeritati servientes ac timore perpetuo exagitati (B, 6) propter exiguas plerumque causas vel expulsi vel interfecti sunt (B, 4). Cumque fluxa sit popularis aura et periculosa gratia civium, multo rectius ad philosophiam confugiemus (B, 12).

---

1) pap. 220 significavi A, pap. 1078 et 1080 B, pap. 1669 continuam C. Haec enim sine dubio finem libri exhibet nec *multa post pag. 270* deesse arbitror.

Nam philosophi vel maxime remoti a forensi sollicitudine beate vivere possunt, quia cum otio, fide, iustitia vivunt, ac si quos habent inimicos, eos beneficiis et comitate amicos faciunt (B, 27, 28; A, 12; B, 20). Sunt enim utilissimi societati humanae, quippe qui legum auctoritatem confirment et commendent, multis privatim operam navent (A, 4), utilia ac simplicia praecipiant et doceant (B, 7: cf. fr. 2 p. 226). Quin etiam legum latores fuerunt Lycurgus et Pittacus Demostheni longe praeferendi (B, 14). Mirum igitur, si Critolaus philosophos a condenda re publica segregandos censet (B, 13).

Quid enim felicius cogitari potest tali civitate, ubi philosophorum praecepta valeant, ubi ne victi quidem communibus communis rei publicae commodis priventur! (pap. 1669, col. IV). Contra quam misera eorum condicio esse solet, qui ad rem publicam accedentes ab ipsis civibus, quibus cari esse debebant, misere persaepe mactentur (IV—VII). Quanto denique felicius vivunt philosophi in qualibet civitate, qui rem publicam omnino non capessendam iudicent (VIII).

Mire sibi rhetores vindicant τὸ πελαγίζειν, i. e. abundantia quadam sermonis tamquam in alto ferri ac fluctuare, quasi brevis et adstricta oratio omnino improbanda vel interrogandi respondendique ratio — inventum philosophorum magis quam rhetorum — a rhetorica omnino seiungenda sit (IX—XII).

Cum adversarius philosophiae studium cum geometria comparasse videatur, quam vocat inutilem, Philodemus rhetoricae potius cum illa intercedere affinitatem et similitudinem evincit (XIII—XIV). —

Eodem pertinet, quod cum inutilibus aranearum telis comparavit ille subtilitatem philosophorum syllogismis utique utentium nec probabilitatis et veri similitudinis rationem admittentium. Sed quod rhetoribus praesto est, id etiam philosopho patet. Nec tamen philosophi, ut illi, temere *τὰ εἰκότα καὶ τὰ εὔλογα* adhibent, sed talem argumentationem iis quidem bonis, quae *ἀδιάφορα* vocantur, afferunt, vim autem et naturam iusti et utilis syllogismi necessitate perspici et iudicari oportere sciunt: in quo probabilitatis locus nullus est (XV—XVII). Iam duas adversariorum comparationes ab iure iurando et retibus thynnorum sumptas refutat tertiamque ipse in rhetores fingit et persequitur (XVIII, XIX).

Eundem deinceps eiusdem scriptoris librum usque excutit. Qui ita disserit: rationem habendam iustitiae et iniustitiae, qualem volgus fingat, licet ab ipsius iusti et iniusti natura recedat, non qualem philosophus censeat, quamvis cum natura congruat. Volgi enim opiniones tamquam nummos circumferri et valere, nec prodesse aliarum inventionem. Sic philosophos novas iusti et iniusti notiones vel ex ipsa rerum natura elicientes nugas agere. — Sed neque a volgi opinionibus Epicurus multum differt de via ac ratione tantum, qua summum bonum efficitur, dissentiens, et politici rerum et temporum necessitate ducti ex sua libidine, non ad normam volgarem notionem iusti conformant et fingunt. Philosophus autem non solum cogitatione vim et naturam virtutis penitus perspicit, sed etiam in qualibet civitate tranquille vivere potest (XX—XXV).

Ut autem rhetorica vitam beatam reddere non po-

test, quoniam sanctitatem animi simulat magis quam efficit, ut simulatione virtutis commodum quaerat, ita philosophia veram animi medicinam largitur — virtutem. Quodsi eam doceri posse negant, hoc teste Socrate in politicam potius cadit et sophisticam. Cumque nemo oratoribus peius audiat, ridicule orator, quem quidlibet volgo persuadere posse ponunt, etiam se ipsum bonum esse civibus persuasurus dicitur. Itaque Euripidis illud in Oedipo testimonium (cf. Nauck. fr. 546) philosophum non movebit (XXV—XXVII).

Potest denique sapiens calamitate et insidiis opprimi: turpitudine, quam rhetores ad rostra attulisse notum est, inquinari non potest. Cumque omnis virtute felicitas contineatur, philosophia, quae et vivos mortis timore liberat et mortuos non esse miseros docet, „inventionem et usum eorum, quae ad vitam beatam pertineant, omnium una porrigere potest“.

De argumento libri proximi.

Difficillimum est argumentum libri enucleare, cuius altera pars deperdita est, alterius autem partis singulae paginae dimidiatae, dimidiatae etiam laceratae et saepe perperam descriptae sunt. Insuper cognitu interdum difficile est, utrum Philodemus loquatur an adversarius. Nam hic quoque liber nil nisi *ἀντιγραφή* est. In quo opportune accidit, quod papyro 821 = H. V² VI, 1—46 idem tractatur, ut hic illic clarius quid insit videamus.

Possis autem hunc librum eodem titulo inscribere, *quo Metrodori* liber πρὸς τοὺς ἀπὸ φυσιολογίας λέγου-

τας ἀγαθοὺς εἶναι ῥήτορας inscriptus erat (cf. p. 54 fin.). Atque in iis ipsis, quae supersunt, bipertitio quaedam apparet. Quaeritur enim, utrum ab ipsa statim physiologia habitus quidam rhetoricae facultatis (*ἕξις τῆς ῥητορικῆς δυνάμεως*) conquiratur, an etiam opus sit usu et exercitatione forensi. Utrumque enim ab adversariis defenditur.[1])

Quodsi, inquit Philodemus, *ἕξις τις τῆς ῥητορικῆς δυνάμεως* a physiologia inseri posset, haec facultas esset aut sophistica aut politica, aut eligendorum et fugiendorum notitia quadam contineretur. Omnino autem rhetoricam facultatem ad id pertinere volunt, quod vel publice vel privatim prodesse possit (col. II, p. 283). Ex quibus illud primum facile redarguitur. Nam sive publicam sive privatam utilitatem sophistae quidam persequi poterant, non ex sophistica sed aliunde haec facultas repetita est ... In dubio autem ille relinquit, quo modo a cognitione universi singularum rerum scientia oriri possit, quaeque similia sunt, et quae veritatis et probabilitatis relationes statuendae sint ... Cumque sophistae pro argumentis et demonstrationibus enthymemata tamquam similia et paria illis venditent, haec toto genere inter se distant, quoniam demonstratio ipsa veritate nititur; cuius si detrimentum fit, non probabile efficitur sed omnino vis et notio veritatis tollitur. Quodsi illa ars ex notitia veritatis pendere dicitur, qua carent, ars esse non potest (III—VI).

Itaque abiecta sophistica et omissis sophistarum

1) *cf. pap. 821, col.* XVI.

vanis enthymematis hominem veriloquum fingunt, qui res ipsas respiciens ad perfectam rhetoricam proxime accedat. Quod physiologia fieri contendunt ... Sed physiologus in iis, quae felicitatem efficiant, vera perspicere non potest, quippe qui boni, veri, iusti cognitione orbatus sit. Nec apparet, quo pacto ex universae veritatis scientia in singulis verum indagari possit (?) (VII—VIII).

Quod denique ab universi observatione profectus forensem vim et facultatem diiudicatione quadam eligendorum fugiendorumve effici vult, hoc exsequi debebat. Est enim satis inauditum. ... Sed ne sciunt quidem physiologi in eligendorum et fugiendorum discrimine, quae ad veram felicitatem ducant, quaeque ad vanam spem et speciem, quid de divitiis indicandum sit etc. (nam haec sunt philosophi). Quoniam enim communi omnium opinione physiologia a rerum utilium et ad vitam necessariarum scientia longissime abest, illa ipsa exponi oportebat, quibus expositis eluxisset rhetoricam partem physiologiae nequaquam esse (IX—X).

Quod vero artem persuadendi, quoque velit audientium animos perducendi statim et tamquam ultro ex physiologia nasci profitetur, id per se ipsum labefactatur. Nam qui talia professi artis experimentum in volgus faciant, eo ipso momento, quo sentitur ars, artifices esse destiterunt. Cum enim publice verba illi faciunt, artem persuadendi profitentur, non autem persuadendi et non fallendi. Qui vero se falli sentiunt, cavent cavendoque artem irritam reddunt. Itaque quodammodo audientes ipsi, cum artem dispiciunt, artifices fiunt

(XI—XII).[1]) Sentiunt etiam mala consilia cives, oderunt male consulentes et infortunii auctores, iterum consilia dantibus diffidunt, nedum magnifica ab illis exspectent, ut hos etiam summa fide argumentantes aegre ferant (XIII—XV).

Cur autem physicus potissimum naturam humanam novit? An vero elementorum, quibus constamus, notitia enixus? Sed hoc ridiculum est (XV fin.). Physicos ita eligendorum et fugiendorum rationem novisse illi putant, ut quae plebs cupiat aut reformidet sciant et ad eam normam persuadeant. Sed ne hoc quidem certa ratiocinatione evinci potest, quid quisque velit, volgique opinio et voluntas multifariam immutantur (XVI—XVIII), ut si sibi vim et artem sumant, quae utique persuadeat, ei apud populum locus esse non possit; si cum dubio eventu artem, ipsi nolint (XIX). ... Eum subtilem et omni laude cumulatum oratorem esse iudicant, cui plebs obtemperet. ... Sapiens autem nec rhetorice persuadebit nec ad voluntatem hominum loquetur. Itaque ne tum quidem illum audient, cum forte ad voluntatem loquetur, nedum iis, quae suadeat, obtemperent. Immo quia eius consilio molestiis iam incidisse videbuntur, eum etiam oderint (XX—XXI). — Itaque, inquit ille, sic persuadebit, ut volgum nunquam eius paeniteat, quod suaserit. Hoc vere est illud *διὰ τῶν συμφερόντων συμβουλεύεσθαι.* Sed difficile est ita consulere. Nam et ipsi erramus et res rerumque eventus certa computatione comprehendi non possunt. ... Nec prospicere omnia, quae plebs velit, nec

1) talia fere latere credidi.

persuadere, sicut spondent, omnibus possunt. Ut vero sciant plebis voluntatem, persuadere tamen non poterunt, quia nihil inconstantius est plebis iudicio (XXII —XXIIII). — At, inquit, a communi quadam iusti et utilis notitia ad id, quod in quaque re expediat, progressi singula quaeque ad illam generalem normam adaptabunt. Sed singula magis vir expertus et rei publicae peritus persequetur. Is placebit etc. (XXIV).

Postquam igitur per se ipsam physiologiam optimum oratorem non efficere demonstratum est, quaeritur, num assumpto usu forensi, perspecta plebis consuetudine etc. eum conformatura sit (XXV). Qua quidem in quaestione probandum erat usum et assiduitatem (*μελέτην*) per se i. e. sine physiologia non posse politicos oratores efficere (XXVI). Sed si quondam physici boni oratores fuerunt, non propter physiologiam fuerunt, sed aliunde hanc artem arripuerunt; sin apparatus oratorii sint periti, at temere et importune eo utentur (?) — XXVII . . . nec physicus, quoad physicus est, id quod proprium est politici possidet, quia caret oratione et peritia forensi. Quodsi communi omnium [elocutionis et argumentationis?] ratione enixus de rebus utilibus et probabilibus aliquid profiteatur is, qui nec animorum motus vel affectus nec res nec volgi consuetudines perspexerit, [arroganter et more agit] sophistarum. Itaque inanes vel maxime horum orationes sunt (XXVIII—XXIX).

Iam p. XXIX Nausiphanes commemoratur, cuius dictum notissimum est, sapientem utique ad rem publicam accessurum. — Verum si philosophus, ut *patriae vel amicis* prosit, ex umbra in forum progressus

suo more et ita loquetur, ut in disputationibus et inter discipulos consuevit, plebi garrire videbitur. Huius enim oratio quamvis boni aliquid habeat, sibi audientiam non faciet, quoniam sapientis et politici oratio suapte natura, non tantum utilitatis notione differunt (XXX—XXXIII). ... Sapiens omittit quaecunque ad felicitatem non ducant, quae vero perturbationem animorum ex pravis opinionibus natam sanent, recipit sicut artes ad vitam necessarias. Ridicule vero nugantur, qui ex geometria artem imperatoriam vel politicam proficisci putent. ... Similiter ridicule agit, qui ex physiologia artes ad vitam pertinentes elicere velit velut oeconomiam etc. Quod quomodo a sapiente fieri possit publicae salutis causa, nequaquam ut debebat ille disposuit. ... Omnino autem sapientis officium in cognoscenda rerum natura et emendandis vitiis positum a politici munere longe distat et paene contrarium est, ut ne debeat quidem sapiens peritia rei publicae et fraudulenta illa rhetorica institui (XXXV—XXXVIII).

At, inquit, qui veritatem quaestionibus naturalibus cognoverunt, non rebus ipsis sed forma tantum orationis a politicis differunt. Nam philosophus syllogismo et inductione utitur, orator enthymemate et exemplo. Sed cur non philosophus enthymemate, si videbitur, et exemplo? ... Facile autem concedetur physiologum, medicum, geometren eadem loquendi et concludendi ratione uti: nec tamen si haec communis fere omnium est, propterea alter alterius opus perficiet.[1])

1) Quod XLI—XLIV disputatur de enthymematum inanitate et perversitate, de interrogandi et respondendi arte,

. . . Omnino autem in hoc sibi minime constant, q philosopham demonstrationem (syllogism. et indu politico modo dant modo adimunt, ut ignoremus, qu nam ἕξις τῆς πολιτικῆς δυνάμεως philosopho tribuen sit (XXXIX—XLV).

[Dixit, opinor, adversarius eum optimum esse oratorem, quem facillime audientes intellegant.] Sed cum in aliis tum in his confuse loquitur, quod non explicuit, quatenus per se i. e. cogitatione et quatenus scientia linguae audientes oratorem sequi possint. Nam quaecunque intelleguntur, remota oratione physica quadam rerum obscurarum aestimatione tamquam trutina atque rationali eorum, quae praesto sunt, observatione penduntur et iudicantur, ut hic methodo, non peritiae locus sit. Et hoc quidem ad formam orationis pertinet. Nec tamen de rebus melius iudicavit (XLVI). . . . Si physiologus de rebus rhetoricis non peius oratore loqui potest, ideo non apud plebem verba faciet et orator erit. Neque ille architecto similis est, qui etiamsi non aedificet, tamen eam quam didicit artem cum velit edere possit. Physico autem neque a philosophia neque a politica talis facultas iniecta est. Perspecto igitur Nausiphanis errore apparet philosophum ingenuum a rhetoricae studio esse retinendum (XLVII—XLVIII).

Quamquam igitur venia danda est ei, qui victus quaerendi causa aliquamdiu rhetoricam (sicut grammaticam vel palaestricam) doceat, tamen ad philosophiam

non satis dispicere possum. Sed pag. XLIV de Metrodoro agi puto; cf. papyr. 821 col. XXXII et pag. 239 sqq., quae quidem disputatio huic persimilis est.

se erigere debet. Haec enim vere est Amaltheae cornu, cum sophistica vili cyatho comparetur. ... Ac licet sophistae inopiae et sterilitatis conscientia moti plurima profiteantur velut musicam, grammaticam etc., nihil habent, quod sicut ars publice dicendi animum ingenuum allicere possit (XLIX—LI).

Qua in re non imitandus est Aristoteles, qui sub finem vitae philosophiam deseruit et politicae se addixit ... quique teste Epicuro vitae beate et salubriter instituendae adversarius infestior exstitit quam ii ipsi, qui se rei publicae dediderunt. ... Imitandus potius Isocrates, qui antea artem dicendi professus ad philosophiam progressus est, quam tranquilliorem et diviniorem vocabat. ... Aristoteles enim temere et imprudenter ad politicam ferebatur, quam pluribus de causis prodesse putabat [velut quod philosophia ex re publica bene temperata multum incrementi caperet; cf. pap. 821 pag. XXXVII—XXXIX]. Sed ille imprudentius quam muliercula quod peius erat elegit, praesertim cum philosophia etiam sine rei publicae adminiculis creverit et floreat (LIII—LVII).

De libro ultimo.

Hoc libro de vi persuadendi agitur. Ipse eum aliquamdiu tertium esse putabam, quod tamen demonstrari nullo pacto potest. Ut solet autem Philodemus[1]) rhetoricam cum philosophia comparat.

Illius vim, quae in conventibus publicis cernatur, incertam esse et dubiam vel exiguam utilitatem, hanc

1) cf. praef. pag. XLI.

autem, quae tota ad privatam vitam pertineat, certam et veram utilitatem continere, qua sibi quisque, propinquis, amicis id quod ad vitam feliciter degendam pertineat persuadere possit. Videmus repeti et variari, quae iam similiter in aliis libris exposita erant. Nam totos adversariorum libros excutienti eadem argumenta a diversis scriptoribus prolata occurrunt. Nonnulla tamen nova disserit velut pag. LXXIII, ubi idem fere legimus, quod Sextus Empiricus primo loco contra rhetores disputat. Videtur autem maxima pars huius libri contra Aristonem Stoicum conscripta esse, cuius mentio fit fragmento XII et contra quem usque ad pag. LXXI verba facit. Sed singula persequi nolo, quia textus nimis plerumque dubius et corruptus est, ut saepius discernere non possim, utrum suam an alienam sententiam scriptor afferat, denique ut de qua re agatur interdum dubium sit.

Bonnae, Calendis Maiis MDCCCLXXXXII.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ

A.

= Hercul. voll., tom. V, coll. alt. fol. 26—35.

fr. 4. *ἢ πρὸς τὰ[ς κατὰ μ]έρος*
λόγων δια[κοπὰς] ἐπι-
μνησθη[σ]όμεθα. Τῶν
γὰρ ἐπιστημῶν αἱ
μὲν τὸ π[ᾶ]ν ἢ τὸ πλεῖσ-
τον ἔχου[σ]ιν ἐκ φύ[σε-
ω[ς] ὀφεῖλον προὐπο-
κεῖσθαι καὶ ἐ[πιγ]είνεσ-
θαι διὰ σ[υ]να[σ]κήσεως
ὀ]λί[γ]ον, [αἱ] δὲ δ[ι'] ἑαυτῶν
τελεσιου[ργοῦσ]ιν,
αἱ δ[ὲ κα]ί [τ]ινος προσ-
δ[έονται φ]υσικοῦ [μο-
ρίου δι]ὰ τῆ[ς ἀ]σκήσε-
ω[ς οὐ π]εριγ[ινο]μένου

fr. 2. *τοτα . . . . . εχ . . .*
ται δ . . . . ν, αἱ [δ' οὐ-

Praeter exemplar N(eapolitanum) adhibui apographon xoniense Gomperzii = G. — 4. ‖ *γαρεκμερημωναι*, suprascriptum t intra duo *ε* : *πιστη* — 11. ‖ *τελεσι . ου . τειν*, fort. ⟨*τὸ*⟩ *τέλος* ιοῦσιν. — 13. ‖ *δσ . . . . . ντουσικου*. — 13, 14. velut *προτερή-* ιτος; datur spatium 7—8 litt.

δ' ὅλως ἔχουσιν [χρεί-
αν συ[ν]ασκήσε[ως, ἀλ-
λὰ φ[ύσ]εως ὁμοέ[ργου
ἀξιολόγως ἐπι[τρι-
βομέν[ης] τὸ πλε[ῖσ-
τον δ[ι'] ἑαυτῶν συν-
τελοῦσ[ι]ν. Αἱ δ' οὐ φύσε-
ως ἀλλὰ τριβῆς μό-
νον δεηθεῖσαι μεθο-
δικῶς [τ]ἄλλα δημι-
ουργοῦσιν. Ἔ[τ]ι [τι]νῶ[ν
μὲν τεχνῶν ἔ[ργ]α
πείπτει τῶν [ἐνι]σ-
ταμέν[ων] καὶ ἀξιό-
λογά [γ]ε [οὐ μό]νο[ν] εἰς
τοὺς τεχνείτα[ς ἀ]λλὰ
καὶ εἰς τοὺς ἀνεπ[ι-
στήμονας, τιν[ῶ]ν
δ' οὐδὲ ἓν ἔργον ε[ἰ]ς
τοὺς ἀτέχ[νου]ς [π]εί-||[πτει . .

fr. 3. ἐ]στηκότα θεω[ρήμα-
τ]α προσφερομένην
ὧς τὴν γραμματικήν.
Οἱ δὲ τὴν σοφίαν [μόν]ην,
οἱ δὲ τὴν λόγον ἔ[χουσ]αν,
'ὧι προσφέρει, ἃ προσφέ-
ρει,' [καθά]περ Πλάτων.
Οἱ δ[ὲ τὴ]ν [ἐ]πὶ σύμφ[ο]ρ[ό]ν

11. δεηθεισκαι — 16. ||ταμενος. — v. 1. apparent: || . . . . χα σ . . . — v. 7. = Gorg. pag. 503 E.

τι τοῦ βίο[υ] π̣αρεισηγμένην, κ[ἂ̣ν̣ τὴν] ῥ̣[η]τορικὴν ο̣ὐ]κ οὖσα[ν] τοιαύτ[ην] ἐκ τῶν τεχνῶν ἐξ[ορί]ζωσιν, εἶτ' ἀπ[οκ]λίν̣[ειν π]ρὸς τὴν] αὐτ[ὴ]ν ἐπιχειροῦντες . Ὄ[ν̣τ̣]ω[ν̣] δ[ὲ . .

fr. 1. . . . ες ἐννο[εῖν]? ἐπιστήμ]η[ν], καὶ τὴν ῥητορι]κ̣ὴν ἐναρ[μό̣]σαντες εἰς α[ὐ̣]τὴν ἀ[π̣ο̣]φαίνουσι τέ[χ]νην, ἵν' ο[ὕ]τως ὁ καλούμενος γένη[ται] παν[ηγυρικῶν σφ[αιρι]σμός. Ἀμέλει δὲ τ[ῶι π]αρακειμ]ένωι καὶ τοιούτωι συνέ]χον[τ]αι χαρακτῆρ[ι] κακί]ας· διαφορῶν [γ]ὰρ οὐσ]ῶν ἀπλά[τ]ων [ὅ̣σ]ων ἐ]ν̣ ταῖς τέχναις, ὅταν ἰδιό]τητι προσπέσωσιν, ἐ]κ τῶν τεχνῶν εὐθὺς ἐξ]ορίζουσιν τὴν τοῦτ]ο προσφερομένην. Τὰς] μὲν οὖν ἄλλας ἐάσ]ομ[ε]ν [π]αραλλα[γ]ὰς ἐπ[ὶ] τ[οῦ] παρόντος· οὐδὲ[ν̣] γὰ[ρ] ἐνχρήζου̣σιν

3. εξ . αζω || — 7. || τυ . . .

{ἔ[τι τ]ῶν [ἀ]εὶ συνεργίαν
τινὰ π[α]ρεξομέν[ων . . .

Col. I. 21 . . . . . . τ̣ὸ θεωρητι-
κ[ὸν μό]νον, ὁ δὲ τὸ ῥη-
τορι[κ]όν, ὁ δ' ἑκάτερον
ἐν ὄχλωι τῆς διαθέσε-
ως τοῦ λό[γ]ου γεινομέ-
ν̣ης· ὃ καὶ ἐπ̣ὶ [τ]ῶν ἄλ-
λων εἴπερ ἦν [ἐ]π[ι]στη-
μῶν̣, ἴσως οὐκ ἂν ὁ θεω-
ρ[ητ̣ι]κὸς εὐθέως ὑπῆρ-
χ[ε δ]ιαλεκτικός. Ἴσως
δ' [εἰ καὶ] μετὰ τούτων
ἕτερα]ί τινες ἐν τα[ῖς
ἐπιστ]ήμαις εὑ[ρ̣εθή-
σονται] παραλ̣λα[γαὶ
. . . . ναν . . .

Col. II. 3 οὐ τὸ μ[ὴ] εἶναι τέχνην
αὐτὴν παρ[εμβ]αλεῖν
δ[ό]ξου[σ]ιν ἀ[λλ̣ὰ] τὸ [μὴ
μόνην τοῦ τέ[λ]ους δη-
μιουρ[γό]ν. Οὐ γὰ[ρ] ἴσως
ἀγένητον οὐδ' ο̣ὐχ ὁ-
ρώμενον ἐν τοῖς φαι-
νομέ[ν]οις, ὃ γε[ί]νε[τ]αι
διὰ τ[έχ]νης, τ[οῦτο καὶ

22. || εν . ωνδει. — I. 1—20 apparent φέρειν, ἔχει, δ' οὐ
II. 1—2 agnosci possunt: ητοι̣ . ηνπ̣ . . . γε . ηλ || των α .
puto ῥητορικὴν πρός γε τὴν τῶν αὐτῶν. — 8. δευχ . || —
θυχο || —

δι' ἄλλ[ης τ]ινὸς [δι]ώ[κει]ν [τέχνη[ς], καὶ ταύτηι τάχα καὶ τ[ὸ] χρή[σ]ιμον ἀ[πὸ] τοῦ ἀναγκαίου διορί[ζ]εσθαι πέφυκε[ν]. Ἐπιδέχονται δὲ καὶ παραβολὰς οἱ πλείους τῶν λόγων, εἰ μὴ καὶ πάντες. Ἄθλι[ος] δ', εἴ καί τ]ις ἄλλος χαρ[α]κ[τὴ]ρ λόγων, ὅταν, δι' ὧν τις ἀναιρεῖν οἴεταί τινα], διὰ τῶν αὐ[τῶ]ν πορευομένοις ἐξῇ καὶ τἀληθὲς ἢ τὸ φαινόμενον ἀληθὲς τῶι συντι[θ]έντι τὴν ἀπόδειξιν ἀθετῆσαι. Χάριν δὲ τῶν ἀποδεί[ξ]εων τούτων οὐδὲ εἷς ἀποκωλύσει λέγειν τοὺς τῆς ἐναντί[ας] στάσεως προϊσταμένο[υς] εἶναι τὸ[ν] ἀτέλε[ι]ον τε[χ]ν[είτ]ην ο[ὐ]κ ἔμπειρον τ]ῆς τέχνης, καθόσον ἐ]κπε-

12. N: *ινοσα . ωνων . .* ||, G: *ιχοσλ . ωλιων* || — 20. G: *αελιω*
37. N et G: *. . οσ* || —

Col. III. π[όν]ηται μέ-
ρεσιν · [ε]ἶναι δ' ἄλ-
λους τινάς, οἵ μέρη τι-
νὰ τῶν τῆς ἐπιστή-
μης ἀνειλήφασιν· οὓς
εἴ τις εὐθύνων οἴεται
τῶν τελείων εὐθύνειν,
λήθαργός ἐστιν, ὧι δὴ
παραδείξει [π̣]εριπε-
τεῖς καὶ τοὺς τὰ νῦν
ἐξεταζομένους παρὰ
ταύτης τε ⟨τῆς τέ⟩χνης συντελεῖ-
σθαι καὶ δι' ἄλλης.
Παρα-
κειμένω[ν] δὲ καὶ τοι-
ούτων ἐξουσιάσει πα-
ραπλάττεσθαι χαρα-
κτῆρα μοχθηρότα-
τ[ο]ν, ὅταν ἀπὸ τῶν
ἐπὶ μέρους ἀνδρῶν
κατηγορίαν τῶν ἐ-
πιστημῶν ποιῆταί
τις, ὃ καὶ παρὰ τοῖς ὀ-
νωδεστάτοις ἄδι-
κον ἤδη διείληπται,
γείνεται δὲ παρὰ τού-
τοις. Ἀλλὰ μὴν πρό-
χειρον ἔσται λέγειν
καί, δι[ό]τι πείθουσιν

1. N et G: ‖ πεσ̣\η — 11b. in margine add. —

μὲν πολλο[ὶ] κατὰ τὸ κοινὸν καὶ τῶν οὐ ῥητόρων, οὐ μὴν τέλος τοῦτο τῆς ῥητορικῆς ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ λόγω[ι] πείθειν, ὥστε καὶ πολλὴν ἀ[γ]ρο[ικο]λογίαν καταγνώσεται τῶ[ν] τὰ κάλλη κ[αὶ τὰς ἄλ]λα[ς] φ[ληναφίας

Col. IV. παραφερόντων. Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, διότ[ι], κἂν λόγωι ποτὲ πείθειν συνχωρ[ή]σῃ τινὰ[ς ἰδιώτας — ἀλλ' οὐχ, ὅτι γ[ε βέλτ[ε]ιον τῶν τεχν[ειτῶν, ἔσται δεδειχ[ώς, οὐδὲ κατὰ τὸ ἴδιον τοῦ λέγειν οὐδὲ πυκνὸν οὕτως ὡς ἐκεῖνοι. Πολλὰς δέ τινας εὑρήσε[ι τῶν ἀποδείξεων [τὴν πραγματι[κὴ]ν ἐκβεβηκυίας τῆς συνθέ[σεως χωρὶς τῶν προεπισεσημασμένων ἀδιαληψιῶν, πεπλεγμένας δὲ παρὰ τ[ὴν

34. N et G: *απρο . . λο* || *γιαν*. — 18. G: του \\ —

ἐν ταῖς φωναῖς κοινότητα, π[ṭ]ῶμα φιλοσọ́φων, ὅπερ ἐστ[ὶν ἀπαλαισ[ṭ]ρότατον, πολλ̣ὰς δὲ κ̣αὶ τῆι δυνάμει μὲν οὐ διαφερούσας, ἀλλ' ὅτ[α]ν περιβάλωνται χε̣ι̣ρισμοὺς παρ[α]λλά[τ]τοντας ἢ μόνον ὑ[π̣]οδειγμάτων ἑτερ[ότ]ητας, [τ]ὸ πλούσιον τῶν χρωμένων ἐπιφαινούσας. Πολὺ δ' ἐν τοῖς λόγοις ἄγαν ἐστὶ καὶ τὸ φατικὸν καὶ τὸ παντελῶς ἀκατάσκευον̣, ὃ τάχα τινὲς περιστάντες οὐκ ἔσονται διημαρ[ṭ]ημένοι. Διήκει δέ τ[ις] ἁμαρτία

Col. V. σχ]εδὸν δι[ὰ] τῶν πλ̣είστω]ν̣ ὑπ[ομ]νήσεων καὶ τοιαύτη· τὸ γὰ[ρ̣] μηδὲ τὴν τέχνην ὑπάρχειν ἐν τοισίδε τ[ι]σὶν χρόνοις ἢ τόποις λαμβ̣]άνουσιν ἀσυκοφαν-

21. G: εστω || — 34. N et G: τον pro τὸ. — 5. N: . συν || —

τήτως, ὅταν δοθῶ-
σι[ν] ὁπωσδήποτ[ε] πα-
ρεσ[τ]ακέναι τὸ μὴ δι-
ὰ] γ[ρ]απτῶν καταβε-
κάτω
β]λ[ῆσ]θαί τινας τέχνας,
π]αρ' [ο]ἷς ἀνθρώποις ἢ
κ]αθ' οὓς καιροὺς οὐδ' ὅ-
λως γραμματικὴν
ὑπάρχειν ἢ γεγενῆσ-
θαι συμβέβηκεν. Νο-
μίζω δ' ἔγωγε καὶ πάν-
τας, εἰ δὲ μήγε, τοὺς
πλ]εί[σ]τους λόγους καὶ
σ]υνχωρουμένων
τ]ῶν λημμάτων οὐ
συ]νάξειν, ὃ θέλουσιν οἱ
κ]ατασκευάζοντες, καὶ
μ]άλιστα, ἐὰν ἐρωτῶν-
τ]αι περὶ τοῦ τὴν σοφισ-
τι]κὴν ῥητορικὴν οὐ-
κ] ε[ἶν]αι τέχνην· ἀλλ', εἴ-
π]ερ ἄρα, τὸ μὴ περιγεί-
ν]εσθαι δι' αὐτῆς τὴν

8. N et G: *δοεω* || — 11. G: || . *ντ . λπτων*. — 12. verbo *χνας* suprascriptum est *κάτω*! et vero sub columna duae ιeae apparent nimis lacerae: *κ . . . . ωσ . . . ουκε.* || *χρο-ισπεπο . ησθα . τι* || G: *χ . . . . ογι . σωστ . νρσυκθ . μ* || — *ιθνσκνετο . ησθα . τι* || Credo illud *κάτω* significare aliquid ιissum, et sic totum locum expedire conatus sum: *ὅταν δο-ὄσιν ὁπωσδήποτε παρεστακέναι τὸ μὴ διὰ γραπτῶν καταβεβλῆ-'αί τινας τέχνας ἢ τεχνολογικῶς τῶν γ' οὐκ εὐπεριλήπτων ἐκ-πονῆσθαί τι, παρ' οἷς* etc.

πολειτικὴν καὶ τὴν ἔμπρακτον ῥητορικήν, οὐκ, εἰ δὴ μουσικὴ τὸ γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν οὐ περιποιεῖ, διὰ τὴν αἰτί]αν ταύτην οὐδὲ [ἄ]λλω̣ν τινῶν ἐστιν [ἐ-

Col. VI. π̣]ιστήμη πρ[α̣γ̣]μάτων. Καὶ περὶ [π]ολι[τι̣κ̣ῆς δὲ ἐρωτώμενοι πολλοὶ τὸ μὴ δι[ὰ] τῆς σοφιστικῆς αὐ[τ̣]ὴν περιγείν̣εσθαι προσάγουσιν, ἂν εὖ βάλωσιν. Ἄξιόν τε ἐπιστῆσαι, μήποτε οὐκ ἀγ[α]θὰ λέγῃ [τ]ις· ὥσπ[ερ τ]ὴ̣ν διαλεκτικὴν τέχνην ὑπάρχειν̣, οὐ μὴ[ν ἀπε[ρ̣]γάζεσθαί [τ̣]ι καθ᾽ ἑαυτήν, εἰ μ[ὴ] τοῖ[ς ἠθικοῖς καὶ φ[υ]σικο[ῖς συνδεθείη λόγ[οι]ς, ὅ[ν τρόπον καὶ τῶ[ν] Στωικῶν ἔνιοι διέλαβον, οὕτω καὶ τὴ[ν̣] ῥητορικὴν τέχνην μὲν εἶν̣αι, δρασ[τ̣]ήριον

9. Haud scio, an melius Gomperz in schedula: *οὐ κἀνθ*

δ' οὐδαμῶ[ς] τῶν ἔρ-
γων, εἰ μὴ τοῖς πολι-
τικοῖς πράγμασ[ι]ν
συμπλακείη. Τ[ῶν
γὰρ ἐπακτικ[ῶν] εἶ-
ναι τοὺς πλείο[ν]ας
τῶν λόγων, ὅτ̣[ι ἴ]σως
λέληθεν οὐδὲ [τ̣]οὺς
μετρίως συνέ[ν̣]τας.
Τάχα δ' ἴσως κ[α]ὶ πλεί-
ους ἄλλο[ι κ]ακ[ιῶ]ν χα-
ρακτῆρες διή[κο]υσι
διὰ τῶν [λόγων,
ἀλλ' οὔτε πρὸ[ς] ὄνυ-
χα τὴν προσκ[α]ρτέ-
ρησιν πο[ν̣εῖ]σθαι δοκι-

Col. VII. μά]ζομ[ε]ν ὧ[ν σ]υν-
θε]ώρητον ἔχουσιν̣
τ[ὴ]ν διάπτωσι[ν], ἐ-
πί τε τῆς διακοπῆς
τῶν κατὰ μ[έ]ρος λ[ό-
γων ἔνια τῶν νῦν̣
παραλελειμμένων

25 sqq. Gomp.: τοίγαρ ἐπακτικοὺς εἶναι — οὐκ ἴσως λ. — 25. N et G: τοι . ‖ — 26. G: κ . ιε . ει ‖ — 28. N: ου̣ . . σως ¦ — G: ολ̣υ̣ . σως ‖ — 32. G: αλλοηβα — 34. N: τωνσυπ (λ supra π) . . σον . ¦ π et ον a scriba perducta et deleta sunt: vid. συγγραμάτων in ὑπομνήσεων vel λόγων mutatum esse. — Rectius fort. Gomp.: συλλογισμῶν, G: συ (λ supra) . . . . σον (σ et μ supra) ‖ — 37. N: πον̣ισθαι. — G: πον̣ν̣-σοαι, sed inter tertiam et quartam literam papyrus laesa est — Gomp. πρὸς τὴν ἐσχάτην πρ. πονεῖσθαι. — 1. N: ζομ . νοι. — 2. G: σιμ ‖ — N: σι ‖ —

ἐπισημασίας ἀξιωθήσεται. Τοῖς δ' ἡμετ]έροις μεμπτέον ἂ]ν εἴη καὶ περιττότερον αὐ]τοῖς γε τοῖς τοιούτο]ις, ὅσοι καὶ τὴν σοφιστ]ικὴν ῥητορικὴν οὐκ] εἶναι τέχνην διειλήφ]ασι καὶ τούτου συστατικοὺς λόγους πεποι[ήκασι[ν]. Εἰ γὰρ Ἐπ[ί]κουρος καὶ Μητρόδωρος ἔτι δ' Ἕρμαρχος ἀποφαίνονται τέχνην ὑπάρχειν τὴν τ[οι]αύτη[ν, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑπομνήσομεν, οἱ τούτοις ἀντιγράφοντες οὐ πάνυ τι μακρὰν τῆς τῶν πατρ[α]λοίων καταδίκης ἀφεστήκασιν.

9. sqq. cf. Useneri Epicur. p. 111. — 12. *αὐτοῖς* nimis lo gum — Gomperz rectius fortasse alterum *τοῖς* delet. — 2 N et G: *την τ . αζυτη .* || —

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

B.

= Hercul. voll. tom. IV. coll. alt. p. 42—108.

fr. II.

ἀ]ποφ[αί ‖ νοντα]ι τοὺς [πρ]αγμα-
τικούς, ὥσ]τ' οὐθέν ἐστιν,
ὃ λέγει], μ[η]δὲ ἄλλην τι-
νὰ δοκεῖν] πε[π]ο[ρίσ]θαι τέ-
χνην αὐ]τούς. Ἀλλὰ τοῦ τέ-
λους ὁ τε]χ[νί]τ[ης] μόνος
[ἢ μάλιστα τυγχάνει —

31—37 ‖ *δυν — [ῥη ‖ τορικ . . ιδα[. . . . . . . τε ‖ χ[ν]ίτα[ς ο]υ[. . . . . . . πο ‖ λιτικο[ὺ]ς ἀπ[οτελεῖ ‖ σθαι ῥή-τορας — ‖ τωι διδεμ — ‖ τ . ι ποη* — (N: *ποκ*) —

fr. III.

. . ρο . π . . ν[. . Ε]ἰ μὲ[ν . . .
. . ενε . σ . αις ουδ . . . .
. . ταε . γε . . . η . . . . . .
. . οὐ ῥήτ[ωρ ὤν], εἰ δ', [ἐν
οἷς ἐπή[γγελται, καὶ] ῥη-
τορικό]ς ἐστ[ιν καὶ τεχ]νί-

Huius libri duo exempla exstant, Neapolitanum (N) et Oxoniense (O). — 1. N: *ησ . . .* ‖ — 2. N: *τονσ . πα . . α* ‖ — O: *τονοιπογμα* ‖ — Quam exigui et paene nullius pretii talia frustula sint, inde conicias, quod N v. 4 et 5 immutat. — 1—4. sensum fuisse puto: *εἰ μὲν ἔτυχεν, ἐφ' ὅσαις (τέχναις) οὐδ' ἐπήγγελται τοῦ τέλους τυγχάνειν, οὐ ῥήτωρ ὢν ὀρθοβολεῖ.* — Sed fortasse textus inde a primo versu congruit cum IX² fol. 42, fr. 11, v. *23 sqq.* — 3. O: ‖ . . *πλε* —

τ]ης, ὡς ε[ὔ]λογό[ν ἐστιν.
. τ . λη . το . υ [. . . . . τε-
χνίτης τοῦ [τέλους μά-
λι]στα [τυ]γχά[νειν καὶ
ν]ικᾶν? οὐ —

12—15 *. τω — ‖ ῀ον . καντελ (νικᾶν?) — ‖ . μ . επιτο . πα . εν — ‖ . . . . . ζειν το —*

fr. IV.

1—19 *ης προσε . . ‖ — εινουσιν θε ‖ — τῆς τέχνης ‖ — ον . ων [ο]ὕτως ‖ — τί θέλει τὸ προς ‖ — οὐ? καλεῖ δὲ ‖ — καὶ δ ιη* (vid. *διὰ*) *τῆς ει ‖ — οις χρηστέ‖ ον] — σει γὰρ ὁ ῥή ‖ τωρ] — καὶ παραι ‖ — σεν . . . . ‖ — λ περ[ὶ] τῶν ‖ — ἀποδε]ικνυμ[έ ‖ νων — ο]ύσης περὶ ‖ — των ἄρχεσ ‖ θαι — α . μάτων πα ‖ — ξ . αὐτῆς ‖ — ε . αι τῶν ‖ — ε . αυ ‖ —*

fr. V.

. . σδετει . . . ε ὑπά[ρ-
χει]ν ἐν τῶι [τρόπ]ωι ῥ[η-
τ]έον καὶ τοὺς ε . . ολ . .
κ]αὶ ἐπὶ τῶν ἄ[λλ]ων [τε-
χνῶν ὁμοίω[ς οὕ]τος . Τ[οι-
γ]αροῦν ἐπεὶ Ῥ[ω]μα[ῖ]οι
καὶ Λά[κων]ε[ς ἄ]νε[υ] τῆς
διατριβῆς ⟨τῆς⟩ ῥητορικῆς
καὶ [τὰ] περὶ τῶν συμ[β]ο-

7. N: *ησωσ . . αν . . σσ.* — fr. V, 4 sqq. = IX[2] fol. 41, fr. 10, quod N[2] significavi. — 5. N[2]: *ομοιωσον.* — 6, 7. N[2]: *Ῥωμαῖοι* et *ἄνευ* explet. — 8. *τῆς* N et O omittunt, addit N[2] —

λ]α[ί]ων οἰκονομοῦ[σι καὶ
πε[ρὶ τ]ῶν [δημοσί]ω[ν — ἐκ-
βε[βλήκ]ασ[ι γὰρ] τὸ[ν ῥή-
τ[ορα] — τονλοι . . . .
εικ . . . . ιν . . . . . ‖ λ —

fr. VI.

. . σ . ειστοις . ε . . . .
. . τοσασου . . . α . . . .
. . ιτας καὶ πιθα[νόν, ὅτι
προσ[π]εσεῖται το[ῖς?
τῆς [με]ταβάσεω[ς . . .
γὰ[ρ] λ . . λω νῦν προ[φέ-
ρειν? τῶι μηδ' υ . αρ . . .
ν[εσ]θαι τοὺς 'Επικο[υρ . .,
ἐὰν ἐφ' ὧν ὁ λόγ[ος ἦν ἡ-
μεῖ[ν δ]εικνύωσ[ι]ν —

fr. VII[a].

4—15: αν . . . . ‖ φια . . . . α . ο . . . . ‖ ν . . ισμεντοι . . . . . γαρ ‖ β . . σ ἐστιν υπ . ταν . . . ‖ τῆ]ς 'Ελλάδος? . ριας και ‖ (N: ιλελ . . . ‖) ελι . αριστως οὐ-[δὲ]? προςδ . ‖ . ουναικαιοι . . σιμητα ‖ (N: κα . ου . παντα . ‖) σ . . ασαλλας δι . σκαντ . ‖ ν . . υς δὲ μη . . ανκατ . ‖ . . . . εμον . . . . . ται δ . . ‖ . . . . οναλιμη . . σοιε . . ‖ . . . . ει προσεί[η τ]εχ[ν . . . ‖ — αν . . . του . . ‖

9. τὰ et συμβολαίων N[2] explet. — 10, 11. N[2]: μ . . . . νπε ‖ ριτωνδημοσιων. — 11. O: ‖ πε . λεγωνο! — N: ‖ πειν- . ν — 12. O: ‖ βεατ . ισασ. — 12, 13. N[2]: κασιγαρτονρητορα. — fr. VI, 5. N: ‖ . . ιιτεσκαιπ . . σια. — 6. O: τα pro το. — 7. O: ‖ τησαι . τα — 8. O: ‖ γαιλ. — 9. N: του pro τωι. — 11. N: ‖ και . φων.

fr. VII[b]

= Col. VIII in exemplo Oxoniensi: repetitur in fol. 38, fr. 7. In N deest. Nihil fere legi potes

fr. VII[c]

tantum O servavit. Nihil nisi *ναυ[π]η[γ]ί[α* le potui.

fr. VIII.

Legere mihi visus sum: *τ[οὺ]ς [σο]φι[στὰς ἀ] [θῆναι]? — εἰρή[νη]ν π . . . ν ἔχει — Ἀθην[αίω]ν ‖ εἴθ' ὅτι κ — ι καθ[ὸ ‖ τοῖς ἀν — ‖ λοι τὸν — ‖ ἀν βεῖν — ‖ ἀγαθ[ῶ]ν, ἀλλ' οὐ? — ‖ αἴτιο[ι] κατα —*

fr. IX.

. . . . . ργατα . . σοφιστικὴν?] δ' οὐκ ἀ[ν]αδεδείχασι . μασδι . . . . ασει . ιτοπαρα . . . . . . ναι . . εσεπαγ . . . νελ . . προσ[λά]βωσι τ[ὴ]ν ἐμπειρί]α[ν ἔ]χοντα[ς, κα]ὶ πρὸς αὐτ[ὰς] τὰς τέχ[ν]ας αἱ πόλει[ς] προσίενται, τὴν δὲ ῥητορικὴν ἐγβάλλουσιν ἔνιαι, καὶ τὴν μυρεψ[ι]κὴν καὶ τὴν πορφυροβα[πτ]ικὴν [ἐξ]έβαλλο[ν] ο[ἱ] Λάκωνε[ς· ὥ]στε λέγω[μ]εν

2. N: *ουκαλα*. — 4. O: ‖ *ασε . ιταιγ*. — 8. N et O: ‖ *α ταϛ*. — *11. O: εκην* ‖ —

αὐ[τὰς] οὐκ εἶνα[ι τ]έ[χνας·
ἁπ[λῶ]ς τε τὰ[ς] β[λαπτούσας
ἢ δ[ο]κο[ύσ]α[ς] βλά[π]τ[ει]ν [ἐ]γ-
βάλ[λο]υσιν αἱ π[όλεις, ἀλ-
λ' οὐ διὰ τὴν α[ἰτίαν τα]ύ-
την φ[η]σὶν [νομιστέον οὐ-
κ] εἶνα[ι το]ὺς [κεχρημένους
τῆι τ[ριαύτηι τεχνίτας·
καὶ [γὰρ τοὺς ἐπ' ἰατρικῆι
κ]αὶ μ[ο]υ[σικῆι θαυ]μα-
ζ]ομέν[ους ἐγβάλλουσιν,
τάχ]α κ[α]ὶ φιλ[οσόφους —

O: ται γὰρ ο . . . . . ‖ — γανα . . . . ‖ — ν δὲ τ . ι . ν . ‖ — τῆς ἐπιχει ‖ ρήσεως —]ε τῆι ῥητ[ο ‖ ρικῆι — δι]ὰ τοῦτο . α ‖ — εν εἴτε διὰ ‖ — λει . ιι . ε . ‖ — ιην . . . ‖ —

fr. X.

. . . . . ενδ . . . .
‾ε . . . . τα . . ε . . . .
. . ντα . . . γσια . . . .
. τωμεν . . ιρο . . . . .
. . . ποδιαι . . ν . . . . .
. ου καὶ κ . . . α . . . . .
κων ἃς οὐκ ε . . . .
κατὰ μέρος ρ . . . .
προσπεσούσα[ς . . . .
χθ . . . . . . υστ . . . . . .

15. O: εν . . ‖ — 16. O: στεταβα. — 17. O: ‖ ηδ . κο . αι-
κ‾τσ . νογ ‖ — 19. O: γ . ν ‖ — 27. O: ε ‖ — fr. X, 5. N: ταν
. ιαι. — 7. Λάκωνας? — 8. N: μεροσω.

π . ντον . σε . . . . αλο .
τεχνητασεχ̣ . . να . .
. κ̊ρχεινοφ . . . ν̣κα . .
τῶν ἀνδρῶν . . . τῆς . .
πολε . ναμ . . . .
. ην ἀλλ' οὐδ[ὲ] το . . . .
γε . . . ἔ̆ξεσ[τι]ν? αλ . .
. . . . ω . . . ν . . . . ‖ νουντωνκαιγ
πρ]ὸς συκ[ο]φάν[τας ἀλει-
φο]μέν[ω̣]ν . . . . ‖ λειφομενων
. . . ητων . . . .
. . . . ‖ ιδιουτεχνης
τ . . . . ‖ ρητορεσκατα
ατ . . . . λλ . . . . ‖ τουσιναλλα
. λσ . ντεριτα . . . .
τ . ημεντ . . . . ‖ τ̱ες ημεντε
σ . ς κατ[ο̣ρθοῦ]ν ὅσο[ν ἐφ' ‖ τορθουνοσονεφ
. . . ερ . . . . πελ . . ‖ λειχρ . ν
αυ . . . . ι . . .
ον . αι πρ . . . . ‖ προ-ρ . υν
δι . ε βουλῆς? . . . . ‖ χνη
ἀλ[λ̣]' οὐκ α . ο . . . .
νη, [κ]αθὸ ἄν[θρωπος, ἔσ-
ται [ῥη]τορι[κός. Οὐ γὰρ
κα[θὸ] τῶν οὐ [τεκτονι-
[κῶν τις, ἀλλ' εἰ οἰκο-

11. O: ‖ πλν-ενεσε- . . αλο . . ‖ — 12. O: ‖ τεχνηνασεχ̣ . υνα . | — 13. O: ‖ . ἔ̆ρχειν. — 17. N: ποσ pro ξεσ. — 19. O: συκιφα — A versu 18. vel 19. huic paginae respondet IX² fol. 40, fr. 1, *cuius lectiones* usque ad versum 31 margini adscripsi. — 34. N¹: ‖ρησ . τον et signum interpunctionis praebet. — 35. N²: ουτεντ

Col. I. *δ]ό[μ]ος οἰκίαν κα[τασκάπ-*
τ]ε[ι κα]ὶ [ζῳγράφος γρυλλο-
γραφεῖ] καὶ ναῦ[ν περιτρέ-
π]ει κυβερνήτης κ[αὶ ἰα-
τρὸς ἄνθρωπον ἀποκτε[ί-
ν]ει με[θοδ]ικῶς, μηδὲ
ταῦτ' [εἶναι τ]έχνας ὁμο-
λ]ογῶ[μεν ἢ] καὶ πάσα[ς, ὅ-
σ]ας τέχν[ας] ὁ λόγος ἀ[ξι-
οῖ ματαίω[ν ἢ ὠ]φελίμ[ων
εἶναι καθάπ[ερ] καὶ ὁ πρὸ
αὐτοῦ. Αἱ δι[άφ]ο[ροι] τέ[χ]ναι
τῶν [ἀ]λλήλ[ω]ν τελῶ[ν
ο]ὐ τυγχάνουσιν, τοῦ δὲ
τῆ]ς ῥητορικῆς τέλου[ς
κ]αὶ φιλόσοφος καὶ γραμ-
ματικὸς καὶ διαλεκτι-
κὸς παράξ[ει], εἰ μέν τι
λέγομεν [εἶνα]ι τῶν [ἀπὸ
τ]ῆς ῥητο[ρικῆς τὰ] ἐ[ν-
θ]υμή[μα]τ[α, ο]ὐδὲ τα
. . ρεσ . . . . γαρτοκο
. . . . α . . . μ . . . . .

...nitio huius partis moneo me non semper verba, quod ... fieri non poterat, sed sententiam tantum non paucis ... exprimere voluisse. — Pictoris *γρυλλογραφοῦντος* vocem ... fol. 65 et 66, fr. 6 et 7 e. g. sumpsi, qui locus huic similis

— 1. N²: *οιδομ* (*ιω* supra) — 2. N²: *καιπ . . να* — O: ‖ . . . . *λιτο* ... *καιπ* in N² respondere vid: . *λιτο* in O). — 3. O: *υκαι* ... 4. N²: *περιτιεπει*, N et O: ‖ . *σει* — 6. N²: *μεθοδικο* — ...: ‖ *οιματαιω . . οφελιμο . σ* ‖ — O: ‖ *οιματαιωι . φελιμο . ι .* ‖ ... O: *εγ .* ‖ —

. . . . ικ . . . . . . τέχνην . . ντος . . . . υς τήν τ[ε] πλε[ο]ναζο]μένην ἱστορ[ία]ν κ[αὶ τρι]βήν, ὅταν οἱ λε[γόμενοι τεχνῖται προσλάβωσ[ι]ν τῶν τελῶν τ[ι] ‑α . . . υσιν τοτεδια . . . . ῥητορικοῦ πείθειν, [τ]έλο]ς ἐστὶ τῆς ῥ[ητορ]ικ[ῆ]ς οὐ τὸ πε]ίθειν [. . . . . ἀλ]λ' ἕτερόν τι] καὶ τ . . . . ς

Col. II. . . . . με[ν· οὐ π]εί[θ]ε[ι] δὲ ῥητορ]ικῶς ἀλλὰ [διαλεκτικῶ]ς [ἢ κατασκευ]ασ[τικ[ῶ]ς, [ὡς] καὶ Φρύνη καὶ [δι'] ὥρα[ς κ]αὶ μουσικῆ[ς] πε[ί]θει [μ]έν, οὐ ῥητορι]κῶς δὲ [ποιε]ῖται κα]τασκευάς. Εἰ [δ]έ πως ὁ] λόγος [δύ]ναταί τι προσά]γειν ἀ[λη]θές, τῶν ἀ[τ]έχνων οὐ[δὲ] εἷς ἐν τῶ[ι] τῆς τέχνης ἔργωι

26. N: τοπλε, O: τοηλ..να ‖ — 31. N: τουσδια — O: τουε — 32, 33. O: ‖ ρητορικουσι...αλ.ε ‖ μεσστι — II. 1 sqq. = IX[2] fol. 37. 1 expl. N[2] — 2. O: τικωσαλλα — διαλεκτικως exhibet N[2] — 3. N: .λ.μη.... ‖, O: .\.ασ.... ‖ — 4. N[2]: κωσιοσκαιφρυν — N et O: και..ωρα ‖ — 5. N[2]: μουσικῆς πείθει μέν, O et μουσικηι, O: περθει, N: ..ρθει — 6. N[2] in margine: ουρητορι | κως | δε | εισ — καθίστησι? — 7, 8. N[2]: δεπωσολογοσ 9. N[2]: προσαγειναληθεσ — 10. N[2]: ου.θεισ.

νικ[ᾶ]ι τὸν τε[χ]ν[ίτην], ἐν δὲ τῶι τῆς] ῥητορικῆς οὐδὲ τοῦτο κ]αθ[ολικὸ̣]ν. Ἐ[π]ὶ γὰρ ἐνίων [τῶν̣ στοχαστικῶν [ἔστιν] ὅ-τε νικᾶι τὸν τεχν[ίτ]ην ὁ ἄτεχνος, ὥ[σπερ καὶ ἐ-π' [ἰ]α[τρι]κῆς [ἀπ̣]ο̣λ[είπε]σ-θαι τὸν ṭ]εχ[ν̣ί]την [ἐφ' ἑ-νός τινος [τῶν κ]ατὰ μέ-ρ[ο]ς [σύν]ηθες τῶ[ν μὴ ὄντω]ν τεχ]ν[ι]τῶν πλ̣ . . . . αλ . . . την . . . . ται δέ, [πρὸ]ς τίνα προ-κείμενον· εἰ [γ]ὰ[ρ τὸν] ἄτε-χνον ὁ λόγος λαμβάνει τὸν οὐ διατριβικόν, τὸν δὲ τεχνίτην τὸν ἀπὸ τῶν διδασκ[αλε]ίων, οὔ-τ[ε̣ ἂν τὴν σο]φισ[τι]κὴ[ν εἰ-κῆ τ[άξ]αι τέχνην οὔ[τ]ε τὴν πο̣[λι]τ[ικήν· ὅ]τ[αν δὲ κ[αὶ λέγῃ τὴν ῥητ]ορι-κ̣]ήν?? . . . .

12. N^2: *νικαι* — 13. N^2: *δ̣ετωιδετησ* — 14. N^2: *ποκαθολι-πι* — 15, 16. N^2: *τωνστοχαστικωνεσ* — 17. expl. N^2 — 18. *ερκαι . . . . . τρ* — 19. O: ‖ *πα . . . κησ . . . το̣λ* — N: *σ* ‖ *ρ* — N^2: *θαιτ . . . . χν* — 21. O: ‖ *νεοτινοστα*, N^2: *στωνκατα* — O: ‖ . . *νηνωνπ* — N^2: *υνα . . . θει* — *ἀλλ' ἀδύνατον?* — O: ‖ *λα . . . τονλι* — 26. N: . . *υ* . *ατε* ‖, O: *εια . . . ατε* ‖ — N: *διδασκομενων!*, O: *δ.δασκ . . . ιων* — 31. O: ‖ *νς̣* .⁻ . . — O: ‖ *τηνπο̣ . . τα* —

Col. III. τὰ [πλεῖ]στα θεωρήμ[ατά ἐστιν ἀληθῆ, ψευδ[ῆ δὲ τὰ κατ]ὰ τὴν ῥητορική[ν, δῆλον ὅτι οὐ]δὲ τὴν φιλο[σο]φίαν τ[έχνη]ν̣ [ῥ̣ητέο[ν] οὐδὲ τὴ[ν ἰα]τ[ρικὴν οὐδὲ τὴν μ[ουσ]ικ[ήν, ὅτι κατ' οὐδ]ὲν δὴ τῶν ὑ[π' αὐτ[ῶν κ]αταβ[ε]βλημ[ένων̣ διη]νε[κῶς] ἔστιν [ε̣ὑρεῖν οὐκ εἴτε τι[ν]ὲς ἡμαρτήκασι[ν εἴ]τ[ε] τέχνη[ς ἀ[π̣άσης ἀστοχο]ῦντες π]ερὶ κε[νῶν καὶ ἀλ]ηθινῶν τῆς τέχνης θ[εωρημάτω[ν οὐθὲν ἐπίστανται, [εἶτε̣] ν[ομίζουσι]ν τοῦ διακρίνειν τὰ] ψευδῆ καὶ ἀληθινὰ] μη<u>δ'</u> εἶναι τέχνη[ν. Πρ]ὸς δὲ τὸ]ν [λέγοντα τὸν] ἄτεχν]ον ἐ[ν γ]ε[ω]μετρίαι . . τα . . λ [οὔ]τ' ἐπ[ι]στήμη- . . . . ο]ὔτε β[λ]έ[π̣]ειν . . . . καιτ . . εγει.

1—10. N et O: ‖ τητουστα — ‖ μ . . . . ε — (O: ‖ τ . . . . ε — ‖ ρο . τ — ‖ θε . . ουδετο (O: θε . ν̣τδετ) — ‖ ει . . απαντα — ‖ πλει — ‖ . . . . τουστα — ‖ αι . . μ̣ενη — ‖ . . . . α . ασκα. (O: ν̣ταιτας ‖) — 15. O: ‖ λ . . . . ιανε — 17. O: ‖ ουδε . ηναι̣. — 22, 23. O: τεχνο . ‖ μτ — 24. N et O: ‖ ερικε — 25. O: ‖ — 27. O: ‖ ταιτ — 29. N omittit!, O: γελλ . . . μη ‖ — 32. N: τ . . . . μετριαν̣ ‖ — 34. O: υτεβιει̣ι̣ειν | — 35. O: τακαιτ . π . τ̣

Col. IV. . . . . γο . . ισῃ . δὲ τ]ὰ συνέχ[ο]ντ[α] πρότερον εἰρήκαμεν, εἰ[ρήκα]μεν [δ]ὲ καί, πρὸς τίνα] παρακεί[μ]ενον. Ὁ τεχ[νίτ]ης οὐκ ἀ[ρ]νεῖται τεχνί]της ὑπά[ρ]χειν· ὁ δὲ ῥ[ήτω]ρ [εἰ] διάφ[ορ]α π[οιεῖ τοιαύτηι τε[χν]ῶν ἕ[ξει, ὥστε τοὺς μὲν ἐνκόπ[ω]ς ἢ μηδέπ]οτε [τυγχ]άν[ειν τοῦ τέλους, τ]οὺς δὲ σ[υ]νομο[λογεῖν τῆς τέχ]νης τὸ μεθο[δικὸν ἔχειν, δε]όντως ἕνεκα] τούτου τέχνην τὴν ῥητορικὴν οὐκ ἐροῦμεν. Καὶ πάντ]ες δὲ τεχνῖται διὰ παν]τὸς ἀπ[οφθέγγ]ονται τὴν] τέχνην [ἔ]χειν, καὶ ἄλλων ο]ὐκ ἀ[ρ]νουμένων ἀπιστ]οτάτω[ν εἰκὸς καὶ σοφ]ιστὰς ο[ὐκ] ἐπαρνηθῆναι, οἳ κ]αὶ φιλοσοφώτερον εὔχοντ]αι πρός τινας λόγους ποιεῖσθαι] καὶ ποίησιν] καὶ [π]ᾶ[σαν τέχνη]ν ἐ-

2. O: | ςασυνεχτ|ντ — 7. O: . διαφ . . \τισ . . . | — 8. O: νο . . | — 9. N: ενκοπ . κσ , O: ενκοπ . ξι | — 10. N: | . . . γ — δσσανο . ο | — 12. O: | αντ|σκο, N: αντ| . το — μη|χάνης? — 13. O: σον . . σενε | — 17. O: απ . . ι . . . νται | — ἀποκρίνονται? ἀποφαίνονται? — 21. N: ισιασεχεπαρνη | — O: στασοχ — δεῖ μηδὲ . ἔχειν ἀ.? — 22. N: φωγε | — O: φοτε | — 25. O: πα . ια . . . . . . ινε | — 25, 26. ἐγκρίνειν? —

μφα]ίνειν. Οὐ γὰρ διὰ παν-
τὸς ο]ὐδὲ πρὸς πάντας ἄν-
δρας] τε καὶ πρὸ[ς αὐ]τοὺς
ἐπαρνοῦνται τὴ[ν] τέ-
χνην τὸν φόβον ἡ[γού-
μενοι πε[ρι]αι[ρ]εῖσθ[αι τῶν
ἐξ [ἀν]άγκης ἀπατηθή-
σεσθαι προσδ[ο]κώντων.
Ἀρ[νοῦ]νταί τε τέχνην
ἔχ[ειν] τὴ[ν . . . .]στι-

Col. V. *κὴ[ν . . . .*
κὴν . . . . . ουσ . ιε[. . οὐ-
δ' εἶν[αι] τῆς ῥητορικῆς
ἴδιον· [τὴ]ν δ' ἐμ[πειρία]ν
τὴν ἐν τοῖς πρά[γμασι]ν
με[θ]οδικὴν καὶ [τὴν τού-
των φ[ράσιν] [κ]α[ὶ ἕξιν οὐ
π]αρη[ι]τήσ[αν]το [πώπο-
τε, διατελοῦσιν [τ' ἐπ' αὐ-
τῆι κομπάζον[τες ὡς
Δημοσθένης. Μὴ [γὰρ ἀλ-
λὰ κακῶς ἴστα[ιντ'] ἂν
ἔνιοι κατα[ι]σχ[υνόμε-

27. O: *αισ* ‖ — 28. N: *κτους* ‖ — O: *ντους* ‖ — 30. N: *φοβονπ*. . . ‖ — 35. N: ‖ *μ* — O: ‖ *εχ . . . . . χε . . τοι . . . ν* ‖ — velut: *τὴν ἐντευκτικὴν* — V, v. 2—33 = IX^2 fol. 35, fr. 3. — 2, 3. N^2: *ουδειναι* — 4, 5. N^2 explet, sed *ἴδιον* et *ἐν* omittit. —
π η ν
6—8. N^2: *τηντουτωνφρασι* . . . . ‖ *ουγαρωνη . ατοπω . ο*` . ‖ — 8. O: ‖ *γαρη . . ησ . . το* — N: ‖ *γαρη . τησρητο*! — 9. N^2: *σιντεπα* — 10, 11. N^2 expl. — 12. N^2: *κακωνοσα* . . ‖ *σαν* — 13, 14. N^2: *καταισχυνο* . . . . ‖ *περιτηστεχνησουδεν*.

ν[ο̣ι π]ε[ρὶ] τῆς [τέχνης οὐδέ]ον. Ἡ μέ[ν̣]τοι γ[ε ῥητορικὴ χάριν τού[του] τὸ μεθοδικὸν οὐ προσφερομ[ένη π[ῶς ἐ̣]δύνατο ν[ῦν παρίστασθαι; Διό[περ εὔ]δ̣ηλον, ὅτι τινὲς [ὀνειδίζουσίν τισιν τ[έχ]νην κ[α]ὶ ἰδιότητα π[ρὸς] τὰς ἄ̲λλας ἐπιστήμας ἔχ[ε]ι[ν. Καὶ [ἐ]π' ἄλλων δὲ τε[χνῶ̣]ν ἢ [βλ]αβερῶν οὐ[σῶν ἢ δοκουσῶν ὀν[ειδίζουσίν τινες τοῖς ἐμποιοῦσιν οὐχ ἣν ῥητῶς] ἔχειν ἐ[παγγέλλονται δύναμιν, [ἀλλ' ἣν οὐδ' ἐθέ[λο]υσιν πε[ριγίνεσθ]αι. Πᾶς τεχνίτ[ης ἐπ]α[γγέλλεται τὸ τέ[λ̣ος π̣]ο[ιήσειν, ὁ δὲ ῥήτωρ [εὖ] ἐπα[γγέλλεται πείσει[ν. Οὐ] πᾶς τεχνί[τ]ης, ἐὰν ἔ[χῃ] φρέ-

14. O: ‖ νωνεητησ, N: νο̣.νει.τησ — 15. N^2: τοιγερητορικηνχαρ — 18. N^2: ‖ .ηπω..υν — N: ‖ νηπροσδυνατον — 19. N^2: διοπ..ευδ — 20. N^2: \ιζο...ντιωντε — 22. N^2: προστασ — 23. N^2: εχει. — 24. N^2: επαλ....ετεχνων — 25. N^2: λαβερειν — 26. N^2: .νειδι.νσιντιη — N: εαν pro ον exhibet. — 27, 28. N^2: ..ονσινουχηνηρη.. — 29. explet N^2. — 30. N^2: ..ληνουδεθελε — N: ‖ δυναμιν.α — O: ‖ ... α̣μινγ — 33. O: ον ‖ —

Col. VI. *νας, [ἐπα]νγέλλεται τὸ*
τέλ[ος] διὰ παντὸς π[οι-
ήσειν. [Ο]ὔτε γὰρ ἰατρὸ[ς οὔ-
τε κυβερνήτης [ο̣]ὔ[τε το-
ξότης οὔτε ἁπλῶς ὅσοι
τὰς ἐπιστήμας οὐ παγί̣-
ους ἔ[χουσιν ἀλ]λὰ στοχα-
στικάς. Ὥστ' ἢ καὶ ταύτας
οὐ ῥητέον εἶναι τέχν[ας
ἢ καὶ τὴν ῥητορικήν. Ἐ-
παγγέλλεταί τε καὶ ὁ
ῥήτωρ τὸ τέλος ποιήσειν.
Ἐστὶ δ' αὐτοῦ τὸ τέλος,
ὃ̣ φ]έρει τῶν π[ρ]α[γμάτων
ἡ φύσις, οὔτε διὰ παντὸς
κεί[με]νον οὐδὲ [μ]ὰ Δία κα-
τὰ τὸ [πλεῖστ]ον. Ἀλλὰ πο-
λὺ] μᾶ[λλον] τῶν μὴ ῥητό-
ρων [τὸ] ἔρ[γον π]οιεῖ. Πᾶς
τ]ε[χ]νίτης πολὺ πρότε-
ρον ἑαυτῶι περιποιεῖ
τὸ] τῆς τέ[χ]ν[η]ς ἔργον̣ . .
. . ροσ[. . . . . τ]ε̣χνι . .
κ . . . . τατο̣ .
το̣ν συνήγορ[ο̣ν?, δι]ὰ τού-
των̣] μὲν τῶ[ν] λόγων̣ [καὶ
τὴν ἰ]ατρ[ικ]ὴν ἐκ τῶν [τε-

6. O: *παπ* ‖ — 14. O: ‖ *σ.ερειπ̣.νησα¯. . . . .* ‖ — 16. O: *κε* — N: *ουδεναδιακα* ‖ — 17. O: ‖ *τατον* — 19. N: ‖ *ρων . . ε(* (O: *ερι* —). — 23. N: *σχν . . .* ‖ — O: *ι̣σχηι . .* ‖ — 26. O: *ιμεντ* . *λεγωιλ̣* — 27. O: ‖ *ξ . . ατρ . σην* —

χṿ]ῶν ἐ[κβ]ά[λω]με[ν, εἰ ἀρ-ρωσ]τήσας [ἰ]α[τρὸς ἑαυτῷ ἄλλους π̣[αρ]ίστα[τ]α[ι ε]ὖ θεραπεύσαντας. Ὅ τε ῥήτωρ οὐδὲ [ἓν] τεχνι-κὸ]ν ἄλλοις ἐ[γ]χειρίζει, δι-ὰ δὲ ἀγων[ιῶ]ν τὴν οὐδὲ ὡς ἀντακόλουθον κλέ-

Col. VII. πτει ἕξιν]. Ὥστε ῥητ[έον μη[δὲ τρι]βὴν καὶ τω .κ[.. εἶν]αι τὴν ῥητο-ρ]ικ[ήν. Περιεπ]οίουν γὰρ ἂν τ̣ὸ διὰ τῆς τριβῆς πολὺ πρότερο[ν] ἑαυτοῖς. Πρ[ὸ τ[ο̣ῦ] καταβλη[θ̣]ῆναι τ]ὰς τέχνας βέλτει[ο]ν ἐ-ρητόρευον, ἐφ' ο[ἷς δ̣]ὲ συν-έστησαν χεῖρον. [Καὶ γ]ά[ρ, εἰ μὲν τοῦτ[ό] τις [ἀρνηθείη, πρ]όχει[ρο]ṿ. Οἱ γὰ[ρ μετὰ Δημ]οσ[θ]ένην [π̣ολὺ ἧτ-τον ἤδη [κ]αταβεβ[λημέ-νων τῶ]ν τεχνῶ[ṿ ἴσχυον. Ọὐ μ[ὴν] ἀλλὰ τῆς [ῥητο-ρικῆς [ο̣ὐχ ὑπ̣]α[ρχ]ού[σης τέ-χνης, προσ[δ]εομ[ένης

32. O: ουδεαατεχν. ‖ — 33. N: ειραζειδι ‖ — VII, 2, 3 velut ἱστορίαν — 4. περιεποίουν duabus literis longius est. — 13. O: ‖ .. σοσ.ενηνι̣ — 17. O: ‖ ρικησσ̣ .. γα . του — N: ‖ ρικησσ ... ͂α.του.

δ̣ὲ τριβ]ῆς [οὐκ] ὀλ[ίγης κ]αὶ τοῦ πλείστου [διὰ φύσεως καὶ ἀσκήσε[ως δυναμένης μετα[σχεῖν — πῶς δ]ιὰ τοῦ[τό τι θ]αυ[μάσει]ς ν[ῦ]ν περ[ι]σώ[ζ]εσθαι; τί το[ί]ν[υν θαυ[μάσομεν̣], εἰ πρότερον μὲν ἐ[γένον]το μεγα[λ]οφ]υεῖς κ[αὶ φιλόσοφοι, μετὰ δὲ τὰς [εὑρέσεις τῶν τεχνολογ[ιῶ]ν οἱ [τοιοῦτοι; Τούτῳ [μὲν γὰρ τῷ τρόπῳ καὶ τὴν ποιητικὴ[ν καὶ τὴν ἰατρι[κ]ὴν καὶ [π]ολλὰς ἄλλας οὐκ εἶνα[ι τέχνας λέγωμεν. Καὶ [καθ'

Col. VIII. ἡμᾶς δ]ὲ φήσ[αι τις ἂν] ἀγαθοὺς] εἶν̣αι ῥ̣ή[τορας] ἀ̣λλ' οὐχ]ὶ μόνον ἐ[ν τοῖς] πάλαι καιροῖς. Τὸ [δὲ τοὺς] σοφιστὰς μὲν [α̣ὖ ἰσχυκ]έν[αι πρὸ τῶν τεχν[ολογιῶν οὐ δείκνυ[σ]ιν, ἀ[λλ' ὑπὸ] πο-

19. N: *-ολ* .... ‖ — 23. O: ‖ .. *ατου* ... *ατ* — 24. O: ‖ *νιν* — N: .. *ντο* ‖ — O: *τιτον* ‖ — Col. VII, 24—VIII, 20 = IX^2 fol. 36, fr. 4. — 26. N: ‖ *μενσ̣* .... *ριτο* — N^2: *μενεγεν* — 27. N^2: *καιφιλοσ* — 28. N^2: *ευρεσειστων* — 29. N^2: *οιτοιουτοι* — 30. N: ‖ *τουτων*, O: ‖ *τουτωλ* — N^2: *πωι* — 31, 32. N^2 explet. — N^2: *τὰς* pro *πολλάς*! — 33. N^2 explet. — N^2 *λέγωμεν* omittens sic exhibet: *ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμᾶς δ* .... — VIII, 2. N^2: *αγαθουσειναι* — 3. N^2: *ουχιμονονεντοισ* — 4. N^2: pro *καιροῖς* etc. hoc *habet* *πε ‖ ριτοτελ°* — 5. N et O: *εν* ‖ — 6, 7. N^2: *ωνουδε* —

λι[τικ]ῶν εἰ[σῆχθαι τ]ὰς τ[έχνας, οὐχ ὑπὸ τῶ]ν ἱστορικῶν φήσει] τις, ἀλλὰ βελτίους ε]ἶναι γραφαῖς οὐ περιειλ]ημμένας, ὥσπερ οὐδ' ἐν] πολλοῖς [γ]ίνεται τῶν βα]ρβάρων. [Νῦν δ' ἐπειδὴ πρ]ὸς ἅπαντας τοὺς λόγους ἀπ]οχρώντως δι]ει[λέγ]μεθα τοὺς ἠρωτ]ημ[έν]ους ὑπὲρ τοῦ μὴ εἶ]ναι [τ]ὴν ῥητορικὴν τ]έ[χν]ην, ἑξῆς ἀποψόμ]ε[θα τ]αχέως καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ τέχνην αὐτὴν εἶν[αι πρ]οφερομένους, οἷς κἂ[ν] αὐτῶν οἵ γε πλείους [μὴ π]ᾶσι τελέως συστοιχῶσι]ν, ἔχονται μὲ[ν τούτω]ν, οὐ τῶν πρὸς [τ]οὺς ..... π]α[ρ]αλελογισ[μέ- ......ν χαρακτήρων ..... τοις. [Ο]ὐ μὴν ἀλλὰ τοιαύτης] προκειμένης] τῆς τῶν πολλῶν

8. N^2: κωνεισηχ — 9. N^2: ουχυποτων — 10. N^2: φησειτισαλλαβε – 12. N^2: ουπερι — 13. N^2: ωσπερουδεν — O: εινε ‖ — 14. N^2: . ιντων = ἐστιν τῶν? — 15. N^2: προσ — 16. O: ε^α^υτοχρωντωσ ‖ – 17. N^2: δισι — τουσηρωτημενουσ — 19. N^2: την — 20. N^2: ξησαλλ — 24. N: ‖ οισ.σα..υτων, O: ‖ εισκα.αυτων — 25. O: ουσλ̣ .. λει — 27. N: νουπεριπροσ — 28. O: αναλελογισιισ ‖ —

ἀνθρώπ]ων [π̣λ]άνης κα[ὶ
τοῦ] παραλογισμοῦ τῶν

Col. IX. ἀ]ποφαινομέ[νων] αὐτῶν
τὰ] περὶ τῆς τέ[χ]νης καὶ
τὴ]ν ἐπαγγ[ελί]αν τ[ῶ]ν ῥη-
τορικῶν, ὡ[ς μέ]θοδον οὖσ-
αν συναρτ[ῶσί τε] καὶ
το]ῖς ἀξ[ιωτάτοις παραδι-
δοῦσιν, οὐ τὰ [ἐν πλήθ]εσι[ν
κυ̱ρ̱οῦντα σ[υλλήψονται.
Ἀγνοοῦσιν δ[ὲ κα]ί, ὅ[τι
πέφυκεν οὐ[χὶ μό]ν[ον
τὰ διὰ τέχν[ης μ]ὴ [περι-
γίνεσθαι χωρ[ὶς τ̣έ]χνη[ς
ἀλλὰ καὶ τὰ δι' ἀ[σκ]ήσεως
μὴ παρακολου[θεῖν] χω-
ρὶς ἀ[σκ]ήσεως. [Ἔοικε δὲ
παραπλήσιά τ[ινα τῆι
σ[ο]φ[ι]στικῆι κα[ὶ τῆι πολι-
τι[κῆι] προσόντ[α . .]δη
π . . τρεποι . . . . τουσα
πα . . εμ̣η . . . . . ασπαι
τω . ρη . . . .
ἠπατη[μ]έν[ους] τέχνης
περὶ ταῦ[τ' οὐχ ὑπαρχού-
σης καὶ πρ . . . .

33. O: τ.ανησκα ‖ — IX, 5. O: ‖ ανσυναργ — N: ‖ ανσυν-αρτο̣ — 6. O: ‖ . λισ — 8. O: ‖ κυρ̣ . . . ¯ρσ¯ . . . — 10. N: ου . . . . . κ . ‖ — O: .υ . . ναινε . . ‖ — 12. O: ¯.χνην ‖ — 18, 19. οὐ δὴ προτρέποντα τοὺς vel simile.

. . ιν του . . . . ν ῥητορικῶν ο . . ων . . . . καλεῖσθαι τέχν[ην κα]ὶ ἐπιστήμη[ν] συμβέβηκεν, πῶς [οὐ]κ [ἀ]π[όκρ]υ[φοι ἀλλὰ κοινα[ὶ εἰ̣ς ἅπ̣]α[ν]τ[άς? εἴσιν; Ἀλλ' ἐ[πει]δὴ μεγάλ]ης οὐκ ἔστ[ιν] ἀνατάσεως, χ]ρεία πρὸ[ς α]ὐτὰς [γ'] ἐπι]ένα[ι] τὰς τῶν κατὰ μέ-

Col. X. ρο[ς] λό[γω]ν διακοπὰς [δέο]ν ἐ[πί] τινων προρήσε[ως κα]ὶ ἐπιρήσεως. Εἰ μὴ τέχνην μ[εθώ]δευον ὀ[ρθῶς, οὔποτ'] ἂν πολλοὶ [προ]σήεσαν αὐ[το]ῖ[ς μισθοὺς διδόντες. Ἄξιον μὲν ἐπιστάσεως, μὴ δή πο]τε οὐχ ἕ[νε]κα τέχνης ἀ]ναλήψεως μόνον προ]σίασιν ἔνιοί τι[σι]ν ἀλ]λὰ καὶ χάριν τῶν [δι'] ἄλλο[υ] τ[ρ]όπου π[εριγι]νομένων, [ο]ἷον [δ]ὴ κα[ὶ τὴν] ῥητορικὴν παρα[σκευ]ά[ζ]ειν.

26. O: ‖ ρητορικωνω . ων — 27. O: τεχν . . . ν ‖ — 29. N: ι. . . . . νσ ‖ — O: κ . ιπ . . . νσ ‖ — 30. N: κοιν . . κ . . ται . . . ‖ — O: ιοιναχ . . ιαιτι . ‖ — 33. N et O: τε ‖ — 34. N: ‖ γ . εν . ταστω . — O: ‖ ο . επατα . . ων — X, 1. N et O: οπασα ‖ — 2. N: ‖ . νεγ . . τινων — 9. N: ουχεωσκατε ‖ — 14. N: ‖ νων . ιονλη — O: νων . ιονλη — 15. O: ‖ . . ρικ . νεια —

Ο[ὐ] μὴν ἀλλ' ἐπει[δὴ] ἐμφ[αί]νει διὰ τῆς ὑπο[μ]νήσεως, ὡς ἄρα τοῦ πολιτικο[ῦ] γένους ἐστὶν ἡ [σο]φιστικ]ὴ ῥητορικὴ [κ̣αὶ τέχνη καὶ καταξι[οῦ]ται μὴ ἄν ποτε προσιένα[ι τινὰς, [ε̣]ἰ μ[ή τινες] τούτ[ων μέθοδο[ι ἦ]σ[α]ν ἢ τέ[χναι], φησὶν ἐν τῶι περὶ [τῆς] ῥητορικ[ῆ]ς Ἐπίκουρ[ος], ὅτι τοῖς διατριβικοῖς οἱ π[ροσιόντες ἀπατῶντα[ι] κ[αὶ οὐκ ἀ[π]εικότως διὰ τοιαύτην αἰτίαν· ὅταν γὰρ ἀ̣]κούωσιν ἐν ταῖς δ[εί]ξεσιν καὶ πανηγύ[ρ]εσιν, τῶ[ι μ]ήτε π[ερ]ὶ συμ[β]ο[υλῆς μήτε] περί τιν[ο]ς τῶν [τῆι π]όλει συμ[φ]ερόν̣τω[ν] ε[ἶ]ν[αι] τὸ[ν λόγον οὐ-

Col. XI. θ̣ὲν ἢ τ]ὸν ὅρκον ὀμ[ωμοκότες ἢ κινδυν[εύ-

17. N et O: ‖ φ . . νεινδια — fort. ἐπειρᾶτ' ἐμφαίνειν —
ϑο ν
23. N: ‖ τινασσυλ — O: ‖ τινασσιμ — 24. N: ‖ μεδοτο̣ . συητε —
ϑο ν
O: ‖ μεδοτοσ . . ητσ — 27 sqq. Eadem Epicuri verba IV[1], 3, 4 citantur sed ita, ut Philodemus nonnulla addidisse videatur.
π . . ισυμε . .
— 29. N et O: ‖ ουκανεικοτωσ — 33. N: ‖ των . . τεπερι⁻ινως ‖ —
π . . ισυμεον . . .
O: ‖ τωμ . ητεπεριτ . . . ς ‖ — 34. N et O: ‖ τωνυ — 35. N: ‖ . . τω . . . . υντο — XI, 1. N: ‖ ε —

ον[ṭε]ς, εἴπε[ρ] εὐζ[ή̣λως ἀκο[ύο]υσιν [τῶν] πε[πραγμένων, ὅτι . πα . . . . π̲ . . . . νε . . σεικ . . . σ . απο . . . . διακ[. . . . . τοῖς μὲν λε[γ]ο[μ̣ένοις οὐ προσέχο[υσιν, εἰ συμφέρον<u>τα</u> [ἔσται ἢ οὔ, καὶ τὸ σύνολ[ον εἴ ἐστιν ἀλ]η[θῆ ἢ οὐκ ἀ[ληθῆ· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ ἤ[χου καὶ τῶν περιόδων κ[αὶ παρίσων καὶ ἀντιθέτων καὶ ὁμο]ι[οτελε̣[ύτων ψυχ̣]α[γ]ωγο[ύμ]εν[οι προσε̣]δό[κ̣η]σ[α]ν, ε[ἰ οὕτως] ἀ[ν̣τήχ̣ησαν], καὶ [ἐ]ν ἐ[κκλησί]αις [κ̣αὶ δ]ικα[στη]ρίοις ε]ὖ [ἀ̣]παλ[λ̣ά]ξειν, οὐ συ]ν̣ο[ρῶ]ντε[ς, ὅτι] ο[ὐ]δ' ἂν ἠν]έσ[χο]ντ[ο, εἰ ἐν ἐ]κ[κλη-[σίαις καὶ δικαστηρίοις [οὕτω λαλοῦντος ἤκουον· ὅ]θ[ε]ν [ἦλθον ἐπὶ τὸ] μισθο[ὺς] ἀνα[λίσκειν τοῖς <u>σ</u>οφισταῖ[ς. Εἶτ' εὐ]θὺς ἐπι-

3. N: *ευζι . . . .* ‖ — 5. O: ‖ *γμα̣ . . ωνον* — 12. O: ‖ *ολ* — N: ‖ *θα* — 17. N: ‖ *λο* — O: ‖ *λσ* —; N: *και . γ̣ο . . .* ‖ — O: *ιωγο . . ε* ‖ — 18. N: ‖ . . . . . *οδο . . ισινε* . . . ‖ — O: ‖ *ν* . . . . *ο̣δοι* . . *ν . . . ε* ‖ — 19. N: *αι* . . . . *και . νε* ‖ — O: *κανχεν* ‖ — 20. N: ‖ . . . . . *μει* — 22. N: ‖ . . *τω . ντε . . . νο . δα* ‖ — 23. N: *κε* . . ‖, O: *με* . ‖ — 24. N et O: ‖ . . *τ* . . . . . *οι* —

γι[ν]ώ[σκουσιν, ὅτι] ἀπο-
λ[ωλέκ]ασιν [τὸ ἀργύ]ρι-
ον. Οὐθὲν γὰρ αὐτοῖς σ[υν-
τελε[ῖ]τα[ι] π[ρὸς τὸ προ-
κ[είμενον ἀ]λλὰ πο[ρί-
ζεται] τοὐναν[τί]ον. [Τού-
τῳ γοῦν] τῶι τρόπωι [φήσο-

Col. XII. μεν καὶ τὴν [τ]υμπα-
νοτριβ]ικὴν τ[έ]χνην εἶ-
ναι τούτων, [ὧ]ν χάρ[ι]ν
πρ[οσί]ασιν αὐτῇ [οἱ μυ]ρί-
οι [δι]άφ[ο]ρον ἐκ[π]ο[ρίζον-
τ]ες. [Ε]ἰ δὲ παράλογ[ον ἦ]ν
ε]ἰπε[ῖν] „τῶν προσ[ιό]ν-
των εἶναι καὶ τούτοις
καὶ φαρμακοπώλαις καὶ
μυρίο[ι]ς ἑτέροις“, πῶς οὐ-
χ ὑπον[οήσο]με[ν] πα-
ραπ[λησίως ἔχ]ειν ἐπὶ τῆς
ῥητορικῆς; Οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ [π]ῶ[ς] γενέσθαι τινὰ συν-
ε]ργία[ν] τι[νὶ τῶν ἐκ] τῶν
διατριβ[ῶν ἀφεθέντω]ν;
πῶς εἰπ[εῖν τινας εἰκ]ό-
τως νὴ Δ[ία προ]ε[ιλήφα-

30. N: ‖ λ . . . . τασιν — 31. O: σει . ‖ — 32. O: ‖ τελεσ — N: ‖ τελ . . τα . πο . . . σ . . . ‖ κ — 32, 33. O: ισ . . . . ‖ τυισ — 35. O: τροπων . . . ‖ — XII, 2. N: ‖ δ — 3. N: οισνχαρ . ν ‖ — 4. N: τησ . . . ρι ‖ — 5. O: εκτοπ . . . ‖ — 6. N: ‖ . εσ-ιδε — 6, 7. N: ον ‖ . ιιιε . . των — O: σν ‖ . ιηση . ων — 7. N: προσ . . νὺ — O: προσηνν — 11. spatium est quinque litterarum. O: μετοπα ‖ — N: μεταπα ‖ —

σιν ἐ[ν ἐκκλησίαις] οὐ
τέχνην πολι[τικῆς δ]υ-
νάμε[ῳ]ς προ[σλαβόν-
τας, ὥς τινες [τῶν πό-
λ]εμον [ἱσ]τ[α]μένων [τοῖς
διαλε[κτ]ικοῖς [ε̣ἰρήκα-
σιν . . . .]τες
ἀ]ν[τι]βλέπ[ειν καὶ ἐ]κλέ-
γειν καὶ τ . . . . τα
πεμπομένου[ς π̣ρὸς πό-
λει]ς κα[ὶ δυνασ]τὰ[ς] καὶ
βασιλ[έας . . . .]ν
δωρεὰ[ν καὶ] μὴ φοβ[εῖ]σ[ϑ̣]α[ι
με . αταε . υ̣πη . και τοις
πε . ευσκαι . \η . . . . . .
. . ρ̣ου . πολλ[οὺς] ἰδ[ι]ώτ[ας
. . . . . . α . . . . . τῶ[ν τοι-

Col. XIII. ούτων. Οὐκ [ὀλίγοι] πρότε-
ρον ὄντες ἀ[δύνατο̣]ι
προσελϑόντες καὶ φιλ[ο-
πονήσαν[τ̣]ε[ς] ἐγίνοντ[ο
δ̲υνατοί. [Π̣ρ]ῶτον μὲν
οὐ πάντες ἀλλ' ἔνιοι κα[ὶ
χείρους ἀπο[φ̣]αινό[μενοι,

14. O: ‖ . αιτωνε — N: ‖ καιτωιγε — 17. O: ‖ τωσει — N:]οσειπ — 18. O: ‖ . . σηνα . . . . λ ‖ — 19. mallem: ἐν]οις εἰ μὴ τοὺς — 24. N: ⌐ικο . σο . . . . . . ‖ — 25. O: ωι̣ ‖ —]ρ̣αλέως? — 27. O: ‖ . . νκαιπ̣ — καὶ πῶς τοὺς μεταπεμπο-]ους? — 31. N: ‖ δωρεαι . . . μηφοβ . τσσ ‖ — O: ‖ . ωιελι . . . . φο-]τα ‖ — 32. N: ‖ με . αταѕ — O: ‖ . εια . νε . υ̣πη . καιτοισ ‖ — N: ‖ πε — O: ‖ . . . ευσκαι . \η — XIII, 7. O: αινου . . . . ‖ —

παρ' ὅσο[ṿ γ]ε τοῖς σοφιστ[αῖς προσεληλύθασιν. [Ẹἰ δὲ καὶ λέγειν ἀγαθοὶ γίνονταί τινες, ἀλλὰ δι' ἄλλας αἰτίας, ἃ̣[ς] ἐν ἄλλοις τόποις εὐκαιρ[ό]τερον ὑπο[δείσο̣]μεν. Ἄλλως δὲ καὶ δ[ια]τριβαῖς προσεληλύ[θασι[ν]. Ἐάν τε καὶ συγχωρηθῆι τοῦτο, τὸ τέχνην αὐτὴ]ν ὑπάρχειν οὔπω συνάγ]εται. Δυνατὸν γὰρ καὶ ἀσκήσει καὶ τριβῆ[ι πρὸς τοὺς ἐπιμελομένους τῆς ἀσκήσεως εἰσιόντας ἐνίους κρατεῖν τ̣]ῆς προ[θ]έσεως. Οὐκ ἂν τ]ῶν ἀφηγουμένων? [τ̣οὺς μ]ὲν πολλοὺς καὶ ἀγαθ[οὺ]ς ἀ]πε[τ]έ[λ]ουν [ἀ̣λ̣λὰ καχ̣]εξεῖς. Κα[ὶ γὰρ νῦν] ὁρῶ[μ]εν παρ' ἐνίων ἀτέχνων ὄν]των πολλῶι πλείον[ας ἐνίοτε κ[αὶ] δυ[νατωτέρ]ους ἐξι[ό̣ντα̣]ς ἢ παρ[ὰ τῶν ἐπ[ιστημονικῶς

8. N et O: τε — 12. N: ‖ τιασμεν — 14. O: τ̣ρ̣μεν — ὑπο[α.]γράψομεν? — 25. O: αδ.ουμενων — 26, 27. O: αγανησ ‖ .πευ ..ουν.δ...κε ‖ — 27. N: ‖ .πεχειουνα/ — 28. O: ..σορω.σθα — 31. N: κ....θ.ει....‖, O: κ..δυ..ν...‖ — 33. O // ..να —

Col. XIV. τοῦτο ἀκ[ριβ]ούν[τω]ν, ὃ μᾶλλον [ἀπο]φατι[κ]όν ἐστιν τοῦ μὴ εἶναι τέχνην τὴν ῥητορικήν. Φαίνεται δὲ τ[α]ὐτό, κἂν παρὰ τῶν [ἀτ]έχνων [λ]εγομένων ὀλίγοι μόνον [ἐξίωσιν ἀγαθοὶ καὶ [δυνατοὶ τ̣έχνην οὐ μαθόντ[ες. Οὐ μὴν ἀλλὰ κἂν ἀσκήσει] νικᾶν, μὴ τέχ[νῃ] δ̣υνατό]ν̣, το[ὺς] μὲν ἐπιμελέστε]ρον καὶ ἐμπειρότερ̣]ον, τοὺς δ' ἧτ[τον ἀναστρέφ]εσθαι καὶ δια̣ [τοῦ]τ[ο τ]οὺς μὲν μᾶ]λλο[ν], τοὺς [δ' ἧτ]τον ἀποτ̣]ελεῖν ἀγαθο[ὺ]ς [δε]ῖ. Οἵ τε ἀφ[έ]ντες τὰ τ[ῆς σ]οφιστικῆς [π]αιδί, νοῦν δὲ κοινὸ[ν] ἔχοντε[ς̣] τῶν τε νομικῶν ἐμπείρους κατασκ[ευ]άζουσιν καί, ἃ παρα[τετ̣]η[ρήκα]σιν ἐν δήμοι[ς] καὶ δικα̣[σ]τηρίοις], ὡς ἐνδέχετ[αι] μάλιστ', ἐ[κ̣τιθέασιν. Τῶν] γὰρ διδασκαλείων ἀμε]λοῦσιν ο̣]ἱ τοιοῦτοι̣, [τ]ὰ[ς] δὲ σο-

6. O: ‖ ρατων.υ.. — 7. O: μονον.δ ‖ — 15. N: ‖ . . ρεσθαι — 19. *N: . αιαι* — *O: . αιδι* — 28. O: ‖ . . . σι —

φι]στικὰς ἀπρα[ξία]ς ἀνα-
δι]δόντες κατ[α]τρίβου-
σιν, καὶ [σ]υν[όντες] δ' [ἐ]νίο-
τέ τισιν ε[ὐ]φυ[έσι] πρὸς
τὸ λέγειν παραβ[εβ]λη-
κέναι π[ραγματικὰ] πα[ρ-

Col. XV. *αγγέλματα, ὅτι] κα[τὰ τοῦ-*
τον] ὠφελούμενοι τὸ[ν
τρόπ]ον δόξαν παρέχου-
σιν, ὡ]ς ὑπὸ τῶν σοφιστ[ῶν
γεγ]όνασιν τοιοῦτοι, [π]έ[μ-
πουσιν οἱ δημηγόροι κα[ὶ
δικολόγοι τοὺς υἱοὺς [καὶ
πρὸς σοφιστὰς ὡς μαθη-
σομ]έν[ους], ἃ κα[ὶ] αὐτ[οὶ δι-
δαχθέντες ἀπετελέσ-
θησαν δυνατοί. Πρῶτ[ον
μὲν οὐ πάντες ἀλλ' ὀλίγο[ι
κραυγάζουσιν ἀπ[ολ]ωλ[ε-
κέναι τὸν χρόνον, [ὃν εἰς σ]ο-
φιστοῦ πεφοιτήκασιν,
καὶ τοὺς υἱοὺς ἐπὶ τὸν
αὐτῶν ἄγουσι διδάσκα-
λον, τὸν δῆ[μο]ν. Ὅμως
δέ, πόσον τ[ι] δύνανται

31. O: .*διvιο* ‖ — 32. N: *ε ...... προσ* ‖, O: *ενφυσισ. τοσ* ¦ — 34. O: ‖ *κεταιπο* — XV, 1. N: *κα ... α ..* ¦, O: *καιλ ...* ‖ — 5. O: ‖ *. τοποειν* — 6. N: ‖ *πουσινοιμ. συνηγοροι*!, O: ‖ *τουσ. νει-δημηι. οοι* — 7. N: *υιουσ. σ.* ‖ — 9. O: ‖ *. εμεν. τακα. λυτ* — N: *αλλααυτ ...* ‖ — 11. N: *τ .. τω.* ¦, O: *πρωτω.* ‖ — 14. N: *χρο-νον .... ο* ‖ —

συνηρτημένοι διὰ τῶν διδασκαλε[ί]ων, βούλεσθαι [μ]ηδὲ [τ]οῦ[το ἐνίο]τε ῥηθῆναι [τοῖ]ς υἱο[ῖς]· οὐχὶ τεχνίτην ἐκεῖ[θ]εν ἀναλαβεῖν πολιτικήν· κἂν ἐργ]αστ[ήρι]ον δ' [ἦ] τι, τὴν διατ[ρι]βὴν ἀσκήσεω[ς λόγ[ω]ν [δεῖσθαι, ἐ]ξ [ἧς τις ἂν πρ[οβιβάζεσθ]αι μάλιστα δύναιτο]. Αὐτο[ὶ δ' ἀφέντες] σοφιστικὴν ζηλο]ῦσι [τ]οὺς ἐν τῶι [ἀγωνίζεσθ]αι γενομένους καὶ] τὴν ἱστορίαν

Col. XVI. ἀνειληφότας τῶν] πολιτικῶ[ν]. Ἔνιοι δ' [οὐ]δ' ὅ[λ]ως ἵνα [π]ρὸς πολ[ιτ]ικὴν [δύν[α]μιν ὠφελ[η]θῶσιν, ἀλλ' ἕ]ως ἂν τῶν κο[ι]ν[ῶ]ν καὶ καλῶν εἶναι δοκούντων μαθημ[ά]των μετα]λάβ[ω]σι, πέμπουσι τοὺς υἱού[ς ὡ]ς πρὸς [τ]ἄλλα καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικούς. Ἐῶ γάρ, [ὅτ]ι καὶ πλ[α-

˜ω...
22. N: ιδε...ιτερτ̣θτ̣ | — 24. O: εκειεεν — 28. O: αι.| —
9. O: εοσαι˙, N: σοςα. — 30. N: |....ο, O: |....ε —
2. O: εντα̣ι̣ | — 33. O: ....οα — XVI, 1. O: | λ..τεγεση
..._α..λιτι | — 2. O: | και.ννιαδ..ωνως | — 3. O: ηπρα \ —
. O: | α — 11. O: εωιγαρ — N: ε..γαρ —

νᾶσθαι τοὺς [ἀ]π[ο]στέ[λ- λο]ντας οὐκ α[ἰσχυ]νθη- σόμεθα λέγειν [δυσβλέ- πτους ὄντας [τῶṿ] ἐπὶ τὴν δ[ύναμιν ταύτην τὴν ἔμ[πρ]α[κτον] προ[βι- β]ασάντων. [Ὥσπε]ρ ἐμ [μου- σικῆι καὶ γραμ[ματικῆι παραδόσεις τ[ι]νῶν ε[ἰσιν ἀγ]νοο[υμέν]ων, [οὕ- τως καὶ ἐπὶ ῥ[ητο]ρικῆ[ς, καὶ οὐκ ἀμέθ[οδ]ος ἡ με- λέτη γίνεται. [Παρα]δό- σε[ις] ἀγνοουμέ[ṿων δύ- να[νταί] τ[ινες εἶνα]ι, κἂ[ṿ μ]ὴ κατά [ṭ]ιν[α] τέ- χν[η]ν ἐνγίνω[νται. Κα- τὰ [δ'] ἱστορίαν ἢ [π]αρα- τήρησιν ἤ τιν[α τοι]οῦ- τ]ọṿ τρόπον τ[ινὲς οὔ]τε τὰς μελέτας οὔ[τε] με- θόδους ποιοῦντ[αι φα]τι- κῶν [μό]νον [προσάγειν

13. N: ‖ . . *ντασδυ* . . . . . . *νο* . . ‖ — 16. O: *υ* ‖ — 18. O: *τιρορ* ‖ *ρασαντων* — XVI, 18—XVII, 10 = IX^2 f. 34, fr. 2. 18. N^2: *ωσπερενμου* — 19. N^2 explet. — 20, 21. O: *τηνων* ‖ *σ̣* . . . . . *νοο-α̣* — N^2: *ισιναγνοουμε* — 22. N: *ρικην* ‖ — N^2: *ρητορικη*. — 23—25 N^2 expl. — 26. N^2: *δυνανταιτι* . . . . *ιναι* — 27. N: *καταγιν*.̣ *τ* . . ‖ — N^2: *κατατ* — 30. N^2: *τοιουτο*. — 33. N: ‖ *θο- δουσποιο* . *ν* — O: ‖ *θοδετεκαισυντ* . . . *τι* ‖ — N^2 suppeditat haec: *νταιφατι* . . . *μονοιδ* . . ‖ . . . *ιπ* . . . . *κη* . . *ωνεπι* — ipse nil intellego *horum*. — 34. N: ‖ *πω* . . . . *νον* — O: ‖ *κων* . *ανον* . *κ* . . . . *πι* ‖ —

Col. XVII. προειλημμένων] ἐπὶ τὴν τέ[χνη]ν. Ε[ἰ δ]ὲ καὶ περὶ το[ὺ]ς ἀληθινοὺς ἀγῶνα[ς τ[έχ]ν[η]ν [τὴ]ν σοφιστικὴν ὑπ[άρ]χουσαν ὁ [λό]γος θέλ[ει π]ροσβιβάζειν, καὶ περὶ ψευδῶν τ[ελ]είως ἀγων[ί]ζεται. Με[θ]οδικόν τε γὰρ] οὐθὲν [οἱ] σοφισταὶ παραδιδόασιν ἐν ταῖς μελέταις πρὸς μάθησιν τῆς ἐν [τοῖς] ἀληθινοῖς [ἀγῶσι δυνάμεως, οὐδ[... τι [σ]υμβάλ[λ]οντα.... π...ξιν ἔ[χ]ειν? ἢ [π]ότε? κα.. ογους ηισατ.....ι ε....θη τῶν πολιτι[κῶ]ν ἐμ]πειρία τεχνικοι.... ....φέρεται καθά[περ? ..τ....ετα ταυτ.... ......αστ.........

|

οὗτ[ο]ς ὁ λόγος [δ]ύν[ατ]α[ι κατασκ[ε]υ[άζ]ει[ν ἀ]ληθές] τι π[ρὸ]ς? [θ]ἄτε[ρον]· ο[ὕτω δὲ χ[α]ρισό[μεθα? καὶ συγ-

3, 4. N²: γω.ασταινη — O: ‖ τι — 5. N² explet. — 8. N: ‖ ναζεταιμεταδικον, O: ‖ ν.δεταιμε.ονκον — N² exhibet: μεθο — 15. O: ηιιοτε ‖ — 19. N: .εταικαθαι... ‖ — O: φερειτ.καθαι... ‖ — 27. O: λογοσσυν — 30. N: ‖ τωδεχ.ρ.σο — 30, 31. O: χ..ιχο........ ‖ ρω —

χ]ω[ρηθήσετ]αι παρ' [ἡμῶ]ν, [ὅτι [οὐ]κ ἐ[κέκ]τη[ντο] τὴ[ν τέχνην], ἐπειδὴ τ[ὰς μὲν λεγο]μένας τεχνολ[ογίας

Col. XVIII. πρόδη]λον ἀ[ποτελεῖ]ν αὐτο[ύς], ταῖς δ' ἐπι[σ]τήμ[αις τ]αὐτὸν δυναμένας τέ]χνας μηδ' ἀρχὴν ἔχει[ν. Καὶ δύναμιν [κ]αὶ τεχ[νολ]ο[γ]ίας ἀναδιδόντες ἐπ]έρ[γ]ους ἀναδιδόναι χάριν [ἀ]πάτης τῶν ἐ[ντυγχανόντων ὡς οἱ Χαλδαῖοι καὶ μάντεις· ἴσως δὲ καὶ αὐτοὶ πλανώμενοι. Πρ[ο]σάγεται τ', εἶπε, [π]αρὰ τ[ὸ τέ]χνην εἶναι τὴν σοφιστικὴν τόδε· κα[ὶ τῆ]ς π[ολι]τικῆς [εἶ]ναι τέχνην, [καὶ α]ὐτοὶ σπεύδουσι[ν, εἴ τις ἠ]μέλλησεν, τ[οὺς] δυ[νατ]ῶς καὶ [σ]υνε[τῶς] λέ[γοντα]ς ἐν δήμοι[ς] καὶ δ[ικασ]τη[ρί]οι[ς ὡς τεχ[ν]ικο[ὺς ἐκεῖθ]εν ἀ[νά-

31. N: ‖ σο......αιγαρηλ.ν — 32. O: ‖ τ.ικο — 33. O: ‖ ..πειθητ — 34. O: ‖ ..μενλστ..νολιτ — XVIII, 6. O: ‖ .οσια — 7. N: ‖ ...ιονσ, O: ‖ ..εριονσ — 17. O: ‖ δονσιον — 18. (‖ τ...δνιρ — 19. N: ‖ ε-..\ει......νδην ‖ — O: ενδην ‖ — 2): ‖ τεχ.ικω —

γειν· καίτ[οι ταὐ]τὸ πρὸς τὴν ῥητορ[ικὴ]ν ε[ἰρη-κώς, [ἐὰ]ν ἐ[ν δήμοις καὶ δικασ[τ]ηρ[ίοις ἀδυνατῶσί τινες [ἀ]ν[αστρέφ]εσ[θαι. Μέτ[εστι] δ[ὲ τοῖς] δια[τρι-βικοῖς [ο]ὐδ[ὲ] ἓν τῆς ἐ-ν ἐκεί[ν]οις ἀρετῆ[ς]. Οὐ μ[ὴ]ν [ἀλλ]ὰ κ[α]κῶς ἐρεῖ τις [ἡ]μᾶς λέγειν καὶ πα-ρ' ἀ[δι]αληψί[α]ν τοῦ [τὰ πο[ῖα] διὰ τέχνης καὶ [τὰ ποῖα χωρὶς τέχνης πε-ριγ]είν[ε]ται. Καὶ γὰρ [τ]ὸν . λ . . . ν λεγόμενον ἐ[νί-

Col. XIX. οτ[ε] πάντε[ς ἐπισ]τά[με-θα καὶ καταχρώμε-θα [δ]ὲ πολλάκις ἐν τῇ συνηθεία[ι] τῷ τῆς τέ-χνης ὀνόματι, καθά-περ καὶ ξύλα [συ]νδεῖν ἐνίοτε καὶ β[ασ]τά[ζει]ν καὶ πονηρεύεσθαι τε-χνικῶς λέγομεν, καὶ νῦν ποιεῖν ἡμᾶς οὐκ ἂν ῥαι-δίως τις ἀθετήσαι. [Τ]ὰ δ' αὐ[τὰ πα]ραπλ[η]σίως [ἐ-

24. O: ‖ κωσ\σνε — 26. N: ‖ . ηνεσι — 30. O: ‖ μσνλ . . α — [3]5. O: λεγομενεν ‖ Dieterich amicus legit τὸν „ἄλογον" — XIX, 1. [O]: παν . γοσσε . . ταια ‖ — 11. N: αθε . ησει . α ‖, O: αθετησα . . α ‖ — XIX, 11—XX, 3 = IX[2] fol. 33, fr. 1 — 11, 12. N[2]: τα . αυ . α . α —

φ]αρμ[όσει κ]αὶ ἐ[π]ει[δὰν
δυ[σεφίκτω]ν τ[ὸ]ν· μὲν [ἄ-
τ]εχν[ο]ν λέγ[ω]μεν εἶναι,
τ]ὸν [δὲ] τεχν[είτη]ν. Ὥσ-
π]ερ ἰ[δ]ὼν ἄγαλμα [κα]λὸν
εἴ]παις [ἂ]ν χωρὶς λόγου
τέχνη[ς ἔργ]ον εἶναι, τὸν αὐτὸν
τρόπον ἐρεῖς ἱστ[ορ]ῆσα[ι
τ]ὰ τῶν πολιτικῶν ἔργα.
Εἰ μὲν οὖν] ἐπὶ τῶν συ[ν-
γραμμ]άτων [τα]ὐ[τὸ τ]ετά-
χασιν [ο]ἱ πανηγυ[ρι]κ[ο]ὶ ῥή-
τ]ορε[ς] ἀξιούμενον, οὐ
πιθανόν ἐστ]ιν, εἰ καὶ
χωρὶ]ς λόγου [γ]ν[οίη] τις,
ὅ]τι τέχ[νη]ς ἔργα ταῦ-
τ' ἐσ]τιν. Ε[ἰ δ' ἐπὶ] τῶν πο-
λιτικῶν ἔργ]ων [ταὐ]τὰ
τ[ιθέασ]ιν, οὐ[δ' ὅλως ἂν
ὁ μὴ περὶ τούτ]ων τὸ[ν
ν]οῦν ἔχω[ν] τ[έ]χνην [ἐ-
μφ]αίν[ει]ν [δόξειεν καὶ

13. N[2]: *μοσεικαιεπ* — 14. N: ‖ *αυ . . . . . . ντημεν* . ‖ . *εχνην* — O: ‖ *δυε . . . . . ντ . νμσ . λ* ‖ . *εχν . ν* — N[2]: *τωντονμ* — 15. N[2]: *λειπω* — N et O: *λεγο* — 16. N[2]: *χνειτηνω* — 17, 18. N[2]: *μακαλονε* — N: . . *νοι* ‖ — O: . *θλον* ‖ — 19. *ἔργον* in N et O suprascriptum erat (N: *τον*), N[2]: *τεχνησερ* — 20. N[2] omittens *ἐρεῖς* exhibet: *ἱστορήσεις τὰ πολιτικῶν ἔργα . τ* — O: *σα* ‖ — 22. O: *συλ* ‖ — N[2]: *τω . . υτ* — 24. O: ‖ *χασινμπανηγυ . . κχιρη* ‖ — N: ‖ . *ασιν . ιπανηγυ . . . αιρη* ‖ — N[2] explet *ρητορεσ* — Idem pro *τετάχασιν* habet: *τεΞαν . . . ν* — 26. O: ‖ . *γ . . . ιουσ* — N[2]: *πιθανισεστ* — 27. N[2]: *ρισλογουγνοι* — O: ‖ *λ . . . . σλογου . νωντισ* ‖ — 28, 29. N[2]: *ταυτεστι* — 30. N[2]: *πολειτικωνει* — 31. N[2]: *τιθεασινουδσ* — 32. N[2]: *περιτ* — O: *ωντολ* ‖ — 33. N[2]: *νουνεχονπερι* —

Col. XX. δ]ύν[αμιν, οὔ]τ' ἂν μ[έ]θ[οδον ἐν[κρῖναι ῥ]ᾴ[δι]ον ἦν ἀνάσκητον οὐδὲ ἀπείραστον τελείως. [Ὥ]στε κἄντυχ[εῖ]ν ε[ἰ]πεῖν, ἕως ἄν τις ἐνεχθῇ πίστις ἀναγκάζουσα τα[ὐ]τὸν ἐπὶ τούτ[ου] τε καὶ τῶν παρατεθέ[ν]των [προ]σδέξ]ασθαι, δι[ότ]ι δ[οκ]εῖ μόν]ον ἔχειν ἀξιοπιστίαν τὸ] ἐπιχείρημα, πλεῖο[ν δὲ ο]ὐδὲ ἕν, εἰ μὴ τέχν[ην τιν]ὰ τῶν πιστ[ῶ]ν [φα]μ[εν αὐ]τῶν, ὃ ποιοῦσιν ο[ἱ] ἐ[κεῖ δι]δαχθέντες. Ἀλλ' [ο]ὐ μ[όνον] ὁ μὴ μαθὼ[ν τὴν] τέχνην] ἀδυνατεῖ [τὰ τῆ]ς τ]έχνη[ς] ἔργα συντε[λεῖ]ν ἀλλὰ κα[ὶ] τὰ δι' ἀσκήσ[εως κα]ί τινο[ς] ἱστο[ρίας κα[ὶ πα]ρατη[ρή]σε[ως ἀδυνατεῖ ποιεῖν ὁ τούτων ἀμ[οι]ρήσας, [ὅτ]αν τε [π]α-

1—3. N² hoc exhibet, quod quomodo textui Oxoniensi reondeat, non video: ‖ . . . . . ὠσεπα . αλ — ‖ . . . . . . αλλατο — ‖ . . . . ναλλ . τ — 1. O: ‖ . υν/ν — 2. N: ‖ δ . νειι — O: ‖ δοι . εν 4. O: αστε ‖ — 10. N et O: νειδ . όει — 13. οὐθὲν correctum οὐδὲ ἕν — 14. N: ‖ . α‾ωπι . . τ . ν . . μ . . ‖ — O: ‖ . ατωντισπ . ν 15. N: σιν . ε . . . ‖, O: σινο . . . ‖ — 17. N: ‖ . . σο . . ημαθω — : ομημασωσ — 22. O: ‖ κ/ . . ρατη . . σε — N: ‖ κα . . ρατηνπερι 24. N: παντε . . α ‖, O: . . αντει . δ ‖ —

ρατηρήσῃ, φήσω, τὰ τοῖς
ὄχ[λοι]ς μάλιστ᾽ ἀρέσκον-
τα καὶ τὴν τριβὴν περι-
ποιήσηται καὶ τἄλλα
προσ[ε]νέγκηται — τά[χ᾽] ὡς
τ[έλει]ος οὐδ[ὲ] ἓν προσ-
δεηθεὶς ἄκρως ἐν τοῖς
τ[ρο]πικο[ῖς] ἀ[ν]ασ[τ]ρα-
φήσεται — καὶ τὰ πράγμα-
τα τὴν τούτου παρέσχη-
ται καὶ [σ]υμπα[ράγη]ται

Col. XXI. *πίστιν. Ἐκεῖνο [δ]ὲ μᾶλ-*
λον ἔμβριθές ἐστι τε-
κμήριον τοῦ μὴ πολι-
τικὴν τέχνην εἶναι
τὴ]ν σοφιστικήν, ὅ τις ἂν
φήσει]εν ἀντιστρέ[ψ]ας·
εἰ τέχνη τίς ἐστιν ἐκε[ί-
νη, ταύτης ὁ μαθὼν τὰ[ς
τ]εχνολογίας εἰς δῆμ[ο]ν
ἢ δι]καστήριον λεγέτωι
παρελθών. Τὰ μὲν οὖν εἰ-
ρημ]έ[ν]α τ[ισ]ὶν ὑπέρ τε
τοῦ τέχ]νην εἶναι τὴν
ῥη[τορι]κὴν καὶ ὑπὲρ τοῦ
μὴ [τέ]χνην τοῦτον ἡμῖν
ἐπ[ε]σκέφθω τὸν τρόπον.

30. N: ‖ *τ . . . ροσ* — XXI, 1. O: *ονεμαλ* ‖ — 6. N: ‖ *κ . . εναντισ . αιγα .* ‖ — O: — *εναντιστρετασ* ‖ — 10. O: ‖ *π . . κ* - N: *λεγο . αν* ‖ — 12. N: — λε⁼αττειν, O: — λε . ατηιν —

Τ[ῶν δ'] ἡμετέρων τοὺς λ[έγο]ντας τὴν ῥητορικὴν τοῦ [μ]ὲν γράφειν λόγους καὶ ἐπι[δ]είξεις ποιεῖσθαι τέχνην εἶ[ναι, το]ῦ δὲ δίκας λέγειν καὶ δη[μηγορεῖν οὐ τέχνην, ταύτηι τις ἂν [μέ]μ[ψ]αιτο δε[ό]ντως, ὅτι [τὴν] σοφιστικήν μόνη[ν ἐο]ίκασιν οἰομέν]οις κα[λ]εῖσθαι ῥητορικὴν τήν τ' α[ὖ] ῥητορικήν φασιν τούτων μὲν εἶναι τέχνην, [ἐπ]ει[δ]ὴ δ' ἐπαινέσας α]ὐ[τήν τις] ἢ ὅλην δόξα[ι ἂ]ν τὴν σ]οφιστικὴν τέχνην καλεῖν ἢ τ]ὸ τῶν ἐκτε(ι)θεικότων] τοῦ [δ]ίκας λέ-

XXII. γειν καὶ δημη[γορεῖ]ν οὐ τέχνην, πάλιν ἐ[γκα]λέσειεν, ὅτι τῶν ζητουμένων τι κατὰ τὸν τρ[όπον συνεχόντως παραλελοίπασιν. Λέγω δὲ το[ῦτο, εἰ τοῦ δίκας λέγειν εὖ καὶ

). O: ‖ λο..ντασ — 21. O: ‖ τεχνηνειφ.. — 23, 24. N: ' ‖ πολι.... καιτοδε.ιι ‖ — O: ‖ τισανλ.μ.αιτο — 26. O: ι,αi — 27. O: ‖ λοισ — 31. N: ωληνδ.ξα.ν ‖ (α suprascr.) κηοληνδοξ.. ‖ — 33. O: εκτει ‖, N: εκ.ει ‖ — XXII, 6. τοι... ‖ πότερον? τὸ ποιόν?

δημηγορεῖν τέχν[η] τις ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν. [Οὐ] γὰρ εἰ τὴν σοφιστικὴν συ[μ]βέβηκεν οὐκ ε[ἶ]ν[αι] περ[ὶ ταῦτα τέχνην, ἤδη δέ[δ]εικται τὸ μηδ' ἐ[ξ ἄ]λ[λης αὐτὰ μεθόδου παρα[κολουθεῖν. Οὐδὲ γὰρ [ἡ πίστις, ἣν παρατεθε[ίκ]ασι, περὶ τὸ [τọιọ]ῦ[το] τά[χ' ἔστιν ἀλλὰ μόν[ον περὶ τ̣]ὸ [χ]ωρὶς τῆς ῥη[το]ρ[ικῆς τινας φύσιν καὶ τ[ριβὴν εἰσενεγκαμέν[ου]ς δίκας λ̣ẹγ̣]ειν κα[ὶ δ̣ημη]γ[ορ]ε[ῖν, οὐκ α[ὐ]τού[ς]. Τἆλ̣λ̣[α] δ' ἐκ[τεθ[ε]ίκασιν καίπερ ἐπιβά[λλοντες οὐδὲ τὴν ἀπόδειξ[ι]ν τὴν ὑπὲρ τοῦ τὴν σοφιστικὴν περὶ τὰ[ς λογογραφίας καὶ τ[ạ]ς ἐπ̣ιδείξει[ς] τέχνην ὑπάρχειν, ὡς ἔσται φανερόν, ἐπ̣ε[ιδάν, ὡς ἡμεῖς κατ[ασ]κευάζομεν, παραθῶ[σίν ποτε παρὰ τῶν ἀν[δρῶν̣] κα[ὶ

10. O: συεσβε ||, N: λβε || — 12. O: ηδη (suprascr. in prin η : δε) — 16. O: θελ.α || — 17. N: περιεσο.....⁻ολ̣ι ¦, (περιτουσ̣σ̣υ..τασ. || | 19. O: || ⁻ουωρισ — 23. N: || ουκα.του. .δεκ.. ||, O: || ουκα.τοταλ..δεκ.. || — 29. O: || ξειν — 33. (ανι̣..υκα || —

τὰ μ[α]ρτύρια· [ὅ]τ[α]ν [δ' ἀδιαστόλως, ἣ τε[θεί]κα[σιν εἶναι

Col. XXIII. τέχνην τὴν ῥητορικήν, λέ[γωσι]ν καλῶς [ἐπισεσ[η]μαγκέναι περὶ τῶν καὶ ὑπ' αὐτῶν παρα[λ]ελειμμένων, ὡς ὑποδ[εδείχαμεν, τὸν ἔλεγχ[ο]ν περιέχουσιν. Τὸ δὲ Πολυαίνο[υ] λεγόμενο[ν] περὶ ῥητορικῆς [ο]ὐ[χ ὑπ]άρχον Πολυαί[ν]ου, καθάπερ ἐνεφανίσαμεν, καὶ [αὐτὸ] τὸ τῶν παρατεθειμένων ἐπισεσ[υ]ρμένον πα]ρίστησιν. [Οἵ μέ]ντοι λ[έ]γοντ[ε]ς αὐτὴ[ν] τέχνην, προσδεομένην δὲ φύσεως καὶ τριβῆς [οὐ]κ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀ[νάλη]ψιν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέλους, παντελῶς καὶ τῆς ἀληθ[είας] καὶ τῆς κ[ρ]ίσεως τῶν καθηγεμό[ν]ων διαπεπτώ-

34. N: ριασ ...., O: μουτιριαιτον .... λ ‖ — 35. N: τολω . ντεσηκα .., O: στολωσήτε . νκ . ι .. — XXIII, 2. N: ‖ πσ . .. ν, O: ‖ λε ... ιωνκαλωσσ . πε ‖ — 11. O: καιιαι ‖ — 12. N: .. πο — Us. Epic. p. 416. καὶ ἤδη τὸ ἀπὸ τῶν π. ἑ. π. — 15.): ‖ λογοντασαυτησμεχ — N: αυτη . τεχνην ‖ — αὐτῆς mihi non ,ptum videtur.

κασιν. Οὔτε γὰρ τὸ πλεοναχὸν διέστειλαν τὸ τῆς ῥητορικῆς — διὸ καὶ τὴν πᾶσαν ἐν τοῖς λεγομένοις ἀναδέχονται κύκησιν — ὡς [τέχ]νης τε σχ[εδὸν τῆς σοφιστικῆς ο[ὔσης, τῆς δ̣[ὲ] καλουμένης ῥητορικῆς [ἧτ]τ[ο̣ν̣], ἃ λέγουσιν, ἐκτεθε[ί]κασιν. Τῶν τε περὶ τ[ὸ̣ν Ἐ]πίκουρ[ον

Col. XXIV. ἀποφ[αι]ν̣ομένων τέχνην̣ [εἶν]αι τὴν σοφιστικὴν τ[οῦ λ]όγους ⟨σ⟩υγγράφειν καὶ ἐ[π̣ιδε]ίξεις [π̣οι]εῖσθαι, [τοῦ δὲ] δίκας λέγειν καὶ δ[ημη]γορεῖν οὐκ εἶναι τέ[χνη]ν, τὴν σοφιστικὴ[ν οὔ]τοι τέχνην φασὶν [ε̣]ἶ[να]ι — τῶν ὑστέρων ὁμοίως εἰρηκότων οὐδεμία[ν] εἶναι τῆς πολιτικῆ[ς δυν]άμεως τέχνη[ν, εἰ κα]ὶ καταλ[εί]πουσί τ[ινα πε]ρὶ αὐτ[ῆς] ἐπιστή[μην. Ψε]υδῶς δ̣ὲ κατὰ τὴν [π]ρόχειρον ὑ[π'] αὐ-

32. O: . . τωλ̣αλεγου ‖ — XXIV, 11, 12. N: **τηνπολι ‖ τικ** *O:* τησπολι ‖ τικα —

τῶ[ν τάτ]τεται καὶ τ[ὸ τὴ]ν σοφιστικὴν μὴ προσδεῖσθαι φύσεως καὶ [τριβ]ῆς εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀνάληψι]ν, ἢ [καὶ] φιλοσοφίαν ῥητέον [οὐδ]αμῶς πρ[οσδ]εῖσθαι τούτων. Τὸ [γὰρ] τεθὲν ὑπ' α[ὐ]τῶν τὸ τῆς γραμματικῆς καὶ ἀνομοίως, ὧι θέλουσι, καὶ κατ' αὐτῶν ἅμα κεῖται. Καθάπερ γάρ [φ]ασιν εἶ[ναι τέχνην αὐτῆς, προϋποκεῖσθαι δὲ φύσιν, [οὕ]τως καὶ [ἐπὶ] τ[ῆς ῥητορικ]ῆς. Ἐπὶ δὲ [τ]ῆς γραμματ]ικῆς χρείαν ὑπάρχειν] τρι[β]ῆς πρὸς τ[ὴν

Col. XXV. ἀδιαλ[ηψ]ίαν (sic!) αὐτῆς, οὐ πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέλους. Ὥστ' εἴπερ ὁμοίως [λ]εκτέ[ον] καὶ ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς, καὶ ταύτην ῥ[η]τέον προσδεῖσθαι φύσεως καὶ τ[ρι]βῆς πρὸς τ[ὴ]ν ἀνάληψιν τὴν ἑαυτῆ[ς]. Ἐπεί τέ φασιν φύσε[ως δ]εῖσθαι προσ[ώ-

. . .

19. O: *και.ι.¯ισ* ‖ — 21. N: ‖ . . *νπε* — 22. O: ‖ *τεονσ.λαμωσ* 24. O: ‖ *θεννταστων* — 28. O: ‖ *περγαρσ.ασιν* — 33. O: *τρι-σ* — XXV, 1. Corrigendum *ἀνάληψιν*, O: αδιαλιιφιαν —

πω]ν [ὑπ]όκρισι[ν καὶ τὸ]ν χερῶν συμπαϑῆ [ὑπτ]ιασμὸν πρὸς τὸ εὐ[τύ]πωτον εἶ[ν̣αι] ἐπὶ [τὰ δ]υνάμενα πε[ί]ϑειν, [τὴ]ν δὲ τρι]βὴν [καὶ τὴν ἐξ αὐ]τῆς ἕξιν [ε̣ἶναι ποριστι]κὴν τῶν πρὸς [το]ὺς καιρούς, στοχασ̣[τικ]ὴν [τῶν] π̣ροσώπων, πολ̣λ̣οῖς πα[ρακ̣]ολουϑητικ[ή]ν, καὶ [ἐ]φ᾽ [οἷ]ς πολλάκ]ις κάκ[ιον̣] σεμ[νύνεσϑαι, — καὶ μ[ὴ]ν ϑαυμάζω [ἔγωγ᾽], εἴ τι τῆι τέχνῃ πα[ρ̣εί]κασιν. Οὐ μὴν ἀλλ᾽ αὐ[το]ύς γε χρῆν, ὥσπερ ἁπ[λῶς] „φύσις καὶ τριβὴ“ παρατ[εϑε]ίκασιν οὐ πρὸς τὴν [ἀ̣νά]ληψ]ιν αὐτῆς ἀλλ[ὰ πρὸς τ]ὴν ἐ]πιτυχίαν [τοῦ] τέλου[ς, οὕτως ὑπόδειξι[ν πο]ι[εῖσϑ̣αι] ἡμῖν, τίν[α] π[ό̣τ᾽ ἐστιν, ἃ] πρὸς τὴν ἀνά[ληψιν αὐτῆς συνεργεῖ, κα[ὶ εἰ τέχνης ἐστίν, [πῶς δύναται ποι-

11. N: ‖ ¯ον . ., in prima litt. suprascr. χ, O: ‖ κον . . μοι . ρισι . . . . . ι̣νχε — 12. O: ι̣ι̣ . . νιασ ‖ — 14. O: ‖ τονεπ . . ιειπ — 16. O: ντησ ‖ — 19. O: ‖ στοχασ̣ . . σην — 21. N: πολλασ ‖ . ισκεκ —, O: καιφ . . σ (= κἀ̣φ᾽ οἷ̣ς) πολλα ‖ . ισκακ . ι . σεμ — 23, 24. N: ¯οι ‖ ιιτηιτε — O: ει ‖ τιτηιτεχνηπαισ . κα ‖ — 27. N: ηκα ‖ — 29. O: ‖ τιν — 35. O: εστινι̣ . . ι̣ —

Col. XXVI. *εἶν] ἐκεῖνά τ[ισιν] ἐν[γενό-
μ]ενα τευκτικοὺς καὶ [ἔρ-
γ]ωι τῶν τελῶν. Οὐκ ὀρ-
ϑ]ῶς δ' ἵστασϑαι νομιστέ-
ον] οὐδὲ τοὺς ἀποφαινομέ-
νο]υς οὐκ εἶναι τέχνην,
εἴ τις] προείληφε τέχνην
τὴ]ν τὸ μεϑοδικὸν ἔχου-
σ[α]ν καὶ ἑστηκὸς παρά-
δοσιν], εἰ δὲ καλεῖ καὶ τὴν
δ[λ]οσχερῆ παρατήρη-
σ[ιν τὴν] στοχαζομένην
τοῦ ὡς.ἐπ[ὶ] τὸ πολὺ καὶ κα-
τὰ τὸ εὔλογον, ὥσπερ ἰα-
τρικὴ καὶ κυβερνητικ[ή,
τ[έχν]ην εἶναι. Πρῶτον
μ[ὲν] γὰρ ὥσπερ οὐχὶ καϑ' ἑ-
κάτερον τῆς τέχνη[ς] κα-
λεῖσϑαι [π]ρο[ε]ιλημμένης
ἀλλ' ὥς τινων ϑελόντων
ὀνομάζειν οὕτωι τῇ δι-
δασκαλίαι [κ]έχρηντα[ι.
Ἅμ]α δὲ με[μ]φόμε[νοι
τοὺς ἀδιαστόλως λ[αβό]ν-
τας αὐτ[ο]ὶ τὴν ῥητορικὴν
οὐδ' ἐστάλκασιν καὶ [ε]ἶ-
να[ι] τ[έχ]νην ἢ [μὴ] τέχνην ἀποδεικνύ-
ειν [ϑ]έ[λ]ουσι[ν]. Πρὸς δὲ [τού-*

4. O: ‖ *τωσ* — 19. O: *τροσιλημμενησ* ‖, N: τρο . ιαη — 23. O: *μενφομεν* — 24. vel *λ[έγο]ντας* — 27. O: η . ντεχνη *suprascr.)*

τοις τῆς πολιτικῆς [οὔτε οὔσης τέχνης λεγομ[ένης τε π[ρ]ὸς τῶν ἀνδρῶ[ν οὐκ εἶνα[ι, κ]α[τὰ] ταύτην εἶν̣[αι τέχνη[ν τή]ν γε διαστο[λὴν τῶν ἐ[π̣ισ]τημῶν, [οἵ]α[ν αὐτ[οὶ πε]ποίην[ται, δεῖ. Τοῦ[τον μὲ]ν γὰρ τ[ὸν τρό-

Col. XXVII. *πον τῶν ἐ[π̣ι]κειμένων τέχνην ἔστιν εἰ[πε]ῖν τὴν πολιτικὴν ῥητορικήν. Ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἔχε[ι τὴν μεθοδικὴν παράδοσιν καὶ τὴν τὸ ἑστηκὸς προσφερομένην, ὁμολογοῦσιν· ὅτι [δ'] οὐδὲ τὴν παρατήρησιν τὴ[ν τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ π[ολ]ὺ κ[α̣ὶ] κατὰ τὸ εὔλογον στοχαζομένην, Ἐπίκου[ρος] ἐν τ]ῶι πρώτω[ι περὶ β]ίων κ]αὶ ἐν τῶι περὶ [τῆς ῥη]τορ[ικῆς ὑπ̣]ο[γ]έ[γ]ρα[φεν], καὶ Μη]τρόδωρ[ο̣ς ἐν τ]ῶι πρὸς τοὺς ἀπὸ φυσ[ιολογί]ας λέγ[ο̣ντας] ἀγα[θοὺς εἶναι*

33. O: ‖ *χνηε..ντε* — N: ‖ *εχν.....τε* — 35. O: *π̣οιην.ν..*‖ — XXVII, 3. N: *πολιτικων* — 10. O: *τογ.ε.υκα̣.κα̣.*‖ — *13 sqq.* Us. Ep. p. 95 restituit. — 14. N: — *ντ.*‖ — O: -*οντο* ‖ — 15. N: ‖ .....⁻οι..φ — O: ‖ ρ⊢...τοιεπρα — Usener *ἐν τῶι περὶ πλούτου ῥητῶς γέγραφεν* — 18. N: ‖ γε — O: ‖ γι-

ῥήτορας· δ[υ]νά[μεως], ἔ[φη,
ἐμπ]είρους τῆ[ς τοιαύ-
της] οὐκ ἔστιν [εἰπεῖν οὐδὲ
δύν]αμις οὐδ' [ἕξις ἂν κα-
τὰ] τὸ πλεῖσ[τ]ο[ν εἴη διὰ
πα]ρα[τηρ]ή[σεως γινομέ-
νη], ἀλ[λὰ] τὴ[ν τοιαύτην
διά]θ[ε]σιν πο[λιτικὴν
λέγ]ομεν, [ἣ τις ἂν συλ-
λ]αβεῖν εὐλ[όγως? . . . . .
ρο . . . ειιι . . . .
ην . . τ . . . .
τ . . ηνφε . . . .
τοῦτο με[θ]ο[δικόν vel μέθοδός
33 ἐσ[τιν, εἰ πε]π[ε]ίκα[σιν
36 . . . . τῶ[ι] ἐπὶ τὸ [πολὺ

Col. XXVIII. καὶ κατὰ τὸ εὔλογον,
καὶ δῆτα καὶ φέρεται
πρὸς τῶν περὶ τὸν Ἐπί-
κουρον. Λέγω δὲ τὸ τῶν
πολλῶν [ἀ]όριστον καὶ
τοῖς αὐτοῖς ὅτε μὲν πει-
θόμενον ὅτε δὲ προσκό-
πτον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ στο-
χασμὸν ἔχειν τῶν [ὡ]ς
ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ κατὰ

19. O: διλα . . . . εσ . . ‖ — N: ‖ ρητορασδ . να — 20. O: ‖ . . . τειρουστη —, N: ‖ . . . . ειρουστισ — A v. 24. N nil exhibet — 24. O: ‖ . . ραγ . ση — 26. O: ‖ . . . θισιν — 27. O: ‖ . . ¯ομεν — 32. O: ‖ τουτομεσο — 33. O: ‖ εσ¯ . . . . . πσικα — 36. fortasse fuit: τωσεπιτο — (οὕτως ἐπὶ τὸ) — XXVIII, 5. O: λοριστ . νκαι \\ —

τὸ εὔλογον τελέως ἐ[σ-
τὶν ἀπόπληκτος οὖσα
τοιαύτη. Τὸ δὲ παρατε-
τ]ηρηκέναι τοὺς ῥήτο-
ρας τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πεί-
θοντας καὶ ταῦτ' εἰς πα-
ράδοσιν ἠχέναι, κα[ὶ
δ̣ι]ότι προοιμιαζόμε-
νοι] καὶ διηγούμεν[ο̣ι
κ[αὶ λόγον] συντελοῦν-
τ]ες ἕξ[ει μ]άλιστα π[ε̣]ί-
θο[μ]εν, φ[α]νερὸν καθ[ι-
στή[σα]το κατὰ τὸν δε[ύ-
τερον τρόπον τέχνην
εἶν[α]ι τὴν ῥητορικήν.
Οὐ [τοίνυν] παρατετη-
ρή[κ]ασιν [ο]ἱ ῥήτορες τὰ
πε[ί]θοντα κατὰ τὸ πλ[εῖ-
στον. Εἰ δ̣ὲ] δὴ τὰ προο[ί-
μια τ]αῦτα καὶ τ[ὰ]ς δ[ιη-
γήσ]ε[ις καὶ [τἆ]λλα τοῦ λ[ό-
γο[υ πα̣]ραδι[δό]ντες, ὡς
οὗτοι ν[ομίζ]ουσι, κ[αὶ π]αν-
τελ[ῶς εἰς π]α̣[ρ̣]αδ[ό-

Metrodorum sic fere disputasse credo: Quo modo experimentum verisimilitudinis in eo esse potest, quod suapte natura cum ratiocinatione verisimilis pugnat? Quis tandem locus est *τῷ ἐπὶ τὸ πολὺ* in eo, quod sibi ipsum minime constat quoque nil potest inveniri mobilius i. e. populo? — 19. N: *μενσ.* ‖ —, O: *μενω.* ‖ — 21. O: *πσι* ‖ *σο, . εν* — 27. O: *σινωρητορεσ* — 28. *O:* ‖ *περ* — *πλι.* ‖ — 30. O: *τησδ..* ‖ — 31. O: ‖ ... *εκκαι* — *33. O: κ.καν* ‖ — 34. N: αδ.. \\, O: διαδ.. \ —

Col. XXIX. σεις ἔχουσιν, εὐτε[λ]ὲ[ς] ἐνεγκεῖν ἡ φύ[σ]ι[ς] τοῦτο [illegible]

[illegible]

π]ε[ι]δὴ σ[ύ]νθ[ετο]ν ἐποίησαν] ἀπόφ[ασιν] ἔ[κ] τε [τα]ύτης κα]ὶ τῆς [πρό]τερον σεσημ]ασμέ[νης], τοῖς πρὸς ἑκα]τέρους εἰ[ρ]ημέ[νοις ὄντες [ἔ]νο[χοι] μόνον ἐ[πι]σημανθ[ήτ]ωσαν, ἵνα μὴ ταὐτὰ π[ρὸς αὐ]τὰ λέγ]ωμεν. [Ὑ]πομν[η]σθήτω-

ol. XXX. σα[ν δ]ὲ καὶ τοῦτο, [διότι τέχ[νη]ν τοιαύ[την λέγοντες εἶναι τὴν ῥητορικήν, [οἷαν] ἄν τις εἴποι τὴν ἐκ παρατηρήσεως ποιᾶς συνησκ[ημένην ἕξιν, καθ' ἣν ὡς [ἐ]πὶ τὸ] πολὺ κ[αὶ] κατὰ τὸ εὔλογον περιγίνεται τὸ προκείμενον τέλος, τὸ τῆς τέχνης ἴδι[ο]ν αὐτῆς ἀναιροῦνται. Θεωρεῖται γὰρ ἐμ μεθόδωι τοῦτο καί τινι παραδόσει κοι-

27. N: δη . . ηθ . . . . ρποιη ‖ — 28. N: ‖ . . ατοφ . . . . ει . ε . . . . : αποφ . . . . εητεγ . υ ‖ — 30. N: ‖ . . . . \ημε . . . τον — διει-νης? — 31. O: εινημεν . . ‖ — 33. N: ‖ . . σ . βιανθ . . ωραν . .): ινασ ‖ — 35. O: ηπομν . σθητω ‖ — Col. XXX. nuper Gomperz edidit in Sitzungsb. d. k. Akad. d. Wissensch. Vien, tom. CXXII, IV p. 18. Cum quo meus contextus fere ibus locis congruit praeter v. 26, ubi scribit: „καὶ γὰρ ἐνίοτε τοὺς . . . Utrum rectius sit, vix diiudicari potest.

νῶν τινων διατεινόντων ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος, ἄ[ν]τ' οὖν ἧι τῶν παγίων ἐπι]στημῶν ἄντε τῶν̣ στ[ο]χαστικῶν. Τ[ὰ̣] δ' ἐκ πα̣ρατηρήσεως καί τινος ἱστορίας συνησκημένα τέχνας ἡ συνήθεια τῶν Ἑλλήνων οὐ πάνυ τι πρ[οσαγο[ρ]εύει κατὰ τὸν κύριον τρόπον ἀλλ' ἔστιν ὅτε καταχρωμένη, καθ]ά[π̣ερ ἐ]ν̣ίοτε καὶ τοὺς ἐν [το]ῖς θα[ύ]μασιν συντ[όνους τεχνίτας καλεῖ καὶ τὸ δεξίως ξύλα σχίσαι καὶ [σ]υνθεῖναι καὶ ἐνεδρεῦσαί τ[ι]να πονη[ρ]ῶς τ[ε̣χ̣]νικ]ὸ[ν̣ λ]έγει καὶ τέχνας τὰ[ς ἐ]ν ταῖς κωμῳδίαις καὶ πᾶν̣ τὸ το[ύ]τοις παραπλήσι[ον.

Col. XXXI. Κ]αὶ [μὴν τῶι κ]αὶ παρατήρ[ησιν] κ[αὶ] ἄ[σκ]ησιν τέχνη[ν] π[ροσ]αγορεύειν τ]ὰ πλεῖστα τ[ῶν ἐν] τῶι βίω]ι τέχνας π[ροσαγορε]ύ-

26. N: και ‖ — 31. N: ‖ καιενθειναι — O: καιυνθειναι — O: πονησωστσ̣υνι ‖ — 33. O: ται ‖ — 35. N: ‖ π . . τοτε . — In fine versus 35 suprascriptum exhibet: τα — XXXI, 1. N: ει . . . . . μ — 5. O: ‖ αι̣ —

οντες οὐκ ἂν [φθάνοι]με[ν, καὶ τὴν [ἄσκησιν κ]αὶ [π]α-ρ]ατήρη[σι]ν [καὶ μ]έθο-δον οὐκ ἂν οὐ[δενὶ τ]ά-χ]α τάττοιμε[ν δια]φε-ρ]ούσας. Ὧν οὕ[τως] ἐχόν-των καὶ μηδ[ενός π]ου λ]έγοντος τὴν [πολι]τικὴν ἀπὸ τέχνης [εἶν]αί τι-νος μηθ' ὅμως [τῷ] ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ [ε]ὐλό[γωι τοῦ τέ-λ]ους τυγχά[νειν, ἄλλο-θ]εν ἡγοῦμαι τ[ὰς δια]φο-ρὰς ἐκκε[ῖ]σθαι [τῆς τ]έ-χ[νης π]ρ[ὸ]ς τὰς [ἄλλας τέ-χνας. Ἔ[χ]ειν [δὲ ὥσπερ τι ἐ]φόδι[ο]ν ἐπὶ [τὸν βίον ἔφασαν δ[ιὰ παντὸς αὐ-τὴν καὶ κα[τασκευασ-τικὴν] φίλ[ω]ν, [καθ' ἥν γε ο]ὐδὲ τὸ λέγει[ν ἐντὸς ἀλη[θ]ινῶν [ἀγώνων κα-τασκευάζε[ιν ἔστιν οὐ-δὲ καλλαιστει . . . . ., ὦ Κορύβαντες, εν . . . .

6, 7. O: *μει* ‖ *ναι* — 10. O: ‖ *κα* — 11. O: ‖ *τουσασ* — 15. N: *μηθομωσ* . ., O: *μηθομουπι . επι⁻οι* ‖ — 16. N: *καιουδ*, O: *καισυλοι* — 19. N: ‖ . . . *εισκεφθαι*, O: ‖ *ρλσεκκεσθα* — 20. O: ‖ *χ . . τρ . σ* — 22. O: ‖ . *φο . . μμσπι* — 23. O: ‖ *εφασανα* — 25. O: ‖ . . . . . *φολειν* — N: *φιλο* — 27. O: ‖ *αλησινωνο* — 28. O: ‖ *σασκευαζ . ι* — 29. N: ‖ *δεκαλλαι* — O: ‖ *δεκ . . λαιστει* —

αυναν. Τέχνην [τοίνυν
πολιτ]ικὴν τ[ίς ἂν λέγοι
τὴ]ν τοι[α]ύτην, [ἢ π]αρ[α-
λ]ηφθεῖσ[α] κατ' ὀ[λίγ]α [ἢ
οὐθὲν ὠ[φ]ε[λ]εῖ τὸ[ν τε]χ[ν]ί-

Col. XXXII. την οὐδὲ [π]α[ρασ]κε[υά-
ζει δημιουργὸν τῶ[ν ἰ-
δίων αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ
πο[ε]ῖ που λε[ίπεσθαι κα-
τ' αὐτὰ τῶ[ν μὴ μαθόντων
αὐ[τή]ν. Πρ[οείληπται δὲ τέ-
χνη διὰ ποιᾶς [παρατη-
ρήσεως ἕξις σ[υνησκημέ-
νη, καθ' ἣν ὡς [ἐ]πὶ [τὸ πολὺ
καὶ] ⟨κατὰ τὸ⟩ εὔλογον π[οιοῦσι
τὸ προκείμενο[ν τέλος.
Τὸ γὰρ αὖ καὶ τ[ὴν πο]λει[τι-
κὴν λέγειν καὶ [τὴ]ν σ[οφι-
σ[τ]ικὴν τοιαύ[την συγ-
χωρηθήσετα[ι ἐλλόγιμον
εἶνα[ι], ἐὰν λαμβά[νοντας
καὶ μὴ διαπί[πτο]ν[τ]α[ς
ἀφο]ρῶ[μ]έν τ[ινας τῶν ἐ-

31. N: ‖ αυ . αν — O: ‖ αυναι . — 32. O: ‖ . . . . ην‾ο‾ . . — 33. N: ‖ . . . . . ι . υσ . . . . . . αι . ‖ — 33, 34. O: . . . αρη ‖ ανφοεισ . κατο . . . αι . ‖ — 35. N: ‖ ουθεν . . εμ — O: ‖ ουθενω . ε . ειτο . . χθι ‖ — XXXII, 1. N: ‖ τηνουδε . αλλακα ‖ — O: ‖ τηνουδε . αι . . κε ‖ — 2. O: τωι ‖ — 4. N: ‖ ποσι . πουλ — O: ‖ πτσιπουλεσ . . φ . . . ‖ — 6. O: ‖ αυ . ινιπο — 7. O: ‖ χνηδιαπορασ . υ — 8. O: σ . . . ην . . ‖ — 9. O: ωσ . . πι . . ‖ . λι — 10. O: ‖ . λισυλογον — 12. O: τι . αλειν . . ‖ (λ suprascr.) — 14. O: ‖ σηικην — 15. O: τα . . . σι . . . ‖ — 16. O: ‖ ειναϲεαν — 18. N: ‖ δ . . ω . . εν —

παγγελλομένω[ν τεχνιτῶν. Ὅμως δ' οὖν [ὅσοι τούτων διαφέρ[ε]ιν φ[ασὶν τὴν ῥητορικήν, [ἀποδ]εικ[ν]ύουσίν γε τέ[χνης τὸ μ]εθοδικὸν μ[ὲν πολλάκ]ις ἔχειν αὐτήν, [μὴ μέντοι] πάντας μη[δὲ τοὺς πλείστο]υς τῶν κε[κτημένων ἕξ]ε[ι]ς τάς τε [τέχνας ἀνειλ]ηφότων [δύνασ]θαι [λέγειν ἐ]ν δήμοις κ[αὶ δι]κα[στηρίοις]. Ὦ θαυμασ[τ]ῆ[ς] δῆτα τε]χνίας, ἣν οὐ μαθ[όν]τ' ἔ[φασάν τε] τοὖργόν [πο]τ[ε περιποιήσ]ειν, οὔτε [ῥη]τέον ἐκείν]ους. Καὶ τὰ[ς ἄ]λλ[ας

Col. XXXIII. δι[α]φοράς, ἃς ἀποδεδώκασιν πρὸς οὐθὲν εὑ[ρ]ήσομεν ἕτερον ἁμί[λλ]ωμ]ένας ἢ πρὸς τὸ [δεῖξ]αι κα]τὰ μηδένα τρό[πον τέ]χνην [α]ὐτὴν ὑπάρχ[ειν]. Διαφ[έ]ρει γάρ, φασί, καὶ κα]θόσον, [ὅ]ταν καὶ συνβά]λληται, μικρόν τι καὶ τὸ τ]υχὸν συμβάλλεται,

21. N: φερον . . ||, O: φευσιμφ . || — 22. N: || δη — 26. (μη . ο . . || — 27. N: υστωνκερη — O: κει . . . . || . . . . σταστε . — 31. O: θαυμασ . ηι — 32. N: τεσ || — O: τει . || — 33. (ηστοτισ- . || — 34. O: ουτει — 35. O: λλσ . || —

κα]ὶ καθόσον οὐκ ἔχει τὴν] τἀναγκαίου χώραν. Ἀλλ]ὰ δύναταί τις καὶ μὴ μ]αθὼν τἆργα ποιεῖ[ν αὐ]τῆς, καὶ καθόσον ε[ὐ]έφικτα̣] αὐτῆς ἐστιν τὰ πα]ραγγ[έ]λματα καὶ καθόσ]ον τὸ πλεῖστον τῆς ὠφελί]ας ἐν τῶι γυμνάζε[σθαι] πρὸς τὸ λέγειν πέπτωκε καὶ μνημονεύειν — πάλιν δ̣'], ὡς εἰπεῖν, μηδ' ἀρχὴ]ν αὐτὴν ἑωρακέναι τ]εχνικὸν μηθὲν ἢ δυν]αμένους ὄνομά τι] ἐκ τῆς οἰκουμένης καὶ δόξ]αν αὐτῆι περιθεῖναι]. Τούτοις γοῦν ἐγὼ χρησάμε]νος ἄκ[ρ]ως τὸ τῆς δυνά]μεως ἀμέθοδον παραστή]σω. [Τ̣]άς γε μὴν π]ίστ[εις], ἃς ἐνηνόχασι πόρ[ρω], καὶ δὴ προσφέρεσ[θ]α[ι] τὰ[ς] διαφορὰς αὐτήν, [ἃς] ἐ[π̣ε]σημήναντο, δ̣[έδεικτ]αι μὲν τ[ο̣]ὐπ[ι-

15. N: ει. ‖ — O: ειιε ‖ — 19. O: ‖ ..θασ — 22. O: ‖ ... υλωσ — 31. O: ⁻ασγεμην ‖ — 32. O: ‖ τιστονασ — 35. N: ..τηιηναν ‖ — O: ετ. σημηναν ‖ —

Col. XXXIV. *μεμφ[ὲς ἀ]γαγεῖν. Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἡμ[ᾶ]ς γε βλάψουσιν ἀλλ᾽ αὐ[τ]οὺς ἐκ[ε]ίνους ἐώμενα[ι] μὲν ἐγ[γὺ]ς ὑγιεῖς, εἰ μή τι [κ]ἀκ τῶ[ν π]ρότερον εἰρημένων ἔστιν ἀνελέσθαι πρὸς αὐτὰς καὶ βλέ[π]ονταί τινες ἐκ φ[ύσε]ως καὶ παρακειμένων] ὑπεναντιολογίαι. Καὶ τ]ούτων δ᾽ ἀποτεθεωρη]μένων λοιπὸν ἐνέστηκεν, ὅ] δεῖ πρὸς τὸν φίλτατον ἐπιζ[η]τῆσαι Β]ρόμιον, πῶς περὶ τεχνῶν πρ]οτεθειμένος συνγράφειν καὶ ζητῶν, εἰ ἡ ἰατρι[κ]ὴ τέχνη καὶ εἰ ἡ γρ]αμματική, προθεὶς δὲ] καί, εἰ ἡ ῥητορικὴ τέχνη], τὴν μὲν σοφιστικὴν παρῆκε ῥητορικὴν ὥσπερ [οὐ] λε[γ]ομ[ένη]ν καὶ κατὰ τὴν κ]οινὴν καὶ κατὰ τὴν Ἐπικούρου συνήθειαν, μ]όνην δὲ τὴν πολιτι[κὴν] προσεποιήθη κα[ί-*

3. O: ‖ *αλλαυθ . υσεκαινουσε* ‖ — 4. O: *νεπισυγισισ* ‖ — N: *μενεγ . συγιεισ* ‖ — 8. O: *βλεινονται* — 13. O: ‖ . . *οιχ* . . . *δει* — N: ‖ . . *οιι* — *ἐνέστηκεν* Us. Epic. p. 110 — 23. O: ‖ *περ* . . *λειομσι.ν* *Us. l. l. ὥσπερ ἀντιλεγομένην* — 27, 28. *καίτοι* Us. l. l., O: *κα*|*τον* . — *N*: ‖ *-ον* . — *καίτοιγε*?

το[ι τ]ῆς πλείστης σκευωρίας ἐν τοῖς περὶ λόγο[υς διατρίβουσιν ἐνεστηκυίας περὶ τῆς τοιαύτης. Πῶς δὲ καὶ τέχνης οὔ[σ]ης τῆς σοφιστικῆς καὶ λεγομέν[η]ς ὑ[πὸ] τῶν ἀνδρῶν; Π[ῶς, ἐὰν περὶ] τέχνης τιν[ὸς ὁ λόγος] ᾖ, προ-

XXV. πε[τ]ῶς ο[ὐ], κα[θ]ό φα[σιν αὐτὴν εἶναι τέχ[νην, καὶ ἀπέδειξεν; Πῶς τὴν πολιτικὴν λεγ[ομένην· ὑπὸ τῶν ἀν[δρῶν οὐ τέχνην; πολύ τε τ[οῦ τῆς τέχνης [ἰ]δίου, ⟨δι' οὗ⟩ κ[αὶ] δι[ωρισμένην τέχνην ἀπεφήναντο, καὶ παραστῆσαι πεπείραται; Πῶς [φησι τὴν ῥητορικὴν π[αρατετηρηκέναι τὰ πεί[θειν ὄχλους δυνάμενα; [καὶ πάλιν ἐπιλελογισμένον τὸν ἀγαθὸν πολιτικὸν τὰ κινεῖν ὀ[ργ]ὴν [πεφυκότα καὶ ἔλεον καὶ π[ρο-

·O: λογοσ ‖ — 34. O: ανου ‖ δρεινπο.. — 36. O: ‖ χνη-....κηπρο ‖ — XXXV, 1. O: ‖ πε.-ωσοι — 5. N: ουδ...‖ ανλι..‖ — 6. O: πολυτετ.‖ — 7. N: τεχνησ.διουλ — ·ησιοιουκ.δι ‖ — 16. O: ουτηυγ.α ‖ — 17. O: το ‖ —

τροπὴν καὶ ἀποτροπ[ὴν
τούτοις χρῆσθαι διην[ε-
κῶς; Οὐ γάρ, οἶμαι, φήσει
τ[ὰ] πείθειν ὄχλους δυ[νά-
μενα παρατηρήσει τι-
ν' ἐνδεχόμενον ὑπάρ-
χειν οὐδ[ὲ δι]η[νε]κῶ[ς
χρᾶσθαι τ[ῶ]νδέ τισιν. [Πε-
πείρακεν γὰρ ο[ὐ] διην[ε-
κῶς ἐναρμόττ[ον]τα, [πολ-
λάκις δὲ καὶ δρῶντα τοὐ-
<u>να</u>ντίον. Ὅταν γε μὴν [φῇ
ῥάιδιον εἶναι παραγεν[η-
θέντας ἐπὶ τὰ κατὰ μέ-
ρος [ὑ]ποδείγματα τοὺς
τε[χ]νικῶς ἐν ἐκκλη[σί-
αις καὶ δικαστηρίοις [ἀ-
ν]αστραφέντας ἀποδε[ῖ-
ξαι], μήποτε οὐ [βαιὸ]ν ἐ-

Col. XXXVI. παγγ]έλληται πρᾶγμ[α.
Τετευχότας γὰρ αὐτοῦ,
οὗ θέλουσιν, παραστήσε[ι,
τεχνικῶς δὲ τοὺ[ς] οὐ τε-
χνίτ[ας] ἀνεστρ[αμ]μέ-
<u>νο</u>υς οὐ πα[ρ]αστήσ[ει]. Νὴ
Δία μᾶλλον τῶν οὐ τε-

24. O: κωλ ‖ — 33. N: κωσεενεκκλη — 36. O: ρ..ενε ‖
XXXVI, 1. N: ‖..τελληται, O: ‖..ιτεκληται — 3. N: θελωσι
O: θεχουσιν —

χνιτῶν τοῦ [τέ]λους τ[υγχ]άνουσ[ι παρα]τ[ε]τ[η]ρ[η]κ[ότ[ε]ς [ἐ]π[ι]τεύγματα [καὶ ἀποτεύγματα. [Κ]α[ὶ γὰρ τριβ[ὴν] ἔν τινι καὶ [πολλὴν [ἄσκ]ησ[ιν ἐπ]εν[η]νε(ν)γμέν[οι τ]υ[γχάν]ουσι τῶν τελῶν [καὶ δι]ὰ παντός, ἀλλ' οὐχ[ὶ τῶ]ν ἀσκητῶν μᾶ]λλον. [Π]ροσέτι γε τῶν ἀ[σκη]τῶν οὐδὲ ἓν τυγχ[άν]ει τὸ σύνολον αι[. . . δι]ὰ τὴν αἰτίαν τα[ύτην] τέχνη[ς· εἴ τ]ις αὐτ[ῶν τέχνην τινὰ θ]ήσει, καὶ [περ]ᾶνα[ι δ]ε[ῖ] τὰ[ς πλείστας [τῶ]ν ἀναγεγραμμένων τ[εχν]ικῶν παραδό]σεω[ν μὴ] κενοὺς ὑπάρχει[ν, ὧν] ζήτησιν ἔχει. Πά[σας γὰ]ρ ἀλλ' οὐχὶ τὰς πλείστ[α]ς οἵ γε περὶ τὸν Ἐπίκουρον δόξουσι λέγειν κενοτάτας ὥς] γε πρὸς πολιτικ[ῆ]ς δυνά[μ]εω[ς] παρασκευήν. Οὐ μὴν [ἀλλὰ] περ[ὶ

N: αιτινικα. — 13. N: ‖ χην — 19. O: ‖ εντησχ — 21. 'ται — 22. O: ‖ . ισαυτε — 23. N: ανα . εται ‖ — O: ανα– –. Quid lateat, nescio — 26. O: ‖ . . νσεω — 31, 32. O: χσω ‖ . οτεπροσπολιτικοσ ‖ — 34, 35. O: περὶ \\ τουτεινδ | —

τούτ[ω]ν δ[ὴ] ἑξῆς ῥηθ]ήσεταί τι παρὰ [ἡμῶν, εἴ τι ἄ]δ[η-

Col. XXXVII. λον ἦ[ν]. Καιρὸς δ' ἂν εἴη] πάν[των] ἀπολελυμένου[ς ἐπὶ] τὰς ἡμετέρας ἐλθεῖν [δ]όξας καὶ σχ]εδὸν κεφά[λ]αια τῆς οἰ]κονομίας [ἔσ]ται π[ροκ]είμενα το[ιαῦτα]· τέχν]η τί λ[έ]γετα[ι κ]ατὰ τὴ]ν συν[ή]θ[ειαν, ὑ]πο[μν]ῆσαι βραχ[έ]ω[ς. Οὐ] γὰρ ἄλλη τ]ὰ ἡμέ[τερα] ἔστι δεῖ]ξαι. Τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχ[νη]ν λεγομένη[ν παρ]ὰ [τοῖ]ς ἀνδρ]άσιν κ . . . υς [φιλ]οσο- . . . . δο . αιτι . . . . ιπ . . ν . . . κης γι[ν]ομέ[νην οὐδ]ὲ? πρὸς ἄ[λ]λ[ας ἐπιστ]ήμας . . . . . ς καὶ . . ους . . . ενομέ[ν]ους . . [Ἔ]στω τοίνυν τ]ὸ τὴ[ν σ]ο[φισ]τικὴν περὶ μὲν] λόγων γ[ρ]αφὰς

1.. O: ‖ λονηι — 2. O: ‖ . πανπ . . — 3. O: ‖ μενουσ . σ . ον — N: ‖ μενου . ι . . ιτα — 6. N: τ . . ‖ — O: πι . ‖ — 7. O: . . . \τε ‖ — 8. O: ‖ . . ητιληγετα — 9. N: υν . σθ . . . . . πο . ‖ — ‖ . . νσιν . σθ . . . . . πολ ‖ — 14. O: αι . . σαν ‖ — 16. N: λωι ‖ — N omittit — 19. N: ‖ . . προσ . . με — O: ‖ . ετροσα . λ — 21. ‖ . . . ενο . . . ουσ . . . . ν ‖ — O: ‖ . . . ενομενουσ . . στω ‖ —

καὶ ἐπι]δ̣είξεις τ[έχ]νην εἶναι], περὶ δὲ τὸ δ[ί]κας λέγειν] καὶ δημηγορεῖν οὐκ ε̣]ἶναι τέχνην· ἔτι τὸ τὴν πολιτικὴν ἐν ἱ-σ]τ[ο]ρίαι καὶ τριβῇ [κ̣α̣θ̣-εστη]κένα[ι], τεχνικὸν δὲ μηδ̣]ὲν π[ροσ]φέρ[ε]σθαι. Καὶ] νὴ Δ[ί' ὅτ̣]ι λ[έγε]τα[ι χα]ρά τισι πρὸς τὰ [λ̣]ε[χ-θέ]νθ' ἡμῖ[ν], ὑπε[ρβ]αλέ[σ-θα[ι κα]τὰ δύναμιν ἐ-φ' ἑκάστου, [τ]ῶν [δ̣'] ἐ[γκ]ει-

C. XXXVIII. μένων [ἤδη] δεῖ τοῦ πρώ-τ]ου κατατ[ρέχει]ν. Ἐσ-τὶ]ν̣ τοίνυν [κ]αὶ λέγεται τ]έχνη παρὰ τοῖ[ς Ἕλλ̣]η-σιν ἕ]ξις ἢ [δι]άθ[εσις] ἀπὸ παρ[α]τηρή[σ]εω[ς τιν̣]ῶν κοινῶν καὶ [σ]τοι[χειω-δῶν, ἃ διὰ πλειόν[ω]ν δι-ή]κει τῶν ἐ[π]ὶ μέ[ρους] κα-ταλαμβάνουσά [τ]ι καὶ συντελοῦσα τοιοῦτον, ο̣ἷον ὁμοίως τῶν μὴ

24. O: τ.σνησ | — 27. O: | ...ειναι — 29. O: | .τειραια. τριβηι.ε | — 31. O: πασσηφεσθαι | — 33. O: ταδεο | — λε-χθένθ'? — 34. O: | ...νθηαι.υπεραιε | — N: | ..νοτα.υπε — 36. N: .ασιε..ει. | — O: .συτειεη | — XXXVIII, 2. O: τωει | — 7. 8. O: — τ | δων — 9. O: ταττιωμα —

μαθόντων [οὐδείς], ἑστη-κ]ότως καὶ βε[βαί]ως [οὐ-δ]ὲ στοχαστ[ικῶς]. Ἀφείσ-θ]ω γὰρ ἐπὶ το[ῦ πα]ρόν-το]ς, εἴτε συμ[φέ]ρον ε[ἴ]τ' οὐ σ[υμ]φέρον τὸ γι]νόμενον π[άντ]ως· ἀ]φείσθω δ', εἰ κ[αὶ ἀμφό-τερον.. Καὶ ἰδιωτ[ικὴ τέχνη λέγεται, [ἣ ἔχει πα-ρ]ὰ τριβῆς πάντω[ς καὶ πανόλως τὸ τοιοῦτον. Αὐτὸ γάρ, ὃ πάσηι τῆι κα-θ' ὁνδήποτε τρόπον (η) π[ροσ]αγορευομένηι τέ-χν[ηι] πρόσεστι, [τ]οῦτο ἐκ-θεῖναι βε[βο]υλήμεθα καὶ δὴ προ[ὔ]νην[έγμ]εθα. Καὶ ταῖς ἑστη[κυ]ίαις γέ τ[ε] καὶ παγίοις ἐπιστή-μα[ις] ὥσπερ γρ[αμμα]τισ-τικῆι καὶ μου[σικῆ]ι καὶ ζωγραφί[αι] καὶ πλα-στικῆι πρόσ[ε]στιν τ[ὸ

Col. XXXIX. *διά τινο[ς] παρατηρή-σ]εως στοιχείων τ[ι]νῶν διη]κόντων διὰ πλειόνων*

13. O: *ε . εστην* ‖ — N: *ε . . εστη .* ‖ — 26. N et O: ‖ *πα . αγορευο* — 29. N: *προ . ν . . . . μεθα* ‖, O: *προσνην . τ . εθα* ‖ — 30. O: *εστηλοιαιογε* ‖ — 31, 32. O: *παγιουσεπιστη* ‖ *ματωστερ* — *33. O: πικαι* ‖ — 34. O: ‖ ζωγραγεαφι . —

τῶν κατὰ μέρος καταλαμβάνειν ἕκαστον καὶ δημιουργεῖν, καὶ ταῖς οὐκ ἐχούσαις τὸ ἑστηκὸς ἀλλὰ τὸ στοχαστικὸν τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης ἴδ[ι]ον πρόσεστιν τὸ κοινῶν τινων κατοχὴν λαβε]ῖν διατεινόντων εἰς [τ]ὰ κατὰ μέρος, οἷς οὐδε[π]ώποτ', ἐὰν οὕτω τύχῃ, γέγονεν ἐγκύρησις. Κἂν μὴ διὰ παντὸς ἀκολουθῇ τὸ τέλος τοῖς τῆς ἐπιστήμης π[αραγγέλμασι καὶ ποήμασιν διὰ τὸ μηδ' εἶναι τοῦ πάντως τὴν στοχαστικ]ὴ[ν μ]έθοδον ἀλλὰ τοῦ κατ]ὰ τὸ πλεῖστον ἢ τοῦ μ]ᾶλ[λ̣]ο[ν], τῶν ἀτέχνων ἐ]σ[τ̣ί], κἂν τυγχάνῃ τις τ[οῦ] τέλους ἐπί τινων. Εἰ] μέντοι γε ἀπὸ τῆς διαθ]έσεως τῆς τῶν κοι(ν)ν[ῶ]ν καὶ στοιχειω[δ̣ῶ]ν ε̣ντ]ε[υκ]τικῆς ἐπὶ τ̣[ὴν ἀπεργ]ασί[α̣]ν παραλλ̣[άξ]αι

14. O: ‖ ουδευσωποτ — 18. O: πε ‖ — 25. N: ‖ . . σι — | . . ση — 26. O: νωνη ‖ — 27. O: ‖ . ι — 30. O: ‖ λ —

τῶν] κατὰ μέρος [μὴ φ]ανε[ί-
η, τῶ]ν ἀπ[ὸ] τέχν[ης μὲν οὐ-

Col. XL. κ ε[ἶν]αι, τὸν δ' ἔ[χον]τα τὴ[ν
δ[ιάθ]εσιν ἅ[μα ἄτε]χν[ον·
κἂ[ν] ἐπί τινω[ν ἀπ]ο[τυγ-
χ[άνη]ι τῶν κα[τὰ μ]έρ[ος, τὸ
πᾶν οὐ δή φ[αμεν] τέ-
χνην· καλοῦ[μεν γά]ρ, ὃ [ἔ-
χει τοῦτο(ν) πα[γί]ως.
Εἰ δ]ὲ μὴ πρόσ[εσ]τίν [τι-
νω]ν διηκόντω[ν καὶ στοι-
χε[ιω]δ[ῶ]ν εἴδησ[ις . . .
επ . γα . . δικω . . . .
τα . . . ωι παρα . . . .
κ . . . . . παρατ . . τηv .
ν . . ., καθόσα τῶν ἐ[πι-
τ[ευ]κτικῶν κά[π]οτ[ε]υκ[τι]κ[ῶν]· καὶ [γὰρ τέχ-
νη διὰ παντὸς [οὖσα π]ρο-
τ[έθ]ειται· κἂν μ[έθοδ]ον
μὴ παρατ]ηρῇ, τ[έχνην
ἀ[πὸ τού]των μὴ [εἶναι,
μηδ' ἔ[σ]εσθαι μὲ[ν] οὐ‹ν
κά[ν] ταῖ[ς] στοιχειώδεσ[ι

33. N: ‖ . . . . απετε — O: ‖ . . . ν . πετεχν — XL, 1. N: ‖ χε — 2. N: ‖ δ . . εεσιναι — O: ‖ φ — 3. N: ιο . . . ‖ — O: χο‾ . . ‖ — 4. N: εν . . ‖ — 6. N et O: καλουλ — 10. O: ‖ χε . νδ . ν — 14, 15. O: ‖ κ . σαπλλεοσατωνε‾ . ‖ τ . . κτικων — 15. N (suprascr.): καιτοτουκ . . . . — O (suprascr.): κατιτουκηκ . . — 16. N: παντοσω — 20. O: ‖ μηδεδεσθαι — N: ε . εσθαιμε . ου ‖ — 21. O: ‖ κασχ(τ)αιστ . χειωδεσ ‖ — N: ‖ κα . σ(τ)κα . στοιχειωδεσ ‖ —

κ[αὶ] τὰ κατὰ μέρ[ος ἀν-
ειλη]φυίαις κοι[ν]όν [τι,
τὰ[ς δ' ἐπι]τυχίας καὶ ἀπ[ο-
τυ[χίας ἐμπ]ειρίαν μὲν
κα[ὶ πα]ρατ[ή]ρησιν καὶ ἄ-
σκησιν] καὶ [π]ᾶν τὸ τ[ο]ιοῦ-
το προ]σαγορεύομεν, τέ-
χνη]ν δ' οὐδαμῶς, [ἐπεὶ τὸ
ταῦτα διὰ παντὸ[ς ἔχειν
τὸ αὐ[τ]ὸ τῆι τέχν[ηι] φ[άσ-
κ]ομεν, ἀλλ' οὐχὶ κα[θὸ π]α-
ρὰ ποι]ὰς παραλλα[γὰς δυ-
νατοί] ποτέ εἰσιν [τῶ]ι ὄν-
τι πράτ]τειν, ἃ δ[ε]ῖ. Οὐ γὰρ
ὃς σχημά]των τ[υχὼν

Col. XLI. καὶ τοῦ καλο[ῦ] παρα-
τ]ετήρηκεν, π[ῶ]ς ἑαυ-
τὸν στῆσαι δεῖ καὶ πῶς [κι-
ν]εῖ[σθ]αι καὶ ποῦ τ[ὸν π]όδα θεῖναι
καὶ ποῖ σ[υ]νεπι-
νεύειν, [ἅμ]α παρατε[τ]ή-
ρηκε, τίνα μόνον καὶ
μόν[ῳ] το[ὔ]ργον π[ο]ιεῖ καὶ
δι[ὰ] παντός· μέ[θ]οδ[ον
δὲ καὶ στοιχειώδη [τινὰ

23. O: ιφυιαισκοικον . . ‖ — N: — ιφυγαισκει . . . . ‖ — **27.** O: ‖ . . . . ηκ. . ικαντο — **32.** O: ‖ ρομεν — **36** tantum in O exstat — **33.** N: αι ‖ — **XLI, 2.** O: πεισθαν ‖ — **4.** O: ‖ ιιει . αι — N et O: τ . . τοδα θειναι και ποι suprascripta exhibent — **7.** N: ‖ μενσι —, O: ‖ μονο. — **8.** O: με . οδυ . ‖ —

παρά̣[δ]οσιν διὰ πλ[ειό-νων [διήκου]σαν, ὥσ[περ ὁ γραμματιστής, ὥσπερ [ὁ] φυ-σικός, οὐκ ἔχει. Τὸ δ' [ὅ]μ[οι-ον καὶ ἐπὶ τῶν π[ε]τ[α]υ[ρι-ζομένων καὶ τὰς μαχαί-ρας ὑπεραλλομένων [ἔτυ-χε· κἂν τούτους δὲ ἔχειν τέχνην ἐγβιάζη[τ̣]αί τις, ἀλλ' οὐ[χ]ὶ τὸν συνδ[έ]τη[ν κακίω [ε̣ἶναι] τῶν ξ[ύ̣λων ἢ φακ[έ]λ[ων] καὶ βαστάζο[ν-τα καὶ [τὸ̣ν] ἐπιτευκτ[ι-κ[ῶ̣ς] κ[λέπ]τοντα καὶ [ψε]υ-δόμενον καὶ τὸν ἔμ[π̣]ο-ρον τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν κυν[ηγ]έτην καὶ πά[ν̣]τας τοὺς παραπλησίους. [Ὅ]τα[ν δὲ φῶμεν μὴ λέγεσ[θ]αι τέχνη[ν] τὴν τῶν τοιού-των ἕξ[ι]ν μηδ[ὲ] τοὺς ἄν-δρας τεχ[νί]τας, τὸ μὴ κυρί-ως πρ[ο̣σ̣α]γορεύεσθα[ί] φα-μεν, οὐ τὸ μηδὲ κατ[α-χρηστικῶς λέγεσθαι δια-

11. N: ‖ *νσ.νων..ισαν*, O: ‖ *νωνωπ..σαν* — 14. N: *ποτε..*‖, O: *ποτεν* ‖ — 17. N: *δεκαι..* ‖ — 19. N: *συνδσυ...*‖, O: *ευν-δοτησ* ‖ — 20, 21. N: *τ.νζ.μ..* ‖ *φαι̣.ο\ο-ωνβασταζο.* ‖ — O: *τωνξ.μ.* ‖ *φακολο.σκαιβασταζοι* ‖ — 23. N: ‖ *κσ.ισ..τοντακ...υ* — O: ‖ *κσ..κξητοντακαιφου* — 28. N pro *φῶμεν* habet: *.ουνεισ* — 29. O: ‖ *τευνηρι* — 31. O: *τεχω̣τασ* — 32. N: ‖ *ωσκ..* — 33. O: *κατη* ‖ —

τεινώμεθα. Φανερὸ[ν γ]ά[ρ, ὅ]τι καὶ [τ]ε[χν]ίτην [δ̣]ρα-

XLII. πέτην [καὶ κ]όλα[κα καὶ ὠμο]φάγο̣ν̣ καλ[οῦσι καὶ πολλοὺς ἄλλ[ους, ὧν παρατετήρηκε τ[ούτου ἕκαστος, [ὃ ποι]ε[ῖν προτέθειται, καὶ ἀποτε[ύγματά τινα κ[αὶ] ἐπιτ[εύγματα. Οὐ μ̣]ὴν ἐγὼ μὲν τὴ[ν συ̣νήθε]ιαν ο[ὔ] φημι κυρ[ίαν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτ[α τέχνας καλεῖν ἀλλὰ τ[ὰ προσφερόμενα τὸ μεθοδικόν, [ὃ̣] προχει[ρότατα κατὰ τὴν τῆς τέχν[ης ἀναφώνη[σιν] ὑποπίπτ[ει καὶ ὑπὸ τ[ὴν] τῆς ἐ[π]ισ[τήμης, ὅταν ταὐτὸ ἐπι[φέρηται τῆι τέχνηι κα[ὶ κατὰ τα[ὐτ]ὸ εἶδος ἅ[παξ ἁπλῶς, [ὅθε]ν ποιεῖ διαφορώ[τ̣ατα τὰς] ἐν τῷ [βίωι τέχνας τις πρ[οσαγ[ορε]ύειν· ὥστε καὶ τὴν

O: ρο.τα | — 36. O: | .τι. αγεσυ. ιτηναρα | — XLII, ποτηυ... σολα —, N: | ˉετηυ — 2. N: | ο..φαγεγκαλ — .φαπ.σκαλ.τ — 3. O: πολλουσοαλλω — 9. O: | λ...αγ — τποτε. — 17. O: επι‾. | — 19. N: ατι̣. | — O: ατ. νθ' ἁπλῶς? — 21. N: | αφερω.....εντωι. | — O: εντων. N: | στεγν... ἐγέιτισε —

σ[ύμπ]α[σαν] παρατήρησιν [ṭ]ῶν ἐν ἑκάσταις χώραι[ς ὄντ]ων τόπω[ν] ἢ πράξεων ἤ τι[ν]ων ἄ[λλων], ἃ χρήσιμα πολλὰ καὶ νὴ τὸν Δί' ἀγν[οη]θέντα γείνεται πάντα, πληροῦν ἐπιστημῶν καὶ μηδὲν ἄτεχνον ἀπ[ολ]είπε[ιν] ἕνεκα γ' ἡμῶ[ν] μὴ κω[λ]υέσθω. Φεύγον[τ]ες γὰρ ἅπασαν οὐ πραγμ[ατι]κὴ[ν] ἀμφισβήτησιν [μ]εταληψόμεθα τὰς ọ[ṿọμ]ασί[α]ς, καὶ ταύτας,

Col. XLIII. ἃς νῦν φαμεν εἶ[ναι] τ[έχνας, τὸ τοιοῦτ' ἔχειν εἶδος ἐροῦμεν [ọ̔ς ἡ γραμματικὴ καὶ [πλαστική, ταύτας δ', ἃς οὐ [τέχνας, τὰς [ἐσ]τερημέ[νας τοῦ τοιούτου, παρατη[ρητικὸν δ' [ἔ]χειν εἶδος, εἴ γέ] π̣ως ἐ[ν]ηριθμησάμεθ]α, παραπλήσιον [ὑπομ]νήσ[ο]μεν. Αὐταῖς [δὲ

26. O: ‖ ραι . . τοπω . ητραξεων (ων supra), fortasse λόγων — 27. fo[r]tasse ἤ τινων δήποθ' — 36. O: ‖ σινα . ετα — 37. O: ‖ θης . ασι . σ — XLIII, 1. O: ει . . ṿτο ‖ — 4. O: καιην . . ‖ — [5.] O: παρατην ‖ — 8. O: δ . κειν ειδοσοι ‖ — 10. O: ονσ̣ . ‖ — 1[1.] 12. non puto εἴδη —

δὴ τοιαῦτα καὶ τὰς ῥ[ητο[ρι]κὰ[ς ἐ]ναρμό[τ]το[ντες τὴν [μ]ὲν σοφιστι[κ]ὴν τέχνη[ν ἀ]ποφαινόμ[εθα, [τ]ὴν δὲ πολιτικὴν [οὐ τέχνην. [Ἐὰ]ν δὲ συναν[αγκά[σ]ῃ [τις] ἡμᾶς [π]ρο[φ]έ[ρεσθαι [τ]ὰς [ὀνο]μασία[ς], τ[ὴ]ν μέν, ὡ[ς ἐκτεθεί]καμεν, [ἰδιώματι κε[χαρ]άχθαι φ[ήσομεν, τὴν δ' οὐ φήσομ[εν. Καὶ π[ρὸ]ς τ[α]ῦτα τοὺς ἀν[τιλέγοντας ἀ[πα]ντᾶν ἀ[ξιώσομεν, κα[θάπε]ρ κατε[στησάμεθα. [Ἀλλὰ] νῦν ἐπ' [ἐκεῖν[ο] βαδίζωμεν, ὅτι τέχνην οὐχ ἡμεῖς λέγομεν [τὴ]ν σοφιστικήν, οἱ δὲ τὴν [α]ἵ[ρ]εσιν κτίσαντες ἡμῶν ἀντιφωνοῦσιν κ[αὶ] τ[ὴ]ν πολιτικὴν [ἱ]στορ[ί]αν τινὰ καὶ παρατήρ[ησι]ν συνησκημένην, οὐχ ἡμεῖς. Ἀλλὰ κἀ[κ]εῖ-

. O: ‖ *τονκαι*. — 18. N: ‖ *κα . . . . . ομασιι$^{\rho}$ο . ει .* ‖ — O: *σ . . ημαοισ$^{\rho}$ο . εν* ‖ — 19. O: *τον* ‖ — 21. O: ‖ *ωματικο* — *τουτα* — 25. O: *καιηθρ* — 26. de hoc loco usque ad pag. XLV. Gomperz egit in Zeitschr. f. d. österr. Gymn. p. 825 sqq. — 28. Usenerus (Epicur. p. 111) post ἡμεῖς seruit — 30. O: *τηνχι . εσιν* — 35. Us. οὐχ ἡμεῖς ἀλλὰ ⟨ι⟩ — *O: κανει* ‖ —

νο παραθ̣ήσομα[ι], ὅ-
που καὶ δι' ὧν ἐφα[ίνο]ν-

Col. XLIV. τ]ο [Ζ]ήνων⟨ι⟩ ταῦτα διασα-
φεῖσθ[α̣]ι· ὁ τοίνυν Ἐπίκου-
ρος ἐν [τ]ῶι περὶ τ[ῆς ῥη-
τορικῆς, ὅτι μὲν διατε-
λε[ῖ] λ̣έγων τὰ διδα[σ]κα-
λεῖα τῶν ῥητορικῶν
καὶ το[ὺ̣ς] ἐκ τῶν διδα[σ]κα-
λείων [κ̣α̣]ὶ τὰς δυνάμεις
τ[ὰ̣ς] ἐκ τῶν διδασκαλ[εί-
ων, πρὸς δὲ τούτοις τ[ὰς
ἐκ τῶν δ[ι]δασκ̣αλείων [εὐ-
μο[ρ]φίας, καὶ διότι κ[αὶ
πρ[αγ]ματείαν αὐτῶν καὶ
τὰς παρ[α]δόσει[ς] καὶ πα-
ρα[γ]γελίας περί τε λόγου
κα[ὶ] ἐ[ν]θ[υ]μημάτων [κα]ὶ
τῶν ἄλ[λω̣]ν καὶ τὰν[ά]λ[ο̣]γα
πάντα το[ύ]τοις πα[ραπλησίως προσα-
γο[ρ̣ε̣ύ̣ε̣ι. Ἀ]λλὰ μὴν καὶ Ἕρ-
μα[ρχ]ος ἐπὶ Μενεκλέου[ς
ἐν] τινι πρ[ὸ̣]ς Θεοφείδην

36. N: ‖ νοπαθησομενα . . . ‖ — O: ‖ νοιταραθησεμενλ . \ ο ‖ — Us.: παραθήσομεν δ' ὅπου — Sed illud ε et ν expuncta sunt — XLIV, 1. N: ‖ . τεινων, O: ‖ οτηνων — 3. O: τισ . κ . . ‖ — 16. O: ‖ κ̣α . εσ . θ . — 17. O: ‖ τωναν . ονκοιταν . . λε ‖ — η et ι deorsum in margine adscripta testantur aliquid omissum fuisse. N: ταγ . . . ‖ — 18. N: παλιν . . . ‖ — O: ‖ παιπιατοστοιστιανλε ‖ — 19. N: ‖ γοισ —, O: ‖ γοισ . σ . . αλα — 20. O: ‖ μα . σοσ —

ἐπι]στολῆ[ι] τὴν αὐτὴ[ν ἔ]χ[ει] γνώμην. Ἀλέξ[ιδος γὰρ ἐν τοῖς .. ριαγωγη. κ]ατηγοροῦ[ν]τος τῶν ῥητορικῶν [σο]φιστῶν, ὅτι „πολλὰ ζητοῦσιν ἀχρήστως“, ὧν ἐστι καὶ τὸ περὶ τὴν λέξιν αὐτῶν πραγμάτευμα καὶ τὸ περὶ τὴν [μν]ήμην, καὶ ἐν οἷς ἐπιζ[η]τοῦσι λέγειν, ὃ μήπ]ο[υ σ]υμβέβηκεν (ἐν τοῖς ἔ]πεσιν, ὧν ἀρχὴ „[ἄ]στρα ἤ]δη προβέβηκε“), καὶ πε-

Col. XLV. ρί τινω[ν] ἄλ[λω]ν [πα]ρά τε τού[τοι]ς καὶ π[αρ' Ε]ὐριπίδηι — ποεῖ[τ]αι [δ' ἐγκλ]ήματα καὶ ἐν τῆι συ[γκ]εφ]αλαιώσει τῶν εἰρ[ημ]ένων καὶ [ἐ]πιφορᾶι, καὶ ἄλλα δ[ή τ]ινα προσάπτ[ω]ν [οἷον] „ἐπαινέσαντες δ' [ἄλλ]οτε ἄλλον [κ]α[ὶ ἂν [θέλῃς] ἑκάτε[ρ]ο[ν“ —

22. O: ‖ ο..στολη — 23. N: αλεξ..‖, O: ααεξ.ο ‖ — 24. : ριαγωγι..‖ — Gomperz de περιαγωγοῖς vel μυριαγωγοῖς c. πλοίοις) cogitat — 33. N: ‖ .....βεβηκεν — O: ‖ .οτουμ. :βηκεν — 35. cf. Il. 10, 252 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, O: ‖ υαδη - XLV, 1. O: αμον..ρα ‖ — 2. O: — ωσκαιπ..ουοι ‖ — O: ‖ πιδλι.γοεινα — N: ‖ πιδηι.ποει..αι — 6. N: ασ.αι ‖ - 8. O: ‖ τιτου — N: ‖ πτον — 9. O: ‖ ⁻εσδε.οτε — 10. N: ανοιο....εκατειο. ‖ — O: ‖ ενηεσ...σκατεγα.ω ‖ —

ἀποδ[είξ]αιτο δ' ἂν [π̣ερὶ αὐτῶν, [δ]ιότι περὶ χρη- σίμων [γε] πλείστων ἔ̣]ξωθε[ν] ἐπιχειροῦ[σι]ν λόγους [ποιε]ῖσθαι τοιού- τους, ο[ἵους ἐν̣]κ[ρῖ]ναι τῶν φ]ιλοσ[όφω]ν ἐστίν — [οὐ γὰρ εἶ[ν̣αι κ]ατ' ἐπιστ[ή- μην φαίν̣]ονται τ[ὰ πα- ρ[ὰ ἑ]αυ[τῶ]ν ἀλλὰ κατά τινα εἰκοτολογίαν καὶ σ[το]χασμὸν ο[ἴ]εσ[θαι τὴν τῶ[ν τεχνῶν παράδο- σ̲ι̲ν̲ εἶνα[ι]· — τ[οια]ῦτα δή τινα τοῦ Ἀλ[έξ]ι[δ]ο[ς] φαῦ- λ]α ἰσ[τ]άντος πρὸς τοὐπὶ π]ᾶσι διαλεγόμενος „τὸ περὶ χρησίμων διαλέ- γ]εσθαι, φησίν, εἰ μὲν ταὐ- τ]ὸν δεῖ λαβεῖν τῶι πε- ρὶ τοιούτων, ἐξ ὧν γί- νεται τὸ κέρδος ἐπ' ἀργυ- ρ[ίωι] λόγο[υς] στρέφειν δυ- ναμένοις παντοδα-

Col. XLVI. *πῶς, πᾶσα δ' ἐ[ξ]ουσία [εἴη, ἔ- θ̣ε]τ[ο̣] μανικ[ὸ]ν τελε[ί-*

18. O: ‖ *γ . ρειν̣* — 19. O: — *ιονταιη̣‾ .* ‖ — 22. O: **ουεσ. ην** ‖ — 25. O: **τουαλ . τινογοραν** ‖ — N: **τακαλ . . τιν** — 26. N: // . *α . ιαντοσ* — 34. N: **παν . . \λα** ‖ — O: **παντοδλα** ‖ — **XLVI,** *1, 2. O: αυοι . .* ‖ **οστε** — 2. N: ‖ **ς̣στς̣ . ανικ . ν** —

ως." Εἶτα δεί[ξ]ας τὸ
μανικὸν οἰ[κεί]ως τῆς
ὑπολήψε[ω̣ς ταύτης· „εἰ δὲ
περὶ τοιούτων, φησίν,
ἐξ ὧν συνίστατα[ι . .
παρ . . . . σ . χ . . . .
τ . . . ντολως η . . . . .
ἀπα]τᾶσθαι δεχ . . . .
. . χηειν [ὀ]ρθῶς πολλο[ὶ
. . τὰ πρά]γματ[α κ̣]αὶ
. . . συμ]φέρον δια[σα]φεῖ[ν
. . . . . . κτη . . . . πλ .
. . . . μητ̣ . . . . .
. . . . ναι μηδ . . . . .
. . ἀ]λλὰ καὶ . . . ι . . .
. κα . . . ἐπισ . . . . . λι
μεγάλου τὸ μ[ικ]ρὸν? ἐν
τούτοις ἔχειν [δι]άπ̣-
τωμα. Παραχω[ρῶμε]ν
γὰρ τὴν ἀσυνή[θειαν αὐ-
τῆς σφάλλειν τοὺς φρ[ο]ν[ί-
μους καὶ ἐπιεικεῖς ἐμ
πράγμασιν εἰς ὅ[ρ]ους [βα-
δί[ζ]ουσι καὶ [ἐ̣λ]έ[γχ]ου[ς

3. O: *δει . . ασυ . .* ‖ — N: *δει . γαστο .* ‖ — 5. O: *τοτ . .* ‖ — . O: *ντσαω . η* — 13. N: *δ . α* pro *δεχ* — 15. O: *μαν . . κ̣αι* ‖ 21. fortasse *ἐπίστανται* — 25. O: ‖ *οσα̣ . ασετιμεγαλυ . υ .* ‖, : ‖ *. . . τασ . . . μεγα . . . υ* ‖ — 26. O: *ουτεμητονεν* ‖ — 27. O: *ειν . . . αη* ‖ — 28. O: *παραλω . . ι̣ι̣ν* ‖ — 29, 30. O: *μο* ‖ *τισ-*)*αλλειν*, N: *τησφ̣αλλειν* — 32, 33. O: *εισο . . τομ* ‖ *διτουσικαιθ ε . ου .* ‖ — N: *καιρ* —

Col. XLVII. καὶ [συ]κο[φ]άντας καὶ [ὅρ-
κο[υς κ̣]αὶ [μ]αρτ[υρί]ας
ψ]ε[υδ]εῖς. Ἀπολέ[σ]αι [γ]ὰρ
κρεῖττον ἀργύριον πο-
λὺ κ]αὶ χωρίο[ν δικα]στὴν
χλευ]άσαντα [κ]αὶ τοὺς
κ]υ[ρι]ωτάτο[υς κ̣]αὶ με-
γίστο]υς φόβου[ς τῆι] τῆς
ψυχ[ῆς] ἕξει [φυγόν]τα [τ̣]ε-
λέως ἢ τούτους ἔχον-
τα νικᾶν τὰς [σ]υμπάσας
δίκ[ας] κα[ὶ] περ[ὶ οἰ]κε[ίων
κεντρίζεσθαι] πραγμά-
τω[ν ἀεί. Ἀξιοῦσ]ιν [δ]ὲ
οἱ φ[ιλό̣]σ[οφοι] τὸ[ν] φρό-
νιμον παντάπασιν] δίκας
μ[ὴ μ]ελετᾶν μ[η]δὲ ῥη-
τορι[κῆς] τέχνη[ς] ἐμπει-
ρίαν ἔχε]ιν ἀλλὰ φεύ[γειν
τοὺς π]αρατι[θέν]τας
μὲν πλο]ύτους [ἀφ]οβίᾳ
ληφθέν]τα[ς, κ]ενῇ δὲ
πρά[ξαντ]α[ς τὰ ῥητ]ο̣ρι-
κά]. Οὐ μ[ὴν ἀλλ' ἀδύ]να-
τον τὸ π̣ρα]γμάτευμα

1—3. O: ‖ καιοικοο . αντασκαι ‖ κο . . σαιλαρτ . . . α . σ ‖ . . . . . θη. — N: ‖ καισ̣ικο . αντασκαι . . ‖ κ . . . σαικαι⁻ . . . . σ ‖ τε . . . εισ. — 6. O: ‖ . . ρ . ασδντα — 8. O: ‖ το . . υσ — 14. N: ινμε ‖, O: ⁻ο . . . . ινηε ‖ — 15. O: ‖ οιφ . . . εσ — 17. O: ‖ μυρ . εδε — 19. N: ρευ . . . ‖, O: φευι . . ‖ — 20. O: αρατοι . . τασ ‖ — 22. O: μηδε ‖ — 23. O: ‖ πρα . . . ι⁻αι — 24. O: δ . . . να ‖ — 25. N: γμα . . ευγμα ‖ — O: τ . . γματασυγμα ‖ —

τὸ τῶν ῥ]ητόρων ἐπαι-
ṿετεῖν, ἐν οἷς δ[ι]δάσκου-
σι συμβουλεύειν δή[μοις?
. . . ο . ειτασυνα̣κας τὸν
οἰκεῖον καὶ περὶ τούτου
τοῦ] μέρους [τρόπ]ον? ἐπὶ
τῶ]ṿ? καὶ ταῦτα εἰσομέ-
νων πάντα κατα . . . α

Col. XLVIII. του λ . τοṿ τ̣ε . . . ἄξι-
ον ἐπι[θαυμ]άζειν τοὺς
ῥ̣η]το[ρι]κ[οὺ]ς ὡς χρησί-
μ[ως πολι]τευομένους,
οὐ[δ' οὔ]τω κατ' αὐ[τὸ] τὸ καινὸν?
ἕστηκεν ὁ λόγος αὐτοῦ.
Κα[ὶ γὰρ] μαγείρους καὶ
καπή[λ]ους χρήσιμ̣όν
τι πρ]άτ[τειν] ἡμῖν [ὑ]πο-
λ[αμ]βάνοιμεν ἄν, ἀλλὰ
κ . . αλ . . τ . ωι τὴν ασυμ-
β . . . α . . . ι τοιαύτην
ο . . . χε . τ . μη δυνατὰ
τ . . . . διαι . . ων
ὥσπ[ερ . . .]α διὰ [σ]οφί-
α[ς . .]τα . . . . μόνη[ς] τῆς
. . . . ρισ . . . . . σ̣νη . ως
. . . . τε . . α . . α τῆς τε-

28. N: δηι̣ι̣ . ‖ — O: δην ‖ — 33. O: ‖ των — XLVIII, 1. N: ‖ γουṿ . τοι — O: ‖ τ . υλ . . οṿτ̣ε — 3. O: ‖ ο . τονκ . . σ — 5. O: ‖ ου$^{\tau\omega}$καταν — κοινὸν? — 7. O: ‖ κα . . ολ . μ̣αγ — 13. N tantum: μηδυνατα ‖ — 14. O: ιδ . ολ . ων ‖ — 17. O: ‖ ρ̣λ̣ . γι̣ρ̣ιε —

κτ]ο[νι]κῆς [καὶ χα̣]λκευτικῆς ψε]ύδεται του . . . . αι πόρον? μικρὸν α . . . . λα]βεῖν αὐτὸ ῥαιδίως τι. Καὶ γὰρ ἀγροῖκο[ς ἄνθρωπ[ος καὶ γ]ραμμάτω[ν ἁπλ]ῶ[ς ἀνεπ]ιστ[ήμ]ων [ο̣]ὐ ῥητορικ[ῆ]ς μόνον ἐμπειρίας ἔξω καθεστηκὼς ἱκανὸς ἐξευρεῖν τὰ δήμ[ο]ις συμφέροντα καὶ δ̣ιερμηνεῖσθ̣]αι [σαφ]ῶς. Τὸ δὲ δὴ μὴ κατ'] ἐ[πιστή]μην περαίνεσθ̣α̣ί] τ[ινα]ς τῶν ῥητο-

Col. XLIX. ρ]ικῶν λόγων [ἀλλ' ἐμπειρί]α̣ καὶ στοχασμῶι [πῶς δεῖ πάλιν λαβεῖν; Ο[ὐ γ]ὰρ αὐτό γε τοῦτο δ[ήπου νοεῖν δεῖ σημαίνεσθαι κατὰ τὴν λέξιν τ̣αύτην τὸ μὴ συλλογισμοὺς διαλεκτικοὺς ἔχειν αὐ-

19. O: ‖ λ . ο . . κησν — 20. N: ‖ . . . . υ . . ταιτου — O: ‖ . . . . ουδεγαιτου — οὐδὲ γὰρ? — 21. O: αιπορονμικρεναι ‖ — πορον tantum in O — 23. O: ‖ διωσπ. — 25. O: ‖ τω . . . αω . . . . . ιστα ‖ — 31. Inde a verbo [σ]αφῶς tertium et quartum exemplar huius libri adhibui = H. V.^{2} tom V, fol. 37 sqq., quod littera N^2 significavi, et apographon Oxoniense Gomperzii = G — 32. N^2: . πιστιν̣ — G: πιστη — 33. N^2 et G: ν̣αστω — XLIX, 1, 2. N^2: αλλοιμπειρια — 3. G: μωι . . . σδειπ .·αι . . ‖ δ . βειν . ου . αφ — 4. N: τουτοδι . . ιν . . ‖ — O: τουτοδκ̣ροιν . ‖ — N^2: ‖ υ . οδηποι . . ειν — G: ‖ τ . σαηετουνοειν —

τούς. Οὐ [γ]ὰρ τινὲς τοῦ[το πεπ]όνθασιν ἀλ[λ'] ἅ[παντες χωρὶς τοῦ ἀ[παιδεύτωι συναρέσκειν το[ῦτο λίαν.“ [Εὐ]βούλιδι γοῦν ἐγκαλ[εῖ π]ου καταφρονοῦν[τι] τῶν [μ]ὴ συλλογισμοὺ[ς] ἐχόντων λόγων· μ]ανθά[ν]ειν γὰ[ρ] (τούτων) καὶ ἄνευ το[ύτω]ν ἡμᾶς τὰ πράγματά [φησ]ιν. Παρεθέμεθα δὲ καὶ τὰς ἐπὶ] πᾶσι λέξε[ι]ς, εἴ τωι γε]νήσετ[αι] φίλον καὶ ταύτ]ας ἔχειν, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅτι περί τινος ἄλλου δόξ[ο]υ[σι] καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ προκειμένου καταγεγράφ[θ]αι. Καὶ Μητρόδωρο[ς δὲ ἐν] τῶι πρώτωι περὶ πο[η]μάτων ἱκανῶς ἔ[οικε]ν παρε[μ]φαίνειν τὸ τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχνην ὑπάρχειν. Διαλεγόμενος γὰρ πρός τινα τῶν πε[ρὶ

10. O: ‖ τοθτονσασιν, N^2 habet: γρενονσ, G: γιεπονο — 15. νησυλλο ‖ — 16. σ exhibet N^2 — 17. N: ‖ . ιαντα . ειν . . . τουν — O: ‖ μανθα . ειν — G: νεν ‖ — N^2: μανει . εν ‖ αρκαιευ . ουτων — 19. et 21. init. explet N^2 — 22. G: γενησετα ‖ 25. explet G — 28, 29, 30, 34. explet N^2 et G — 28. δὲ exhibet *suprascr.* — 33. G: δικα[ζ]όμενος! —

Col. L. *ποιήμ]ατο[ς συγγ]εγραφ[ότων] ἄλλα [τε παρίστησι⟨ν⟩ — ἀλλὰ τάχ' [δρί]ζει καὶ ταῦτ]α. „[Οὐ] γὰρ ἄν τις ἐνεχθείη]ι π[ίστις περὶ] τῆς τῶ[ν] ῥητο[ρικῶν] τέχνης κ . . . . οατος . . . . . οτ . . . . . . συντε- . . . . σπ . . . . αιπτοφει . . . . τον [κ]αὶ ἄλλου[ς τοιούτους εἰπ[εῖν] μὲ[ν] ἐ[ν π]λήθε[ι πε[ρὶ τ]ῶν πλήθ[ει] χρησίμω[ν ἱ]καν[ῶς, τ]ὴν δὲ Θρα[συ]μά[χου τέ]χνη[ν] ἢ ἄ[λλου] ὁτο[υδήποτ'] αὐτῶν οὐ μ[αθό]ντ[ας οὐδ' ὅ]λω[ς], ἐπι[στά]τας [δὲ ὄν]τας κατα[νοεῖν, φησίν,] ἑκάσ[τοτ' ἦν [το]ὺς το[ι]ού[το]υς ἀ[νθ]ρώ-*

1—3. N[2]: *περιποιν.ατων*, literae *ω* suprascriptum est *ε*, quod fuit certe *ο* — G: *τεριποιν.σατ$\overset{οσ}{ω}$ν* et iterum (nam in N[2] et G dittographia exstat) *περιποιιματοσσυγγεσταιφε..ονα.λατε.αρ... ...λα..λθιπ-ει* — N[2]: *ματοσσυγκατα....ονα.λαι......χα...ω .ι-ει* — *σκώπτει?* — 2. N: *η..* ‖ — 3. O: *ταα* pro *ταχ* — 5. N: ‖ *...ωπ* — N et O: *τησσ* ‖ — N[2]: *(τ)ισ.νελ* — G: *σιτισεχσλεη* — 8 et 9. videtur *συντελεῖν* et *προφέρειν* latere — 9. O: *αιπ.ο* ‖ *φει* — 10. nomen velut *Καλλίστρατον* exstitisse puto — Koerte, Metrodori Ep. fr. p. 549 sic scribit *εἰπεῖν μὲν οὖν τἀληθὲς* — *ἱκανόν* — 11, 12. N[2]: *σε.πεινμεν* ‖ — G: *το.σ...σε .πε.νμεν* — 14. (init.) N[2]: *ογικασ* — 15. N[2]: *συμαχου.ε* — 16. N[2]: *δουδηπ.σα* — G: *οδο..ηπο.σαν* — 17, 18. G: *μαεον .ι.πιαολω* — N: *και* ‖ — 19. G: *καταν* — N[2]: *υκαταν* —

πους. Τοὐ]να[ν]τίον [δ' ἔτ]α[ξε π̣]αρ[α̣]δ[εικ]νύων Θ]ρα[σύ]μαχ[ο]ν καὶ ἄλλους ο]ὐκ ὀλίγου[ς] τῶν δοκ[ού]ντ]ων τὰς τοιαύτας ἔχει[ν λόγων πολιτικῶν ἢ ῥητορικῶν τέχνας οὐθ[έν, ὥ̣]ν φ[α̣]σιν ἔχειν τὰς τέχνα[ς, συν̣τ]ε[λοῦ]ντας, [ἐπ̣ειδὰν νομο]θέται ὦσ[ιν. Ἀλλ' οὐ μὲν [λ̣]όγον ἔχει[ν κα[τ̣]α[σ]τῆ[σαι, π]ῶς ἂν καὶ ἐκ τίν]ων [γέν]οιτο καλλίστη] ῥητό[ρ̣εια], ἀλλ' οὐδὲ τὸ καλῶς

Col. LI. ῥητορεύε̣]ιν·" καὶ [μ]ι[κρ]ὸν προβὰ[ς „π]ῶς μαρτ[υρ]εῖ τ[ὸ μηδέν̣[α] π[ώ]ποτε γε[ν̣έ]σθαι ποητὴν ἐν τοσο̣[ύ]τοις

22. N²: ɔυλ . . . || . ονθρασυμαχον, G: τλ . . . || ωνθρασυμ — v. 24 et 25 N² ferme explet. — 27 sqq. N: ουθ̇θ . . || σινφησινεχειντασστε || χνα — O: ουθθι . || σ . νφυσινεχειντασστ . || . . α . . . η . ε . . . ντασ — N²: τεχνασωνο̣λσινουθει . εχειταστεκνασ . υδ̣ . π . . . .

δσ
τωντουτσ̣υνπ̣ει˜ . . . — G: τεχνασων (οιπον) . λσινουθενεχειταστεχνασσυν̣τε

αο
. . . . τωντουτ . νπειγ . . . . . . εταιωσαν — Koerte l. l.: ὧν, φησίν, οὐθεὶς ἔχει τὰς τέχνας οὐδὲ et v. 31. ἀλλ' οὐ μέντοι λόγον ἔχει —

σ
N: εχει || καια . τ — O: ελ . ι . || κο . . . τη . . . . ωναν και || — N: αν . υ . λ̣εν˜ . . . . . εχεινκαι . . . . . α . . . . . ανκαιεκτινων . εν . . . . κα . λ . . τηρητ . . . α, G: αλ̣ . . υν . . λο . . . . τοεινκαι . . . τα . . . . . αν . αιεκτινωη . . . . . υθιοδ . λ . . σηεθπ . ροια — LI, 1. N: σινκαι — O: οινκαιτι . ον || — N² et G: λωσρη . . . ενσ̣ — 2. N: || ι̣ . ρο . α . ωσμαρ . . σιτ . || — O: || προβα . ωσμαιτ . . ειτι || — Etiam N²: ροβα suppeditat — 3. O: τισποτε —

ἢ ῥ̣[ήτο]ρα ἱκαν[ὸ]ν ἀ[π]ό [γε
τῶν τεχνολογ[ούν]των;
ωνενηιειστενο . . . τι
. . ῥητο]ρικὴν δ[. δύνα-
μιν . . . . . . γουσιν̣ . . ως
ε̣εσ . . . ηστησ . . . .
αυι . . . . . φωιο . . . . . .
. ησαν ἂν? τραι̣[. . . . ἀλ-
λὰ πᾶν ἐχούση[ς] τ[οὔργον
ἐν διανοίαι, γυμν[ασίαν δὲ
καὶ δι[δα]χὴ[ν̣] καὶ μ . . . .
κρον [. . . ὥ]στε? ε . . . .
λέγειν [ἐν] ὄχλωι κ[αὶ ποη-
τὴς? εἶναι, [ϑ̣]ηρεύε[ι δ' ἀ-
π̣]ὸ τῶν ἐπαγγελμ[ά]των
τὸ ἐφεξῆς τοῦ ἀκολού-
ϑου τοῖς τοιούτοις ἐπαγ-
γ[έ]λμασιν, ὅ[ς] δυνάμ[εω]ς
οἵαν εἰκόν' [ἀ]ποβ[λ̣]έπ[ω]ν̣
καὶ α[ὐ]τὸ[ς] τὸ ἔρ[γ]ον [συ]ν-
τ]ελῶν τῆς το[ύ]τ[ω̣ν] τ[έ-
χν[ης φαίν]εται, μή[π]ου τι
αὐτ]ὸν διαφεύγει, δι' ὧ[ν

5. O: ‖ ηρν . τραικαν . νατου . ‖ — 6. O: τεχνολογην . των — N^2: τεχ . . . ογ . υ . . ων ‖ . ν . . . ο — G: λογι . μο . ων ‖ ειν — 8. N^2: ρικα . υμαδι — G: λ . . ικοσ . νι . α . . ν . . . . . . οσο . . . . ουν — 10. O: — ηστηιτ — 12. O: ‖ . ησαναυτραι — 19. O: ‖ ηοτων — 22. O: ‖ γο — οιδυναμ . . ισ ‖ εἰ δυνάμει τις? — 23.[f] O: ‖ οιαν-εισον . ποβαε . . . ν̣ — N: ‖ ο̣ . ανερσον . γοβ . επ — 24. N: ‖ καια .
ϑ
-οντοερ . . ν — O: ‖ καια . τοοτοεριον . . ν ‖ — N: ‖ καια . -ον — 25. N: ‖ ϑελωντηστο . το̣ — O: ‖ . ελωντηστοετο . τ — τῆς ποητοῦ? — *26. N: μηι . ου . .* ‖ — 26 sqq. N^2: α . ‖ . ταιμητ . . τ . . . . ποτου ‖ λιαφευγειντ —

ἂν β[ε]λτείω[ṿ γ]είνοιτο ῥήτω]ρ ἢ ποητής." "Α μὲν [οὖν ἔχομεν ἐκ τῆς πραγμ[ατεία]ς παραθέσθαι το[ια]ῦτ' ἔ[στ]ιν ἐκπεφε[υγ]ότα καὶ τὴν καταχρηστικὴν ὑπάκουσιν καὶ τ[ὴν] ὡς

Col. LII. περὶ τῶν σοφιστικῶ[ν παραγγελμάτων ὄντος τοῦ λό[γου. Κ]αὶ δὴ τέχνα[ι καὶ αὖ[τα]ι ὁ[μω̣]νύμως λέγονται, καθάπερ εἴσεται πᾶς ὁ μετὰ συνέσεως καὶ τούτοις μέν, οἷς παρεθέμεθα, προσεσχηκώς, μᾶλλον] δ̣' ὁ τὰς συνόλα[ς̣ γ]ραφὰς τῶν ἀνδρῶν ἀνειληφώς. Ἔ[ṿι]οι δὲ τῶν ν[ῦν ἐ]ν τ[ῆι Ῥό]δωι διατριβ[όντ]ω̣ν γράφου[σ̣]ιν ἐν[αντίον] πάλι[ṿ τῶν ἐṿ] τ[ῆι Ῥώμηι] σχολαζόν]των αὐτῶν ὑ[π]ὲρ τοῦ μὴ ε]ἶναι τὴν ῥητορικὴν τέχνην — ἐν ἑκατέραι τῶν πό]λεων . ργεω̣ς τινὰς [ἐ-

28. N^2: *αγεινο̣* — 29. O: ‖ . . *ρητοητησ* — 32. O: *εκπεφενοτα*. Versus 31—34 G explet. — LII, 3. N^2: *λογ* — G: *αογοσ* — 4. G expl. — 9. N: *ολασγραφα* — 12. N^2: *ροδω* ‖ — 14. N^2: ‖ *μ . ισχ* — G: ‖ *μηισχ* — 15. G: *υπερ* — 18. G: *πολο ων* — N: ‖ . . *λεων . ργ*^{ε}*. . στιλ\σ* ‖ — O: ‖ . . λεων . ρι^{ε}. ωστινασ \\ —

ξιό]ντας Ἀθ[ήνηθ̣ε]ν λέγειν, ὡς διαφώνως ἵσταντα[ι πρὸ]ς τοὺς ἄνδ[ρ]ας, [καί, δ̣]οκοῦμεν, ὀ[χυρ]οῖ τ[ὸ τέχνην αὐτ[ή]ν μὲν ὑπάρχειν τὸ] τὸν μὲν ἐν τῆι Κῶι διε]ρωτώμενον, ποῦ διαλέγον]ται?, τοῦ[το] φ[άσ]κειν· τ]ότε μὲν ἐν τῷ . . . . ωι τότε δ' ἐν τοῖς . . . . ν̣ο̣[ις], τὸν δ' ἕ[τ̣]ερον, ὅ[π]ου μὲν] οὐκ ἔχειν εἰπεῖν, εἰδ̣]έναι δ' ἔχοντας τὴν κ]ρίσιν ταύτην ὑπὲρ τοῦ σ]οφιστικοῦ μέρους τοὺς ἐ]ν ἄστει σχολάζοντας·

Col. LIII. τ]αὐτὰ δὲ [τ̣]αῦτα [κ̣αὶ ἐν] τῇ Ῥόδωι κ[εκρ]αγένα[ι τι]νὰ τῶν ἐκ τῆ[ς] Ἀττικῆς πάλι]ν παρόν[τ]ων κ̣[α]ὶ κ[ελ̣]εύειν μὴ φθονεῖν τοῖς [ῥ̣ή]τορσ]ιν, εἰ τέχνην ἔχου[σ]ιν. Ὁ] δ' αἰνιτ[τό̣]μενος [τρ̣]ίτο̣ς

19. O: ‖ . . εντασαθ . . υε . νλε ‖ — N: ‖ ζωντα . λε . ν̣εσ . . λε ‖ — N[2]: ανται ‖ . . ιν . θε — G: τ . ωη . ονπιο ‖ λοην . θε — Nomina propria latere puto velut: Ἀργείους ζῶντας Ἀθήνησιν — 21. O: ανδιασ . . . ‖ — 22. N[2]: δε . . . . . . νο . . τ — 23. O: αυτον — 23, 24. N[2]: τη . . . . . . ει . κα — 26. N: ταιπου — G: οφαο — 29. N: αυ ‖ — 33. O: ‖ ωφ — 34. O: ‖ ην — LIII, 4. N[2]: σ . . αινπαρ — G: λαιπλη . . πω = (πά)λιν παρ(όν)τω(ν) — 8. N: ε ‖ — O: εν — G: ατεθ . ειπ —

ἐ]ν Ἀθήν[αις κατέθαν]εν καὶ τὴν [δόξ]αν νομ[ίζει ταύτην, [ἣ] παρ' ἡμ[ῶ]ν ἐστιν [μό]νων, πρὸς [ὃ]ν καὶ τ[ὸ] τῆ[ς] ἀντιγραφ[ῆ]ς ο[ὐ] γράψαντα περ[ὶ τούτων οὐδὲ ἓν ἕστηκε τἀ[νθρώπωι. Πλὴν ποικίλως αὐ[τὸς ἀναστρεφόμενος [ἐν τῆι πραγματείαι φησὶ περὶ μ[ὲν τοῦ τ[έ]χ[νη]ν εἶναι τὴν ῥητο[ρικὴ]ν μηδ' ἴχ[ν]ος εὑρη[κέ]να[ι, π]ερ[ὶ δὲ] τοῦ μηδὲν μέ[ρο]ς αὐτῆς τ[εχνικ[ὸν ὑ]πάρχειν, ἀμάθητος ἃ καὶ τούτῳ [ἐπαγγέλλεται, ποιήσασ[θαι τ]ὴν συναγωγήν. Ὅσα μὲν [οὖ]ν ἡμῖν ἁμαρτάνειν δοκεῖ κατ[ὰ] τὴ[ν ἀν]τι[γραφὴν [ὁ] φι[λό]σοφος ο[ὗτο]ς, οὐκ ὀκνή[σο]μεν κ[α]τ[ὰ διά[λ]ηψ[ιν] ἀναγρά[φειν καὶ [σ]υνδιαπορήσ[ε]ι τ[οῖ]ς

9. O: *αννασε.* ‖ — 11. O: ‖ *τ.ν..ινω.προσιν* — 12. O: ‖ *τοτη.αντιγραφ.σοπρα* ‖, *καίτοι τὴν?* — 12—14. N²: *ουτ...νταπεριτουτωνουδεεκι..... ανθρωπωι* — G: *ουτα..ντα* — *ενεγηκεανθρωπων.παην* — 15—25. N² explet vel G — 22, 23. G: *χειυλη.αιτενικαιτουτωνεπαγ* — 25. *οὖν* exhibet N² — 27. O: *τη.δητιντωσ* ‖ — 28. O: *φι\εσοφοσο..υ.σ* ‖ — N²: *φιλ* — 29. N²: *σοι..κα* = *σο[μεν] κα[τὰ]* — G: *σομε.ηλ* — 30. O: ‖ *διαθηψ* —

ἡμῶν τε κἀκείν[ων] φίλοις κοι[ν]οῖς. Ἐπὶ δὲ τοῦ παρό[ν]το[ς] αὐτῶν [ὑ]π[ο-

Col. LIV. *μν]ησθησόμε[θ]α τῶν δ[οξάντων ἂν ἐς τὴν παροῦσαν σκέ[ψ]ιν συντείνειν οὐ πρ[οσ]καρτ[ερ]ητικῶς. Οὐδὲ γὰρ μὰ τὸν Κύνα δεῖται, κα[θά]περ ἐ[μ]αυτὸν ἐγὼ πείθω, συνα[γωγῆ]ς, ὃ [διέστειλεν στοχαστικῶς αὐ[τά]ρκως δὲ πρὸς διακοπήν. Ἐκτιθεὶς τοίνυν, δι' ὧν ὁ λόγος αὐτῶι προελεύσεται κεφαλαίων ὃ τ[ὸ πρ]οκε[ί]μενον [ἀπ]οδεικν[ύω]ν αὐτὸς ἁπλῶς] φη[σι]ν τοσ[ού-[των τεχνικὸν οὐδὲν καὶ [ἐν τῇ γραφῇ δοκεῖ] μήτε τὸ πολιτικὸν μήτε τὸ δικανικὸν μήτε τὸ πα-*

32. O: *καισεγνο . φι .* ‖ — 33. N^2: ‖ *. σινοσεπιδ* — G: ‖ *θωνεσεπιδ* — 34. O: *οπ .* ‖ — G: *ισ* ‖ *δετωενπ . α . . . ωησ* — LIV, 1. O: ‖ *ουσησθησομεσατωνλσ* ‖ — N: ‖ *. ιησ* — N^2: *αιτω . . π . μ* — 3. O: *οκετιν*, N: *σκ . . . ν* — 4. N: *καρτη . ητι* ‖ — O: *καρτη . ητ .* ‖ — N^2: *προσ . . . . ε* — 6. *καθάπερ* N^2 explet — 7, 8. G: *γω . χηκαρηστ . αλα . πρσ . α* ‖ — N^2: *αλλο . . . α* — O: *συναι .* ‖ *τ . σοφ* — *εγιν .* ‖ — N: ‖ *. . σο . . . κ* — 14. O: *νδοι* ‖ — 15. O: *του .* ‖ — N^2 et G: *φ . σιν* — 15—17. G: *οαπ . . . ιφ . σιν . . . . . .* ‖ *. . . θονησπθυ . ονκαιοηγρ* ‖ *θ* — 16, 17. N^2: *ου . . νκαι . . γρ* ‖ —

ṿ]ηγυρικὸν μέ[ρο]ς τῆ[ς ῥητορικῆς ἔν[τε]χνο[ν ἀπολείπειν, ἀ[λλ]ὰ τὸ μὲν [πολι]τικ[ὸν] καὶ δ[ι-κανικὸν μελέτης καὶ τρι[β]ῆς φάσκειν προσδεῖσ-θαι καί τινος ἐμπειρι-κῆς ἱστορίας, τὸ δὲ πα-νηγυρικὸν ἐμ μελ̣έ-τηι καὶ τριβῆι λέγειν κεῖσ-θαι [κ̣α̣]ὶ συν[ηθείαι τινὸς φράσεως χωρὶς πραγ[μα-τικῆς ἱστορίας. Πρὸς [δ̣]ὲ τούτοις δοκεῖν αὐτῶι κατὰ τοὺς ἄνδρας οὐ δύ-ν]α[σ]θ̣αι συστῆν̣αι τέχνην

Col. LV. κ]αθ[ά]πα[ξ ὄχλων] πεισ-τικήν. Ἀρέσκειν δὲ καὶ τ]ὴν [προειρη]μέν̣[ην] με-λ̣έ]τ[η]ν κα[ὶ τριβὴν] καὶ ἐμ-πειρία[ν̣ μήτε δι]ὰ παν-τ[ὸς πείθειν μ]ήτε πλεο-ναξ[όντως], καὶ διότι το]ὺ[ς οὐ ῥητορι]κοὺ[ς] λό-

20. N²: τῆς exhibet, G: οστηι — 22. O: αν . ατο . ‖ — 23. G: τηδεπολε — 25. O: ‖ τριθησ — 28. N et O: ‖ νηιγυρικον — 30—35. N vel G explet — 35. G: συνστῆναι — LV, 1. N²: . νοαπαξ . χλων — G: παξοκδων — 2. N: ἀρέσκει, N²: ἀρέσκειν! — O: εσκεγαρκαι ‖ — 3, 4. G explet — 5. N² [μή]τε exhibet, G: λετισδιαπαντοσ — 6. G et N explent — 7. G: να⁻ . . τωσ — 8. G: διοτινονουρητορ —

γους συμβέβηκ]εν [ἐ]ν̣ίο-
τε πείθειν μ]ᾶλλον τῶν
ῥητορικῶν † καὶ μετὰ
τ[ούτ]ων [ἐν] τοῖς θο[ρ]ύβο[ις
ἧ[ττο]ν οἱ [παν]ηγυ[ρι]κοὶ
γ . . . . ου . . τῶν τι
λ . . . . ο̣ν [. . . λέγο̣υ̣]σι δ' ἐ-
στη[κέναι μὲν ο]ὐ̣δ[ὲ τ]ὸ
π[α]ρ[ά̣γγ]ελ[μα̣], γινώσκειν
δ[ὲ] κ[αὶ] [τ̣έ̣]χ[ν̣α̣ς τ̣]ινὰς κα-
τ[αβεβλ]ημένα[ς] τοὺς
π[ερὶ τὸν Ἐπί]κο[υρο]ν . .
καὶ δι[ὰ το]ύτου . . α . .
. . . ευειν . . . . ο̣-ι
τέχναι κα̣ . . . .
μο̣ καὶ λογ . . . σδε . σου,
συνκατατίθεσθαι [δ̣'] ὅ-
τι [κ]αὶ το . . . λουσ . . . α
νο . . . ατα . . . . ισ
. . . . πισ . . . .
κ . . . .
το . . . ο καὶ προσι . . α

9. G: συμβεβηκενεν — 10. N: αλλοντων ‖ — 11. In N et O aliquid deest. N² et G exhibent: . . . . . ονευκεω[. ῥη]τορικοὶ (N: και) deinde G: καια = καὶ μετὰ — 12. pro θορύβοις G: χδριβοι. — 13, 14. G: οι . αν . . . . . κοικεσειτον . . . π̣ηουση . χω . χεο . . λεγ — 14. N: σι ‖ — 15. O: σθχσιδε ‖ — 15, 16. N²: ερο . . ω̣ . τηκ — 16. N: σι ‖ — O: οι ‖ — 16, 17. N²: δο . το . πα . . γελμα — G: δετοπα — 18. O: γοχηλογινασκα ‖ — G: και . χναγτινοσ — 19, 20. G: τουσπε . ιμονεπ . . . ρ̣ον — 20, 21. N² ante καὶ ε praebet — 21—23. G: τοηναπ . . . . ουσι . οηων . . . χνα . . . ατ . . αο — 26. O: ‖ τι . αιτρ — 32. N: ντα . . δι ‖ — 29 sqq. G: αρ (γὰρ?) . . ιοδ . . γ . . ‖ με . . . . πτ . . ιροτονε . . . . ‖ ταηεσ . . ιτοαλαρω . ταλ. ‖ . . αη̣ . τ . αιστυ . . . . . . λα. ‖ . . . θ . νετ —

γ . . . . α̣ι τ . . . . . . ˜α
π . . . . . κα . . υτα . . δι-
α . . . . αβαλ[λό]ν-

Col. LVI. τω[ν . . . . .]α̣εωσ . . σ .
ται βραχέως ε . . . τα,
τί νομίζουσι, κ[ἂ]ν ἔ[χῃ
τις καθ' ὑπόθεσι[ν δι-
ὰ παντὸς πείθο[υ]σαν
τοὺς πολλοὺς δύναμ[ιν,
οὐκ ἀγαθῶν ἀλλὰ κα[ὶ
μεγάλων αἰτίαν εἶναι
τ]αύτην; Καὶ τού[των ἕ-
καστον [κα]τασ[κευάσας,
ὡς νομίζει, ποικί[λως
οἴεται κατ' ἄκρας ἀπο-
δεδειχέναι τὸ παρ' Ἐ-
πίκουρον [ἵ]στασ[θαι] τ[οὺς
ἢ] πᾶσαν τὴν ῥη[το]ρικ[ὴν
ἢ] μέρος αὐτῆς ἔ[ντε-
χν]ον ἀ[π̣οφα̣]ιν[ομένους.
Ἐγὼ̣] δ[ὲ] ἀμέλει κα[ὶ τ]ῶ[ν
ἀκουστῶν μὲν ἄ[γα]μ[αι
τοῦ σχο[λ̣]άζοντο[ς] Ἀθ[ή-

1. G: *ν*, puto finem verbi *διαβαλλόντων*, deinde post spatium trium litterarum: *ασιδετιν* — *φασὶ δέ τινες*? — 3. O: *κ . . νευ* ||, N: *κ . . ϲυ* || — 4, 5. G: *νδαιταλοτ* — 5. O: *πειθενα .* || — v. 5—24. Usenerus Epicur. p. 111 restituit — 7. N: *αλλακα .* || scriberem *ἀλλὰ κακῶν*, nisi omnis series et continuatio dirempta esset — 9 et 10 G explet — 11. G: *ποικιλασ* — 15. G: *ιστα . . αιτουσῃ* — 15—17. N[2] vel G fere explent — 18, 19. *καὶ τῶν* et *ἄγαμαι* N explet. Pro *ἐγὼ* N: *εν .*, G: *εσω* — 18. N: || . . ͻδια — 20, 21. N: *λο . ισ* || *εωσα . δροσωι* — G: *αριηνιγ* || *σιναμ-δροσωντλ* —

ν̣]ησιν ἀ[ν̣δ]ρός· ὧ[ν γὰρ ἐν τῷ]ι [σ̣υμποσίωι περὶ τῆς] ῥητορικῆ[ς ἔφη αὐτῷ γ]εγράφ[θα̣]ι, π[ιστεύειν, εἰ χ]ρὴ τοῖς λέγουσιν ἐ[πιεικ̣]ῶς φιλοσόφοις περ[ὶ φιλοσόφων πιστ[ε]ύε[ιν· εἰ δ'] οὐκ ἔ[φη] γινώ[σκειν, ὅπ̣]ου λέγ[ο]υσιν ο[ἱ περὶ τὸ[ν̣] Ἐπί[κο]υρον, [αὐτοὶ ἐπιμελεῖς ἦσαν, [ὧν ἂν δ]ιακούσωσιν, [οἱ μαθηταὶ κ]αὶ μᾶλλο[ν ἐζήτουν] τοῦ μέχ[ρ]ι τ[ῆς

Col. LVII. τ]ήμερ[ο̣ν ἡμ]έρ[ας γρ]άφ[ο]ντο[ς. Οὐ μὴν ἀλλ]ὰ π̣αρ]ὰ τίνος αἰ[τίας ἀπ̣]ολε[ίπ]εται κατ[εα]γμέ[νος ἤδη τῆς φιλοπευστίας καὶ τῆς ἀνα[τά]σεως τῆς [εὐ-

21. O: λο pro ω — 22. N^2: ντωισυμποσιω..π — 23. G: ερ....ρητορικησεφη — 24. O: εγραφολιπ — G: ποστευειν ειχ — N^2: ...πανειν ειχ..ο — 25. N: ‖ λ.ρη — 25, 26. N: ε ‖..σωσ G: δια.... — 27, 28. G: ηιπτευενε ‖ δο..ε — N^2: η....υενσ. ‖ \.πεφ.εινσ — 29. N^2: οἱ περὶ τ — 30. G: κ̣ου — deinde: $\overset{\text{ση}}{\text{δυτ}}$ — N^2: $\overset{\text{ν}}{\text{ου}}$...ει̣.με — O: υρον...ω.. ‖ — 31, 32. G: ωηγανδ. ακουσωσ..οναθηταιμαλλο — N^2: ω\ανδ.ακουσ....καθηταιμ — 32. O: συμ.... ‖ ..τικοιταιμαλλο — 34. O: μεχοιτ — 34—LVII, 2. G: ποινου..χειχντιη....μ.ονθμε.α.γραφον — N: με.νκα..α .γραφ — 2—4. G: να..α.π̣αρατιν..τα.....απνυλ.-εται — 3. N: ‖ τ.ταισκατα! — 4. O: ‖ ρ.ται — 6. O: αμα...ερωστησ. ‖ — *G: τησα̣.α..ν̣στοσπ.χ* —

π[ραγ]ού[σης ἐ]πὶ τῶν ἓξ
ἐτῶν πρὸς τοῖ[ς] εἴκοσιν
γ . . . υα δ' ἤδη σ . . δον-
τα . . καεγον . ερα . .
α . . . . ἐκεί-
ν[ο]υ? αει . . . .
ν . . . α[. . . . . τῆς δι-
α[τρι]βῆς τῆς Ζήνων[ος
οι . . . ρ . . . . ζῶ[ντ]ος οὐ-
κ [ἐ]μ πε . . . . ἀλλ' Ἀθή-
νη]σιν. Οὐ μ[ὴ]ν ἀ[λλ'] ἵνα
τῆς πολλῆς καὶ ἀ-
πρά[κτου] α[ὐτοὺς] ἀνα[παύ-
σ[ω]μ[ε]ν ἐ[ρ]εύν[ης] κα[ὶ
ἐρωτήσεως, ο[ὐκ] ἐν τῶ[ι
συμποσίω[ι λ]έ[γο]μ[εν οὐ-
δ' ἐ[ν] τοῖς π[ερὶ βί]ων ο[ὐ-
δὲ [κε]λε[ύομεν αὐτὸν
ψῆ[φο]ν ἐ[μ πελάγει ζη-
τε[ῖν], ἀλλ' ὅπου φαμὲ[ν
κα[ὶ δι'] ὧν φαμεν δηλοῦσ-
θαι τὸ τὴν σοφιστικὴν
ῥητορικὴν τέχνην ὑ-
πάρχειν, [παρα]τεθείκα-

7. O: ‖ τ — 8—14. G: τουσειχασινιι . . . . . αδηδησνδινοντα . .καεημευαλο . . . . ντοδηλ. (N²: δημ) .π. . .ν.νλοιτινι.υν. . .ουα τι . . . . . . πτοσ . . . . .οιαησι.ο . . . . . .ονοι (N²: κοσ) = [Ζήν]ωνος — N: ‖ τα. .κα.ην. .εριν. . ‖ — 12. O: ‖ νωαει — 16. O: κομπε N: σαμαθησ ‖ — O: αλλαθη ‖ — 15 sqq. G: quattuor litteris „ονοι“ omissis: μεγ . . . . . . τοτουκεν (N²: σοικεν) . . . . π. . . . . . ηοσπλυνην . . . . πο . πσι . . . . . ηοηα — 18, 19. O: κα. . ‖ πλ.ωνα — N: καικατα ‖ πρα.ιν — 20. N: ‖ οσ — O: ευ- . σεκα . ‖ — 21—31. N² vel G explet.

μεν, ἃ [εἰ κἀνδείκνυ]ται
μηκύ[νοντα τὴ]ν ἡμε-
τέραν κ[ρίσιν, ἀλλ]ὰ χρε[ί-
α]ν [ṭ'] ἔχει λ[όγου τ]υχεῖν,

Col. VIII, 11. *καὶ πᾶσ[ι]ν τοῖς πα[ρ' ἡ-*
(H V^2 tom V, fol. 44) *μᾶς φιλοσοφοῦσιν κα[ἰ ṭ]ὰς [χεῖ-*
ρας ὑποδείκ[ṿ]υμεν [ἑαυṭ]ῶ[ν,
καὶ [διọ́]τι τέχ[νην] τὴν σοφι-
στικὴν καλοῦμεν ῥητορικήν,
λέγομεν οὐχὶ τῆς ῥητορικῆς
μέρος. Οὐ γὰρ ἔστιν τῆς ῥη[τ]ορι-
κῆς μέρος τὸ πανηγυρικὸν
καὶ τὸ πολειτικὸν καὶ
τὸ δικανικόν, ὃν τρόπον αὐ-
τὸς οἴεται κατὰ τὴν ἅπασαν
γραφήν, [ὥσ]περ [οὐδ]ὲ τοῦ [ἑ]νὸς
μέρος τ[ọ] θαλλά[τ]τιον ζῶι-
ον καὶ τὸ χερσα[ῖο]ν. [Ο]ὕτ[ω?] γὰρ
οὐ] μόνον ε . . . . θ . αδω
. . εοατοστ 'Επ[ίκουρον . . . .
. . . . αφερό[μ]εṿ[α . . . .] ἐν τῶι

32. O: ‖ *νηκυγ — τατην* N^2 et G — 33. N^2: ***κλισιν***, G: ***και-σιναλλαχρειανπεξ‡ι*** — 34. N^2 *λόγου τυχεῖν* expl. — **VIII, 11—35.** (*καὶ πᾶσιν — παρεθήκαμεν*) = ultim. pag. in N — **11.** N^2 et G: *καιπασην* (*καιπασ* suprascr.), N^2: *τοισπα*, G: *τοισκα* — **12.** ***χειρα*** et (*ε*)*αυτων* N et O suppeditant, N: *εαυτωντου* — **15.** O: ***μενην***, N: *α-λ.υπερι* — **19.** G: ‖ *καρτο.αιτοπολ* — **22.** G: ***δετουρ.αισ*** ‖ — 23. G: ‖ *μεροστε* — 23, 24. N^2: *δει* ‖ *ειναιτο!!* — **25.** O **ali-cubi** addit *αντο* — 26. N^2: ‖ *.α.λ̣...επο* — N: ***επικουρο.*** **dat** —
27. G: ‖ *. . . ν$\overset{\psi}{\omega}$ερολπα . . . .* ευ . κο ‖ — ρομενα N **explet** —

πρὸ τ[ού]του π[ρὸς Ἀπο]λ[λό]δω-
ρον διαλεγόμ[ενον αὐτοὶ παρε-
θήκαμεν. Χα[ρ]ιζόμεθα δὲ
τ]ἀνδρὶ καὶ τὸ πλῆθος τῶν
κεφαλαίων, δι' ὧν ὡς ἐλέγ-
χω]ν περ[ι]ίσταται τὴν [δό-
ξαν ἡμῶν, οὐδ' ἀνε[μν]ή-
σθη[μεν] μὰ τοὺς θ[εοὺς αὐ-
τῶν. Τ[ί γ]ὰρ ἔμελλον; Οὔτε
γὰ[ρ] ἐλο[γίσατ'] α[ὐ]τῶν [τις] τ[ῆς
πρὸ[ς] αὐ[τοὺς ὑπο]μνηματι-
κῆ[ς] ο[ὔ]σης, ἀλλ' ἵν' εἰδήσωμεν
ὡς [ἔ]νιοι θαύ[ματ]α ποιοῦσιν

Col. IX. ἐ[ν] φιλοσοφίαι, καὶ ταῦτα προσ-
ετέ]θ[η] τοῖς ἀνατεινομένοι[ς
πα[ρ' οὐ]δέν. Ἐρωτ[ῶ γ]άρ, ὦ βέλτιστ' Ἐ-
4ᵃ φεσ⟨ί⟩ω[ν] τῶν ἁπάντων,
4ᵇ ἐ]ὰ[ν] μηδ' [ἀ]γ[α]θά, τ[ί-
5ᵃ να τα[ῦτ'] ἔστιν; Οὐ δῆ[λο]ν γο[ῦν.
5ᵇ Τοῖς δὲ ἐν τῆι φιλο-

28. N²: ‖ προτειτουπ — λ..δι. ‖ — G: λ..δο ‖ — N: τουπροσ — Ultimum verbum ultimae paginae in O recte [πα]ρε-θήκα[μεν], in N: ρικην est. N² abhinc N vocabitur. Restant nunc N (adhuc N²) et G = apographon Gomperzii — 30. N: ασμεθαδε ‖ — 33. G: ‖ δ.θνπ.ρισταταιτηνασ ‖ — 34. N: ουδανε ..ιη ‖ — 35. G: ματρυσθι — 36. G: ‖ ταιετ — 37. N: ‖ γ..φλο — 38. προεα..σειϲ.εμθηματι ‖ — IX, 1. G: ταιτα ‖ — 2. N: ¦..ουτοισ, G: ‖...ετοισ — G: νοη ‖ — 3. G: ‖ παθ — N: ερω.βελτιστε (supra: γ.⁻αρω ... τ.πλρω) ‖ — G: ερωιβελτιστε ‖ — ἐὰν μηδ' ἀγαθὰ in margine sic N: α. ‖ μηδ/ ‖ γλθα ‖ — G: ασ ‖ λησ ‖ εσθει ‖ — 4ᵇ. G: τε ‖ — 5ᵃ. Οὐ δῆλον γοῦν suprascr. in N: ουδηνσννσ.σ. — G: ουδηνωνγο — 5ᵇ. N in margine τοισδε, G: σοηδε —

σοφίαι τῆι καθ' ἡμᾶς ἀνε-
στραμμ]ένοις καὶ τῶν
οἰομέν]ων τοὺς 'Ισοκρατείους
λόγου]ς καὶ τοὺς ὁμοίους οὐ-
κ ἀμε]θόδως καὶ σχ[ε]διάζε[σ-
θαι κα[ὶ γ]ράφεσθαι κατ' ἄ[κρας
ἐλεν[κτι]κόν ἐστι τὸ δοκο[ῦ]ν
'Επ]ικο[ύ]ρ[ωι] τέχνην οὐ[χ]ὶ [μ]ὲν
ὑπ]ά[ρχειν] ὄχλων πειστικὴν
πάντως οὐ]δὲ πλεον[αζ]όν-
τως διὰ] τὸ τοὺς οὐ ῥη[το]ρικοὺς
ἐνίο]τε μᾶλλον πε[ίθε]ιν
τῶν ῥ]ητορικῶν καὶ τὸ
το[ῖς θορύ]βοις ἧττο[ν π]ερ[ι]πεί-
π]τ[ειν] τοὺς πανηγ[υρι]κοὺς
κ]αὶ τῆς τέχ[νη]ς πρά[γμα]τ' ἔ-
χ[οντας] τῶν οὐδὲν . εουε
ητκσγρον καὶ ὀνομ[ά]ζειν
. . . τουιναι μον . . . . . επε
. . . . ονας δ' ὠφελε[ῖ]ν αβρα-
. . . . . . τῶν διατ[ριβ]ῶν
. . . . . δ]οκεῖ τι χά[ριν . .]τ .
. . . . . . σιμοκεα . . . . ν . η .
. . . . . . τιχνσχηψκ . θιπο

10. N: *σχολιαζε* ‖ — G: *σχθδιαζει* ‖ — 11. N: *καταισ* . . ‖ — G: *κατλισ* . . ‖ — 12. N: ‖ . *γα* — G: *εγλενο.κον* — N: *δοκσ.ν* ‖ — 13. N: ‖ . . *κοι* — G: ‖ . *ικοιρο* . *τεχνηνουηινεν* ‖ — 15. N: *ληδ* . *πρεοφ* . . *σον* ‖ — G: *κηδθπλεονετον* ‖ — 17. G: *ντεμαλλονιτεηνιν* ‖ — 18. G: *κ.οτοτὸὺ* ‖ — 19. G: ‖ *τοησ*. . *ρβοισηττο.τερηει* ‖ — N: *ρβεισηττο* . . *εκπε* ‖ — 20. G: ‖ *ηται*. — 21. N: ‖ . . . . *ησ*. . . . *σπρα* . . . . *τε* . ‖ *α.ε* — G: ‖ *ηαιτηγεχλοτοινα.τλτε* ‖ *χω* . . . *ο* — 22. N: *κο* . ‖ — 24. N: *εμον* — 27. N: *ιτ.χα* . . . . . *υ* . . ‖ — 28. N: *ωκα* . . . . . *η* . . ‖ — 29. N: *κισ* . . . . *π* . ‖ —

ϑ . . . . ηις τὴν ἀεὶ πε[ί]ϑ[ο]υσαν π]ολ̣λ̣οὺ[ς̣] δύναμιν, οὐ λ[έγε̣]ιν δὲ [μ]εγάλων κα[κ]ῶν αἰτία[ν̣] αὐτὴ[ν] ἔδει. Τί οὖν οὐ χ]άρι[ν] τοῦ μὴ πσ̣λευιο̣ . σ . ω . π . . . οϑφ . ηε . οτον τ . . . . ἀποδεικνύ[ω̣]ν? . . . . εδη . . . . . ν . . . . . . σην οὐχὶ καὶ χά[ρ̣ι]ν . . . . . αεα . . . . σ⁻ατομο . . . . δε . . . υς [ἐμ]πε[ί-

Col. X. ρους καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι οὐ ταύτῃ τοῦτο λ[ε̣]γομεν παρίστασϑαι, πλὴν εἰ προσάγεται ταῦϑ' ὅμως διὰ τῆς γραφῆς, καὶ τἆλλα περι⟨τι⟩ϑέμεϑ', εἰ διοικεῖται, παρέντες ἤτοι] πα[ρα]δ̣εξάμενοι πάντα τὸ [ἴσο]ν σχεδὸν βυβλίον κατεσχηκότα, τὸ δὲ μέρος ἐκεῖνο μόνον ἡγησάμεν[ο]ι πρὸς αὐτούς, δι' οὗ φησιν ῥ̣]ητ[ῶ]ς ἄτεχνα μέρη τ[ινὰ φαίν]εσϑαι τῆς ῥη-

30. τὴν δέ? G: αειπεκϑσυ ‖ — 31. G: ‖ . . . ομουεδρυαμινουτα αϑχν ‖ — N: δυναμα.υλ . . ιν ‖ — 32, 33. G: καλωναλ ‖ τιαλαυτηιο — 34. G: αριμ — πολειτεύεσϑαι puto — 36. G: . ον ‖ — 38. G: ΧΑⱵ.Ν ‖ — 40. G: αο . . . υο . . πε — X, 2. G: ‖ ταυτο — 5. N: περισεμε ‖ . ει — G: ρισεμν ‖ ϑει — 7. G: ‖ ι̣σ̣ησπη̣ — N: ‖ κ . πα — 11. N: ‖ νη — G: ‖ νει — 12. N: ‖ υ . . . . τατεχ — G: ‖ νητονσατεχ — 13. N: ‖ γ . . . . μ . εσϑαι — G: ‖ τη —

το[ρικῆς .]κ . επαμα . ον με . . . . ϑε . αιαηοσιοιϑ . . ετι . . . . ανα . . . . ειδεχον οὐχ? οδον . . . . ντα διην εγαφηι . . . α . . . . τ’ ἐπῶν σχεδὸν τ[ρισ]χιλίων κατανοήσαιμεν ετ . . . το . . . . αταναλ φιλεκιωσκ . . δὲ παρίστησιν ἐ[λ]εγχομένου[ς]. ’Επίκουρος το[ίνυ]ν [ἐκ]είν[ω]ν [ἀμέλ]ε[ι] τῆς ῥητορικῆ[ς] μ[ία]ν δύ[ναμ]ιν [ἐπ]αγγε[λλομέν]ων τ[ὴν σο]φισ[τικὴν καὶ] τὴν [π]αν[ηγυρι]κ[ὴ]ν καὶ τὴν [π]ολ[ε]ιτικ[ὴν π]οιε[ῖ] τὸν ’Ιδομε[νέα] μετὰ τὸ „παρ⟨ρ⟩ησιά[σϑω] μετὰ τῶν ἐγν[ωρισ]μέν[ων]“ αἰτούμενον συ[γγ]νώ[μ]ην, [ε]ἰ νέος ὢν ϑρασ[ύ]νετ[α]ι κα[ὶ .]υναπιγοντα τινα [ζ]η[τεῖ], τοιαῦτ’ ἄ[τ]τα λέ[γει]ν· „ϑαυμαστόν, [εἰ σὺ μὲν οὐ]δὲν ἐξε[ίργ]ου διὰ τὴν ἡλικίαν, [ὅ]τε α[ὐ]τὸς ἂν φήσαις τῶ[ν] κατ[ὰ] σεα[υτὸ]ν ἀπάν-

14. G: *εταν* — 15. N: *ια.εοιοι..* ‖ — 17. N: ‖ *.ιχολω* — *ραχοην* ‖ — 19. G: *τ.η.χιλιων* — num igitur v. 15. **διακόσιοι?** — 20. G: ‖ *πεωμ* — N: ‖ *ησαιν* — *ειαναν* ‖ *.ιλειν**ωσ**....οπαριστοσιν* ‖ — 22. G: *ετεπικουροσ* ‖ — 23. G: ‖ *το.ɔν* *νειν**ον* *....ε.ε.τσρη* — 24. G: *ινωραγ* ‖ — 25, 26. G: *φισ.ρο* ‖ *ην* — 26. N: *σφι.νκαι* ‖ — *σφι* ad versum 25 reiiciendum puto — 27. G: ‖ *τηνγρολ.ιτικα* — 29. G: ‖ *σριαε..μετατωνεγλσ* ‖ *τουμειν* — N: *εγν.* ‖ ... *με* — **γνωρίμων?** — *31. G:* ‖ *συπνω.σηνοι* — 33. G: ‖ *νατη.πτοιαυταλλταλεον* ‖ — *36. G:* ‖ *λιαντεατοσ* — 37. N: ‖ τωικ — G: ‖ τωυκ — N: ευακαν ‖ —

των νέος ὢν [π̣ρε]σβυτ[ῶ̣]ν
ἀν[δ̣]ρῶν καὶ [ἐ̣ν]δόξων
πολὺ [ἐ̣ν τῆι ῥη]τορικ[ῆ]ι δυ[νά-

Col. XI. μει ὑπερέχειν“· ὡ[δ]ὶ δ' ἂν αὐτὸ(υ)
ἔφησας· „τ[αῦ]θ' [ἥ]ιπερ ἠθ[έ]λησας
παρρησιάσθ[ω]ι καὶ [ο]ἷον ἠ[θ̣έλησ̣]α[ς] τὸ
„θαυμαστὸν δή φη-
μι, εἰ σὺ μ[ὲ]ν οὐδὲν ἐξείργου
διὰ τὴν ἡλικίαν ἐν τῆι ῥητο-
ρικῆι δυνάμει προ[έ̣]χειν, [ὃ
δοκεῖ τριβῆς εἶνα[ι καὶ συνη-
θεία[ς] πολλῆς, τοῦ δ[ὲ] θεω[ρῆ-
σαι τὰ πράγ[μ]ατ[α], ὡς ἔχ[ει], διὰ
τὴ]ν ἡλικίαν ἔστιν̣ [ἐξ]είρ-
γ]εσθαι“. Οὐ μᾶλλ[ο]ν ἄ[ν] δόξα[ι
ἐ[πισ]τήμη αἴ[τ̣]ία ε[ἶ]ναι ἤ-
π̣]ερ [τρι]βὴ καὶ συνήθεια. [Δ]ι-
ά τε τ[ουτ]ί φασιν ἐ[φ' ο̣ἷς] φασι[ν̣
τὴν ῥητ[ορι]κὴν ἀπ[λῶ]ς ἄ-

38. N et G: βυτο — 39. G: | αναρσονκαιθ.οδοξωνε ‖ πολυσ .....τορικοιδυοη ¦ — XI, 1. N: ωσιδ.οναυτον — G: ωσιδαναιτον — 2. G: τ.θευπερ, N: ειπερ — 3ª. inde a quarta litera suprascr. N: ρησιασθ.ιααι..ονησ.κα..., G: ρησιασθ.ιπι.ιενησεικαοτο — N: | παραθαυμαστον.τ̣ισ — G: | παοαθασμ\στονδηφη | — 7. G: ειναˡ..αηˡσ. | — 8. N: δ.θ.ων̣ | — G: δ.θεωι | — 9. N: | εν-ταπρα..ᵗαως — G: | σαιταπραγαιλᵗως — N: δ.ν | — 10, 11. N: εστιν̣.-ει | σ.σθαι — G: εστικτ̣ιτερ ¦ βεσθαι — 11. N: α..οξ.ν — G: αν̣.στα | — 12. N: | ε.π.τ̣η̣μ.αιιαε.ν̣αι.. ! — G: | εσπ .τη̣μηαιστας.ναιει | — 13. G: | τ̣ερ...βη̣ικαισυντ̣θειαιαι \ — 14. N: ιφασιντερσ.φας̣.. — G: φασιντ̣ρε.φασιλ \ —

πασαν ἄ[ν, οἷ]αν ἀπ[ọφ]αί[ν]ο[νται, τ[ριβῆι] περιγίνεσθαι καὶ σ[υ]νηθείαị καὶ οὐ[δὲ] ἓν μέρọς ταύτη[ς] οὕτωι [ψ]ιλ[ῶ̣ς τέχνηι, καὶ σαφῶς τ[ιν]α [τ]ιθέ[ασ̣]ιν ἐγ[δ̣]ιδάσκε[ι]ν [π̣]ρ[ọ]σδ[ι]αστέλλοντα, ⟨τὰ⟩ ποῖά τ' [ἔσται ἐ[πιστ]ήμ[η]ι καὶ τὰ π[ọῖ]α τ[ρ]ιβ[ῆ]ι καὶ συνηθεία[ι]· ἃ κἄ[ν σ]τε[ρη]θε[ὶς] ἐγγυ⟨ή⟩σεως οὕτως ἐπ[ιφέρη]ται, αὐτ[ọ̀ς ἀπιθαν[ώ̣τατος ἂν γ]έ[νοι]το δυσκρατὴς [ὧ̣]ν δι[ὰ] τὸ ἀ[μέθ[ọ]δον. Ἐ[πιτηδ]ε[ῦ]σαι γ[ὰ]ρ [τὸν νέον πο[λλῶι] μᾶλλο[ν] τὸ δι' ἐπιστήμης ἅτε με[θ]όδοις [κα]ὶ στοιχειώσ[ẹ]σ[ι]ν [καθολικαῖς [δ̣ι]αλαμβ[α]νόμενον. Εἰ δέ γε τέχνη [ἡ] ῥη[τορικὴ συ]νε[ί]χ[ε]το, [τεχνικὸν ἂν εἴ]η καὶ μέρος [ạ]ὐτ[ῆς ἢ φλήνα-

16. N: *απερα . . .* ‖ — G: *απε . αι . ο* ‖ *ταιτν* — *ἀπεργάζονται?* — 18. N: ‖ *κακι . νηθεινκαιου . . εν* ‖ — G: ‖ *α . ισανηθειακαιουγηιεν* ‖ — 19. N: *α .* ‖ — G: *τωισ . ιλε* ‖ — 20. G: ‖ *τεχνηικαισαφωστ . . ασι* ‖ — N: *σαφωσι* — 21. N: ‖ *θ . . ειυεγαι* — G: *κεηγρεσ* (ν supra η) ‖ — 22. G: *το* ‖ — 23. G: *πωα* ‖ — 24. N: *αρακαι* ‖ — G: *αταкαι* ‖ — 25. N: ‖ *τẹị . σε . . . εγγυσει* — G: ‖ *τειπθε . . χθịụθσεωσου* ‖ — 26. N: *γαραυτ* — G: *σταιαυτεν* — 27. G: *πειτ . . το* ‖ — 28. N: ‖ *αρ . κατητον* — G: *ον* pro *ὧν* — 29. N: ‖ *θ . ρονε . . . . νεισαι* — G: ‖ *θεδονε . τ . . νθσοαιγ . ρι* — videtur verbum in *-νεσθαι* — 30. G: ‖ *νεουπονδο* — 32. N: ‖ *δοισα* — G: ‖ *δοισλδι* — 33. N: *κα . απαλαμβιδιο* — G: *καισα . λλαμβινο* ‖ — 34, 35. N: *τεχ . ι . . ρη . // . . . . ινερχ . το* — G: *τεχṿη . ιο* ‖ *ν . . . . νε* — 36. N: *υκαι* —

φος ἂν ὁ λόγος ἐγίνε[το] το[ι-οῦτος ὤν· εἰ τὸ μ[ε̣θόδωι γινόμενον οὐ κωλ[ύ]ε[ται ὀ-ρθο̣β]ολε[ῖ]ν ἢ ὑπάρχει [καὶ ἄλ-λ̣ω]ι μᾶλλον οὐδό[λως μεθό-

Col. XII. δωι. [Κ]αὶ [γὰ]ρ οὐδὲ πολειτικ[ὸν καὶ δικανικὸν ἐρε[ῖ] τι[ς] αὐ-τῶν λαμβάνειν μέρος. [Κα]ὶ γὰρ ῥητῶς τὴν ῥητορικὴν λέγει κ[α̣]ὶ πρὸς τὸν ἐπαγγελλόμε-ν[ο̣]ν σοφιστὴν πάντ' ἔχειν τὰ μέρη. Διόπερ οὐκ ἀπο-χωρήσα[ν]τος γελοίως ὁ Ἐπί-κουρός ἐστ[ι] τῆι μεταβάσει κε[χ]ρημένος. Τοιούτων δή [τ]ινων ὡ[ς] εἰπεῖν δυνά-με[ι γ]εγρα[μμέ]νων τὸ μὲν π[ε̣ρ]ὶ̣ [ταῦτα̣ τ]ὴν ἀπόφα-σιν ποι[ε̣ῖσθαι .]ηνοεπιχ. δεσποναπ[. . . . ῥ̣]ητορικ[ῆς . . νθ . ης τῆς [πο]λειτικῆ[ς καὶ τὰς τουσ . . ιφασ . . λε εναι . . . . . ωποιαι . . . εστι ετεοισαν . τινανιζονται

37. N: τοσ ‖ — G: νεθ . το ‖ — 39, 40. N: ουκ.ͻλ — G: υκωιδ.ε . . . ‖ . . ερολε.νηστaρχο — 41. G: ‖ α.ι, N: ουδε — XII, 1. I: ‖ δωι.αιπ — G: ‖ δωιαιπ.ρ — 2. N: ιεαυ ‖ — G: τιοαν ‖ — . N: ωι pro καὶ — 8. N: ‖ χε . ρ — 12. G: εγρανα . . νων — 3. N: ‖ πσ̣ . γ̣ . . . . λ.ην — G: ‖ ηο.ο — 15. N: ‖ . . . . . ριαπ — 7. N: ταστοι̣ — 18. N: ‖ πον . . . . σ . οιαυ . . . . . σπ ‖ ρε —

τῶν ωιου . α . μέχ[ρι] τῶν λέξεων τού[τ]ων· „ὁ σοφ[ι]στὴς οὐθὲν ἐ[π̣ήγγ]ελται περὶ τοιούτων, τῆς] τ' ἀ[π̣' ὀ̣]κ[ρίβ]αντος ἀ[νατάσ]εως κα[ὶ] τῆς ἐναρ[γεία]ς . . . ηεοκ̣τερον τασ . εστον [π̣]ερὶ τὴν πο[λ]ειτ[ικὴ]ν καὶ ταιτοσ . . νεχα μον̣ηε καὶ προσ . . . εαιφα οεαιε σοφιστ[ὴ]ς τ . . προσυν . . . ε ἀλλὰ τὸν σο[φιστὴν τὴν ῥητορικὴν [οὐκ] ἔ[χ]ε[ιν. Δ]ι[ὸ εἴ]περ [φά]σκει τέ[χ]νην ‖ εἶναι, προσδεομέν[ην] δὲ τέχνην πολλῆ[ς̣] λίαν τριβῆς καὶ συνηθείας — [ο]ὐ γὰρ ἀδύνατον οὐδ' ἀθετούμεν[ον] ὑ[πὸ τῶν ἀνδρῶν ἐ[π̣]ισ[τ̣]ήμας τι[ν]ὰς πολλῆ[ς̣] τρι[βῆς ἐπιδεῖσ]θα[ι] κ[αὶ σ]υνηθεί[ας] — πῶς κωφότερος] Ἐπίκουρο[ς γε̣ί]νεται [ἐκ τούτων; π]ῶς δὲ τ[ὸ] μὲν ἐ[πιδεικτι]κὸν εἶδος ἢ μέρος τῆς

20. τῶν τοιούτων? — G: μεχντωνασ ‖ γεων — 22. G: του ‖ — 23 G: ταισεκηδιαν — 26. G: ηερι — 27. G: ‖ τησιν — N: κα ‖ — 29. G: πρεσ(ι)υν ‖ — 30. G: τονσοιτ — 31. G: κηναοσεκε . τε . νην ‖ — post κε suprascr.: ναι . . περαοσκει — 32. G: μενπιδεν | — 34. G εν pro οὐ — 35. N: αι ‖ — G: νγδ ‖ — παρὰ? — 38. G: ‖ . θατυνηθειν(οκεσ)επωσκωφε ‖ — 39. G: ρο . ονεται — 40. N: σδειτ . μενει — G: ωσδειτ . μομεν — πῶς δ' εἰ? —

Col. XIII. ῥητορ]ικῆς τριβῆς δεῖ⟨ται⟩ πολ-
λῆς κ[αὶ σ]υνηθείας, τὸ δὲ σο-
φιστικὸν ἐπιστήμης μό-
νης, κἀφ' ο[ἷ]ς ὁ λόγος γίνεται,
5 πρὸς θεῶν δηλωσάτω τις
ἡ]μ[εῖν]. Οὐ γὰρ [δ̣ὴ] τοιοῦτός
ἐστ[ι]ν, καθάπερ ο[ὗ]τός φησιν·
8 ε̣]ἰ τὸ μεθόδωι περιγινόμενον
8a ἐπίταξιν ἔ[χ]ον ἢ ἄλλωι μᾶλλον
8b ἔσται τῶ[ν] μεθόδῳ γινομέν[ω̣ν] (αν),
9 ἀλλὰ τοιοῦτος· εἰ τὸ μὴ
10 μόνον διὰ μεθόδου παραγει-
ν[όμ]ενον. Εἰ γὰρ τὰ δύο κα-
τακ̣[τ]ήσα[σθαι] νέῳ δυνα-
τόν, ἐ[γ]χ[ειρίζε]ιν δήπου
. . . . αι νέῳ
15 θα . ετ̣ . ετων . . . . αι φύλα-
ξ[ι]ν σ̣ . κενιφω . . . ητιδι
τ . υσφι . ουστωντων̣ . χρῆν καὶ
προσεδο . . νεναν̣ . . . . τ . οε
μὴ θεῖνα[ι] πρὸς θεῶν· ἃ [τρι-
20 βῆς ἐστ[ιν κ]αὶ σ[υνη]θείας
β . ατεν . . . τοι̣ι̣ προσάγον
τ[ὸ] προκείμενον, προσθεῖ-

Huic paginae unus versus suprascr. est.: ν[. . . . . ἐπ]ι-σ[τ]ήμης πέρι — 1: G: ‖ . ιπισικ . ὸοτεβησ — 6. N: γαρα . ι — G: γαρη . — 8a et 8b suprascripta et a verbo μᾶλλον margini adscripta sunt — 8a. N: ξιν . ονη — G: ετιηερινεον . εοαδωι — 12. N: ‖ ται . . ησα — G: ‖ τακ . . ησαια — κατακνκῆσαι ἅμα? — 13. G: ‖ τονο — 15. N: νφυλαι ‖ — 16. G: ‖ ξ . μ . ιδειλφω — 17, 18. N: ιστων̣ . χρηνκαι ‖ ταισε . . . η . ενα — ῀δε ‖ — 20. G: ηλιστουθειασ ⧹⧹ — 21. G: τσιπροσαγω̊ν ‖ —

ναι δὲ τ[ῷ δ]οκ̣εῖ [δισ]τασμὸν
οὐκ ἄξ[ι]ον πια . . . . δεν . τού-
του κατεανονα π . . οθσυ
. . λαιμεανεντ . . . . . ιτο
τετ . . . . . . αιδρετε . . ιη
σομ . . . αταιτε . . . .
τε καὶ καταειτ[. . . . . ἐστο-
χάζετο γὰ[ρ . .]γσ̣ . . . . α
ῥητορικοὺς [δ]ὲ διὰ τὸ [πλήθει
ἀρέσκειν εἰπεῖν, ὃ κινεῖ. Εἰ
δὲ μετά τινος ὑποστο-
λῆς ἐ[π̣]ετίθετο καὶ διὰ τὸν
στο[χασμὸν ὁ Ἐπ̣]ίκο[υρος οὐ
μό[ν̣]ο[ν ἐ]πὶ τῆς ῥητορικῆς
ἀλλ[ὰ] κ[α]ὶ ἐ[π̣ὶ] τῆς φρονή-
σεως [ἐ̣τ]ήρησεν ἐκεῖ τὸ „δο-
κεῖ“ προσδεῖσθαι, τὸ „δοκεῖ“ δ' ἐ[θ]έμεθα δη-
λαδ[ὴ] καὶ ἐπὶ τοὐπιδε[ικ̣τι-

Col. XIV. *κοῦ μέρους, [ἀ̣πα]νταχῆι*
κεκράγασιν, ὥς ἐ[σ]τιν ἄ-
τεχνον, καὶ τὸ κακὸν
τῆς ἐπιχειρήσ[εω]ς ο[ὐ]κ ἐ-

23. N: ‖ *ναιδεξ . . . . θ\ι . \σ\ιον* ‖ — 24. N: ‖ *ου . . ξ* — G: ‖ *ουκατον* — 24, 25. N: *αυ* ‖ *το . κι̣ . . . κεν* — 27. N: ‖ *. ι . ηκ* — 29. N: ‖ *. εχν* — 29, 30. N: *γ . . .* ‖ *νη̣ . ετογα* — G: ‖ *χαζετοσαγα* — 31. G: *αυ* pro *δὲ* — 34. G: ‖ *λησετε* — N: *θεωικαιδιατον* ‖ *σ . . ω* — 35. G: *τοπου*, N: *τικ̣ο.*, G: ‖ *στολ* — 36. G: ‖ *μομο* — 37. G: *εροτοησ* pro *ἐπὶ τῆς* — 38. G: *ο̣ . ηρησεκακει* — 39. *προσδεῖσθαι* *τὸ δοκεῖ* suprascr. Alterum *τὸ δοκεῖ* omisi — G: *ετεμεθα* — XIV, 1. N: *μερουσδ* — G: *αγερουσο* — 2. N: *ε . ιτινα* ‖ — 3. *G: τουν̣κακον* ‖, G: *τοπηιακον* ‖ — 4, 5. G: *ρησ . . . σοικ̣ε* ‖ *γαιταξο* — N: *εσοικ̣ε* ‖ *γαισταξο* —

γ [δ̣]ιστα[ξ]ομέ[νου] προσάγοιτ' ἂν ἀλλ' ἐ[ξ] ὁμολο[γ]ουμένου. Καὶ τίνα τρόπον, ἐὰν τούτοις [σ̣]υν[β]ο[ηθ̣]ήσωμεν, εὐγνώμονες, οὐκ ε[ὐ̣]ήθεις ὑποληφθησ⟨ό⟩μεθα; Τό τε γὰρ ὑποστέλλεσθ[αι] τἀλ[η]θῆι λέγειν καὶ δ[ιασαφεῖν] οὐ περὶ τῶν ἀδ[ήλων ὄντων] ἑαυτῶι τοῦ ῥητορ . . . . καζόμενον ανοια . . . . καὶ τοῦ [δ]ιαλεχθέντος [νεα]νίσκο[υ] καὶ τοῦ τὸν Κ.ινε.γιαν ἀναγράφοντος ['Επικούρου καὶ ταῦτα μετὰ π]αρ[ρ̣]ησίας τῆ[ς̣] τα . . . αι ἀνυπ̣οστόλως τ . . . . . . καὶ ἐ̣ν] τούτωι τῶν πρὸ[ς τὸν ἄνθρωπον τετ[αγμένω̣]ν λόγων. [Π]ῶς δ' ἂν εἴ[η θιγ]εῖν τινος καὶ πικρό[τερον; . . . του . . . . αλαροφια . . . . τερ̣ο̣ν τ . . οτυοα̣ . . . . πκαγ̣ . σαζωνητεν̣ . . . . . . ὑπειληφώς. [Τ̣]ὸ δὲ α[ὐτῶν τισιν προφερόμενο[ν κ̣]ατὰ τὸ παρὸν ω̣ . . αρδ . ων

6. N: αλλε . . μοροιου ‖ — G: αιελε . σομολορου ‖ — 8. N: ικωμεν ‖ — G: ευνθοεησωμεν ‖ — 9. G: ετηθεισ ‖ — 11. G: τθηιλε ‖ — 12. G: πηε ‖ — 20. G: ‖ γαρκησιαστηο — 22. N: του — G: ‖ συοτου — 24. N: ωσδυ — 28. N: ‖ ηλα — 29. ιοδεα — 30. G: νο . κηα ‖ —

το ποιούμενος τ' εἴτ' ἐ[στ]ί τινος καὶ τέχνης εἴθ' σατθιν ἔχει τέχνης ονοτ κ[α]ὶ ἀληθές ἐστι καὶ χαρακ[ṭη]ρικῶς τοῖ[ς] ἀνδράσ[ιν] σικ ηθεσπονινκαι τερηετ ρημένον καὶ ἐπὶ τῆς φρονήσεως ἐν αὐτοῖς τετγ. ἐπεὶ τεωνετοα........

Col. XV. τ[ọ]ῦ ῥητορικο[ῦ τ]ῆς „δοκεῖ“ φωνῆς κἀνταῦθα παρατιθεμένης. Ὁ δ' ἐπαγγελλόμενος ῥητὰς παρατεθή[σεσθαι διαλέκτους οὐ λιπαρεῖν ὀφείλει τοῦτ' ἐγδέ[χεσθαι τοὺς ἀκούοντας, ὃ βούλεται, καὶ ἄλλων δηλουμένων. Καὶ δὴ γὰρ οὔ φησι τῇ „ὑποστελλόμενον“ τὸν Ἐ[π]ίκουρον λέγει[ν ḍιαλέκ]τωι συνκατατίθεσ[ϑ̣]αι το[ῖς ἔ]ντ[εχ]ν[ον τ̱ὴν ῥητορικὴν λ[έ]γουσ[ιν. Εἰ] τότε? δὴ καὶ σαφῶς ἀ[π]ο[φαίνει κạ]ὶ ἐν ἄλλοις τέχνην ε[ἶναι κατὰ τὴν ἀλήθεια[ν] .σπιε...

32. N: ‖ τ..ονον — 32, 33. G: ε..ιτι ‖ ν̇ὸσ — 33. N: δ. υ.ν ‖ — 36. G: δρασπ.σικ ‖ — 37. N: ‖ πεδọ.μειν‾αιτε — 40. N: ‖ .πει..ηνστελ — XV, 4. G: θηω ‖ — 5. N: λιπω ‖ — G: λυπα ‖ — 6. N: δεϱ. ‖ — G: αελ. ‖ — 11. G: αναι.ωισυν ‖ — 12. G: το...ṿṭουν ‖ — N: ειν ‖ — 13. G: λωγευσ — 14. N: λι ‖ — G: ατοσκ —

μον τοῦ ῥήτορος κα[λ]εῖν [οὐ? μανικόν, ἀλλὰ δεξόμεθα τὸ „δοκεῖ“, καὶ ἐ[πὶ] τῆς πολειτικ[ῆ]ς, εἰ θέλεις, δεχώμεθ]α μηδὲν [π]α[ρ]έντες, εἰ [λέγ[ο]υσι[ν] αὐτ[οὶ κἂν] ἄλλοις ἀμέθοδον. Κα[ὶ γὰ]ρ ἡμεῖς τὸ „δοκεῖ“ νῦν ἐπὶ τῆς σοφισ]τικ[ῆς π]ρ[ο]σδ[ε]χόμ[εθ]α [κεῖσθαι τῶι μὴ παρὰ τοῦ[τον νῦν . . το . . . . τὸν λό[γον καίπερ ἐμ . . . . . . ς τέ[χ]ν[ης λεγομένη[ς]. Εἰ δ’ ἠρώτη[σέ]ν τις καθιριαν . . ι Ἐ[π]ίκουρον ειοειναυως ἐ[ν] τοῖς [ποιοῖς τὸ ποιὸν [ε]ἶναι [ἢ π]ο[ιὸ]ν [τ]εχ]νικὸν καὶ τ[ὸ] πο[ιὸ]ν [ἄτεχν]ο[ν] κα[ὶ ἀμέθοδο]ν [ἐξ ὁμο[λ]ο[γ]ου[μέ]νο[υ], κἂν περὶ ἄ]λλο[υ] διστά[γ]ματος ᾖ, πο[ιὸν] καλεῖν α . σε . η τὸ προκ[ε]ί μεν]ον. [Δισ]τάζεται μὲ[ν γ]άρ, εἰ πά[λιν τρι]βῆ[ι] καὶ συνη-

17. N: *κα.σιν..* ‖ — G: *καμειν..* ‖ — 19. N: *..οτησ* — G: *εγοτησ* — 21. N: ‖ *...κειν* — G: *ξοβαοεντεσει* ‖ *πυσιηαυτ* — 22. N: *γσι* — 23. G: *τε* ‖ — N: *ρητ.ριστο* ‖ ! — 25. G: ‖ *ετικα.τιρ* — 6. N: *τουσ.* ‖ — G: *του.σ* ‖ — 27. N: *τουλ..* ‖ — G: *τοηλου* ‖ — 28. N: *τ.υ...* ‖ — G: *τευν.* ‖ — 29. G: *τηων* ‖ — 31. N: *εισ.ιν* — 31. G: *εντοιστετεο* — 32. N: *ιπε* ‖ — G: *ειηο.νπε* ‖ *ενικον* — 33, 34. G: *ποωνιοτω* ‖ *θσαο..κα......θα..ν* — 35. N: ‖ *ομοαοτουσ.νοι* — 36. N: ‖ *.λλοσ* — G: ‖ *.λλο.διστασματοσηγιωι* ‖ — 37, 38. G: *προκοι* ‖ *....ον.α* — 39. G: *τσβη.και* — N: ‖ *...ειγαν* —

Col. XVI. θεί[ạ]ι σύμφωνόν ἐστιν τὸ δεῖσθαι πολλῆς τριβῆς κα[ὶ] συνηθείας. Τὸ τοίνυν „δοκεῖ“ τῶι „δισταζομένωι“ προσθεὶς ἐκ τοῦ „κἂν τὸ διστα ζόμενον παρε[θ̣]ῆ διδόμενο[ν]“ ὑ[πάγει τὸ προκείμενον. Φ[ήσ]ει δὲ πρὸς τὸ συστῆσαι, διότ[ι εἰ μὴ] τέχνη κατ’ Ἐπίκουρόν ἐστιν ἡ ῥητορική, τοῦθ’ ἡμεῖς παρετίθεμεν λέγ[ο]ντες· εἰ μὲν [γὰρ] τ[ρι]βὴν αὐτὴν ἐνόμισεν] εἶναι καὶ συν[ήθ]ε[ια]ν, οὐκ] ἂν τὸ „δοκεῖ“ προσέ[θηκεν· εἰ δ]ὲ ἔφησαν οὐ δηλ[ο̣ῦσθαι τὸ λεγόμενον ὑφ’ ἡμῶ̣ν, [δεικτέον μ̣]ὴ τοῦτο δηλοῦσ[θαι μ[όν]ον. Εἰ μὲν τὸ πρῶτον, οὐ συνίεμ̣]εν ἡμεῖς ἑλληνιστὶ [δ]ια[λεγ]ομένων· εἰ δὲ τὸ δε[ύτ]ερ̣]ο[ν, δι]ὰ τίν’ αἰτί[αν] αὐτοὶ χρῶνται ἀμ̣]φιβό̣λοις λέ[ξ]ε[σ̣]ιν; Οὐ το̣ίνυν] ἡμᾶ[ς] ἐλε[γχ̣]ουσ̣ιν] . φ . νιδο[. . . . . περὶ τ]ῶν [πρ]οκειμένων δε .

1. G: ‖ οεινισυμφωνοναετιν — 6. G: εοηδιδομενοβ — διδομενοσυ ‖ — 9, 10. N et G τεχνηι et ρητορικηι — 12. τε.ην — 14. G supra το scrib. τυ — τῆ? — N: προσεχ — N: ουδηλει — G: οιδηλσι — 19. G: ‖ λ — οι ‖ — 20. N: δε — G: δετιε ‖ χο — 21. N: ην pro τίν’ — G: αιτηφιαυτοιδρ — 23. N: λου ‖ — G: μαεελε . . σου ‖ — 24. G pro ιδο . . ha οαοην — 25. G: ασ . ‖ —

οντα . . . . νο Ἐπικου[ρ . . φετ[έ]ον . κε . . . ορησεωου . . οὐ μᾶλλον ε[ἰ] δόξ[ε]ι [δι' ἐπιστήμ[ης] ἀ[π]α[λλάξ]αι ἤπερ τριβ[ῆς], πάλιν ἀμφιβόλου[ς] τεθεικέναι διαλέκτ[ους] κα[ί τι μέσο[ν ἀ]μ[φοῖν, ἀ]λλ' ἑτ[έρας] προσ[εύροι]μ[εν] ἂν αὐτὰς κ[αὶ] δ[η]λο[ύσ]α[ς μὲ]ν [τὸ] τῆς ῥητορικῆ[ς κ]αὶ δι' [ἐπ]ι[σ]τήμ[ης ποτὲ] καὶ διὰ συν[η]θείας δὲ καὶ διὰ τριβῆς περιγε]ινόμεν[ον, μᾶλλον δὲ δι]ὰ τῆς τριβῆς κα]ὶ σ[υ]νη[θείας] ἢ διὰ τ[ῆς τέχνη[ς], τ[ὸ δ]ὲ φρονήσεως δι'

Col. XVII. ἀμ[φ]ο[τέ]ρων μέν, μᾶλλον δὲ [δι'] [ἐ]πιστήμης ἤπερ διὰ συνηθείας καὶ τριβῆς, δηλούσας δ[ὲ τ]ὸ τὴν φρ[όνη]σιν μὲν δι' ἀμφοτέρων, μᾶλλον δὲ διὰ θατέρου, τὴν δὲ ῥητορικὴν διὰ μόνου θατέρου· καὶ τρίτον τὸ. καὶ τὴν φρόνησιν διὰ μὲν ἐπισ[τ]ήμης

28. G: δοξησ [σιι] — 29, 30. G: ‖ μ.εαγα . . . . . αιειπερτρι [η] ‖ βιο 30. N: λου.τι. ‖ — G: λοντε ‖ — 31. N: ικρι ‖ — G: ερικα 32. G: σοπημθ . . . . . . λλετ ‖ — N: λ.μι. ‖ — 33. G: ‖ . . . σνερ . . μ . . υαν — 34. G: ‖ κ . . δελο.οιαι . . . ν . . στηε ‖ — 35. δισ.ιμτημισο ‖ — 37. G: ‖ . . . . . ορτεπ.ινομενησ ‖ — 39. G: ι — 40. G: ‖ χινηετι — XVII, 1. N: ‖ αμαο — G: ‖ αμειου 2. G: ‖ δε.υθ — 4. G: δ.εοτην —

περιγίνεσθαι, διὰ δὲ ἱστορίας καὶ τριβῆς μὴ [π̣]αραγίνεσθ[αι· τὴν δὲ γρα]φὴν ὁ συστησάμε[νος ταύτ̣]ην ἀπ[οπ̣]ληρώσας τὸ [π̣ᾶν φη]σιν αὐ[τὸ]ς διασαφεῖν, ὅ[τ̣ι ῥ̣]ητορικ]ὴ μὲν τριβῆι ἀφ[θόν̣ως καὶ συνηθείᾳ παραγεί[ν]εται, [φ]ρόνησις δ' ἐπιστήμ[η] μ[ό]ν̣ον. Τάχα] γὰρ κἂν τὸ „δοκεῖ“ [τούτοι[ς] μὴ προσποηθῶμεν, ἀλλ' ἀ[φέ]λωμεν αὐτὸ παντελῶς [κα]ὶ τὰς φωνὰς οὕτω[ς ὑ[π]οθ[ώμ]εθα [κ]ατ[α]κεχ[ω̣]ρίσ[θ̣αι· „σ]ὺ μ[ὲ]ν οὐκ ἐξ[ε̣ί̣]ργο[υ τῇ ῥητορικῇ δ̣υνάμ[ε̣ι̣] πρ[οέχειν, ὃ τ[ριβ]ῆς ἐστι[ν] κ[αὶ συνηθείας πολλ[ῆς“ — τί]ν[α τρόπον [κα]ί, ὅσο[ισπ]ερ ἀξιο[ῦσιν, δ]ιασ[α̣φ̣]εῖται τὸ μὴ πε[ριγείνεσθα̣ι̣] καὶ τέχνη[ι] τὴν ῥητ[ορικ]ὴν ἀλλὰ μόνον τ[ρ]ι[β]ῇ [καὶ

12. N: *ν̣..τ...ην* ‖ — G: *σγρο..φην* ‖ — 14. N: ‖ *απ.σληρωσαστοτ...ι̣σιν* ‖ — (fort. *υσιν* fuit, *φύσιν αὐτὰς*?) — G: ‖ *αιτ.σληρωσαστοτυ....ον* ‖ — *ἀποκληρώσας*? Omnia nimis incerta — 16. G: *αφ...οι* — *ἀφελῶς, ἀφειδῶς*? — 18, 19. N: *επιστημ.λ̣ηψι̣* ‖ *λα..γα* — G: *επιστ.ηκμινον* ‖ *λαυ.ταρκα*^{ν}*ιστο* — 23. N: ‖ *σ̣...μ.εθα..τ.κεχσ.ρισ* ‖ — G: ‖ *υσ.οθ..εθανατ..εχ.ρισ.* ‖ — 24. G: ‖ *σοω* — *εξηριτ...* ‖ — 25. G: *μοπτρσοψ* ‖ — 26. G: *οτι.θησεστιεχ* — 27. G: ‖ *ηθειασγποαλυα* — 28. N: *εραιξισ* — G: *εραστιο* — 29. G: ‖ *.ιασμοσι* — N: *τι* pro *τὸ* — 30. N: // *..ν̣καιτεχνης* — G: ‖ *.νκαυτεχνησ* — 31. G: *πιεπ...* ‖ —

συ]νηθε[ί]ᾳ; Τῇ γ[ὰ]ρ αὐ[τῇ φορ]ᾷ ἂν] ε[ἴ]παμεν· πολλ[ῆ]ς [μὲν φιλοπ[ονί]α[ς] ἐ[σ]τ[ὶ δη]λο[νότι τὸ φιλοσοφεῖν καὶ ἡ φιλοσ[ο-φία, πολλῆς [δ' ἄγ]αν ε[ὐ]τυχί-ας ἡ [β]ασιλε[ία κ]αὶ [π]ολλ[ῆς ἐστι κακοπ[ραγί]ας ἀ[σ]ω[τ]ε[ί-α] καὶ πολλῆ[ς] ἐ[σ]τι συνηθε[ί-ας φι[λ]ία· κ[αὶ μὴν οὔτ]ω [γ'] οὐ-

Col. XVIII. *δεὶς ἐγέ[ν]ετο ἀγροι[κί]α[ς πόρρω, ὥσθ' ὑπ[ολ]αβεῖν ἡμᾶς δ[ιὰ μόνης [φιλ]οπονίας τὸ φ[ιλο-σοφεῖν καὶ τὴν φιλοσοφίαν περιγίνεσθαι καὶ τὴν βασ[ι-λείαν διὰ μόνης εὐτυχίας καὶ τἆλλα παραπλησίως. Οὕτως τοίνυν εἰπόντος Ἐ-πικούρου „διότι πολλῆς ἐσ[τι]ν ἡ ῥητορικὴ τριβῆς καὶ συν-ηθείας" οὐχ ὑπ[ακ]ουστ[έον τὸ „μόνης" ἀλλὰ μό[νον τ]ὸ „[δεῖ-ται πολλῆς τριβῆς καὶ συν-ηθείας". Τὸ γὰρ „ἔστιν" ἐπὶ τοῦ „δεῖται" τίθησιν, ὅταν*

32. G: *˜ηγρου* — 33. G: *ενπαμεν* — puto *εἴπαιμεν* fuisse — G: *πολλοσυ.τι* — 34. N: ‖ *φιασπ . . . . τ . . . οι* — G: ‖ *φι-λοπ . . α . . εετο . λοπ* — 36. G: *υδε* ‖ — 38. N: *κακοιι . δσ . . γ* — G: *κακοπ . δηασα . ωσε* ‖ — *πτωχεία?* — 40. N: ‖ . . *φιμα* — G: ‖ *ασ . . ιακ* — *ωπου* ‖ — XVIII, 1. G: *αιτριματ . . .* ‖ — 2. N: *ημασα . .* ‖ — N: *ημανδε .* ‖ — 3. N: . . *αιπολλαστοφ* — G: *σ . το-μονιαστεφην* ‖ — 11. N: *υπ . νουστοσ . .* ‖ — 12. G: *αλλααθο . . . ρασυ* ‖ — 15. *ἐπὶ τοῦ* initio v. 15 repetitum omisi —

οὕτως ὁμειλῶμεν, ἧι συνηϑείαι τό̣ γε μετριώτατ[ο]ν ὑπὸ [τ]ῶ̣ν̣ λέ[ξ]εων σημαίνεται καὶ οὐχ[ὶ] ϑἄτερον μόνον ἀ[ε]ὶ [συ]νόλω[ς σ]ημαίνεσϑ[αι] ῥητέον. Ἔτι τ[ο̣ί]νυν ἕν[εκ̣]α τῶν δε[ιγ]μ[άτω]ν, ὧν ἄνϑρω[π]ος [π̣]αρατέϑη[κ̣]εν ο[ὗ]τος, ἄδηλον εἶναί φημι, πότερον ἐ[κ σ]υνη[ϑ̣]ε[ί̣]ας καὶ τριβῆς μόν[ο]ν περιγίνεσϑαι τὴν] ῥητορικὴν ὑπελάμ[β]ανε]ν̣ ὁ Ἐπίκουρος [ἢ κ]αὶ διὰ τέχνης καὶ τριβῆς [ἢ] οὐδ' ὅλ̣]ως ἐκ τριβῆς καὶ συνηϑείας. Πρ[όκ̣ε]ιται γὰρ ἐν ἀρχῆ[ι τῶι μ]ὲν „[ϑ̣α̣υ]μασ[τόν φα]μεν, εἰ σὺ μὲ]ν οὐδὲ[ν ἐξε]ίργου διὰ τὴν [ἡ̣λ̣]ικίαν, τῶν ἁπά[ν]τ[ων δὲ ν]έος [ὢν] πρεσβυτέρων ἀν̣]δ[ρῶ]ν̣ κα[ὶ ἐνδό[ξων] πολ[ὺ ἐν τῆι ῥητορικ̣ῆι δυν[άμ]ει [ὑ]περέ[χ̣ειν ἔλε-

17. G: τατν ‖ — 18. N et G: λετεων — 20. N: ‖ νον.ασι — G: α.συεϑδνολωιχημαι ‖ — 21. G: τατ ‖ — 22. N: ‖ ννυεν.λατω.δε.μ.π.. ‖ — G: ‖ ννυεν.χαιτωνδλδεχιμν ‖ — litt. tertia et quarta (νε) suprascr. — 25. N: ἐξυν[ηϑ]ε[ί]ας — 27. G: μια | ειυκ.ν̣ο — 28. G: ισηαιδι ‖ — 29. G: κοραυ ‖ δωσ — 31, 32. G: ηαταιγα..παρχη. ‖ ατενεα̣μα......μϑνει ‖, N: δεν.. ‖ — 33. G: ‖ επ..υνουδεο — fort: οὐδὲ ἓν — 35. N: πωσ pro νέος — 36. N: ολλυ..γα... ‖ — G: ιδυ̣.ν̣κaχη ‖ δοτ..πωϑ — 37. N: οισ ‖ — 38. G: ‖ δυν...ειν̣πετευ̣ — N: ‖ αυ...ει.περ —

CIX. γες“ [τ̣]ἀνά[λ̣ογα „ϑ]αυ[μαστὸν δή, εἰ σὺ μὲ[ν οὐ]ϑὲν ἐ[ξείργου διὰ τὴν [ἡ]λικίαν ἐν τῆι ῥη-τορικῆι δυ[ν]ά̣μει π[ρο]έχει〈ν.“ Ἐπέζευκτ[α̣]ι δὲ το[ύτο]ις· „ὃ δοκεῖ τριβῆς εἶναι κα[ὶ] συν-η̱ϑείας πολ[λῆ]ς“. Οὐκοῦν δυσὶν τούτοις — λέγω(ν) δὲ τῇ τε „ῥητο[ρ]ικῇ δυνάμει“ καὶ τῶ[ι] „πολὺ ὑπερέ[χει]ν πάν-των [τ]ῶ[ν] πρεσβυτέρων καὶ ἐνδόξων“ — ἐπέζε[υ]κται τὸ „ὃ δοκεῖ τριβῆς εἶναι καὶ συ[νηϑε]ίας πολλῆς“. Ὅταν [δὲ] δυσὶν̣ δ̣[ή]που προταχϑεῖσιν [ἐ]π[ανε]νε[χ]ϑῆ[ι τι, πάντως [ἀ]μφ[ίβολο]ν γίνεται, τί[νι τῶ]ν προκει-μένων ἐπέ[ζευκ]ται. Δ[ι]όπερ ἀμφίβολον [γί]νετα̣ι καὶ τὸ „ὃ δοκεῖ τρι[βῆς] εἶναι κα[ὶ̣ σ[υ̣]νηϑείας [π̣ο]λλῆς“ πότε-ρον τῆι „ῥητορι[κ]ῆι δυνάμει“ ἐπενεκ[τέον] ἢ τ[ῷ̣] „πολὺ πάντων ὑ[περ]έχε[ι]ν“. Ἠ γὰρ οἰόμενος [ἔσ]τα[ι] τὴν μὲν̣ ἀνά-ληψιν τῆς ῥη[τ]ορικῆς δυνά-μεως [τ]ε̣[χνῃ μ]όνον περι-

N: ‖ γεσιαναν — G: ‖ γεπαναμ — 2. G: ϑεινεχ — 5. βισ. ‖ — 7. G: λωπρη ‖ — 15. N: ‖ το — 16. G: τι̣ῳ. οκει ‖ — 17. G: επε..εταιδοπερ — 22. G: ‖ επενἡ̣ὑεκι∴ ‖ — 26. G: ‖ μεωσγ̣εβσ —

γίνεσθαι, τὸ [δὲ] ἁπάντων τῶ]ν τὴ[ν ῥητορικὴν ἀνειληφότων ὑπερέ[χει]ν τριβῆ[ι καὶ συνηθείᾳ· πρὸς μέντοι γε τὴν θέαν αὐτῶν τῶν δι]απ[ρεπ]ῶ[ṿ], οὐ πρὸς τὴν ἁπάντ[ων ὑπεροχὴν ἀπαρκεῖ[ν ạ]ὐτὴν ἐπιστήμην, τοῦτ[ο δ' ἂν φ]ανε[ροὶ φράσιν [λέγ]οντε[ς εἶε]ν. Ἀλλ' οὐκ ἄν, ο[ἶμ]αι, το[ύτων τολ]μῆσαι τις [ẹ]νπει[ρίαν ἤ]δη καὶ ἀληθῶς [τ]ιν' ἀ[ποφαίνειν

Col. XX. ἔντ[εχνον, εἴ]κ[ῇ δ', εἰ π]ᾶν ἔντε[χνον] κατὰ [τ]ὴν τέχνην [τριβ]ῆς δεῖται καὶ συνηθε[ίας πολ]λῆς καὶ ἀνα[ṭεταμένη[ς, συ]ν[ọ]μολογεῖ τοῦτ' ἐσχηκέναι. Καὶ μᾶλλον ἂν ὁ Ἐπ[ί]κουρος ἐστοχάζετ' αὐτοῦ τοῦτο χαριζόμενος, [ọ̔] ἐκείν[ọ] μὲν ἐφα[ί]νετο με[λεṭ]ᾶν, τὴν [π̣]ρόθεσιν δ' οὐκ ἐμποδίζει νὴ Δ̣ία λ[αβεῖν]· καὶ ἐὰ[ν β]ούληι σκοπ[εῖν, πῶ]ς ἐ-

27. G: το..καπαντων ‖ — 28. N: ‖...ν — G: ‖.....τηπο ......ασιαπε ‖ — 29. G: υπερεγθν — 30. N: ρο..εντοι ‖ — G: π.οσμεντοι ‖ γειτην, N: ‖ γεπην — 24. G: αρκεν.λυτην — 36. ιν in G suprascr. — 38. G: συπει — N: περ — XX, 3, 4. N: αδο ..αικαιου ‖ κε — 4. N: ανα-. ‖ — G: αησχαραε.... ‖ — 8—10. N: *τουστουτοχαριζομενωνε* ‖ κειν.οσ.νεφ.νετομε ‖ γαλι.ν.-ρο — *9. G: ανοτομε* ‖ — 11. N: αιαμ, G: ηαιαλ —

γ̣]δ[έ̣]χετα[ι] το[ῦθ' ὁ π̣]ρού[κ̣]τέ[θ̣ειμένος ἕ[κ]α[στον], κα[τ' οὐθ]ὲν φήσει πρὸς τὸ ὑπερέχειν ἀποδεδόσθαι τὸ „δοκεῖ“ μᾶλλον ἢ πρὸς τὴν ῥητορικήν, ἀλλ' ο[ὐκ] ἐμπ[ο̣δ̣ίζε̣]ι τὸ [πᾶ̣]ν ἀλλὰ τὸ μό[ριο]ν ἄγ[νω]στον ὑπάρχειν, π[ο]τέρωι τοῦτ̣' ἐπέξευκται . . αστονως ῥητοῖς ἀπομαχόμενον ειυχεν [συ̣κ̣οφαντι [κ]ὰ[ς], ἃ[ς π]αρακαλεῖ, προχειρότη[τας]. Καίτοι τί ἄν τις ἐπὶ [πλ̣]ε[ῖ]ον διατ̣ρίβ[ο̣ι; σ̣]χεδ[ὸν] γὰ[ρ ὑ]πέρκα[ιρ]α καὶ ταῦτα πρὸς τὸν τόπον.

Ἃ μ[έ̣]ντοι παρὰ Μητροδώρ]ωι [γρά]φετ[α]ι μαρτύρ[ι]α τ[ὴ]ν δόξαν οὐ μᾶλλον ἐλέγ[ξαι φαμὲ]ν [τὴν ἡ]μετέρ[α̣ν̣] ἢ το[ύτου καὶ τὸ [κωφότερον καλεῖν ἀπ[ὸ τ]ούτων τὸν Ἐπίκουρον ι̣ . . . . τις αρ . . . . χμ . οκιθεν

13. G: ‖ ¯δοχ . ετατοσο . ιρουστεσ . ‖ — N: ‖ δοχ — ι̣ι̣ι̣ροιστ . . . ‖ — 14. N: νκ . εροσι̣ι̣φη ‖ — G: εβια . . . καιοσροενφ . τε ‖ — 15. N: τ . ιπαρεχειν — 16. G: το . δοκει, N: τ . . δοκει — 18. N: | α . . . . ενε . . τωιτουσλ̣ι ‖ — G: ‖ αλλο . . εμπελεγωιτοτσχν ‖ — 19. G: βεναγ . νστον ‖ — 21. N: τα . ωσ . . τοισ ‖ — 22. G: . τη ‖ — 23. G: τι . αγαο — 24. N: εκα . τοι . ¯ι ‖ — G: θκαιτοιτι ‖ — 25, 26. G: αερονδιαιν ‖ βσ . οχεδ̣ . . ταοητερικ̣α . αι ‖ — 26. N: ‖ β . . χεδ̣ . . γα . . περικλͱν ‖ — 28. G: ‖ αμον — 29. G: ‖ . ωιβυφετ . ιμαρτυρ̣σαιτον ‖ — supra β apparet litera ο — 31. N: ‖ μqν — G: ρλμητο ‖ — 32. G: καιτονον —

οὐδ' ατγ . εοσλ . . . . . αὐ[τό-θεν χρᾶ[σθαι] πρὸς . . . νοιν αὐ-

Col. XXI. *τοῖς ανα . . ς ἐξα . . . . ειων ἄλλων ἄλλαις [συ]νημμέ-νων καὶ αὐτο⟨ὶ⟩ δὲ κατὰ δι-άληψιν, [ὡ̣]ς ἔφαμεν, ἀψόμε-θα καὶ τούτων. Νυνεὶ δ', ε[ἰ μ]ὴ κατεπ[ε̣]ίγεις, τὰ καὶ κατάλοιπα τῆς διεξό[δ̣]ου προσθέντες παρα[γράψαι-μεν ἄ[ν] τὸν ὑπομνη[μ]α[τι-σμόν. Τὸ τοίνυν δ[ρ]ισ[θῆ]ναι κατὰ τοὺς ἄνδ̣[ρας] τὴ[ν σο-φιστικὴν ῥητορι[κ]ὴν τέχ[νην], ο[ὐχ ὡς ἔργον τῆς ἐμπρά[κτου καὶ πολειτικῆς ῥητορι-κῆς δηλοῖ μὲν καὶ τὸ πρῶ-τον περὶ ποιημάτ[ω]ν̣ δι-ὰ πλειόνων. Ἀποχρή[σει δὲ καί τινα τῶν ἐκεῖθ[ε̣]ν ὑ]φ' ἡμῶν παρακειμένων ο]ὐ φατικῶς διασαφοῦντα μόνον ἀλλὰ καὶ πίστ[ει]ς πε-ριειλ̣]η̣φότα. Δηλοῖ δὲ καὶ*

36. N: ‖ *ο.δαυτ* — N: *‾σ.* ‖ — 37. G: ‖ *θενχτα* — *αὐτόθεν κτᾶσθαι?* — XXI, 1. G: ‖ *τοισανη* — 6. N: ‖ *.ηκατάπσ̣ιπ . . ιτα-και* ‖ — G: ‖ *τακαταποιγξεισταναι* ‖ — 8. *παραγράψαιμεν* Us. in ed. epist. Dion. p. 68, ubi usus huius verbi illustratur — 9. G: ‖ *μεναυ* — 10. G: *ουη . . . . .* ‖ — N: *οτισ . . ναι* ‖ — 12. G: *τεχ.ωτο . . .* ‖ — 13. G: ‖ *ου‾ον* — 18. G: *ον* ‖ — 19. N: ‖ *αφ* — *G:* ‖ *τφ* — 20. G: ‖ *ευ* — 21. G: πιστησ — 22. N: *α.φοτα* —

Ἕ]ρμαρχος δι' ὧν παρεθέμεθ]α, μετὰ δὲ τῆς πάσης ἐ]ξεργασίας Ἐπίκουρος ἐν τ]ῶι περὶ τῆς ῥητ[ο]ρικῆς τ]ελεί[ω]ς ἀνεπιμείκτους δ]ιδάσκων τὰς δυ[ν]άμεις κ[αὶ] συνεργούσας μὲν οὐθὲ[ν ε[ἴ]ς [γ]ε τὴν ἕξιν τὴν πολ[ι]τικὴν τὰς διατ[ρ]ιβάς, πολλάκις δὲ καὶ μεταβαλλο[ύσα[ς], ἃ προφέρεσθαι νῦν ἐμ μέ[σ]ωι κείμενα πᾶσιν μα[ταῖ]ον [φ]α[ίνετ]αι καὶ περ]ιττόν. Ἀλ[λ]ὰ μ[ὴν καὶ τ[α]ύτην [καὶ τὴν τοῦ δημηγ[ο]ρεῖν καὶ [δίκ]α[ς] λέγειν

Col. XXII. ἐνπειρίαν ἀπό τινος τριβῆς καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἱστορίας περιγίνεσθαι πολλῶν ἐν τῆι πραγματείᾳ δ[ιασαφούντων ἀρκέσει τὰ παρὰ Μητροδώρωι σαφῶς διδάσκοντα. „Πότερον οὖν τὴν ῥητορικὴν δύναμιν λέγει τις βλέπων ἐπὶ τὴν διάγνω-

27. N: ‖ . ελειο . σαν — G: ‖ . ελειοεισαν — 30. G: ‖ ενστε — 21. G: διατειβας — 32, 33. G: βαλλοτσ ‖ σαταπρο — 33. N: ‖ σα . α . τρ . φου . σθαι — 34. N et G: μετωι — 35. G: ‖ σινμα . . ρονησα . . . αικαι ‖ — 36. G: ‖ . . . ιττον . αλ . αμιπ . ‖ — N: το . ν . α — 37. G: ‖ καιτυτηνεν . . . . απειπ ‖ γπρεινκαι . . . αελεγειν — XXII, 3: ριαισ —

σιν, [ὧν] πρακτέον ἐστὶν τῶι μέλλοντι εὐδαίμονι εἶναί τε κα]ὶ ἔσεσθαι καὶ [ὧν φευκτέον, ἢ καὶ τ[α]ύτην φησὶν ἀ[π]ὸ φυσ[ι]ολογίας παραγείνεσθαι [κ]αὶ τὴν πολειτικὴν ἐμπειρίαν, καθ' ἣν ἐκ τριβῆς καὶ ἱστορίας τῶν πόλεως πραγμάτων συνορώι[η]ι ἄν τις οὐ κακῶς τὰ πλήθει συμφέροντα·“ καὶ μικρὸν προβάς· „Τί γὰρ [ὑπόκειται, ὃ θεωρεία [ποι]εῖ, ὥσπερ ἡ περὶ τὰς αἱρέσεις καὶ φυγὰς καὶ περὶ τὰς πολειτικὰς ἐκ τῆς ἱστορίας παρακολουθήσεις;“ Κεκορυφ[ωμένου δ' ἡμεῖν καὶ τ[ο]ῦδε τοῦ κεφαλαίου χωρῶμεν ἐπὶ τὸ τρίτον. Ἦν δὲ τοῦτο πιστ[οῦσθαι, διότι δ[ὴ] καὶ κατ' ἀλήθειαν ἡ σοφιστικὴ ῥητορικὴ τέχνη τίς ἐστιν περί τ]ε τὰς ἐπιδείξε[ι]ς, οἵας αὐτοὶ ποιοῦνται, καὶ τὰς τῶν λόγων δ[ι]αθέσ[ε]ις, οἵων αὐ-

10. N: ‖ $\overset{\text{ται}}{\text{σινοπρα}}$ — G: ‖ *σιναπρα* — 11. N et G: *δαιμονειειν* — 12. G: ‖ .. *ιεσεσθπαι* — N: ‖ *ι..οσ* — 13. N: *τουτην* — G: *ανοφυσο* ‖ — 14. N: *θαι.αι* ‖ — G: *θαι.ενι* ‖ — 18. N: ‖ $\overset{\text{ω}}{\text{συνοροιν}}$ — G: ‖ *συνορουι* — 20. N: *πενιας* pro *προβάς* — 21. N: *γ.σι* ‖ — G: *τ..ει* ‖ — 25. N: *φαι* ‖ — G: *φει* ‖ — 28. G: *πιστατ* ‖ — 32. G: ‖ *με* —

τοὶ γϱάφουσίν τε [κ]αὶ σχεδι-
άζουσιν. Φαμὲν τοίν[υ]ν
τὸ μεθο[δ̣ι]κὸν ἔχ[ε̣ι̣]ν αὐτήν,
οὐ πολὺ δὲ καθά[π̣εϱ] οὐδὲ τ[ὴ]ν
ποιητ[ι]κὴν καὶ [ἰ̣α̣τϱικὴν διὰ
ταύτην τὴν α[ἰτ]ία[ν, ὥσ-
πε̣ϱ̣ ελεκενηστσ.. ινησ...
ὑπὲϱ φυσ[ι]ο[λογίας], ἐπειδ[ὴ

'ol. XXIII. in N tantum servata restitui non potest. Legi possunt: ἄλλου? — π̣ολλῆς — καὶ φυ[σι]κῆς — τοὺς? .. ἑστηκό[τας] — ν ἐδυ — πϱὸς τ̣οῖς — ος το .. πο[λ]λ. ‖ .... τυ]γ-χαν — ενα ... π̣ϱαγ[ματ]είαν — συμ]φε-ϱό[ντ]ω[ν — τεϱο. δυν .... ἡ [ϱ̣]ητ̣ο-ϱικ[ὴ —

'ol. XXIV. ... τ̣ὴν πολιτ]ικ[ὴν ϱ̣ητο]ϱικ[ὴν] καὶ
τ[α̣ῖς λ]έ[ξεσι] κα[ὶ] τοῖς διαν⟨ο-
ή]μ[α̣σιν ...] πα.\ν ..... αι
σο]φ[ιστι]κ[ὴ] μ[ε̣ι̣]μήσα[ι]το καὶ
τ[ὴν] μ[ε̣ί̣]μη[σ̣]ιν ἄχϱηστον
τῇ φ[υσι]κ[ῇ] πϱοσ/μ ... θ ..
.... μ. λληνε .... α πϱος
. ταϱεα . τ . ενην ο ... ν ..
γε[.... ἀ]θϱοισθ[ε̣ .....]α .

10—38 legi possunt: νου δύνα[τ]αι — κί[θα]ϱσις?

35. G: ϱαι pro καὶ — 36. G: νιν ‖ — 40. G: τηναηνα.. ιαν ‖ — 42. N: νοια.. ‖ — XXIV, 1. τε.τ.......και ‖ — 3. ł: ‖ γμ — αντ̣ωτι.φ ‖ — 5. G: μημηοιν — 7. N: ικαλλι — 9. ł: νοϱοισθσ —

— τ]ῶν πρα[γμάτων]? — οὐδὲν (G: ουμελ) — καὶ προσιλ — σθων καὶ δικ — (G: σεων καὶ διη) — .. [ῥητο]ρικα .. λσ . ως κα[ὶ] ἀπὸ [βασ]ά[ν]ω[ν κ]αὶ μαρτυριῶν — [π]ολεμ — [τ]ὰ [π]ράγματ[α] — κενοὺς? —

Col. XXV. α[. ἀ]να[γκα]στ[ι]κ[ῶς παρακολου-
θεῖν, ὅτι [παρα]δίδοτ[αι] οὐκ ἀ-
μεθόδως οὕτως ἡ τῶ[ν σο]φι-
στ[ῶ]ν ἐμπειρί[α]. Τῶν ῥη-
τορικῶν οὖν ἁπάντων
μὲν οὐδὲ ἕν ἐ[στι]ν μ[έρ]ος εἰς
φυσικὴν χρείαν. Τεθ[εμ]ατι-
σμένου δέ τινος ἐπιτε[ύ]γμα-
τος καὶ παραγιν[ομ]έ[νου ποτ'
ἔν τισιν καιρο[ῖς κ]αὶ το[ῦτ'] ἔ-
χει τέ[χ]ν[η]ν, ἐ[πιτευγ]μ[άτ]ων αὐ-
τοῖς ἑ[πομ]έν[ων]. Οὐ μὴ[ν ἀλ-
λ'] ἐπ[ὶ] ταῖς πονο ... ει ....
πράγματ[α] εἴπ[αι]μεν ....
τέχνην αὐτ[ὴν ὑ]πά[ρχ]ειν,
ἀ]λλὰ τοῖς νοι[......] μὲν
μίαν διαφέρουσ[αν τ]ο[ῖς
ἐ]πὶ μέρους· εἰ δ' ἔ[φη], ὥσπερ [ἀ-

1. N: ‖ α..να..στηκ — G: ‖ λ..οπα...στ.η — 2. N: ‖ θει .τιν ... ο.δου — G: ‖ θωνοπ ... σδαιδοτ.ουκο ‖ — 3, 4. G: ητωμοσφι ‖ σο..ν — 9. G: γιυ.οσοδ..ησ ‖ — 10. G: το.ομ ‖ — 11. G: οτ .... ων . ‖ — N: ε ..... μ..π.αυ ‖ τοισερ — 13. N: ‖ δαρ.ταισ..νο·...ει — G: ‖ αεποτακτονο ... ε — 14. N: οικ.. μεν — 15. N: αι.εν ‖ — G: πανειν ‖ — 16. G: ηοι ... — fort. νοήμασιν — 18. N et G: ειδεσ —

πẹ́]δειξα[ṿ, δ̣ιọ́τι] μία μὲν
ἡ κοινοτάτη πο . . . ναπλ . .
. . . . δ[ι]αφέρọυσ[α εἴ]δ[ει ἤ-
το[ι] γένει σ . . . ω . . . . στ . .
π̣οιστϑσα πολλ[αὶ] καὶ πά-
λιν αὗται τῶν [παρ]ὰ τοῖς ἄλ-
λ̣]ο[ις] ἐ[ζ]ηλωμέ[ν]ων Ε[ὐ]φ[ρά-
νορος [κ̣α̣ὶ] Νικίου [καὶ] Νικομά-
χ]ου κα[ὶ Ἡγη]σίου κα[ὶ πολλῶν] ἄ[λ-
λων, ὥστ' οὐκ αξκ . . οτ[. . . δι-
ά]φορο[ς ọὐδ]ενὸς τ[ῶ]ν η . ησ . .
λοκ . . . . ων
. . . . λλ[ω]ν
. . . ετοτο . ἀλλο . α . τεχνị .
. . . καταπ / . . . σκο[. . τ]ῆς δ̣υ-
νά]μεως . . ωνο . . νσεχο .
. . . ṿ καταφανε . . . .
τὴν δύ]να[μ]ιν εἶναι τοῖς μὲν
ἀχά]ριστον . . . τι [μ]εϑόδου
. . . ς τιν[ας ἐν Ἀ̣]ττικῆι? ῥ̣ή-
τορ]α[ς . . . . στατα γὰρ τι .
. . . . νοτο . . . ηωιδ . παρα . .
. . . . . . ν π[ῶ]ς τὸ κατασκο .
. . . . τ . ω . . α . . . νοδων ε . .

19. G: ‖ . . . λειζωσ.ασ — 20. N: τηιτ . . . αταυ . ‖ — 21. N: . . . δ . . . . . συσ — G: ‖ . ο . μδαφερετ . . δλ — 23. N: ‖ . ειε . . ολλ — 25. N: ‖ δ̣οις̣ . . . αωμ — G: ‖ δ̣ωιγετηλωμ — 26. N et κιουδ — 27. G: ‖ . νυατοτ . . σιουκα . . . . . α . . ‖ — καὶ τῶν ? — 29. N: ‖ . φορ . . τ — G: ‖ . φορο . ε — 32. G: καταινιị . ο — N et G: αυ ‖ — 33. N: ‖ . . μεν . σ . . φ̣νο . π . σο — 35. N: . . ων . . . ιν — G: τọισμη . ‖ — 36. G: ‖ . . . ηκ — 37. G: ⧵ . . . . νν . . . . . στικηιρη — 39. N: ε . . . ωι–αλ̣ —

— τ]ῶν πρα[γμάτων]? — οὐδὲν (G: ουμελ) — καὶ προσιλ — σθων καὶ δικ — (G: σεων καὶ διη) — .. [ῥητο]ρικα .. λσ . ως κα[ὶ] ἀπὸ [βασ]ά[ν]ω[ν κ]αὶ μαρτυριῶν — [π]ολεμ — [τ]ὰ [π]ράγματ[α] — κενοὺς? —

Col. XXV. α[. ἀ]να[γκα]στ[ι]κ[ῶς παρακολουθεῖν, ὅτι [παρα]δ̣ίδοτ[αι] οὐκ ἀμεθόδως οὕτως ἡ τῶ[ν σο]φιστ[ῶ]ν ἐμπειρί[α̣]. Τῶν ῥητορικῶν οὖν ἁπάντων μὲν οὐδὲ ἕν ἐ[στι]ν̣ μ[έρ̣]ος εἰς φυσικὴν χρείαν. Τεθ[εμ]ατισμένου δέ τινος ἐπιτε[ύ]γματος καὶ παραγιν[ομ]έ[ν̣ου π̣ο̣τ' ἔν τισιν καιρο[ῖς κ]αὶ το[ῦτ'] ἔχει τέ[χ]ν[η]ν, ἐ[π̣ιτευγ]μ[άτ]ων αὐτοῖς ἑ[πομ]έν[ω̣ν]. Οὐ μὴ[ν ἀλλ̣'] ἐπ[ὶ] ταῖς πονο . . . ει . . . . πράγματ[α̣] εἴπ[αι]μεν . . . . τέχνην αὐτ[ὴν̣ ὑ]πά[ρχ]ειν, ἀ]λλὰ τοῖς νοι[. . . . . .] μὲν μίαν διαφέρουσ[αν τ]ο[ῖς ἐ]πὶ μέρους· εἰ δ' ἔ[φη], ὥσπερ [ἀ-

1. N: ‖ α. . να. . στηκ — G: ‖ λ. . οπα . . . στ . η — 2. N: ‖ θει . τιν . . . ο . δου — G: ‖ θωνοπ . . . σδαιδοτ . ουκο ‖ — 3, 4. G: ητωμοσφι ‖ σο . . ν — 9. G: γιν̣ . οσοδ . . ησ ‖ — 10. G: το . ομ ‖ — 11. G: οτ . . . . ων . ‖ — N: ε . . . . . μ . . π . αν ‖ τοισερ — 13. N: ‖ δαρ . ταισ . . ν̣ο· . . . ει — G: ‖ αεποτακτονο . . . ε — 14. N: οικ . . μεν — 15. N: αι̣ . εν ‖ — G: πανειν ‖ — 16. G: ηοι . . . — fort. νοήμασιν — 18. N et G: ειδεσ —

πἐ]δειξα[ν, διότι] μία μὲν
ἡ κοινοτάτη πο . . . ναπλ . .
. . . . δ[ι]αφέρουσ[α εἴ]δ[ει ἤ-
το[ι] γένει σ . . . ω . . . . στ . .
ποιστθσα πολλ[αὶ] καὶ πά-
λιν αὗται τῶν [παρ]ὰ τοῖς ἄλ-
λ]ο[ις] ἐ[ξ]ηλωμέ[ν]ων Ε[ὐ]φ[ρά-
νορος [καὶ] Νικίου [καὶ] Νικομά-
χ]ου κα[ὶ Ἡγη]σίου κα[ὶ πολλῶν] ἄ[λ-
λων, ὥστ' οὐκ αξκ . . οτ[. . . δι-
ά]φορο[ς οὐδ]ενὸς τ[ῶ]ν η . ησ . .
λοκ . . . . ων
. . . . λλ[ω]ν
. . . ετοτο . ἄλλο . α . τεχνι .
. . . καταπ/ . . . σκο[. . τ]ῆς δυ-
νά]μεως . . ωνο . . νσεχο .
. . . ν καταφανε . . . .
τὴν δύ]να[μ]ιν εἶναι τοῖς μὲν
ἀχά]ριστον . . . τι [μ]εθόδου
. . . ς τιν[ας ἐν 'Α]ττικῆι? ῥή-
τορ]α[ς . . . . στατα γὰρ τι .
. . . . νοτο . . . ηωιδ . παρα . .
. . . . . . ν π[ῶ]ς τὸ κατασκο .
. . . . τ . ω . . α . . . νοδων ε . .

19. G: ‖ . . . λειξωσ.ασ — 20. N: τηιτ . . . αταν . ‖ — 21. N: . . . . δ . . . . . συσ — G: ‖ . ο . μδαφερετ . . δλ — 23. N: ‖ . ειε . . κποιλ — 25. N: ‖ δοισ . . . αωμ — G: ‖ δωιγετηλωμ — 26. N et G: κιουδ — 27. G: ‖ . νυατοτ . . σιουκα . . . . . α . . ‖ — καὶ τῶν ἄ.? — 29. N: ‖ . φορ . . τ — G: ‖ . φορο.ε — 32. G: καταινιι . σκο — N et G: αν ‖ — 33. N: ‖ . . μεν.σ . . ωνο.π.σο — 35. N: | . . . ων . . . ιν — G: τοισμη . ‖ — 36. G: ‖ . . . ηκ — 37. G: ‖ . . . . σ.νν . . . . . στικηιρη — 39. N: ε . . . ωι—αλ —

Col. XXVI. *ν πα- ‖ ρὰ μησ . . . . . του . . . . . . ε αὐ- ‖ τὰ δεκ[. . . . . . πρ]οοιμίου ‖ κα[ὶ δ]ι[ηγή- σεω]ς κα[ὶ π]ίστεων ‖ καὶ πε . . . . . . ωτ[. καὶ] συγ- ‖ κε[φ]αλαι[ώσεως] α . . . . ομεν ‖ πάλιν [δ]ὲ . . ἑ[κ]άστην τῶν ‖ ἐν τοῖς δι- κα[νι]κοῖ[ς .]πε . . λε . ‖ μάλιστ' α[ὑτ]ῶν [οἰ]κονομεῖν ‖ διαφορο — οπο . ‖ ἀλλ . ντ — ηλον ‖ ἀπὸ δὲ πα . . . . ατ . . . ντων ‖ κα — ‖ μη ἀστικο . . . δ . . . . ρισ- ‖ μέν[ο]ν ἐστ[ὶ . . .]ν . . . . ημέ ‖ νων τὸ γε[. . . . . ῥη]τορε[ί- ‖ ας κ[αὶ] τοῦ[τ]ο δ . . . . . γωχ ‖ τως ται . . . . ν τὰς κα[θο- ‖ λ[ι]κὰς ταύτας [π]α[ραδό]σεις ‖ ετ . γισα . . ων . . . . τ . . ‖ . . . . τ . τω . . . . αμε ‖ — του ‖ δια- φέ[ρ]ει[ν . . . . . .]καικισ . ‖ ἤ] προσώποις ἤ [τ]ισ[ι] τῶν [π]α[ρα- ‖ πλησίων εχ . . . . . . ο καὶ ‖ περὶ τουτ — ‖ — [κα- ‖ θάπερ ἐν τῷ π . . . . τ . . . . ‖ ἀπὸ τοῦ κελεύσα[ντος] ν . . . . ‖ στοιχει[ο . . . . π]α- ‖ ρατιθ . . . . . . γα . εμεα . ‖ . εομεν . . . ελ . ο — ‖ . αθω . α . . χιωτα . . . μ . λλ . ‖ λ]όγον ω . ο . δο . νο . . . . . . ‖ . . . α . κα . . . φπειρα . . . . . ‖ ε — σεως ε . . . . ‖ ουν . εο . . . . ησ . . . . ‖ δο . . . . ιν —*

2. G: ‖ *ραμω* — 3. G: ‖ *τσεαεκ* — *οσαμιου* ‖ — N: *οιατον* — 4. G: ‖ *καλιν* — 5. N: *ασ* pro *ωτ* — 6. N: *ενην* ‖ — G: *ομεν* ‖ — 7. G: *ελα . . ηνγων* ‖ — 8. N: *λη .* ‖ — 10. G: *διαφορν* — N: *επ . .* ‖ — 14. G: *ρη .* ‖ — 15. G: *ε . . . σιμε* ‖ — 16. N: *τορι* ‖ — 17, 18. N: *ον* ‖ *τοισ* — 18. G: *κασε* ‖ — 19. O: *οισ* ‖ — 23. G: ‖ *διαφετεμ* — N: *ρισ . .* ‖ — puto *καιροῖς ἢ προσώποις* — 28. N: *ενιωπ* — G: *ενγωτε* — 29. G: ‖ *απειροκρλευσα* — vid. ἀπειροκαλευσάμενος vel sim. —

Col. XXVII. δειν δ . . . . α . . . . . .
κα . τα . . . . . δρσικι . ν . . . .
. . ιειτη . . παη . . . . α . . . .
προσ . εσο . . . . . . ι ἀρ[ιθ̣μὸν
διεῖλον . . αρηδε . . . ρ . . . .
δέ τινες [κ]αὶ ῥητορικαὶ . .
κοινῶν τ[ῶ]ν κα[τ]ὰ [τέχ]νην . . .
ἐπὶ τὰ ῥ[ή]τορος διά[φ]ο[ρα τει-
νόντων . ρη τοῖς κοιν[ο̣ῖς
καὶ στοι[χ]εί[ο]ις . . λι . . . . . .
μενου ο . τδ . . . . νσθ . . . .
. . ιτων [μᾶ̣]λ[λ̣]ον ποιε[ῖ-
σθαι . . λ̣ο . . . . . ναβα[. . . . . τέ-
χνη[ν̣] αὐτὴν λ[έ]γ[ο̣ι]μεν
οὐ μόνον δα . α . . . . . ε ἀλ-
λ[ὰ] καὶ η̣ . πο . . . . . καὶ κα-
θ]ά̣περ απ . . . . ατων
ειπ̣υησα . . . . α . . . ειν . .
δοικετο . ε . . α τῆς τ[έ̣χν]ης,
ε̣ἰ μὴ το̣ν̣ [Π̣]α[νηγυ]ρικὸ[ν ἔφη
λό[γ̣]ον τὸ[ν Ἰ]σ[ο]κ[ρ̣]άτο[υ]ς [ἢ τὸν
Παναθην̣[α]ϊ̣[κὸν] ἢ τὸν [Β]ο[ύ-
σι]ριν καὶ τ[ὴν Ἑλ]έν[η]ν ἀμ[εθό-
δως καὶ μὴ [τ]ὸν . . ρινησ . . .

2. G: ‖ . σα . ⁻α . . . λλαβσχ — 4. N: ιαρ . σ . . . ||, G: ‖ πρε . . εσσ — αοηε . . . ‖ — 8. N: ‖ επιγαρ . . γοροσδι — G: ‖ εγοτακαταροσ-διαρο — διαρρήδην? — 11. N: δε . ‖ — 13. G: ‖ . θα̣ν — N: υχ pro να —. 15. N: λ . . ναλ . ‖ — 17. G: ‖ υδησρατ — 19. N: ‖ . οικετο . . ωα . ησ — G: ‖ δοια̣ . ετο . ε . . ατηστσ — 20. N: αι̣ι̣ . . ρικο . . . || — G: τον̣ . τα . γ̣ . ριπ̣ο . . . . ‖ — 21. N: ‖ λοι . . . το . . σσ . ατοισ . . . || — G: ‖ λοποντο . πσκηλτορσ — 22. G: τονσο . . ‖ ⁻ριν-κλιτ . . ιε . νον — 23. N: ‖ .'ρινκαισ . . ιε . ν̣ . ν — 26. vid. εἰς Αἰ-γινήτας, 28. *Νικοκλέους* vel *Καλλικλέους* —

δη[μιο]υργῆσαι τοῖς κσομ . . . . .
εισ . θινητασισ- . ηας . . . . . .
εφ . τωισυ . . . . . . με . . . . . .
. τοι επ . τ . . ιο . λικλεο . αν . .
. ατωνο . οιννοπ . νο . . ν . .
λμ . ι καὶ π . τησι . . δ . . . . .
ησε ἀριθμὸν κ . . . . ολ . . .
ἐπιφαίνοντας κα . ο τοῖς . .
αδ . κσοιλ . . ωπαιτ . . ιδι[. . δι-
ακείμενον. Ὡς γὰρ . . οασῃ .
ον κ . οιιονουν ἀκολ[ουθ . . .
ε . . ἀ[ρι]θμοῖς οιεπ . . . . ηε . .
κε . ιπο . υ . . εκ . οσ . . . .
θο . . πτον . . ειω . . . . α . .
δουμένου καὶ ια . χιν . ον . .
. . . . . . παραδουσ . θνυ . . . . .
φων ενεπαιρχειν ο . . ολ . ο . . .
μθι . . . . . οσεγντο . . . .
. . . . οπομ . . . .

Col. XXVIII. παρα] ‖ σκε[υ]άζουσιν, ὡς αἱ στοιχειώ-
δεις αὐτοῖς τεχνολογίαι πα-
ρα[γγέλλ]ουσιν, καὶ τεχνικοὺς
αὐτοὺς καὶ συμφώνους παρα-
διδόμεθα, συν[ομ]ολο[γη]τέον.

25. N: το . ησ . . . . . ‖ επ . ε — 28. N: κα . δ . ‖ — 29. ‖ . ε . ναιο — 30. N: καιτ — 33. N: ‖ αλ . . επ . . \νια- . . . ' — 36. N: ωσοισ . . . . . . ω . ‖ — 39. N: ‖ δε . . . ηνουκαι — videtur ἐνυπάρχειν, sed N habet: ‖ φων . ν . παιρησ . . . . . α μησ — XXVIII, 2. N: γιαιπα \\ σα — G: τιαιστα ‖ ρα . . τεδο — 5. G: σίνωσολωτι . . εσν \\ —

Εἰ δὲ καί τινες οὐχ ὁμολογοῦσιν [ἡ]μεῖν ταῖς τέχναις συντ]ελο[ῦσ]ιν ἐκείνους, ἀτέ[χ]νους ἀποφαντέον. Καὶ γὰρ ὁ περὶ τῶν ἄλλων ἔστιν τῶν ἀδ]ιαφ[ορω]τ[ά]των τεχν[ῶ̣]ν, καὶ ἐπὶ] ταύτ[ης] ἔστιν. [Ἐπ' ἐκείνων γὰ[ρ̣ ὁ̣] φύσιν ἔχων εὔϑετ[ον κ]α[ὶ τὰ]ς παραδόσεις ἀ̣ναλα[μ̣β]άνων, προσλ[α̣βὼ]ν δὲ κ[α̣ὶ τ]ὴν ἄσκ̱ησιν δημιουργός ἐστ[ι]ν τῶν ἀποτελ[εσ]μάτων, καὶ πάλιν ὁ [μὴ] μ[αϑὼν τ[ά̣ς γε] παραδόσεις ἢ παρ' ἄλλων ἢ κα[τὰ τὸ] προ[η]γησάμενον [τεχ]νῶν ἀφορμῶν, κἂν [ἐφί[κηται οὗ] κα[ὶ βού]λεται διὰ παντός, ἀτε[χ]νῶς ἀδύνατό[ς] ἐστι[ν αὐτοδιδ]άκτως τι συντελέσαι τῶν ἀποτελεσμάτω[ν̣]. Ἐπί τε τ[ῆ]ς ῥητορικῆς παραπλησ[ί]ως ὁ φύσε[ω]ς εὐϑέτου τυχὼν κα[ὶ] τῆ[ι] τ[ῶν] τεχ]ν̣[ο̣λογιῶ̣]ν ἀναλήψει π[ρ̣]οσκ̣]α[ρ̣]τε[ρ̣]ή[σ]ας, προσλαβὼν

G: *ὑμεῖν* quod N quoque habere videtur — 11. G: *τη-* - 13. G: *γαισ* = *γὰρ ὁ* — 18. G: *ε* pro *η* — 19. *τάς γε* cr. N: *π . . . ι̣σ̣* — G: *τδεπρ̣* — 20. N: ‖ *λοι̣ι̣.κα* — 21. G: *λνων* — 22. N: ‖ *ει* — G: ‖ *φιπ* — 23. N: *ατε . . ο . σ λτεισνωσ* — 24. N: *α\ακτωσπ*‖, G: ‖ *τον* — *αλαχτωστι* ‖ — *τοχννκ . . τησt* — N: *. νκων* — 29. G: ‖ *. να* — N: *ψειποσ*‖ *ψειποισ* ‖ *σαιτϑ* —

δὲ κ]α[ὶ τὴν] ἄ[σκησιν .]λο
. . . . οις μ[ελ]έτῃ? κατασ[κ]ευ-
. . . ιλα . ον [ῥη]τορικὸν ω .
. . . σ . . . . . πλ . κμπλο . νο
. μαε . . . . ασδτει . θια
. . . . καν φύσι[ν] ἐ[σ]χήκα[σι]ν
. . . ν . α . ρο . ναμεο . . . . .
. . . . λα[μ]βά[ν]ῃι . . . .
. . . . . εχθ[αι . . .]εχ . . . . . .
. . . . αχοα . . . .

Col. XXIX.

αται σύνταξιν ἢ γρα[φ]ομένην ἢ
πα]ρ[αδε]δ[ομέ]νην ωσεδιος ἐλέ[γ-
χειν τὰ] πράγματα αὐτὰ τοὺς
γερσια
βια . αορεινεονεομένους ινη
δυτι, ἀλλὰ δύναται παρα[τι]θέ-
μ[ε]ν[ός τι] σοφ[ισ]τοῦ ῥήτορος σύν[γ]ραμμα
μι]μή[σ]ασθαί τις εὐφυὴς καταργιασμις ‖ τε-
χνειτε[ίας]? πα ¦ ρα[τι]θ[ε]μένης δύναται μιμήσα-

31. G: α ‖ — 32. N: ασλει ‖ — G: ασλευ ‖ — 33. G: ονπ . τοριλονω ¦ — 34. N: αι pro μ — 35. N: ‖ . μασ . . . . στο . . . ω ‖ — 37, 38. velut δυνάμεως μεταλαμβάνειν — XXIX, 1. N et G: ρ pro φ — 2. G: ‖ νρ . . . σδε . εονπνωσεδιοσελθτ ‖ λ — 4. N suprascr. exhibet: ι-σαιρ — 5. N: $πα^{ιδ}$ . . . θε ‖ — G: $παρα^{α}$ . . θε ‖ — Versus sextus deletus est et suprascr. in G: ‖ μονδο . . σοφο etc. — Versum septimum deletum fuisse vestigiis non apparet, qui sic fuit in G: ‖ γ . α . . . χαμιμησασθαητιτσεν ‖ — Haec omittenda puto. Nam huic quoque versui ut antecedenti suprascripta sunt usque in marginem in N: ‖ . . μη . ασθαι . τ . σευφυησκαταργ . . . . τε ‖ deinde in margine tribus lineis deorsum: χνει ‖ τεσ ‖ πα ‖ — G: ‖ . . . . ηαε . ωιπισευττησχο . λρπιασμιστε ‖ deinde deorsum: χνει ‖ τσ ‖ πα ‖ — Ceterum non puto dittographiam statuendam esse — 8. N: ‖ ρα . θ . μενησ — G: ‖ κα . θ . μενοσ —

σϑ]αί τις εὐφυής — ἀλλὰ πῶς δύνα[τ]αι μιμήσασϑαι καὶ ḍό[λιχον ἀπέχον; [π̣]ῶς ὅμοιον ἅ[ρ' ạ]δυνατ[ήσε]ι καὶ ḍο[χμὴν ἀπέ]χον; — φησὶν δ 'Ε]πίκουρος — πῶς μὲν καὶ πρὸς ἐ[γγυ]τ[έ]ρων πόρρωϑεν [μ]ιμήσετ[αι; πῶ]ς ἄρα αιπαρ . η . ανιω ο[ὐ ḍ]υ[ν]ήσεται; [πῶς ο]ὖν ο[ἰ]ήσοντ[αι] ἄλλ[α]ς ἄλλοι δι[α]φορὰς ἔχ[ειν] ἐπὶ τῆς γραφῆς τῆς τέχνης μιᾶς οὔσης; πῶς δ' ἐ[π̣' ἰατρ]ικῆς καὶ ζωγραφίας καὶ πολλῶν ἔτι] ἐπιστημῶν [π̣]είσουσιν]; ἀλλ' ὃ διὰ πα[ντọ]ίω[ν] ε[ἶ]π[ο]ν τὰ τῶν παραδόσεων εἴδη τῶν τοιọύτων ἐστ[ὶν] νὴ Δία ὀλίγα καὶ διαφέρει τῶν ἐπιστημ[ῶ̣]ν, ὅτι κ[α]ὶ [τ̣]ῶν πλησίον καὶ δ . . . πδη . ιτον τὸ μεϑοδικὸν [ἔχ[ọ]υ[σι]ν εὐ[π]ερίλη[π]τον, ε[ἰ δὴ κ[ạτ]ὰ τὸ[ν] αὐτ[ὸν] τ[ρόπον] ου . . ν τεχνῶν μ . σ . ρισ . σο . ωι . αμα

9. G: ‖ μαι — 10. G: λο . κι / ‖ μακρὰν? — 11. N et G: ι — N: δ . . δυνα ‖ — G: ασλαυνα ‖ — 12. G: ‖ τι . . πκαυλοεφ . . . . ωνφη̣ ‖ — N: καιλογο . . . . . κον — 14. G: ‖ επ . τ . ρωκ̣ — γινησε ‖ — 15. N: σαρα . παι / . . κι . . ‖ — 16. G: ‖ ο . α̣υ . ηοε- — N: υνονο . . ‖ — 17. G: ‖ τη . αλλοσαλλοιαποφο — 19. N: ην ‖ — G: δεπην ‖ . . οκησ — nescio, quid lateat — 21. G: ϵπιστημωντεισου ‖ — 22. N: αλλοδ̣ιαπλ — G: ‖ . . . ασαοαναπα ιω . επυν̣ ‖ — 24. N: ‖ τοιαυτωνὲ . τωιεκ̣αιδοντα ‖ — 26. N: πλησιοιια . . . . ‖ — G: κειπωνηαλσιονκαιδ — 27. N: ‖ . . . λη ν — 28. G: ‖ χευ . . νευχεριλη . ετονε — N: συ . . ‖ — 29. Ṇ: — G: τοηαυτιωτι . . διου . . . ν ‖ — N: η . . . . . ισ . . . ν ‖ — 30. . μεμερισμένων —

..νετ.χ ἀκολο[ύ̣θους ṭ]οῖς [π]α[ρ-
α]νγέλμασιν τοὺ[ς λ̣]όγο[υς] κα-
τασ[κ̣ευά]ζουσιν· οὔ[κ]ουν λων.υς
τῶν τοιούτων ἀ[τέχ]νους εἶ-
ν]αι τ[ῶν πλεί]στων [συμ̣]φώνω[ς
ἀποτελ̣[ούν]των, ἀμε[θό̣]δους [δ]ὲ
προσαγο[ρ]ευθῆ[ν]α[ι, ἀλ]λὰ καὶ ποι-
ητῶν κ..εκαι [ἰδ]ιωτῶν τιε
πιτετ..ατ.....α παραινου-
..ενια.........αταμεριε
.δη.εχ..ολιε..εμένω[ν ἀ]λλὰ

Col. XXX. ο..θων̓ (ε) κα............η
σα καὶ σ̣ζεν......ν περιαλ.
σα κοινότησιν [τῶ]ν κατευτυ-
χούντων, εἰκότ[ως λέγ]εται δια-
φέρειν, ὅπερ καὶ ἐπὶ φιλοσοφίας καὶ
πολλῶν ἄλλω[ν̣] ἐπιστημῶν συν-
εκύρησε[ν̣], ἀλλὰ τ[ὴν τέ]χνην λέ[γ̣]ου-
σιν εἶναι περὶ [τὰς δημ̣]ηγορίας
καὶ τὰς δ]ίκας. [Ὅταν] οὖν δειχ[θ̣ῶ-
σιν οὐδέτερα̣ [παρασ]κευάζον̣[τ̣]ες,
ἐμφανίζον[ται καὶ τ̣]έχνην οὐκ ἔ-
χοντες. Οὐ μ̣[όνον δ]ὲ περὶ ταῦ-

31. G: ακολαιπ...γοισχα ‖ — 32. G: αογοιιοκα ‖ — 33. N: ζου.νευ — ισ ‖ — 34. G: τωναλ̣ — 35. G: λιφωνσισ ‖ — N: στων, G: επιων — 36, 37. G: με ‖ προσαγο.εισπδ.α — 38. G: ακ.. pro εκαι — 39. G: νευ ‖ — 40. N: αμε.σ ‖ — δυνάμεις? — 41. πολιτευομένων? — N: κα ‖ — XXX, 1, 2. G: ‖ φσνρθωνρ (ε ε) .....οανσσυουναταου ‖ σακαυοτοδοδοε....ινπεριλρει ‖ — 4. G: εικοτοιιδοσοται — N: κ̣ετοι...εταιδια ‖ — 7. G: ‖ εκυρησειμα — λεπυ ‖ — 9. N: ‖....μαι.ασ, G: ‖ καυπσακασ — N: χσ̣υ ‖ — G: χου ‖ — 10. G: ακευαζοπεσ ‖ — 12. G: ουλα.....σεκερι —

τα τέχνην α . . . . σ . ν ε[ἰ]πεῖν
ἀλλὰ καὶ πσ̣ . . . . . . ατη δικ[ανι-
κὴν δύναμ[ιν . . .] γριαμυειν
αὐτοὺς οὐδὲ ε . . . . . . ησει τὴν
ἐπιστήμη[ν . . . ἐπαγ]γέλλε-
σθαί τε πολλὰ τὰς τέχνας
ἀγνοίαι τῶν ἰδ[ίω̣]ν καὶ ζή-
λω̣ τῶν ἀλλοτρίων οὐδὲν
παράδοξον οὐδ' [ἐπὶ τ]α[ύ̣]της
μόνον γ[ινό]μενον, [ὥ]στ[ε]? καὶ τούτων
το . . . αιβλ̣ . λ̣ . . λ̣ . . . . εστειν (ε suprascr.)
ἐπὶ τοῦ συν[η]γμένου λιθοκαι
τῶν ἐκκειμένων συμπερά-
σματος. [Οἶμ]α[ι] δ' ἔγωγε, δι-
ό̣]τι τὴν πο[λιτικ]ὴν τέχνην
λέ[γ]ο[ν]τ̣ε[ς] ἀδισ[τάκ]τως ~ιωι
τησεα̣ιυνθρετσ . μένην ὀ-
φείλ[ο̣]μεν τέχν[ην] λπυοων
τηατειλικατ . . . υηαυου
χηι . τοι . . οτοσφ . . . λι τήν
τ' οἰκονο[μί]αν καὶ . ταπ^να [κ]έ-
χρηται το[ῖς] ἐ[πι]τε[ύγ]μασιν

13. N et G: *επειν* ‖ — 14. G: *αικη* ‖ — 15. N: *νευειν* ‖ — . G: ‖ *επιστημσε . . σ . . . τ̣ . γελλε* ‖ — 21. G: ‖ *παραδοτον* — N: *τησ* ‖ — G: *ατπισ* ‖ — 22. N: ‖ . . . . *ον . στο* — G: ‖ *μονονοιστο*, i a litera tertia (*ν*) suprascr.: *νονγπολμε* — 23. N: *τεον* ‖ — . G: *συνεγ* — N ante *καὶ* suprascr. *δυ* — 26. G pro *οἶμαι*: *λλτ̣ια*. — 27. G: *ποιπ . . . . εντεχνον* ‖ — 28. G: ‖ *λεποχπ̣εγα* : *κρο* ‖ — 29. G: ‖ *τδ* — 31. N: *εταικ . . . . . . νου* ‖ — 32. N: ι — 33. G: ‖ *τοικονολσαν* — N: ‖ *γοικοναλ . α . . . . . ελ .^να . ε* \\ *νται* —

..νετ.χ ἀκολο[ύ̣θους τ̣]οῖς [π]α[ρ-
α]νγέλμασιν τοὺ[ς λ̣]όγο[υς] κα-
τασ[κ̣ευά]ζουσιν· οὔ[κ]ουν λων.υς
τῶν τοιούτων ἀ[τέχ]νους εἶ-
ν]αι τ[ῶν πλεί]στων [συμ̣]φώνω[ς
ἀποτελ̣[ούν]των, ἀμε[θ̣ό̣]δους [δ]ὲ
προσαγο[ρ]ευ̣θ̣ῆ̣[ν]α[ι, ἀλ]λὰ καὶ ποι-
ητῶν κ..εκαι [ἰδ]ιωτῶν τιε
πιτετ..ατ.....α παραινου-
..ενια.........αταμεριε
.δη.εχ..ολιε..εμένω[ν ἀ]λλὰ

Col. XXX. ο..θων̂ (ε) κα...........η
σα καὶ σ̣ξεν......ν περιαλ.
σα κοινότ̣ησιν [τῶ]ν κατευτυ-
χούντων, εἰκότ[ως λέγ]εται δια-
φέρειν, ὅπερ καὶ ἐπὶ φιλοσοφίας καὶ
πολλῶν ἄλλω[ν̣] ἐπιστημῶν συν-
εκύρησε[ν̣], ἀλλὰ τ[ὴ̣ν τέ]χνην λέ[γ̣]ου-
σιν εἶναι περὶ [τὰς δημ̣]ηγορίας
καὶ τὰς δ]ίκας. [Ὅταν] οὖν δειχ[θ̣ῶ-
σιν οὐδέτερα̣ [παρασ]κευάζον̣[τ̣]ες,
ἐμφανίζον[ται καὶ τ̣]έχνην οὐκ ἔ-
χοντες. Οὐ μ̣[όνον δ]ὲ περὶ ταῦ-

31. G: ακολαιπ...γοισχα ‖ — 32. G: αογοιιοκα ‖ — 33. N: ζου.νευ — ισ ‖ — 34. G: τωναλ̣ — 35. G: λιφωνσισ ‖ — N: στων, G: επιων — 36, 37. G: με ‖ προσαγο.εισπδ.α — 38. G: ακ.. pro εκαι — 39. G: νευ ‖ — 40. N: αμε.σ ‖ — δυνάμεις? — 41. πολιτευομένων? — N: κα ‖ — XXX, 1, 2. G: ‖ φσνρθωνρ (ε ε) .....οανσσυουναταου ‖ σακαυοτοδοδοε....ινπεριλρει ‖ — 4. G: εικοτοιιδοσοται — N: κ̣ετοι...εταιδια ‖ — 7. G: ‖ εκυρησειμα — λεπυ ‖ — 9. N: ‖.... μαι.ασ, G: ‖ καυπσακασ — N: χ̣σ̣ν ‖ — G: χον ‖ — 10. G: ακευαζοπεσ ‖ — 12. G: ουλα.....σεπερι —

τα τέχνην α .... σ . ν ε[ἰ]πεῖν
ἀλλὰ καὶ πσ̣ ...... ατη δικ[ανι-
κὴν δύναμ[ιν ...] γρ̣ιαμυειν
αὐτοὺς οὐδὲ ε ...... ησει τὴν
ἐπιστήμη[ν ... ἐπαγ]γέλλε-
σθαί τε πολλὰ τὰς τέχνας
ἀγνοίαι τῶν ἰδ[ίω̣]ν καὶ ζή-
λω̣ τῶν ἀλλοτρίων οὐδὲν
παράδοξον οὐδ' [ἐπὶ τ]α[ύ̣]της
μόνον γ[ινό]μενον, [ὥ]στ[ε]? καὶ τούτων
το ... αι(ε)βλ̣ . λ̣ . . λ̣ .... εστειν
ἐπὶ τοῦ συν[η]γμένου λιθοκαι
τῶν ἐκκειμένων συμπερά-
σματος. [Οἶμ]α[ι] δ' ἔγωγε, δι-
ό̣]τι τὴν πο[λιτικ]ὴν τέχνην
λέ[γ]ο[ν]τ̣ε[ς] ἀδισ[τάκ]τως ~ιωι
τησεα̣ιυνθρετσ . μένην ὀ-
φείλ[ο̣]μεν τέχν[ην] λπυοων
τηατειλικατ ... υηαυου
χηι . τοι . . οτοσφ ... λι τήν
τ' οἰκονο[μί]αν καὶ . ταπ^ν^α [κ]έ-
χρηται το[ῖς] ἐ[πι]τε[ύγ]μασιν

13. N et G: επειν ‖ — 14. G: αικη ‖ — 15. N: νευειν ‖ — 7. G: ‖ επιστημσε . . σ . . . τ̣ . γελλε ‖ — 21. G: ‖ παραδοτον — N: ιτησ ‖ — G: ατπισ ‖ — 22. N: ‖ . . . . ον . στο — G: ‖ μονονοιστο, ui a litera tertia (ν) suprascr.: νονγπολμε — 23. N: τεον ‖ — 4. G: συνεγ — N ante καὶ suprascr. δυ — 26. G pro οἶμαι: . λλτ̣ια . — 27. G: ποιπ . . . . εντεχνον ‖ — 28. G: ‖ λεποχπ̣εγα I: κρο ‖ — 29. G: ‖ τδ — 31. N: εταικ . . . . . . νου ‖ — 32. N: λ — 33. G: ‖ τοικονολσαν — N: ‖ γοικοναλ . α . . . . . ελ . ^ν^α . ε ‖ ονται —

τοῖς ἐκκειμέν[οις, μ]ᾶλλον
μέντοι [π]ολλ[ῶ]ι [π̣]ρο[σ]ε[ί]λη-
φεν τ[ὸ̣] μ[ε̣]θο[δ̣]ικὸν καὶ κα[θ̣ο-
λικοῖς π[αρ]α[δ̣]ιδόμενον ε . .
ιιοσο . . . ν . . . . γκαν . . ωι
πευδ . αφολ̣ . . . . . οι . . . . οπεν
τασπ̣υ . . σ . νσεντε . . . . . . ||ἄ[τ̣]εχ[ν̣ον] — ε . . λ . |

Col. XXXI. ο . . ει . . η . σν . . εω . κ . . . .
μιμήματα [τ]οιαῦτα [παρα-
σκε[υ]ά[ζ]ειν τῶ̣ν δικαν[ικῶν
κα[ὶ] σ̣υμβουλευτικ[ῶν κ]α[ὶ
π[ρ̣ε̣σ]βευτικῶν λόγ[ω]ν. [Χω-
ρὶς ἄρα τούτους θετέο[ν̣] κα[ὶ
τοὺς ἐοικότα[ς] τούτοις [καὶ
τὰς [ἐ]λέγξεις σ[υ]ντεμ̣[ε̣ῖν χρὴ
καὶ [τ]ῶν ἄλλων ἕκαστον,
ὥστε π[λ]ανᾶν πάντ[ας] κα[ὶ
πάσας [μ]ικροῦ δεῖ⟨ν⟩ κα[ὶ οἴη-
σ̣]ι[ν ἐμπ]οιεῖν, ὡς ἄρα [καὶ
τῆς πολιτ]ικῆς ἐστιν [ἐμπει-
ρ[ία̣ς] καὶ δυνάμεω[ς αὕτη
παρ[α]σκευαστ[ι]κή, [ἣν τέ-
χ[ν]ην ἱκανῶς ἔοικε[ν ἐ]μφα[ί-
ν̣[ε]ιν̣. [Ο̣ὐ] γὰρ αὐτομάτ[ως] ο[ὐδ' ἔ-
ξ[ω̣] με[θ]όδου μελέτ[η̣]ς [πα]ρα-

35. G: εαλλον || — 36. G: εολλ . ι — 37. G: καικαο || — 38. G: νονη || — 40. N: || π̣ι̣̣ι̣δ (supra: τει) — XXXI, 3. G: || σκε . αχειν — 5. G: || πισ — 8. G: || τασλεγξεισσ . ντελλσ, N: δειξεισ — 9. G: || καισων — N: || και . . ιν — 12. N: || ει — G: || θε — 16. G: υμφιρ || — *17. pro οὐ* G habet: σ̣ς̣ — 18. N: || ξομε — G: || τεμε —

λ[ο]γίσασθαι δύναιτ' [ἄ]ν, εἰ
καὶ τοὺς πλείονας, ὧν̣ οὐκ ἔ-
σ[τιν] ἐ[π̣ισ]τήμων, ὡς [ὑ]πάρ-
χων ἐπιστήμων. Τ[ο̣ιο]ύτοις
μὲν [δ]ή τ[ι]σιν ἡμεῖς [ἐπαρ-
κούμεθα περὶ τοῦ πρ[ο̣κει-
μένου λόγο[ι]ς. Τὸ δ' ἕ[τ̣ερον
συνκαταγαπάτωσαν [ἀποτε-
θ̣ὲ[ν] τὴν [ἀλ]ήθειαν εἰθισ[μέ-
νῳ μεριμ[νᾶ]ν. Εἰ δέ τις [ἀκ̣ρι-
βῶς προσέσχ[η]κε τοῖς [λεγο-
μένοις, ο[ὐ̣]κ αὐτῶι φα[νήσε-
ταί τινα τῶν ἄλλῳ συν[ημ-
μέ]νω[ν] ὑφ' ἡμῶν καὶ [ταῖς τοι-
α[ύτ]αις ὑπενεχθήσεσθα[ι]. Τὰ
γὰρ οὐ τετευχ[ό̣]τα δια . τ .
υ̣ηωτ ἐκείνοις παρό[ν]τ[α
χε . ν
κατηγοροῦντα ταυθην
ἀπ[ει]ρήκαμεν . α . υκ̣ρ . .
τασ . . ισγεμονεμσεγ .
. τοεπσ . ὡς [ἀ̣κ̣]όλ[ο̣]υθ[ο̣ν̣ π̣]α-
ρα]στῆσαι, διό[τ]ι περὶ τὴν
π]ολε[ι]τ[ικὴν] ῥητ[ο]ρικὴ[ν̣
οὐκ̣ ἔ[σ]τιν ἡ [σ̣ο̣φι]στικ̣[ὴ εἴ-

19. G: ν.ει ‖ — 23. N: .ητεσιν — G: οητνων — 26. τ ante υ suprascr. — 27. N: ειοισ (τ suprascr.) — 28. N: τι . . η . . . ‖, G: ενειδε τισ . η . . ‖ — 32. G: ‖ με . ωτυφ — 34. N: τσυσεπαδια — 35. N: ‖ . πωσ — 38. N: ‖ τα- . ισ . εχ̣ . . νε — 39. G: ωσλλοασυθσι . τα ‖ — N tantum: λ̣ολ . . θ — 41. N: ‖ . ολετ — G: ‖ ροθευπτ . θ — 42. N: ‖ ουλε . . . . λ̣εν — G: ‖ ουκε . τινηω . νστικ̣ —

Col. XXXII. δ[ησ]ις — τοῦτ[ọ] ὑπερτιθέμεθα
τὸ μέρος εἰς τὸν ἑ[ξ]ῆς του[ṭου]ὶ
συγγραφησόμ[ẹ]νον ὑπομνη-
ματισμόν. Ἐν ἐκείνῳ γὰρ ὑ-
ποδειχθήσεται, διότι πολει-
τικὴ δύναμις οὐ μᾶ[λ]λον
ἐκ τῶν σοφιστικῶν τούτων
ἀποτελεῖσθαι δύναται
διδασκαλείων ἢ διὰ τῶν
γραμματικῶν ἢ φιλοσόφων,
πολλάκις δὲ καὶ βλάβης
οὐχὶ μετρίας ἦ[ν ἡ κτ]ῆσις α[ἰ-
τί]α κα[θ̣]ιστά[νουσα οὐδ̣ẹ̀] τὰς
ἐπὶ τῶν ἀ[ληθ]ι[νῶ]ν ἀ[γ]ώνων
εὐημερίας. Οὐ[κ]έτ[ι] δ', οἶμαι,
τ]ούτου τα[ρ]αχθέντος ἀπο-
λ̣]ειφθήσετα[ι] λόγος το[ῖς δη-
μιουργὸν τῶν πολειτι-
κ[ῶν] ὑποτιθεμένοις τέ-
χνην τὴν σοφιστικήν. Ἀλ-
λ' [ẹ̓]πὶ τὸ τελευταῖον ἐπα-
ṿάγωμεν τῶν κεφαλαί-
ων, ὅπερ ἦν περὶ τοῦ τὴν εὐ-
δο]κιμοῦσαν ἐ[ν δ]ήμ[οις κ]α[ὶ

1. N: ‖ α — G: ‖ διπισ — N et G: τουτευπεριτι — 2. ετ̣η̣σ̣τ̣ο̣υ... ‖ — G: ετηοτουπνι ‖ — 6. G: ουματλον ‖ — 12. η..αιησισα ‖ πακαειστα — 13. N: ‖ πακαριστα — N: αστασ ‖ G: ασταγ ‖ — 14. N: τωναι.ει..ναπ.ν. ‖ — G: τωναδ.ι .ναρωνων ‖ — 15. N: ουισγ̣.δοιμαι ‖ — G: ουηετ.διλ.αι ‖ 16. N: ‖ .ουτουτα — G: ‖ ..υτουτ — 19. N: ‖ κοισ (ουσ) — G: ‖ κ — 24. N: λημ..λα ‖ — G: εχαημειολαλ̣ ‖ —

δικαστηρ[ίο]ις δύναμιν οὐχ [ὑ-π’ ἄλλης περιγίνεσθαι τοῖς ὅ-λοις ἐπιστήμης. Πρὸς μὲν οὖν τὰς ὑπολήψεις ἀπόχρη καὶ τὸ δεῖξαι τὴν τῶν διατρι-βικῶν τέχνην οὐδὲ ἓν πρὸς ταύτην συνεργοῦσαν. Ἀ-μέλει γὰρ οὐδὲ προσεδοξά-σθη μέθοδός τις ἄλλη τῶν πολειτικῶν, ἥπ[ε]ρ ἣν οἱ σοφισταὶ τῶν ῥη-τορικῶν λόγων παρεγ[γυ-ῶσιν. [Ἐπ]ε[ι]δ[ὴ οὖ]ν ἡ [σοφιστι-κὴ [κ]ατ’ ο[ὐ]δὲν συντείνει πρὸς [τὸ] τὴν δύναμιν ἔ[χειν, πε[ραί]νεται τὸ χωρὶς ἐπ[ισ-τήμ[η]ς [ἔ]χ[ε]ιν αὐ[τὴ]ν τοὺς ἔ-χοντας. [Π]ολ̣λ̣[οὶ] δὲ καὶ κα-τ’ ιδε . . ολοπι[. π]ορευόμε-νοι . . . . ενε . . . λαραχιωσσ

II. 3—4 [ἐ]νίοτ[ε . . . . .] τ[οὺς] δυναμι[κω ‖ τ]ά-[τους γενομ]ένους ὥσπ[ερ — 6—15 τα‾ε . . σετι ‖ δη . λ . . . . . νομίζω . . νευ ‖ οικι . λ[. . . τὸ]ν ὅμοιον ταύταις ‖ τεχ[νίτην? . . . . δ̣ι]ὰ λόγου τε ‖ . ομ . α . τ . ναεανειμ . . . ‖ . ε . . . .

ηπωρ — 35. G: παρεγε ‖ — 36, 37. N: ‖ . σ . νσ . . .
. . . ατο
. . . ‖ κησ . ν̣ουδεσ . συντεινε ‖ — G: ‖ ωσιιω . . τεδ . . νη ησστιὸὐδεενσυντεινει ‖ — 38. N: ευπσ . ‖ — G: ενοσ ‖ — επχ ‖ — 40. G: θχθιναυ . . ιν̣ — 41. N: μο . δεκαι δεκαι — 42. N: π . . . εχομε ‖ — G: δορευομε ‖ — 43. — XXXIII, 3. G: εαμιχ . ου ‖ — 7. G: ‖ δλο — . . ‖ — 8. N: ‖ εικ —

. . . . α [π]ρ—
. . . . τ . . κωναν . ‖ λ . . . . ‖ ναι
τ[ε]ρο[ν ‖ π . . . . . . επειουσ ε . ωτ . ‖ μεν
χ . . . . . . ση συνγεγ ‖ μενι̣ . . παρέ[χ]ω
ϑ]εωρ[η]μ̣άτων πολει[τι-
κ]ῶν [π̣αραδό]σεις. Νυνεὶ
δὲ τετασ[. ἀναγ]ινώ[σ-
κ̣ειν? ἠϑέ]λησεν οὐ[ϑ̣]εὶ[ς
ὧ[ν φη]σιν, αἱ δὲ [δὴ κ]αταβε-
βλημ[έ̣]ν̣[αι μεϑ]οδικὸν
οὐ[ϑ̣]ὲν [οὐδὲ καϑολι]κὸν
ἔχο[υ]σιν̣ [παράγγελ]μα ο . .
αυται . . ρε . . να [τ]ῶν σοφι-
στ[ῶ]ν κα . . . ω . . . . περὶ
τῶ[ν] λόγωι τεαοιετει
ρων [δ]ρῶ τέχ[ν]ας [ο]ὐ μ[ό̣ν̣]ον
παραδ[εδομένας τ]άχ' ἀν-
ϑρ]ώ[π̣]ο[ις ἀ]λ[λ]ὰ καὶ διὰ γρα-
φῆς ὑ[π]αρχο[ύσ]ας, οἷ[ο̣ν] ἀ[ρ-
χιτ[ε]κτ[ον]ίας καὶ ναυπ[η-
γίας κα[ὶ κυβε]ρνητ[ικῆς
καὶ ζωγραφίας τεπ . . . . .
τ̣ι̣χ . ισ . . εδε . λει . [ἐπειδὴ
δ' οὗτοι [κ̣]ατε[π]είγο[ντ]α[ι
πρὸ[ς] τοιο[ῦτό]ν [τι ἁ]παν[τᾶ]ν,
δεικτέον τὰς συ]ν[γ]ρ[α]φὰς

13. N: ‖ η — πολλοὺς ἑτέρους ἐνίοτ' εἶναι? — 14. G: συν-ιερ . . ‖ — 18. G: πινχεσ . ‖ λ . — 19. N: ουσειε ‖ — G: ουοειε ‖ — 23, 24. puto τοιαύτας γὰρ — 25. G: ‖ στε . ι — N: ο̣υ . . περι . ‖ — 26. G: ‖ τω . αλο — N: ν̣ . νεγε . . ‖ — 28, 29. G: -αχαν ‖ . ωγο — 28. N: ουσ . . . χαν̣ . ‖ — 32. G: χρνητα — 34. N: εχε pro ε . λε — 36 N: ‖ . . νο̣τω . . . . ιπαν . . ‖ — G: παη . . ν ‖ — 37. N: οφασ ‖ — G: νξροφασ ‖ —

τ[ὰς τ]ούτων [κα̣ ̓]ιπ[ὶ τῶ̣]ν πά[λαι χρό[ν]ων̣ μ[εθό]δους ἐ[μ]φαν[ε]ῖς ἅπα[σ̣]ιν [καταβεβληκέναι —

XXXIV. σαταλ . . . . . . μυ (N: ασ) . . . . αρ .·. της τῆι? λ . κ . . . . υηχθκ ἡμέρας οὐδὲ τ . . . . . δο[. . . τεχν[ῶ]ν?, ἄνθρωπ[ο̣]ς [δ'] οὔ[θ'] ὑπὸ φ[ι]λανθρωπία[ς] οὔ[θ' ὑ]π[ὸ̣] φιλοδοξίας οὔθ' ὑπ' ἄ[λ]λης προα[χ]θεὶς αἰτίας χαρ[ί]σασθαι δωρεάν τ[ι]να οἷός τ' ἦ⟨ν τοῖς τε καθ' ἑαυ[τὸ̣ν κ]α[ὶ τοῖς ἐπιγινομένοις ἀ[νθρώ]πο[ις, εἰ μή τις ἄρα τὰς τ[ῶν φι]λοσόφων τέχνας παρ[έ̣χ]ω[ν̣] τὰς πολειτικὰς ὑπ[έσχε]ν. [Φ̣ρβο]ῦμ[α]ι̣ [γ]ά[ρ̣], μὴ προσόφλωμ[εν ἀμύθ[η]τον μαργείτειαν, [ε]ἰ . . αδ . . ι̣λ̣ . . . . π . . . . α . . . . ἅπασι γενομένων καὶ α . . αλ ἀλλ' οὐ[δ̣ὲ] κατὰ [μέ]ρος . . ἄνθρωποί τινες ε . ε . . . . . ἐὰν? πολε[ι]τικῶν . . . α . . . καλοὶ? δυνάμεων . νασι .

38. N: τω . ‖ — G: διπ . ουπα . . ‖ — 39, 40. G: εδ̣φα ‖ νοιχειν — XXXIV, 2. G: τησ . οηλο — 4. N: ‖ χν . \ν — G: μ̣ν — N: το . υ . ‖ — G: ουσιτπο ‖ — 5. N et G: θρωπιαν . G: α . . π ‖ — 10. N: νοια . . κ̣ . . ι . . ‖ — G: νοισα . . . αν- ‖ — 13. N: κασυν̣ . . . ν . . χσ . ‖ — G: ν . ο̣φ? . υ ‖ μοι . αιμις — 14. N: ‖ γι̣ . . αιμη — G: η ‖ — 15. G: σι . ‖ — 18. N: λλου — G: ‖ αλαχλονα . — 20. N: η . . . \ —

ται τοὺς? πολλῶν μᾶλλον . .
καὶ βουλ[εύο̣]ντας . . . .
σασθαι καὶ παρεγι̣ι̣ . . . . . .
λοις καὶ νῦν φερουσῶν, [ἀλ-
λ' ἕκαστος τῶν π[ό̣λεως
ἀ̣π]αιτουμένων ἐπι[στασίαν
ἱ]σ[τορ]ίαν κ[α]ὶ τὴν ἄσκη[σι]ν
ο̣ἴ]εται τὴν [ἐ̣]ν ἐκ[κ̣]λ[ησίαις
κ[αὶ] δικαστηρίο[ι]ς αὐ[τ̣ὸς ἔχειν
με[λέ]τηι — φησὶν ὁ Μ[ητρόδω-
ρ̣]ος — [ἐ̣]μπ[ει]ρίας πολειτ[ικῆς].
μ̣]ὴν ἀλλὰ πᾶσι καὶ πά[σα̣ι̣ς
ἐ[να]ργέ[σ]τατόν ἐσ[τιν, ὅτι
φιλόσοφος ἄν[θ̣]ρ[ω̣πος καὶ
γρ]αμματικὸς ἀγχίνοι[α]ν [ἔ-
χων [καὶ δ]ιοικ[ήσει] ἐπιβ[αλ-
λόμε[ν̣]ος π̣όλ[ε̣ων̣] πάν-
τ[ω]ν ἐ[ν̣ί]οτε δ[ιή]νεγκε
τ]ῶν [μαθόντ]ων, [κ]α[ὶ οὐ-
δ]ὲ τέχ[νην] ἢ συ[νθ̣ε̣]ώρημ[α
κο[ι]ν[ὸ]ν καὶ στ[οιχε]ίω[μα

Col. XXXV. . . . . . γασων ο[ὐκ] ἂν [πο̣θ' ὑ-
πάρχον, εἰ μὴ λ[ό̣]γωι θεωρ[η]τ[ή

22. N et G: πολλωι, in G suprascr. litera ν — 23. N: λησ.ντασ — G: βευλησσμτασ — 26. G: ‖ λεκαστσωτσντω · N: ‖ . . αιγου — G: ‖ λ.ντου — 28. G: πανκ.ιτηνασκηα 29. N: την.ξ̣εκηαν — G: τκ̣νσησε.λ — 30. N: αυ‾ . . . . . ‖ αυσ . . . . . ‖ — 31. N: φυσεινομι̣ι̣ — 32. G: μπδπασπολ .ου ‖ — 34. N: γενεσ pro τονεσ — 35. N: ακερ — G: — 37. N: οικ.ιενεγ — G: ιοικαεν — 39. G: τιολσιαι — ‖ .ωνλ.οσα — 42. G: ‖ κο.νενκαιστχλοιωσ — XXXV ‖ παρχσ.ν — G: ‖ παραονειμημ̣πωιοσωιστυσ ‖ —

τίς ἔ[στι]ν ἐ[π]ιστήμη καὶ λανθ[ά]νουσα τελέω[ς] καὶ τοὺ[ς συλ]λογ[ί]ζ[εσθ]αι [καὶ τὰ δυσθε[ώ]ρη[τ]α δυναμένους [ὑπάρχουσ]α περ[ὶ] αὐ[τ]ούς. Οὐδὲ γὰρ οἷον ἐνίων τέ[χ]νας τινὰς οὐ παρ' ἄ[λ]λων ἀλλὰ δι' αὑτῶν ἀνα[γαγ]όντων ἔστιν αἰτιᾶσ[θ]αι. [Κ]ἀκεῖνοι γὰρ [ὑπ]ὸ μὲν ἑτέρων οἴδασιν [ο]ὐ διδα[χθ]έντας, [αὐ]τοὶ δέ τ[ι]νας ἔχουσιν εἰπεῖν καὶ συνοίδασιν ἑ[α]υτοῖς μεθόδο[υ]ς, ἐφ' ἃς ἐπέβα[ινο]ν ἐξ ἑα[υ]τῶν [κα]ὶ ἀφ' ὧν ἐπὶ τὰ κατ[ὰ] μέρος [π]ορε[ύονται, ἑ]κάτε[ρα] δὲ τούτους λέγε[ι]ν. Δ[ιόπ]ερ παιδε[ί]αι χορεύσαντες [οὐκ] ἂν ὑ]πονο[η]θείησαν, ἀλλ' „ἀγράμματοι — φησὶ[ν] Ἐ[πίκουρ]ος? — ἄνθρ[ω]ποι" καὶ ἀγροίκου[ς] φησὶν Ἕ[ρ]μαρχο[ς], λογικῆς [ο]ὔσης τῆς μα[θ]ήσεως τ . . . . πω [σιν]

: ‖ ξ.σ — 5. G: *λογ..ξνο.αιι.* ‖ — 6. G: *ανσθενρησ.α* ‖ *νουσ*[χ]*..απερ.αν.ουσου* ‖ — G: ‖ *νουσ*[ου]*..χαπερ* — 8. *ιν* — 9. N: ante *ἀλλὰ* suprascr. *μηδ* — 11. G: *λαιβ.* — 13. G: *λ.τειδ* ‖ — 14. G: *τενλσ* et *ερπειν* — 16. ‖ *δοι* — 18. N: *χορε.......τει.* ‖ — G: *νορθ......* 19. N: *τουσλει...ασ.οι* ‖ — G: *γουσλεγενσδσ.ερι* ‖ — *.αιδεαι* — G: ‖ *παιαρ.αι* — N: *σαν* ‖ — G: *χ..σαν* ‖ : *φησιαοει.αε.σοσαν* ‖ — 24. N: ‖ ...ερχο. — G: ‖ εμ *25. N: γω* ‖ —

εγ . ρησαν οὐδὲν? αλλ . . προενει
. . . οι δὲ διδαχθενε . . . θει
. . ο πιστικῶς λέγουσι . . . . . .
. . . . καλα . . . . ασα . ιν
α . να συνλο . . . ε . . . . . ινεοτι
λοα ὅτ[α]ν ολ . τ . δ[ι]α[φερ]όμε-
ν]οι χρ[ό]νου τ[ὴν ἱ]στορίαν ἀ-
ναλ]άβωσι κ[αὶ τὴ]ν [μελ]έτην,
α[ὐτο]κ[ρ]άτορ[ές] εἰσι τῶν πόλε-
ων· μαρτ[υ]ρεῖ δ' ὁ βίος, ο[ἷ]ς λέ-
γο[μ]εν ε . . θεν . . . . ω . . .
τ . . ον οὐ προσδ . ορ . . . . . ε ‖ . . . . . τσοπα-
ρα . λ . . . . . ν ‖ . . . . . ν πεοιτα . ρατ . . . η
. . . . λοις η δειτ . \γ . . . . . ‖ . . . . . ωσι τε
πο . . . . ο . μσ ‖ τεσ . . σωα — ‖ διδλ .
αναωιτσλ . . ια —

Col. XXXVI. Nihil fere legi potest praeter [π]αρελή-
λυθεν ὁ φιλόσοφος . . . . ἰδιωτῶν —
πρῶτ[ο]ν — [ἑκ]άστην προσλ[αβ]ὼν ἀρ . .
. . . λειπα τ[ῆ]ς πολει[τικῆ]ς πῶς — [οἱ] μὲν
[π]ερὶ Ναυσι[φάνη] φασὶν? (p : σιν . υφα)

Col. XXXVII. φο . . θεφ[. . . . . πρ]α[γ-
μάτων κ . . . νωναιτ . .
πόλε[μ]ον . . . . α . . . λπ . ρος ε[ἰ-
ρήνην καὶ τ . . . . . θη . . . παι

26. G: ανει . . . . οσλλι ‖ — Ceterum ενει ‖ γω ‖ σιν versu 26 et 25 margini altera manu adscripta esse puto — fortasse etiam οτι et ιν versu 30 et 29 — 29. G: καναρ — 30. N: ινεο . α ‖ — 31. G: δ . αιο . ομε ‖ — N: ‖ κ — 34. G: ‖ αχ . . κεατορστεισι — *36.* N: ‖ . . . ε . σκ — videtur ἐκεῖθεν — XXXVII, 2. G: ‖ ματαν — *3.* G: πολεγον —

τοῖς προγόṿ[οις] σλιτ . . να
δέδο[ḳ]ται ι . ν . . . . . ε . . η
καὶ π[ρο]σεχ . . . . ἡνι[ọχ]εύσ[α]ς? καὶ
πλ[ο]ύτου ποḷ[εμ]ήσας? . . εις
προσούσῃ δια[φ]ορᾷ [τὴν] φιλίαṿ
καὶ πᾶν ὅσον ị . . . ασασεν . αι
τῆς τωαυυ . . . . λαλ. [Φ̣]ανε-
ρὸν δήπου νạ . . . νο . . τοπ .
νοσ το . οιο . πθι . λ [π̣ολυ̣]ισ[τ̣ο-
ρίαν καὶ πολυγ[ρα]φία[ν . .]τη
. ετευκαλε . αλυ . . . . ην
. . . κει . . . ν . ιμσ [. δι]ωρισμ̣έ-
νας ἡμεῖν ηρο . . . . δια-
φέροντα εραημειασο . . . ωλ . .
οὐδὲ πραγματ̣ικω . . . . αε . .
. πọ . . α . προσομ . . . .
γιναντο [καṭ'] αὐτῶ[ṿ τῶν πραγ-
μάτω[ν] προ . . . . ν δ[ο]κουνγισ . . .
οὐδὲν προ[ῦ̣θ̣]έμ[ε̣θ̣]α καηοπ .
οὐδὲ τὸ πλε[ῖ]ον ε῀ο . . ον εἰ-
πεῖν εοτη [τ̣]εχνικ . ν [. . . ἔ-
χ[ει]ν αὐτοὺς ἀλλ' ị μ̣ . . . . .
προχειρ . υησ . α . . . .
α . . . . ησ . . . .
οασι . . . . χε . . . .

5. N: προσ — 6. G: ‖ δεδοισταν . . . λα . ηισ . . . η ‖ — 9. G: ιι = τὴν? — 12. G: δηπουγιι — 13. G: λη . γισιστ . ‖ — 14. : ‖ ναvκαιπολυπε . ρ . β . ν . τη ‖ — 15. N: ‖ αρ῀ . . ολλο . . λλọ — 6. N: ‖ . . . λεια . ιν — 18. τα (G πω) suprascr. — 20. G: ‖ . γα — 21. G: αυτωη — 22. N: ‖ ματοσ — G: ‖ ματω — (τοσ et ω suprascr.) — 23. N: προησ — G: προηοεμσοα — 24—27: τοῖμον εἰπεῖν ἔστιν τεχνικὸν μὴ ἔχειν αὐτοὺς . . . προχειρότης? — 29. N: ‖ . ασκ . . α — ἄσκησιν ἔχειν? —

πε . ιν δηπο . . . .
. . . εητọαιο . . . .
ως οὔτε . . εστι . σι . π . ω .
σχετ . ‾ι . . α . ο . ωρ . τλπ . .
τ . ο . . σεαποστ . . . . . τ . .
χο . ναγερ διάφ[ορ]α τοιμω
π . ολϑ . οταταιτοιαικει . .
τ . ρι . . καπ . ετιηρ . . . ωη .
εωσοτο . . . . δ' [ο]ὐϑεὶς φε . . . . .
καὶ διλπαοτωνασρι . . . . .
τατ . . . οημ[ά]των . . . .
τα . . . . τοτα . ομ . . . .

C. XXXVIII. Vix singula leguntur velut πλ[ε]ῖστον — ἔλεον? — εἴτε δι' ἀκοῆς? . . . τας ἢ καταγέλωτας ἐγεί[ρειν] — τρόποις — παρα[τ]ήρησις οὐδεμία τουπο . τσα γενή[σ]εταί τι τῶν . . . οτ . ημένων — εἰ μηδὲν ἕτ[ε]ρον προσδ[έ]ξασϑ[αι] — τέλος —

Col. XXXIX. ο . . . . ιαρχ . εϑ . γα . . . ελων
τ[ὸ] πείϑεσϑαι κ[αὶ] τ[ὸ π]ολλάκι[ς
τὰ συ[μ]φέροντα συμβεβουλευ-
κέναι καὶ τὸ φειλεῖσϑαι καὶ
τὸ δ[ίκ]αι[ο]ν εἶναι καὶ τὸ πλού-
σιον [ὑ]πάρχειν [ἢ π]τωιχὸν

31. N: ‖ λ . . εν . . . ιοσ — 32. G: ‖ εσ — 35. N: φα — 40. N: ‖ . . . επ — videtur ποημάτων vel simile — XXXIX, 2. N: ‖ . . π (superscr. εν) . . . . . αικ . τ (superscr. το) . . ολλακι (superscr. τον . . σα) . ‖ — G: ‖ τεπειϑεσϑλικιοτ . . . λλακι (superscr. ολ αιτο τομ οα) ‖ — Videtur totus versus inter v. 1 et 2 insertus esse — 6. N: στωικον (vel χον) —

καὶ τὸ ταπεινὸν ⟨ἢ⟩ λαμπρὸν ἢ καλὸν ἢ δύσμορφ[ο]ν ἢ τοιοῦτον ἔχειν ἢ τοιοῦτον ὄν[ομα π[ο]λλά[κ]ις ἢ λεπ[τὸ]ν ἢ β]ά[ν]αυ[σον] ὑπάρχειν [ἢ π]οιὸν ἢ [π]οιὸν ἱμάτι[ο]ν ἔχειν ἢ μυρία ἐπὶ μυρίο[ις] ἕ[τερ]α, περὶ ἃ τέχνην λέγει[ν] ἀποπληξία τις ἂν εἴη τε[λει]οτάτη, τευκτικωτέρου⟨ς⟩ οὐχ[ὶ ἔσ]εσ[θαι τ]οὺς πολ[ει]τικοὺς μᾶλλον τῶν ἄλλων. Πῶς γὰρ οὐκ ἤμελλον; Καὶ γ]ὰρ ἀεὶ [π]αραβάλλ[ο]νται, τοῖς δ]ὲ σπαν[ίο]ις [οὐ] πρ[όσ]οδος, κ]αὶ τυπτόμενο[ι] φέρουσι καὶ τ[ο]ύτωι νικῶσιν ἐνίοτε α[ὐ]τῶι. Πρὸς δ[ὲ] τούτοις ἱστορί]αν ἔχουσι πλείονα, κ[αθ' ἣν ἂν τις ἔ[χε]ιν δύνα[ι]το πα[ρ]ατ]ήρησιν. Οἱ δὲ ἐστερη[μένο]ι? τ[οῦ] χ[αρ]ίεντο[ς] δ[ιὰ τῆς ε]ἰρη[μένης] αἰτίας ε . . . υ γιηω . . . οιτωνο . καπω . . γ . αμθηλ . . λσιν . . . . . χ τ]έχνην [ἧτ]τον ἔχειν αὐτούς, δι' ἧ]ς ἐπιτυγχάνουσιν οι . .

10, 11. G: αεπο . νη ‖ . ιαλ — 20. N: πρ . . . δοσ . ‖ — G: προσχοδοσ — εὐπρόσοδοι? — 24. N: κ . στλ . ‖ — G: κλ . τι ‖ — 25. N: δυνατη . δια . ‖ — G: υνατοπα . α ‖ — 27. G: ‖ . υτ — N habet λ pro χ — 29. N: ‖ . . κ — 30. N: δ . . . . ‖ — 31. N: ‖ . ευ — G: ‖ . εχνηνγητον —

. . ησ\να . κ . ρ οὐδὲ ποιηματ . οὐ[δ]ὲ . . . . . α
. . πο . . . . ωσαον . . . συ
ε . . ηκ . . ην . . ἀλλ' ἐγὼ . . α
. . . καὶ τὴν [καθ'] ἡνδήπ[οτ]ε
π]α[ρατή]ρησ[ιν τ]ῶν ενα . . πρ .
. . . . . ων κ . . . . νο . . .
. εχσυ . να . . ασχουσαν ασ . .
. . . νεπι . . . .
. . . . καπο . ωσοπα

Col. XL. παραδι[δόασ]ιν . αι . . . . . .
λικὰς δε . . . . λιει . . .
ται καὶ τα[ῦτ']? οὔτ' ἔχουσιν
οὔτε δ[υ]νατὸν [γε]νέσ[θαι
προσελλα . . σανα . σ . . .
ρας ψι\α . . . πο . λλ . . . . .
τωνε . ο . . . .
μαι.

ουδεποιημ.⁓
33. N: ‖ . . π . δ . κ . ρ . λε . . . . ‖ — G: ‖ . . ησ\να . κι
ο . δεπαιη . αιτε
. ουλε . . . . . α . ‖ — 35. N: ‖ . ρικσ — 37. G: ρησπ — 39. N: ‖ . . . εν . . . . ε . . νασ — 41. N: δε pro απ — XL, 4. N: ‖ ουτεδινο-τον — G: ουτελινατο . . . νεσοιλ . ‖ — 5. G: ησαπα . . . τ . ‖ — 6. G: ‖ ρασφυ . α — videtur φυλακῆς aliqui casus — 8. G: ‖ μα —

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ

Hercul. voll. XI, coll. prior. 1—95.

Col. I. *περὶ τῶν φ]ύσει κα[ὶ κ̣]ατ' ἀλήθειαν] συμφερόντων ἡμῖν συ]ν̣εροῦσιν. Εἰκότως οὖ]ν ὁ τἀγαθὰ καὶ τὰ κ]ακὰ καὶ τὰ μεταξὺ τῇ] φύσει κατανε]νοηκὼς καὶ τὰ [π]οιητ]ικὰ τούτων πρ[ο]σεσκευ]ακὼς τά τε ἐμ πράξεσ]ιν καὶ τὰ κατὰ τὰς θεω̣]ρίας, ὃ μὲν ἀμφότερον] κατασκ[ε̣]υ[άζεσθαι δεῖ . . .*

Col. II. *περαίνεσθαι νομίζουσι, μηδ' ἂν που καὶ φιλοσοφίαν τὴν ἑαυτῶν δ[ύ̣ναμιν κ]αὶ τέχνην εἶναι. Ε]ἰ δ' ἐβούλοντο [μὲν τέ]χν[ην εἶναι, τὴν δ' [α̣ὐτ̣]ὴν [εἶπο]ν ἢ μόνην ἢ̣ μάλιστ' ἐν*

II, 2. N: || *σινηδαν* — G: || *σινηιδαν* —

χρήσ[ει, συν]ωνύμως
τῆι τ[ῶν Ἰσοκ]ρατικῶν
καὶ τ[ῶν ὁμοί]ων ἐκά-
λουν. [Συνῴ]κιζον γοῦν
ἐκείνη[ν τῷ ὅ]λωι γένε[ι
καὶ οὐχ[ὶ τ]ὸ Περιπα-
τητικὸ[ν ἢ] Στωικὴν
μόνον αἵρεσι]ν? οὐδ' ο . .

Col. III. πετουν, ἐὰν καλὴν νο-
μίζωσι τὴν καὶ συμ-
φερόντων κατὰ τὰς
δό[ξας πρ]αγμάτων
εἰσ[ηγητικ]ὴν καὶ ψυ-
χαγ[ω]γεῖ[ν ἐπισταμ]έ-
νη[ν τ]οὺς [ἀκο]ύον[τας,
ὅτι [καὶ τὰ π]ερὶ τῶν
κατὰ δ[όξαν σ]υμφε-
ρ]όντων [λεγό]μενα
μετάξ[ομεν] καὶ τῆι
ψυχαγωγί[αι τ]ὰ πα-
ραπλή[σι]α [το]ύτοις ἐ-
φαρμόσομ[ε]ν. Ἐκ πε-
ριττοῦ [δ' ἐστὶ] μάται-
ον πρὸς α[ὐτὸν] τὸν ὄ-
χλον ἀν[αφέρειν τοῦτο
κ]αὶ ταλα[ιπωρότατον?
οὔ]τως τ — ‖ . . . . . ην (G: ημ)

15. G: νστωικην ‖ . . . . ον — 17. G: φαινε ‖ — III, 3. ¦ φερονταν — 4. G: ω . αγματων ‖ — 6. G: ‖ χαπ . τε . . ο — 7. ουστωτον — 12. G: ναπα ‖ — 15. G: ‖ ριττονον — 18. G: αιταλη

Col. IV. ἡ καλ[ὴ φ]ράσις, εἶτ[α
τοῖς ἀεὶ συνεγγίζου-
σι τῶν ὁμοίως φιλο-
σοφούντων, τοῖς δὲ
ῥή]τορσι καὶ [μάλι]σ[τα
τ]οῖς σοφιστ[αῖς οὐ]δ' ἐ-
ξ] ἀπόπτ[ου]. Φ[α]νερὸν
δ' ἐστίν· ἂ[ν] τὴν ὡμοι-
ωμένην [τῆι] τὰ κυ-
ρ]ιώτατα σημανού-
σ]η καλή⟨ν⟩ τις ἡγῆται,
τὴν τοῦ σοφοῦ καὶ
φ]ιλοσόφο[υ οὐ τ]άξει
δευτέραν [ὥσ]περ?
ητ . . . . ου

l. V. τὰ συμφέ]|ροντα καὶ παρατετη-
ρη[κ]ὼς τὰ πείθοντα
δηλοῖ, καθ' ὃν τρόπον
αἰσθ[έ]σθαι τε δύναιν-
τ' [ἂν τἀληθὲς οὔτ' ἀπ-
α]τ[ᾶ]σθ[αι ἐκ τοῦ] σο-
φισ[τι]κὸν [τὸ ἀφομ]οί-
ωμα καὶ καθ[ά]περ εἴ-
δωλον ἐκ[είνων] εἶ-
ναι μακρ[ῶι] τ[ιν]ι κα-
θαπερεὶ σαρκ[ὶ δι]αφέ-

IV, 1, 2. G: ‖ κειανευδ . | ιμονιαν ‖ κασαειισυν | σθαικαιτα ‖ .eva pars nostrae paginae cum dextra alienae contaminata t — 9. N: ‖ ωμενηνγ — 11. N: ‖ . ηίκαλ⊦ . τισ — 13. N: ξει ‖ — V, 5. G: ‖ τ . . π — 6. G: \ σθ . σ —

ρον. [Μιμ]εῖσ[θ]α[ι] δὲ τὰ πράγματ[α μ]ὲν φωναῖς ο[ὐ] δυν[ατ]όν ἐστιν, ἤχους [δέ τι]νας καὶ ψόφους, ἀ[φεστῶ]τα πόρρωθεν [καὶ ταύ]τῃ [ἐπ]α[κ]ο[ύ]οντ[α] εἰ [μὴ] κατ'] ὀλίγων [φ]ων[ῶν κ]ατὰ] παντέλ[ειαν οὐ ῥ]ᾴι--δι]ον· ουο --

Col. VI. ταῦτ', ἐὰν μὴ συνεχίζῃ μιμουμένωι. ʽΡήτωρ δ[ὲ] καὶ πᾶς συγγραφεὺς τούτ]ων οὐκ ἔστα[ι ἔμπειρος. Οὐ] μέντοι κατὰ μὲν τὸ]ν καλὸν ἢ τὸ]ν [σεμνὸν] λόγον οἷον τὸ[ν Ἰσοκ]ράτους καὶ τῶν ὁ[μοί]ων ἢ τὸν Δημοσθένους καὶ τῶν ἀναλό[γω]ν ο[ὐ]δενὸς οὔτε π[ρὸ]ς [ἀκ]οὴν ἐπ]α[ι]σθησ[όμεθ' ὁμοιώματος, ο[ὔ]τε πρὸς διάνοιαν χ[ρωμένους θεωροῦμεν [αὐτούς. Διό-

17. N et G: πώρρωθεν, ut saepius — G: ρησ ‖ — N: τ — 18—20. G: ‖ . ασο . οντ . ειανκα (N: νκα) ‖ . ολπων . ωνσ . . . . παντελιθη . . . κι ‖ . . ονουο — VI, 4. G: οωνουκ — ψόφων

περ οὐδὲ [τὸν περὶ τῶν λίθων εἰς τ[ὸ τοιοῦτο παραλαμβά[νοντες λόγο]ν ἢ τὸν ὑπ[ὸ τῶν τε]χνογρά[φων . . . . . ‖ . . νες καὶ

Col. VII. ὥσ]‖περ οὐδὲ τοῖς ὑπ' ἐνίων θαυμαζομένοις λίθοις. Οὐδὲ γὰρ ἔκκειται ζημία τις οὐδ' ἄλλη δυσχ[ρη]στία το[ῖς μὴ χρωμένοις. Ἔ[πειτ' εἰ μὲν μηδὲ εἷς ἦν φ[υσικῶς καλ[ὸ]ς λόγος, ἴσως ἂν ἦ[ν] ἀναγκαῖον ἀγαπᾶ[ν τὸ]ν κατὰ θέμα· νῦν δ' ὑπάρχοντος, ἄθλιον τὸ παριέντας αὐτὸν [ἐ]π' ἐκεῖνον καταντ[ᾶ]ν. Καὶ δὴ γὰρ οὔτε πα[ρὰ] πᾶσιν ἰσχύει τὸ θ[εμ]ατικὸν οὔτε παρὰ [τοῖ]ς αὐ[τοῖς ταὐτὸν οὔτ' ἐπὶ τι[νῶν λόγων, ἀλλ' οἱ μ[ὲν τὴν Ἰ]σοκράτους, ο[ἱ δὲ τὴν Θ]ουκυδίδ[ου λέξιν ζηλ]οῦσ[ιν], ἣν ο . . ητ . . . .

17. N: *ουδεγ* — G: *ουδει* — VII. v. 22 conicias οἱ ῥήτορες — *v. 23, 24. apparet:* ‖ . ττ . . δαν . κατ . . . . ‖ . . . νπα . . . αν —

Col. VIII. *ἑκά]||τερον, ὅτι τοῦ Κλειταρχείου. Πρὸς τίνας οὖν ἀνθρ[ώ]πους ἁρμοσώμεθα καὶ ταῦτα τηλικούτο[υ π]όνου προσόντ[ος, εἰ μ]ὴ νὴ Δία πά[ντας ἐ]κπονήσομεν τοὺς [π]αρ' ἑκάστοις καὶ κατὰ χ[ρ]όνους εὐημεροῦντας; Οὐ μὴν οὐδ' ἐκεῖν' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τοῖς γε ῥήτορσιν αὐτοῖς ἕν τι γένος λόγ[ο]υ καλὸν τεθεμάτιστ[αι] καὶ μεταδιώκεται· [μᾶλ]λον γὰρ ἐν τούτοι[ς ἢ τ]οῖς πολλοῖς τὰς διαφόρου[ς εὐαρεστίας κατοψόμεθα· Καίτοι πρόχειρον γ' ἦν λέγειν [οὐ]θ' ὑπὸ τῶν [τεχ]ν[ιτῶν ἐπαι[νεῖσθ]αι προσαγ....||.......ῥητορι-*

Col. IX. *τοῖς αὐ]||τοῖς κα[τ]ακολουθεῖν ἀλλὰ [καὶ δ]ια[φόρ]ους θε[μ]α[τί]ζειν μᾶλλον, ὃ καὶ δ[ὴ] ποιοῦ[σι, τ]οὺς μέντ[οι] πλε[ίστους μικ-*

VIII, 5. G: || οντοδσ — 17. N: *τουτω* — **subscriptus est** *huic paginae* numerus ρλζ'.

τοὺς [ὑπ]ο[γρ]άφ[ε̣ιν μ]έν,
ἄ[λ̣λ]ους δὲ ἄλλον, τὸ
δ' ἀνάλογον ποιεῖν κα[ὶ
τοὺς λοιποὺ[ς] τῶ[ν] λ[ό-
γωι χρωμένω[ν· λ]έ[ξεις δὲ
καλὰς ἂν ἔχοιμεν, ε[ἰ μὴ
καὶ σπάνιον οὕτως [τὸ]ν
καλὸν λόγον ἀπολεί-
ποιμεν. Ἰσοκράτει [γ]ὰ[ρ
ἢ παντά[π]ασιν οὐδεὶς
ἢ δύ' ἢ τρ[εῖς] ὁμοιοτ[ρό-
πως διε[τέ̣]θησ̣[αν μόνον,
τινὲς δέ [φ]ασι μη[δ' αὐ-
τοῦ τὸ[ν λό]γον Ἰσ[οκρά-
τους ὅμο[ι]ον [ἐ̣]μ̣ [π̣ᾶσι
γεγονέν[α]ι τοῖς σ[υγ-
γράμ[μασιν̣] λ̣ . σ̣ . . . δ ‖ με

Col. X. ἀ] ¦ πίστων μᾶλλον ὄν-
τω[ν] ἢ γραμματικοὶ καὶ
φ[ι]λ[ό]σοφοι περὶ τῶν ὁ-
μοί]ων συνγεγ[ρα̣]φό[τ̣ες
οὐδ]ὲ συμπεφωνη[κ̣]ό-
τες πᾶσιν ἢ τοῖς πλ]είσ-
τοις [τῶν π]α[ρακει]μέ-
νων [το]ύς τε λόγους
ἀπ[λῶς συ]νάπ[τ]ο[ντ]ες
οὐ κ]ατὰ [τ̣ὰς] τεχνολ[ογί-
ας κατ̣αγελαστοτ[ά-

IX, 6. N: αφισ . . . εν ‖ — 23—25. G: ν ‖ τ . . . . νουε̣υπ . τι-ν ‖ . . . . ιμενων̣ . . . . . η ‖ —

τους [ἐ]γδεδωκότ[ες.
Ἡμεῖ[ς] μὲν οὖν ὅπω[ς
ἂν ἐκπεριέλθωμε[ν
ὀρθ]ῶς [π]ᾶν, ὃ δύναται
ῥηθ]ῆν[αι], καὶ διειλό-
με]θ[α κα]ὶ πρὸς ἕκασ-
το[ν ἀπη]ντήσαμεν
τὸν [τρό]πον τοῦτον.
Ἐκεῖν[ο] δ' ἐοίκασιν
τῆι [τ]ε [πλε]ίστηι φο-
ρᾶ[ι καλλ]ω[πίζεσ]θαι
κ[α]ὶ και[νοτ]ομο[ῦντες, ὅ-
π]ερ . . . . οθηται

Col. XI. τροπικῶ[ς καὶ] πεπ[ρημέ-
νω]ς, ἐν δὲ [τῇ π]ροφο[ρᾷ
. . . . νε῀ . . . αν πα . .
. . . . σι[. . Π]ερὶ μὲν
οὖ]ν τῆς [Ἑλ]ληνικῆς
ἑρ]μηνείας, ἣν οἱ μὲ[ν
συνά]γουσιν ἐν τῶι τὰς
ἐθν]ικάς τε φυλάτ-
τειν ἰδιότητας κἂν
τῶι μὴ σολοικίζειν —
ο]ἱ δὲ βαρβαρίζειν, οἱ
δὲ καὶ τὸ τὰς ἐθνικὰς
μὴ τηρεῖν σολοικί-
ζειν καλοῦσιν, ἄλλοι

18. N: || τω — XI, 1, 2. N: || τροπικω . . . πεπρ . . || λ . ͻc, fortasse *πρεπόντως* — v. 3, 4 nimis multa dantur veluti **οὐθὲν ἔδοξαν** *παραδεδωκέναι* — 8. ἐθνικὰς Rabe —

δὲ τοῦ βαρβαρίζειν τὸ [δα]σύνειν ἢ ψιλοῦν ἢ ταῖ]ς προσῳδίαις ἑ[τέ]ρως τῆς συνηθείας ἐκφέρειν διαφέρειν νομ[ίζο]υσιν — οὐκ εὔκ[αι]ρο[ν ἐ]πὶ [μ]ὲν τοῦ παρ[όντος παρεμ]βάλλειν τι, ἀλλ' ἱκα]νὸν λέγειν vel sim.

Col. XII. *τοὺς]‖ πλείσ[τους] ἐκ πά[ντ]ων τῶν β[υβλί]ων π[αρατ]εθε]ικέ[ναι] σολοι[κι]σμο]ὺς [τοὺς σ]οφι[στάς. Διέτα[ξα γο]ῦν τ[ὸ κε]φάλαι]ον [τοῦτ]ο ὕσ[τερον. Ο[ὐ] μὴν ἀλλὰ τέχν[η]ν ο[ὐ]κ ἔχει τὸ το[ι]οῦτο τῆς φράσεως εἶδος, ο[ἷ]αν δ' οὗτοι θέλουσι, κἀκ τῶν ἄλλων μαθημάτων οὐκ ὀλίγοι παραδεδώκασι. Συλ[λή]βδην δ' εἰπεῖν περ[ὶ ἁ]πάντων τὸ μὲν μέσως ἐν αὐτοῖς ἀνασ[τρ]έφ]εσθαι καὶ περὶ πολλ[οὺ]ς ἰδεῖν ἔστι τῶν φιλοσόφων, μᾶλλον δὲ καὶ*

21. N et G: *νεντουπα* ‖ — XII, 6. N: *ουσ* . . . . ‖ — 9. N: *ο . . αν* ‖ *suprascr.*: *ειλον* . —

τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὴν παιδείαν [ἀ]νεστραμμέν]ων, εἰ μὴ νὴ Δία κ]αὶ τῶν ἄ[λ]λων [ἁπάντων, οὐχ [ὅ]τι μ[ό̣ν]ους τοὺς [ῥήτ]ορας [εἶν]αι τε[χνικοὺς vel τελείους . . . .

Col. XIII. . . . . τινων . . . . . .
μ̣ . . . φθονω . . (εισ) . .
τ̇ . . . ων τα . (νοσα) . .
τ . . πολλ[η̣] . (ντ) . . . .
. . . τος εξ . . . . . .
νου τι φιλη[δές, καὶ φιλοσόφου κα[ὶ] οὐ[κ ὀλίγων ταὐτὸν πορ[ιζ]ομένων ἴδιον εὑρήσει, καθάπερ ἐν τοῖς περὶ λέξεως ἀποδίδομεν ἐξεργαστικῶ[ς· τα̣ῦ̣τ̣]ὰ δὲ καὶ νῦν κεφα̣λα[ι]ωδῶς ὑπομνήσομεν.

Εὐθέως γὰρ ἀσ[ά]φεια τὶς μὲν ἐπιτηδ[ε]υματικῶς γίνετα[ι], τὶς δ' ἀνεπιτηδεύτως· ἐπιτηδευματικῶς μέν, ὅταν μηθ[ὲ]ν ἀγαθόν τις εἰδὼς κ[α]ὶ λέ̣-

XIII, 2—4 uncis inclusi, quae G in schedula addit —

γω]ν ἐπικρύπ[τῃ τοῦ-
το] δι[ὰ τ]ῆς ἀ[σαφείας, ἵ-
να] δ[όξ]ηι τι χ[ρήσιμον
γράφειν] καὶ [λέ]γειν . .
. . . . οσολο .

Col. XIV. τιλεν . . ς κακοπαθε[ῖν
κα[ὶ] π[εριι]στάμενος ἀντι-
γραφὰς καὶ διὰ τὸ πολύ-
χους θέλειν φαίνεσθαι
π]ολλὰς ποιούμενος
π]αρεκβάσεις καὶ διὰ
β]ούλησιν ἐμφάσεως
τοῦ ποιητικοῦ καὶ τρο-
πικοῦ κα[ὶ τ]ῆς ἀνακε-
χωρηκυί[ας] ἱστορίας ἐμ-
πείρου κα[ὶ τ]οῦ φιλαρ-
χαίου κατ[ακ]όρως τοῖς
ἀπὸ τούτ[ων] χρ[ώμ]ε-
ν]ος καὶ δ[ι' ἐπ]ιθ[υμία]ν
το]ῦ δοκε[ῖν] ἀ[κριβολ]ό-
γος?] εἶν[αι . . . .] λ . . . . ν

Col. XV. . . . . γράφων ὁτι-
δήποτε νομισθέν-
τας σολοικισμούς, ὧν
π]ερικλινομένων ἀ-
νάγκη πολλὰ μηδ' εἰς

23. N: ησκ — κατασκευῆς? — 24. It. rest. — XIV, 1—5: ‖ . νκαι — ‖ . κυν — ‖ των . κ — ‖ ἀπελε — ‖ τουλ . τ — 20. N et G: αχ . . . . ο ‖ — XV. Huic pag. respondet XI[a] fol. 170. fr. 8.

σύνεσιν ὅλως ἔρχεσθαι τοῖς ἀκούουσι· καὶ διά τινας ἄλλας αἰτίας ἐπὶ τούτων πλείους, ἃς οὐκ ἀναγκαῖον ἐπεξιέναι πάσας ὑποδεδειγμένου τοῦ γένους· ἐκεῖνο δὲ λέγειν, ὅτι μόνος ὁ νοούμενος ἰδίως σοφὸς εἰλικρινῶς καὶ ἀμεταπτώτ]ως [κ]αθαρός ἐστ[ι τ]ῶν το̣]ιού[ṭω]ν κακιῶ[ν καὶ ὀλί]γα κα[τὰ λ]όγ[ọ]ν τῶν π]ρὸς αὐ[τὸν σ]ύνεγγυς ὄ]ν[των] καṭ.....ον. ‖ .....εν

Col. XVI. ... ịν .... ṿαιδ .. α. τινω [σύ]στημα [π̣αρέ[χ]ειν ἑκάστων ὑποδεδειχώς. Ἄνευ δὲ ἐπιτηδεύσεως ἀσάφεια γίνεται παρὰ τὸ μὴ κρατεῖν τῶν πραγμάτων ἢ μὴ διειλημμένως, ἢ παρὰ τὸ μὴ φιληδεῖν ⟨ἢ⟩ μὴ προσκαρτερεῖν τῆι περιωδευ-

Initio versuum 1—4 apparet: ‖ ὅτι κα̣ — ‖ εν⁻... ‖ ηθε — ‖ — *v. 5.* fortasse ἀναίδεια latet. — 7. N et G: ‖ ρευειν —

μένηι προφορᾶι καὶ
γραφῆι, καὶ κοινῶς τε
παρὰ τὸ μὴ καλῶς ἑλ-
ληνίζειν ἐπίστασθαι —
καὶ γὰρ σολοικισμοὶ
ποιοὶ καὶ βαρβαρισ-
μοὶ πολλὴν ἀσάφειαν
ἐν τοῖς λόγοις ἀποτε-
λοῦσι — καὶ παρὰ τὸ συμ-
φ[ανῆ] τὰ ῥήματα τοῖ[ς
πρά[γμ]α[σιν ν]ομίζειν
εἶ[ναι . . . . μ]ήτε τὰ . ‖ . . . . ακρ

Col. XVII. 7 ὅτι δ' αἱ μὲν κατ' ἐνάρ-
γειαν, αἱ δὲ κατὰ δό-
ξαν τίθενται[ι], καὶ
τινὲς μὲν προςδιδάσ-
κουσιν ἔνια, τινὲς δ' ο[ὔ,
καὶ τινὲς μὲν ἐπ' οὐ-
θὲν ψεῦδος καταφέ-
ρουσιν, τινὲς δὲ κα-
ταφέρουσι, καὶ πα-
ρὰ τὸ [μὴ γ]ινώσκειν
ὅλω[ς, δι]ὰ τίνας αἰτί-
ας ἀντιμεταληπτέ-
ον λέξεις ἀντὶ λέ-
ξεων καὶ τακτέον

27. ητστα. ‖ — v. 29, 30 apparent τε . . . ‖ . αισε . ηεχασμσ . . videtur: μήτε ἐν ταῖς ἐστοχασμέναις ‖ [π]λειόνων — XVII, v. 6: εν . . . . . νονσ . . . ‖ — v. 17–25 = XI² fol. 173. fr. 12.

οὔ]τως ἀλλ' οὐχ οὕτως, μ[η]δ[ὲ π]ῶς μοχθηρ]ὸν τὸ λέγειν ἕτερον ἕτερον καὶ πῶς οὐ μ[οχ]θηρόν, μ[η]δ[ὲ] τί τ[ῶ̣ν ὀν]ομασιῶ[ν] δ[ια]φ[έρ]ε[ιν ὀνομασ]ίας . . . π̣

Col. XVIII. καθόλου τὰς ἄλλας διαφοράς, ὧν ἔκθεσ[ιν ἐν τοῖς περὶ τούτων ποιούμεθα λόγοις.

Πρὸς δὲ τούτοις, ἃ καὶ παρά τισι τῶν τεχνογράφων κατακεχώρισται, διὰ τὸ καταπυκνοῦν τοῖς ὑπερβατοῖς οὐκ οὔσης ἀνάγκης χρησιμεύειν ὑπολαμβάνοντας, ἂν δὲ ἀναγκ̣αῖον ἦι χρῆσθα[ι], μὴ βραχύτατον ὡς μάλιστα τὸν λόγον] ποιεῖν καὶ τὸ[ν σύ]νδε[σμον μὴ διὰ [βραχέ]ων ἀ[ν̣]ταπο-

Quae desunt v. 21—23, fragmento explentur — **XVIII**, v. 1—6 apparent: ‖ . . . *ωσ* . . *των πλ* . . . . ‖ . . . *τι* . . *μηδὲ δ* . . . . ‖ . . . *ε*. *π̣*. *οφο* . . . . ‖ . . . . . . *ται* . *εδ* . . . . . ‖ . *ωνπλε* . *σετ* . . . . ‖ *λαιδ*. ˉ. . ˉ*ικ* . . . . ‖ — 22. pro λόγον aliquid exquisitius quaerendum est — G: ‖ *αμ* vel ‖ αλλ —

δι]δόν[αι] κα[ὶ . . . . .]ασ . ακ . . . . . ρω .. ους ‖ . υ . . νο . . .

Col. XIX. . . ṿη[. . . . τῶν φρ]ά[σεων ταῖς [κα]θωμι[λ̣ημέναις χ[ρ]ῆσθαι μετὰ τοῦ πρέποντ[ο̣]ς, καὶ μήτ' ἀκύρως μήτ[ε] καθολικῶς μήτε κοινῶς ἀλλὰ ῥητῶς ἐκφέρειν. Τὰ δὲ πράγμαθ' ὅτ[ι τὰ μὲν ἀλλήλοις ὁμοίωται, τὰ δὲ διαφέρει, καὶ τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δ' ἧττον, τὰ δ' ὁμο[ί]ωται καὶ διαφέρει κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο κ[ατὰ συμβεβηκός, καὶ [τὰ μέν ἐστιν ἐναρ[γ]ῆ τελέως, τὰ [δ']ὡς [ἐκ συλλογισμοῦ, δ[ῆλον, ὅτι οὐδ' ὅλως ἐκτ[εθείκασιν. Τὰς [δὲ ν]οήσ[εις ὅτι τὰς μὲν [ἀ]πὸ τῆς μ̣ . . . . . . ‖ . ει . . . τησ

---

initio v. 1—3 apparent: ‖ . ‐ησθαι . . . . ‖ . . νε . . . . ‖ . λ̣όγου̣

οὕ]τως ἀλλ' οὐχ οὕτως,
μ[η]δ[ὲ π]ῶς μοχθη-
ρ]ὸν τὸ λέγειν ἕτερον
ἕτερον καὶ πῶς οὐ
μ[οχ]θηρόν, μ[η]δ[ὲ] τί
τ[ῶ̣ν ὀν]ομασιῶ[ν] δ[ια]φ[έ-
ρ]ε[ιν ὀνομασ]ίας . . . π̣

Col. XVIII. καθόλου τὰς ἄλλας
διαφοράς, ὧν ἔκθεσ[ιν
ἐν τοῖς περὶ τούτων
ποιούμεθα λόγοις.
Πρὸς δὲ τούτοις, ἃ καὶ
παρά τισι τῶν τεχνο-
γράφων κατακεχώ-
ρισται, διὰ τὸ κατα-
πυκνοῦν τοῖς ὑπερ-
βατοῖς οὐκ οὔσης ἀ-
νάγκης χρησιμεύ-
ειν ὑπολαμβάνοντας,
ἂν δὲ ἀναγκ̣αῖον ἦι
χ̣ρῆσθα[ι], μὴ βραχύτα-
τον ὡς μάλιστα τὸν
λόγον] ποιεῖν καὶ
τὸ[ν σύ]νδε[σμον μὴ
διὰ [βραχέ]ων ἀ[ν̣]ταπο-

Quae desunt v. 21—23, fragmento explentur — XVIII, v. 1—6 apparent: ‖ . . . ωσ . . των πλ . . . . ‖ . . . τι . . μηδὲ δ . . . . ‖ . . . ε . α . οφο . . . . ‖ . . . . . . ται . εδ . . . . . ‖ . ωνπλε . σετ . . . . ‖ λαιδ . ‾ ‾ιχ . . . . ‖ — 22. pro λόγον aliquid exquisitius quaerendum est — G: ‖ αμ vel ‖ αλλ —

δι]δόν[αι] κα[ὶ . . . . .]ασ . ακ . . . . . ρω .. ους ‖ . υ . . νο . . .

Col. XIX. . . ν̣η[. . . . τῶν φρ]ά[σεων ταῖς [κα]θωμ̣ι[λ̣ημέναις χ[ρ]ῆσθαι μετὰ τοῦ πρέποντ[ο̣]ς, καὶ μήτ' ἀκύρως μήτ[ε] καθολικῶς μήτε κοινῶς ἀλλὰ ῥητῶς ἐκφέρειν.

Τὰ δὲ πράγμαθ' ὅτ[ι τὰ μὲν ἀλλήλοις ὁμοίωται, τὰ δὲ διαφέρει, καὶ τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δ' ἧττον, τὰ δ' ὁμο[ί]ωται καὶ διαφέρει κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο κ[ατὰ συμβεβηκός, καὶ [τὰ μέν ἐστιν ἐναρ[γ]ῆ τελέως, τὰ [δ']ὡς [ἐκ συλλογισμοῦ, δ[ῆλον, ὅτι οὐδ' ὅλως ἐκτ[εθείκασιν.

Τὰς [δὲ ν]οήσ[εις ὅτι τὰς μὲν [ἀ]πὸ τῆς μ̣ . . . . . . ‖ . ει . . . τησ

initio v. 1—3 apparent: ‖ . ῾ησθαι . . . . ‖ . . νε . . . . ‖ . λ̣όγου

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Hercul. voll. XI, coll. prior. p. II, fol. 1—47.

{ . . *τινὰς μὲν εὑρίσκομεν οὐκ ἀποδοκιμάζοντας ἐν τῇ προ-* }

Col. I. *φορ[ᾶι] καὶ κακόρυ[θμα] κα[ὶ ἄ-*
μετρα, [τ]ινὰς δὲ ταῦθ' ὑπ[ά-
γ]οντα[ς] ἐκλο[γῇ τῶν ὀνο-
μάτων, ἣν κατασκ[ευ]ῆ[ς] εἶ-
δος ἐκτ[ίθε]ντα[ι]. [Πλὴ]ν ὅ-
πως [δήπ]οτ[ε] λέ[γουσ]ιν
ἅπαν[τα τ]αῦτα, [μ]ὴ [δι]αφε-
ρώμεθα. Λέγ[ω]μεν δέ, [ὅ-
τι [τῶν] μὲν ῥητορικῶν [σο-
φισ]τῶν οἱ μέγιστοι τοῖς ὁ-
μο]ι[ο]τελεύτοις καὶ ὁ[μ]ο[ι-
οπτώτ]οις καὶ ὁμοιο[κατάρκ-
τοις] ἀ[πρεπ]έστατα φαίν[ο]ν-
ται πεπ]λα[νη]μένοι καὶ ο[ὐδα-
μῶς οὐ]δὲ ὀνομάτων [ἐ]ν
τῇ προφορ]ᾶι πολλὴν ἐμμέ-
λειαν πε]ποηκότε[ς]. Οἱ δὲ [γε-
γονότες] τότε καὶ μάλιστα

3. ‖ *τοντα . εκγλοι* — 5. *γ . . νο* ‖ — 9. *μην* pro *μέν* — 11. ‖ . *ο* . *ιστελευτοισ* — 12. *ομοιο σ* . . . ‖ — 13. ‖ . . . *ατ* . ⁻ . *εστατα* — 14. *ante καὶ* unius litterae lacuna patet —

τῶν ἀγαθ]ῶν [συ]γγραφέων
οἱ πολλοὶ δοκοῦσ]ιν ἑκάτε-
ρον καθό]λ[ου διαπ]εφε[υ-
γέναι καὶ] τ[ὸ κα]τὰ-φύ[σιν
ὂν εὔσχημ]ον [καὶ] αὐτὸ μό-
νον τὸ καλὸν ἐπιτηδ]εύσ[αν-
τες . . . .]αι . πε .

Col. II. μ . . . ν οὐδὲ [ἀσχ]ημονήσαν-
τες. Σύμπτω[σ]ις δ[ὲ φ]ωνη-
έν[των] ἐστὶ μὲν [ὑπόψ]υ[χ]ρο[ς,
ἡ δ' οὐκ ἄκαιρος. Οὐ [μὴ]ν οὗτοί
γε διειλήφασιν [ἕκαστον ἀλ-
λὰ [π]ρὸς τὴν τῆ[ς ἀκοῆς] ἡ-
δονὴν καὶ ἀηδ[ίαν ἀ]να[φ]έ-
ρου[σιν], ὡς καὶ τὴν [τῶν] κ[α-
κορύθ[μω]ν ὀνομ[άτ]ων
εὐ[θὺς ἂν] κ[ρί]νοιμ[εν, εἰ] καὶ
π . . . υσιτ . τειχ . . . . . .
τὰ πλ]εῖστα συν . . . . . . υ-
. . ων [εἶ]ναι· καὶ π[ῶς πάλι]ν
τις ἂν εἴπειεν κα[κῶς τοὺς ἐ-
παιν[οῦ]ντας αὐτό [γε τὸ τὰ
ἔ[πη] ὡς μαλα[κῶτατ]α [πρ]ὸς
τὴν ἀκοὴν ποιο[ῦντας, . . .
τ . . ι τῆς ἀκοῆς [βαιὰν πρ]ο[σφέ-
ρεσθαι τέρψιν ὀνει[διζο-
μένης οὕτω π[ερι]εγίν[ε]το
τῆι ποιητικῆι συν[επιλαβέ-

3. velut ἀδιάφορος — 4. μὴν vidit Buecheler — 10. ‖ ευσ . .
. ι . κ . . νσιμ — 16. ‖ ευτ — 18. ακοησρ — ῥᾷον?

σ]θαι τῆς ἐπιτυχ[ί]ας δυναμένης. [Π]ῶς δ' ἐ[κα]τέρων τούτ]ων καὶ πολὺ [φα]σιν ἧτ]τον . . αι δ . . . . ην ε . .

Col. III. τῶν δυσκ[ολίαν μὲ]ν ἐν τῆι προ[φο]ρᾷ κατ[ασκ]ευαζόντων, ὄχλησιν [δ' ἀ]κοῆς οὐκ εἰσ]φερόντων; Εἰ δ' οὖν ἔχει τι περιττὸν ἢ τῶν εἰρημένων [ὑπ'] α[ὐ]τῶν φυλακὴ καὶ [ὑπὸ ἄλ]λων, οὐ μόνον τῶ[ν] ῥητό[ρω]ν, καὶ παρῆν πάθη καὶ [ἤθη καὶ ὅσα καὶ ἐγκ]ατασ[κεύου λόγου τά[ττουσιν εἴδη, ὃν φιλοκατάσκε[υον ἐπον]ο[μάζουσιν, [θαυμάζω, εἰ μήτ' ἐσχημά[τιστ]α[ι ἱκ]αν[ῶς] φ[ράσι]ς ἐκ τῆς πανδ[ή]μ[ο]υ, [μ]ήτε πά[νδ]ημ[ος δυ]νήσ[εταί τι]ς εἰς τὸ φιλο[κ]ατάσ[κε]υ[ο]ν μεταστ[ῆναι. Δι]α[ιροῦντα]ι δὲ αὐτὴ[ν] ε[ἰς] εἴδη [τρία τ]ρόπον σχ[ῆ]μα [πλάσμα· τρόπον μ[ὲν] οἷ[ον] με[ταφορ]ὰν ἀλληγορίαν [πᾶ]ν τὸ τοιοῦ[το, σ]χ[ῆ]μα δ[ὲ] τὸ πε-

7. καιπ — 9. καιν — 14. φιλι . σεκ ‖ — 17. νην . . . | — 18. διαιροῦνται Buech. — 19. επειδη, εἰς Buech.

ῥιόδοις [κ]αὶ κώλοι[ς] ḳαὶ κόμ-μ]ασιν καὶ ταῖ[ς τούτω]ν

Col. IV. π]λοκαῖ[ς] καὶ ποιό[ṭησι] δια-λα]μβάν[ον, π]λάσμα δὲ τὸ ἁδ]ρο[γρα]φίαν [ἔχο]ν [ἢ] ἰ̣σχνότ[η-τα [ἢ] μ[έγεθος ἢ] γλαφυ-ρό[τητα. Εὔηθ]ες δὲ [π̣λ̣]άσ-μα λ]έγειν [πᾶν τὸ] π̣αρ[α̣βαῖ-ν]ο[ν] ε[ὐφρ]άδ[ειαν] τ . ν . . . . λ ., ῥητοροπρ[ε̣π̣ὲς] δ' ἂν που . . . ενα . . . . . λι . νο . . λ . . . . ὅτι [οὐ μά-λι]στ' [ε̣]ὐφράδ[ει]α κό[μμα-σι κ]αὶ κώλο[ις] ὡ[ρισμένη ἀλλ' ἁπλ]ῶς ἀποδ[ίδ]οται [κα-τ[ὰ] κ[όμ]μ[α, ὥ]στε [δέξα̣]σθαι τὸ εὐφραδ]ὲς ἀντὶ τῆς ἐν ταῖς κα[τασκ]ευαῖς ἀρετῆς καὶ τοῦ τ[ρο]π[ικοῦ, καὶ] κατα[σκε]υ-ὴν] μόν[ο̣ν] σ[υμ]βιβάσ[αι] τ[ῆ]ς π̣α̣ν̣]δ[ή]μ[ου λ]έξεως ποιο . . . . . ω̣]ν[. ἀ̣]ρε[ṭ]ῶν . . βιβα- . . . . . . τους παρὰ ποιη-ταῖς ὡς Ὁμή[ρ]ω[ι καὶ π̣]αρ' Εὐριπίδ[ηι] καὶ πο[λλο]ῖς ἄλλ[οις καὶ δὴ π̣]α[ρὰ] τοῖς πεζῶς δ[ιειλεγ]μέν[ο]ις

2. Sententia *διαλαμβανόμενον* flagitare videtur, spatium [...]xime trium litterarum est — 3. 4. ‖ . . ρο . . φιαν . . ν . τ̣εχ̣ . [...]ι ‖ τα . μ . . . . \͜ γλαφυ ‖ — 5. σύνηθες It. — 7. ‖ ο . γε — [...]ν *γ' ἀφελῆ?* — 8. *ρητοροπρσ̣ι̣* — 11. ουφραδ . . α —

ἢ μ[ὴ θε]ωρῆται τοῖς ἀκο[ύ-
9, 10 ουσι[ν] ἢ μὴ τὰ τọ.κ.σ..‖\σ [ἀλλ]ηγο[ρ]ί[ας? —
|
16 κατανοεῖν . . . .
πραγμάτων . . . .
μ]εταφ[ορ]ὰς . ε . . . αλ̣ . σ̣ .
. . . . ε . ˜αι [φαί]ν[ε]ται? . .
20 μη κα . . δη . . . τι . α[. π]ρὸς
. . τ . . . . [εἰς ἑτέ-
ραν [διάν]ọια[ṿ] ἀπάγε[ιν,?
πολλάκις δὲ καὶ τὴ[ν ἐν-
αντ[ι]ω[τά̣]τη[ν] πλείστας
25 ἐ[ṿ τοῖς πρά]γμασιν ὁμ[οιό-
τη]τας [ἐννοεῖν] καὶ διαφ[ọρὰς

Col. VIII. ἢ τ[ῶν ἀ]δήλ[ων τι]νὰ[ς] ἐπι-
λογ[ισμούς]. Τοῦ[το δὲ ἠθρ]οῖσ-
θαι κατὰ [λόγο]ν οἷ[ο]ν οὐδὲ τὴ[ν
ὑπάρξ[ọυσαν .]\̣φιλια . εὐήθ[ει-
5 α πολλ[ή. [Δ]εδόσθ[ω] δ' οὖ[ν
τὰ π[ολ̣]ε[ιτικὰ] τῶ[ι πολε]ιτ[ι-
κῶι [κα̣]τακε[χύσ]θαι τ[αῦ]τα· [μὴ
ἐπιδ[εδό]σ[θω δὲ] τοῖς μὴ [π̣]ολει-
τικο[ῖς . .] κ . . . ἐν τοῖ[ς . . . .
10 ο]υτο . . . . οκ . . . . . ν μ . . α
γω . . . . υτω . . . ε . . . . .
ἀλλ . . . . μονω . . .
τὸ ὀ[λίγην] ἔχ[ọν] ἀπ̣οχὴν οὐ[χ
ὁρῶṿ [τὴν ὁμ̣]οιότητα καὶ

11—15. ‖ πε[ρ]ὶ ἀδ[ήλων? — ‖ ˜. . ναπα˜ — ασ ‖ τω . κ . γ . . . . . . οσ . . . . ‖ δο . . . . επιλε . . . . . να . . . . ‖ ιδε . . υτοισ . . ρ — VIII 13. αγοχηνου . ‖ —

τὴν δ[ιαφορὰν̣ . . .]ο῀ . . . υ̣
σαις μ . . . . ῀αι . . . μετα-
φορα[ῖς . .] ἀνά[π]τον[τας
καὶ τι . . . . υ . . οριω . . .
δη κα . . . . αφο̣ . . .
τ . ν . . . . το . δο̣ [ἰ-
διότη[τα . . . .]προσή-
κει κα[λεῖ]σθαι . . . .
γυμνῶ[ς ἐκ]φέρειν α . . . .
ὑπερ . . . . . διαλεγομε-
. . . .

Col. IX. ποτε οὐ καὶ ατ . . . .
ι . φ[α]νε[ρ]ῶς? ⁄ . . . .
. . γε[τ]αι βέλτ[ιον . . . . .
καὶ ὁ ῥήτωρ καθὸ [ῥήτωρ
5 ἐπί γε τῶ[ν ἀγόντων πρὸς
εὐδαιμονίαν [οὐδέπο-
τε πολυπραγμ[ονήσει,
ἐν̣] δὲ τοῖς πολε[ιτικοῖς
πα . . . . ἐστιν
14 ἀλ.|γη]δόνα τὴν εἴδησι[ν . . .
19 ἐπὶ γ' ἀ[σφ]α[λ]εστέραν [καὶ
20 τελε[ιοτέρα]ν χρῆσιν . .
22 . αι . ἀποδ[. . . . . ταῦ-
τά τις ποιῇ, καὶ μ . . . .
ως, ὃ καὶ τῶι περὶ τ . . . .
25 τας τῆς ψυχῆς . . . .
ν . . . . . το῀ . . τον . . . . .

20. το . δ . ɔ ‖ — 22. κα . ησθαι — IX, 19. επιχαρα\εσ-τεραν — 24, 25. vid. περὶ τὰς δόξας —

Col. X. ιϲταντα . . . .
εν . ϱαγ . . . . ἐὰ]ν δ' ἄ-
κοντες ἁ[πλῶς], εἴπερ ἄρα
τὰς ἐπι[λελογ]ι[σ]μ[έ]νας ἀ-
γνοοῦσιν δ[όξας]?, κ[α]τά γε τὸ
κοιν[ὸν] ἁπάντων [τούτ]ων
ἔχουσι[ν οἱ π]επαιδε[υ]μ[έ-
νοι πλὴν ἴσως [ἃ] νε[ωστὶ
ἔνιοι τῶν τεχνογρα[φ]ού[ν-
των τεθεμα[τίκα]σιν, [ὥσπερ
π]οιεῖ φανερὸ[ν . . . .
- . . . περα . . . .
. ιν των ἀποδ . \ . . . .
ἀ]μφισβητ . . . . οδσ . υ
. . ιτα ποι . . . .
οις ἐχοντ . . . . υτ . .
. \ των . ρων . . . τ . \ υ
σιν . . Οὐ μὴν οὐ[δεὶς τῶν
πρὸς ὑπ[όμνησιν τε]χνο-
γραφο[ύν]των α . \ . . . . .
. ων ἂ[ν δ]ιδά[σκοι], καθά-
περ ὅταν πα[ραδι]δῶσιν
τό]πους, ἐξ ὧν [ληψό]μεθα
τὰς μεταφορὰς [κ]αὶ οἷον
δ]ὴ τὰς αὐτῶν ῥα[στώνας, ἀ-
φ'] ὧν [ἔμ]φ[ασ]ις καὶ [σαφήνει-

Col. XI. α π]ά[ρεισι]ν. Οὐ [φ]αμὲν οὖν
π]ᾶν κα[τ]ὰ μέρη τ[έμνειν οἷ-

19. ὑπόμνησιν vel sim. Buech. — XI, 1. οὐ φαμὲν Buech., *pap.:* ‖ μ . . α . . . ηνουραμεν —

ον γῆς [ὄρ]η ποταμ[οὺς ὕλα]ς
πόλεις καὶ τὰ τῶν [πόλεων
μέρη [τα]μ[ε]ῖα [θέατρα
λιμένας, [ἢ ὅπ]ως[δ]ή[ποτε
τὰς με[τα]φορὰς ἀπὸ [τ]ῶ[ν
φυτῶ[ν τ]εχν[ιτεύει]ν τού-
τοις ἀναλογοῦ[ντος κα]ὶ [τοῦ
τῶν] ἀ[νθρώπων βίου . .
ὅτ]ι συμβ[αίν]ε[ι . . . .
εἶναι τὰς [ἐπ]ακ[ολο]ύθου[ς . .
δ[ὲ] ἀντι[στρ]όφο[υς . . .]ρη . . .
δ . αν . . . . . ι . . . . . γ . . .
τα περ[. . . τὰς μὲν] ἀπ' [ἐμ-
ψύχων ἐπὶ [ἔμψυχα, τ]ὰ[ς δ' ἀπ' ἀ-
ψύχων [ἐπ' ἄψυχα], τ[ὰς δ'
ἀπ' [ἐμ]ψύ[χων ἐπ' ἄψυχα,
τ]ὰς δ' [ἀ]π' ἀ[ψύχων ἐπ'] ἔ[μ]ψ[υ]χα,
καὶ τὰ[ς] μ[ὲν ἀπ' εἴδο]υς [ἐπ' εἶ-
δο[ς, τ]ὰς δ' [ἀπὸ γένους] ἐπὶ [γέ-
νος, τὰς δ' ἀ[π' εἴδους] ἐπὶ γένος,
τὰς δ' ἀ[πὸ γέν]ου[ς] ἐπὶ ε[ἶδος,
καὶ τούτων [ἕκ]αστοι πα .
. . ω . . . ὑποδεί[γ]ματα θα
. . . . π]αρέ[χο]νται,

Col. XII. μ[ήποτ' ἀ]π' ἄλλων τινῶν ἢ
τῶ[ν δεδοκι]μ[ασ]μ[έν]ων μετα-
φέρειν ἐ[πιχειρή]σωμεν, ἢ τὸ
πάντως γινόμενον ὑπο-

5. ταμεῖα et θέατρα It. — 9. Buech. cogitavit de ἀναλογοῦντος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, vel similibus — 10. ‖ . . . δι — 13. σοφο — 22 a. τὰς—γένος suprascr. — XII, 2. ‖ τω . . ο \ . . . μ . μ . ι . ων —

Col. X. ιϲταντα . . . .
εν . ϱ̣αγ . . . . ἐὰ]ν δ' ἄ-
κοντες ἁ[πλῶς], εἴπερ ἄϱα
τὰς ἐπι[λ̣ελογ]ι[σ]μ[έ]νας ἀ-
γνοοῦσιν δ[όξας]?, κ[α]τά γε τὸ
κοιν[ὸν] ἁπάντων [τούτ̣]ων
ἔχουσι[ν οἱ π̣]επαιδε[υ]μ̣[έ-
νοι πλὴν ἴσως [ἃ] νε[ωστὶ
ἔνιοι τῶν τεχνογϱα[φ]ού̣[ν-
των τεθεμα[τίκα]σιν, [ὥσπερ
π̣]οιεῖ φανεϱὸ[ν . . . .
῀ . . . πεϱα̣ . . . .
. ιν των ἀποδ . \ . . . .
ἀ]μφισβητ . . . . οδσ . υ
. . ιτα ποι . . . .
οις ἐχοντ . . . . υτ . .
. \ των . ϱων . . . τ . \ υ
σιν . . Οὐ μὴν οὐ[δεὶς τῶν
πϱὸς ὑπ[όμνησιν τε]χνο-
γϱαφο[ύν]των α . \ . . . . .
. ων ἄ[ν δ]ιδά[σκοι], καθά-
περ ὅταν πα[ϱαδι]δῶσιν
τό]πους, ἐξ ὧν [ληψό]μεθα
τὰς μεταφοϱὰς [κ]αὶ ο̣ἷον
δ]ὴ τὰς αὐτῶν ϱ̣α̣[στώνας, ἀ-
φ'] ὧν [ἔμ]φ[ασ]ις καὶ [σαφήνει-

Col. XI. α π]ά[ϱεισι]ν. Οὐ [φ]αμὲν οὖν
π̣]ᾶν κα[τ]ὰ μέϱη τ[έ̣μνειν οἷ-

19. *ὑπόμνησιν* vel sim. Buech. — XI, 1. *οὐ φαμὲν* Buech., *pap.:* ‖ *μ . . α . . . ηνουϱαμεν* —

καὶ ἀπὸ γένου[ς ἐπ'] εἶδος ἢ γένος] ἢ ἀπ' [εἴ]δ[ους ἐπὶ γέν]ος ἢ εἶδ]ος. Ὃν [δὲ τ]ρόπ[ον] χρὴ ποιεῖν ἕ]κα[στον ἀφ' ἑκάσ]του μ[εταβ]αί[νο]ντ[α]ς, οὐ διδασκ[ό]με[θ]α. [Οὐ] κα[τὰ] λόγον [τ]οίν[υν οἱ π]λείον[ες] αὐτῶν τ[ὰς με]ταφορὰς διαβάλλουσιν [καὶ μ]εγαλύνουσιν ἐπιφ]ω[νοῦν]τ[ε]ς, ὅ[τι σκ]ληρὰ μὲν καὶ ἀντίτυπος γι]νομ[ένη [πᾶσ]α κατά[κ]οπος, [εὐφρα[ίνει δὲ] πραεῖ[α] καὶ ἄλυπος, οἵαν ε]ἶναι προσή[κει, μὴ μέντ'] ἀλλοτρίαν ὥσπερ ἐ[γ]κ[ρ]αι[παλίζ]ουσαν?. Εἶτα δι' ἐπιφ[ωνημά]των τὴν μὲ[ν σκώ[πτουσι]ν καὶ [χλευά-

7. ζουσιν, τὴ[ν δὲ] καὶ εὐφημοῦσιν οὔσης μὲν ὄντως πονηρᾶς τῆς σκληρᾶς, [ὅμως δ'] ο[ὐ] δ⟨έ⟩οντος [μόνον] τοῦτ' εἰπεῖν ἀλλὰ καὶ [δι]δάξαι σκλη[ρὰν ο]ὖσαν, οὐδ' ἀ[πο]χ[ρώ]ντως ἔ[χε]ιν μόνον τοῖς] ἀλύπ[οι]ς οὖσιν [ὡ]ς ἀλύπου λυσιτελοῦς, ἀλλὰ καὶ δ[ι' ὧν] καὶ πῶς α[ἵ ἀρεταὶ γ[ίν]ονται, προσδ[ιδάσ-

‖ . ω . . . ιτοσ — 18. ‖ δ . . . . . πναι vel ηναι — 21. ‖ τ, ech. — XIV, 8 et 9. rest. Buech.

κ]ειν, ἐπεὶ ῥᾳ̣δ̣ιον τῷ [τρόπῳ
τούτω[ι] καὶ τὰς μάλ[ιστ'
ἐπιτετευγμένας ἐ[ξε-
λεῖν καὶ τὰς παμπο[νή-
ρους ἐνκρε[ῖναι τῶν μ]ε[τ̣αφο-
ρῶν], δ̣]ιότι τ[ὴ]ν αἰσχυν[ο-
μένην αὐτὴν [μ]εταφ[έρειν
ὑπόληψιν ἐκ]εῖ κ[ρ]ιτή[ριον
λέγουσιν. [Οὐ μ]ὴν ἐν οἷς
παρασπῶντες ἔνιοι τῶν
νέ[ων τὴν κρίσ]ιν ἀπ[ὸ τῆς
φιλοσοφίας ο[ἰκείας] παραι-
νέσεις, πότε [δεῖ] χρῆσθαι
μεταφοραῖς ἢ ἀλληγορίαις,
καταγράφουσιν, δι' ἄλλων

Col. XV. τὴν χρείαν μεταφ[ορῶν ἐ]ν-
νοοῦντες ὡς χρησ[ίμην μὲν
τοῖς συμβιβάζουσιν [τῶι δ' ἐ-
π̣ὶ τὸν βίον ἀπ[ιδό]ντι δια-
γενόμενον ἐ[ν] ταῖς [κοινωφ]ε-
λίαις ὡσπερεὶ σκευῶν ἀ-
χ[ρήστ]ων [ἀ̣π̣]ώ[λ̣ειαν] π[αρισ-
τ̣ᾶσι]ν· κ[αὶ] ἐφ' ᾧ ἰδία[ι, ἐ]ν τῆ[ι
κ]ο[ι]νωνίαι τῶ[ν] ἀ[νθρ̣ώπων
μεγαλαυχῆσ̣]αι [ε]ὔ[ηθες. Ἡ κυ-
ριολογία [τ̣οίνυ]ν εἰ φω[ρᾶται
ἐκ[τ̣α̣θεῖσα ἐπὶ] τ̣ο̣σ[ο̣ῦ]τ' οὐδ' ἀνε-
κτὸν πλ[ε]ί[ω] τὸν τεχν[ικὸν

11. ‖ δειν — 15. ει . . . ‖ — 18. εικαιτη . . . ‖ — XV, 4. ‖ τι 7. ωνιδιων — π suprascr., fortasse plura desunt — 9. α . . μ. — 10. και̣ . ν — 11. π . . νειφω — πάλιν? — 12. ‖ εκ-λε —

τῆς ἑρμηνείας τρόπον παρέ[χε]ιν, καὶ πᾶσα τέχνη φων[ὴ]ν οὐ δύναται προ[ίεσθαι στερ[η]θεῖσα τῆς ἐκ τῶν μεταφορῶν εὐχρησ[τίας. Εἰσ[ὶ δ' οἱ] π[ε]ριστεῖλαι θ[έ]λ[οντες αἰσχ[ρορ]ημο[σύ]νην [καὶ δ[υσ]φημίαν, [ὅ]τα[ν] τὴν ἀρε[τῶν] ἀπὸ τοῦ τρόπου βοήθεια[ν παρατάττωμεν. Οἱ δὲ γυμνῶς λέγοντες ἀ(ι)σχημονοῦσιν ἢ βλασφημοῦσ[ι τ]ὴν [δοκοῦσαν] μη[δέποτ' ἐκ]φων[ῆ-

Col. XVI. σαι κ]οιν[ὰς] δια[λ]έξεις. Εἰ δέ τις λέγ]ει καὶ ἐφ' ὧν ἐκλέλοιπα κεχρῆσθαι ταῖς μεταφοραῖς, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὧν ειανσ . . . . υσ . . . εκαλ . . . ορθου . . . . ἐπὶ τοιού[των . . . . ἀλλ' οὐ . . . . τωι . · τοὺς δὲ ῥήτορας] καὶ μάλιστα τοὺς σοφιστὰς] ἐ[π]ὶ [πλεῖ]ο[ν κατακεχρ]ῆσ[θ]αι μεταφοραῖς πάντ]ων, [οὐ]χ [ὅτι τῶν] διὰ πεζολ]ογία[ς ἀλλὰ καὶ] μᾶ[λλον] τῶν ποιητῶν· ἐπεὶ . . . . . οὐ [π]ᾶς ὁ μεταφέρων] ἐφ' ὧν ἀ[ξιοῦσιν ἐσ]τέ-

α αρ• . . .
21. ‖ δεφφημιανετιιτηναιτο — XVI, 13. ορια —

ρη[ται· εὐη]θέστατον δὲ ἐν
φόβ[ωι] ὄντας αὐτ[οὺς καὶ
ἀγωνίᾳ] μέθοδον ἐπι[ζ]η-
τεῖ]ν, ὅπως μειμησώ[με-
θα τὸν . . . .
καὶ τ[ὸ] τ . . . . Κατὰ
δὲ αἰσχρολογίαν καὶ δυς-
φημ[ίαν] ἀνεκτ[ό]τερον
μ[ὲν ἢ κατὰ τὰ] εὖ λελεκμέ-
να· πῶς δ' ἂν τις ἐ]π[ιτύχοι, οὐ-

Col. XVII. δεὶς] διδάσκειν [τῶι λό]γῳ
δύν]αται. Πότε γὰρ χρὴ πε-
ριθέ]σθαι καὶ πότε μὴ δεῖ
προσλαμβά]νειν?, οὐχ ὑπ[έγ]ρα-
ψαν. Ἡμεῖς] δὲ τοὺ[ς οὔ]τως
ἀ[θλίους ἀ]φέντες ὅ[ρ]ο[υ]ς ἐ-
πιεικείας στ]ήσομ[εν, ἀλ-
λ' οὐκ εἰς τἀναντία [τ]ού[τοις
ἐμπε]σούμ[εθα] ε . . ωι σ . .
. . . . . ει· τὸ δὲ κακο[φωνεῖν
. . . . . ἢ κ[α]λλιφω[νεῖν . . .
. . . . ας τῶν με-
. . . . . . αὐτοῖς μ . . . .
τ]α[φορῶν . . . . μ]ένων . . . .
προαιρουμέ[ν]ων. [Λέγου-
σι δέ τινες μεταφορὰς [λαμ-
βά[νε]σθαι καὶ συντομ[ίας
χάριν καὶ σαφηνείας καὶ

17—19. εὐηθέστατον et ἐπιζητεῖν Buech. — 18. ονταεαυτα — XVII, 4. ουχυπαρα ‖ fort. οὐχὶ παραδιδόασιν — 8, 9. τούτοις ἐμπεσούμεθα Rabe —

. . . . το . . . δι .
ἀπα[τ]ησ[ό]μ[ε̣θ]α . ο . . . .
ποιη[τ]ής, οὐ [μό]νης τῆς τ[ὸ
σαφὲς] ἐχούσης, ἀφ' [ἧς οὐχ
ἧτ[τον], εἰ ποιήσει, θαυμασθ[ή-
σ̲[ε̣ται.] Πλανῶσ⟨ι⟩ν̣ δ[ὲ̣] τῆς
ἐμφάσεως ὡς οὔσης σαφη-
νεία[ς ἢ σ̣]υ[ντελοῦντος] τὴν
ὑπ' αὐ[τῶν καλουμέ]νην [ἐν-

XVIII. ἀ]ργειαν το[ῦ μεταφέρειν δι-
ὰ παντός. Ἔνιοι δέ φασιν καὶ
τῆς ὁμοιώσεως ἕνεκεν αὐ-
τ[ῆς] λαμβάνεσθαι τὰς με-
ταφοράς· οὐ [μὲν] τῆς ὁμοι-
ώσ]εως αὐτῆς καθ' αὑτὴν
ὁρ]μωμένης ἀλλὰ διὰ τὴ[ν
χρείαν [ἕ]ν[εκα] τῆς μεταφο-
α.αιτο . . . . . . ἰδίας . . . ως
ρᾶς . .]συμ . . . . ης . . . . . .
ι̣ο̣ . τω . . . ολωι . . . .
σ̣ιν . θε . . . . νλ̣ . .
ποιους . . α . . . . πα[ρ-
αγγέλλον τὸ προσέχειν,
μήποτέ τι[ν'] αἰσχρορημ[ο-
σ̣ύ[νη]ν ἢ δ[υ]σφημίαν ἀπε[ρ-
γά[ση]ται τἀναντία θέλων̣
ἀπὸ ταύτης . . . . με-
. . . . τα . . . . ρων . . . . .
. . . . ι μᾶλλον αὔξῃ τοῦ

23. ‖ σο . . . . πλανωση — 25. ‖ νειά . . του — XVIII, 15. ‖ ευ

δέοντ]ος [ἢ προ]αιρούμενος [πε-ρὶ π]όλεως εἰπ[εῖ]ν ἐπιτυφλώ-σῃ τὸν̣] νοῦν ἢ κουφοτέ-ραν τοῦ βάρους τῶν ὑπο-κει[μέ]νων ἢ βαρυτέραν τ[ῆ̣ς κο]υφότητος λάβῃ

Col. XIX. λέξιν· δσ̣ . . . . μο . . . . [εἰ-πεῖν? μή[τ̣ε? ἀπὸ] τ[ῶ]ν . . . των ἢ πρα̣[ξ̣εων . . . . ἐ]πὶ μεταφορ[ὰς . . . . ~τω . . . . α . . δει ι̣ . υ . . . . τ[ε]σθα[ι τ̣]αῦ-τα] κατὰ τὰς μεταφορὰς α[ὐτάς, ὧν]τινων ἐχόμενοι . . τω . . τα . . . . λ[ε̣-ξι[ν . . . .]τα . . . . διδάσκειν . . . . ρ . . . . . ἄλλως [κ]αὶ τ . ν . . . . α. καὶ βαρυ . . . . τω ἢ π[ρο]αγὼν τῶν ἀ-γώνων] εἴρηται. Λέ[ξι]ς γὰρ αὐ[τὴ] τούτων οὐδ[έ]τερον ἐπ[εσ]τέρ[η̣]ται. . . . . . λ . ν σ̣~ιν[. . . . . . χ]αρι̣έστ[ε̣ρον δ . τοσε . . . . . λέγομεν πά-γκα̣]λον [. . . . . φα]σι δεῖν . . . . αλλ . . . μο . . τὴν ευ- . . . . . ., ὅτ[α]ν πλεῖον εὑρίσ-

21, 22. φλωσ || . . . . ηνουν — XIX, 6. vid. δεῖ φυλάττεσ — 15. ειρη[ν]ται —

κωμεν τοῦ ὁμοίου πανόμοιον, πρὸς δ[ὲ] τὸν ἔπαιν[ον — εἴ]τε ἀντί[σ]τροφόν [φα-

Col. XX. μεν λόγον, ἐ[πειδή] ποτε τ[ὸν ψόγ]ον ὁμο[ίως] μεταφορᾷ ἔστιν καταλαμβ]άνειν — ὅταν . . . .] μ[ε]τάγω[μεν . . . . τ . . τω . . . . . λε παντὸς . . . . η· [πῶς] τοὺς ῥήτορας [ἐπιτηδ]εύειν? τὰς . . . α . ς ὁμο . . . . . ιτων παρὰ τῶν κενῶν καὶ μᾶλλον ἀποστάσει[ς . . .] ασετα . . . νομενο . . . . ως τρέχει . . α . . . . ν υ . α . . εται; πῶς [ψέγ]ουσ[ι] τὰς ἀπὸ τῶν [οὕτω] μακρὰν ἀπ[εχόν]τω[ν γεγ]ον[υ]ίας, οἷ]ον „νῆσσον, [τὴν] πέρι πόντος ἀπείρ[ιτος ἐστ]εφάνωται“· καὶ μ[ὴν] βέλτιστ' ἦν Ὠκεαν[ίδα νῆ]σ[ον φ]άναι μάλιστ[α· ἢ οἷον „σπιν]θῆρες Ἀφαίστου σταλαγμοί“; Καὶ πῶς αὐτοὶ μετάγουσι κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰ μὴ καὶ διὰ παντός, ἀπὸ

24. προσδο — 25. ε. || — XX, 7. ητ . ετουσ || — 15. || αποτον — 16. ν . ιας || — 14, 15, 16. Buech. — 17—19 = Od. κ 195 — 25. παν-ισαπο || —

δέοντ]ος [ἢ προ]αιρούμενος [πε-ρὶ π]όλεως εἰπ[εῖ]ν ἐπιτυφλώ-σῃ τὸν̣] νοῦν ἢ κουφοτέ-ραν τοῦ βάρους τῶν ὑπο-κει[μ̣έ]νων ἢ βαρυτέραν τ[ῆς κο]υφότητος λάβῃ

Col. XIX. λέξιν· δσ̣ . . . . μο . . . . [εἰ-πεῖν? μή[τ̣ε? ἀπὸ] τ[ῶ]ν . . . των ἢ πρά̣[ξ̣εων . . . . ἐ]πὶ μεταφορ[ὰς . . . . ῀τω . . . . α . . δει ι̣ . υ . . . . τ[ε]σθα[ι τ̣]αῦ-τα] κατὰ τὰς μεταφορὰς α[ὐτάς, ὧν]τινων ἐχόμενοι . . τω . . τα . . . . λ[έ̣-ξι[ν . . . .]τα . . . . διδάσκειν . . . . ρ . . . . . ἄλλως [κ]αὶ τ . ν . . . . α. καὶ βαρυ . . . . τω ἢ π[ρο]αγὼν τῶν ἀ-γώνων] εἴρηται. Λέ[ξι]ς γὰρ αὐ[τὴ] τούτων οὐδ[έ]τερον ἐπ[εσ]τέρ[η̣]ται. . . . . . λ . ν σ̣῀ιν[. . . . . . χ]αρι̣έστ[ε̣ρον δ . τοσε . . . . . λέγομεν πά-γκά̣]λον [. . . . . φα]σι δεῖν . . . . αλλ . . . μο . . τὴν ευ- . . . . . ., ὅτ[α]ν πλεῖον εὑρίσ-

21, 22. φλωσ || . . . . ηνουν — XIX, 6. vid. δεῖ φυλ — 15. ειρη^ν^ται —

προτη[μελ]εῖσθαι τὸ [σκ]ληρὸν α . . . . ισειλ . . . . α⁻α̣ . . . . αι [δ̣]ὲ . . . . αι Σάμον ὡς τὸ [π]ά[λαι ἀπώ]ρ̣υγα τῆς π[όλεω[ς], τ[ὴν δ' Ἀ̣ἴγιν̣]αν ὥσπ[ερ λήμην] τοῦ [Π̣]ειραιέως κα[ὶ οὕτως π]αραπλήσι[α. Ἄ̣]τοπ]ον ο]ὖν, ε[ἰ κ]α[τ]ὰ π[άνθ'] εἱμαρμέν[ον πα]ραστ[έλλ]ειν μεταφορά[ς], ἀλλ' [οὐ]χὶ φευκτὸν παν[τὶ] καὶ παντ[άπασιν ἢ σπα[νί]ως ποτέ, τῶν σοφι[σ]τ[ῶ]ν το[ι]αύταις χ[ρ]ωμέν[ων], ἄλλο[τε] σχεδὸν πάσα[ις], πλείοσιν τῶν κυρίων οὖσαις. Ἴδ[ω̣]μεν δ' αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν ἀλληγορι-‖[ῶν

XXIII. 1–17 legi potest δῆμον et ν . . εις ποτε . . αρ . ‖
18 ⁻α . . δη. Δια[ιροῦ]ν̣ται [δ'] αὐτὴ[ν] εἰς εἴδη τρί' α⟨ἴ⟩ν[ιγμα, παροιμίαν, εἰρωνείαν, παραλείποντες μέν, ε[ἰ π]άσας ἐκφο[ρ̣]εῖν ἐβούλοντο τὰς ἰδιότητας, τό⟨ν⟩ τε γρεῖ[φ]ον καὶ τὸν ἀστεϊσμόν, παραπέμποντες [δὲ καὶ etc.

11 sqq. Usener et Nissen rest. collato Athen. III p. 99[d], ubi bel contra cod. ἀπορρῶγα edidit — 12. ρυτα — 13. λεω . τ˙ δ . . σανωσπρο ‖ . να . . του — 21. . . τοναυταισχυω ‖ — 24. ιδιο- — XXIII, 21. μενεργα ‖ — 22. φοβειν — 24. ‖ γρειδον —

Col. XXIV. (non cohaerens cum XXIII.)

1 *περ [κ̣α̣]λοῦ [προ̣]σαγορεύε[ι] κα-*
2 *θ' ἑ[κ̣άσ]του καλῶς ἂν πρέ-*
3 *πο]ντος ι . χτ . . δεν . ρι*
17 *της . . . .*
πεσθαι . . . .
τη . τ . ν . . . . ι
20 *σεω . π . . . . ικες*
μηδὲ π . . . . ς̣ τῶν
ἐκ[εῖ] τεθε[ωρημέ]νων
εὕρεσιν . . . . . . σι κα . .
α τῆς μετ̣[αφορᾶς? καὶ τῆς
25 *ὑπαλλ̇[αγῆς?*

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

coll. prior. Hercul voll. XI (part. II) p. 49—139 et Apographi Oxoniensis tom. II p. 1—45.

Col. I[a]. *ταν ἀδροῦ, π̣[ρο]οιμί[ωι? μέν-*
το[ι γ'], ἕως [ἂν] μὴ τραχὺ [μηδὲ
μα[θ]ήμασι[ν] περι[ττὸν?

Neapolitanum exemplar littera N, Oxoniense O significa Ex hoc exemplari iam L. Spengel hanc papyrum ediderat Abh. d. Münch. Ac. III, 1. 1840), cuius lectiones propterea attuli, quod ille, si Neapolitanum exemplar habuisset, plur immutasset. Ipse admiror eius editionem. — Ego nisi a notavi, Neapolitanum exemplar secutus sum. Quae igi in N desunt uncis inclusi omnia.

1—3. O: . . . οιμιωιμεν ‖ . τ̣οσεωσαιμητραχυμηδε ‖ . . . λι σινεπεριοιτοιπ . . . ‖ — 2. N: ‖ τοσεωσ . . —

. . . . . ἐν λέξει [κα . . . . .
οι . . .] φιλοσοφ[οι . . . . . .
προσδοξά‖ζομ[εν δὲ] καὶ [τοῦτ' ἐκ] τῶν
ἰδιωμάτων [τούτων] περι-
γείν[εσθαι] μᾶλ[λον καὶ] μυ-
ρίωι μ[ε]ῖ[ζ]ον· ἐκ [δ' αὖ τ]ῶν
ἡμ[ετέ]ρων πε[ριποιεῖσ-
θαι [τὸ ἐνδιατρεῖψ]α[ι καλ]οῖς ἐ-
πιτη[δεύμασιν] κα[ὶ . . .
τον εκτεε . . . ασμιζων
ἀναπεφω[νηκέν]αι χ . . ου
. . . . επαι . . . . νη
. . . . Διὸ καὶ πρότερον μέν
πω]ς εἶπον, ὅτι [τ]οῦ σο[φι-
στοῦ] διηκρειβω[μέ]νως
ἐστὶ] καλὸν τῆι φύσει [γ'] οὐ-
δὲν] κατασκεύασμα, νῦν
μέντ]ο[ι] θαρρῶν [λ]έγω [μ]ε-
τὰ] τῆ[ς] συμπ[λ]οκ . . . . . .

Col. IIa. ἀ]‖κρειβὲ[ς] ἀξιολόγ[ω]ς οὔτε κα-
τὰ τὸ π[λε]ῖστον ὑ[γιὲς . . . . .

4. O: ενλεξεικα. — 5. O: ‖ οι . . . φιλοσοφοι . . . αρα ‖ — v. 6—9 haec apparent (N et O): ‖ τοι . ους ταῦτα τοῖς . . . . α . . . οισω . . τινε . . ι . . ‖ αν . . . . επαι τίθη ‖ μ . . 10. O: — οσκαι — 15. O: — οεψα . . ριοε . . . ‖ N: — α . . ιοισε ‖ primum ι hasta litterae λ vid. — 16—20. O: πιτισθευεαηυκα . . . . . ‖ τονεκτεθλα . ασμιζωι . ‖ αναπεφω . ν . . αι χ . . σv . ‖ ραγα . επαι . σα . υ . . νη . . ‖ ιυνοι — 21. O: ‖ ¯ουμσειπον fort. δι' ἐποχῆς — 22. O: ‖ . . αν — 23. N: ‖ . . η — O: ‖ . . γι — 25. 26. O: λετωμ . . ‖ . ατηοσυμηλοκω . . . . . . Si columna I et II cohaereant, conicias: ἕνεκα τῆς συμπλοκῆς, ὅτι οὔτε — II, 1. N: αξιολογοσ, O: γ . σ — 2. O: ‖ τατοπε . ιστονυ . . σδισηκα ‖ ψαν — διὸ ἔγραψαν?

ψαν οὐκ ἀπὸ τῶν σοφιστι-
κ]ῶν παραγγελμάτ[ων ἡ]μᾶς?
. . . . φαιδ . . . . . . νι
. . . οὐδενὶ φυ[σι]κ[ῶ φασι] τε-
7 χνικ]ῶς χρῆσθαι, [λέ]γονται —
14. νε]νομίσ¦θαι ὑπὸ πά]ντω[ν ἀλλ'] ὀλί-
γων· εἰ δὲ] τισιν κ . . . .,
ἀλλ' οὐχὶ τοῖς ἡμε[ῖ]ν ὁμοί-
οις οὐδὲ μὰ Δία το[ῖς] ἰατρι-
κοῖς, [οὐχ ὅτι] τοῖς [μο]υσικοῖς
καὶ γεωμέτραις [οὐδὲ] τοῖς
ἄλλοις ἅ]πασι τεχ[νεί]ται[ς
. . . ⁻ων θαυμα . . . .
. . κα]τασκευῆς καὶ μά-
λισθ' ὅταν ὑπὸ τῆς ὀχλικῆς
θυέλλης μὴ στρ[έφωντ]αι
καὶ δια[γ]ρυ[πνῶσι . . . . .

Col. III[a].

και λεγομεν	μασινητοις πε
ρὶ ἄλλον δε	ινδυνοι . αικε
των ος θιγ	γάνο[ν]τας? α
οὕτω διελ	ετεσα . . . ται
δη καὶ . πρ	. . ν[εσ]θαι γελε
. πιι . ντεο .	. . . . ιο . τι

5, 6. O: ‖ . σλαιν . ι . ιφαιδα . . . μεα . ει ‖ . . σουδενιφυ . ικωρ . . τε ‖ τ — 7. O: δ᾽ . ⁻ονται ‖ — 8—14. O: — υτ . . . . σα ¦ π . . . . τερ . . λαχθ (N: . αχο) ‖ κλ . . . . μετα ‖ λυ . . . . εσει ‖ ρασδ . ματιονωασ . εκε ‖ τα . . . . σιν . . . . α . . σρ ‖ το . . . . οσοχ . γαλ . . νομισ ‖ ου — 15. 16. O: — δντωι . ν . . νολι ‖ τ . . . . λεισινρ . — 19. O: ‖ κοισ . . οιησ . τοισλ . . — 20. O: ου . . τοι ‖ — 22. O: θαυμα . . . σπα ‖ — 26. O: ‖ καιδιαρυτ . νσ . . . — III, 1—10. Coniunxi N et O. Quae a dextra parte exstant, tantum in O leguntur praeter primi versus litteras ητοισπε ‖ — III, 1. O: ‖ κλιλετ — 2. O: ‖ ριμαλλον — 3. O: ‖ αιτωνοσθιπαμουτασα ‖ —

. ωσε . ατως . | διαν ἔργῳ
προστ̣ . . αφ |
χειρα . . αιτο | λ
. . . υπαρθ . | η . . μ

. . . . ἐν το[ῖς περὶ τῆς] ῥητορικῆς θαυ[μά]ζω, διότι . . . εγκαλι . . . . εν̣ . ρ . τῆς ῥητορ[ικῆς . .] κα . . τ[ή]ν̣ γε πρόχ[ειρον καχ]εξίαν εἶναι δια[φεύγ]ειν [ἔμμετρα διευλα[βημ]ένον [λέγειν καὶ το[ι]αύτας ἀμ[φιβολίας ἑλεῖν μ[ε]τ[ωνυμ]ικῶν, καὶ τῶν ἄ[ρθρων τὸ μὲν προηγούμε[νον τιθέναι, τοὺς δ' ἐπακο[λουθοῦντας συνδέσμου[ς μὴ ἀποδιδόναι, καθάπερ ἐγὼ μὲν τούτων πολλὰ κάγαθὰ πεποίηκ' αὐτὸς μο —

Col. IV[a]. μάτων] οὔτε χρήσιμον ο[ὔ]τε βουλητόν. Ἀλλὰ δὴ κα[ὶ τ]ὴν παραλλαγὴν ταύτην οὐκ ἐκ [τῶ]ν̣ σοφιστικῶν τε-

11. O: ‖ δ . ισεντο . . — 13. N: ε⁻ . ‖ — O: εν . ‖ — 15. :ροχ . ε . . . νκ . . ‖ — 16. O: δια . . υ . ειν ε . . . ‖ — 17. O: λαιτηιενον . . . — 18. O: τοια . τασαμε ‖ — 19. O: μετονουν ‖ :0. N et O: ‖ δι — O: αρθρωηρη ‖ — 21. O: μελονη ‖ —): επακορευ ‖ — 23. O: μονοδυν ‖ — 24—26. O: καθαπε- ‖ μεντουτονπο . καιτοισ ‖ ταθαπειγοιηκομα . η ‖ — Diffido ıplo Neapolitano. Pagina III et IV vix cohaerent — IV, : ‖ ματω — 2. expl. O —

χν[ῶν περιε]ποιήσαντο. Τὰς δὲ τέχνας τα]ύτα[ς] οἱ διαπονήσα[ντες .]α . . . . . ι καταγελ[άστως . . τοῖς λό[γοις] δὲ πλεῖ-‖ον ἐμε . . . τῶν πλη]ν‖μελη[μάτων μηδὲν μ]ηδ' ἐ[πιβεβλέφθαι πρὶν ἰσχ]ῦσαι τὰ[ς ῥητορικ]ὰς [διατριβὰς καὶ [τάξασθ]αι [τὸ πεπ]αιδευμέν[ως δια]λέ[γεσθα]ί τισιν ἢ ἀπαι[δεύ]τως· [δι]ὸ κ[α]ὶ νῦν τούτου[ς μά]λιστα τῶν λοιπῶν ὀρθ[οε]πεῖν καὶ τὸ λέγειν εἰκῇ δ[ι]α[φεύγειν κἂν προπέσ[ωσιν ἔν τισιν τάχιστα διο[ρθοῦσθαι, ὧ]ν?

Col. V^{a}. χάριν οὐκ ἀποδέδωκεν, καὶ τὸν καλούμενον [δ]ρμαθὸν ἀφε[λ]κό[με]ν[ος εἰ]ς Ἀθήνα[ς] εν ετ . . . . τοῖς πρυτάνεσιν εν . . . . . δ . . . . πό[λ]εσιν δ[ιαλεχθεὶς? ὑ]πὲρ τῆς ἀτε-

5a. περι — τέχνας suprascriptum — O: ιυττισποιησαντο — 6, 7. O: ‖ σα . . . . ασλ . . . λικατι . ‖ ιελα . . . γι . . — 8—14. O (plus exhibens quam N): ‖ ονεμε . . . . σ . ν . . . . νε . οι ‖ . ιτε . . α . . . ελ . μηοδν ‖ λασ . . γ . . . ιπει ἀλλὰ ‖ τπερ . . . . λαμ[β]άνε[ι]ν θ . ρο . . . . ηδητετο ‖ ν . . . ι δε . . . . ται τὰς δίκας ‖ . . . . δ . . . . σ καὶ προσ ‖ π . η . . π . . . . — 15, 16. O: ηπληυ ‖ μελη α . . . . . δεναμη ‖ — 17, 18. O: λ . ρινισχυ ‖ σαιτασ et δια . . . — 20. O: λλστ . . . ν ‖ — 22. O: ‖ κλι — 23. expl. O — 24. O διαρεγω . ‖ — 25. N: . . . και ‖ — 25, 26. O: πεομαλακαισιν ‖ τα χισταδιορουτοσμον ‖ — N: ‖ ταχισταδιωι . . . — Pag. IV et V me iudice non cohaerent — V, 3. N: αθηναθεν ‖ ετ — O: αθηνα σειι ‖ ετοστ . το . . — 5. O: σρχτρα . εσιλ ‖ δι — v. 5. supra scriptus est a correctore.

λ[είας Κνι]δίων??. Πῶς] δ' ἑκατέρω]ν [φησ]ὶν ....ϑ... ασ[... μηδὲ]ν [ἐπιβεβλέφϑ]α[ι] τῶν γ[ινομέ]ν[ων τ[ότε] πρὸ αὐτῆς ἀμ[α]ϑήτων οὐ πολ]ειτι[κῶν] μ[ό]νων [ἀ]λλ]ὰ καὶ φιλοσόφ[ω]ν καὶ τῶν κα]τ' ἄλλας μαϑήσεις καὶ διαν]οήσεις [π]ερ[ισήμων πρὸ Ζωπύρου κ]α[ὶ] Ἀντιφῶντος] καὶ [παντὸ]ς ἁ[π]λῶς τεχνογράφ[ου διαπ]εφευγότων οὐ μ[όνο]ν τὰς οὕτω προχείρο[υς ἐ]ν ταῖ[ς] ἑρμηνείαις ἀτοπί[ας] ἀλλὰ σχεδ[ὸ]ν καὶ πάσα[ς]. Κα[ὶ δ]ὴ γὰρ οὐδ' ἐπέτρεψ[έν] τινι βοηϑεῖν ἑαυτῶι λέγο[ντι] τὴν κοινῶς κεκλη[μένην] ῥητορικὴν ἀπολύε[ιν] αὐτῶν,

Col. VI^{a}. καϑὸ] τὸν Φοίνεικα διδάσκαλον [Ἀ]χιλλεῖ συναπε[στάλϑαι [φ]ησὶν Ὅμηρος· οὐδὲ τὴν φυσ[ικὴν] περὶ λόγον ἀρετὴν

8. O: ‖ . αν . . πιλ . . . . ησ . . — 9, 10. O: ‖ . ϑ . το . ασ . . . . . . νε . . . ‖ βλ . φϑαι — 12. N: επι . . . μ . νων, O: ‖ ου ι . . ειτι . ω . μ . νων . αλ ‖ — 15 O: ‖ ακ . . οησεισ . ῾ρ . . . σιο . . ‖ — N: . ερ . . . σιω . ‖ synonymum adi. περισήμων quaerendum — 16. O: ‖ . . . . οι . υρουκκ . αι . τιτων ‖ — 17. O: αι . γαντ . σ — 18—20. expl. O — 20. O: ατοπια . — 21. O: πασασκα . ληταρ ‖ — 22. O: επετρευεν — 23. O: λετοντ — 24. O: κεκλγεμεν . . — VI, 1. O: ‖ . μιτον — tertia littera *o* fuisse videtur — 2. O: αχιλλεισυναπεστλ . ‖ — cf. Il. I, 442 — 4. φυσικὴν Spengel, N: ‖ φυσ . . και, O: φυσεκαι —

κα[τ̣' ἐ]ξοχὴν ἰδίως ἂν [προσαγορ[ε]υθήσεσ[θ]αι ῥητορικ[ήν· εἰ] δέ τις βούλε[τα̣]ι καὶ π[ροσηγορ[ρ]εῦσθαι — δι[αρρ]ήδην γὰρ εἴρηκεν „πρὸ τῶν ῥητορι[κῶν διατριβῶν μη[δ̣ὲν βε]βλέφθαι τ[ῶν πλημμελημάτων τούτων" —, οὐδ' οὕτως μὲν οὖ[ν εἶπεν ἀλλὰ „πρὶ[ν] ἰσχῦσα]ι τὰς ῥητορικὰς διατ[ριβά[ς"· ὥστ]ε μη[δ]ὲ Περικλέ[α μηδὲ τὸν] Στεφάνου Θουκυδίδην μηδὲ τὸν Ὀ̣λό[ρ]ου τήν γε π̣]ρ[ό]χειρον ἐκπεφευγέ̣ν̣]αι κακεξίαν τῆς ἑρμηνείας, ἀλλὰ μ[ηδ'] ἐπιτεθεωρηκέναι· τάχα γὰρ ἐπὶ] τούτων κατῆρχθαί τις] ἐρεῖ τὰς διατριβάς, ἰσχυκ]έναι δὲ οὐδεὶς μὴ τελέως ἀ]ναισχυντῶν. Καί-

Col. VII[a]. τοι διαφέρουσιν οὐ[δὲν οἱ] καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τ[ῶ]ν διατριβῶν ἀνιστόρητοι γεγονότες ἁπάσης τῶ̣ν [πρὸ] τοῦ

5. O: κατεξοχην — 7. O: ‖ τδε — 10. N: ε . . βλεφθαι (μηλ. / μη above), O: ειπαλεφοαι — 13. O: π . ωπισχυ ‖ εν — 15. O: ‖ βα . . . λεμηδ̣ε — hunc totum locum absolvit praeeunte Kiefsling Gomperz. cf. Rh. M. 32, p. 476. — 17. O: ολορουτην ‖ γεπρ — 20. O expl(et) — 22. N: ‖ τη — 23, 24. O expl. — 25. O: ‖ ληω . λναισχυντων — VII, 4. O expl. —

παρελθεῖν αὐτὰ[ς] κ[αὶ κα̣]τισχῦσαι διαλεχθέντω[ν], ἀλλ' οὐθὲν ἧττον ὁ[ρ]ῶνται φανερ̣]ῶς οἱ μὲν οὐχ ἧττον ἀγνεύοντε]ς ἐν λέξει τῶν ἄκρως δ]ιατριβικῶν, οἱ δὲ μᾶλλον, ἀν]αρίθμητοι [δ]ὲ τῆς οὕτω π]ροχείρου καχε[ξ]ία̣[ς]. Ὀκνῶ γὰ]ρ εἰπεῖν, ὅτι τὸν τρόπον] τοῦτον, ὃν διὰ τῶν πα]ραδειγμάτων οὗτος ὑπέδειξεν, [ὁ σ]καπανεὺς καὶ Μα[ίσ]ων μόνος λαλεῖ, δοκῶ δὲ μηδ' ἀγυμνάστων μόνον ἐν λόγοις ταύτας εἶναι τὰς καχεξίας ἀλλὰ καὶ τὸν κοινὸν λεγόμενον νοῦν οὐ προσφερομένων, ὥστε κινδυνεύειν ἡμᾶς κατὰ τὸν λόγον καὶ τοῦτο περιποιεῖσθαι παρὰ τῆς ἰσχύος τῶν ῥη-

. VIII[a]. *τορικῶν διατριβῶν. Διὸ [μ]ηκέτι θαυμάζωμεν τὸ [μ]όνας τά[ξ]ασθαι τὸ πεπαιδευμένως διαλέγεσθαί τισιν ἢ ἀπαιδεύτως, ὃ καὶ αὐτὸ*

5. O: *καικ . τισ* ‖ — 6. O expl. — 9. O: ‖ . *ιτεσ* — v. 10, 11 ium et v. 12. O expl. — 13. O: ‖ *κνσ* . . . — 14—16. O expl. 17. *Μαίσων* Usener. N: *μαθων*, O: *μασων* — VIII, 1—3. expl. — v. 5. N: *αυτο* . ‖ . propterea Scotti αὐτὸς scripsit —

θεῖναι τετόλμηκεν, ὥσ-
περ τῶν διατριβῶν πάσας
τὰς παιδείας διδασκουσῶν,
ἢ τ]ῶν γραμματικῶν καὶ
μο]υσικῶν καὶ γεωμετρι-
κῶν] — τί γὰρ δεῖ φιλοσόφω[ν
ε[ἴπε]ῖν; — τὰ κατὰ τὰς ἰδία[ς
μαθήσ]εις οὐ πεπαιδευμέ-
ν[ως λ̣α]λούντων, ἢ μυρίων
ἐνγεγηρακότων ταῖς δια-
τρι[βαῖ]ς οὐκ ἀπείρως παι-
δείας ἁπάσης διαλεγο-
μένων. Εἰ γὰρ αὖ τὸ ῥητο-
ρικῶς λαλεῖν μόνο[ν̣ ἐκά-
λει πεπαιδευμένως, [ὁλό-
χρυσος ἦν. Ἀμέλει δὲ καὶ
φαίνεται τοιοῦτο[ς, ὅ̣τε
καὶ μάλιστα τῶν λοιπῶν
ὀρθοεπεῖν φησι τούτ[ους
καὶ πᾶσαν εἰκαιότητα δια-
φεύγειν, κἂν προπέσ[ω̣-

Col. IX[a]. σιν ἔν τισιν τάχιστα διορθοῦσ-
θαι συνειθισμένους παρεσ-
κευάσθαι καὶ περὶ παντὸς
ἐπεσκεμμένους λέγειν καὶ
παρὰ τῶν εἰδότων πεπυσ-
μένους, ὥστε τῆς Ἑλλάδος

9—13. expl. O — 13. N: ‖ α . . . . εισ, O: ‖ μ̣αθη̣σ̣εισ - 14. *O:* ‖ *ν̣ο̣ι̣λ̣-λα* — 16. O: ‖ *τρο . νπου* — 19. expl. O — 20. O: .λι — 22. *O*: *τοσσ . ε* ‖ N: το . σ̣ς̣ . . ‖ — Spengel: ὥστε — 24. expl. O

παρελθεῖν αὐτὰ[ς] κ[αὶ κα̣]τισχῦσαι διαλεχθέντω[ν], ἀλλ' οὐθὲν ἧττον δ[ρ]ῶνται φανε[ρ̣]ῶς οἱ μὲν οὐχ ἧττον ἀγνεύοντε]ς ἐν λέξει τῶν ἄκρως δ]ιατριβικῶν, οἱ δὲ μᾶλλον, ἀν]αρίθμητοι [δ]ὲ τῆς οὕτω π]ροχείρου καχε[ξ]ία̣[ς]. Ὀκνῶ γὰ]ρ εἰπεῖν, ὅτι τὸν τρόπον] τοῦτον, ὃν διὰ τῶν πα]ραδειγμάτων οὗτος ὑπέδειξεν, [ὁ σ]καπανεὺς καὶ Μα[ίσ]ων μόνος λαλεῖ, δοκῶ δὲ μηδ' ἀγυμνάστων μόνον ἐν λόγοις ταύτας εἶναι τὰς καχεξίας ἀλλὰ καὶ τὸν κοινὸν λεγόμενον νοῦν οὐ προσφερομένων, ὥστε κινδυνεύειν ἡμᾶς κατὰ τὸν λόγον καὶ τοῦτο περιποιεῖσθαι παρὰ τῆς ἰσχύος τῶν ῥη-

VIII[a]. τορικῶν διατριβῶν. Διὸ [μ]ηκέτι θαυμάζωμεν τὸ [μ]όνας τά[ξ]ασθαι τὸ πεπαιδευμένως διαλέγεσθαί τισιν ἢ ἀπαιδεύτως, ὃ καὶ αὐτὸ

. O: καικ . τισ ‖ — 6. O expl. — 9. O: ‖ . ιτεσ — v. 10, 11
m et v. 12. O expl. — 13. O: ‖ κνσ . . . — 14—16. O expl.
. Μαίσων Usener. N: μαθων, O: μασων — VIII, 1—3. expl.
v. 5. N: αυτο . ‖ . propterea Scotti αὐτὸς scripsit —

αὖ [π]ερὶ τῶ[ν̣ πολ̣]ειτ[ικ]ῶν π̣ραγ]μάτων τα̣ῦτ[α] λέγειν α]ὐτὸν ὑπακού[ειν ἡ]με[ῖ]ν πάλι]ν̣ οὐκ ἐπιτρέπει τά θ' ὑποδε]ίγματα [τῆς ἐν] τῆι λέξει κ]αχεξίας παρατιθεὶς καὶ προσ]αγορεύων τὴν διάφευξιν αὐτ]ῶν ὀρθοέπειαν. Οὐ μὴν ἀλλ̣]ὰ τοὺς ῥήτορας εἰ κατορθο]ῦν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς ἔλεγεν, ἢ] πρὸς τὸ[ν] διαλεκτικὸν ἔλ]εγεν, [ο]ὗ [τ̣ὸν] ἔλεγχον ποιοῦ]μεν, ὁ δ' ἔφη προσδε[ήσεσθαι] τῆς ῥητορικῆς, ἢ πρὸς τοὺς ἄ̣]λλους πεπαιδευμένους, μ]ᾶλλον δὲ καὶ τεχνείτα[ς] ὅ̣[λ]ως, οἳ τὰ [τοι]αῦ[τ̣]α καὶ πλεί[ω] τούτ[ω̣ν ἐν̣] τοῖς ἰδίοις [φυλ]άττεσ[θ]α[ι μανθά-

Col. XIa. νουσι[ν, ὡ̣]ς καὶ Φίλωνα τὸν ἀ[ρ̣χιτέ[κ̣]τονα περὶ τῆς σκευοθήκης οὗτος αὐτὸς εἰσήγαγεν δημηγοροῦντα. Σὺν δὲ [το̣]ῖς θεοῖς ο[ἶδ]ε τὰς διατριβ[ὰς] τῶν ῥητορικ[ῶν] ἰσχυροπ[οιήσα]ντες ἕν[εκά] γε τῶν διατ[ριβ]ῶν

8—26 initium versuum O explet exceptis plerumque singulis litteris — 10. N: *μεν* ‖ O: *μειν* ‖ *ἡμεῖν* Buech. — 12. O: *ειτη* ‖ — *τῆς* Buech. — 18. N: ‖ . . . . . . *ηπροσ* — O: ‖ *ελεπ* . . *τι* — 19. N: *αυ* . . ., O: *ουτ̣* . . — 24. O: ‖ *ταθαοωσοιτα* . . *τλιακαι* ‖ — 25. O: ‖ *πλεικα* *26. O:* ‖ *οι.φυ*. — 24 et 26 rest. Buech. — XI, 6. O: *κωι.ισχυροπο* — *7. O: διατριβ . ν* —

οὔτ' [ἤ]ν[θησ]αν οὔτ[ε συν]ε[ιθίσθησα[ν π]ερὶ παντὸς [ἐπεσκέφθαι [κ]αὶ δι[ὰ] τοῦτο μὴ [προπείπτ[ειν] ἢ διο[ρθοῦσ]θαι [τάχιστα. [Τ]ού[τ]ου το[ιγ]α[ροῦν ὄντος [δι]εξ[ίασι] τὸ μερῶν τινὲς [μ]ὲν τ[ῆς] τέχνης, Ἀθήναιο[ς δὲ τ]οῦ λόγου τὴν ὑπόκρισ[ιν, καὶ ὅ]τ[ι] μὲν ταῦτά τις [ἔχ]ων καὶ σεμνότερος [αὐ]τὸς φαίνεται καὶ προσέχειν μ[ᾶλ]λον ποιεῖ τὸν ἀκούο[ντα] καὶ συνιέναι καὶ μνημονεύειν καὶ κεινεῖσθαι παθητικῶς ἄλλων [οὐχ ὁμ]οίως ταῦτα δρώντων, ὁμολογοῦμεν. Ἀλλ' οὐ μὲν τῆι [ῥ]η-

XII^a. τορικῆι τ[ο]ῦτο πρ[έπει] δι[δ]άσκειν μᾶλλον, ἢ τῇ διαλεκτικῆι καὶ τῆι γραμματικῇ μ[αθεῖν ἄν τις ἐπιθυμή[σει]εν. Καὶ δὴ γὰρ ἡ μὲν [δια]λο[γ]ῆς, ἡ

3. velut ἴσχυσαν, melius! — O: ¦ουτ . ν . . . ανουτ . σ . ιε . ‖ — 10.
α — 11. O: πειπτει. — 12. O: ου . νι . τοιγα . ‖ — XI, 12—
26 nuper Gomperz in Sitzungsb. d. k. Ak. in Wien vol. CXXIII,
restituit sic: τούτων τοιγαροῦν ὄντων ἢ ἓξ ἢ ἑπτὰ μερῶν,
τινὲς μέν, τῆς τέχνης, ⟨τὸ πρῶτον⟩ Ἀθήναιος ἔφη τοῦ λόγου
ὑπόκρισιν. ὅτι etc. Idem XII, 3, 4. γρ., μαθεῖν ἄν τις ἐπι-
τελέως, 11. προστιθέασιν, 25. προσφερομένων — 14. N:
ε ‖ — O: ητομε ‖ — ἐφεξῆς δή? — 15. O: τησ ‖ — 16. O: π .
ιν ‖ — 18. O: αιτοσ — XII, 1. O: σηταγ ‖ — 4. O: ιεν ‖ —
: μεν\ . . λο‾ησῃ ‖ — O: μενυλλο . ησῃ ‖ —

ασιν τῆι ῥητορικ[ῆ], μακαρίζομεν αὐτοὺς τ[ῆ]ς συνέσεως· εἰ δὲ τού[ς ἐ]κεῖνα διατιθεμέν[ους] ἀπροσδε[ήτ̣]ους εἶναι τῆ̣[ς ἀ]φ' ἑαυτῶν διδασκαλίας νομίζουσιν, ἐπιζητοῦμεν, τί δήποτε κατεγνωκ[ότ]ες ἡμεῖν τὴ[ν] ἐν τοῖς ἡμετέρ[οι]ς δέουσαν ὑπόκρισιν [οὐκ] [ἀ̣]πον[έ]μουσι[ν], ἔτι δὲ μ[ᾶ̣λλ]ον ἐκ τίνος ἀντιποιοῦν[ται] τῆς κοινῆς ὑποκρίσεως τῶ̣ν [ἴδ̣]ιόν τι προφερ[ο]μένων ἐπιστ[ημ̣ῶ̣ν — ἑκάστου,

Col. XIII^a. κἂ[ν] ἀπαίδευτος δ'[ῇ], τὰ ἐ̣ν̣δεχ]όμενα διὰ τὸ σύν[η]θε[ς πρ]οσηκ[ό]ντως τοῖς πρά-

ἐν ἀ̣]ρχῆι [τὸ κοι]ν̣ὸν ἐ[π̣' ἐκεῖνο κ]αταφεύγειν, δι]ό[τι τῆς ἐν τ]οῖς ῥ̣η[το]ρικοῖς ὑποκρίσ]εως ἀ[ντι]πο[ι]οῦντα[ι, μαχ]ό̣μ̣[ε]ν[όν ἐσ]τιν τῷ σε[μ]ν̣ύ[νειν τ̣]ὴν δύναμ̣[ιν] ἐπ' [ἐκείνης] καὶ τῆς φιλ[ο̣σο]φίας βελτείω καὶ κατ[ὰ το]ῦτ' ἐμφανίζ[ει]ν̣· τὸ δ' ἐν] τοῖς ἰδίοις [ἐξοχώ]τερον] ὑποκ[ρείνεσθαι π̣]οιεῖν εἰ κα̣]ὶ το[ὺς ἄλλους ἐν̣] τοῖς ἑαυ]τῶ[ν φασιν μόνο]ν, ἐστὶν ἐπι[δεχόμενο]ν̣ τὴν ὑπὸ τ[οῦ θέλοντο]ς ἀντιστ̣ροφή[ν. Κἂν εἴπω]σιν, ὅτι μόν[οι τέχνας ὑ]πὲρ α[ὐτῆς παρέδοσα[ν], βιαιομαχήσουσι, καὶ τῶν ποιητῶν, οὐχ ὅτι τῶν ἄλλων ὑπο-

Col. XIV[a]. κρείνεσθα̣[ι] διδασκό[ν]των καὶ τῶν λογικῶν ἀπά[ν̣τ̣]ων, κἂν μὴ συγγράφω[σ]ιν διὰ τὸ βαιὰς εἶναι τὰς θεματικὰς π]αρατηρήσεις, [τ̣ὸ δὲ] τῆς

6. O: ‖ εναρχητο . . . νονετ . . η ‖, N: νονετ . . η ‖ — 7. O: νο . αταρε — 8. O: ‖ ε . . οισρητο — 9. O: ‖ κρισεωσαν . ιποιουνκι ‖ — 10. O: ‖ μαχρμ . ν . ν — 12. O: ‖ μ . νεπε . . . τισ, N: ‖ μ . . τι . . . — 15. O: ‖ δεντοισιδιοι . . ξοχ . τε ‖ — 16. expl. O — 7. O: ‖ . ικαιτουσαλλουσ . η̣ — 18. O: ‖ κ . . τωνφασ . μολ . — 9. O: δεχομεη — 20. O: ‖ υποτ . υθελοντο — 21. O: κανειπωσινο ‖ — 22. O: ‖ τιμονοιτεχνασ — 23. expl. O — 5. O: εισ . π . ετησ ‖ —

μα]θήσεως [ἀ]πό[κρυ]φον, παντ]οίας δ' [ὑ̣]πο[κεῖσ]θαι τ̣ὰ]ς διαθέσεις. [Τ̣ὰ π̣]ολλὰ δὲ [ἡ] τῶν παθῶν αὐτῶν δι[αφο]ρὰ σχηματ[ί]ζει καὶ τ̣ὸ σῶ]μ[α] καὶ τὴ[ν] φων[ὴν π̣[αραλ̣]λα[ττ̣]όντως· ὅθ̣εν καὶ τ]οὺς ἰδιώτας καὶ τ[ο]ὺς βαρβάρους, εἰ μὴ καὶ τἄλ[λ]α ζῷα, τοῖς πάθεσιν ἀκολούθους τὰς μεταβολὰς ἔχοντας θεωροῦμεν. Τινὰ δ', ὧν παραγγέλλουσιν οὗτοι, καὶ φυσικῆς εὐκ[λ̣ηρί]ας δεῖται, κ[α]θάπερ εὐμέλε[ι]α φωνῆς καὶ μεγέθη καὶ τόνοι καὶ πνεῦμα, καὶ προσώπου καὶ [χ]ειρῶν καὶ τοῦ λοιπο[ῦ] σώματος ἀξίωμά τε καὶ ῥυθμοί, καὶ τόλμα καὶ τοιαῦτ' ἄ[λ-

Col. XV^a. *λα, δι' ἃ καὶ τὸν Ἰσοκράτην εἰκότως φασὶ τῆς πολιτείας ἀποστῆναι. Νὴ Δί' ἀλλὰ Δημοσθένης καὶ πρῶτον ἔλεγε καὶ δεύτερον καὶ τρίτον εἶναι τὴν ὑπόκρισιν ἐν τ[ῇ ῥητο]ρικῆι,*

6. N: .πο . ι . φον ‖ — O: υπ . . μ . ιφον ‖ — 7. O: οια — 12. O: ‖ π. . αλλα — 13. O: ‖ θε . . . τουσ — 14. O: — 20. O: ‖ κλι — 23. O: καισει ‖ — 26. expl. O —

Καλλιππί[δης δ]ὲ καὶ Νεικόστρατος — ἐγὼ φήσ[ω] — τὸ πᾶν ἐν τραγῳδίαι, Λύκων δ' ἐν κωμῳδ[ία]ι, καὶ οὐ διὰ τοῦτ[ο] τῆς κοιν[ῆς] ἅπαν[τας ἂν εἴ]δη ἔχειν [ἐ]πιστ[ήμης. Ὅμως μέντοι κατα[γελάστως ἔλεγεν, ὅτι τὸ πᾶ[σιν συνεργοῦν καὶ μεθοδ[ευ]όμενον ἐν τοῖς ἰδίοις [ὑ]φ' ἑκάστων πολὺ μεῖζον ἐν τῇ ῥη[τ]ορικῇ δρᾷ, μᾶλλον ἢ ταῖς ἄλλαις πεζολογίαις. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τούτωι δὴ κ]αίπερ ἐν τοῖς δεινο[τάτοις ὄντι φωνὴν ὀξεῖ[α]ν Αἰσχίνης ὀνειδίζει, πο[τ]ὲ δὲ κ[αὶ μ]ακράν· παρὰ δ[ὲ τῶ]ι Φαληρεῖ λέγεται τὸ ποικίλον μὲν αὐτὸν ὑποκρ[ι-

XVI[a]. την γεγονέναι καὶ περ[ιτ]τόν, οὐχ ἁπλοῦν δὲ οὐδὲ κατὰ τὸν γενναῖον τρόπον, ἀλλ' εἰς τὸ μαλακώ[τερο]ν καὶ ταπεινότερον ἀποκλε[ίνον]τα. Οἱ δ' οὖν πολλοὶ τ[ῶν] σοφι[στῶν ἐοίκασι[ν, ἐ]ξ ὧ[ν γ]εγράφ[α-

. O: ‖ καλλιπτι . ισ — 8. expl. O — 11. O: ‖ το — 12. O: δηεχειν . τιστι . . ε ‖ — 13. O: . αταγ . . . ομ ‖ rest. Buech. — : πα . . σ . ‖ rest. Buech. — 18. expl. O — XVI, 1. expl. O O: . . ρονκαι — 6. O: των — 7. O: γεγραφα \ —

σιν, ἀθλίως ὑποκεκρίσ[θαι· πονηρ[ὸ]ν γὰρ ε[ἰς] ὑπόκ[ρισιν αἱ [μα]κραὶ περίοδοι, καθάπερ καὶ παρὰ [Δη]μη[τρίωι [κ]εῖται περὶ τῶ[ν Ἰ]σο[κράτους. Ἱερών[υμο]ς δέ φησιν ἀναγνῶνα[ι μ]ὲν αὐτοῦ τοὺς λόγου[ς καλῶς δυνήσεσθαί τιν[α], δη[μ]ηγορῆσαι δὲ τήν τε φ[ω]νὴν καὶ τὸν τόνον ἐπαίροντα καὶ ἐν ταύτῃ τῆι κατ[ασκευῇ [μετὰ] τ[ῆ]ς ἁρμοττο[ύσης ὑποκρίσεως εἰπεῖν οὐ παντελῶς· τὸ γὰρ μέγι]στον καὶ κεινητικώτατον παρεῖσθαι τῶν ὄχλων· ἄψυχον γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀνυ[π]άκ[ουσ]τ[ο]ν εἶναι

Col. XVII[a]. τὴν λέξιν καὶ οἱονεὶ πρ[ὸς ἕνα τόνον πεποιημένην, τὸ δὲ κεκλασμένον καὶ παντοδα[πὸν] καὶ ἐπιτάσει τε καὶ ἀνέσει καὶ ταῖς παθητικαῖς ὑπερθέ[σ]εσιν διειλ[ημ]μένον ἀπο[β]εβληκέναι, τῇ [δ]ὲ

8. O: υποκεκρισιαι ‖ — 9. O: υποκτι ‖ — 11. O: ..μητι — 12. O: κσιταιπεριτω..σοκρα ‖ — Ad v. 13 sqq. cf. Dion de Isocr. iud. cap. 13 — 15. καλῶς Spengel e Dionys. — 23. ‖ νστον — 26. O: ανυγαι.ο..οιν — rest. Scotti. — XVII, 1. πρ...ια ‖ —

λειότητι διὰ παντὸς δουλεύειν. Τοιγα[ρο]ῦν [εὐανάγνωστον μὲν εἶναι [τῆς φων[ῆς] ὑφειμένης, ἐπα[ρθείσης δὲ μ[ή, λί]αν ταῖς περι[ό]δ̣[ο]ις κα[τεπ]εί[γ]ουσαν τ[ὸν λέγοντα, καὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀφαιρου[μ]ένου, καὶ σχεδὸν ἐναντίαν τῇ τῶν πολειτικῶν, [τὸ]ν δὲ πολειτευομένων ἐπι[σ̣]τατήσοντα πολειτικὴν δ[ε̣]ῖν καὶ δημηγορικὴν κα[τα]κεχύσθαι λέξιν καὶ μ[ὴ τ̣]ὴν ἐπιδίφ̣]ριον καὶ καταψιθυρίζουσ̣]αν τὸν λόγον. Ὅμοιον γ]οῦν εἶναι τῶι δασὺ καὶ μέγα περιθέμενον πρόσ]ωπο[ν] παιδίου φωνὴν ἀφιέ[ν̣αι κ̣αὶ τ̣]ὸ τοῖς Ἑλ-

Col. XVIII^a. λ[ησ]ιν συμβουλεύοντα καὶ πλάσμα καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν δημηγόρου περιβαλλόμενον ἐπ' ἀ[ναγ]νώστου παιδὸς φωνὴν ἀποδεδ̣]ρακέναι μήτε τόνον μ]ήτε πάθος μήθ' ὑπόκρι-

9. O: . *ν* ‖ — **10.** O: . *ησ* ‖ — **12.** O: *μ* . *πανταισπε* ‖ — **13.** O: *πε* ‖ *ριελ̣* . *ισκαπι* . *ειλουσαντσ* . ‖ — N: *καιπ* . *ειι̣ουσαν* — **15.** Spengel *ἀφαιρουμένην* vult. — **18.** O: ‖ ομενον — **22—26.** expl. O — **27.** O: ‖ *φιεν̣* . . *ι* . . *το* — XVIII, **1.** expl. O — **7.** expl. O —

σιν δυναμένου φέρειν. Τοὺς δὲ] ν̣ῦν οὐ ταὐτὸ μόνον δρῶμ]εν ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ τ]ῶν ἐκείνου ποτίμων ἐψ]ειλωμένως τὰ πολλὰ ῥύδ]ην καὶ τόνωι κεκλιμένω[ι] ἢ καὶ διωργισμένως ἐκφέροντας, ὅταν δ' ἦθος ἐμφαίνειν θέλωσι, κοιλοφώνως καὶ πεπλασμένως λαρυγγίζοντα[ς]. Ἀλλὰ δὴ τὰ μὲν περὶ τῆς ὑποκρίσεως παραγγέλματα πρώην τισὶν ἐφλυαρήθη, θαυμαστῶς δὲ καὶ τῶν ἡρώων καὶ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπεκρεί[ν̣]οντο πολλοί, καθάπερ ἔστιν λαβεῖν τὰ μὲν π̣αρὰ ποιητῶν,

Col. XIX[a]. τὰ δὲ καὶ παρ' ἱστορικῶν, κἀξ ὧν αὐτοὶ γραπτῶν καταλελοίπασιν. Οἱ δὲ τεχνογράφοι καὶ φανερὸν καθιστᾶσιν τὸ κατ' ἀλήθειαν μὲν ὑπάρχον, ἐπικρυπτόμενον δ' ὑπὸ τῶν πολειτικῶν, ὅτι τοῦ φανῆναι σεμνοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοί, μάλιστα δ[ὲ τ]οῦ πλ[α]νῆσαι τοὺς ἀκού[οντας,

9. O: ‖ . εννν — 10. O: ‖ . ρμ . εν — 11. O: ‖ και . . ν — *12, 13,* 18. expl. O — XIX, 9. expl. O — 10. O: ακου . ντα . ‖ —

ἔτι δὲ τοῦ δεινῶσαι μεθοδεύουσι τὰς ὑποκρίσεις, ὧν οὐδενὸς ὁ τῶν ἄλλων τεχνείτης, οὐχ ὅτι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν προσδεῖται. Διὸ καὶ τῶν πρός τι τὴν ἐπιτετευγμένην ὑπόκρισιν εἶναί τις λέγων οὐκ ἂν διαμαρτάνοι. Ῥήτορι μὲγ γὰρ ἡ τοιαύτη, τάχα δὲ καὶ τῶι πολειτικῶι, καὶ τῶι σοφι[στ]ῇ διαφόρ[ως ἑ]τέρα προσήκει, φιλο]σόφῳ δ' ἑτέρα, τοῖς δ' [ἀπ'] ἄλλων μαθημάτων ἄλλη], καὶ νέῳ [ἐξ ὁ]μ[οί]ων

Col. XX[a]. καὶ γέροντ[ι] παραλλάττουσα καὶ γυναικὶ δηλονότι, μᾶλλον δὲ καὶ κατὰ τόπους ἑτε[ροί]α πρέπει· παρ' ἄλλοις γὰρ ἄλλη διαχωρεῖ καὶ καταγελᾶται. Προσειλήφθω δ', ὅτι καὶ τ[ὰ] πλείω τῶν παραγγελμάτων παιδαγωγοῖς ἔοικεν, οἱ δὲ τὴν τέχνην καὶ διὰ τούτων ὑπολαμβάνουσι μεγαλύνειν. Ἀλλὰ μὴν οἱ μὲν

22, 24, 25. expl. O — 23. O: ‖ ρω . πρα — 26. O: .λλη-αινεω . . . μο . ωι ‖ — XX, 4. O: ‖ ετε . ọια —

τῶν σοφιστῶν τὰς κοινὰς φρένας ἔχοντες οὐ περὶ τῶν ἐ[ν] παντὶ προβλήματι προοιμίων καὶ διηγήσεων καὶ πίστεων καὶ ὑπεξαιρέσεων καὶ ἐπιλόγων ἑαυτοῖς οἴονται προσήκειν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῶι πο[λειτι]κῶι. Τὸ δὲ τῶν παχυτέ[ρω]ν πλῆθος, ὡς μόνοις ταῦτ' ἐκπονεῖται, λέγει, διείληφε δ[ὲ ο]ὔτ', εἰ μόνα τὰ πολειτικὰ διὰ τούτων φησὶν προβαίνειν τῶν μερῶν, οὔτ' εἰ

Col. XXI[a]. *πάντα μέν, μόνοι δ' αὐτοὶ τὰς εἰς πάντ' ἐναρμοττούσας μεθόδους ὑπογράφουσιν], οὔτ' εἰ μόνοι περὶ τῶν ἰδίων ἢ μάλιστα [π]άντ[ω]ν παρέδοσαν, οἱ δ' ἄλλοι παραλελοίπασιν ἢ βραχέως ἐφ[ε]στήκασι ταῖς ἰδί[ως τ]ο]ῖς ἑαυτ[ῶν] ἐμπρέψαι δυναμέναις. Ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄθλιόν ἐστιν, ὅτι σχεδὸν πᾶν σκέμμα διὰ τούτων*

15. expl. O — 21. O: *πουδεσ . . ωιτοδε* ‖ — 22. O: *παχυτερ.* — 24. N: *δοτιου* ‖ (*ι* suprascr.) O: *δεου* ‖ — XXI, 4. expl. O — 6. O: *οιαλλοι* (*λ* suprascr.), N: οιαλλοι — 8. expl. O — 9. N: ‖ *εαυτοι*. — O: *εαυτοιν* —

ἀλλ' [ο]ὐ τὸ πολειτικὸν μόνον διοικεῖται· τὸ δὲ δεύτερ[ον], ὅτι περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν καὶ γραμματικ[ὴν] καὶ μουσικὴν καὶ [γεωμε]τρίαν καὶ τἆλλα [το]ῖς ὅλοις οὐδὲν οἱ τεχν[ολό]γοι π[αρα]δεδώκασιν· [οὐ γὰρ ἦν κ]οινά τινα τά [γε συνέχον]τα πάντων [παρα]γγέλματα, οὐδ', εἴπ[ερ ἦν], μᾶλλον αὐτοῖς [συ]νεκεχώρητο ἢ διέ[γνω]στο τῶν ἄλλων, ἀλλ' εἰ τὸ] κατὰ λόγον ἐξε-

Col. XXII^a. τάξειν βούλοι[τ]ό τις, τοῖ[ς] φιλοσόφοις· [τ]ὸ δὲ τρίτον, ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν ὑπὲρ τῶν οἰκείων, ἀλλὰ δὴ μάλ[ι]στα τοῖς φιλοσόφ[ο]υς, ὅ[θε]ν [τε] [δ]εῖ κατῆ[χθαι καὶ [πῶς] ἀποδεικν[ύειν κα[π τίνων τ]όπων τ[οὺς ἐνι[σταμ]ένους [εὐ]θύν[ειν, ἐκτε[τε]χνολόγηται, διη-

13, 15, 17, 18. expl. O — 20. O: παραδεδωκα — 21. O: [illegible] — 22. O: τα . εοννη . ητα — 23—25. expl. O — 26. O: | δια . νωστο — 27: | αι . . . το — XXII, 1, 2. expl. O — 6. N: ως . ν . ελιαικαιη | — O: οθ . ντασικαιτη | — 7. O: | θαιαια . . . — 8. N: . ενιιαια . . ., O: | ειν . . ω . . νη . . . — 9. O: μενους . θυνειν \ — 10. O: ; εκτετη —

γήσεσιν δ' ἴσως καὶ τ[οῖς
ἐπ]ιλεγομένοις οὐ δαψ[ι-
λ]ῶς χρῶνται, πλὴν ο[ὐ-
δ[ὲ] περὶ τούτων ἀμελέσ-
τερον ἐκείνων ἀνεστρά-
φησαν. Τῆς δ' αὐτῆς ἀ-
διαληψίας ἔχεται καὶ τ[οῦ-
το λεγόμενον ὑπό τινων,
ὅτι μόνης ἢ μάλιστα
τῆς ῥητορικῆς ἐστιν τὸ
τοὺς ἐνδεχομ[έ]νους
εἰς ἕκαστον [λόγ]ους ἐξ-
ευρίσκειν, διὸ καὶ τέλος
αὐτῆς τοῦτ' εἶναί τινες
ἔφησαν. Πρῶτον μὲν
γὰρ οὐδὲν διαφέρει τοῦ-
το τῆς εὑρέσεως, μᾶλ-

Col. XXIII[a]. *λον δ' οὐδὲ τὸ περὶ τῶν πέν-*
τε τοῦ λόγου μερῶν τῆς
εὑρέσεως· εὑρέσεις γάρ εἰ-
σ]ιν αἱ καθ' ἕκαστον ἐπι-
τε]ύξεις· οἱ δ' ὡς π[οιά τε] καὶ
.... φέροντα πρ . . λ . ν
τως και . . . ευθυ . . . οι.υ
. . . . τ]οὺς ἐν[δεχ]ομ[έ-
νου]ς λ[όγου]ς διαπ . . . δον-

Init. 12. et v. 13. expl. O — 21. expl. O — 22. O: *λοσουσ* - 5—9. O: *οιδωσπο . . λτε . λι* ‖ *. . γ . φεροντατρ . . . δια . ε* ‖ *τωσκαι . . ευθ . . . . οπυ* ‖ *. . . . α . . . ουχεν . . . ομ* ‖ *. . . ελο . . . σδιαπ . . . νον ι . .* — *δια* suprascr., *τοὺς ἐνδ . . λόγους* rest. Italus — fortasse *καὶ γὰρ εὐθὺς παρεγγυᾶν πάντας τ. ε. λ. διατείνονται* —

ι̣ . . . Δεύτερο[ν] δέ, εἰ μὲν καὶ πρὸς ἕκασ[το]ν τῶν ἐν ἰατρικῆι κα̣ὶ μουσικῆι κα[ὶ γεωμετρίᾳ καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐνδεχομ[έ̣νο]υς εὑρίσκειν λόγους φασὶ τὴν ῥητ[ο]ρικήν, τὰ πάντ' αὐτὴν εἶναι νομίζουσι, καὶ δηλονότι φαίνονται κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν πρὸς πάντ' εὐποροῦντες· οὐδὲ γάρ, ὡς ἤδη πολλάκις εἴπαμεν, αὐτοῖς προσήκει τὰς κοινὰς περὶ πάντων μεθόδους παρεγγυᾶν μᾶλλον ἢ τισιν τῶν ἄ[λ]λων, οὐδ' εἰσὶ μὲν κοιναὶ περὶ πάν-

Col. XXIV^a. των [ἀ]λλ' ἴδιαι καθ' ἑκά[σ]τ[η]ν ἐπιστήμην αἵ γε συνέχουσαι· καὶ γὰρ ἔστιν ἐν ἑτο[ί]μωι λέγειν, ἧς ἂν ἐπι[β]αίν[ω̣]σι, τοῖς [ἀ]π' αὐτῆς [τ]εχνείταις [ἀντιποιεῖ]σθαι τῆς εὑρέσε[ω]ς [τῶν] ἐν τοῖς ῥητορι[κ]οῖ[ς ἐ]νδεχομένων λόγων. Ἄλλως δ̣ὲ οὐδὲ τῶν φιλοσόφων

14 et 16. fere expl. O — XXIV, 1. O: εκασι . ν ‖ — 4, 5. O: επικαι ‖ νωσι — 5. O: τε ‖ — 6. O: . . . γιτ . . . ισθα ‖ — N: ισθαι ‖ — 7. O: στ . . εν ‖ —

τοὺς κατ' ἄλλ[ην] φιλοσοφίαν πρὸς ἕκα[στ̣]ον ἐνδεχομένους λόγους εὑρίσκειν δυναμένων, ἀθλιότης βαθεῖα τοὺς ἐν ἑτερογενεῖ τέχνῃ προσποιεῖσθαι καὶ τὸ πέρ[ας], οὐδὲ ἐφήρμοσταί τι τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς τεχνολογίαις αὐτῶν ἀλλὰ τοῖς πολειτικοῖς μόνον προβλήμασιν. Ἃ γὰρ αὖ περὶ τῶν θετικῶν λέγουσιν, ἡδονῆς μὲν γέμει πολλῆς, οὐκ] εὔκαιρα δ' ἐστὶν νῦν ἐξετά[ζ]εσθαι· τὸ δὲ τοσοῦτο καὶ νῦν εἰπεῖν [ἀ]πό-

Col. XXV^a. χρη, δι[ό̣]τι κα[τὰ] τέχνην καὶ μάθησιν ἑκάστην ἔ[στ[ι] τινὰ καὶ περὶ ἀορίστων κα̣[ὶ] περὶ ὡρισμένων, ὑπὲρ ὥ̣ν] ἑκατέρου τοὺς ἐνδεχομένους ἐξευρεῖν λόγους μόνων ἐστὶ τῶν κα[θ'] ἑκάστην ἐπιστημ[ό̣νων, ὥστε καὶ ῥητόρων τὰ κατὰ τὴν ῥητορικὴ[ν ὡρισμένα καὶ ἀ⟨ό⟩ριστα·

17. expl. O — 25. N: ‖ χι —, O: ‖ κ — XXV, 1. O: χρηδιστικασιη — 3. expl. O — 5. O: ‖ ωιι — 11. N: αριστα ‖, O: ωριστλ | —

τὸ δὲ τῶν ἄλλων τινὸς ἀντιποιεῖσθαι μαργειτομανίας ὅρους ἵστησι[ν. Ἐξέστω τοιγαροῦν καὶ τέλος ἀποφαίνεσθαι τῆ[ς ῥ]ητορικῆς, εἰ καὶ καταγέλαστον, τὸ τοὺς ἐνδεχομένους εἰς ἕκαστον πρόβλημα ῥητορικὸν ἐξευρίσκειν καὶ λέγειν· τὸ δὲ πρὸς ἕκαστον ἁπλῶς δεσμῶν ἔχει χρείαν. Ἐ[κ π]εριουσίας δὲ λέγωμεν ἡμεῖς τὸ μηθὲν ἀγαθὸν ὑπάρχειν,

Col. XXVI[a]. εἴπ[ερ ἐστὶ] δυνατόν, εὑρη[σ]ιλογε[ῖν δ]ύνασθαι, κἂν ᾖ τὸ φαυλότ[α]τον ἀλλὰ μὴ μόνον τὸ χρήσιμον, εἰ καὶ τὸ τὴν διάθεσιν ἔχειν ἐ[πί] τινων, ἀφ' ἧς εὑρεθήσε[τα]ι, τειμιώτατον. Εἰ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὰς κοινὰς αἰσθήσεις ἐπιβλεπομένων, κἂν ὑπὸ παιδὸς ἐλενχθείης ἂν τὸ δὴ λεγόμενον. Χωρὶς γὰρ τοῦ φιλοσοφίας ἀντιποιήσασ-

24. O: ‖ ανεκ. — XXVI, 1. O: ‖ ειπεισ..δυνατον — 2. O: ‖ λογε.νδ — 6, 7. expl. O — 15. expl. O —

θαι δῆλον ὡς ὁ τοὺς ἐνόντας οὕ[τ]ω̣ς εὑρίσκων λόγους ὀφείλει καὶ τοὺς ἀναγκ[α]ίους εἰδέναι καὶ τοὺς ἐνδεχομένους μέν, οὐ μὴν ἀνανκαίους· ἔνεισι γὰρ ἑκάτεροι. Τὸ δὲ τί δι' ἀναγκαίων καὶ τί δι' ἐνδεχομένων περαίνεται, πολλοῦ δεδεήκασι γεινώσκειν, εἰ καὶ κτυποῦσι⟨ν⟩ ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς τόποις τὰς ὀνο-

Col. XXVII^a. μασίας. Ἔτι δ[ὲ] πρότερον, τί δυνατόν ἐστιν γενέσθαι καὶ τί τοῖς ὅλοις ἀδύνατον, ἐπίστασθαι προσῆκον — ὅπως ἂν τὸ μὲν εἰς τὸν λόγον παραλάβωσι τὸ δ' ὑπερβῶσι, μανία δὲ πολλὴ τὸ περιάπτειν αὐτοῖς τὰ διὰ μέσης θε[ω̣]ρ[ούμενα φ[υ]σιολογίας. Καὶ μᾶλλον δὲ κοιν[ό]τερον· ε[ἴ] τι τοὺς ἀληθεῖς ἐνεῖναι συμβέβηκεν, οὐχὶ τοὺς ψευδ[εῖ]ς [κ]αὶ [μ]αταί[ο]υς, ἀ-

17. N et O: ειδειναι, O: αναγκαιονσ — XXVII, 9. O: θε ρε.‖ — 11. expl. O — 12. N: ‖ ε.τι, O: ‖ ετι — 14. O: ‖ ψι δεισ — 17 et 25. expl. O —

νάγκη κρίσιν αὐτοὺς ἔχειν τά[λη]θοῦς τε καὶ ψευδοῦς, [ο]ὗ πολὺ μᾶλλον ἢ πτερ[ῶ]ν ἐνδεοῦσιν, ἐπεὶ καὶ τ[ὸ] περὶ τοῦ δίκα[ιον εἶναι τόδε τι καὶ σώφρον καὶ γενναῖον καὶ μεγαλόψυχον καὶ φιλικὸν καὶ πρὸς θεοὺς εὐσεβὲς καὶ πρὸς εὐεργέτας εὐχάριστ[ο]ν καὶ τὸ προσῆκον ἁπλῶς ἁπάσαις ταῖς ἀρεταῖς ἐξευρίσκειν

. XXVIII[a]. φάναι τοὺς — ὡς ὄνος λύρας — τῶν φύσει καὶ κατ' ἀλήθειαν ἀρετῶν ἐπῃσθημένους εὐηθία νομίζειν.

Εἰ δ' ἐροῦσι τὰ φαινόμενα τοῖς πολλοῖς τοιαῦτ' εἶναι, καὶ ἀληθῆ καὶ δυνατ[ὰ] καὶ ἀναγκαῖα μόνον ἐξε[υρ]ίσκειν καὶ τὰ πιθανότητ' ἔχον[τ]α, χωρὶς τοῦ μηδὲν ἕτ[ερον λέγειν ἢ τὸ το[ὺ]ς ἐνόντας πολειτικοὺς λόγο[υς] ἐξευρίσκειν τὸν πολε[ιτι]κόν, οὐδ' ἕστηκεν τὰ φαινόμενα τοῖς πολλοῖς, ὥστ' ἐκπ[ε]σοῦν-

16. O: τα . ε . θουσ — 18. γ' ἑτέρων Spengel — 25, 7, 9. pl. O — XXVIII, 10. O: επρον ‖ — 11, 12. expl. O — 15. N: :. σουν ‖ — O: κηπουν ‖ rest. Scotti, Spengel κεινοῦνται —

θαι δῆλον ὡς ὁ τοὺς ἐνόντας οὕ[τ]ω̣ς εὑρίσκων λόγους ὀφείλει καὶ τοὺς ἀναγκ[α]ίους εἰδέναι καὶ τοὺς ἐνδεχομένους μέν, οὐ μὴν ἀνανκαίους· ἔνεισι γὰρ ἑκάτεροι. Τὸ δὲ τί δι' ἀναγκαίων καὶ τί δι' ἐνδεχομένων περαίνεται, πολλοῦ δεδεήκασι γεινώσκειν, εἰ καὶ κτυποῦσι⟨ν⟩ ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς τόποις τὰς ὀνο-

Col. XXVII[a]. μασίας. Ἔτι δ[ὲ] πρότερον, τί δυνατόν ἐστιν γενέσθαι καὶ τί τοῖς ὅλοις ἀδύνατον, ἐπίστασθαι προσῆκον — ὅπως ἂν τὸ μὲν εἰς τὸν λόγον παραλάβωσι τὸ δ' ὑπερβῶσι, μανία δὲ πολλὴ τὸ περιάπτειν αὐτοῖς τὰ διὰ μέσης θε[ω̣]ρ[ούμενα φ[υ]σιολογίας. Καὶ μᾶλλον δὲ κοιν[ό]τερον· ε[ἴ] τι τοὺς ἀληθεῖς ἐνεῖναι συμβέβηκεν, οὐχὶ τοὺς ψευδ[εῖ]ς [κ]αὶ [μ]αταί[ο]υς, ἀ-

17. N et O: ειδειναι, O: αναγκαιουσ — XXVII, 9. O: θεο̣. ρε. ‖ — 11. expl. O — 12. N: ‖ ε. τι, O: ‖ ετι — 14. O: ‖ ψευδεισ — 17 et 25. expl. O —

τε[ῖ]ν, ὡς κ[αὶ] τὰς ἐκδεδομένας ὑπ' α[ὐτ]ῶν ἂν τέχνας καὶ τὰ παραπλήσια διασαφεῖν· ἐγὼ δὲ τ[ο]ὺς μὲν ἀληθεῖς λόγους οὔτε τοὺς σοφιστὰς οὔτε τοὺς πολειτικοὺς ῥήτορας ἀνευρίσκειν ἅπαντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς πλείονας ψευδεῖς, οὔτε τοὺς τὸν ἀγαθὸν εἰς συνκατάθεσιν ἐπισπασα-

XXXa. μένους πιθανοὺς ἀλλὰ τοὺς πλείους τὸν φαυλότατον, καὶ τ̣ὰ πλ̣]ε[ῖσ]τα λέγειν ἔξω τῶν ἐνδεχο[μ]ένων [ὄν̣]τα παραλογιζόμενα δ[ὲ] τοὺς ἀκούοντας, [εἶπ]ε[ρ̣ τὸ πρ]οκείμενόν τις τ[υγχά]ν[ε̣ι τ]άχ' ἀνεί[ς. Πάντας δὲ τοὺς ἐνόντας ἐ]ξε[ύρο̣]ι τις [οὐκ] ἂν ἀπό τινος ἐπιπτώσ[ε]ως τυχικῆς, ὅτι τε παρὰ τούτους οὐδέν ἐστιν ἕτερον ε[ἰπεῖν, ἀδυνατήσειν, ἐπειδὴ φιλοσοφωτέρας ἐστὶ καὶ βαθείας [γ̣]ε συνέσεως τὸ τοιοῦτον. Ἀλλὰ ταῦτα

18. ἄλλων N et O mendose: Spengel αὐτῶν, recte, opinor — X, 3. O: ‖ . . . λεοτα — 4. O: ον̣τα — 6. N et O: ‖ τασ . . . ει '. N: ‖ τιστ̣ . . . . νσ̣ . . αχ̣ανει ‖ O: ακανευ ‖ — 15. O: βαθειαστε —

ται πολλάκις, ὃ καὶ συμβαῖνον θεωροῦμ[εν]. Τοὺς δὲ πιθανοὺς [ε]ἰ [μὲ]ν πάλιν τοὺς τοῖς πολλοῖς φανησομένους λαμβάνουσι, ταῦτα ῥητέον, εἰ δὲ τοὺς συνενγίζοντας τοῖς οὖσιν ἢ καὶ τοὺς προχείρως εἰς συνκατάθεσιν ἐπισπωμένους, ὄντας ὅτι μὴ τῶν ὄντως τοιούτων ἐπιγινωσκομένων αὐτοῖς, οὐδέτερον

Col. XXIX^{a}. κατανοηθήσεται τῶν εἰρημένων. Ἴσως δέ τις ἐρεῖ μηδ' ὅλως τὴν δύναμιν, ἀφ' ἧς ἔστι τὰ πολειτικὰ πάντα καὶ τὰ σοφιστικὰ τῶν ῥητόρων ἐξευρίσκειν καὶ λέγειν, ὄφ[ελος ἔχειν τι πρὸς τὴν [μηθε]ν[ὸς] ἀνθρώπ[ο]υ μακαρ[ία]ν ζωήν· ἐγὼ δ' ἐκ[εί]νους [τοὺς σοφιστὰς μηδὲ πολλοσ[τ̣ὸν ἐξευρίσκειν τῶν ἐνδεχ[ομένων ἐν τοῖς πολειτ[ι̣κ̣]οῖς, ὅσον ἐπὶ ταῖς τεχνολογίαις. Πάλι δ' ἕτερος μὲν φήσει καὶ τοὺς μεγάλους σοφιστὰς ἐν τοῖς σο[φ̣]ιστικοῖς ἀδυνα-

18. O: ειλ.ν — XXIX, 7. N: προστηνωσ ‖ — O: τεινωσ ‖ ι *Spengel* μηθενὸς — 9. O: . . υτ ‖ —

κόντων, ἵνα μὴ φανερὰ ψεύδ]ωνται καὶ φῇ τις αὐτοὺς πρῶ[το]ν ἑα<υ>τοῖς τἀναντιώτ[α]τα συμβεβουλευκέναι τὴν ζωιὴν ταύτην ἑλομένοις, ἀλλὰ δήμωι καὶ πλήθεσιν κοινῶς περὶ [τ]ῶν πολει-

XXII^a. *τικῶν λεγομένων πραγμάτων, καὶ διότι τούτων ἑκάτερον οὐχ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν καὶ ἀπὸ τῆς τέ[χ]νης ἀλλ' ὑπ' ἄλλων γίνετ[αι κ]αὶ κατὰ δύναμιν ἄλλην. Ὑπὲρ δὲ τῶν κατὰ τοὺς [ἐπ]α[ίν]ου[ς καὶ ψόγους νῦν λέγω[μ]εν, ὅτι τοῖς πολειτικοῖς τῶν ῥητόρων παρασπείρεται μὲν οὐκ ὀλίγων ἐγκώμια καὶ ψόγοι, καθ' ἑαυτὰ δ' οὐ ποιεῖται, μᾶλλον δ' οὐδὲ παραπλήσια τοῖς τῶν σοφιστῶν ἐστιν οὐδὲ περί τινων γείνεται ἄλλων ἢ τῶν ἀνατεινόντων εἰς τὸ κοινόν, οὐδ' ὅλως ἀντιποιοῦνται μόνοι τοῦ τινὰς ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν δύνασ-*

). expl. O — XXXII, 5, 7. expl. O — 18. N: τουστινας — τινας —

θαι· τὸ δὲ σοφιστικὸν γένος τοῦτ' ἐπαγγέλλεται, πρὸς ὃ καὶ λαλήσομεν ἐπὶ τοὺς ἐκδεδομένους ὑπ' αὐτῶν λόγους ἀναφέροντες. Εἰ μὲν οὖν, ὥσπερ ἔνιοι περι[δ]ρά[τ̣]τον-

Col. XXXIII[a]. ται, [μ]όνοι φασὶ πᾶν ὅλως πρᾶγμα δύναμιν ἔχειν ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν, ἄξιον πυθέσθαι, πότερον ταὐτὸ λέγουσιν, ὅταν μὲν θελήσωσιν, ἐνκωμιάζειν, ὅταν δὲ βουληθῶσι, ψέγειν, ἢ τὰ μὲν ἐπαινετὰ μ[ό]νον ἐν[κ]ωμιάζειν, τὰ δὲ ψεκτ[ὰ] μόνον ψέγει[ν]. Εἰ μὲν γὰρ τὸ πρότερον, μετὰ τῆς ἀποπληξίας τοῦ τὰ ψεκτὰ μὲν ἐγκωμιάζειν, τὰ δ' ἐπαινετὰ ψέγειν — οὐδ' ἔστιν ἔπαινος οὐδὲ ψόγος τῶν οὐκ ἐχόντων, ἅ τις φήσει· πολλὰ δὲ οὐδ' ὅλως ἔπαινον [ἢ] ψόγον ἐπιδέ[χ]εται τῶν πραγμάτων· εἰ δὲ τὸ δεύτερον, οὐ μόνον

23. O: εκδεδομενουσ, N: εκδιδομενουσ ‖ — 26. O: περιαφ σον ‖ — XXXIII, 1. expl. O — 8. O: μενον ‖ — 18. O: ι δεσετα ‖ —

τὴν σοφίαν αὐτοῖς ἀπονέμουσι[ν] ἀλλὰ καὶ τὴν εἴδησιν, ὧν ἕκαστον ὠφελημάτων καὶ βλαμμάτων παρασκευάζει, καὶ θεωροῦνται πολλὰ μὲν τῶν ἐπαινετῶν ψέγοντες, [ο]ὐκ ὀλίγα δὲ τῶν

XXXIVa. ψεκ[τῶ]ν ἐπαιν[οῦ]ντες. Εἰ μέντοι γε τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων ἐγκώμια δύνασθαι ποιεῖν ἐπαγγέλλονται, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μὲν εὐλογεῖν, τοὺς δὲ δυσφημεῖν, καὶ τοὺς αὐτούς, ὅταν πρ[ο]έλωνται, ποιεῖν ἑκάτ[ε]ρον, ἡμ]εῖς [φ]ήσομεν [χ]ωρὶς τοῦ καὶ ἀναισθήτων οὐχ οἷον ἀλόγων ζώων αὐτοὺς ἐνκώμια πεπ[οι]ηκέναι, διότι θεῶν μὲν οὐδεὶς οὐδ' ἡρώων ἐνκωμίου δεῖτα[ι τοῦ παρ' ἀνθρώπων, ἔστιν τε πᾶν ἔλαττον αὐτῶν, καὶ τὸ κατατευχθέν, ἀπρεπέστατον δὲ τὸ γεινόμενον ὑπὸ τῶν σοφιστῶν. Διὸ καὶ λέγουσιν Ἀ-

1. O: ‖ ψρκων — 8. O: ηρωιων — 10. O: ‖ μεισν . σοα . ν — iam N post ἡμεῖς vestigia litterae ν exhibet —

ριστοτέλην ἤ τινα μέν-
τοι πρὸς Ἀναξιμένην ἤ
τινα δήποτ' εἰπεῖν τῶν
σοφιστῶν εἴτε Ἀ[ρ]τέμιδος
εἴτ' Ἀθηνᾶς ἐνκώμιον
γράψαντα καὶ σεμνυνό-

Col. XXXV^a. μενον 'οὐκ οἴει γὰρ' εἰπ̣[εῖ]ν 'ἐάν
ποτ' ἔρις γένηται τῶν θεῶν
ὡς πρό[τ]ερον, ἐρεῖν τὴν Ἀ-
φροδείτην· καλὸν γὰρ ἐγκώ-
μιόν σου καὶ ὁ δεῖνα ἐποί-
ησεν'; Τὸ δὲ τῶν ἀλόγων
ζώων τὰ μὲν ἐνκ[ω]μιά-
ζειν ⟨τ⟩ὰ δὲ ψέγειν οὐδὲν ἡ-
μῶν τοὺς β[ί]ους ὠφελεῖ δι-
ὰ τὸ μήτ' αἰσθάνεσθαι τῶν
λεγομένων αὐτά, μήτ' ἐ-
πιδέχεσθαι μετάθεσιν
ἐκ τῆς οἰκείας φύσεως.
Ἄνθρωποι δὲ προτρέπον-
ται μὲν ἐπὶ τὸ σπουδαῖ-
ον ὑπό τινων ἐπαίνων καὶ
τῶν κακῶν ἀφίστανται
διά τινας ψόγους. Ἀλλ' οἱ
ῥητορικοὶ σοφισταὶ Βου-
σείριδας καὶ Πολυφήμους
καὶ τοιούτους ἄλλους ἐγ-
κω[μ]ιάζοντες τὰ τῶν

1. O: ειπινεαν ‖ — 4. N: καλοναρενκω (γ γ supra) ‖ — 5. exspecto μ[illegible] pro *σου*, sed vide 25, 26. — 7. expl. O — 22. expl. O —

ἀγαθῶν ἔπαθλα κοινοποιοῦσι καὶ πολλοὺς εἶναι πονηροὺς προτρέπονται. Καὶ προκρείνοντες ἐν ταῖς συμβλή-

Col. XXXVI^a.

σ̣εσιν Πηνελόπης Κλυταιμ⟨ν⟩ήστραν καὶ τὸν Πάριν Ἀλέξανδρον Ἕκτορος ἀφανίζουσι τὰς ἀρετὰς τῶν ἀγαθῶν, ὅσον ἐφ’ αὐτοῖς, οὐδ’ αὐτοὶ μέντοι γε ἀπὸ διαθέσεως αὐξητ[ικῆς μὲ̣ν τῶν ἀρετηφόρων ἀνδρῶν, μειωτικῆς δὲ τῶν πονηρῶν, τοὺς μὲν ἐγκωμιάζειν τοὺς δὲ ψέγειν ἐπιχειροῦσιν ἀλλ’ ἢ διὰ κέρδος ἢ διὰ φόβον ἢ δυνάμεως ἐπίδειξιν ποιούμ[ε]νοι, κἂν ἄρα ποτὲ τῶν ἀγαθῶν τινας ἐνκωμιάζωσι καὶ τῶν ἀτόπων κατηγορῶσιν, οὐ τῶν κατ’ ἀλήθειαν ὄντων ἀλλὰ τῶν τοῖς πολλοῖς νομιζομένων καὶ καθόλου τῶν τὰς δημώδεις ἀρετὰς καὶ κακ[ί]ας ἐχόντων· εἰ γὰρ αὖ τῶν

9. N et O: *μηωτικησ* ‖ —

ὄντων ὡς ἀληθῶς, κἂν τὰς κατὰ φύσιν ἀρετὰς

Col. XXXVII[a]. καὶ κακίας ᾔδεσαν καὶ πολὺ πρότερον αὐτοὶ τὰς μὲν ἐκέκτηντο, τῶν δ' ἐκαθάρευον. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ πρᾶγμα καθ' ἑαυτὸ τοῖς ὅλοις οὐθ[ὲ]ν [ἐσ]τιν ἐπαινε]τὸν ἢ ψεκτὸν ἀλλὰ γε]ίνεται τὸ μέν, καθόσον ὁμολογεῖ τῶι τέλει τῶν ἀγαθῶν, τὸ δέ, καθόσον τῶι τῶν κακῶν, ὁ μὴ ταῦτ' ἐγνωκὼς ἐπιλελογισμένως οὐδὲ κατὰ τὴν ἀναφορὰν τὴν ἐπ' αὐτὰ δ[ι]ορίζειν δυνήσεται τὰ λαμβανόμενα, πρὸς τοὺς ἐπαίνους, ὃ δὴ καὶ γινόμενον ἐπὶ τούτων ὁρῶμεν. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τοῖς ἅπαντι [λ̣]υσ[ιτελοῦσιν οὔτ' ἐπὶ τοῖς παρ' ἡμᾶς ἐπαινοῦσι, πολλὰ δ' οὐδ' ὅλως ἀγαθοῦ φύσιν ἔχοντα παραλα]μβάνουσι, τινὰ δὲ

6. O: στινεπαι || — 7, 8. expl. O — 20. O: απαντεδυσ |

Col. XXXVIII[a]. καὶ [κ̣]ακοῦ καὶ μεγάλου πολλάκις, ἐνδιατρείβουσίν τε μᾶλλον ἢ συμφέρει τοῖς ἐπαινουμένοις, ἔστιν δ' ὅτε χαύνωσιν ἐργάζονται διὰ τὰς τῶν μετρίων ἐξονκώσεις καὶ κατὰ πρόσωπον ἐξυμνοῦντες εἰς μεγάλας ἄγουσιν διατροπάς· ἀστοχοῦσιν δὲ καὶ τῶν συνακουόντων προσώπων καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν περιστάσεων, ἐν αἷς διατίθενται τοὺς ἐπαίνους· ἀγνοοῦσιν δὲ καὶ πότε χάριν τῶν ἐπαινουμένων ἐνκωμ[ιασ]τέον καὶ πότε χάριν [ἄλ]λων καὶ πότε ἡμῶν αὐτῶν καὶ πάνθ' ὅλως ἅπερ ἡμεῖς ἀναγκαίαν ἔχοντα χώραν πρὸς τοὺς ὀνησιφόρους ὕμνους ἐν τ[ῷ π]ερὶ ἐπαίνου λόγωι διαστέλ-

Col. XXXIX. λομεν. Ὑπακουέσθω δὲ τὰ τοῖς εἰρημένοις ἀντίστροφα καὶ ἐπὶ τῶν ψόγων.

7. N: εκξογκωσεισ — O: εκξονκωσεισ — 18. O: ενκωμια — 19. O: χαρινα . λων — 24. expl. O —

Ἄλλως δ[ὲ] τούτοις [π]αρακολουθεῖ τὸ μηδ[έσιν] ποτ' ἐνκωμιάζουσι πιστεύεσθαι τἀληθῆ λέγειν διὰ τὸ καὶ πονηροὺς ἐπαινεῖν, πολλάκις δὲ καὶ μᾶλλον, καὶ τοὺς αὐτούς, οὕς ποτε ἔψεξαν, πάλιν ἐπαινεῖν, τοὺς δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, οὐ μόνον δὲ τῶν εἰς εὐδαιμονίαν ἢ κακοδαιμον̣[ί]αν ἀνηκόντων [ἀδυ]ν̣ατοῦσιν ἐνκώμια διατίθεσθαι καὶ ψόγους ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας καὶ δυνάμεις ἐξεχόντων ἢ ἀπο[τ]ετε[υγ]μένων, εἰ μὴ τὸ περὶ ὧν οὐδ' ἐν[νο̣]ίας ἔχουσιν, δ]υ[σ]φη[μ]ε[ῖν] ἐ[νκ]ωμιάζειν καὶ <ψέγειν καὶ> κ]αλῶς ἑκά[τε]ρον προσα-

Col. XL[a]. γορεύουσιν. Ἀλλὰ μὴν [ο]ὐδ' ἐφ' οἷς ἐπαινοῦσι καὶ ψ[έ]γουσι[ν] εἴ[δ̣ησις ἔστ̣]αι καὶ τοῖς

4. O: δετουτοισκοαρα || — 5. N: μηδω . πο || — O: μηδωι — 16. O in margine δ exhibet — 21. O: ατο . ετεπ || γμενων — 23. expl. O — 24. O: || ηθλειν i. e. ὑθλεῖν — In N suprascriptum est: . υ . φηι — non videtur: δύσφημα ὑθλεῖν, sed ὑθλεῖν in δυσφημεῖν mutatum est — XL, 1. expl. O — 2. N: || δετοισ — O || δεφοισ — ψεγον || — 3. O: || σι . σιδ . . —

αὐ[χοῦσιν ἀνηκ]έστως· ἡττῶν[ται δ' οὐδὲ π̣]οιηταὶ καὶ μάλισθ' [ὅσοι θε̣ο̣ὺς] καθυμνοῦσι, τάχα δ' οὐδὲ τῶν φιλοσόφων ἔνιοι. Τί γὰρ πάλιν δεῖ λέγειν, ὅτι πᾶσίν ἐστι[ν̣] ἐξουσί[α] τὸ κατὰ μηδεμίαν αἰτίαν [μόνοις ἀποδεδομένον τοῖς ῥητορικοῖς σοφισταῖς; Ἐὰν δ' εἰς ἐκεῖνο καταντή[σ]ωσιν, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐνκώμια λέγειν καὶ γράφειν οἴδασιν, οἷα περιφ[έ]ρεται, καὶ τοὺς τοιούτους ψόγους, ο[ἵ]ους παρειλήφαμεν — εἰ δὲ βούλονται, καὶ μόνοις συγχωρή[σο̣]μεν. Ἴσον γάρ ἐστιν, [οἶ]μα̣ι̣, τὰ τῶν ῥητορικῶν ἔργα τῶν ῥη[τ]ορικῶν εἶναι. Περὶ μ[έ]ντο[ι τοῦ χρησιμεύειν τι τοῖς ἐ[νκω]μιαζομένοις

Col. XLI[a]. καὶ ψεγομένοις ἢ τ[οῖ]ς ἄλλοις ἀνθρώποις διαμφισβητήσομεν οὐδένα θεωροῦντες ἐπανορθούμενον

4. O: ‖ αναvov ... — 5. O: ‖ τοι . αν ... — 6. N et G: στ . . κα — ἀρετὰς? — 10. O: σιατοκα ‖ — 15. O: ‖ τω . ιν — 17. O: φορεται ‖ — 19. O: ‖ οσονσ — 22. O: ομτατων, desideres τῷ, quod Spengel pro *οἶμαι* habet — N: ‖ εστιν . μαγα — 26. O: \ εν —

δι' αὐτῶν οὐδ' ἐπινοοῦντες, π⟩ῶς ἂν δύναιντο. Καὶ μὴν ὁ Δ[ημ]ήτριος μετὰ τοῦ σοφιστικοῦ] γένους τῶν λόγων προστ̣]ι[θ̣ε̣ὶ]ς τῶι δημηγορικῶι καὶ δικανικῶι τὸν ἐντευκτικὸν ἅπασιν, εἰ μὲν λαμβάνει τὸν τοῖς πλήθεσι[ν] ἐντε[υκτικὸν κ]α[ὶ] τὸ[ν κατὰ πρεσβείαν τοῖς δυνάσταις, ἐχέ[τ̣]ω μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος· ὃ [γ]ὰ[ρ] ἐκ τούτων ἀγαθὸν γείνεται, μετὰ ταῦτα ἀποψόμεθα· διότι δὲ [τ̣]αὐτοῦ καὶ ταῦτα καὶ τὸ σοφιστικὸν εἶδος ἐποίησεν, λεγέσθω διαμαρτάνειν. Εἰ δὲ τὸν περὶ τῆς ἀληθείας λόγον ἴδιον ἡμῶν ὄντα καὶ [π̣]οικίλως ἐπιδεικνύμενον τῶν φιλοσόφων ἀφαιρούμενος τοῖς ῥ̣ητορικοῖς ἀνατίθησι, τὴν ἐ̣ν̣ τοῖς πολειτικοῖς ἑαυ-

Col. XLII[a]. τοῦ ποτε γενομένην ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ τὰς σκέψεις μετάγει τὰς πίστεως δεομένας. Ἀποτεθεωρημένων

7. expl. O — 8. O: ‖ ..κου̣ — 9. O: ‖ προ....σ, N: ‖ γ...‾.ι.σ.σ — 13. O: ‖ σι . επιευ\ιανπκοιτο ‖ — 15, 16, 19, 24. expl. O —

τοιγαροῦν, ὦ Γάϊε καῖ, ἀπάντων, ἃ μέρη φασί τινες καὶ διδάγματα τῆς ῥητορικῆς ὑπάρχειν, ὅτι τὰ μὲν κατέψευσται, τὰ δ' οὐδὲν χρησιμεύει τοῖς μὴ τὰ ῥητορικὰ σοφιστεύουσι, δῆλον ὅτι πομπεύεται παρ' αὐτοῖς τὸ μητέρα τῶν μαθημάτων καὶ τῶν τεχνῶν εἶναι καί τιν' ἐνθ[ή]κην καὶ ἀφετήριον τὴν ῥητορικὴν καὶ μᾶλλον ἔτι μετὰ τῆς πειθοῦς λαμβανομένην· τὸ γὰρ ὑπ' ἐνίων λεγόμενον, ὅτι καὶ βλάπτει προστεθεῖσα ἀπάταις, εἰς ἄλλον καιρὸν ἡμεῖς ὑπ[ε]ρβαλλόμεθα. Τὸ μέντοι μαρτυρεῖσθαι δ[ι]ὰ [τ]ῶν ἀποτελεσ[μ]άτων, ὡς οἱ τῆι ῥητορικῆι πρ[ο]διατρείψαντες

Col. XLIII^a. ἀμείνους γίνονται τῶν ὁμογενῶν, διαστελλόμεθα φάσκοντες· εἰ μὲν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀμείνους γείνεσθαι λέγουσιν, μὴ μόνον ψεύδεσθαι φανερῶ[ς] ἀλλὰ καὶ δια-

25, 26. O: ματωνωσοιτηρητο ‖ ρικηνπρι — Spengel: τὴν ῥ . πέρι — XLIII, 6. O: φανερωϲ —

νοήσεως ἐκπείπτοντα πάσης, εἰ μὴ διανοητὸν ἄρα τὸν μαθόντα μουσικὸν τὰ ῥητορικὰ μουσικώτερον ἀποτελεῖσθαι τῆς ῥητορικῆς τὰ μουσικὰ μὴ διδασκούσης. Εἰ δὲ τὰ κωλύοντα τοῖς θεωρήμασιν χρῆσθαι πε[ρ]ιαι[ρ]εῖν, τὸ τῇ φιλοσοφίαι προσὸν σφετερίζεσθ]αι μηδέν᾽ εἰς τὸ τοιοῦτο φ[ό]ρον προσφερομένους. Εἰ δὲ πρὸς τὸ κατεργολαβεῖν μᾶλλον ἄλλων κομψείαν τινὰ περιποιουμένους, οὔτε πάντας ἐπιδείξειν τοῦτ᾽ ἐκποριζομένους, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον πολλοὺς ἀποπείπτοντας καὶ πρ]οσ[έ]τι μει[σ]ουμένους,

Col. XLIV. οὔτε μᾶλλον ἢ πλείονας ὑπὸ τῆς ῥητορικῆς ἢ ποιητικῆς καὶ γραμματικῆς καὶ φιλοσοφίας συνεργουμένους. Ἃ δὲ Γοργίας εἰσῆκται λέγων, ὃ] πα[ρ]ὰ Πλάτωνι, περὶ τοῦ τὸν ῥητορικὸν ἅπαντ[ος] τε-

15. O: ‖ περιαι . ειν — 17. O: ‖ οαι — 18. expl. N — XLIV. 6. ὁ N omisit: O, sicut par est, exhibet. — 7. expl. O —

χνέ[ί]του τεχνικώτερον εἶναι δόξειν, ἐν τοῖς ὕστερον γραφησομένοις λόγοις ἀποθεωρήσομεν.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

= Hercul. voll. tom. V coll. pr. fol. 1—68.

fr. I. τατο . . . . . . μ ‖ . . . τας οὐχ ἧ[τ]τον ϑ . αι ‖ δια . . . . τ . . η . . και . ϑα . . . . διας καὶ [δι'] ἄ[λ]λων πο]λλῶν προτρέψεται μεταχειρίζε[ιν] καὶ τὸν μὴ φιλοσοφοῦν[τα], καὶ τάχα λυσι[τ]ελέσ[τε]ρον τοῦ⟨το τοῦ] ῥητορεύει[ν] πρὸς ἐπίδειξ[ιν] καὶ μάλ[ι]στα τοῦ σοφιστικῶς. [Ε̣ἰ] δὲ φιλοσόφω[ς, τ]ίνα [τρό]πον ὑπ' α[ὐτ]ῆς εὐϑ[ὺς] πενίας δυν[ήσεται] ταπ[ει]νοῦσθαι δ[ε̣δ]ιδα[γμ̣]ένος, ὅτι δ] σοφ[ὸς ο]ὔτ' αι . τουκαι

τενη . . . . τ̣οσον ‖ . . αφ . . . . . . και . . ριειρη ‖ . οσεα . . . . του . . τον ϑε ‖ . . . κα

fr. I—V tantum Neapolitanum ex. servavit — 6. ζε . και - 11. κωσ . σ . δεφιλο | — 15. δσ . ιδαι . λενοσο | — 22. τα . δισ - τοῦ σώματος? —

. . . . . ναγ̣ . . . . βον ‖·κη̣ . ω . δ' ἐν ταῖ[ς .
σκατω- ¦ τά[τα̣]ις τοῦ σώ[φρονο]ς τρέ- ¦ ο
[τος . . .]εινε . . . . νοσ υ ‖ —

fr. II. . . . . ἐπ]έγνω[κεν
τό[π̣ου]ς ὑπὲρ τῆς ἐ[μπράκ-
του δικαιοσύνης καὶ τ[ῆ]ς
ἄλλης [ἀρ]ετῆς ἔχων δ̣ι-
αβεβαι[ου]μένους, ὧν
τἀνα[ν̣]τιώτατα τοῖς
πρα[γμα]τοκόποις παρα-
κολου[θ̣εῖ·] οὐδὲ τὰ
δεύ[τ̣ερ]α πλουσ[ί]οις [λ̣]έ-
γων [ὁ̣ μ]ηδὲ βασιλεῦσιν
ἐντυγ[χ̣]άνων μη[δὲ δή-
μοι̣ς̣, ἵν̣[α] μηδὲ δι' ἀνάγ-
κην τ[ο̣ῦ]το ποῇ τῶν ῥ̣η-
τόρων̣ [ὅ]λον τὸν βίον
θω[π̣ε̣ύ]ειν ὑπομενόν-
των. [Ἀλ]λὰ μ[ὴν] κα[ὶ τ̣]ὸ
φάσ[κειν] τοῖς εὐ[νομοῦσι]ν?
ἀναγκ[αί]αν [εἶναι τὴν ῥ̣η-
τορικὴ[ν . . . . ‖ προ-

fr. III. v. 1—9 legi non possunt.
. . . . ναπτσν σπα[. αἰ-
σθαν[ομ]ένας [τὰς] μὲν

II, 2. ‖ τοι — 6. ‖ ταναι . — 7. ‖ πραι — 8. ‖ κολου≶ε ουδετα ‖ — 9, 10. πλουσ\οισ\ε ‖ γωνσ — 12. ‖ μοκι̣ν — 1 ‖ θωμ̣ισ . ειν — 16. λαμ⌒ . κα . γο ‖ — 17. εὐημεροῦσιν? vix sci *potest* — ευ . . . . ν . ν ‖ —

εξ . ρ . . . ⁻ειν, τὰς δ' ἀπο .
. ρα . νσ̣σ̣α̣ι καὶ κελεῦσ[αι,
ἃ τοὺς νέ[ο]υς διδά[σκου-
σιν, ὡς καὶ τὴν [τ̣ῶ̣]ν 'Α[θη-
ναίων, καὶ οὐκ ἀναισ[θή-
τω]ς μόνον ἀλλὰ καὶ [ὑ-
περα]ναισχύντως καὶ ἀ[π]αι-
δεύτως καὶ ἀλ[ογί]στ[ως
αὐτὸ̣] ὑπὸ τῶν λεγόντων
φλη]ναφᾶτ[α]ι υο (τὸ?)

fr. IV. 1—5 να πρὸς τὸν α . . ‖ . . . . . ο⁻ηθος αλλ . . . . |
. . . . . οντα ὅτι α . . . . χρησεσπιλ
. . . . . ‖ . . . . . κα —
6 . . αὐτῶν οἰκονομ[ή-
σ]οντες· ἂν δ' ἐπὶ τ[ὸν] δ
. . . μ̣ο̣ν καταγενόμ[ε-
νοι], κατα[γ]ελασό[μ]εθα
τ]ῶν κατα[γ]ελώντ[ων] τ[ε̣
καὶ τῶν ὅτι κ[αὶ]? δι' ἄλλου τὰ
τεκτονικὰ διοικούμεθα·
π̣]ερὶ ὧν δ' ἂν ἄρχεσθα[ι
δοκιμάσωμεν, οὐδὲ
μυριοστοῦ αφαυ . . .
ἀπολειπομένου? . . .
17—21 ‖ . . οις γὰρ αγ — ‖ . . πεικα — ‖ . . ρακη — |
. . . ται — ‖ . . . τα —

15. τηνπονασ . ‖ — 20. ‖ . . . συπο — IV, 6. μι . ‖ — 7, 8. velut λογισμὸν — 11. Post ὅτι κ litera suprascr. — puto fuisse τῶν [φασ]κ[όντων], ὅτι — 13. ‖ τερι —

fr. V. . . . των . . . .
ἐρ]ρωμένως προ[κρινέ-
σ]θω? τὸ ῥητορεύ[ειν τοῦ
φι]λοσοφεῖν, καὶ ταῦτα
το]ῦ μὲν οὕτως σπανί[ως
τοῦ] δὲ παρ' ὅλην τὴν ζ[ω]ι-
ὴν] μετὰ τῆς ὠφελίας
τ]ὰ ψυχα[γωγο]ῦν[τα] καὶ
. θαυμ . . . . το
22—24 τῶι νο ‖ . . . . φ . . . . νομιζε ‖ — μ
καὶ δι ‖
29 . . υτο φι . . ουν . . . .
. . . . . ινοις γίνε[σθαι . . .
φι]λοσόφοις, τὸ δ' ὑπὸ τῶν
ἀνο[ή]των, ὃ συμβαίν[ει
τισὶν τῶν ῥητόρων — οὐδὲν

fr. VI = Ox. pag. IV. καὶ τῶν α . . . .
μων εὐκολ . . -αι πρ[ὸς ἑ-
κάτερον το[ιο]ύτων ‖ ητου
ὡς [ἑ]κάστω[ι σ]υνε ‖ . την
σιν ἀλλ' οὐδ[ὲ τ]οῦτ ‖ . δαι
λοσοφία . αλ . . . . ‖ νος
θήσοντα[ι] . . . . ¦ ωκρ
τῶν δυνα . . . . ¦ ν καὶ

14. σιτανισπ ‖ — 15. ζοι ‖ — 17. ψυχαπ — VI. Inde ab fragmento Gomperzii quoque apographon adhibere licuit (= Hoc fr., quod tantum Oxoniense exemplar servavit, temerit exemplum apposui. Constat enim ex quattuor schedulis, q nullo modo coëunt. Eandem contaminandi temeritatem pr mis paginis deprehendimus — 4—7. fort. ἑκάστωι συνεργοῦ ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο τῇ φιλοσοφίᾳ μᾶλλον περιθήσονται —

φεν . ϑεισ . . . . . ‖ μευμε
ταῖς δὲ κα . . . . . ‖ ϱιν πϱου
μέναις εν . . . ‖ δε πλει
τοατλυκσα . . . ‖ ει τον
τὸ δι᾽ αὐτῶν . ‖ ουμενα
οιτεφουκο . . . . ‖ τοις
. . ν εἰ μὴ κα . . . . ‖ ν . . ⁻ε
. . εσυνγ . . . . . . ‖ ηκ . του
17—20 (initio) κα — οξ — ὡϱμημ — τενο . τ —

. νεγϱλι . . ‖ λαϑητα . . . .
νας καὶ φ . . ‖ οϑων λαν . . .
. . . και . . . ‖ ν φιλοσο[φ . .
τον . ζιπ . . . ‖ εϱονητω
γα τῶν ι . . . . ‖ . . καμεν
. . τιν⁻ . . . . ‖ ην ἀκου
παϱαι . . . . . . ‖ ιστοσαυ
καὶ μα . . . . ‖ ητος πλη
καὶ πολ ‖ ———
τουτοι . . . . ‖ σκοπο . . . .
δὲ τῶν α . . . ‖ ινοντ . . . .
ηδ . . . ων . . ‖ στουμ . . . .
λο . . . . . . ‖ αι χϱημα . .
. . . . ‖ ετεϑαι και
. . . . ‖ σιν οὐδ᾽ εν
. . . . ‖ ευσιν

35 et 36. *οὐδ᾽ ἐντυγχάνειν βασιλεῦσιν* latere suspicor, versu autem **30.** *πϱαγματοκόπους*, ut haec schedula conferenda sit cum fr. II. —

fr. VII = Ox. col. V. dextra pars.

σ̣ τις χρεία̣ ‖ — ν καὶ συνα ‖ — ετονετω ‖ καὶ γερ ‖ — οντα τῶν ‖ — π̣ολλὰ μὲν — ἀ]γαγεῖ — γέ̣γονεν ‖ — νωσιν ‖ — αδιστασ ‖ — σσμευει ληνειτα ‖ — ἀ]λήθε[ι]αν ‖ — ο̣ιηα (ωρια?)... — π]ολ — αιοτη ‖ — χ]άριν η ‖ — νο̣ι τὴν ‖ — ῥητορι περι . . . ‖ — ομολ . ‖ — ωκα . . . ‖ — ιστ . . . ι ‖ - . . . . ‖ — ‖ — ημ[ε]ρει ‖ — ραιωδη ‖ — ν ὥστε κ]ατ' ἀλήθει- ‖ [αν —

fr. VIII. *τω . . . . ων . . . . . .*
φων πο . . . . . . φευς ψυ-
χαγωγο[ῦσι]ν? . . κεκατ
τοὺς δὲ . . α[. τ]ῶν ἡμε-
τέρων ο̣[. . . πρὸς] τοῦτο
νεύσαν[τ̣α]ς. Ο[ὐ] μὴν
ἀλλὰ κα[ὶ τ]οὺ[ς] ἀλλοτρί-
ο[υς] ἀγα[θοὺς λ̣]έγουσιν. Τί
δ' αὐτοῖ̣ς [διὰ τ̣]ού[τ]ου περιγεί-
νεται με[γ̣α̣λ]εῖον ἕτε-
ρον τῶν π[ρό]τε[ρο]ν ἐκτε-
θέντων ου . ε . κ . ειχ . η
ουσιν ἐπεὶ? . . . λλον . .
. . . στων π . . . . τουσ . .
εχοστων . ταλπο . . . .
ἐν ταῖς δια[τ]ριβαῖς μὴ
καὶ μοπο[υ̣ . . .]τηθηφο

fr. VIII. conglutinavi ex exempli Oxoniensis paginae tae sinistra et sextae dextra parte — 6. *ον* pro *οὐ* — 8. — *ἀλλοτρίων*? — 9. Alterum *του* suprascr. — 10. *νειον* -

. σιται πολ . . πλειτο.
. ουσιν ο . . . ϱλμα . . . .
τοδασαλλ . . ιτιγα . . .
. . ˜ειν . . . . τῶν [πο-
λι]τικῶν? . . διαλ . . . .
μεϱν ετ . . . . . . α . . . . .

24—32 ⁞ α . . ϱων — ‖ σοφων τι — ϱεσ . . . η . ων ⁞ συνποσει — ο . . ωντως (vid. ἀποχϱώντως) ⁞ τουσι . . α — ενπ ‖ καὶ καθα — ιφιμεσ-ξους ‖ ἐ⟩πὶ τὸ πολ[ὺ] — σκα . . . . σεδ ‖ — ωσαιτω . . . ‖ — αισει . νο . . . ‖ — ενη . . . . ‖ — v. 24—32 non cohaerere puto. cf. pag. alteram.

Col. I. Nihil praeter paucas exiguas voces legi potest.

Col. II. . . . . νασθαι . . . . .
λοντα[ς] ποεῖν δι[α]τϱι-
βῶν ˜. ς ἐ[π]ισημ[αί]νεσ-
θα[ι . . . . . .] ϱνονο˜τισει
θωι[. ἀν]τέχεσθαι τοὺς
ῥήτο[ϱας] ακαϱαιτε . . . .
εχθηι . νεστατου τῆς

C. II. Haec pagina usque ad v. 24. ex laeva parte paginae 6. : dextra parte paginae 7. exempli Ox. consuta est. Quae a v. 24—34 sequuntur misere turbata sunt nec aut cum his inter se cohaerere aut sanabilia esse videntur. Quae in :stant magis etiam dilacerata et a v. 11—25 contaminata Velut a v. 11—14 ζ, ας, ονσ, α versum incipiunt. Idem :emplo Ox. accidit — 2. N et G: διη — 3. G: εγεισημηνεσ ‖ . N: ονουτην — μόνον οὐ τὴν πειθὼ? — 6. N: καιαν —

fr. VII = Ox. col. V. dextra pars.

σ̣ τις χρεία̣ ‖ — ν καὶ συνα ‖ — ετονετω ‖ — ει καὶ γερ̣ ‖ — οντα τῶν ‖ — π̣ολλὰ μὲν ‖ — ἀ]γαγεῖν ἐσ ‖ — γέ̣γονεν ‖ — νωσιν ‖ — αδιστασ ‖ — σσμευει ‖ — ληνειτ̣α ‖ — ἀ]λήθε[ι]αν ‖ — ο̣ιηα (ωρια?)... — π]ολλη.. — αιοτη ‖ — χ]άριν η ‖ — ν̣οι τὴν ‖ — ῥητορι ‖ — περι . . . ‖ — ομολ . ‖ — ωκα . . . ‖ — ιστ . . . ι ‖ — μυ . . . . ‖ — ‖ — ημ[ε]ρ̣ει ‖ — ραιωδη ‖ — ν ὥστε ‖ — κ]ατ' ἀλήθει- ‖ [αν —

fr. VIII. *τω . . . . ων . . . . . . φων πο . . . . . . φευς ψυ- χαγωγο[ῦσι]ν? . . κεκατ τοὺς δὲ . . α[. τ]ῶν ἡμε- τέρων ο̣[. . . πρὸς] τοῦτο νεύσαν[τ̣α]ς. Ο[ὐ] μὴν ἀλλὰ κα[ὶ τ]οὺ[ς] ἀλλοτρί- ο[υς] ἀγα[θοὺς λ̣]έγουσιν. Τί δ' αὐτοῖς [διὰ τ̣]ού[τ]ου περιγεί- νεται με[γα̣λ̣]εῖον ἕτε- ρον τῶν π[ρό]τε[ρο]ν ἐκτε- θέντων ου . ε . κ . εικ . η̣ ουσιν ἐπεὶ? . . . λλον . . . . . στων π . . . . τουσ . . εχοστων . ταλπο . . . . ἐν ταῖς δια[τ]ριβαῖς μὴ καὶ μοπο[υ̣ . . .]τηθηφο*

fr. VIII. conglutinavi ex exempli Oxoniensis paginae quintae sinistra et sextae dextra parte — 6. ου pro οὐ — 8. ‖ ον — ἀλλοτρίων? — 9. Alterum του suprascr. — 10. νειον —

σθαι κα̣λ̣]ὸν κἀγαθόν, εὐ-
δαιμ]ονίαν δὲ δὴ μη-
δενὶ περ]ι[π]οήσειν ἀλλὰ
μηδ' ἐθελ]ήσειν εἰ μὴ τὸν ἡ-
μιμαν̣]ῆ καὶ κακοδαίμ[ο̣]ν<α
πάν̣]τως. Χωρὶς γὰρ τῶν
πολλ̣]ῶν, ὧν ἔμπειρον
αὐτ]ὸν εἶν̣αι προσῆκεν, [εἴ π̣]ε-
ρί γε] τούτων μανθάνειν
τι ὀφ]είλε[ι, πεπαι]δευμέ-
νον δεῖ] ἐναντίως παν-
τὶ μ̣]ὲν νόμωι πειθαρ-
χεῖ]ν ἐξεπιστάμενον
καὶ περὶ ἑ]αυτ̣ὸν κειμέ-
ν]ους, θαι . . . . οντας
δ'] ο̣ὐ τοὺς π[. . . . υ̣]ς, περὶ
ὧν ο̣]ὐδέν ἐσ[τ̣ιν αὐ]τῶι,
μό]ν̣ον δ[ὲ πε]ι[θ̣αρχ]εῖν [ἐκ
τού]του τοὺς ἀνθρώ[π]ους
τοῖς] τε συμ[βολ]αίοις καὶ
το]ῖς ἄλ[λοις νομίσ]μα-
σι]ν μὴ διὰ τοὺς νόμους
ἀ]λλὰ δ[ιὰ] τὸ τῇ [πόλ]ει
σ]υμφέρο[ν] καὶ μηδεὶς?
. ταρχηινο̣μο — (ὑπάρχειν νόμους?)

7. N: *μονκαγαθον* — G: *μεν* — 9. N: ⊣*νοησειν* — G: *ιν-ησειν* — 10. N: *ηοειν* — 11. N: *ιηικαι* — G: *ιηίκαι* — 14. : *ιε* ‖ — 24. N: *εισ* ‖ — G: *ισ . . . ειν* ‖ — 25. G: *εουτου̣σ* — 6. N et G: *συμσ* — 27. N: *πι . . σεμα* ‖ . *α̣ιμ̣η* — G: *σπιγ . σεαα* ‖ - puto *θέμασιν* vel *νομίσμασιν* vel simile fuisse — 29. G: *ει* ‖ — .

Col. IV. εἰ . . . τῷ] ‖ ν]ικήσαντι κάλλιστος
περιτίθεται στέφανος
ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια,
καὶ τὸν νικώμενον ἀ-
ναγκαῖον εὖ πράττειν.
Κοινὰ γὰρ τὰ τῆς κοινῆς
πατρίδος ἐστὶν ἀγαθά.
Καθάπερ οὖν ⟨ἐν⟩ ἐκείνωι
μὲν ὡς τὸ πολὺ λει-
φθέντος οὐ στεφανουμέ-
νου μόνον, ἐν δὲ τού-
τωι πολλάκις τῆς κοινῆς
πατρίδος ἐκπ[ίπ]τοντος
καὶ μετὰ στρέβ[λ]ης κατα-
στρέφοντος [ἐπ' ὀν]είδη,
τοῦ δυνά[μ]εν[ο]ν πεί-
θειν, ὃ βο[ύ]λεται, διοικεῖ-
σθαι π[όλιν ἠμο]ιρηκό-
τες ἀ[γαπῶμεν ὡ]ς οὐ
προσπ . . . . οι κα-
ταφε . . . . ὅτι τ. ‖ τοβ . . . . νη

Col. V. τῶι . . εηω τροφεῖ· καὶ
τῶν [μ]ὲν οὐδεὶς ἢ σπα-
νιώτ[α]τός τις ὑπὸ τῶν
μισθοφορούντων δυσ-
νοηθ[ε]ὶς ἔτυχε κατα-
στροφῆς, οἱ πλεῖστοι δὲ

11. N et G: ‖ νουσμο — 15. G: τοσ . τ . . ειδη ‖ ταυ — 1
N et G: ‖ τεσαι — οὕτως οὐ? — 20. N: ‖ προστ — V, 1.
τωι . . ει . στροφει —

τῶν πολιτευσαμένων ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐκτραφέντες ὥσπερ βόες κατεκόπησαν εἰ μὴ καὶ χεῖρον, ὅσωι τοὺς μὲν οὐ δι' ἔχθραν ἀποκ̣τείνουσι μόνον, τοὺς δὲ διὰ μῖσος ἔσχατον τοιαῦτα διατιθέασιν. Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοῦ προ[ΐεσθαι τοὺς μὴ ῥήτορας συκο[φ]άνταις πότερ[ον ἀπ[ην]τηκότ̣ . τοχρωνι̣ οτη[τ̣]α . ͻοσθ . ιθησιν α . . πε]ρὶ̣ τοῦτο ν . ιουμεν . . . . ι̣ν λέγε[ι πο]ῖόν ἐσ[τι . . . . ν τὰ πρά[γματ]α

Col. VI. . . . . . ν̣αι, [ἀλλὰ τὴν ῥητορ[ικ̣]ὴν ὥσπερ [π]ύ[ργ]ον π̣ε]ριβάλλεσθ[αι] τῆς οὐσ[ί]ας. Πρῶτον μὲ[ν] οὖν ἐά[ν] μὴ πλουτῶμεν, οὐκ ἐοίκαμεν κατὰ τὸν λόγον προσδεήσεσθαι τῆς ῥητορικῆς. Ἔπειτα δὲ πολὺ βέλτιον ἀφαιρεθῆ-

18. N: π.τερ . . | — G: π$\overset{ω}{ο}$τερ . . | — 19. N: | απ . ιτ — 20. idetur προστίθησιν — 21. G: τουτον . νουμεν | — 23. G: ραν — 25, 26. G: ουμ . | — περ . . | — VI, 1. ν̣αι — 2. G: | ρ . λην — 5. G: | αιμη —

Col. IV. εἰ . . . τῷ] ‖ ν]ικήσαντι κάλλιστος περιτίθεται στέφανος ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια, καὶ τὸν νικώμενον ἀναγκαῖον εὖ πράττειν. Κοινὰ γὰρ τὰ τῆς κοινῆς πατρίδος ἐστὶν ἀγαθά. Καθάπερ οὖν ⟨ἐν⟩ ἐκείνωι μὲν ὡς τὸ πολὺ λειφθέντος οὐ στεφανουμένου μόνον, ἐν δὲ τούτωι πολλάκις τῆς κοινῆς πατρίδος ἐκπ[ίπ]τοντος καὶ μετὰ στρέβ[λ]ης καταστρέφοντος [ἐπ' ὀν]είδη, τοῦ δυνά[μ]εν[ο]ν πείθειν, ὃ βο[ύ]λεται, διοικεῖσθαι π[όλιν ἠμο]ιρηκότες ἀ[γαπῶμεν ὡ]ς οὐ προσπ . . . . οι καταφε . . . . ὅτι τ . ‖ τοβ . . . . νην.

Col. V. τῶι . . εηω τροφεῖ· καὶ τῶν [μ]ὲν οὐδεὶς ἢ σπανιώτ[α]τός τις ὑπὸ τῶν μισθοφορούντων δυσνοηθ[ε]ὶς ἔτυχε καταστροφῆς, οἱ πλεῖστοι δὲ

11. N et G: ‖ νουσμο — 15. G: τοσ . τ . . ειδη ‖ ταν — 19. *N et G:* ‖ τεσαι — οὕτως οὐ? — 20. N: ‖ προστ — V, 1. N: // τωι . . ει . στροφει —

χόρος ἑκόντες εἵλοντο
καὶ διατελοῦσι χαίρον-
τες ἐπ' αὐ[ṭ]ῆι. Τὸν γὰρ βί-
ον οἷον ἀ[ṿ]θ' οἵου προέ-
κριναν, ἐ[πεὶ τὸν αἱ]ρού-
μενον ο[ὐδ' ἔχειν ἀ̣]πο-
τελέσμα[τά φασιν; Π]ῶς
δὲ καὶ π . . . . ηṿ, εἰς ὀ-
λίγους ε . . . . υτο
δεκτ . . . . υκο
ὁμοίων ἦσαν . . . . ορυ
δηως δ' οὐδ . ε . . . παρ
. . . . δε . . . . εν αυ
. . . . αμ . . . . ιτε
κατα]σκευ ‖ — ο]ὐδενὸς ο ‖ — θου ‖ —
εν ‖ — ευριας ‖ — νον τοι ‖ — ἡγοῦνται ‖
— μετὰ λό- ‖ γου ὑπὸ τῶν τρα]γωιδῶν
— ψυχα- ‖ γωγούμενοι οἱ] κακοδαί- ‖ μονες
. . . . . .] καὶ δια ‖ — οντες ει ‖ — ⌐αυτὸ
κεν ‖ — νταν δ' ἄ-

Col. VIII. *πάντες ἢ [π̣λεῖστοι]. Ἐὰν*
δ' ἀποτύχωσ[ιν], οὐκ ἀ-
γανακτοῦσιν, εἰ καθά-

Lacunam versuum 10—15 G falso his litteris explet: *ατ-τα* ‖ *σθοντεσε* ‖ *ιναυτοισδ* ‖ *τατην* ‖ *. νολ . αν . .* ‖ *. . εοκο* — nde *υτο* ‖ in N non ad versum 14 sed ad 15 pertinet. Eadem turbatio in tribus deinceps versibus notanda est — Initium suum 22—33 G adicit, sed aperte errore huc adsertum: *εσ* — ‖ *νάμεως ε* — ‖ *διότι τω* — ‖ *μάλιστα γ* — ‖ *κράτιστος* - ‖ *εἰ καὶ μηδ* — ‖ *ἄρχειν καὶ τ* — ‖ *φιλέστατο* — ‖ *εἰπεῖν* — ‖ *ναγκαῖον ε* — ‖ *π̲ράττειν σ* — ‖ *περο* — 17. N: ‖ *δημ* — 28. *ογωιδων* ‖ — 33. N: *οτανδα* ‖ —

περ ποιμένος πρόβατα καὶ βουκόλου βόες οὕτως ἄφρονες φαύλωι μᾶλλον προσέσχον, ἀλλὰ τοῖς ὀλίγοις ἀρέσκοντα λέγειν αἱροῦνται τά τε ἄλλα καὶ τὰ περὶ τῆς τῶν πολλῶν δια[θέ]σεως, ἔργωι δ' ἀμῦ[μο]ν̣ πλεῖστον ἀποδι[δόα]σιν οὐδὲ δουλεύο[ν]τ̣ες ἀθρόοις αὐτοῖς ἑνὸς ἑκάστου βουλεύονται κυρ[ιεύειν. Οὐδ[ὲ̣]ν γὰρ ὧν ἐ[π̣ιθυμοῦσιν παρὰ [τούτω̣ν̣ ἐκπορίζεσ[θα]ι ἀ[ξιο]ῦσιν οὔτ' ἐν τῶ[ι βίωι οὔτε μετὰ τὴν τ[ε̣λευτήν. Ἀλλὰ μὴ]ν καὶ τῶν̣ [φ]ιλοσ[ό]φ[ω̣ν τοὺς ζηλοῦντας μὲν τ[ὰ παρ' αὐτῶν, προσποιουμένους δὲ ἐν μηδενὶ διεξάγειν καὶ φωρωμένους, ὅτι πολλὰ πρὸς αὐτοὺς καλλω[π̣ί]ζονται, καταφρονοῦσι μέν, ἧττον δὲ τῶν ῥητόρων

13. G: αποδεο.ισιν ‖ — 18. G: ολ ‖ — 19. G: ζεσ.φια...ν ‖ — 20. G: ουτεντω.ον̣ — 21. N: ‖ μετατηντσ..κη̣ — G: ‖ μετατηντσ.κ — 28. G: καλλων — N: καλλωι —

ἡγοῦνται τα[λ̣]αιπώρους, ὅτι τῶν ἀπο[τ]ελεσμάτ[ω̣]ν γε τ[ῶ̣ν ἐκ]είνοις προκειμένων πο]λ̣λ̣οὶ

Col. IX. τ̣υ̣γχάν̣ο̣υ̣]σιν. [Οὐ μὴν ἀλλὰ νῦν καὶ τοῦτ' ἔδοξε κ[αταριθμεῖν ἐν τοῖς ἐγκ[ωμίοις τῆς ῥητορικῆς τὸ πελ̣αγίζειν ἐν τοῖς λόγοις, τοὺς δὲ βρ[αχ]εῖς ἀποδ̣οκιμάζειν καθάπε[ρ] τὰ [π]λοιάρια τὰ μὴ δυ[ν]ά̣μ[ε]να τῆς γῆς ἀκα[ίρε]ιν ὡς οὐθὲν διαπρα[τ]τομένους λαμπρόν. Εἰ μ[ὲ]ν τὸ πελαγίζει[ν ταὐτὸ λαμβάνουσι τῶι μακροὺς διέρχεσθαι λό[γο̣]υς καὶ διὰ παντ[ὸς οὕ[τ]ω̣ς ἵστασθαι, μανικόν τί [φ]ασιν ἐπιτηδεύειν τὴ[ν ῥη]τορικήν, εἰ μὴ κα[ὶ χε̣]ῖ[ρον]? τῶν διὰ τὸ

π . . . α . . . . . α . . . τος ‖ το̣

. . . . πελαγίζ]ειν

καλοῦντες αὐ]τοῖς μό-

31. G: σαιπωρους [— 34. G: μο ‖ — IX, 1. N: ‖ ụ . . . ịσ̣ι̣ν — 2. G: εδοξεχ . ‖ — 8. G: ‖ πει̣ . ταυλοιαρια — 19. G: ‖ κασι — 21, 22. N: τ,σ ‖ γο — G: ο ‖ γο̣υσι — 22, 23. G: ε ‖ .ο . 23. G: ει̣ς ‖ — 24. G: σειν ‖ — 25. N et G: μοι ‖ — 21—31 . X, 1—14 —

*νοι[ς] τοῦτ' ἀ[ποδ]ιδόα-
σι]ν, οὐδ' οὕτω σωφρο-
νοῦ]σι. Καὶ γὰρ οἱ φιλόσο-
φοι [το]ῦτον [ἵ]σταντα[ι τ]ὸν
τρό[π]ον, εἰ μὴ καὶ τῶ[ν
ἄλ[λων] οἱ φρέ[να]ς ἔχον-
τε[ς. Ε]ἰ μέντοι παραψη-
λαφ[ῶσ]ι διὰ τοῦ [π]ελα-
γί[ζ]ε[ιν πλ]α[ν]ᾶ[ι τοὺς ῥ]ή[τορας*

Col. X. *Εἰ δὲ [τό τινα δεόμενα
λόγου πλ[είνο]ς ἐφαρ-
μόττον[θ' ὑφηγ]εῖσθαι
πελαγίζει[ν κα]λοῦν-
τες αὐτοῖς μόνοις τοῦ-
τ' ἀποδιδόασιν, οὐδ' οὔ-
τω σωφρονοῦσι. Καὶ γὰρ
οἱ φιλόσοφοι τοῦτον ἵσ-
ταντaι τὸν τρόπον, εἰ μὴ
καὶ τῶν ἄ[λλ]ων οἱ φρένα[ς
ἔχοντε[ς. Εἰ μ]έντοι π[α-
ραψηλαφ[ῶσι] διὰ το[ῦ
πε[λαγ]ί[ζειν, πλ]ανᾶι τού[ς
ῥή[τορ]ας ἐ[ν τοῖ]ς λόγοις
τ[ὸ περ]ὶ μ[εγ]άλων πρα-
γ[μάτ]ων ποιεῖσθαι τοὺς
λόγους. Τὸ δ' ἀποδοκιμά-*

29. N: *αγιον* ‖ — G: *απον* ‖ — 30. N et G: *τωι* ‖ — :
G: *οιφρεν* — 34. N: *αγαπ....ρη* ‖ — G: ‖ *γιτε..φακατι..ο*
— X, 3. G: ‖ *μοττονε* — 10. G: *τωνα.σων* — v. 12—14
margine haec adscripta exhibet G: *ισιν* ‖ *γεσα* ‖ *και* — qu
ubi inseram, nescio — 13. G: ‖ πει..τυτ — 15. G: *πρανα* ‖

ζε[ιν] τοὺς βραχεῖς ταὐτὸ τῶ[ι το]ὺς περὶ μικρῶν καὶ τῶ[ν τ]υχ[όν]των .... αρε̣ φα .... υθε . ‖ δη ενω .. ‖ ερ .... Διόπ̣]ερ ἐοίκ[ασι [παρὰ τῶν] φιλοσόφ[ων ἐ̣πάγεσθαι το]ὺς δι' [ἐρ]ω[τήσεως κ]αὶ ἀ[π̣οκρίσ[εως λόγους. Ὡ]ς θαῦ[μα δὲ σεμ[νύν]ουσιν, οὗ [τὸ γένος ἀ[πο]δοκιμ[άζουσι, τοὺς δι' ἐρωτ[ήσ̣εως] κ[α̣ὶ δ̣ι̣' ἀποκρ]ίσε[ως

Col. XI. . υ̣μένου καὶ [τ]ο̣ῖς μετρίο[ι]ς εἰσί. Καὶ γὰρ ἐν τῶι βίωι πολλάκις οὐχ οἷον ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν καὶ παιδείαν λόγοις ἀναγκαῖον ἐρωτᾶν γίνεται καὶ πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἀπαντᾶν̣. Ὁ δὲ συνζητητικ[ὸ̣ς] τρόπος καὶ τὰ πολλὰ τ[ο̣]ῦ τοιούτου προσδεῖτ[α]ι χαρακτῆρος. Ἀλ̣λ̣' [ο̣ὗτος μὲν

23. G: ‖ το — 27. G: νερσοικ ‖ — Ceterum in tantis lacunis :ti nihil inveniri potest. Possis etiam: διόπερ ἐοίκασιν μᾶλν οἱ φιλόσοφοι (G: φιλοσοφο .) ἐξεργάσασθαι — 30. N et G: ω — 31. G: εσθαν — 32. G: ουπ . ‖ — 35. N: αισ .. ‖ — ιοε . ‖ — v. 33—35 unci praescripti sunt — XI, 1. G: ‖ . υγου — N: ‖ ... ενου — 2. G: ‖ σσειφι — 12. N et G: αμο̣ —

παρὰ τοῖς ῥή[ṭορσιν ἐ]νκρίνετ[ạι ọ] τρ[όπ]ος οὐκ ἐν τοῖς δικαστηρίοις μόνον ἀλλὰ κ[ἀ]ν ταῖς ἐκκλησίαις. Ἔνι[οι δ̣'] αὐτῶν κα . . . . θα φασιν ἐν δια . . . . ονοι . . . . πṭου . . . σιου λέγειν οὐ πρ]οσ[ṭ]άτην ὡς τῶν μετοίκων, ἀλλ' εἰ μὲν ἀστεῖος εἴη, φίλον, εἰ δ' ἧττων ἢ κατὰ τὸν τοιοῦτον, πρόκυνα. Διόπερ οὐδ' ἄν τι[ς εἶπαι τὸν οὕτω πλού[σ̣ιον οὐκ ἔχειν κ . . νγ . . ., εἰ καὶ [μ]ὴ ῥητ[ορεύοι, ἀλλὰ πολὺ βέ[λτιον]. Οὐ δεῖ δ̣'] ὠχυ[ρ]ῶσθαι περιφράγμασιν, ἀλλὰ [ẹλευθ]εροῖ σε λύτρων λ[ο]γογραφικῶν ουδου —

Col. XII. ως αμ . . . ‖ Ṭ]οίγαρ ἀμ[φ]οτέρων ἔστιν ὅτε χρησιμευόντων [θ]ἅτερον παραλείπουσιν. Οἱ δὲ καὶ τὸν δι'

14. G: ‖ κρινεζạρτρ.νοσου ‖ — 28. N: ουδ — 29. G: κ . . ‖ — 31. N: ‖ λωχυνωσθαι — G: ‖ χωχυṿωσθαι — 32. G: ʻλασ . . . . . ε ‖ — ἐλευθεροῦσθαι τῶν λ. οὐ δου[λοῦσθαι? —] 2. G: ‖ φọι —

ἐρωτήσεως καὶ ἀπο-
κρίσεως λόγον τοὺς ῥή-
τορας ἄκρως μεταχει-
ρίζεσθαι λέγοντες οὔ-
τ' ἴδιον αὐτῶν ὄντα
τὸν τρόπον ἀποδείξου-
σιν οὔτε τέχνας ὑπὲρ
αὐτοῦ καταβεβλημέ-
ν]ας αὐτοῖς ἀλλὰ τοῖς
φιλοσόφοις, οὔτ' [ἐν] ταῖς
κοινολογίαις τοὺς νῦν
ο[ὐ]δ' ἐν ταῖς [συν]τάξεσιν
τοὺς παλα[ιοὺ]ς ἐν τῶι
γέν]ει δια[πρέπ]οντ[ας οὔ-
τω]ς ὥσπερ ο[ἱ] φιλ[όσο-
φοι. Τ]ὰ πολ[λ]ὰ δὲ κ[αὶ οἱ
διαφέρ]οντε[ς π]αιδεί[αι] δ[ι-
αλεγ]όμεν[ο]ι φα[ίνονται?
. . . . τῆ]ι τοιαύτῃ . . . . .
λσιια . ατε καὶ τ[ῆς φιλοσ-
οφίας αὐτῶ[ν], ἣν . . . . . .
. . μωσιν συνδεγ . . μειν
ὑπ]άρχουσα[ν τ]ὸ [μὲ]ν δοι
. ˜αι τοὺς γεωμέτρας
τὸ] δὲ καὶ τοὺ[ς φι]λο[σό]φους
καὶ] μάλιστα [τοὺς ὁμ]οί-
ους ὁμοίως δσπα . .

18. G: παλλω . σεντωι ‖ — 19. G: διαγ . . τοντ . ι . ‖ — 27. ην ‖ — 28. N: σαι . . . . . ιδοι ‖ — 30—32. G: ητοφουσ ‖ . νμαν-ι . . . . . σι ‖ . θυσομοισε . . το . αιαρ —

... ιστων δενδερ . ικαι
... σενωτι ..... ταμεν ‖ ...... ισκια

Col. XIII. θεωρή[μα]τ' αὐτὸν ἐκ[λύ-
οντα τῆς ἀνθρωπίνης
διαίτης ἐπὶ τὴν ὁδὸν
τοῦ βίου τὴν φέρουσαν
ὄντως εἰς πόλιν καὶ ἀγο-
ράν, ὅπου πάντ' ἐστι τὰ
πρὸς τὸ ζῆν, ἐπανάγειν,
ἣν αὐτοὶ [π]ορεύονται. Κα-
ταγελάστως μὲν τὴν
γεωμετρίαν ἡδονῆς
καὶ κόσμου παρασκευ-
αστικὴν εἶναι λέγου-
σιν. Οὐ μὴν ἡμεῖς γε πάν-
τα τὸν βίον εἰς τα[ύ]την
κατατίθεσθαι λ[έγο]με[ν.
Πῶς δ' οὐδὲ βα[ιὸν] αὐ-
τοῦ φιλοσοφία [ἕξει μ]έ-
ρος αὐτή(ν) οὐδ[ὲ λη]θάρ-
γωι στοκεθεσ ....
.. πώποτε φ ....
.. ουσιν δὲ τ[ὴν φιλ]οσ[ο-
φί]αν τ . νσι .... ἐ-
φαρ]μ[ό]ττ[ο]ντες η . υς
.. λυλ . τι .... ν τ[ῶν] π[ε-

33. N: δορη . και ‖ — XIII, 1. G: γαυτων — 17. N: .. λε ‖ — 18. N: θαι ‖ — 19. N: ‖ γωισ .. νεθε — 21. G: (δετι — 23. N: ‖ ... ω . τ .. ντεση .. σο ‖ — G: ‖ .. μμ . πε · N: ντ .. σπ . ‖ — G: ντ .. στσ ‖ —

ρὶ ἠθῶν [κ]αὶ βίων κἀπ[ὶ τ̣]ὰς αἱρέσεις καὶ φυγὰς διατεινόντων ἀναστ̣ρέφεται, δι' ὧν καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀγορὰν ὀρθότατα πάν[τω̣]ν ἔστιν οἰκονομεῖν. Οἱ δὲ σοφισταὶ καὶ λελήθασιν εἰκόνας ἑαυτῶν παρατ[ιθέν̣]τες. Αἱ γὰρ τούτ[ων δι]ατριβα[ὶ .]ν̣ο .

ol. XIV. εἰς πόλιν δ̣[ὲ κ]αὶ εἰς ἀ[γορὰν οὐκ εἰσίασιν οὐδὲ τὸν βίον ὅλως ὠφελοῦσιν. Ὥστ' εἰκότως οὐδ' ἀντιστρέφουσί τινες, ὃ λέγουσιν, ἀλλὰ τὴν ῥητορικὴν καὶ τὴν σοφιστικὴν καὶ τὴν πολιτικ[ὴν οὐδ' ἐκ παρόδου κελεύουσιν προσίεσθαι, τὴν μέν, ὅτι ματαία, τὴν δ', ὅτι ταραχωδεστάτη τῶν ἁπάντων. Καὶ τὰ συνεχῆ δὲ τούτοις εἴτε περὶ τῶν διαλεκτικ[ῶ]ν ἐλέ[γ̣]ετο, πρὸς ἡμᾶς [οὐκ ἦν, εἴτε περὶ ἡμ[ῶν,

35. spatio satisfaceret τουτωνί γε, N: το. || — XIV, 16. N: ι. ο || — 17. N et G: ημμι. || —

ἐφληναφᾶτο, διό̣τι [φ]ασκόντων ἀκριβεῖς [ποιεῖσθ[α]ι λόγ[ο̣υ]ς, οἵου[ς ο̣ὐ̣]κ ἄ[ν οἱ ῥήτορ[ε]ς δύνα[ιντ' ἀντεπάγε]ιν ἅ̣[τε] καὶ διὰ τῶν εἰκ]ότ[ων] τοὺς λόγου[ς] συντιθ]έντ[ε̣ς], δια[τελοῦ]σι λ]έγοντες, ὡς καὶ τῶν ἀ]ραχνίων ἀκριβέστερον ὑφασμένων ἤπερ τῶν ἱματίων οὐκ ἐκεῖνα κρείττω — χρώμεθα γὰρ τούτοις — οὕτω καὶ τὴν τῶν φιλοσόφων ἀκρίβειαν ἄρχηστον εἰς τὸν βίον εἶναι διὰ τὸ μηδέπως β[ουλ̣]ευομένο[υ̣ς καὶ τ[ὸ εὔκαι]ρον αἰρ̣[ο]υ̣[μένους τοῖς συλλογισ-

Col. XV. μ̣ο]ῖς ἀλλὰ το[ῖς εἰκ]ό[σι χρῆσθαι καὶ τ[ο]ῖς εὐλό<u>γοις</u>. Ὥστ' εἰ χρώμεθ' [α̣ὐ̣τοῖς, μηδέποτ' ἂν δύνασθαι ταὐτὰ ποιεῖσ[θ̣α]ι. [Κ̣α̣ὶ γὰρ οὐδὲ διαμένει[ν τὸ δόξαν ποτὲ συμφέ-

18. G: *δισυι . ασ* ‖ — 19. N: *αχριβωσ* — G: *ακριβε*
20. G: ‖ *σεει* — N: *οιουρε . κα* ‖, G: *οιουγελκα .* ‖ — 22
τοινδ — N: ‖ . *τοι . λ* — 24. G: ‖ ...*εντσ̣ι̣δ* — 34. G: *ν*
35. συμφέρον? — XV, 3. G: μεθ ι .σ̣ ‖ — 5. G: ποιεισε .

ϱον· ὅθεν οὐδ' ἐνδεχόμενον εἶναι ἕν, ὃ ἂν ἀ[πίῃ συνοίσει, καταλείπειν εἰκάζειν στοχαζόμενον τοῖς εὐλόγοις. [Ἐρεῖ]ν γὰρ σὺν νῶι πρὸς τοὺ[ς ῥήτορας ἁπάντων τῶν [φιλοσόφων οὐδεὶς ἔμ[ελλε, δι[ότ]ι περὶ τῶ[ν στοχασμ[ῶ]ι θηρευομέ[νων τοῖς [εἰκ]όσιν καὶ το[ῖς εὐλ[όγοις φω]ρ[ῶ]νται [βουλευ[όμενοι] καὶ κρί[νοντες . . . . τια τ . . . α . . . . χρη, ὃν τρό[πον καὶ . . . ἐπι[σ]τημ . . . . οὔτε π . . . . . σ . . . . \ μαθεῖν . . . λε . . ηο . . ν. Καὶ κα[τὰ? λόγον γ' ὅτι παρὰ τ[ὴ]ν αἰτίαν [τ]αύτην ὑπέ[λαβον ἀναγκαστικοὺς [εἶνα]ι καὶ δ[ὴ] ὑπο[κ]εῖσθαι λόγ]ου[ς], οὐ τοιούτους ἀ[λλ' εἰ[κ]οβολοῦντας συνείρουσιν, ὥστε καὶ βουλεύ[ον]τα[ι κ]αὶ κρίνουσιν

N et G: *ενωναι . ι* ‖ — 15. N et G: *δεισελ . .* ‖ — 16. G: ‖ *λειδι* — 18. N et G: *σοσινκαι* — 19. N: *συρσ . ντα* — *ρονται* — 20. G: ‖ *ασυ* — N: *νκρι . . .* ‖ — 23. G: επιατηλ G: *τσναι* ‖ — 30. G: ‖ *καιδσ* — 31. N: α \ — G: ασ \ —

οὐκ ὀ[ρθῶς ὑπ]ὲρ τῶν συμφερ[όντων καὶ] πρὸς τού||*[τοις?*

Col. XVI. *τοῖς εἰκόσι]* || *κατ]ὰ λό[γ]ον [καὶ το]ῖς* ει *λόγοις χρῶνται, πολλάκις δὲ τοῖς ἥ[τ]τον εἰκόσιν ἀντὶ τῶν μᾶλλον, ἀεὶ δ' ὀλίγα πλειόνων ὄντων, καὶ πλατέως ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς οὐδὲ περιωδευμένως, ἅτε μέθοδον οὐδὲ περὶ τούτων ἔχοντες ἀλλὰ παρατετηρηκότες μόνον, ταχὺ δὲ καὶ τὰ παρατετηρημένα προϊέμενοι διὰ τὰς καὶ τῶν Εὐρί[π]ων ὀξυτέρας τοῦ π]λή[θ]ους μεταβολάς. Ἀλλ]ὰ μ[ὴ]ν οὐδ' αὐτοί γε δοκιμάζουσιν οἱ δικαίως ὀνομα[ζ]όμενοι φιλόσοφ]οι δ[ιὰ π]αντ[ὸ]ς καὶ [περ]ὶ π[άν]των ἀ[ν]α[γκα[στικ]οῖς [χρῆσ]θαι [λόγο]ις, [ἀ]λλὰ . . . . ων . . . .*

. . . . προυσ . . δειαν

3. G: *ηστονει* || — 15. N: || *ευριτων* — 19. N: *ονομαι.ομ .φι* || — 21. N: *υπ . . τονα* — G: *ιπ . . τωναυα* || *κα . . . σοισ* 22. N et G: *χε* || — 24. G: *ιδ . . . . . .* || — 24. N: *τρ . . . . .* || hunc v. G. omittit — 25. N: *πτου* —

.α τὰ [ἐν] τῶι βίωι νομιζόμενα, ὑ]πὲρ [ὧν β]ουλε[υόμε]θα καὶ κ[ρί]νομε[ν εἰκ]όσιν μῳ . . ανε γο . . . αλλωνα[. ἀν]α[γ]καστ]ι[κοῖς θ]εωρο[ῦμεν λόγοις, ὥσ[περ] εὐθέως αὐτοῦ τ]οῦ δ[ιοικ]εῖν? πόλι[ν . .]ι . . νι . ιρι . . . . νον . . τα . . . . ου

Col. XVII. . . ο π]άλιν τ' οὔπ[οτ]έ τινι φευκτὸν εἶνα[ι] πλοῦτον ἢ γάμον ἁπλῶς [ἢ τοιοῦτον καὶ πολλὰ τούτοις ὅμοια. Τὸ δὲ δὴ δίκαιον κα[ὶ μ]ὴ δίκαιον, καὶ διότι τὸ μὲν ἀεὶ συμφέρει, τὸ δ' οὐδέποτε, πάντως ἀναγκαστικοῖς θεωρεῖται καὶ κρίνεται λόγοις. Ὁ δ' εἰκασίαν τοῖς οὕτως ἐσ[τ]ηκόσιν προσφέρων ὑπερβολὴν ἠλιθιότητος οὐκ ἀπολέλοιπεν. Ὧν ο[ὕ]τως ἐχόντων ἐξύθ[λ]ηται τὰ περὶ τῶν ἀρα-

26. τάν τῶι? — 28. G: ‖ λε . . . γθα — 30. N: ‖ γθ — 30, **31.** G: αικασ ‖ ζιλ — 33. G: ‖ . ιvλ — XVII, 3. G: απλωσ . ι — **12.** N: εσπει ‖ — G: εσπη ‖ —

χνίων καὶ τῶν τρυ[τ]α-
ν]ῶν καὶ [π]ριό[ν]ων ο . . .
. . . κέγχρους καὶ τα . .
. . . α . ε . τωσι καὶ δ . . .
. . . σι. Τ[ο]ιοῦτον γὰρ ο . ε
. . . . ον ἀλ[η]θινῶι
. . . . ων ἐ[πιδ]είξει
. . . . \εντο . . . τους
προ]σεκτικῶ[ς ο]ὐδ[ὲ τὰ
πλε]ῖστα σοφιστικῶ[ς
πεπ]λεγμένα ἀσηαρ
σε . . ρει. Τῶν δὲ ῥητό-
ρ[ων] ἡ τέχνη πρὸς οὐδὲν
ἐπιδείκνυται [τῶ]ν εἰς
μακάριον βίον ἀνη-
κόντων χρησιμεύου-
σα. Διόπερ ο[ὐδὲ] το[ύ]των?
ζεκτονων . . . . ισι

XVIII ι . . . . . ι καὶ ταῦτα παχέως
περὶ τῶν μεγαλείων
δοξάζειν κρεῖττον ἢ πε-
ρὶ τῶν μικρῶν καὶ μηδε-
νὸς ἀξίων ἀκριβῶς. Πρόσ-
εστιν δ' ἴσως αὐτῇ τὸ

18. 19 G: τρυπα | \ωνκαιπ — 20. G: κεγχρους — 21. G: . | — 22. G: | . . [illegible] . ε | — 23. N: αλλ . . . ινωι G: αλι . θινωι | — 24. N et G: ωνεη — 25. μέντοι? (N: τω — G: τω . . | — 27. N et G: κα | — 28. G: | ι . . τλεγ — ναι . σ . σαι . | — 31. N et G: επ | — 35. δεκτόν? — XVIII, 1: [illegible] —

καὶ καθ' ὁλοσχέρειαν περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων διαλέγεσθαι. Κατὰ λόγον τοίνυν πίτυλός ἐστιν ὁ προστιθέμενος, ὅτι τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς, ἐὰν ἀναιδευώμεθα, διελέγξουσιν ἡμᾶς οὐδενὸς ἀνεξομένου τῶν φασκόντων τὸν λέγοντ' ὀμνύειν τοὺς θεοὺς πεποιηκέναι τ]οῦτο, οὔ[ς] ὀμνύειν λέγει .....]ς ὀμνύο̣ ... ελ . .... νια ... ο̣ους [ο]ὕτως ..... τος μηδέ[π̣]ως ρε ...... ιτων τὸν ε̣ιρι . ... ἐ]κκλησι[α]ζο . νσ̣ .... τοιωσιν̣ασῃ .... ἐγ]ίγνωσ[κ]ε σθ̣ . ... καὶ καλῶς συνεβού]λευεν ὡς οὐχὶ τ̣ . ... τατην εξα . νασ .. .... ε]ὐθὺς εισο .. τα . .... νος ἐπαιδε[ύο]μεν? ... καθάπερ οὔτε τα ....῀εραις ἔστ[ι] θηρεύειν θ̣]ύννον οὔ[τε τ]οῖς τού-

10. N: πιτηλ̣ο̣σεσ ‖ — 20. G: α . ‖ — 24. G: ικκλησι — 25. N: ασκ . ‖ —

του] δικτύοις ἄ[φύ]ας, οὕ-
τως] οὐδὲ τὰς τ[ῶν ῥητ̣]ό‖[ρων?

Col. XIX. π̣ερα̣..... ¦ τε τὰ πρὸς τὰς πράξεις ἐν
ταῖς ἐρωτήσεσιν, καὶ τὸ
πρὸς τὸν θαυμάζοντα,
πῶς ἐν μὲν τοῖς σκοτει-
νοῖς καὶ δυσκόλοις δύναν-
ται διαβλέπειν, τὰ δ' ἐμ
μέσωι μὴ δύνασθαι, τὰ
γινόμενα περὶ τὰ[ς
γλαῦκας τιθέναι. Τὴ[ν
γὰρ τοιαύτην ἀκαιρίαν,
οἵαν ἐπὶ τῶν ὅρκων καὶ
τῶν συμβουλιῶν εἰρ[ή-
κασιν οὐχ ὅτι φιλόσο-
φος ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἐν[χ]υ-
δ]αῖον νοῦν ἔχων [μ̣]α[ν̣-
τεύσαιτ' ἂν εικ..πε..ε
ν.αιασαν.............
προσφερο......μ....
δ......υτ.........
μο...σο...........
τα..ο̣α.-αιαι........
σερα. καὶ τὰ δί[κτυα τῶν
θύνν[ων .] την.......
παλινλογεῖται πα....
κότ[ω̣]ν τ[ὸ μ̣]ήτε τὰ λεπτό-

16. N: λ..‖ — G: α̣.αι ‖ — 17. N: τε..ε ‖ — 24. G: ιτν pro την — 26. G: ‖ κοτ.ɔντυσλητε —

τερα [τῶ]ν πρὸς τὸν βίον
εἶναι τὰ τῶν φιλοσόφων
μήτε τὰ σύμμετρα [πρ]ὸς [α]ὑ-
τὸν [τὰ τ]ῶν ῥητόρων. ὥσ-
τε τὰ πολ[ιτικ]ῶν εἶναι
καθάπερ ἑκάτερον ἐπι-
δεδειχότας τὸ ταῖς
γλαυξὶν ἡμᾶς π[αρ]εικά-
ζειν. Καὶ τὰ συν[εχ]ῆ δὲ
τούτ[οι]ς περὶ τ{οῦ τινα φύ-
ϲει μὲν αἰϲχρὰ καὶ ἄδι-

Col. XX. κα δοκεῖν εἶ]ναι, [ὅμωϲ δ᾽}
ἄδικα παρὰ τὰ δοξα-
ζόμενα πρὸς τῶν πολ-
λῶν οὐκ εἶναι, τοὺς δ᾽ ὑ-
πολαμβάνοντας [ὁ]μοι-
ῶσθαι τοῖς καταφρο-
νοῦσι τῶν νομισμάτων,
οἷς χρώμεθα, ζητοῦσι
δ᾽ ἕτερα, κἂν ἐξῆι δ᾽ ἄλ-
λα κατανοῆσαι, τὴν ζή-
τησιν αὐτῶν (οὐδὲν) ἄ-
χρηστον εἶναι. Χρήσα-
σθαι γὰρ οὐχ οἷόν τε τοῖς
εὑρεθεῖσι διὰ τὸ μήτε
τὰς πόλεις ἂν παραδέ ‖ ξασθαι

27. G: ‖ *τερα . λον* — **29. G:** $\overset{\textit{ποσ}}{\textit{μετραιευ}}$ ‖ — **30. G:** ‖ *τον . . λιων* — **N:** ‖ *τον . . \ιων* — **31. G:** ‖ *τεπα . νολητ̣των* — **XX, 5. N:** *τασομοι* ‖ — **G:** *ταγομοι* ‖ — **11.** *οὐδὲν* delendum est —

μήτ' ἂν α[ὐ]τοὺς σῴζεσθα[ι παρὰ ταῦτά τι πράττοντας. Ὑπὸ δὲ τῆς ῥητορικ[ῆς] οὐδετ]έραι, ὥσ[περ δοκεῖ], ἀλλ[ὰ τοῦ]τον [ἡμεῖς τὸν τρόπο[ν οὔτε μάλιστά φα]με[ν ζη[τ]ε[ῖσθαι κ]αὶ παρα[δίδοσθαί τ[ισιν ο]ὔθ' ὑ[πὸ μόνης τὴν [πολι]τι[κήν. Τὰ μὲν γὰ[ρ δίκαια καὶ ἀγαθὰ κα[ὶ καλ]ὰ ταὐ[τὰ τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶ[ν νοουμένοις [ε]ἶναί [φασιν [οἱ] καθ' ἡμᾶς φιλο[σοφοῦν[τε]ς αὐτῶι μόνον παρα[λλά]ττοντες ἐκε[ίνων [τῶι μ]ὴ παθητικῶς μόνον ἀλλ' [ἐ]πιλογ[ι]στικῶς αὐτὰ κατανοεῖν καὶ μὴ πολλάκις αὐτῶν λήθην λαμ[βά]νειν,

Col. XXI. {ἀλλὰ παραμετρεῖν ἀεὶ}

πρὸς τὰ ἀδ]ιάφορα [τὰ τ]ὴν τῶν πρώτων ἀγαθῶν ἐπέχοντα χώραν. Τὰ δὲ ποιητικὰ τῶν τε-

16. suprascriptum, N et G: *αστ* — 19. G: ‖ . *ερατωστ* — **22.** *G: φαιπαρα* ‖ — 25. N: *δ* . . ‖ — 26. G: *καερονα* — **28. N:** *ο. μαι.* . ‖ — G: *ρειναι* . . ‖ — fort. οἶμαι —

λῶν οὐ ταὐτὰ τοῖς πολ-
λοῖς εἶναι δοξάζουσιν
οἷον ἀρχὰς καὶ πολιτεί-
ας καὶ καταστροφὰς ἐ-
θνῶν καὶ πᾶν, εἴ τι τού-
τοις ὅμοιόν ἐστιν. Πα-
ραπλησίως δὲ καὶ τὰ
νοούμενα κατὰ τὰς
βλεπομένας προλή-
ψεις ὑπ' αὐτῶν καὶ δίκαι-
α καὶ καλὰ τίθεμεν εἶ-
ν̣]αι, περὶ δὲ τῶν εἰς τὰς
προλ]ήψε[ι]ς ἐναρμοτ-
τόντων] π̣αραλλά[τ]τομεν
ἤδη τ̣]ῆς τῶν [ὄ̣χλω̣]ν
δόξης . . . .]ερ . . . . ιω
ναι [ἀλ]λήλους ο̣νε
τη . . . . ποιητικῶν καὶ
τ[ο̣ύτοις] τ̣ὸ δίκαιον καὶ
καλὸν ἐναρμόττοντ[ε̣ς.
Καὶ γὰρ βίους [συ]ν[ί]στα[ν-
τα⟨ι⟩ μαχομένους ἀ[λ-
λήλο[ι]ς καὶ [π̣]ράξεις δια-
φερούσας, ἀλλ' οὐ[θ̣]ὲν ἧτ-
τον ἐν ταὐτῶ[ι στρέ]φ̣ον‖ται

21—26. G: *πι[θα]ν̣ὴν?* ‖ — *να . ησ . . . . .* ‖ — *ωι̣ . ονο̣ . . . .* ‖ — ***αντ̣οδ*** . . . . ‖ . . . *νων . . . . . αξ . . συμ* ‖ . . *ου . . . . δε . . στ . αυ-* ***τοι*** ‖ — Ceterum *συμ* et *αυτοι*, quae in margine addita sunt, **ium huc** pertineant, dubito — 27. N: *ν . σ* ‖ — 30. G: *τουτο* ‖ — **31. N:** ‖ *καιγαρλ . ουσ* — G: ‖ *καταρβιουσ . ενυστα .* ‖ — 33. **N et G:** ‖ *λῃλουσ* — G: *ιυραξειsδα* ‖ — 35. G: *ταυτω . οισο̣ .* ***ρον*** ‖ ***ταιπερι̣β̣ολ*** —

Col. XXII. {οὐ μόνον τῶν φιλοσόφων τινὲς}

τ̣]ἀ[γ]αθὰ καὶ τ[ὰ] κακὰ
καὶ τὰ δίκαια καὶ ἄδι-
κα καὶ τὰ κα[λ̣]ὰ καὶ ταὶσ-
χρὰ νομίζουσιν ἕτερα
τῶν τοῖς πολλο[ῖ]ς δοκούν-
των ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν γένος
τῶν πολιτικῶν. Οὐδὲν
γὰρ ἕτερον ἐν ταῖς προ-
στασίαις αὐτῶν ἐοίκα-
σιν ποιεῖν ἢ τ[ὰς] ὑπο-
λήψεις αὐτῶν μεθιστά-
νειν, εἰς ἃς ἔχουσιν αὐ-
τοὶ περὶ ἀγαθῶν καὶ κα-
κῶν καὶ δικαί[ων̣] καὶ [ἀ̣-
δίκων καὶ κοινότ[ε̣ρον
εἰπ̣εῖν συμφερόν[των
κα[ὶ] ἀσ[υμ]φόρων. Ἔχ[ο̣υσ]ιν
δὲ οὐ[χ ὑπ̣]ὲρ τῶν π̣ . . η
τε̣ι . . . . ων σ . . . . ¦ σο
. . . . τατους η̣ . . .
. . . . αλλασ . . .
. . . . ἀναλόγ[ο̣υς] ειδιν
. . . . ας. Εἰ δὴ ταῦθ' οὕ-
τως ἔχει, πῶς ὅμο[ι]οι
γινόμεθα το[ῖς] κατα-
φρονοῦ[σ]ι τῶν διαχω-
ρούντω[ν] νομισμά-
τω[ν̣], ἕτε[ρα] δ' ἐνκρίνου-
σι[ν̣; Χ̣]ωρὶς γὰρ [τ̣]οῦ μὴ κα-
ταφρ̣ον[ε̣ῖν τῶν\ κατὰ

τὰς [β]λεπ[ομένας πρ]ολ[ήψεις δοκούντων πῶς

Col. XXIII. {θεματίζοντες τὰ κα-} τ'] ἀλήθειαν ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ δίκαια καὶ ἄδικα ταὐτὸν ἂν ἐπάσχομεν, ἐπειδὴ τὰ μέν ἐστι συμφέροντα κἀκείνοις, οὐ μόνον ἡμῖν, κἂν ὑπολαμβάνηται τοιαῦτ' εἶναι, κἂν μή; τὰ δ' ὄντως ἐστὶν νομίσματα καὶ τὴν ἐξ ἑαυτῶν οὐκ ἀποδώσε[ι χρείαν παρὰ τῶν νομισάντων, ἐὰν μὴ παραπλησίως ἐκείνοις αὐτὰ θεματίζωμ[εν. Οὐδὲ γὰρ εἰ τὰ θερ[μὰ καὶ ψυχρὰ κατ' ἀλή[θειαν οὐχ ὑπολαμβανό[ντων ἡμεῖς ἔφα[μεν ε[ἶ]ναι. Παρα[πλ]ήσιον δέ] τι τοῖς πε[ρ]ὶ τῶ[ν νομ]ισμάτων διαφε[ρομένοις πο]τ' ἐν[δε]χόμ[ενον παρακίπ]τ[ειν], καὶ [πῶς τὴν κρίσ]ιν αὐτῶν [καὶ τὴν

38. G: | τασιλεx — cf. p. 255, 13 — XXIII, 23. G: υ . . γενα . χορ — N: α . χο — 25. N: αυτων —

Col. XXII. {οὐ μόνον τῶν φιλοσόφων τινὲς}
τ]ἀ[γ]αθὰ καὶ τ[ὰ] κακὰ
καὶ τὰ δίκαια καὶ ἄδι-
κα καὶ τὰ κα[λ]ὰ καὶ τὰισ-
χρὰ νομίζουσιν ἕτερα
τῶν τοῖς πολλο[ῖ]ς δοκούν-
των ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν γένος
τῶν πολιτικῶν. Οὐδὲν
γὰρ ἕτερον ἐν ταῖς προ-
στασίαις αὐτῶν ἐοίκα-
σιν ποιεῖν ἢ τ[ὰς] ὑπο-
λήψεις αὐτῶν μεθιστά-
νειν, εἰς ἃς ἔχουσιν αὐ-
τοὶ περὶ ἀγαθῶν καὶ κα-
κῶν καὶ δικαί[ων] καὶ [ἀ-
δίκων καὶ κοινότ[ερον
εἰπεῖν συμφερόν[των
κα[ὶ] ἀσ[υμ]φόρων. Ἔχ[ουσ]ιν
δὲ οὐ[χ ὑπ]ὲρ τῶν π . . η
τει . . . . ων σ . . . . | σο
. . . . τατους η . . .
. . . . αλλασ . . .
. . . . ἀναλόγ[ους] ειδιν
. . . . ας. Εἰ δὴ ταῦθ' οὕ-
τως ἔχει, πῶς ὅμο[ι]οι
γινόμεθα το[ῖς] κατα-
φρονοῦ[σ]ι τῶν διαχω-
ρούντω[ν] νομισμά-
τω[ν], ἕτε[ρα] δ' ἐνκρίνου-
σι[ν]; Χ]ωρὶς γὰρ [τ]οῦ μὴ κα-
ταφρον[εῖν τῶν\ κατὰ

καλὰ καὶ τὰ τούτο[ις ἠν]α[ν-
τιωμέν[α] νόμοι[ς μὲν
καὶ θέμασιν δια[φέρειν,
τ[ῶ]ν δὲ διατει[νόντων
εἰς ἅπ]αντας οὐδ . . . .
. . . . . ὑ]πόλη[ψ]ι[ν . . . .
. . . . . . ουσπει . . . .
. . . . νωτατω . . . .
. . . . οιανοιστε . . . .
. . ς καὶ τοῖς δυν[αμένοις
τὴν] φύσει δικαίου κ[αὶ ἀδί-
κου χ]ώ[ρ]αν ἔχειν, [ὥστ' ἐν
τού]τωι κατὰ μηθ[ὲν ἀλλάτ-
τειν, τὰ δ' ἐναντία [τ]ὴν
τῶν ἐναντίων, ἔνια δὲ
κατὰ τόπους καὶ περιστά-
σεις. Ὅσα δ' οὐκ ὄντα τοιαῦ-
τα τεθεμάτισται παρ[ά] τι-
σιν δι' ἀςδήποτ' αἰτίας, [κ]αὶ
ταῦτα τηρεῖν ἀξιοῦντας
ἢ μεταβαίνειν ἐκ τῶν τό-
πων, ἐὰν [μ]ὴ καλῶς ζ[ῆ]ν
{οἴωνται· δύναcθαι δ' οὐ-
δὲν ἧττον αὐτοὺc ὁμιλητι-}

XV. *κ[ω]τά[τ]ους εἶναι καὶ τῶ[ι*
μὴ τὰ διωρισμένα μό-

·: *τουτον . . ια* ‖ — 18. G: *ηνομοι . . . νο* ‖ — 19, 20. G:
— 22. G: *πολητι* — N: *ο . ηπ* — 25. N: ‖ . . . . *οισ*.
!6. N: *καιτοισα* — G: *σχαιτωσαυν* — 28. G: *ω ανεχειvο*
ν . ο — 29. G: *καναδηθ . . . εν* ‖ *τειν* — 30. G: *κην* \ —

νον ἀλλὰ καὶ τὰ τὴν ὁμοείδειαν αὐτοῖς ἔχοντα διαφυλάττειν, κἀκεῖνα μὴ μόνον συνειδότων ἀλλὰ κἂν λανθάνωμεν ἀπαξάπαντας, καὶ μεθ' ἡδονῆς ἀλλ' οὐ δι' ἀνάγκην, καὶ βεβαίως ἀλλ' οὐ σαλευομένως. Εἰ δ' ἡ ῥητορικὴ τούτων τὴν ἐμπειρίαν παραδίδωσιν, ὥστε μόνην ῥηθῆναι τὴν τετρι[μμένην ὥσ[π]ερ ὁδὸν ἐ[πὶ τὸν μακάρ[ιο]ν βίον βα[δίζ]ειν, ἀλλ' οὐ[χὶ] μὲν εἰς τὰ δικαστήρι[α] καὶ τὰς ἐκκλ[ησί]α[ς], ὅπου [π]λείω ναυάγια τ[ῶ]ν πρὸς τῶι Καφηρεῖ με[μυθευμέν]ων. Η ‖ . εις κα — ὠφελ . ‖ . . ετην μεαι . . ιδετι . . μ . ευλος ἐστ[ι]ν ἐπιχειρ]εῖν? αιαρδα . . . ν καλὰ παραδοθῆ[ναι, ο]ὐ μᾶλλον ὠφελεῖσθαι δ[ιὰ] τὴν ῥητορικήν. Ὁ γὰρ πείθων τοὺς ἀνθρώπους δόξει καὶ κα-

8. G: ‖ μηνξα — 17. N: ‖ ʾειν — G: ‖ ‑ειν — 19. G: ‖ π. ιεακοπου — 21. G: ‖ ρειμει . . . . ιωνη . ‖ — 24. N: ‖ . . . . ' ουκ . . . . . να . ‖ — 25. N et G: λεχε . ‖ — 27. N: ‖ . . . . π . . ιδι . γι — 29. N: ‖ δειναι — G: ‖ . τιναιαρδα — 30. G: ‖ ραδεθα — N: υμαπλον ‖ — 31. G: δ ιτην —

λὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι, τούτου θ' ἕνεκα βού[λ̣]οντ' εἶνα[ι καὶ φρόνιμοι καὶ δίκαιο[ι τοῦ γίνεσθαί τι μεῖζον αὐτοῖς παρ' ἀνθρώπων. Ὥσπ̣]ερ [οὗ]ν οὐδὲν ὄ[φ]ελος ἔχει ν . . . . ι, εἰ μὴ φ .

XVI. ι̣ατο . . . . . λουν ἀγαθ[ὸ]ν εἶναι, δέξαιτ' ἄν τις, εἰ δοκῶν νοσεῖν ἀναγκά[ζ]οιτο τὰς θεραπείας ὑπομένειν, μή τι δή γε τὴν ἀρετήν. Ἀλλὰ τούτων ἄκαιρος μὲν ἡ παρεμβολὴ τοῦ μὴ διδακτὸν εἶναι τὴν ἀρετήν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν πολιτικὴν ἀ[ρ]ετὴν οὐκ εἶναι διδακτὴν ἀπεδείκνυε Σωκράτης ἐκ τοῦ μήτε Θεμιστοκλέα [μ]ήτ' Ἀριστείδην μήτε Περικλέα [δ̣ε̣δ̣]υνῆσθαι τοὺς υἱ[ο]ύς, οἷοί πε[ρ] ἦσαν αὐτοί, κατ[α]σκευάσαι. Διὰ δὲ ταὐτοῦ συναχθήσεται καὶ τ[ὸ μηδὲ τ[ὴ]ν σοφιστικὴν [ῥ̣ητορικὴ[ν] διδακτὴν εἶν[αι

3: ‖ τουδε — 39. N: ‖ . ιερ — G: ‖ νερ — XXVI, v. 20 adscriptum est in G, quod quo pertineat non invenio. rent: θου ‖ σια ‖ τουπα ‖ σ ‖ διτουκσ ‖ — Praeterea in ulo literae π̣λη ‖ ον ‖ leguntur — 1. N et G: θενει \

20 *κ . . . . δὲ καὶ φι[λ̣]οσοφί[αν*

21 *τ . . . . \ι καὶ πάν[τ̣]α πα . .*

28, 29 *λει ‖ . λ̣ καλο̣ . . . . \ται*

δέ τις κ . . . . . σ̣ . σ̣ε . στου πλέον ὠφελῆ[σα̣]ι τὴν ῥητορικὴν τῶν ἀπ' αὐτῆς πείθειν δυναμένων τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἰσιν καλοὶ κἀγαθοί. Τοὐναντίον γὰρ ἂν καὶ μέτριος ἦι τις ἄλλως, ὅτι ῥήτωρ, πονηρὸς εἶναι νομίζεται. Δοκείτω δ' οὖν· ἀλλὰ τῆς εὐδαιμονίας οὐ διὰ τὸ δο̣κεῖν περ[ιγι]ν̣ομέ . [νης

Col. XXVII. *. . . . . . ερομει̣ . . . νὴ Δί' ἀλλὰ διότι τῆς μὴ πειθούσης ἀληθείας χρησιμώτερ[ον] κατὰ νόμον ἄξιον Εὐριπίδει λέγοντι πιστεύειν· „οὔ τοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον ἀλλὰ καὶ ἀρετὴ βροτοῖς". Πολλὰ γοῦν τῆι χρηστότητι καθάπερ ἀργυρίω̣ι κτῶνται. Καὶ πῶς Εὐριπίδει φιλόσοφος ἂν προσέχοι καὶ ταῦτα μηδὲ πίστιν εἰσφέροντι πίστιν αὐτὸς ἔχων; Πῶς*

22. G: *μηδη . . . . . .* ‖ — 30. N: *.ςετ.τον* ‖ — 40. G: ‖ *διατοδο̣νειν* — XXVII, 4. G: ‖ *ρ.ͻηκατα* — N: ‖ *ρ..ηκατα* —

δ̣'] Εὐριπίδης, ὅ φασι, διὰ τούτων κατασκ[ευ]άζειν βεβ]ούληται; Τί[ν]α δὲ καὶ συνά̣]γ[ε]τα[ι] τρόπ[ον ἐκ τ]οῦ καὶ τῷ πρ]άγματι π̣α[ρ]απλησίαν π[αρ]έχεσθαι χρείαν τὴν ἀ[ρ]ετὴν [ἐ̣πὶ] πλεῖον οὐδὲ . ετεθειν ὥρας? νευα . . . . π' αὐ[τ̣ . . . . γ]ὰρ τῇ με . . . . σι . με . . . . δεν ἑκατ̣[ὸν τάλαντ[α .]ειχιοι[. . . . . . παρ' ἀνθρώπων η . . . . καὶ φ[ρο̣]νίμους εἶναι καὶ δικαίους φ[ασ]ίν, [ὃ τῶ]ν μαινομένων [οὐ]δεὶς ἄ[ν] εἴπειε[ν]. Οἱ μὲν γὰρ οὐδ' ὅ[λω]ς τι παρ' αὐτῶν θηρωμένους φασὶ τὴν ἀρετὴν διώκειν, οἱ δὲ τὴν ἀσφάλειαν αὐτήν, εὐδαιμονίας δὲ χάριν οὐ μᾶλλον ἢ παρὰ τῶν θηρίων, ἥτις [ο]ὐδ' εἰς ἐπίνοιαν ἔρχεται τοῖς πολλοῖς, οὐχ ὅτι καὶ παρασκευάζετ[α̣ι̣] δι- . . . . εν . . . .

19. G: | λιομαγαλατγμ̣ — 20. G: | αντι\γεχεσθαι — 21. G: ετηνⁿγ . π̣λειον | — 22. N: ενεσει . . ρασκευα | — τὸ πεἰθειν παρασκευασθήσεσθαι ὑπ' αὐτῆς? — 26. N: | . λνυ — 29. G: ⁞ δικαιουσγ — mallem ὃ καὶ pro ὃ τῶν — 30, 31. G: α⁻ειπει ⁞ γε — 31. N: ουδο̣νοστ̣ . | — G: ενδομτ̣στι | — εὐδόκησιν? εὐδαιμονίαν? —

Col. XXVIII. τεσι . . . . μέγισ[τα
χρησιμευόντων. Ἄρ' οὖν
οὐχὶ διαβληθε[ὶ]ς ἀρετηφό-
ρος ἀνὴρ καὶ π[ε]ίθειν ἀδυ-
νατῶν τοὺς ἀνθρώπους,
οἷός ἐστι, κἂν τιμωρίας,
οὐκ ἐλέου καὶ τιμῆς τύχοι;
Τίς οὐ φησίν; Ἀλλὰ τῶν
πάντων ἐστὶ παραλογ[ώ-
τατον ἀρετὴν ἄκραν καὶ
διομαλίζουσαν ἀγνοηθῆ-
ναι, καὶ μὴ μόνον ἀλλὰ καὶ
κακίαν νομισθῆναι. Δεῖ
δὲ κατὰ τὸν τῶν ῥητόρων
λόγον τοῖς εὐλόγοις προσ-
έχειν ἀλλ' οὐχὶ τοῖς τέρα-
τι παραπλησίοις, καὶ ταῦ-
τα τῶν μεγίστων πολιτι-
κῶν τὰ τοῖς πονηροτάτοις
ὀφιλοῦντα συνάπτεσθαι
πρὸ[ς βῆ]μα κεκ[ο]μισμέ-
νων, οὓς μόνους φασὶ π .
. . . . . ˜εισι πᾶ[ς] ἀρ[ετ- . . . . .
. . . . μέ]ντοι? κ . . . .
. . . . ι δοκοῦσ[ι δ]ὲ μεί-
ζον]ας τῶν νοσ[οῦ]ντων [ὑ-
πο]μένειν θεραπείας [μή-
που γε τὴν ἀρετήν, ὥσπε[ρ

9. G: γοι ‖ — 21. G: ‖ προ . γμακεκαμισμε ‖ — 26 et medio versu: λον et ωτα — 28. G: ειν ‖ — fort. δεινοτέρας — 29. G: νοσαντων ‖ τιμθνειν —

οὐχὶ καὶ ταύτης ἀληθι[νῶς ἀγαθοῦ καθεστώσης ἢ θεραπείας ὑπαρχούσης̣, [ἥστι]νος κα[κ̣]ίαν καταγνό[ν̣τες εἰ πολλοὶ προσφέρουσιν, ἢ πα[ρ̣'] ὅλον [τ̣]ὸν βίον ταῦτα προσφερ̣όντων [ἀλλ' οὐχ ἅπαξ. Ὥσθ' ἕνεκα τοῦ π[λεί]στου? λυσιτ[ελ̣]ε[ῖ]ς εἶνα[ι

Col. XXIX. .... πανο]μ[έ̣]νω[ν̣ ἂν σὺν αὐτῶι τῶι ζῆν. Ἑξῆς δ' εἰρηκότων, ὡς ἀγ[ω̣]νιζομένων ἡμῶν οὐ πρὸς τοὺς ἔξω πολεμίους, ὑφ' ὧν τὸ τελευτᾶν ἱερόν ἐστιν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν, ὑφ' ὧν αἴσχ[ι]στον, οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἡ κατάντησις — οὐδὲ γὰρ Σωκράτην ὠφέλησεν —, οὐδ' ἐπὶ τὴν ἰατρικήν — ἐξαιρεῖται γὰρ ἐκ νόσων, οὐκ ἐκ δικαστηρίων —, οὐδ' ἐπ' ἄλλην τινὰ δύναμιν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ῥητορικὴν οὐ περὶ τελευτῆς μόνον ἀγωνιζομένοις βοηθοῦσα⟨ν⟩ ἀλλὰ καὶ περὶ χ[ρη]μάτων καὶ

32. G: *αληθη* .. ‖ — 35. G: ‖ *ηνοσκαι.ιανκατασνοι* ‖ — 36. **N: ‖ *τεσοι*** — 37. G: *πατολον* — 40. G: ‖ *τι* — XXIX, 3. G: ***αγενιζο*** ‖ — 8. G: *αισχαστον* —

ἀτιμία[ς καὶ φυ]γῆς. Οὐδὲ γὰρ ἐξεῖν[αι τῷ]ι φιλοσόφωι προ[β]άλλ[εσθαι] τὸ τὴν ἡσυ-χίαν [ὑπάρχειν κ]αὶ δικα[ιο-πρα[γίαν καὶ] ἀσφά[λειαν ἐκ]εί[νοις ὥσπ]ερ εὐο[δίαν? . . . . δικ[αι]οσύν[η̣ . . . . ς ειπ̣ε . . μα . . . . ιδιασ . . ντα . . . . πε . . γσ τῶν πρα[γμάτω̣]ν [ἀ]λλα[ττομ]ένου[ς ὡς κα[κ̣]ῶν [τ̣ι]νων [ὄ̣ν]τ[ω̣ν? ἀδικ[ο̣]ῦσιν [ἐχί]δναις καὶ σκο[ρ̣]π[ί]οις [ἀλλ]ὰ τοῖς αλλυ προις τ . σπι . . -ιστάνουσιν· ὥστ . . . ινα[. . . . τὸ]ν μὲν δί-καιο̣ν̣ [α]ἰεὶ τα[ρα]τ[τ̣]όμενον ζῆν [ἀ]ποδέξ[αιτ' ἄ]ν̣ ἀδικῶν ἁρπα[γ]ὴν? απ . . . . λλ . ἀλλ' [ε]ἰ καὶ πο[ι]κίλα φ[ησί]ν̣, οὐ πρ[ὸς ταῦτ' ἀπηντήσ[α]μεν α . . λη καὶ τῶν κοινῶν ια̣ . . . ‖ ζει —

Col. XXX. . . σ̣θηι̣ . σιαν . . . . συνί[σ]ταται, μαθεῖν οἱ πα-θόντες δύνανται, μήγ' ὅτι

21. G: ‖ προιαλλ — 22. G: ‖ χιανι̣- -- η̣κ̣τ ‖ — 23. G: ι̣ — 25. G: χοσυνι. ‖ — 28. διόπερ τοὺς τῶν? — 29. G: ‖ πρ 30. G: νωνο̣υτον ‖ — 32. G: ‖ εκου̣π . οισ — 33. G: ‖ πωι 35. G: τυομενον ‖ — 37. G: ‖ αφπανινατι — 39. G: prc πριν — 40. κοινωνία? — XXX, 2. G: ‖ συντατατα ι —

οὐχὶ καὶ ταύτης ἀληθι[νῶς ἀγαθοῦ καθεστώσης ἢ θεραπείας ὑπαρχούσ̣ης, [ἤστι]νος κα[κ̣]ίαν καταγνό[ν̣τες εἰ πολλοὶ προσφέρουσιν, ἢ πα[ρ'] ὅλον [τ̣]ὸν βίον ταῦτα προσφερό̣ντων [ἀλλ' οὐχ ἅπαξ. Ὥσθ' ἕνεκα τοῦ π[λεί]στου? λυσιτ[ελ̣]ε[ῖ]ς εἶνα[ι

XIX. . . . . πανο]μ[έ̣]νω[ν̣ ἂν σὺν αὐτῶι τῶι ζῆν. Ἑξῆς δ' εἰρηκότων, ὡς ἀγ[ω̣]νιζομένων ἡμῶν οὐ πρὸς τοὺς ἔξω πολεμίους, ὑφ' ὧν τὸ τελευτᾶν ἱερόν ἐστιν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν, ὑφ' ὧν αἴσχ[ι]στον, οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἡ κατάντησις — οὐδὲ γὰρ Σωκράτην ὠφέλησεν —, οὐδ' ἐπὶ τὴν ἰατρικήν — ἐξαιρεῖται γὰρ ἐκ νόσων, οὐκ ἐκ δικαστηρίων —, οὐδ' ἐπ' ἄλλην τινὰ δύναμιν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ῥητορικὴν οὐ περὶ τελευτῆς μόνον ἀγωνιζομένοις βοηθοῦσα⟨ν⟩ ἀλλὰ καὶ περὶ χ[ρη]μάτων καὶ

G: αληθη . . ‖ — 35. G: ‖ ηνοσκαι . ιανκαταςνοι ‖ — 36. οι — 37. G: πατολον — 40. G: ‖ τι — XXIX, 3. G: | — 8. G: αισχαστον —

Col. XXXI. . . . σ̣ . ων̣ . . . . κ̣αὶ πολλάκις, καὶ παρ' ὅσον τισὶ πάρεστι, ποιεῖ καταδικάζεσθαι. Κ[ἂ]ν ὁ φιλόσοφος δὲ περιπέσῃ ποτὲ οἷς λέγουσιν, οὐ κακὸς [γ̣]ενόμενος περιπεσεῖται. Διόπερ οὐδ' αἰσχρὸς αὐτῶι γένοιτ' ἂν ἀλλὰ τοῖς ἀποκτείνασιν ὁ θάνατος. Οὐ μέντοι διατελεῖ, μὴ περιπέσῃ, ταραττόμενος. Οὐδὲ γὰρ τοῦ [π̣λή̣]θους τὰ παράλογα [π̣έφυ]κε [τ̣]αράττειν ἄλλ[ως τ̣]ε καὶ τὰ μετὰ τὴν τελ[ευ]τὴν οὐδὲν ἔσεσθαι πρὸ[ς] αὐτὸν πε̣]πεισμένον. [Ἀ]λλ' ἐπὶ τ̣[ὸ τ̣]οὺς ῥήτορας [ὡ]σπερεὶ? . . . . υσ . . οντ . . . . ει̣ι̣σ . . . . . υνολυ . . . . νοαυτ . . . ˜αδε . . . . . . θε . . δει̣ . . γ . . . νυπ . . . . . ρησ . κεπλ . ναι τὴν πειθὼ δι . γιν . . καὶ [φ]ί[λ]ους ποιῆσαι [δ̣]ύνα[σ]θα[ι] τ[ο]ὺς οὐκ σ . παι . ας καὶ σ[υ]νλῦ[σ]αι τοὺς δ[ι]α-

13. G: τουσι . ειθιουσ ||, N: τουσ . . ιθιουσ || — 15. G: ι .˜εκαι || — 19. γε τοὺς? — 20. N: ονη̣ pro οντ — 21, 22: ται . . | — 25—38. ex quinque schedulis composui — 29. N: ¦ ρικο . ση — ου || — G: || και . δουσ — λυ || — 31. G: καισδυλυτι

φερομέν[ο]υς καὶ λ . αι . χ θειν̣ατ . το . ντα καὶ τὴν γα[με]τὴν κ̣αὶ τὰ τέ[κ]να καὶ [τ]οὺς οἰ[κ̣]έτας δ[ε]ῖν πείθε⟨ι⟩ν . ν . καν ταλ . . . . . τισαφη . ιιπο τῆς φ[ιλ]οσ[οφία̣]ς . . εο . . . ατ . . . . αρ

I. ἀλ]λ' ο[ἱ] φιλόσοφοι συγγράφουσιν· ὥστ' εἰ διὰ ταῦτα [θ]εὸς ἡ Π̣]ειθὼ προσηκόντως ἐ[ν̣ο̣]μίσ[θ̣]η, διὰ τὴν φιλοσοφίαν ἀπεθεώθη. Τὸ [δ̣]ὲ διὰ τὴν δύναμιν αὐτῆς οὐκ ὀλίγα κακ[ο̣υ]ργεῖν οὐκ ἐπὶ τῆς φιλοσόφου πειθοῦς ἀληθές ἐστιν ἀλλ' ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς, ἀφ' ἧς ἦν καὶ Πεισίστρατος, ὅθεν οὐδὲ κοινοῦται τῆς κατηγορίας, ὧν [ἔ]φασαν αὐ[τ̣ο̣]ὶ μεγίστων ἀγαθῶν καὶ ὡς φρονοῦντες, ἀρχῆς καὶ πλούτου. Τού[τ̣ο]ις μὲν γὰρ μὴ καλῶς χρ[ώ]μενος πολλά τις ἂν βλά[π̣]τοιτο. Διόπ̣]ερ εἰ [κ]αὶ μὴ ιηκτε . . . . . λ' οὐδὲ πα —

χ̄ ‖ — G: χ̣ ‖ — 33. N: ‖ γειν — 34. N et G: ‖ γαν, — XXXII, 2. G: δεοσ ‖ — 3. N et G: ‖ πι . ειθω — › ‖ — 13. G: σφαισαν ‖ — 18. G: βλαυτοιτο ‖ —

δειχλη, δι[δ]άσκ[ει τά τ]ε καλὰ [καὶ] δίκαια κ[αὶ σ]υμφέρον[τα] πείθειν, [ὀλί]γ[ου μήκ[ι]στον [ἀ]φέστη[κ]εν. Ἡ δὲ φιλοσοφία πάν[των ἁπλῶς τῶν εἰς τὸν εὐ[δαίμονα βίον [σ]υνεργίαν παρεχομένων καὶ τὴν εὕρεσιν καὶ τὴν χρ[ῆ]σι[ν μεταχειρίζε]σθαι πρ[οσείληπται.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

= Hercul. voll. tom. V, coll. alt. fol. 77—152.

fr. I = fr. V.

1—12 *ηοτω ‖ — ιτε κλεπο ‖ — ντων α⁻αι ‖ — το]ῖς δ' ἐναντ[ί- ¦ — ιν τούτων ¦ — α μέλλει ‖ — \κοις α ‖ — των ⁻. ‖ — ν ἀδιαφο- ‖ — γ]αμεῖν? αν ‖ — τῶν ἄλ- ‖ λων — ε]ί καὶ τὸ ‖ —*

28. *ἐδείχθη?* — G: *σε* ‖ — 29. G: *αυμ* ‖ — 30. N et G: *ο . . γσ .* ‖ — 31. G: ‖ *μηκατονλφεστημεν* ‖ — 32. G: ‖ *ηδειφι* — *πανπσ .* ‖ — N: *νσοφιανωπσ .* ‖ — 35. N: ‖ *παραξ* — 36. N: *χρι-π . .* ‖ — G: *χριγσι .* ‖ — 37. G: *γεαιπρ . . .* ‖ — N: ‖ *. . . λ . ηγ . . . σθαιπα* —

Adscripsi, quae fr. V exhibet. Nam idem fr. bis a Neapolitanis datur! Sed vide, quam diverse: nam fr. I v. 2: *ιτεκλοπο*, v. 8: *τωνσ*, interdum litterae in fr. I exciderunt. Hoc etiam sex versus addit et mediam paginam complet, cum in fr. V fines versuum completi sint! —

φερομέν[ο]υς καὶ λ . αι . χ θεινατ . το . ντα καὶ τὴν γα[με]τὴν κ̣αὶ τὰ τέ[κ]να καὶ [τ]οὺς οἰ[κ̣]έτας δ[ε]ῖ̣ν πείθε⟨ι⟩ν . ν . καν ταλ . . . . . τισαφη . ιιπο τῆς φ[ιλ]οσ[οφία̣]ς . . εο . . . ατ . . . . αρ

XXII. ἀλ]λ' ο[ἱ] φιλόσοφοι συνγράφουσιν· ὥστ' εἰ διὰ ταῦτα [θ]εὸς ἡ Π̣]ειθὼ προσηκόντως ἐ[ν̣ο̣]μίσ[θ̣]η, διὰ τὴν φιλοσοφίαν ἀπεθεώθη.

Τὸ [δ̣]ὲ διὰ τὴν δύναμιν αὐτῆς οὐκ ὀλίγα κακ[ο̣υ]ργεῖν οὐκ ἐπὶ τῆς φιλοσόφου πειθοῦς ἀληθές ἐστιν ἀλλ' ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς, ἀφ' ἧς ἦν καὶ Πεισίστρατος, ὅθεν οὐδὲ κοινοῦται τῆς κατηγορίας, ὧν [ἔ]φασαν αὐ[τ̣ο̣]ὶ μεγίστων ἀγαθῶν καὶ ὡς φρονοῦντες, ἀρχῆς καὶ πλούτου. Τού[τ̣ο]ις μὲν γὰρ μὴ καλῶς χρ[ώ]μενος πολλά τις ἂν βλά[π̣]τοιτο. Διόπ̣]ερ εἰ [κ]αὶ μὴ \ηκτε . . . . . λ' οὐδὲ πα —

. N: χ̄ ‖ — G: χ̣ ‖ — 33. N: ‖ γειν — 34. N et G: ‖ γαν, ‖ ε — XXXII, 2. G: δεοσ ‖ — 3. N et G: ‖ πι . ειθω — ιακερ ‖ — 13. G: σφαισαν ‖ — 18. G: βλαυτοιτο ‖ —

fr. VI.

πεπαιγμένας . . . . . .
. . ι φάσεις ἔθη[κεν . . .
τους· ὃ δὲ Λύσι[ṿ γεγρα-
φέναι Δη[μή]τ[ριος ὁ Φαλη-
ρε[ὺς] ἐν τοῖς πε[ρὶ τῆς ῥη-
τορικῆς σ[υ]ν[γράμμασίν φη-
σιν? εἰ καὶ κα . . . .
τοιουτο . . . .
σιασ . τηυ . . . .
τοιαυται . τα . . . .
καὶ πρὸς τ[ὸ]ν [Π̣]ε[ρικ-
λέ[α]? ἀλλὰ τυα . . . .
. ησαπαρε . . . .
. . τα . . . πηλ —

fr. VII.

1—10 ετ . ε ‖ — η . . οδε ‖ — γου ‖ — λλου ‖ — επε (N: εησ) ‖ — ιανειν ‖ — ṿκασιπ (N: ησωι) ‖ — τοις και ‖ — ηπρο ‖ — ων . . νειμισ ‖ —
11 . . . . . σ [ἀ]λλὰ [σ]πανίως ο
. . . . . . μεγάλους ἐν τῆι
ῥητορι]κῆι? πεφυλάχ[θ̣]αι
. . . . υντα . . . . προσ
. . . . ους

3. N: ‖ . πυσ . ο . . . υσμ — G: λυσιλ̣ — 7. N: ‖ οι . ρικαιναι — 8. N: τοισυπο — 11. N: ‖ καιπαοι . . υτε — 12. G: αλλατ . ṿ — 13. N: ‖ . . . κα . πα — VII, 8—14. N: ηταδι ‖ — νο . . σου ¦ — ε . . υδο . ‖ — ην . αι ‖ — δη . . νο . ‖ — ον ‖ — το ‖ — 13. G: νοισκηιπεφυλαχθαι ‖ — In N haec pagina cum misellis frustulis alterius cuiusdam paginae falso, ut videtur, contaminata est.

fr. VIII—X nil fere legi potest.

fr. XI.

. . . . ως γίνεται σ̣ . . . .
. . . . μήποτε οὐ τ̣ . . . .
. . . . ηι τὸ διαλ[έ]γ[εσθαι
αὐτ]ὸ δρᾶι ἀλλὰ τὸ μ̣[α-
κρὸ]ν̣ λόγον ἐκτείνα[ντα
πο]λ̣λ̣ὰ δύνα[σθ̣]αι εἰς τὸ α[ὐ-
τ]ὸ εἰπεῖ[ν . . .]μεν πάν-
τω]ν αν . τα . . παιμαν
στωνπ . . . . πυ . . . ιστα —

fr. XII.

. . . . τὸ λέ[γ]ειν, κα-
θόσον ἐσ]τὶν ὀ[ρ]θῶς ἀ-
ποδοῦναι] τὸ δι[αλέ]γεσθα[ι,
οὐ μὲ]ν εἶναι καταγι[νώσ-
κειν τ]ῆς διαλεκτικῆς,
ὡς οὐ]δὲν εἰς τὸ [τέ]λ[ος
σ]υνεργοῦ[ν τεθε]ίκα-
σι τὸ σ]ὺν τοῖς ὁμοίοις ἑλ[λη-
ν]ίζειν, κα[ὶ] καθόσον
τὸ] διαλέγεσ[θ̣αι] ταὐτό τ[ῷ
κ]ατὰ βραχύ· [ἀ̣λ̣λ]ὰ τὸ

4. G: μηποτο — 5. G: ηιποδιαλογα — N: λογ — 6. N: οδκαι :λλακοι — 11. N: σ . καιν . ‖ — 12. N: ιστα . . α \\ — XII. de varietate exempl. N et G cf. praef.

fr. XIII.

4—8 ‖ δε . καλ — ‖ καταβ — ‖ λον . . ὑπὸ τ[ῶν
πολιτι- ‖ κῶν . . τα — ‖ . . . . . ωι καὶ χρ —
. . . . . . τ' ἐκείνων ε . . . .
. . . . σπ]ουδαίου μόν[ο]υ
. . . . . ι ἐστίν, ἐπει[δὴ κα-
θὸ πολιτ]ικὸς οὐ δοθήσ[ετ]αι
τὸ [μ]ὴ ῥήτορα λέγειν, [εἰ
το]ῦτον [ἐν]νοοῦμεν, ἀλ-
λ' ἕτερον ὑπ' [ἐκ]είνο[υ π]ροσ-
α[γο]ρε[υό]μεν[ον], ὅταν κλή-
σ]ει δι . . . . ρ πεπ . . . . ‖ — κμουνουδ . . . ‖ —

fr. XIV.

3—13 ‖ . . . δοξει . μεν . . . . ‖ η . . υτι . . . . . . νε
[δυ- ‖ ν[άμ]εως εοτ . . . . ν . ‖ . . ια . δηλος
. αλε ‖ . . εφηνιτοδ . . εσεα ‖ θ . λαμβάνω . .
με ‖ τονραχυ . . . . ταυ . . ‖ . . . ην ἑκατ[έρα]ν
εἰ ‖ μ . . . . . . ραι . . . το ‖ τ . . . . . . μεν . . τα
‖ ολ . . . . υνο —

fr. XV.

7—18 υτ . . τον . . ‖ . . . . . . ῥη]το[ρε]ύειν . . ‖ α . .
. . . . ι Διογέν[η]ν ‖ η . . . . . . νο . . νοα . . ι
‖ πολλα . τ . . . . τοὺς λό- ‖ γους καὶ [π]άν-
τας ἁπλῶς ‖ α . πυ . . οτι . . . . ἀλλ' οὐ ‖ δι

5. N: ‖ κατασ — his et v. 7 lateat καταβεβλῆσθαι — 9. N: εκεινωνο — 11. G: επειαι . ‖ — 12. G: σπαι ‖ — 15. G: νοστροσ ‖ — N: νεσ . . . σ ‖ — 16. G: ‖ απ . ρει — N: χλη ‖ — fr. XIV et XV N tantum habet — XIV, 5: ‖ ν . λεωσ — XV, 12: ανιτασ —

. υ — ων ‖ τε . . . . . τε . . . . . . σι . . ¦ το .
τεσ . . . ιοισῃ . . . σιτ . . ‖ ατοσ . ε . . . τα —
‖ τ . η πρ . ον . . ρε —

fr. XVI.

1, 2 ν ο[ἱ ῥήτ]ορες ‖ διὰ φι]λο[σ]οφί[ας] ἀ[γ]αθοὶ
κασ . . . ακω πολὺ κρείτ-
το[νες τῶν] δοκούντων
καὶ τ . . νκαιτλειριω .
ποθ . . . . εροις εἰς εκαστις
. . . . κ]ρίνομεν δ' .εἰ συν-
. . . . . ς φράζει [δὲ] τὸν
δεινὸν εἰπεῖν κα[ὶ πα]ρα-
τίθετ[α]ι τὴν [παρο]ῦσ[αν?
προσα[γγ]ελίαν τῆς . λιπ
καταλι . . . . συ
13—19 G: Ξενοφ . . . εν . . . σ . . ‖ ωναι — ‖ με — ¦ ἐμφ
— ῥη[τ — ‖ σι — ‖ (νοφ = Ξενοφ) —

fr. XVII.

1—2 ¦ γνῶν[αι . . . .]ας — ‖ λησαι δ . . . κἂν ὑπομ —
καὶ φυν . αλαι . ε . μω . . .
φιλόσοφ[ον?. Π]ῶς [δ' οὐ καὶ τε-
λ[ε]ίως δ[υνα]τοὺ[ς . .]π . . α
φους καὶ γ[ραμ]μα[τεῖς]? καὶ ὑ-

16: τοῦτ' ἔστιν? — XVI, 2. G: λογοφιπαιαθοι ‖ — 3. videtur: καθεστᾶσιν — 5. N: ικαιταευρι . . ‖ — 7. N: ωσυν ‖ — 8. N: φρασιν . τον ‖ — Ceterum N v. 9 ουπα . pro δεινὸν, v. 11. υπο . αυσ ‖ pro τπο . λιπ — v. 12 ρητορ pro καταλι — v. 13 θω pro ξενοφ!! — 10. G: ιυ . . συσυ ‖ — N: συ . ‖ — 11. G: προσαιτελιαντπο — XVII, 5. N: ‖ λοιωσδ . . . . σο — G: ‖ λοιωσδ . . . του — ἀντιγραφεῖς? — 6. N: μα . . . οκ . υ — G: μαπ . οκαιν ‖

πογραμμα]τεῖς?; [τί δ᾽ ο]ὐ δυνατώτερον] εἶναι λέγει τῶν πολιτικ]ῶν, εἰ πᾶ[σι π]αρα[κολου]θήσει τοῖς νόμο[ις καὶ] τοῖς ψηφί[σ]μασιν; ὧ[ν οἱ] μὲν μέρος τῆς ῥητορικῆς [ἔχ]ουσιν, οἱ δὲ καὶ τοῖς δικολόγοις ὑ[π]ηρετοῦσι[ν], κα[ὶ Κό]νωνα τὸν νεώτερ[ον κ]ακῶ[ς αὐτ]ὸ κεκ[τημέν]ον ο[ὐ κα]κῶς
. . . . ντ . . . . . υ

fr. XVIII.

. . . . . . π]αρετήρει πρόσωπά τε] καὶ π[ά]ντα τὰ π[αραπλήσια ἔ]λεγε καὶ ἔπρ[αττεν, πῶ]ς οὗτος ἔφη [σπ]ο[υδαῖ[ο]ν, παρ᾽ ὧι [ζ]ητήσ[εις ἐγίν[ο]ντο [π]ερὶ συγ[γραφῶν ἀκυ[ρ]ώσ[ε]ως κα[ὶ ψηφισμάτων παρακ[ρύψεως; Ἔστω δὲ καὶ [τὸ ῥηθὲν οὑτωσὶ [τὸ περὶ τὰς δίκας ὥσ[περ τὸ εἶναι μὴ δύναμιν α[ὐτὴν μη-

7. G: *ιτ . αυδυ* ‖ — N: *υδ .* ‖ — 8. N: *ηειναι* — G: *σειν*
— 9. N: *ονε . . . .* ‖ — G: *ειται* ‖ — 10. G: ‖ *σ . αρα* — N:
οα . ‖ — 12. G: *μειητησρη* ‖ — 13. G: *. νουσιν* — 14. G: *υνηρε* —
15. N: *τινι* ‖ — 16. G: ‖ *νεωπερερο . . ακω . . . γο* ‖ — XVIII,
προσώπων? velut *εὐκαιρίας* — 4. N: *ηφητο* ‖ — G: *εφητο* ‖ —
G: *τητησ* — 7. G: *ακυτωσσωσ* — 8. N: *παρακε .* — G: *παρακυ* —

δ' εἶναι καθά[περ τῶν περὶ
τὰ . μουσικὰ μα[θήματα καὶ
τῶν μὴ π —
¦ . . . . ν ἀλλ' οὐ (N: ν̣εαλ) ¦ . . . . νοις (N: νω)

fr. XIX.

τεραν σκέψ[ιν . . . . ὅ-
τι ἐστὶν ο . . . .
αὐτό τε σ . . . .
δίκαι[α . . . .
τὰ καλ[ὰ] καὶ [ἀγαθά], ο̣ὐδὲ [τέ-
χνην εἶ]ν̣αι? τ[ῶν] κα[λῶν
. . . . εκ . . . .
τοὺς τεχνίτ]ας καὶ τοὺς μὴ
τε[χνίτας] τοῦτ' ἔστιν καὶ
ἀπο[δεῖ]ξαι [ἱ]κανῶς, τίς
δύναται] καὶ τίς οὔ· οὐδ' ε[ἰ] τοῦ-
τ' ἔστιν ἔχων, οὐ καὶ τὸ
τοῦ μὲν ἀδικοῦντος
ἱκα]νῶς [κ]ατ[η]γορῆσα[ι] ὑ-
πάρχειν, τὸ δὲ πό]θεν ἀδι-
κούμενος ἀπο]λο[γ]ήσεσθαι ‖ [μέλλει, οὐχ
ὑπάρχειν —

fr. XX.

. . . . γνῶνα[ι . . . .]τα
νο . ρη δίκαια καὶ ἄδ[ικ]α

1. G: τερανεκον — 9. G: ‖ τε . . . . . ι̣ντουγεστιν — N: ‖ το . . ο̣υσουτ — 10. G: ‖ ακι — 11. N et G: ουδετου ‖ — 12. κω̣ν, N: εκ . ν — 14. G: νατ . γορησανν ‖ — 16. G: ουησε- ‖ — XX, 2. N: ‖ νοι . ον —

*πογραμμα]τεῖς?; [τί δ' ο]ὐ δυ-
νατώτερον] εἶναι λέγει
τῶν πολιτικ]ῶν, εἰ πᾶ[σι
π]αρα[κολου]θήσει τοῖς
νόμο[ις καὶ] τοῖς ψηφί[σ]μα-
σιν; ὧ[ν οἱ] μὲν μέρος τῆς ῥη-
τορικῆς [ἔχ]ουσιν, οἱ δὲ καὶ
τοῖς δικολόγοις ὑ[π]ηρε-
τοῦσι[ν], κα[ὶ Κό]νωνα τὸν
νεώτερ[ον κ]ακῶ[ς αὐτ]ὸ
κεκ[τημέν]ον ο[ὐ κα]κῶς
. . . . ντ . . . . . υ*

fr. XVIII.

*. . . . . . π]αρετήρει πρόσω-
πά τε] καὶ π[ά]ντα τὰ π[α-
ραπλήσια ἔ]λεγε καὶ ἔπρ[αт-
τεν, πῶ]ς οὗτος ἔφη [σπ]ο[υ-
δαῖ[ο]ν, παρ' ὧι [ζ]ητήσ[εις
ἐγίν[ο]ντο [π]ερὶ συγ[γρα-
φῶν ἀκυ[ρ]ώσ[ε]ως κα[ὶ ψη-
φισμάτων παρακ[ρύψε-
ως; Ἔστω δὲ καὶ [τὸ ῥη-
θὲν οὑτωσὶ [τὸ περὶ
τὰς δίκας ὥσ[περ τὸ εἶναι
μὴ δύναμιν α[ὐτὴν μη-*

7. G: *ιτ . ανδυ* ‖ — N: *υδ .* ‖ — 8. N: *ηειναι* — G: *σειν*[illegible] — 9. N: *ονε . . . .* ‖ — G: *ειται* ‖ — 10. G: ‖ *σ . αρα* — N: *οα .* ‖ — 12. G: *μειητησρη* ‖ — 13. G: *. νουσιν* — 14. G: *υνηρε*‖ 15. N: *τινι* ‖ — 16. G: ‖ *νεωπερερο . . ακω . . . γο* ‖ — XVIII *προσώπων*? velut *εὐκαιρίας* — 4. N: *ηφητο* ‖ — G: *εφητο* ‖ - G: *τητησ* — 7. G: *ακυτωσσωσ* — 8. N: *παρακε .*" — G: *παρακ*[illegible]

δ' εἶναι καθά[περ τῶν περὶ
τὰ . μουσικὰ μα[θήματα καὶ
τῶν μὴ π —
¦ . . . . *ν ἀλλ' οὐ* (N: *ṿεαλ*) ¦ . . . . *νοις* (N: *νω*)

fr. XIX.

τεραν σκέψ[ιν . . . . *ὅ-*
τι ἐστὶν ο . . . .
αὐτό τε σ . . . .
δίκαι[α . . . .
τὰ καλ[ὰ] καὶ [ἀγαθά], ọὐδὲ [τέ-
χνην εἶ]ṿαι? τ[ῶν] κα[λῶν
. . . . *εκ* . . . .
τοὺς τεχνίτ]ας καὶ τοὺς μὴ
τε[χνίτας] τοῦτ' ἔστιν καὶ
ἀπο[δεῖ]ξαι [ἱ]κανῶς, τίς
δύναται] καὶ τίς οὔ· οὐδ' ε[ἰ] τοῦ-
τ' ἔστιν ἔχων, οὐ καὶ τὸ
τοῦ μὲν ἀδικοῦντος
ἱκα]νῶς [κ]ατ[η]γορῆσα[ι] ὑ-
πάρχειν, τὸ δὲ πό]θεν ἀδι-
κούμενος ἀπο]λο[γ]ήσεσθαι ‖ *[μέλλει, οὐχ*
ὑπάρχειν —

fr. XX.

. . . . *γνῶνα[ι* . . . . *]τα*
νο . ρη δίκαια καὶ ἄδ[ικ]α

1. G: *τερανεκου* — 9. G: ‖ *τε* . . . . . *ιυτουγεστιν* — N: ‖ *το* . . *ọυσουτ* — 10. G: ‖ *απι* — 11. N et G: *ουδετου* ‖ — 12. *κων*, N: *εκ . ν* — 14. G: *νατ . γορησαυν* ‖ — 16. G: *ουησε-* ‖ — XX, 2. N: ‖ *νοι . ον* —

. . . . ου καὶ τά[χ]α τὰ [κα-
λὰ] καὶ αἰσχρὰ καὶ ὅ[σα . .
. . . το[ύ]του καὶ τὸν [ἀδι-
κο[ῦ]ντα παρ' ἀτόπωι? πομ .
κα[ὶ] τὸν μὴ χα . π . . νου
. α κατοπρησαι[. κ]ακός τ[ε
νομι]σθῆναι? καὶ . οπιομωσμ
μος καὶ . . . . ντωιτ
ὅταν δὲ προσιαζηιγ . ου
κάλλος δὲ τ[οῦτ' ἐσ]τιν [οὐ δι-
κανικὸ[ν . —

14—18 ‖ . ταδ — (N: ταλ) — ‖ . χου τὰ πρ —
— ‖ . δρα — ‖ μοπαιν (N: ν . . ραι)

fr. XXI.

1—8 haec legi possunt τὴν δ' αλ ‖ τι (ἀλγη-
δόνα?) — τοὔνομα — τὴ]ν φι[λοσοφίαν
— τοῦ [π]ροκ[ειμένου? —
9 . . . . διατρεινω . . .
ἀνασ]τρέ[φ]ονται οὐδ' ἐν-
πε]ιρό[τερ]οι καὶ διὰ τὸ
θ]ράσος [οὐ] μόνον ασ . . .
. υβως λεπ . τηυ ἀλλὰ [καὶ
ἐ]πὶ τὰς ονα . . η —

fr. XXII.

1—5 ‖ . . . ται . . ην — ‖ . α φιλοσοφ — ‖ . α
θεωρη — ‖ . ἐσθω δὲ κ — ‖ . τῶ[ν] φ -

3. N: ουκαπα . . τα — G: ουκαιταυατα — 6. videtur κολλ
— 7. N: νοτ ‖ — 8. κατηγορῆσαι? — 9. G: πθηναι — XXI, 9
N: ‖ . . . υκαιλ . . . . πω — 10. N: τρο . ο . πα . οιδεν- — οἱ δ'? -
13. N: ‖ . β . σλεπ . ταιασε — ἀθορύβως λέγουσιν? — 14. G: ‖ κι
παεονη — fr. XXII in N tantum exstat —

6 . ἀτόλμους ουτ . . . . .
. μου[ς] γεγονότας . . . .
ῥητορεύε[ιν .]κ . . . .
9, 10 τολμᾶν κα . . . . ‖ . . ν καὶ τὸ η —

fr. XXIII.

7—9 | . . φων . . αιλ — ‖ . . νθουμ . α (N: εουμ . να) — ‖ . . . νενιαστε —
10 . . καὶ Δημήτριος δια .
. . νην τοῦτο νομίζων
. . ν μὴ τοῦτον ἔθηκε τὸν
τρό]πον [ἀλλ]ὰ μᾶλλον διὰ
. αταρ . . ων, ὧν ἐστιν ἡ
15 . . . . αριστο . .

fr. XXIV.

. . . . . ευτορωακι τὸ? δ[ιδ]όναι [τ]ι [θ]ᾶττον ἔγωγ' ἂν τοὺς [Μ]εγα[ρ]ικοὺς διαλε-
5 κτικού[ς . . . . .]ανητου
ṭας ῥητ[ορ . . .]λ̣ παρα-
κου . . . . ν̣καις· πα-
ρά[δοσιν] δ' ἔχουσι τῆς τ[έ-
χν[ης κ]αὶ οἷον ιεισιχ . . . .
10, 11 μενο . καὶ ὑπονο[υ̣ . . . . | βε
12 δου . . ωσηνοι εἰσι[ν̣ α]ὐ-

7: | . μουο — XXIII, 13. G: κωνι̣ . . αρμαιδονδα | — 14. N: ;η . . ;| — XXIV, 3. G: κιωαττον — 4. G: | τουσκι — cf. fr. XVI, et 19, ubi de Xenophane agi videtur — 6. N: | . η — 8. et G: το | — 9. N: | χα — G: | χνα — N: ιεισιν — 10. G: ικο — 12. N: ση . οιεισιλλ —

τῆς. [Γ]νοίης δ' ἄν, ὃ λέγω, μ[ᾶλλον] ἀναλαβὼν [τ]ὰς τ[έχνας] αὐτῶν, ἃς συνάγουσιν] οπτελησατισο ..

fr. XXV.

4—8 ¦ σηιο — ‖ — εισεεμη. ‖ — πουκα. ‖ — γηου. ‖ . ονο .... φων ‖ —
9 . ακ ...... ν ὁ τῶν τ[υρ]άννων βίος ὥσπερ ὁ (υ) διὰ δακτυλίου γ' ὀ[χ]εὺς θύρας οὐκ ἂν ἁμάρτοι ο[ὕτως διη[κριβω]μένος ἐν τοῖς ...... οις καὶ π .. .. ου μηδ' ... καταλ ...... σιατο ...

fr. XXVI.

..... προεαν[.... Εἰ] γὰρ ταύτ]ας παρέθηκ[ε βλέ]πων ἐν τῆι γραφῆ]ι? εἰς [πολ]ιτικὰς κα[ὶ ῥητ]ορικὰ[ς] ἐπ[ιχειρήσεις, οὐ πρὸς . τα . ς βηιν ἀνηκούσας, ἐνεῖναι δὲ τἄμπαλιν . υ . τρων ἀναιδέστατος ἦν λέγων,

14. N: ‖ α — 15. G: ‖ τον — 16. N: μησα — Num de Aristotele hic et antecedente pag. agitur? — XXV, 5, 6. N in uno versu: σηι — εισεμ. ‖ — 8. φιλοσόφων βίος oppositus vitae tyrannorum? — 11. N· τοσευ. ‖ — G: τοτευ. ‖ — 14, 15: ῥητορικοῖς καὶ πολιτικοῖς? — XXVI, 8. N: ευ.. ‖ — 9. N: ‖ χριον. σ ... φοσ — 10 N: ‖ β.\μαν — 11. velut συγχωρῶν —

ὅτι πᾶς Ἀθηναῖος απ . . . .
ατοσονε στρατη[γί]αις
. . . . ας ἡγησαμ . . . αι
. . . . . νδειν . . . . . ειν . ‖ . . . . . αικαι —

fr. XXVII.

— μμα πα ‖ — ταταλο ‖ —
. . . . προσιόν[τ]ων? Ὅσο[ι · ·
μὲν γὰρ εὐ/ . . . . ας ἐν
. σο . . . πρὸς τοὺς πολλο[ὺς
ἀκριβοῦν[τές φασ]ιν? τὴν
ἀλήθειαν [πρ]οσχρήσα[σ-
θαί] τισιν ἐπ' ἐνίων εἰδώλ[ων
ἐφα]ρμοττούσαις λέξε-
σιν] εἰς τὰ τῶν πολλῶν
λήμ]ματα κ[α]ὶ [πολ]λάκ[ις ἐ-
οικέ]ναι φυ[σικὰς] ἔχοντ[ας
νεκα ‖ — η κατ[α ‖ — (N: σησατ .)

fr. XXVIII.

σ]πο[υ]δ[αιό]τητα [τῶν κα-
λῶν] κἀγαθ[ῶ]ν καὶ πλσ . . .
δι πλούσιο[ν] καὶ πα . . . .
. α· καὶ γὰρ ο . μ . . . . τικαι . . κ —
υλι . σει . . . ‖ — τ]ύποις? . . . . ‖ · ριω-

13. N: αλ . . ‖ — 14. N: ‖ ελ . . νε — 15. N: ‖ μηγησαμ — et 16 fortasse στρατηγησάμενον et δεινὸν λέγειν — XXVII, N: προστον . . οντοσο . ‖ — 8. G: πολλον . ‖ — 9. N: ‖ τοποιουν — G: ‖ ακειβουντ — N: ηντην . ‖ — 10. N: ‖ θαλ — εχηκρ ‖ — fr. XXVIII. G non habet — 2: ‖ . πονδ . . τητα — 3: . πκαγαθιν —

πησ . . ‖ — σ]εμνοῦν[ται ‖ . . . αταγ . . ην . . . υ . . ‖ . . . . ωνος καὶ περὶ τὸν ‖ — άμε-νος ουνο . . ‖ ἡ τοιαύ[τη ‖ — ῥ]ήτορα[ς ‖ — πην ‖ — ἀλλὰ ‖ —

fr. XXIX.

. . . υ φρά[σ]εως αρεσ . . . . . καὶ [δυν]άμεως εν . . . . υμ . σι ἀσκήσεω[ς . . μη δι[ηκ]ρει[βῶ]σθαι κα-τα]φέρειν ἑ[τέρ]ους καὶ τῶν ἄ[κρα]ν [πολιτ]ευομέ-νων ετισυ . . μεισ . ου

8—10 ‖ . . . . ἀλλὰ μ[όνον — ‖ . . . . . π]ολλ — ‖ πολιτεύεσ[θαι

fr. XXX.

3—11 ‖ . . . σουσδιποσ — ‖ υ . . ον οὐδ . ιαρ — ‖ . . νηδουι . ε . ρισκα . . . . ‖ ωραν ην . ε . ος μ — ‖ . ν τοιοῦτο . αισυ — ‖ τωτα . οθ — ‖ . νο — ‖ . δυνάμει ειων — ‖ . λενη . ουιετ —

Col. I. . . . . α μόνοις [δι-ηκριβῶσθ]αι? τὴν συμφ[έ-ρουσαν] κοινωνίαν, δ[ιὰ π]αντ[ὸς] δ' ἄ[λ]λην ακο . . . ησετα[ι σ]υγχεῖν τασ . . . . . . ταε . σμιανορ . π . . . . .

fr. XXIX et XXX N non servavit — 2: ουαμεωσ — 4: δι . γρει . . σεαι — 6: αι . . νη . ν . ευομε ‖ — 10: ‖ πολιτευεσεν — *Pag.* I, 4. G: δαυληναισον . ‖ αἰσχυνθήσεται? — 6. ἀνθρώποις?

. . τεα/ . ὧντιν̣[ων? . . . . .
. ασοση κατὰ καιρ[ούς τι-
νας, ἐν οἷς πολὺς [καὶ ἀμ]αρ-
τύρητ[ο]ς ζῆλος [συνέπ̣]ε-
ται τῶι δοξα[ζο̣]μ[ένω̣]ι,
κἂν μὴ ἄντικ[ρυ]ς ἐ[π' ἀγ]α-
θὸν μ . . . τηνινδ . . . .
πρῶ[τ̣ον̣] πολλο[ὶ] τα̣ῖς . . . .
σιν . . . . ιτακ . . . .

Col. II. . . . φα]νερόν, [ὅτι τὴν ῥη-
τορικ[ὴ]ν δύναμ[ιν εἴρη-
κεν βλέπων ἐπὶ τὴ[ν̣] σο-
φιστικ[ὴν ἢ] ἐπὶ τὴν [π̣]ο-
λιτι[κ]ὴν ἢ ἐπὶ τὴν δια-
κριτικὴ]ν ὧν πρακτέ-
ον ἐστὶν καὶ οὐ πρακτέ-
ον τ[ῶι] μέλλοντι [μακα-
ρίω[ι γ]εν[ή]σε[σθαι. Ἔτι δ'
ἐκκείσ[θω, ὅπερ ἔοικεν
κυκᾶσθαι παρὰ πολ[λῶν,
τὸ τ[ὴ]ν ῥητορικὴν [δύ-
ναμιν ε[ἶναι περὶ τ]ὰ [συμ-
φέρ[ο̣ντ̣]α καὶ κοινῆι καὶ [ἰ-
δίαι τ[οῖς] ἀν[θ̣]ρώ[πο]ις. Εἰ
μὲν [γ]ὰρ ἐπὶ τὴν πανηγ[υρικὴν

9. G: ενωσπο — 10. G: ‖ τυρητεσ — τε ‖ — 14. G: ‖ πρω-ιπομοτα̣ισ — II, 1. G: τερον — 3, 4. G: κλεπωνεπιτηχ̣σο ‖ φιστ . καηπεπι — 6. N: ‖ να . λ̣ — G: ‖ νατα̣ισ . ινων — Verum non inveni — 9. N: ‖ ριωπεν — G: ‖ ριωπενι . σετ — 10. G: ‖ εκκεισοσ, rest. Buech. — 12. G: ‖ τοτενρητορικιυτ — 13. G: ‖ ναμινε̣υ — 15. N: ‖ διαι . . . ανερω — G: ‖ διαιτεκανορω — 16. G: ‖ μενεαρ —

Col. III. ειγι ‖ λ̣ε . . . . . Μὴ γά[ρ, ε]ἴ τινες
τ̣]ῶν ῥητορικ[ῶ̣]ν σο-
φιστῶν] μετ[ἔ̣χ]ουσιν
ἐ[πὶ] ποσὸν ἐμπε[ι]ρίας πο-
λιτικῆς ἢ χα[ρι]ἐστε̣ροι
ταῖς διανοίαις ὄντες
ἄμεινόν τι λογίζον-
ται περὶ τῶν κατ[ὰ̣] τὸ[ν̣
βίον συμφερό[ντων, ἀ-
πὸ τῆς ῥητορ[ικῆς θώμε-
θα, ἀλλ' ἀπ' ἄλ[λης εἶναι ἀ-
κολ]ουθήσεως [παρισ]τῶμ[εν·
μὴ [μ]έντ' ἐχόντων τά̣[κ
δυνά]μεως αὐ[τῆς ἐπιτεύγματα vel sim.

Col. IV. . . . . Ταῦτα̣] δὲ τὰ [ἐπι-
τεύγματα ἐν τ]οῖς κατὰ
μέρος λόγοι]ς οὐ θεωρή-
σας τις οὐδὲ] τὴν τοιαύ-
τ]ην ἕ̣ξ[ε̣ι] ῥητορικήν, τ[ὸ
δ' ειλλαισ̣ . ἐοικὸς τ . κ .
. . . . . λιν . . . . ονε͂ . π . .
πότερο[ν] δ̣' ὅλως ἰδία[ν̣; ο]ὐδ[ὲ̣ τ]ὴν
ἐν τοῖς ὅλοις ἀλήθειαν
ἐγνωκὼς θεωρήσει τὴ[ν̣
ἐν ταῖς πράξεσιν, ἀλλ' ἃ
μὲν ἔοι[κε] ταύτηι συνό-

III, 5. N: ‖ ε . οποσον — G: ‖ ε . ππσων — 11. G: ‖ κιτης — 13. G: ‖ μουθησεωσ — 14. G: ‖ μη . εντελοντω̣ντα̣ — IV, 2. G: οιεκατα ‖ — 5. N: κηνο ‖ — G: κηντ ‖ — 6. ἑρμαίῳ? — 8. G: ιλιαι . υδσ suprascriptum et: λωσσ . ην ‖ — 11. N: αμ . — 12. N et G: ‖ μενεο̣ι̣ν̣ —

ψετ', αὐτὴ[ν] δ' ἀγνοήσ[ε̣ι; ἢ μάλι]στ' οὖ[σα̣]ν οἰκείαν τῆι ἐν τοῖς ὅλοις θε]ωρήσει με ο]ὐ μὴν κ . . . ‖ — ιαντη[ν . . ‖ — ιν ἀλή[θειαν ‖ —

Col. V. ενα . . . . ‖ ἐνθ[υμήμ]ατα [οὐ] μᾶλλόν ἐστι το[ῖς ἀ̣]ληθέσιν [σ]ημείοις ἢ πισ[τώ]μασιν ἐοικότα ἢ ὁτιοῦ[ν τ]οιοῦ[το τ̣]ῶν πλεῖσ̣τ̣ου̣ διαφερόντων. Πρῶτου̣ μὲν δὴ τοῦτο (υ) ῥ̣[ητέο]ν, ὡς ἡ πανηγυρικὴ πεφώραται τὰ] μὲν ἀληθῆ πρὸς τὰς ἐπιδείξε]ις οὐ θεωρήσασα οὐδὲ τὰ] τ̣οῖς ἀληθέσιν ἐοικότα . .] μη .

Col. VI. εἰ]κόσι̣[ν ‖ . . . . . . οὕ]τω δ' [ο̣ὐ τἀληθ]ὲς καὶ τὸ μὴ ἀλ]ηθὲς ἀ[ντί]κε[ι]ται, ο[ἱονεὶ τ]ὸ μάλισ[τα ε]ἰκὸς αὐτῷ̣ τῷ̣] ἐνλείπον[τι]· τἀληθὲς γάρ], ἧ̣ ἐλλείπε[ι, ἀνῄ]ρηται· ὥ̣σ]τ' εἰ τούτου [συγχ]ωρεῖ τ̣αι] δυνατός, οὐ[δ' ἂν ὄ]χλωι ε[ἴ]ηι ἀρεστὸς . . . .

14. G: *κειαιπηι* ‖ — 17, 18: *τὴ[ν ἐν ταῖς πράξεσ]ιν ἀλήιαν]*, nisi 16—18 talia latent: *οὐ μὴν κτήσεται τὴν ἐοικυῖαν ἐν ταῖς πράξεσιν ἀληθείᾳ* — V, 2. G: ‖ *ενθι* — 4. G: *πισ μασιν* — 5. N et G: *κων* ⁝ — 8. N et G: ' *ρι* — VI. Quae v. 1—8 fine versuum servata sunt, tantum in G exstant — 2. N: ⁝, G: *τωδσ* — 6 G: *ν̣ρηται* ‖ — 7. G: ‖ *σ . . τει* —

τ̣ . σιν κα . . . . χρῷτο πα[ρα̣λ̣]ιπὼν τἀληθῆ τοῖς εἰκόσιν, πλὴν ἐν οἷς οὐκ ἔστι τὴν ἀλήθειαν [θεωρ]εῖν? ἐπὶ τοῦ κατὰ μ[έρ[ο]ς ἀεὶ προκειμένου π . . μ̣η νῦν, εἰ μή τις τοῦτ' ἤ[μελλε] προειδῆσαι. Εἰ δέ [π̣ου τὴ]ν ἀλήθειαν [μ]ὴ δύναν̣[τ̣αι] λέγειν, τὸ δ̣ὲ . ελ . . . α . . ων περὶ τῶν̣ . . . . . .

Col. VII. περ οὐδ . νηνυσ . . . . . . τὸ εἶδός ἐστι με[ταχε̣]ιρίσασθαι ἀνδρὸς ἐν ἑκάστοις εἰς [πρ]άγματα βλέποντος καὶ [ἀλ]ηθινολογοῦντος, οὐκ ἐνθυμήμασ[ι]ν κενοῖς χρ[ῳ̣μ̣]ένου. Δῆλον ὅτι γὰρ τὰ [π̣ρ]οσόντα τις ἀγαθὰ λέγων, ἅπερ ὁ κατηγορῶ[ν ὡς οὐχ ὑπάρχοντα κατηγορεῖ, καὶ τὸ δείνωμα τῶν κριτῶν ἔλαττον οὕτω ποιῶν ἀπεργάζοιτ' ἂν τὸ χρήσιμον καὶ θαυμαζόμενον τοῦ δύνασθαι τὰ ἐνόντα δ[ιοικ]εῖν, ὃ γίνεται μὲν

13, 14. G: ου ‖ εφειν — N: ‖ . . φειν — 15. N: νοι — VII, 9. G: ‖ πεν — 16. G: δ . τθειν —

διὰ φυ]σιολογίας ἐν τοῖς
π[ρὸς] εὐδαιμονίαν, οὐκ ἐν
οἷς ἐ[ξ ἐμ]πειρίας καὶ τ[ρ]ι βῆ[ς

VIII. . ι πλεονα[χῶς, καὶ οὐ]κ [ἀγα-
θὸν ἢ ἀλη[θὲς νῦν] λε[γο]μέν
3 τι ἢ] δίκαιον [ἡμῖν π]ερ[ιγίνεσ- ‖ [θαι —
7 διὰ] φυσιολογί[ας] ἐν[γί]νεσ-
θαι, καθόσον τὰ [δι]ανο[ί]ας [ἐ]οι-
κό]τα τοῖς ἀληθέσιν, μήπω
10 τἀ]ληθῆ κατόψεθ' ὁ φυσικὸς
ἐν τ[οῖς] πρὸς εὐδαιμονίαν
ἢ το[ῖς εἰς] τὴν αὐτὴν ὁ[δ]όν?
τουη . . ουτουσιν κα . . .
. . . ἐν ἑκ]άστωι ἀλη[θ . .
15 . . . . . . α· δὲ εἰς τὸ κ[α-
τὰ μέρος] ἀληθὲς οὐδ[ὲ
. . . . τ]ῆι κλήσει?, ἀλλ[ὰ

1. IX. μ[έ]νοις ὑ[π' α]ὐτῶν [ἢ ἐπ' ἄλ-
λων, ὧν φασι τὴν [πολιτι-
κὴν δύν[α]μιν ἔχει[ν. Οὐ
μὴν ἔ[πε]ὶ τὴν διά[κρι-
5 σιν ὧν αἱ[ρ]ετέον κ[αὶ φευ-
κ[τ]έο[ν] πά[ν]τ[ως χρησ τιν

G: [illegible] VIII. 4 [illegible] 12 [illegible] 13: [illegible] 17 [illegible] — IX. 1. [illegible] 4 [illegible]

θὺς ἕκα[σ]τος, ἃ ἐπαινεῖ, διὰ τὸ μὴ χαί[ρε]ιν ἀκούον[ṭ]ας, ὅτ[αν ‖ τ[ι]ς? —

Col. XII. τὰ πλεῖ]στα πρὸς ἃ [βούλετ' ἀγαγὼṿ?] καλῶς ἂν πε[ίθοι .... λων συνορώṿ[τωṿ .... στ' ἂν ὑπα ... ηι .... ποι λογο .... αι .... τούτου π[οι]ηṭική τις δύ]ναμις, ὥστ[ε ..]τη .... ο τὸ πείθειν [ἢ δι]ὰ (ι) λόγου τὸ] κῦρος ἔχουσα ... εαι[... μέ]χρι τοῦ κατε[π̣αγγείλασθαι. Εἰ δὲ συλλάβοι ὁ ἀκούων εὐφυείαι τε [ἱκ]ανῆι καὶ προθυμίαι τὸ [π]εί[θον]τα τὸν αὐτὸν λόγον, ἧι βούλετ', ἀγαγεῖν, ἔστιν ἐπιστ[ή]μη καὶ δύναμι[ς], οὐκ ἐφ' ἃ β[ούλετ]αι δ' αὐτὸς ἀλλ' ἐφ' ἃ [ὁ ἀκροώμενος κατὰ [π]ανου[ρ̣γίαν ὀχλικήν. Τὰ γὰ[ρ] οὐ βο[υλ .....

Col. XIII. 1—3 ... ταυ[ṭ — ‖ τῶν πολ[λῶν? — ‖ ται ἑτερο — ‖ ναται. Οὐ[δὲ γ]ὰρ ἀνάγκη

18. ἃ suprascr. — 19. N: ‖ μηκαι — XII. Ultimas litteras v. 3—8 G in margine servavit — 6. N: τουτουσσ — 9. N: προσεχουσα — 10. N: χρατουσατε — G: χριτουκαπεγ — 11. N: συλλαβων ‖ — 13. N: τονει..σ‾... ‖ — G: τονε...‾αι/. ‖ — 16. G: ναι ‖ — 18. rest. Buech. dubitanter, sed credo recte — G: ανουι — XIII. Initium v. 1—5, siquidem huc pertinet, tantum in G exstat margini adiectum — 4. G: ‖ ναται — videtur ῾δναται —

καθ]ά[π]ερ κἂν ἄλλοι πρ.
. . . . τ . . οσι . . θεσχ.
. . . . . ταῖς ἰδίαις γ[ν]ώμαι[ς
ἐπιχ]ειροῦσιν?· οὐθ' ὅπερ
πρὸς αὐτὸν ἕκαστο[ς
π[άσ]χει, τὸ μὴ μισεῖν, ὅ-
ταν ἑαυτῶι κακῶν αἴτι-
ο]ς γίνηται, τοῦτο πρὸς τὸν
π]λησίον· οὐθ' ὁμοίως αὐτὸν
αἰ]τιᾶται καθάπερ καὶ τὸν
πλ[η]σίον. Ὥστε πῶς πο[λ-
λοῖς περιπίπτοντες κα-
κ[οῖς] διὰ τὴν ἀκολουθία[ν

1. XIV. 1, 2 . . ‖ διω — ‖ οὐχ (N: οὐκ)
ὡς περὶ ἕνα τὸν εὐφυῆ κα[ὶ
πρόθυμον. Οὐκ ε[ὐ]φυ[εῖς
γοῦν [οἱ π]ολλοὶ πρ . . . ασα
μι . . . . . υς πειθ . . . .
θυμε . κεσυδο . . . . λ
πολλ[ὴν] ταρα[χὴν .]ινα . .
ται π . . . . πε[κι[σ-
τευμένων [τῶι καλῶ]ς κἂν γε-
θῇ προσμεῖναί τι καίρωι
το π[ρ]όφρονεν, οὐχ. ἴσων ἐ-
[illegible] [illegible]
[illegible] τι [illegible]

5. [illegible] — 11. [illegible] | [illegible] X, Y [illegible]
G: | [illegible] — 12. [illegible]

λ' ἤδη [τ]ι βούλοντ' ἔχειν
ει̣ . . . . . . ‾ενων λόγον
. . . . . . ὅτα]ν̣? τις [λέ]γηι τὸ
. . . . τ̣]ὴν προ‖[θυμίαν? . .

Col. XV. . . ἀ]λλ' οὐ[χὶ] τῶι ἔργω[ι χρ]ωμ[έ-
νω]ν αὐτ[ῷ̣]ι μὴ ὅ[τι τ]οῦτ' αὐ-
τό, π̣ρός τε τὸ κατεπαγγέλ-
λεσθαι? τού̣τ]ωι πολ[λοὶ] οὐ-
κ ἂν πεισ]θείησαν, εἰ καὶ πᾶ-
σι [το]ῖς ἄ[λ̣]λοις, ἀλλὰ κ̣ἂν [π̣ισ-
τὴν εἰς τἆλλα πε[ρι]σπᾶ[ι
π̣]αράσ[τ]ασιν, λυ[μ]ανθείη-
σαν ἄ[ν. Ἔ]τι [τ̣ί̣να ἂν εἴδη-
σιν ἔχων ὁ φυσι[κὸς τῆς τῶν
ἀνθρώπων φύ[σεως ἀπ]ὸ
ταύτης δύναιτο πείθειν
αὐτούς; Ἀρά γε τὴν ἐκ [τ̣ί̣-
νων ἢ π̣οίων [σ̣]τοι[χ̣]είω[ν
συνεστήκασι; Καὶ τίς ἂν
διὰ ταύτ[ης . .]η . . . το̣ . ν̣
ὧν ἂν διεξί[η̣ . . . .
τοῖς ἀ[ν]θρ[ώ̣ποις . . . . . .]ν
ἢ τοῖς . ε . . . . ο
εἰ γι[ν]ώ[σ]κ[ο̣υσιν . . . . . . ‖ . . . . τ

15. G: ‖ ληδη . ιβον — XV, 1. N: ‖ . . . αλον . γωιερη — 2. N: ‖ . . ναυτο — 3. N: ‖ . . . ροστο . σο — 4. G: πωιπωπ . . . ου ‖ — 6. G: κανγ . ‖ — 7. περισπᾶ Buech. — 8. G: ‖ ταρασ . ασινlνl — (N: ασινδυ) — 9. N et G: ‖ σανα . . . τιπ — G: ικαπ . ‖ — 11. G: υσο ‖ — 13. G: ‖ αυτοπαραπτηνεκ‾ι ‖ — 14. N et G: ‾τοικειω . ‖ — 16. G: ‖ διαταυτιπ — 17. G: ‖ ωνανδιστι —

Col. XVI. . . . . ψευ . . . . . τερον ˜ . .
. . . . . τεν . . . . . . ελοσο
τερεσ . . . . . . θαι κα[ὶ] π[εί-
θειν, ἀλλ[ὰ εἰ] μὲ[ν ἔσ]τι
τ[ι]ς ἄνθρ[ωπος, ὅσα ἐπὶ] τοῦ-
τ[ο φ]έρε[τ]αι, καὶ χ[ωρ]ὶς τῆς
τού]των [π]ροσδοκ[ή]σει, τά-
χα δ' ἂν] ἐ[πιλελ]ογί[σ]με-
θ', οὔτε δεῖ] δ[ι]ώκειν τοῖς ὅ-
λο]ις οὐθὲν οὔτε φεύγειν·
ἄλ]λον δ' οὐδὲ τὰ ζῶια,
φησί]ν, ἐπιδ[έ]χεται τ[ρ]όπον.
Ἀ]λλὰ τί πρὸς τὸ „πείθειν λέ-
γ]οντα τοὺς ἀκούοντας“
τοῦτο γίνεται μᾶλλ[ον ἢ
π]ρὸς τὸ πειστικὸν ἕκασ[τον
ἡ]μῶν ἐν τοῖς ὑγιε[ιν]οῖ[ς
κ[αὶ νοσ]εροῖς εἶναι, τ[ίνες] ἡ-
δοναὶ ἢ] πόαι τοῖς δ[ι]ώ[κου-
σι βλάβα]ι, διότι γι[νωσκ . .

Col. XVII. . . . . ιδ . . . ε . κα ὑ[πὲρ
τῶ]. ὑπο[κειμέ]νων βουλ[ε]ύ-
σεις, ὧν εἰσι καὶ α[ἱ τελέως ἀ-
γα]θαὶ συμβουλίαι κα[ὶ αἱ
κακ]αὶ τελέω[ς . .]των . . .
δ . . οτων κα . . τας πα . .

2. N: ελοι ‖ — 3. N: ‖ . ερθσ — εδικα . . ‖ — G: θαικαιτη ‖ — 8. G: ‖ . . . . . ειτ — 12. Quarta littera ο fuisse potest. Credo tamen testem, fortasse ipsum Epicurum adhiberi. Cf. Diog. Laert. X, 137 — 19. N: ποατοιστ . ο — 20. N: ια . . . . . . ‖ — XVII, 1. N: χαν — 3. G: ‖ ενεων —

ξ[. . ο]ὐ μόνο[ν . . . . .]α . . . . .
δọ . ιλοειν ια . . . . ‖ τι — [ο]ὐ- ‖
δὲ [τού]τ[ωι πολ]λοὺς δμο-
λ]ο[γήσ]ειν, ἀλλ' εἰ πυνθά-
νοιτό τις ἄν[τι]κρυς αὐτῶν·
„ἢ βούλ[ε]σθ' ἥ[δεσ]θαι καὶ μη-
θὲν μήτε ἀλγεῖν μήτε λυ-
πε]ῖσθαι;" τίνες οὐ φήσουσιν;
Ὥ]στε πῶς οὐ χαλεπόν, ἃ πε-
ρὶ] τῶν ὑποκ[ει]μένων ἕ-
κασ]το[ι̣ βο̣]ύλ[ο]ν̣τα[ι, γι]νώσ-
κειν, ὅτε οὐδὲ περὶ τοῦ συμ-
ι . τουτ . ουσο . . ντες μεν

Col. XVIII. διαισ . . . ωι [συ]νταχ[θ]ὲν
σύμμ[ε]τρο[ν αὐ]τὸ αἱρ[ε̣τώ-
τερον [λ̣]ο[γ]ισμῶι χρῆ[σ]θα[ι
λ . . . πρ . ς, ἐ[πε]ιδήπ[ο]τε?
πρ[οσποιε]ῖ[τ̣]αι̣ φεύ[γ]ειν
τι [ἢ αἱ]ρεῖσθα[ι. Οὐ]δὲ [γ]ὰρ
κἂ[ν] κατασχέσασθα[ι φῇ] τό
τι ·[σα]φῶ[ς] γνῶναι, πρὸς δμα-
λί[αν] νῦν παρέστηκ̣[εν τὸ
οἰ[κ̣]είως — πολλῶν [κ]αὶ [παν-
τ[ο̣ί]ων? ὅ[ν]των, ἃ με[τ]ατί-
θησι ταχέως [εἰ]ς τὰναṿτία

10, 11. N: τομο ‖ . ο . . . πειν — G: ‖ . ο . ησιν — 13. G:
‖ ειβουμσθη — 18. G: ‖ . . . τογ . συλ . ν̣τα — 20. N: τειμεν ‖ —
XVIII, 1. N: αιταχ . εν ‖ — 2. N: πον . . . ‖ — 3. G: ‖ τεροντα
6. G: ρ̣οδεταρ ‖ — 7. N et G: ‖ κατασχεσασθα — nil mu
ausus sum — 8. G: ‖ τι . . φωπ̣νωναι — 11. N: ‖ π̣ . ων —
‖ τ̣ο̣νων vel π̣ . νων — G: αμου . ατι ‖ —

τὰς τῶν τοιού[τ]ων γνώμ[ας.
Εἴτε δὲ κα[ὶ ταὐτ]ὸν ἀεὶ τῶ[ι
φυσικῶι [τ̣έλος πρ̣]οσείη, πρὸς [ὅ-
τι σφ[ο̣δρό]τ[ατ]α ὥρμηκεν,
ὥστ[ε ἐχ]ό[με]νον τού-
του χρ[ῆσθ]αι τῶι λόγωι, δ[ι-
ὰ τί οὐ καὶ πολλάκις, ὅτου
πρὸς α[ὐ]τ[ὸ]ν ἐναντιούμε¦[νοι —

Col. XIX. τὰ πείθειν πε]ρὶ τῶν βελ-
τίστων δυν]ά[με]να?, ἂν
μὲν λαμβάν]ηται πειστι-
κή τις δύ̣]ναμις, οὐκέτι ἦν
ἡ τῶν φυσικ]ῶ[ν̣]? λόγων, δ[ι-
ότι ὁ τοῦ ῥήτο]ρο[ς λό]γος εἰς ὄ-
χλον ἦν καὶ δ]ῆμ[ον· ἂ]ν δὲ
κ̣]ατα[σ]τοχαστική τις,
οὐ βούλοντ' ἐκεῖ[νοι]. Οὐ-
θὲν γὰρ ἔτι δεῖ τῶι πιθ[α-
νῶι παριστάνειν, ὡς [ἢ
τἀν[α]ντία βουλομένου[ς
ἢ μόνον ταῖς διανοίαι[ς
ἀφεστῶτας, [ἀ]λλ' ὁμοῦ
σ]υγκαταινεῖν̣. Ἐὰν δὲ
αὐτοὺς αἱ]δὼς τ[ο]ῦ δ[υσε-
φίκ[του δι]καίου νικᾷ̣,
πῶς τινες δ̣]οξά[ζ]ουσιν —

15, 16. G: ειηιπροσ ‖ τισφε — N: ειηιπρο . ‖ τισφ — 20.
‖ πρ . σι . τ . . εν — G: ‖ προσατ . νεν — XIX, 3. N: ητα . .
υ ‖ — G: ηται.πειστι ‖ — 4. G: ηιν ‖ — 6. N: οφ . . . τοσει-
— 11. N et G: ωσι . ‖ — 17. G: ενκα . . ‖ — N: ενικα ‖ —

Col. XX. μάλι[στα . . . .
. ων μ[ὲ]ν αὐ[τὸν οὔτε] π[ερι-
ποιήσειν οὔτε δέ[ξεσθ]αί
τινα π[ώ]ποτε δύ[ναμιν λό-
5 γων ου . . . ανολου, διότι
6 δυνατὸν ἔ[οικ]εν? λέγειν
8, 9 ἐαν ‖ τὸν . . . . καὶ αὐτοὺς
10 πείθ[ειν]. Φήσ[ο]υσιν γὰρ του-
τονὶ ε[ἰπ]εῖν [ἀ]κριβῆ κάν-
ἐ[γκλ]ητ[ο]ν περὶ [τ]ῶν πραγμά-
των, εἴπερ πε[ίθε]σθαι αὐ-
τῶι ὁμολογή[σ]ουσιν, ἢ οὐ-
15 κέτι ἔσται ἀπο[δ]ιδράσ[κ]ειν,
οὐδὲν τῶν πρα[γ]μάτων
εἰς τὸ αὐτοὺς μ[ὴ μό]νην
τὴν δύν[αμι]ν [ταύτην? ἔ]χον ‖ [τας — συν-
εργούντων —

Col. XXI. 4, 5 πεί]θοι, ‖ ῥη]τορ[ικῶς δ]ὲ [ο]ὐδ' ἂν π[εί-
θοι δι[ὰ τοῦτ' ο]ὐδ' εἰ σφό[δρα
κατ' ἄ[λλον τρό]πον τ[ῶν
ἀνθρ[ώπων οἶδε] τὰς β[ου-
λήσει[ς. Οὐδὲ] γὰρ ἐρεῖ [τὰ
10 πρὸς τ[ὴν βούλ]ησιν ἀ[λλ' οὐ-
δὲ πο . . . .
. ον κα . . . .

4. G: ‖ τιναπ . τηγυδυ — 5. G: οχουδιοτι ‖ — 7. G: ην ‖ — N: ιν ‖ — 10. N: ‖ γειθο . . ιφη — G: ‖ πειοσ . νφησ — 11, N: και ‖ ειμη . . ν — G: καν ‖ ειμητ . ν — 15. G: δρασκειν ‖ G: ‖ ουδεϵτων — 18. G: ‖ τηνδυν . ων . . . . . χον ‖ — N: ‖ . . ν . . ων . . . . . . χον ‖ — XXI, 5. G: ‖ ντορ —

λειαṿ . . . . . . ει. [Ṇρο]σέτι τούτ[ου μόγις] ἀκούσονται, κἄ[ν τι δόξ]ηι [λέ]γει[ν πρὸς τὰς [βουλήσει]ς, οὐχ ὅτι, π[ερ]ὶ ὧν ἂν εἴπηι, πεισθήσονται. Νομίζοντες γὰρ [δ]ιὰ τὴν συμ[β]ου[λὴ]ν εἴς τινας ἐμπεπ[τωκέν]αι δυσχερείας περὶ τ[ῆ]ς πάλιν [γẹ]ιṇομέν[ης] δυσ[ωπ]ηθ[ήσ]ονται.

. XXII. ἐπιχ[ειρ]οῦ[σ]ιν [εἰπε]ῖν, ἅπ]ερ ἂν εἰδῶσιν βουλομ[ένοις ἔσεσθ]αι, μὴ [μ̣ε]ταμεληςομέν[οι]ς, διὰ [τῶν συμ]φερόντω[ν] βουλεύεσθαι γελοῖον ἐρεῖ. [Χ̣]αλεπὸν γὰ[ρ π̣]ρογνῶν[ạι, ḳ]ἂν πάνυ κ[ατ]ὰ τρόπο[ν τι διαπ]επρᾶ[χθαι συμβῇ τούṭ]οις, ὅτι [σ̣]υμ[βου]λ[εύσονται. Συνορᾶν γὰ[ρ οὐ δύνανται, ποῖα παρ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἁμαρτά[ṿομ]εν καὶ ποίων διαπίπ[τ]ομεν παρὰ τὸ τῶν π[ρ]αγ[μ]άτων

3. G: γ̣ . . σετι ‖ — 14. G: ιλκουσον ‖ — 16. G: ουλο ‖ — : συμịου — 21. N: ωνη. ‖ — G: παλινηι ‖ — 22. N: ηε . πον- · G: δυσ . . ηθπονται ‖ — XXII, 1. G: ‖ επιχ . . . ουγιν — 2. G: ν̊βουλομ . ‖ — 9. G: οτιουμ —

εἰ ῥήτορα τ[ὸν] φ[υσικ]ὸν ἄριστον οἴεταί τις εἶναι, καθόσον ἀπὸ φυσιολογίας ἔσ[τι] τὴν πολιτικὴν ἐμπειρία[ν] καὶ τ[ὴ]ν δεινότητ[α] παρα[γ]ίνεσθαι — [„εἴ]περ ὄ[ντως] προσλάβοι, λέγει, τὴν τῶν [πο]λιτικῶν πραγμάτων ἐμ[πειρί]αν καὶ τ[οῦ] πλήθου[ς κατ[αμά]θοι τοὺ[ς ἐ]θισμοὺς καὶ [τῆς] φύσ[εως δ]ιανο[ηθείη —

Col. XXVI. .... *Εἰ μ[ὲν] γὰρ τὸ [πρότερον], ἐπιδεικτέον, ὡ[ς εἰ καὶ βού]λοιντο μελέ[τας? ....οι τ............ ....απα......... [ἀνάληψ]ιν, μᾶ[λλον δ' οὐδὲ μελέ[τη]ν αὐτὴν π[ολιτικοὺς ῥή[τορ]άς πο[τ' ἀποτελέσαι. Οὐ [γὰρ ἐ]πιτρέ[ψ]ειε[ν ἂν ποῆσαι λόγους πολιτι[κοὺς ἢ πράγμασι τ[οιο]ύτοις [παρακολουθῆσαι τοὺς ἱκανῶ[ς αὐ[τ]ὴ[ν] περιλαβόντας, ὧ[ν χρὴ [ἐχόμεν]ον διδάσκε[ι]ν, ὅτι [πο]λιτεύσ⟨α⟩ιτ' ἂν [τ]αύτῃ [τῇ*

14. N: *τωνδει* ‖ — G: *τανδει* ‖ — 15. G: *ινεσθαιγαπε* | — 16. N: ‖ *ρολ* — G: ‖ *ροι* (*ρον*?) — Fort. *οἰκείως* — 20. *καὶ τὴν φυσιολογίαν οἰκειώσαιτο* vel sescenta alia — XXVI, *ναναςσ*...... ‖ — 2. G: *γακτο* — 6. N: *ατα* — 10. N et *πιτρευειε* — 16. N: *λιτευ..αν.αυτην* ‖ — G: *λιπευσιστα* *τηγα* ‖ —

με[λέτ]η πο[λ]ε[ιτ]ικῆς δυνάμε[ως . . . .]προσι ἄριστος εσ . . . . αιδωτατος ῥη-

XXVII. ὅτα̣]ν τῶν ‖ φυ[σι]κῶν τ[ι]ν̣α[ς] ἐξετάζωμεν, ἀλλ᾽ ο[ὐχ] ὥσπερ ὅταν τέχνας κρ]ίνωμεν ἤ καί τινα τῶν περὶ τ]ὰς τέχνας ἐργασιῶν· οὐδὲ] τ[ῶ̣]ι τ[ε̣]θέ[ν]τι αὐτῶι μεμφ]όμε[θα], ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἑτέρων γινόμενον παρ[α̣]δείκν]υμεν· καὶ μηδὲ τ[α̣χέ]ως δι[. . . . .]κης λέ[ξεως ἀπορεῖν̣, ἀ̣[λλ᾽] ὡς ἐ[νδέχεται βέλτιστα χρ[ῆ]σθαι, καὶ ὡς ἂν μάλιστα [π̣ε]ρὶ πραγμάτων ἀ[δήλων] ο̣ἱ βουλευόμενο[ι πύθοιν]το καὶ μάθοιεν· ἀλλ᾽ α[ὐ̣το]σχ[εδι]άζ]οντες κραιπαλ[ω]δ[ῶς καὶ οὐδὲν ἐπιμε[λὲ]ς ἔχοντ[ες περὶ τῶν] εἰσφερομένων . . .

XXVIII. δεη . . . ‖ . . . . τὸ]ν [δ̣ὲ] πολιτικὸν λε[γόμεν]ον φυσικὸν τῶν ἰ[δ̣ίων πολ̣ι]τι[κ]οῦ μηδ᾽ [αἴθυγμα μεταχε]ιρί-

18. G et N: ‖ μει — N: προισαριστοσ ‖ — XXVII, 2. G: κων-ι . εδ — 3. G: ο . κωσπερ — N: σω . πε — 6. G: τοιτσθε . — 10. G: σησλε — 14. G: ‖ γματωνδ . . . . . . ͻιβον ‖ — 16, G: αμαι . . σχ . . α ‖ τοντεσκραιπαλσιδ — XXVIII, 4. N et G: κλ — N: ꞁτι . ου ‖ — G: ωτινου ‖ — 5. N: ‖ μηδω — G:]μω — rectum non inveni, an vero μηδ᾽ ἰῶ[τα]? —

ἀνέφικ[το]ν· λο[γισ]θῆναι [δ̣ὲ ὑ]πὲρ [ὧ̣ν ἂν] ἀ[π]οβῆι τι παρὰ ‖ [δόξαν

Col. XXIII. .... τοῦ πάν[τα] δύνασθαι. Οὐκο]ῦν εἰ θέ[λουσι π]ερὶ παντός, οὕ]τω προπεπ[υ]σμένοι ἀπ]ά[ν]των εἰσί. Λήψ[ονται γὰρ ἐνίους ἀ]λλ' οὐ συνο[μολογοῦντας ἅπα[ν]τας. Οὐ τοιο[ῦτο δ' ἐστὶν τ]ὸ ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὡς ἁπλῶς, περὶ οὗ ποτ' ἂν ἐθ̣]έλωσιν α[ὐ̣τ̣]οί, πείσειν ἔφη τ]ῆι τέχ[ν̣]η[ι] τῆς πειστικ]ῆς δυνάμεως. [Ο]ὔτε δ[ὲ] γινώσκειν δυνατόν, οἷς χ[αίρ̣]ουσιν οἱ πολλοὶ κατὰ τὰς δόξας καὶ μὴ τὸ συ[γγενικὸν τέλος, οὔτ' εἰ το[ῦτό τις ὑποτεθείηι γινώσκ[ει]ν, κἂν πείθειν δύναι[τ̣ο. Πολλ]αὶ γὰρ αἱ μεταμέ[λειαι κ]αὶ μεταπτ[ώ̣]σεις ε[ἰσὶ ‖ [τοῦ πλήθους

Col XXIV. ἐν τῷ̣ πεί]‖θειν [εἰς ἐπ̣]άγγ[ελ]μα [κα]ταφέρονται [τῶν δικ]αίων

15. G: ναια̣ ‖ — 16. G: ‖ . περο — N: ‖ . τε . . . . ικηιτι — XXIII, 3. N: οιπροπεπ — G: τωπροπεπ — 4. N et O: ‖ . . . . . ια . των — 5. N: μουσυνομ . ‖ — 6. G: ιτασουτοιο ‖ — 11. Inter δυνάμεως et οὔτε unius litterae spatium reliquum est, ut hinc sententiam incipere conicias. N: υτο ‖ — 12. G: ‖ δι . ηνωσκειν — Cave διαγινώσκειν scribas. Fortasse: δὴ γιν . — 13. G: ‖ χ̣ . ιουσιν — XXIV, 1. N et G: ‖ θειν . . . ταπ —

ἐσκεμμένα λα[βών, ἀλ]λ' οὐ-
δὲ κατὰ μικρὸ[ν τετελ]εσ-
μ[έ]ṿος? καὶ [ἀ]δυ[νατῶν τοῦ
πράγμ]ατος υτ . . . . . . α

ol. XXX. ορι . . . . τε . α . . . .
νη π̣[ρ]οσθησο̣ . . . . .
τασ . ἀ̣λόγιστα οὔτε
. . . . . όμε[ν]α κ[α]θά-
ἀλλ' ὅτι [. . . ψ]υχῆς κ . .
κος δυν . . . . . ισο . . .
σα . . . . νη . .
μην διαγε . . . . επα/ .
ἀ] ‖ νάγκης διδ . . τα καθά-
. . . . . τικη . ṿ τινα
ων πα . ομα . . . . ν γεν
το καὶ σοφὸς . ṿσ . ει
αἱρέσει τὴν δύṿ[αμιν ἔ-
χειν? . Αἵρεσις δὲ δ . .
γίνοιτ' ἂν ὡς ναον
των. Πῶς οὖν μέλλει
δύναμιν ἔχων τοῦ π .
π̣ . εσεσθαι κα . ως οὐχ . .
βο[υλ̣]ήσεσθαι τούτοις ον
οṿ . . . . ομεṿα . . . ‖ . . α
ν ἀπὸ γὰ[ρ ‖ φιασ . . . . αιτο —

20. G: *και . λν* — XXX. Haec pagina tantum in N exstat. iudice ex duobus frustulis errore congestis Neapolitani eam taminaverunt. Quod vel ex litterarum numero, quae sin-ns versus complent nec vero complere videntur, conicias. conjecturis fere abstinui — 2: ‖ *νηγ* — 3: ‖ *τασ.λλογ* — 4: . *ακ . θα* . ‖ — 18: *πολιτεύεσθαι καλῶς*? — 19: ‖ *βο . αη* —

Col. XXXI. αγαραι . . . . ρα .
διοικασιν ου . . . .
τι]ς τῆς ἡσ[υ]χίας ἐ[πι]β[ά]λ-
λεται θεωρ[ία . .]ε[. . . σ]υν-
εργοῦσα μὴ ο . . . . ω .
β . νιτου κεκ . . . .
ποιοῦσα τὸ ἄρι[στον? ἢ] ῥο-
πὴν πρὸς τὸ [βέλτιο]ν? ἀλλ' ἣν
τῶν πλη . . . . ηται
τις ου . . . . ι τῶν
πολι[ṭευθέ]ṿ[ṭων], διαφερό-
ντ]ως δ' ἔχειν, [ε]ἰ? πολλή
τί]ς ἐστι δ[υ]σχέ[ρει]α [ἐκ]βια-
ζ]ομέν[η .]ουρ . ν εἰς τὴν
συ]γκατάβασ[ιν ο]ὔτ' ἴδιον
τῆς πατρίδος ἢ τῶν προσ[η-
κόντων . . . . . .] μη εγλι-
. . . . ς ἀν[θ]ρ[ω . .]ιν πολιτ[ι-
. . . . ει . . αι ἐμπ[ει]ρία
. . . . θη . . ιτο ταῖς α-

Col. XXXII. . . . . υσιν ου . . . .
. . . . ρους τι[νας? . . . .
. . . . ηδεσιμε . αις οὐδ' ἀπη[ρ-
τη]μέναις τοῦ [φ]υσ[ικοῦ]? με-
ταφ]οραῖς? οὐδ[ὲ] ἄλλοις εμη
. . σησατο ματα⟨ι⟩ότη[τ'] ἀν-

1. N: ‖ αιαραι — 2. διοικοῦσιν? — 7. N et G: προ ‖ — ῥο-πὴν Buech. — N: ‖ ποιουσατο . αρ — 9. N: ‖ τωṿ . στ — 10. N ‖ τοσο — 11. G: ‖ πολιṭ . . . . ṿπ — 12. ἔχει καὶ? — 13. G: ‖ ṭσεστι 16. G: προσι ‖ — XXXII, 3. G: απηγ ‖ — 5. N: αλλοισ . ω ‖ -

θρῴ]πων· [ὥσ]τε μεῖ[ζ]ο[ν] τελ]έως οὐθὲν συμπ[α]ραφέρου]σι τῆς ἀ[ξι]ώσεω[ς] τοῦ λέγ]ειν, ὡς εἰθίσθησα[ν] εου ... ἐν ταῖς ἀ[γ]ωνο[θεσ]ίαι[ς? μ]ᾶλλον [ἢ πολ]ε[ιτικ]αῖς συνόδοις, πε[ρὶ ὧ]ν ἕκαστος] ἐν φροντί[δ]ι μεγάληι καθί]στατ[αι]. Ὅθεν ο[ὐ]δέποτε ... ου πρὸς τοιαύτ[ην] συνεργ]ίαν λαλιᾶς ἀποτ[ε]θέντ]ος ὅσον τε τιεπαρ . λολυν-. η το[ύτου] τοῦ ζηλώματος ἐξ]ευρημένου παντός, οὐδ' ὁ τῆς] φωνῆς ἀποδοθήσετ]αι χαρα[κτὴ]ρ εἰς ... πολ-

Col. XXXIII. ..... νολλυτη . ηκ ... (αὐτὴν ἢ?) .... ἀλλ]ὰ κακὴ[ν ἐ]μφανοῦσαν, παρ' ἀκαρῆ δ' [ἀδυνατοῦσαν. Διόπερ οὐδ' ε[ἴ τι βέλτιον ὁ σοφ[ὸς ἔ]χ[ει λ]έγειν, οἱ πολλοὶ συ[νερο]ῦσιν, οὐδὲ τού[τῳ] χρ[ήσονται. Οὐ γὰρ κα[τ]ὰ [τὸ ἐναρ-

7. G: ‖ .. οπωνο . τεμειτο . τε ‖ — N: ‖ ... πω .... εμ .... το ‖ — 0. N: οησα .. σου ‖ — G: θησαιχεου ‖ — 11. N et G: αιωνο — 2. N: αλλονι ... λε ... ‖ — G: ιαιε . αλλονι .. με .. ‖ — κοιναῖς υνόδοις? — 13. G: ονεκασ ‖ — 14. N: εν .. οντωι — G: εν-ρροντιοι — 20. N: ‖ . τουρ . μενου — G: ‖ .. γευ — 22. G: τολ ¦¦ — XXXIII, 2. N: ακακημ ... ‖ — G: ακακημ ... ‖ — 5. N: σοφει . χ .. ‖ — G: ογοφει . χ ... ‖ — 6. G: πολλωσυ —

μόττον τοῦ συ[μ]φέρ[ον-
τος εἰς τὰ π[ερὶ τὴν π]όλ[ιν
διαφέρει ὁ τοῦ σ[οφ]οῦ [λό-
γος τοῦ τὴν πολιτικ[ὴν
ἀρετὴν ἔχοντος ἀλ[λὰ
κατὰ τὸ πρὸς τὴν ἰδίαν
διάθεσιν ἀνῆκον. Ὅταν
οὖν μὴ μέγα τοῦθ' ὑπάρχον
μηδ' ἐν τ[οῖς] πλείστο[ις,
δι' ὅσων πόλις οἰκον[ο-
μεῖται, [περι]λάβῃ τὸν χ[α-
ρακτῆρα τῆς φωνῆ[ς
τὸ[ν] εἰθισμένον ἀπ .
. . . . θη . . . . το του . . .

Col. XXXIV. 1—10 τω . . . . ‖ . . . γρ]αφή? φ — ‖ . .
. . . ερ ἀγο[ρ]ά? — ‖ . . . . . ι καὶ αὐτ[ὸς —
‖ . . . . . . βελτίω[ν — ‖ . γ . ειν[ο]τέρου γ —
‖ θεν . . ος τὴν το — ‖ . . . . τοτέ[ρ]αν ε —
‖ . . . . ἀ[γ]αθὴ οὖσ[α — ῥητο]ρικ[ὴ] ἀνυπό-
[στατος

11 . . . . ασι δὲ τῶν ἄλ[λων ἀ]ν-
θρώ]πων μηδὲ συμβλη[θ . .
. . εισι δὴ πραγμάτων
κα]τὰ φύσιν ἐχόντ[ων
δή]λωσιν ὀρθὴν ο . . . . .
. . νομιστ[έ]ον τ . . . . .
. . ἐ]ναρ[μ]όσειν . . αλ . .

11. N: ρειοτευσ . . ου ‖ τοσ — G: ρειοτουσ . . ου ‖ γοσ — 15, 16. N: ουτα ‖ σ . ν — υπαρχ . ιν ‖ — 17. N et G: ‖ μηδεντω. — 19. N et G: μηλαβη — Col. XXXIV tantum in N legitur — 9: αιαθηουσ — 13: εισιτδη —

ἐσκεμμένα λα[βών, ἀλ]λ' οὐ-
δὲ κατὰ μικρὸ[ν τετελ]εσ-
μ[έ]ν̣ος? καὶ [ἀ]δυ[νατῶν τοῦ
πράγμ]ατος υτ . . . . . . α

Col. XXX. *ορι . . . . τε . α . . . .*
νη π̣[ρ]οσθησο̣ . . . . .
τασ . ἀ̣λόγιστα οὔτε
. . . . . όμε[ν]α κ[α]θά-
ἀλλ' ὅτι [. . . ψ]υχῆς κ . .
κος δυν . . . . . ισο . . .
σα . . . . νη . .
μην διαγε . . . . επα/ .
ἀ]¦ νάγκης διδ . . τα καθά-
. . . . . τικη . ν̣ τινα
ων πα . ομα . . . . ν γεν
το καὶ σοφὸς . ν̣σ . ει
αἱρέσει τὴν δύν̣[αμιν ἔ-
χειν? . Αἵρεσις δὲ δ . .
γίνοιτ' ἂν ὡς ναον
των. Πῶς οὖν μέλλει
δύναμιν ἔχων τοῦ π .
π̣ . εσεσθαι κα . ως οὐχ . .
βο[υλ̣]ήσεσθαι τούτοις ον
ο̣υ . . . . ομεν̣α . . . ‖ . . α
ν ἀπὸ γὰ[ρ ‖ φιασ . . . . αιτο —

20. G: *και . λυ* — XXX. Haec pagina tantum in N exstat. [e indice ex duobus frustulis errore congestis Neapolitani eam ontaminaverunt. Quod vel ex litterarum numero, quae sinulos versus complent nec vero complere videntur, conicias. pse coniecturis fere abstinui — 2: ‖ *νηγ* — 3: ‖ *τασ . λλογ* — 4: *μει . αϰ . θα .* ‖ — 18: *πολιτεύεσθαι καλῶς?* — 19: ‖ βο . αη —

Col. XXXVI. . . . . . ιεω . . . ọναλ . ιν
. . . . ϱ . ωτοụ . οπων α-
περι . στον, τῶṿ δὲ παρὰ
τὴ]ν α[ἵ]ρεσιν [ọụ̓]θεὶς ἀλ[λο-
τ[ρι]ώτε[ρος] πρὸς τὰ τοιαῦτα·
καὶ κατὰ [τ]ο[ῦθ'] ὁ ῥηθεὶς [οὐκ
ἀ̣]φυ[ὴς ὧν ἀπ]οδε[ιχθήσε-
ṭ', [ἐπ]εὶ νο[μο]θεσίας ἢ στρα-
τηγί]ας ἢ π[ολ̣]ιτικῆς οἰκ[ọ-
ν[ομί̣]ας ὁ σοφὸς ἀλλότριος
οὐδὲν εἶδέ πω τῶν σοφί-
ας ἀγαθῶν, οὐδ' ἀνελογί-
σατο, τίνωṿ αἴτιο[ς] κα-
κῶν ὁ πλησ[ί]ον καὶ τίνων
αὐτὸς ἕκαστ[ο]ς αὐτῶι· προσ-
έτι δ' ο[ὐδ]ὲ πῶς ἀλλότριος
τῶν τοιούτων ὁ σοφὸς ἢ
πῶς οὐκ ἀλλ[ό]τριος διέλα-
βεν, οὐδὲ δι[ε]ῖλε, μέχρι τί-
νος ὠ]φελεῖσθαι τὰ πλήθη
δύνα]ται κα[ὶ κ̣]ουφί[ζεσθαι

Col. XXXVII. τῶ[ν π]ολιτικῶ[ν λε̣]γομ[έ-
νων [συνεβ]άλλετό τι μεῖ-
ζον. Ἅμα δ' ἐπὶ νομο[θ]ε[σί-
ας κατέφερε τὸ παλα̣ιόν,
ἐξ ὅτου πᾶσιν ὡς εἰπεῖν [ἀφ-

1. G: κ̣ω — 4. G: ‖ . . υναρεσιν — N: ‖ . . να . ισεινσ̣ο̣θει αδ . . ‖ — 8. N et G: φυε — 9, 10. G: οικε ‖ ν . . ṿασ — 13. et G: αιτιον — 15. G: ‖ αττοσεκαστισ — N: ‖ ατ . . σεκαστη̣ 21. G: ταικα . σουφιτ — XXXVII, 2. N: μερ ‖ —

ε[ἴτ' εὐν]ομοῦσι καὶ ⟨δικαί⟩ως [δι-
αζῆν?]· ἐπιθυμίας δ[ὲ δὴ
καθᾶραι δέον, περὶ ὧν ο[ὐ-
δ' ἐμφάσεις οὐδὲ προτ[υπώ-
μα[τα] οὐδ' ἀ[γ]ωγαὶ πολιτι-
κὸν [θέμασ]ιν καὶ νόμοις γι-
νόμ[ενο]ν πεφ[ύ]κασιν πε-
ραίνειν ἀλλ' ὁ περὶ τῶν ὅ-
λων ἐγλογισμὸς ἀπὸ τῆς
πρώτης ἐναργείας καταρ-
χόμενος, ὃν [ο]ὐχ οἷόν τε
διδαχθῆν[αι] πάνθ', ὃς οὐ-
χ οἷον εἰς παν[τ]έλειαν ἀλ-
λ' οὐδ' εἰς τύπ[ω]σιν δ[π]οσηγ-
οῦν καὶ παρα . ουδ . ν εἰς —

Col. XXXVIII. πα]λαιῶν [δυ]νά[μ]εσ[ι? θα]υμα-
τ[οπ]οιός, τονδὶ δὲ παλαι-
........ινων καὶ δο-
.........ον ἐπὶ ταυ.
.........ισ....ωμ..
..κα]θάπε[ρ.........
....κρινεῖται. Νῦν δὲ
κε[φαλ]αιούσ[θ]ω, διότι κα-
τ' οὐδὲ]ν εἰσ[άγ]ειν δεῖ τὸν
σοφὸν εἰς πο[λ]ιτικὴν ἐμ-
πειρίαν οὐδὲ ῥητορικὴν
τοιαύτην. [Δ]ῆλον το[ί-

6. G: ‖ επκ — ωσα ‖ χ\γ — 7. N: ‖ ν — 9. N et G: προτ. ‖ — 11. G: ‖ κοι....ιν — XXXVIII, 2. G: ‖ τιτοιοσ — N: τοναι — 4. G: ονετιταν ‖ —

νυν ἤδη καὶ διότι μω[ρία
πολλή τίς ἐστιν τὸ φάσκειν
ε]ὐθὺς ἕξιν [συ]νε[γγ]ίνεσ-
θαι πολιτικ[ῶν] λόγων
ἀπὸ φυσιολο̣[γίας, ὅ]λω[ς
δ'] ὅταν καὶ κ . . . . ιν ε[ἰς
τ̣[ὴ]ν φιλοσ[οφίαν τοῦ]τ' εἰσ[ά-
γωσιν συν̣ —

Col. XXXIX. *δι[αφέρ]οντας? τοὺς τὴν ἀ-*
λ̣]ήθειαν κατὰ φύσιν ἐγνω-
κ[ό]τας τῶν πολιτ[ικ̣]ῶν
ῥητόρων, σχήματι δὲ
μόνον λό[γ]ων, καὶ ταῦτα
πρὸς οὐδένα [λ]όγον κα-
τε]σκευασμένων. Τί [γ]ὰρ
ὁ συλλογισμὸς καὶ ἡ [ἐ̣π]α-
γω[γὴ] δύνατ', εἰ ταὐτό τι ση-
μ]αίνει τῶι ἐν[θ̣]υμήματι
κ]αὶ παραδείγματι; ἢ τί τὸ
σ]οφὸν οὕτως λαλεῖν καὶ
μὴ οὕτως, εἴπερ ὁμοίως δη-
λο[ῦ]ται τὰ πράγμαθ' ἑκατέ-
ρ]ως; Πότερόν [γ'] ᾤιοντο ἐν
ο]ἷς τις καλῶς παραδείγμα-
τι χρῆται ἢ ἐνθυμήματι,
ἐν] πᾶσι τούτοις τὸν φιλό-

18, 19. G: *ινε.* ‖ *γ.ν* — 19. N: *τειο* ‖ — 20. cf. proximam pag., fortasse iam hic *συλλογισμὸν καὶ ἐπαγωγὴν* induxerat — XXXIX, 4. N et G: *δει* ‖ — 9. N: ‖ *ιωηιδ* — G: ‖ *γωιισδ* — 15. G: *ποτερονπωιοντο* — 16. N: ‖ *ω̣στισ* —

σοφο]ν ἐπαγωγῆι χρήσεσθαι ὅλῳ]ς καὶ συλλο[γ]ισμῶι ἤδ[η, εἴ ποτε κατα˜ . . . ˜ουντο

Col. XL. νο[υθετή]μασ[ι]ν, ὧι ὁ πολ[ιτικὸς ἐν τοῖς πολιτικοῖς, δ]ιὰ τοῦτο καὶ τὸ τοῦ πολιτικοῦ [δύ]ναται ποεῖν ἔργον. Κ]αὶ [γὰ]ρ τοῖς τοῦ γεω[μέτρου [ποή]σει τὸ ἀνάλογον, ἀ]λλ' οὐ διὰ τοῦτ' ἀπὸ φυσιολο[γ]ίας γεωμετρήσ[ε]ι. [Κοινὸν γὰρ [π]αν[τὶ] τάχα ἀ[κολο]υθε[ῖ] τῶι τῶν ἀδήλων τι ταῖς αἰσθήσεσι θεωροῦντι τὸ διὰ τοῦ φανεροῦ τὸ ἀφανὲς συλλογίζεσθαι. Καὶ πολιτικὸς γοῦν τοιούτωι συλλογισμῶι χρῆται καὶ ἰα[τρ]ὸς καὶ [γ]εωμετρικός, ἀλλ' οὐ διὰ τούτου ἕκαστος τὸ ἑκάστου δυνήσεται θε[ω]ρεῖν, ὅτι ταὐτὸ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἦν τοῖς ὑποκειμένοις ἑαυ[τ]ῶι.

20. N: ‖ . . νε — G: ‖ . . ρσκαι — N: μωιηδι ‖ — G: μωιηλ ‖ fortasse hic ἢ latet illi πότερον respondens — XL. Ante talis fere sententiae structura fuit: Οὐ γὰρ εὐθέως εἰ τῷ ᾧ εἴδει χρῆται ἐν τοῖς ἑαυτοῦ θεωρήμασιν, ᾧ etc. — 5. G: . και . . ρ — 8. G: ‖ μετρησ . ιοχ . ‖ — 9. N: ‖ νονγαρ . αν . η G: ‖ νονγαρηαν . πταχααλ . . υ ‖ — Buech.: ἐχόμενον γὰρ παντὶ — 17. G: τουτοτ — et vero τοῦτο γ' ἕκαστος exspectes — N: γι . νη . ‖ — G: γιανεν ‖ —

Col. XLI. 1—9 *εναν . . . ‖ — ον περ . . . ‖ — ε καὶ τ[ὸ] ἐν ‖ — τολ . . . . . . ‖ — μο . . πωι μη ‖ — εν . . τοιοπι ‖ εν . . ων ῥητο ‖ — οα . επ . . . . το . δ' ἀλόγιστ]α, τῶν [δ]ὲ ἀλη[θέστατ̣]α πολιτευομέν[ων καὶ] μὴ λόγους κεν[ο]ὺς π[ρ]α[γ]μάτων ὡς] ῥαψω[ι̣δ]ουμ[έν]ους δ[ιατιθεμένων. Ὀψ[ό]μεθα γάρ, ἂν ἐπιβάλλ[ω]με[ν], ἃ μὲν καλοῦσιν ἐν[θ̣]υμήματα, στοιβῆς ἔχ[ο]ντα χώ[ρ]αν καὶ θορύβους π[οιοῦν̣]τα κατὰ τὸ ἀδιανό[η]τον τ[οῦ*

Col. XLII. 5—7 *ιγισα . . ς προ . . ο ‖ . . . . κ]ωφὸ[ν ὑπ]άρχειν ὡς ‖ . . . . . εἰ[θίσθη]σαν· λέγ[ειν . . . . βέλτιστα σημ[αίνο]ν̣ται, καὶ συνοψό[μεθα τὰ̣] πολιτικὰ στ . . ε . . . . . φιλόσοφοι καὶ μη[δ'] ὅλως π̣]οιήσομεν ἀντὶ τῆς ἐπαγ]ωγῆς παράδειγμα. Ἐπὶ] τούτωι γάρ, ὡς ἔοικεν, ἄτο]πο[ν] τὸν φιλόσοφον ἀκρ]ιβοῦν λόγον ἢ τὸν πολιτι]κόν, καὶ οὐκ εὐθὺς ὑπέ-*

XLI, 5. G: *νο . . τ̣ωιμη* ‖ — 7. *μηθένα τῶν ῥητόρων?* — 9. N: *το.δ.ηλοη.* ‖ — 10. N: *εαχη* — latet *ἀληθινὰ* vel sim. — 11. N: *λη* ‖ — 12. N: *γ̣.απλατων* ‖ — 13. G: *ραψωκ* — N: *ρ[illegible]ψωκ* — rest. Buech. — 17. G: *εχινταχωκαν* ‖ — XLII, 6. N: *λαλεινοισ* ‖ — 10. N: *κασυ . . ε . . .* ‖ — 15. N et G: ‖ . . . *ποητον* —

κειτ]ο πραγμάτων τις ἐμ-πειρί]α καὶ οὐ πᾶν ἀπὸ τῶν κοιν]ῶν αἰσ[θ]ήσεων κα[τενοεῖτο

l. XLIII. ὁ μικ]ρῶ[ι λ]όγωι [καὶ συγκεκ]ρο[υ-μένω[ι κα̣λ̣]ῶ[ς χ̣]ρώμ[ε̣ν]ος ἄριστα χρήσε[ται κα]ὶ τ[ῶι μ]α[κ]ρῷ τῆς ε . . . α . ου-μεν . . καὶ στ . . τωι κά-κείνωι ρηι̣κτ̣[. . . . ἐ]πὶ τοῦ συνειροτι̣σα . . . . . ισκ . ν μέχρι ὅσου . . . . εισα γνώριμον ἀεὶ πο[ιεῖν̣] τὸ πῖ]πτον ὑπὸ μίαν διάνοι-αν ταὐτό τί ἐστι τῶι δύ-νασθαι θεωρεῖν, μέχ[ρι ὅσου προτείνων [ο̣]ὔτ' ἂν ἐλλεί-ποι τις οὔθ' ὑπερ[βαί]νοι τοῦ προάξοντος τὸν ἀ[π]οκρι-νόμενον ἐπ[ὶ τ̣ὴν ἰδέ]αν? ἀγνοουμένου [πράγ̣]μα-τος καὶ μὴ πρὸς . . . . . ει . . . . λε . ουλ̣ιαυ̣ . . . .

l. XLIV. νος ευ . . . . Τὸ γὰρ τ[οιοῦτο εὑρή]σον-τ]αι κα[λ]ῶς γινόμενον

19. G: ‖ . . . να — 20. G: αισ⁻ησεων — XLIII, 2. G: ‖ μενω ω — 4. διὰ ἐρωτήσεως? — 6. G: ηιτον — 7. N: ο . . . ‖ — I: εισδ . ‖ — 9. G: ιτο ‖ — 10. N et G: ‖ τοπτον — 12. N: κι . . . ‖ — G: μεχαισω ‖ — μέχρις ὧν? — 16. N: ‖ νομενοναισ G: ‖ νομενονεπ . ⁻ι — 19. N: ‖ . . . λ . . μ . α . α —

φιλοσοφ]ίᾳ?. Διὰ δὲ τὸ μὴ διδάσ[κ]ειν ὁμοίως τὸ μεριζό[μεν]ον ạὑτο[ὺς ἀλλ' [εὑρεῖν] καὶ τ[ὸ]ν μ[ὴ λία]ν ἀπ[η]ρτημένον τὸ [μ]ῆκος [ἑ]κάστης ἐρωτήσεως καὶ τὸ] παραδεδομέ[ṿον, ᾗ ἂν β]ούληται, ποιεῖν π]ραγματῶδές τε εἶ[ν]αι τὸ] τοῦτο παρατηρεῖ[ṿ, κ]έχρηται πολλῶι τῶι τοιούτωι λαλῶν αὐτῶι περὶ τῶν κυριωτάτω]ν ἀνήρ, καὶ κα[ρπὸν οὐ μισθόν, ἀλλὰ κεν]ῶν δοξῶν ἀπαλλαγή]ν, ἀφ' ὧν αἱ μὲν στα-

Col. XLV. .... διακρί[νει]ν? ... . τ]οῦ πολι[ṫικοῦ. Τί γὰρ κα[ὶ ἀ]λογωτάτην κατά γε τὴν ῥηθεῖσα[ν π]αραλλαγ[ὴ]ν ὁ πολιτικὸ[ς πα]ράδε[ι]γμα ἐπαγωγὴ[ν ποήσει [ὡς] ὁ φιλόσοφός [τι παράδ[ẹιγ]μ' ἐπα[γω]γήν, εἴ[π̣]ερ τὰ [μ̣]ὲν πράγματα

8. N: μεν$\overset{ον}{αι}$το . . η ‖ — αι deletae sunt, G: μεν$\overset{ον}{η}$το . η ‖ N: ‖ λοσ — 10. G: ‖ σι — 11. G: ποιεινι̣ ‖ — 15. N: λαλου 20. N: ωναιω . . . τα ‖ — XLV, 3. G: λεπωτατην ‖ — 8. G ραδ̣σνμεπα — 9. G: ‖ ειτερ —

τὰ πο]ιήσα[νϑ'] ἑκάτερο[ν] τα[ύ-
τὰ [ἔφ]η, μ[όνους] δὲ λόγου[ς] δ[ια-
φέ[ρειν; Ἀ]λλ' ἅμα μὲν τῶι
ζήλωι τῶν τοιούτων ταῦ-
τα προσεποήϑησαν, ἅμα
δ' ἐνίοτε οὔ φασιν εἶναι
τούτους πολιτικούς, [ὥσ]τ' ἔ-
στ]ι ϑαυμάζειν, τῆς ποίας ἕ-
ξιν τῶι φιλοσόφωι φασὶν
ὑπάρχειν π[ολ]ιτικῆς. Ἡ-
μεῖς μὲγ γ[ὰρ ἐ]π' ἄλλην
ἢ τὴ[ν] τῶν οδιεηων δύ-
ν[α]μ[ι]ν εγ — (N: ‖ . . μ . ετ)

Col. XLVI. σαις τὸ ἀνάλογον ἐχ[όντ]ων
διαστείλασϑαι [καὶ] γνῶναι,
μέχρι ὅσου παρ[' αὐτὸν ἔφ]η
συνιέναι [τὸ]ν ἀκ[ο]ύ[ον]τα καὶ
μέχρι ὅσου παρὰ τὴν [ἕ]ξιν τῆς
δια[λ]έκτου, πρότε[ρ]ον ἔτι τοῦ
ἀνϑρώπου ἀϑλί[ο]υ ὄντος καὶ
ἐν πᾶσιν ἀ[δ]ιαλήπ[τ]ου. Πάντα γὰρ τὰ
τοιαῦτα
ἀπὸ τῆς φυσικῆς [καὶ ἄνευ?
λόγου τῶν τε ἀδ[ήλων] στα-

10. G: ‖ . . ιησα . . εκατερ?ιτα . ‖ — N: εκατ . ραιτα ‖ — 11. ‖ τασ . ημ — (ημ in margine) — N: λογοσδ . . ‖ — G: λογου-. ‖ — 12. N: αιαμόμενοτ . ‖ (α supra μ) — G: λλαμ[α] . μενοτωι ‖ — 16, 17. et G: ο . τε ‖ πι — 21. G: νοδιεη in margine. πολιτικῶν? XLVI, 3. N: ‖ ΜΕΧΡΙ✱ΟΣΟΥ — idem fere G., qui sub em: ωη ‖ — 4. G: ακευ . . τακαι ‖ — 6. G: οισε ‖ — 8. N et : ‖ αμιαληπ — G: παισνταγαρ — 9. N et G: ϑο ‖ — cf. Epi-ri epist. I finem (Useneri Epic. p. 32).

θμ[ή]σεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐπιλογιστικῆς θεωρίας ἁλίσκετ', ἄλλως δ' οὐδαμῶς. Ὥ[σ]τε καὶ ὁδῶ[ι] γίνεσθαι καὶ οὐκ ἰδίαι[ς] τινῶν ἐνπειρί]αις τὰ πράγ[μ]αθ', ὥς φασιν, οὐκ εἰδ τω[ν. Τ]ὸ δ' ἀκόλουθον ἐν τοῖς πράγμ[ασιν οὐ] διευκρίνηκεν [μᾶλλον] τούτων. Ἔτι καὶ [εὐδιακρ]ινητέον? —

Col. XLVII. *. . . ς ἔργον [τῆς ῥητορι]κῆ[ς? κα]ὶ τῶν ἄλλ[ων ἐπισ]τ[ημῶν. Ὥστε πῶς οὖν καὶ τὴν ῥητο[ρ]ικὴν τῶι φυσικ[ῶι] φήσα[ι]μεν ἀκολουθεῖν, εἴπερ ἄ[ρα πα]ρατε[θ]έντ[ων] π[ρ]αγμ[ά]τω[ν, ἐν οἷς ὁ πολιτικὸς καὶ [ῥ]ήτω[ρ ἀγαθὸς οἱονεὶ δημιουργεῖν τὴν ὀρθὴν [δημηγορ]ίαν, δύναιτ' ἂν [κατὰ τ]ρόπον ὡσεὶ καί τις ἄλλος διαλεχθῆ[ν]αι πε[ρ]ὶ αὐτῶν; Ἀλλὰ*

14. N: ‖ *ωο . τε* — G: ‖ *ωο . γε* — 16. G: *ταπραγκαθ* — 1
G: ‖ *τωληοδ* — N: ‖ *. ω . ποδ* — 20. G: *ΙΝΗΠΌΛ* — rest. Buecl
— XLVII, 2. G: *τι* ‖ — 5. G: ‖ *κ . . φησα . μεν* — 6. N: *ειπερ*
. . ν . . . α ‖ — G: *ειπερα . . ιι . . ρα* ‖ — 7. N: ‖ *δ$\overset{τε}{η}$σεντσ* — G
‖ *δ$\overset{τε}{ο}$εεντο . σπ* — 9. N: *οιονεγ* — G: *οιονε*ʳ — 10. G: *α . . $\overset{ηγ}{ρ}$ο*
ρ . ιαν ‖ — N: *α . . . ιον . . αν* ‖ — Itaque *δημιουργίαν* in *δημη*
γορίαν correctum est —

*διαλογίσασθαι μὲν [ἴ]σως
δύναιτ' ἂν ποτε περί τι-
νος τῶν τοιούτων οὐθε-
νὸς χεῖρον τῶν ῥητόρων,
δημηγορῆσαι δὲ φαντα-
σίαν [π̣]αρέχων ἀγαθο̣ῦ̣
ῥ[ήτορος] οὐκ ἂν [δ]ύν[αιτο
ὥσπερ τις τῶν] πεπο̣[λιτευ-* ; *[μένων* vel sim.

XLVIII. *πελ . . . . τ̣εκτ[ο-
νι]κῶι τεκτήνασθαί τι
κ[αλόν, ῥη]τ[ο]ρεύειν δὲ
σ[π]ουδα[ῖα] οὐκ ἔστ[ι]ν
μ̲[ετὰ] παιγνίας. Ἔτι δὲ
τῶι [μ]ὲν πολλὰ τῶν ἀπὸ
τ[ῆ]ς τέ[χνης π]έπρακται —
μα[θ̣]εῖν γὰρ τέκτ[ον]ος,
. εἶν' [ο̣ὐκ] ἄλλως ἐνδε[χ]ο-
μ[έ]ν̣ο[υ — τ]ῶι δ' οὐθ[ὲ]ν ἀ-
πὸ τ[ῆς] φιλοσοφίας τὴν
ἕξι[ν] ἐνγεγονέναι λέ-
γουσι καὶ οὐκ ἀπ' αὐτῆς
τ[ῆς] πολιτικῆς πραγμα-
τ̲είας. Ἀποτεθεωρη-
μένης τοιγαροῦν καὶ
τῆς Ναυ[σ̣]ιφάνους παρα-*

20. N: *ουκανσυν* — G: ‖ *ρυ . . . . . ρυισανσ̣υν* — XLVIII, 3. | *κ. . ειρ̣.τ* — 5. N: *προγνιασ* — G: *παιγναισ* — 8, 9. N: ‖ *μ . νγαρτοκ . . . . ο .* ‖ *ει̣νσ* — G: ‖ *μασεινγαρτεκτ . . οσ* ‖ *εινσ* — G: ‖ *τησ̣ν̣αυγι* —

κοπῆς οὐ κατ[ὰ] τὸν ὀρθῶς
φιλοσοφοῦ[ντα] νομιστέ-
ον̣] εἰσάγει[ν ἐπὶ τ]ὰ ῥητορι-
. . . . κειν . . .

Col. XLIX. φιλο̣] ‖ σοφία κα[ὶ γραμμα]τι[κή,
τὴν [ῥ̣]η[τορικὴ]ν [ϑ]αυμά-
ζοντας. [Διό τις] τῶ[ν ἀ-
να[γκ]αίων [ἐ]νδεή[ς], ἔχ[ων
δὲ ποσ[ὴν] τριβὴν ἐν τοῖς
ῥητο[ρ̣]ικοῖς διά τινας ἐ-
πὶ νεότ[ητα] ἐ[πα]να[κεχωρη-
κυίας αἰτ[ίας] ἴσω[ς ἄ]ν [π]ως
ἐπ' ὀλ[ίγ]ο[ν] χρόνον δι-
δάσκω[ν] τινὰς εὐπορ[ο̣]ί-
ηι τῶν ἐπειγόντων, ἕως
ἂν εἰς τοὺς φιλοσοφίας
οἰκείους ἐπανέλϑ[ηι] τό-
πους, ὡς κἂν γράμμ[ατ]α
καὶ παλαιστρικὴν κα[ὶ ἄλλο
τι τῶν ἐμ παι[σὶ]ν διὰ
τὴν τῶν γονέων ἐπιμέ-

18. N: ‖ κοποσ — 20. N: ‖ . . ε . σαπι — XLIX, 1. N: — 2. N: ‖ τηνιη — G: ‖ τηνιπ — 5. N: ‖ ναγ — G: ‖ ναι ωονδεη . εχο — 6. N: ‖ δεποιν . τρι — G: ‖ δεποσν . τρι — G: ‖ πινεοιτι — N: ‖ . . . εοτ — 10. N: ‖ επολτιο . χρονον — ‖ επονιο . κρονον — 10, 11. N: ευπορω . ‖ . ι — G: ευπορωι — 14. G: ελον . το ‖ — 15. G: γραμμ . . αι ‖ — 16, 17. G: . . . ‖ τιτων —

λειαν ἀναληφ[θῆ]ν[αι φαίης.
Τοῖς] ἡμετέροις δ[ὲ] τόπ[ο]ις κα.

Col. L. α . . . πο̣[τῶ]ν καὶ βρ[ωτῶν
πλῆρες κα[ὶ] τὸ πᾶν εἶ[δος
ἄ]μορφον, καὶ τῶι [νόμωι,
ὧ̣ι θ]ιασεύετα[ι, τῶι μελο-
μέ]ν̣ωι τῶν ἀπ[άντ]ων
ἀπ]ρεπ[έστ]ατ', ο[ἶμαι, π]ρα-
γ]ματοκοπεῖν κα[τ' ἔλ]ατ-
τ̣]ον ἢ πλεῖον ἀνα[γκ]ά-
ζον, καὶ τῶν οἰκείων
τόπ̣]ων οὔτε περιοδίας
φ]υσικῆς οὔτε δόξης
ποριστικώτερον, ἀπό
τε φιλοσοφίας περι-
σπῶν, τοῦ τῆς Ἀμαλθεί-
ας κέρατος οὐ μυθικῶς
ἀλλ' ἀλ[ηθῶς, τ]ῶν νεω-
τέρων [τινὰς π]ρὸς αὐτὴν
ζη[λ]ο[τυπία̣] στρέφον ἐ-
πὶ τὸν [σοφι]στικὸν ῥυτὸν

19. N: αναλῃφε, G: ανφε — 20. N: | . . . ῃροισ (ημ above) — G: | . . .
ρεοισ — L, 1. G: τ̣ο . . ονκαι — N: ονκαι — rest. Buech. —
G: || γαηρεσκα . τοπανεσ — N: πανεῃ̣ . . | — 3. G: | γμορφον
7. G: ατι | — 10. N: περιο . ιασ | τόπων Buech. — N: | . .
— G: || . . γων — 14. G: | επων — 17. rest. Buech. — 18.
| ζηδο — N: | ζ̣ῃδο —

κοπῆς οὐ κατ[ὰ] τὸν ὀρθῶς φιλοσοφοῦ[ντα] νομιστέον̣] εἰσάγει[ν ἐπὶ τ]ὰ ῥητορι- . . . . κειν . . .

Col. XLIX. φιλο̣] ‖ σοφία κα[ὶ γραμμα]τι[κή, τὴν [ῥ̣]η[τορικὴ]ν [θ]αυμάζ̣οντας. [Διό τις] τῶ[ν ἀνα[γκ]αίων [ἐ]νδεή[ς], ἔχ[ων δὲ̣ ποσ[ὴν] τριβὴν ἐν τοῖς ῥητο[ρ]ικοῖς διά τινας ἐπὶ νεότ[ητα] ἐ̣[πα]να[κεχωρηκυίας αἰτ[ίας] ἴσω[ς ἄ]ν [π]ως ἐπ' ὀλ[ίγ]ο[ν] χ̣ρόνον διδάσκω[ν] τινὰς εὐπορ[ο̣]ίηι τῶν ἐπειγόντων, ἕως ἂν εἰς τοὺς φιλοσοφίας οἰκείους ἐπανέλθ[ηι] τόπους, ὡ̣ς κἂν γράμμ[ατ]α καὶ παλαιστρικὴν κα[ὶ ἄλλο τι τῶν ἐμ παι[σὶ]ν διὰ τὴν τῶν γονέων ἐπιμέ-

18. N: ‖ κοποσ — 20. N: ‖ . . ε . σαπι — XLIX, 1. N: — 2. N: ‖ τηνιη — G: ‖ τηνιπ — 5. N: ‖ ναγ — G: ‖ ναι . ωνονδεη . εχο — 6. N: ‖ δεποιν . τρι — G: ‖ δεποσν . τρι — G: ‖ πινεοιτι — N: ‖ . . . εοτ — 10. N: ‖ επολτιο . χ̣ρονον — ‖ επονιο . κρονον — 10, 11. N: ευπορω . ‖ . ι — G: ευπορω̣ι ‖ — 14. G: ελον . το ‖ — 15. G: γραμμ . . αι ‖ — 16, 17. G: κ . . . ‖ τιτων —

χοντος ἐκείνου λέγειν·
εἰ δ' οὐδέτερον ἦν,
μηδὲ μυρίων ὄντων
ῥητορεύ[ε]ιν, ἵνα μ[ὴ] φαί-
νηται διὰ τὸν φ[θόν]ον
καὶ τὴν ἐ[κ]είνου κατα-
βολήν, ἐν οἷς ποτ' [ἐ]δύ-
νατο καὶ μήτ' ἐγνωσ-

LIII. ρω προτρο[πῆ]ς τῶν ἰ[δι-
ωτ[ικῶ]ν κα[ὶ] δεινῆ[ς
ἐπ[ει]ρᾶτο νεμ[έσεως
καὶ [δυσμ]ενεία[ς] ε[ἴτε
τῶν [ἀ]φ' Ἰσοκράτου[ς εἴ-
τ' ἐν[ίω]ν ἄλλων σοφιστῶν.
Πῶς [δ'] οὐχὶ θαυμ[ασ]μ[ὸν
ἐνέφ[υσ]ε μέγαν τῆς δ[υ-
νάμεω[ς, ἐ]ξ [ο]ὗ [γ]ε ἀ[πεπ]ή-
δ[α] τῆς οἰκείας πραγμα-
τείας καὶ διὰ ταῦτ' ἐφω-
ρᾶτο τούς τε νόμου[ς
συνάγων ἅμα τῶι μα-
θητεῖ καὶ τὰς τοσαύ-
τας πολιτείας καὶ τὰ
περὶ τῶν [τό]πων [δι-
καιώματα [κ]αὶ τὰ πρ[ο]ς

[illegible] | — 16. [illegible] | [illegible] |
[illegible] — 19. [illegible] | — LIII, 2. [illegible] | [illegible]
— 3. [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | — [illegible] [illegible]
[illegible] | — [illegible]
[illegible] — 12. [illegible]
[illegible]

τοὺς καιροὺς καὶ πᾶν,
ὅσον τῆ[ς̣] τοιαύτ[ης ἐστὶ πραγματείας vel sim.

Col. LIV. *με]|τὰ σπ[ουδῆς μείζονος οὐ-*
θ̣]εὶς [οὐ μόν]ον [τῆ]ς κ[α]τὰ
ψυ[χὴν γαλήνης] χάριν
ἀ]λλ[ὰ κ]αὶ [τῆς] πρὸς τ[ὴν̣
ὑγίειαν τοῦ [σώ]ματο[ς
εὐκ[ρασίας ἔφ]η καὶ τῶν
καθό[λ]ου [τ̣ὴν] ῥ̣[η]τορι-
κ]ὴν ἔ[ντεχνον] εἶν[αι
κ]αὶ τὰς [ὁμοίας δο]γμα-
τ]ιζόν[των. Καθό]λου
δ]ὲ χαλ[επ]ώτε[ρο]ς ἐγί-
νετο κα[τ]ὰ [τὸν] Ἐ[π̣ί]κου-
ρον ἀν[ταγω̣]νιστὴς
τῆι τοῦ [β]ίου σ[ω]τηρίαι
τῶν ἄν[τι]κρυς ἐπὶ τὴν
π]ολιτικὴν ἀ[γω]νίαν
ἀλειφόντων ἐλπίδι
τῆς ἀν[δρ]είας? [ζ]ητου-
μέ]ν[ην], ε[ἰ μὴ?] καὶ ζητήσει

Col. LV. *θον̣ . . ον ὁ δικ . . . . . ο. [Εἰ*
δ' ε[ἶ]πεν οὐδ[ετ̣]έραι κατ' [α]ὐ-
τὴ[ν̣] καὶ τ . . . . . . ν ε . .

19. G: *τηοτοιαυτι* — N: ‖ . *ων* . *ηο* — LIV, 2. G: ‖ *σεισ* — 3. G: ‖ *ψυνι* — *καριν* ‖ — 4. N: *τροστ* . . ‖ — fort. *ἰατρός* — G: *προστι* . *ι* ‖ — 8. N et G: ‖ . *ηνει* — 10, 11. *ἀλλ' οὐδὲ?* — 13. N et G: *ονιστησ* ‖ — *ἀνταγωνιστὴς* Usener (Epicur. p. 114) et Gomperz — 18. *ἀναιδείας?* — LV, 1. N: ‖ *θον̣* . . *νο* . *οι* — 2. G: ‖ *δεπενουδ* . *π̣εραικατου* ‖ — 3. N: η . . ‖ —

*καὶ παρ[ὰ] τίσ[ι δι]δάσκει, [Ἰσ]ο-
κράτους καί [π̣]ο[υ τ]οῖς χρό-
ν[ο̣]ι[ς] π[αρηλλαχότος, ὥσ-
τ' ε[ἰ] κα[ὶ τὸ] π[ρότ]ερο[ν ἐδί-
δ]ασκεν̣ [αὐτή]ν, ἐ[π̣]ὶ τὴν
ἡ]συ[χ]ιωτέρα[ν κ]α[ὶ] δαι-
μονιωτέραν, ὥσπερ εἶ-
πε φιλοσοφίαν, ἀποχω-
ρεῖν. Ἀτόπως δὲ καὶ
πρὸς τὴν πολιτικὴν
παρώρμα καὶ διὰ πλεί⟨ον-
α[ς αἰ]τίας· τὸ μὲν πρῶ-
τον ὅ]τι περιπεποιη-
μέν̣]ο[ι] μὲν τὴν ἐμπε̣ι-
ρία[ν], ὥστ' ε[ὐ̣θ̣]ὺς πολιτεύ-
σεσθαι, διὰ τὴν ἀσχολί-
αν τὴν ἐν αὐτῆι καθά[περ*

l. LVI. 1–6 *οισα . π . λατειθαι* ‖ . . . . *λλ* . . . . *ε . ητια . . ν* ‖
. . *[ἐπ]ιτρέ[πε]ιν* . . . *δι* . . ‖ . . . . *ετ* . . *λαβ[όμ]ενο*
. . ‖ — *[οὐρα-* ‖ *νίων* —
7 *οὔ]τ' ἀνθρω[πίνων] πρα-
γμ]άτων [ἐπιμέ]λει-
αν, οὐδὲ γυναῖκα τῶν*

4. N: ‖ *καιτα* — G: ‖ *καπα* — N: *δασκει . ε* ‖ — G: *δασκερ* ‖ — 5. G: *το . ζοισχρο* ‖ *νει . π* — 7. G: ‖ *τεκαν*, N: ‖ *τε . αν* . — 9. N: ‖ . . *οκιω* — G: ‖ . *συκιω* — 14. G: *διαγεμι* ‖ *αν* — . N et O: ‖ . . . *ορμε* — 18. G: *ωστετουσ* — LVI, 1 et 4 *ἐπιβέσθαι* et *ἐπιλαβόμενος* latere puto. Deinde: *οὔτ' οὐρα]νίων* *ͻξειεν ἂν ἔχειν]* — 7. G: *. . ω* (supra: *πεα*) ‖ — N: *πρα* pro *πεα* exhibet — ιqq. cf. Phil. de aet. mundi cap. 8 p. 234, 2 Bern. *οὐδὲ γὰρ νή, φασί, τοσσόνδε νόου ἐπιδεύεται ἐσθλοῦ, ὥστε χέρειον ἑλέσθαι ιεινοτέρων*. Cf. Gomperz Zeitschr. f. öst. Gymn. 1865, p. 817 —

ποητῶν φασκόντων οὕτως ἀγαθοῦ νοῦ καθυστερεῖν, „ὡς τὸ χέρειον ἑλέσθαι ἀμεινοτέρων παρεόντων“, καὶ διότι σχεδὸν ἐ[κ] βασιλείας παρεκάλει [Φ]ίλιππο[ν] τότ[ε] καὶ τῆς Περσικῆς [δι]αδ[ο]χῆς· ἐ[ν]κρατ]ούντω[ς δ]έ, διότι μι-

Col. LVII. ἑαυ[τ]ὸ[ν] ἔτ[αξ]εν ....
κατ' ἀν[θρ]ώπου[ς ....
3 φροντ[ίζων? ....
6 λαμ]‖βανό[ντ]ων? ο .... αὐτῶι φίλον, ο[ὐ]δ[εὶς ἐγίνετο το[ύτω]ι ο[ὐ]δὲ [γενόμ[εν]ο[ς] ἐ[π]ὶ πολ[ὺν] δι[έμεινεν χρόνο[ν]. Φιλ[ο]σοφία δὲ τὴν πᾶσαν ἐπ[ίδοσιν λαβεῖν οὐκ ἐ[κωλ]ύετο κα[ὶ τ]αῦτα γενέσ[θ]αι [οἷ]ον Ἀριστοτέλην οὐ κεκωλυκυῖα· κωλυομένη δὲ λαβε[ῖν] ὑπ[.......... ἐξουθέ[ν]ωσ[ιν] οὐκ ἄν [ποτ'] ἔ-

17. G: ‖ ποετοτ — 18. N: ‖ κη . αδ . . . . . παρα ‖ — G: ‖ κναδιχησεμκρα ‖ . ουντωε — διαδοχῆς Gomp. — LVII, 6. N: ‖ . . ισωνο — G: ‖ βαινο . πωνο — 7. G: ουδη — 12. G: μυετο ‖ — 13 καπαυταγενεσ . αι . . ον ‖ — 16. G: ‖ βε . υπ — fortasse: βε‖π — 17. N: ‖ θε . τωεισουκ — G: ‖ θειτωσηιουκ — rest. Buech

λαβε διὰ τὸ τὴν ὑπ' αὐτῶν δι[αφυ]λατ[τ]ομέ[νη]ν

Col. LVIII. φ[. . . . . τὰ] περὶ τῆ[ς ῥ̣[ητορικ]ῆς [ἐχ]έτω διαλαβών], ὅ̣σ̣[α̣ δ]ὲ περὶ λέξε[ων καθ'] ἡ[μ̣ῶ̣]ν ἀνέγραψε, [τὰ περὶ] τού[τ]ων προβλή[ματ]α κα[ὶ] πᾶν τὸ συνκυρο[ῦν ὑ]ποδιαλαβόντες, ἄν π[οτ' ε]ὐκαιρῶμεν, καθ' αὐτ[ὰ τῆ]ς π[ρ]οσηκο[ύσ]ης [ἐναντιώσεως ἀξιώσο-]μεν.

[ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ] ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

= Hercul. voll. coll. alt. tom. III. fol. 110—209.

fr. V.

λον μα . ο̣ν ‖ — τ]ὸ δυσέφ[ο̣δον ‖
αποεμεαυ̣ . . . . . . νκ . .
σεντωσλου . . επικ . . . .
τηκετασον . . . καὶ θαρρούντως διατενοῦνται
πολυ[ο]νειδίας? εἶναι τὸν ‖ . αν

12. N et G: τη ‖ — 13. N: ‖ οι — G: ‖ ρκ — χαιρέτω? — N et G: δια ‖ — 15. G: ο̣νανεπα ‖ — 20. N: ‖ θαυτ . η̣σπ . οσηκο . . υσ ‖ — G: ‖ θαυτ . . υ̣σπλοσηκο . ησ ‖ — v. 21. nullum litterarum vestigium apparet —

fr. VI.

ατων . . . αταρσ . ‖ — εν . . καλὸς ‖ — των ταῖς ‖ το — τα . . οτω ‖ — αρν . . . νο ‖ — ασ . . . . ακο ‖ —

. . . . θαι συγκατατί-θεσθα[ι κ]αί? διαμερίζε-σθαι μέ[ν]τοι τοὺς μανθά-νοντας ἄλλους εἰς ἄλλα μετὰ τὴν εἰρημένην καὶ διὰ τὰς ἐμφαινομέ-νας ἤ? τον . . . . αδε . . . ‖ καὶ μον —

fr. VII.

¦ καὶ λοι — ‖ τὸν νόμ[ον] τοδισ . . . . ται ἀγαθὸν εἶναι, [εἴτ' ἐπι-μελητέον ἤ[ν] το[ῦ φιλη-δ[οῦς]? ἢ οὐκ ἐπ[ι]μελ[ητέ-ον, ἐμφατικὸ[ν] δὲ τὸ κα-τάρξασθαι τῆς [λέξ]εως εὐθὺς οὕτω· „δι' οὗ γίνε-ται τὸ ζῆν ἀ[λύπ]ως, ἐπι-μελητέον το[ύ]του, δι' οὗ δὲ [μ]ὴ γίνετ', οὐδαμῶς“. Τὸ μὲν γὰρ ἐ[ν οἵ]α[ις] πέ-πτωκε, πολλῆς δεῖται σκέψεως κα[ὶ] κα[τὰ τ]ὴν ἐπανα[γ]ω[γὴν . . . . . ν την . . . . . ξηναι ὑπο . ‖ ειαν . . . . πα[θητ]ι-κὴν ‖ λισειστ — ‖ . . . και —

VII, 5. μελσ . . ‖ — 7. τησ . . ⁻εωσ ‖ — 9. αλ . . τωσεπι ‖ — 12. γαρεχ — 15. ‖ επανα⁻ωι — 17. πασ . ⁻ικη . ‖ —

fr. VIII.

. . . . . . νοις καὶ τα . . . .
λ̣ι̣ — . . ἴδια μὲν κοι[νοῖς
συμ[μίξα]ντα καὶ κατο .
χω . . . ι̣ι̣ερασ . νπερ . .
. . . . . αυτα . . . η . . . . .
. . . . . ον ὁτὲ [μὲν] οὕτως,
ὁτὲ δ]ὲ στοχασμῶι θηρεύ-
ε]ιν τῶι κρατίστωι, καὶ μη-
δὲ] τ[έχν]ην εἶναι τὸ καθό-
λου τοῦ π]ε[ίθ]ειν ἀλ[λὰ . . . . .
11—14 νο κἂν βίον ‖ — ει καὶ ταύτην ‖ — έον
λέγε[ι . . . ‖ — ινικη . . . ‖ —

fr. IX.

4—15 ρ[η]μένοις ‖ κἂν μ[ή γ', ἀλ]λ' ὅπε[ρ] π̣ρο-
ε[ίρηται ἐ]ν οἷς τοι[ο]ῦ[το] ̣κα . ιε . . αι
τὸ τὸν κα[θ]εύδοντα Ὀδυσσέα μη ‖ . . . .
θῆναι λ . . . . ‖ . . . θαι διὰ τῆς . . .
. . . . ‖ αν ἀλλ' οὐ διὰ . . . . ‖ θῆναι·
τάχα δ[ὲ — ‖ Αἰ]όλου? τὸ π — ‖ . . απετον
— ‖ . . . . θονο — (διά τε τὸν . . . φθόνον?)

fr. X.

8—12 σ ‖ . αι τὴν αμ . . . . , ἔτι δὲ ‖ τ]ὴν εὐερ-
γ̣εσ[ίαν] καὶ τὴν ‖ . . φη\αι[. . εὐ]θέως ὅτι
‖ . τεωρειχ\ευολ . . . . να . τειν αυ —

fr. XI.

πο/ . . . ι̣πολ . . . .
τησ . . . ποι[. . . . δυνά-

μεως, κα[ὶ τὸ μ]ὲν [π̣]ρότ[ε-
ρον ἔργ[ον] οἰήσονται τῆς
φιλοσο[φί]ας, τὸ δ' ὕστ[ε-
ρ̱ον τῆς [ῥη]τορικῆς. Οὐ
μὴν ἀλλ[ὰ α]ὐτά γε τὰ συμ-
φέροντα [καὶ] ἀσύμφορα,
ὧν ἐπε[μ]νήσ[θ]η, πληθῶν
ἐστιν, εἰ δὴ? πολεμίοις
πιστεύειν τὰς πόλεις κα[ὶ
τῶν κρειττό[ν]ων οὐκ ἐπ[ι-
τρ[ε]πόντων [τ]οῖ[ς ἰ]δίοι[ς
κ̣]αταχρᾶ[σθαι, πε]ρὶ ὧν
οὐ]χ ὁ φιλόσ[οφος] ἀλλ' [ὁ
χυδαῖος ἱκανὸς] ἐπιγν[ῶ-
ναι . . . .] ῥή-‖[τωρ

fr. XII.

. . . περει . . . . . τινδ . . ‖ . . τιναπ . . αυ-
τωισπ . ‖ . . . ατα τῶν δ . . . ω . ν̣ ‖
. . . . τ̣ισιν ὀρθῶς
. . . . ι καθόλου δ' ε[ἰ-
πεῖ]ν φ[αί]νεται τ[ὸ]ν περὶ
τῆς] ῥητορικῆς [λ]ό[γο]ν ἐπι-
δε]έστερον [π]επ[οι]ῆσθαι,
π]ερ[ὶ] τῆς φιλοσοφίας
δέ τι[σ]ιν Ἀριστω[ν]εί-
οις ὑπο]μνήμασιν ἐπί-

XI, 15. ταλλ . ‖ — XII, 4. γισιν — 7, 8 an ἐπιεικέστερον? — 10. rest. Usener — Non paucae paginae interciderunt velut I et II. Apographon Oxoniense (G) octo tantum paginas habet: 3, 6, 9, 15, 17, 18, 19, 20 —

στευεν], ἐν οἷς ἔστι μὲν . ισο̣ . απολια δ' αὐτῶν

14—17 *τωνοσκα . . ‖ — τὸ χεῖρον? ετη ‖ — ενα α . . δη ‖ — βα . μεν ‖ —*

Col. III. *ειν ‖ κ̣αὶ [τὰ ὑγιειν]ὰ καὶ τὰ νοσ[ηρὰ . . . . .]τοιησ . . . μα˜α̣, [δύ]νασ[θ]αι πιθανῶς ἐπαινεῖν, ἣν ἂν βουλώ-μεθα δίαιταν, κα[ὶ] πάλιν τὴν αὐτ[ὴ]ν ταύτην, ἂν ἡ-μῖ]ν δοκῇ, ψέγειν· ὥστε πείθ[ει]ν̣ τ̣ὸν λό[γ]ον, ὅτι εἰσὶν ὑγιειναὶ αἱ ὑφ' ἡ-μῶν λεγόμεναι, ἢ ἐκεί-νην μᾶλλον τὸν ὑγιαί-ν[ε̣ι]ν̣ βουλόμενον. Ἡ δὲ τοιαύτη ἐργολαβεῖν μὲν τὰ ἰατ[ρι]κὰ ζητοῦντι, [φη-σίν, [οὐ]κ ἂν ἄ[χ]ρηστος εἴη], πρὸς [δὲ] τὸ ὑγιαίνειν οὐθὲ]ν [ἂν συμ]βάλλ[οι]το —*

Col. VI. *εἰ δ' ὀλί]γα τῶν κατὰ δό]ξαν ἀληθῆ φαίνε- . τ' εἶναι — προσῆκον ἀντι-θ]εῖναι τὰ κατὰ ματα[ί]αν δό[ξ]αν —*

III, 9. N: *α . τον* — G: *λο̣ιον* — 13. N: *ι̣ωε .* ‖ — 15. G: *αιατωκαζητουντι̣* ‖ — 16. N: ‖ *ουν . . . καν* — VI, 1. N: *π̣ατων* 4. *ματάιαν* suprascr. — N: *λογο .* ‖ — G: *δοταν* ‖ —

ὑπόκωφον ἦν, ὃ ὑ[π]ή-
γαγε „μὴ τὴν ἀναφ[ο-
ρὰν ἐπὶ [τ]ὰς ἐν[α]ρ[γεί-
ας λαμβάνοντα, καὶ [μη-
δὲ τούτων τελέως ἐ[λ-
λ[είπ]ειν τοὺς ῥήτορα[ς.“
Ἀλλὰ μὴν ἐν τῶι κατα-
σκευάζειν τὸ προκε[ί]μ[ε-
νον πρὸς οὐθὲν ἔο[ικ]εν
ἀπὸ τῆς μουσικῆς ἐ-
πάγειν. Οὐ γὰρ ἦν φαυ-
λ]ότερα τὰ κατ’ αὐτ[ὰ] λέ-
γ]ων, ὑπὲρ ὧν ἐποι[εῖ]τ’ [ἐγ-
λογι]σμο[ύ]ς· ἀλλὰ ταῦτα
μὲ]ν εὐπαρακολ[ο]ύθη-
τα πᾶ]σιν ὄντα πέ[φυκε
τοῖς τὸν] βίον ἐκε[ῖνον προελομένοις?

Col. VIII. 1—3 ¦ γωι . . σον — ‖ γ]ὰρ ἑκα[τ]ερ — ‖ ται τι
. . . . . . ηι —
σι φιλόσοφοι κατὰ [δόξαν,
περὶ ὧν ἡ φ[ιλοσοφία ἤ-
νεγ[κε] λόγου[ς οὐ στοχασ-
τικοὺς ἀλλ’ εἰκ[ότας καὶ ἀ-
να[γκασ]τικοὺς . . . .
μενων . ρειν γ . . . [οἱ δὲ
ῥήτορες, ἐπειδ[ὴ οὐ τοῖς

5. N et G: ουτη — 6. N: ‖ ταπ — G: ‖ ταιε — 7. N et επιπασενερ — 13. G: εομεν ‖ — 16. G: ‖ νο — 17. N et ‖ των — 17, 18. G: εποιστα ‖ . . . σμο . σ — N: ‖ . . κλλ . . σ — 1 N: ‖ . . ηου — 20. N: συνοντα, G: πεσ — VIII, 8. ¦ ναπ . . τικουσ

παγίοις χρῆσ[θαι . . . .
12, 13 εικου . . ογα — ‖ τὸ? γὰρ α . τευσ —
14—20 (initio) τοζ̣ε — ‖ . αν — ‖ θειρα — ‖ λατε
— ‖ τον — ‖ πιθη — ‖ και —

Col. IX. καιτα . . . ‖ . . ἐπ]ειδὴ μὴ ταῦ[τ' ἰδί-
ως? π]αρ[έδο]σαν, ἀ[λη-
θε[ῖς] δὲ καὶ χα[ρίεντας καὶ
καλοὺς εἶναι συγχωρή-
σουσιν μέν, ἂν θέληι, φρον-
τιεῖν δ' αὐτῶν οὐδαμῶς
ἐροῦσ[ι]ν ἁμαρτανόν-
των τοῦ συμφέροντος, ἀλ-
λὰ κἀκείνου καταγνώ-
σεσθαι βαθέως εἰς ψι-
λ]ὴν ἀλήθειαν ἢ δικαι-
οσ]ύνην κ[αὶ δ]όξαν κ[ατασ-
τ]ρέφοντος . . ο δ' ἐξ ισ . .
. . . . . ιμεν πάλι[ν . . . .
κα . . . . . . τωι προ . . . . ‖ — ειμ . . . . ‖ —

Col. X. 1, 2 ‖ σιν του — ‖ τὸν ενπ . . . . οι καὶ [τὸν
φαῦλον . . . μεναι . . .
. . . τη [κ]αθολικῶς α . . .
το . . . . . ιναν δὲ φ . . . .
με [ἐ]παίνους [θ]ηρεύειν
τῶι κρατίστωι στο[χ]α[σμῶι
δώσου[σι]ν μέν, [ἀρνήσον-

12. vid. εἰκοτολογία — IX, 5. G: ‖ χαιουσ — 11. N: ψυ ‖ —
13. N: στανκη . . ‖ — X, 6. παινουσε — 7. στοκα — 8. μενλ —

ται δ' ἑκάστην [τέχνην
τ]ὴν τοια[ύ]την ἐπ[ι]σ[τ]ή-
μ]ην εἶν[αι] καὶ κη . . . ον
βεβαίως . υτισ . . . . . . α,
τὰ δὲ φαῦλα καὶ τὸ συνέ-
χ]ον τινὲς ει . ν . . . .
. . ντες ε . . . . και . . κα ‖ . . α . ιουτ —

Col. XV. . . . . εοχω . . . .
. . . . . . ἑαυτοὺς καὶ ἑ[τέ-
ρους? ἅ]μ' εὐμαθ[ε]ῖς [ο]ὐ πεί-
θουσιν], ἀλλὰ πᾶσα ἡ μελέ-
τη ἐσ]τ[ὶ]ν αὐτῶν πρὸς τοὺς
ὄχλους] καὶ τὰ δικαστήρια.
Ὅθε]ν δὲ πρὸς ἑαυτόν τι ἐ-
ρ[εῖ, ο]ὐθεὶς ἐπιμέλεται
οὐδὲ πρὸς συνήθη, πρὸς υἱ-
όν, πρὸς γυναῖκα. Κἂν μὲν
δίκη γένηται πέντε μνῶν,
μ[ε]λετῶσιν καὶ ἐντεί-
νο]ν[ται], ὅπως πείσουσιν·
τὸν] δ[έ] που διὰ κενοδοξί-
α]ν εἰς μοχθηρὰς ἐπι-
θ[υμί]ας [τ]άλαντον μέ[λ-
λ]οντ[α] ἀναλίσκειν καὶ
μετὰ τ]ούτου ἑαυτὸν προσ-

10. επσ . η ‖ λην — 14. ‖ λον — XV, 2. N: καιει . . ‖ — 13. N: σοπωσ — G: ⳽οπωσ — 14. N: ‖ . . δπου — G: ‖ . . . δηου 15. G: ‖ . . . ν — fortasse μὲν addendum est — 16, 17. N: α ηαλαι . . ουδ . . ‖ λητ —

α[π]οβάλλειν, [τὸ τ̣]ῆς [γ]υναι-
κὸς̣, τὸ τοῦ υἱ]οῦ σ . . . . τοε ‖ . υ . . . τι-
νουακ —

Col. XVII. αὐτὰς . . . . ν̣ε . εν . . .
τὰ λε[γόμε]ν̣α. Ἅμα μὲν
γὰρ ἐ[π]αγγέ[λ]λονται πο-
λιτικοὺς π[ο̣ιή]σειν καὶ
χρησίμους [τ]ῆι πόλει καὶ
τοῖς φίλοις, [ἅ]μα δ' ἀπολο-
γ]οῦνται περὶ τῆς
τέχνης, ὡς οὐκ οὔσης φαύ-
λης ἀλλὰ τῶν [χρ]ωμένων
αὐτ[ῆ]ι φαύλως· ὥσπερ δυ-
νατὸν τοὺς γενομένους
οἵους δεῖ, [καὶ] τῆι πόλει
χρησίμους καὶ τοῖς φίλοις,
ἐν ταύτηι τῆι δυνάμει
ἀγνω[μό]νως [φέρ]εσθ[αι
ἢ ἀλλ . . . η . . η . ιδ . .
ἀγ]νω[μον . . . . ‖ . νοκα —

Col. XVIII. . ερον ὡς ο . . . .
. ειν ἐν [Μ̣]αραθῶν̣[ι Λακε-
δαι]μονίους. „Τί οὖν ἐπε[χ]εί-
ρεις;" ἐρωτήσαντος ἔφη·

19. N: ευναι ‖ . σοη — G: . κναι ‖ — 20. G: ιμε ‖ — XVII, 1. N: ‖ αητμσ — 2. N: ‖ ιαιε⊢ . . . — G: ‖ ταλεⲕ — 3. G: εγαγγειλονται — 7. G: ‖ σου — 12. N: δειλ . ιναιπολει ‖ — G: α . . τηι — 15. G: νωσυ — 17. N: ‖ . τιω . α — 18. G: ‖ . . υσ — XVIII, 1. ὡς ὁ λέγων? — 3, 4. N: επελ . ‖ . εισ — G: επελει ‖ ρεκ —

„ὅτι τὰ στενὰ καὶ τὰς παρόδους καταλή[ψ]ονται [κ̣αὶ τὰ ὀχυρώματα ἐκπολ[ιορκήσουσιν“. „Ἐλήλυθας οὖν“ εἰπόντος „εἰς Μαρ[α̣θῶ̣]να;“ οὐκ ἔφη. „Ἀλλ' ἀ[κ̣]ήκοα[ς] ἐπιμελῶς περὶ τού[του] τ[οῦ] τ[ό]που;“ Τοῦ δ' ἀνανε[ύσ]α[ν]τ[ος] „τ̣ί̣ οὖν, εἶπεν, ἐπιχε[ιρ]εῖς οὐ[δ'] εἰδώς, εἰ εἰσίν; [Τ]ο̣ιοῦτοί εἰσιν οἱ σύμβου[λοι] οἱ δοκοῦντες] εἶνα[ι] δεινοὶ ἐν ταῖς πόλ]εσιν, καὶ λέγουσιν [ὁμοί]ως τούτωι, οὐθὲν̣ [δὲ ἀπειργ]α[σ]μένο[ι, ὧν λ]έγου[σιν, ἀ]λλ' αὐ[τοὶ

Col. XIX. . . εἰ]κῆ δ[έ τι]ς τῶν π[ονηρῶν ἐνίο̣[τ' ἐν π̣]όλε[σιν τῆι τέχνῃ χρῆ[τ̣]αι. Γενομένους μὲν γὰρ οἵο[υς] δεῖ, καὶ τῆι πόλει [χρ]ησίμου[ς καὶ τοῖς φίλοις, [οὐ]κ ἐνδ[εχόμεν[ο]ν ἀγν[ω]μόνως χρῆσθαι τούτ[ο̣ις], οὓς ἐπην-

6. N: γονται . ν ‖ — G: νονταιε . . ‖ — 7. G: πολυ ‖ — 1
N: ανεπι ‖ — 12. G: αγ . . . πουν ‖ — N: α . τ . πων ‖ — 13. N
οτ . ει ‖ — 18. N: ‖ . . . αισ . . . . — 20—22. N et G: ‖ . . . αλ
αυ . . . . . . οι . . τ . ‖ . . α τὸν φαι . . . . υ . σισ . ‖ . . . . του . . . ω .
. . . πολα . ‖ — XIX, 2. N: σποντ . . . ‖ — 3. N: ‖ . ωνενπ —
et G: τελε — ἐν πολλαῖς πόλεσιν? — 5. N: ‖ μενουσμεν . αροι
κα . ‖ — G: ‖ μενονμενγαροιοηδει ‖ — 7. G: ενδι ‖ — 9. G: τοι
τω —

ὀρθῶσαν, οὐδ' ἀγνώμονας κα[ὶ π̣]ονηροὺς κα[ὶ δωροδόκο[υ]ς τιν[ὰς] ὄντ[α̣]ς καὶ πό[λ]ει κ[αὶ φίλοις ε]ἶναι χρησίμ[ους]. Ἡ δ' ἀπολογί]α μετὰ [τ̣]ῶν π̣[α̣]ρα-

Col. XX. — ναι ‖ — τὸν μὲν ἀγ]ν̣ώμο̣ ‖ να — τῶν] φυσικῶν τι] ἐπιφέρ[οντ'] εἴτ' ἐξ ἀγωγῆς εἴτ' ἐ[κ] παιδείας εἴ[τ' ἐ]ξ ἄλλο[υ̣ τι]νὸς ὡς ἐ[π̣]εισιοῦσ[α]ν τὴν π̣ειθὼ μ]όνον ἀ̣[διά]φορον φα]ίνεσθαι, τὸν δὲ τῶι λόγωι περί τινος [κρίνον[τα μ]έρος ἔχειν τῆς ῥ̣[ητ]ο[ρικ]ῆς· τὴν ..... ‖ τ —

Col. XXI. .... ε]ἰκότω[ς τ]ὸν .... π̣άσχειν αὐ[τὸ .... ἐξετάσε[ιν .. .... τοὺς] δὲ πιθ[ανῶς .... ἐξετά]ζοντας ... .σιν λέγειν [τι τ̣]εκμή[ριο]ν τούτου τὸ[ν π̣αρα[τ]εθέντα .. ελι ... τον φέρειν οὐ περὶ τοῦ

10. N et O: ‖ ορ — 15. G: μεταιων — XX, 3. N: και . ν ro φυσι-! — 4. N: ‖ υ — ‹ενεξ ‖ — G: ειτεσ ‖ — 6. N: ‖ αιεπ . ατ . μ — G: ‖ ασει . ξλμου — 7. N: ‖ ωσεγ . . ειουσ . ηντισ — : ‖ οισεγ . εισουσ . ντην ‖ τι —

γίν[εσθα]ι [ἀλλὰ περὶ τοῦ
γεγενῆσθαι τὸν [ῥήτ]ο[ρα
σοφό[ν]. Χω[ρὶς γ]ὰρ . . τα.

Col. XXIII. 1—3 οκ ‖ — δια ‖ — ὅ]τι ἐν [τ]αῖς ο
. . . . . . ἐν]ίοτε ὁ μὲν τι-
. . . ιτο . . \οε . . ὅτα[ν?
ᾖι π]ονηρός, ἄλλος δ' ἐ-
ὰν καθ]αρός, ἐπιτρόπου
δὲ τ]οῦτο καὶ ἐν Ἀθήναις
ἐπιδ]εῖται. Οἱ γὰρ ῥήτορες
οἷον ο]ὔποτε στρατηγοῦ[ν-
τες ο]ὐδὲ πιστεύονται
νικᾶ]ν, ὥστ' ἐνίους κ[α]ὶ
διαλεγομέ]νους τρανότε-
ρον εἰπ]εῖν προσποιεῖσθαι.
Ὅταν γ]ὰρ τὸ ἀφελὲς ἀ[εὶ
μελετ]ῶσιν, εἰς [τὸ] λοι-
δορεῖν?] καὶ [π]ᾶν —

Col. XXVII. οι . . . . ἐστίν,
οὐ κακῶς [ἔλ]εγεν, ὅτι
δ', ε[ἴ τίς] ἐστιν αὐτῶν
δυν[ατό]ς, περίτρα[ν]ός
ἐστιν, [οὐκ] ὀρθῶς. Οὐ γὰρ
ο[ἴδ]αμεν οὐδ' [ἐπ]ε[γνώ-
καμεν [πρ]ὸ Περικλέους

10. ‖ γιν . . . οδι . . . . ει ‖ — 11. τον . ικο . . ‖ — 13. singulae litterae dispersae apparent — XXIII, 8. ιουτο — γον ‖ — 13. Δημοσθένους? — 14. τεινπροσ — 17. καιμα velut καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτο — XXVII, 6. ει . . ‖ —

καὶ [Καλλι]στράτου καὶ Δημοσθένους καὶ τῶν [ὁμοίων περίτρανον ε[ἰ μὴ τ[ὴ]ν δεινότ[η]τ[α περίτραν[ον λέ]ξε[ι] κα[ὶ] λέγ[εται δεινῶν .... ιντακ ..... απα ... ‖ π̣

Col. XXIX. 1—3 ‖ . ντα — ‖ . τατι — ‖ λωριξ — (χωρίζειν?) πότερ[ον?] υ .... ἐπαν[γέλ]ληται διδάξειν, ὥ[στ'] εἰ τὸ ἀδο .. ον ἄρτι? .... καμεν, φαινό[μεθ]α Ὀϊλεῖ το[ὺς θ]εοὺς? τ .. τυσαντα .. ην· διὸ ἀ[ρέσ]κειν? [μὲν ἐκκηρύ[ττοντα καὶ ἐπαγγελλόμενον ε .... περγαιματιη — ‖ Ἀλεξανδ[ρ . — ‖ ναελ —

Col. XXX. ... νωιλον .... κ̣αὶ δικολόγο[ν. Πρῶτον μὲ[ν το]ίνυν προσ[εκτέον [ἥ]ν, μήποτ' ο[ὐ]κ [ἀ̣φαιρῆι [τῶν] νεωτέρων τὸν πόθ[ο]ν τῆς ῥητορικῆς ἀλλ' ἐ[π̣]ιτείνηι διὰ τῶν [κ̣]ατηγοριῶν. Κἂν

11. ‖ μητιονδεινοτιτε.. ‖ — **12.** ριτραν...ξεκαλεγ. ‖ — **XXIX, 9.** τὴν ἄνοδον ἐκείνην? — **13.** Πέργαμα? ἔπεργα? — **XXX, 5.** φαιρηιν — **7.** ετιτεινηι —

γὰρ ἐμφ[α]ν̣ῶ̣[ς] ἄλλο τι λέγω[σι]ν̣, θαῦμα [εἶ]ναι τὴν οὕτω γε π[ρακτ]ικὴν δύ[ναμ]ιν οἵ[ο]ν[εὶ] μεμυθευμένην [π̣ερὶ τ]ὸν Αὐτό[λ̣]υκ[ον καὶ τοὺ]ς ὁμοίους . ε[. . . . . δυ]ν̣α || τὸ]ν̣? εἰ λο — αψ . . . . υτω || . . . . σ νε . . . . ον || ελ . . οτ — || . αιλι — || με —

Col. XXXI. || οινου . . . . . ρν . . . ν̣κα || μᾶλ[λο]ν̣ . εφεις καὶ . . . ιονε εἰκός ἐστιν ἔπ[ε]ργα ποιεῖν οὐκ ἐπαγγέ[λλοντ]αι, δύνασθαι δὲ π[άντ]α[ς ἀ]κολουθ[ή]σειν, [οἷς ἐ]ρωτᾷ τις. Οὐ μόνον [δ' ο]ὐκ ἐ[π̣αγγ]έλλονται τα[ῦθ'] οἱ ῥήτορες ἀλλ' οὐδ[ὲ δυ]νατο[ὶ π̣]ολλοὶ κ[αὶ τῶ]ν πάλ[α̣]ι καὶ τῶν ν̣[ῦν ἑ]κόντες εἶναι καὶ [γι]νώ[σκ]οντε[ς] τὰ δίκαι[α] καὶ τἀλ[ηθ]ῆ. Τοὐναντ[ί]ον δ' ὁ κα[. . . . ἐπαγγελλόμεν̣[ος . . . . || ειδο

Col. XXXII. ἐπ[ι]βάλλεται . . . . ν . του[. π]αρὰ το[ῖς ἀνδρά-

11. γεπι — 13, 14. τδ . . . ον || αυτοδυκ — XXXI, 5. επθργα — 8. θυσειν — 12. παλλικαι || — XXXII, 2. τοω . . . . || —

σ]ιν? αἴσχ[ισ]τα καὶ ἀσε-
βέστατα [κ]αὶ ἀδι[κ]ώτα-
τα νομιζ[ό]μενα . . . ν
εναι τε δ . . φυσ . . νοη-
τα ῀ει . . μ . . αν [π]α[ρισ]τά-
νειν [ταῖς δ]είξεσιν πο[ι-
κιλώτα[θ' ὥ]στε? π . . . .
χω . . . πι . προσῆλθο[ν
τοῖς φιλο[σό]φοις σ . . με
τεαι . . . . μεν
κ]αλὰ? δη . . αντ . . α . . . .
. . νποσεω . . . . ος τὰ [ν]ῦν
κἄ]ν ταῖς [πρ]ὸς τὴν [ῥη-
τορικὴν ἀ[ντι]λογ[ίαι]ς
τρ]ανοὺς [ἔφη] δειν[οὺς
. . τ . . . σι . . . υενα . . ην ‖ . . ωμε . ο . . . .
να . . . ρι ‖ νε . . ν . . . α . . . λαι καὶ ‖ κα . .
. . νε . . . . . . τονη ‖ —

. XXXIII. ‖ . ον . ω . . . ρ — ‖ νων δ . . . να — ‖
τωντα· ἃ δὲ κ[αλὰ? ‖ καὶ ἀληθῆ — ‖ ῥη-
τόρων ε . . . . . . ɔα ‖ ρωι καὶ τοῖς — ‖ οτες
καὶ? . π . . ρ . τ . νε . ‖ δηκαιτια . . . . . στρην . ‖ —
ἐν τούτωι τ[ὰ]ς [α]ἰσ[χί]στας
ἁμαρτίας εἰσάγουσα,
χάρις [πολ]λά[κις με]τα-
βαίνειν ἀπ[ὸ τῶ]ν παρα-
χαρα[τ]τόντ[ω]ν [ἢ τῶν] το[ῖς

3. α . σε ‖ — 7. ετα ‖ — 9. ‖ κιλωταο — 16. α . . νλογ . . εσ ‖ 14, 15. ἐν τῷ Συμποσίῳ παριστάνων? — 17. ανουσθ . . δειν ‖ — XXXIII, 9. τ . ισ . ισαστασ ‖ — 11. λαι . . . στα ‖ — 13. ρακτοντον —

ἐξιτήλοις ἐρ[ματι]ζομ[έ-
νων [τ]όποι[ς ἢ] κ[αιροῖς
ἢ πρ[άγμασι? —

Col. XXXVI. . . . . ἐλ]εύθερος
. . . . ἀπε . . . . . αι φήσει
τὰ [τῶν] π[άλαι? φ]ιλοσόφων
εἰ καὶ τῶ[ν νῦ]ν? εἰρημέ-
νων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δι-
ειλοῦντα? κἀκεῖν' οὐ-
ποτ' ὄντα?, κἀκεῖν' οὐ-
δὲ σοφῶν ἀλλο[τρίων
οὐχ ὅ[τι] νεωτέρων [ἡ-
γήσεται κα[ὶ π]ολλῷ μᾶλ-
λον ἢ κω[μῳδ]ίας ἢ καὶ μί-
μους οἶμ[αι . . . .] και . ει
ποτὲ χά[ριν ψυχ]αγωγί-
ας εσ . . . ων . . . εια πρὸς
πολλὰ[ς] α[ὐτ]ῶν καὶ δι- [αφόρους?
σιν ‖ — λλα . . . . κι ‖ — ναι καὶ ‖ —
σο ‖ — στα ‖ —

Col. XXXVII. υσ . . . . ‖ επ . . . . ενα . . . .
ατω . καν . των εκ . . . .
τὴν ἐπισ[τ]ήμην [ἔντε-
χνόν τε ποιῶν κ[αὶ τὰ
πα]ραπλή[σ]ια πα[ραχωρῶν
τῆι φιλο[σο]φίαι β[οη]θεῖν

16. ‖ ιπρ — XXXVI. De sensu nil intellego in hac p
— 4. ἢ καὶ? — 9. ουχοσ. — 10. ται . κα . . . ολλωμαλ ‖ -
ἐστὶν ὠφέλεια? — 15. ατιωνκαι — XXXVII, 6. παγχυμη
7. βωθειν ‖ —

οὐ δυν[άμ]ενος ἄλ-
λω[ς αὐτῷ] καὶ ψεύδεται ἢ
πάντας λ[έ]γων [ἰ]ταμω-
τ]άτ[ους γε]γονέναι, κἂν
το[ῦτο μ]όνῳ [ἐγγ]είνη[ται
τῷ? . . . . τους ‖ τε φ —
ο? λε ‖ . . . . . ονο — ‖ νομιζ —

l. XXXVIII. ν . φαίνε- ‖ . . . ιωι [πιθ]ανόν, εἴπερ
ἀ[μέλ]ει [θρ]ασεῖς καὶ τε-
τολμηκ[υ]ίας καὶ ἀναι-
δεῖς ἡ ῥητορικὴ δέ-
χεται] ἢ [π]αράγγελμα φ[έ-
ρον εἰς ταῦτα, τῆς τέ-
χνης οὔ[τος] οὐχ εὑρ[ίσ-
κων ἀφο[ρμὰς ἐ]λλε[ίπει, εἴ-
περ ἄρα μ . . . .
διδόναι . . . . δι
. . . . . ποτ . . . ., μὴ μέν-
τοι [παρασ]κ[ευ]άζων λό-
γ[ο]ν? ἐκεῖνο[ς .]η . . . και ‖ . . . . . . το —

Col. XL. εδω . αλ ‖ . . . σι . ανειπη . σχε
. λ Δημοσθέν[ην τ]οῦ-
τ' εἰρηκέναι μ . τοσι .
ὑ[π]ονοῶν οτ . σθαι δι-
ὰ [τ]οῦ μεγάλα [σ]υνερ-

8. ‖ ουδυν . . τ . λενοσ . αλ ‖ — 9. οισαιψευ — 10. λογωνητα-
ι . ‖ — 12. ονωσ . τεινησ . ‖ — XXXVIII, 5. ‖ α . . δειο . ασεισ —
α? — 11. ἔλαθεν? — 16. ‖ γσ . ν — XL, 5, 6. velut μηθενὶ
ονοῶν ἵστασθαι —

γεῖν τὴν ἀνα[ίδε]ι[α]ν καὶ
τὴν βδελυρίαν [π̣]ρὸς τὸ
ῥητορεύ[ει]ν· ἀλλ' οὐ μ[ε-
τ' εἰρων̣[εία]ς ἀεὶ [κακηγο-
ρεῖν τὸ[ν̣ πᾶν] τολμῶν-
τα κα[ὶ τ̣ὸν θρασυν]ά-
μενον . . .·. . . . . τοῖς α-
. . ν . ι . . . . . πι . . . μαι
οὐκ ἀ[π]ε[χο]μέ[ν]οις? μό-
νον [ἀλλὰ καὶ ἐσ]τερη ‖ [μένοις?

Col. XLI. ‖ α̣]ὐ[τ̣ὸ]ν? ἐδυ — ‖ ιιυ̣σιν . . νε —
πλωτικὸς καὶ ἐ[πιβά-
της καὶ λῃστής, εἶτ[ε̣] ἑαυ-
τὸν ἔπαιζεν τοιαῦτα.
Μνησθ[εὶ]ς τοίνυ[ν] ἐν τῶι
λόγῳ̣ τῶι [π̣]ερὶ τῶν δι-
κασά[ντω̣]ν τοῦ συνη-
γορήσαντος Ἀριστίπ-
πωι π]ροῖκα μὴ δυνη-
θέντι π]ερὶ ἑαυτοῦ λέ-
γειν — πρὸς [γὰρ] ἐρωτῶν-
τα, [τ]ί ὁ Σ[ω]κράτης αὐτὸν
ὠφέλησεν, εἶπε „τὸ [τοι-
ούτους εὑ[ρίσ]κεσ[θ' ὑπὲρ ἐ-
μα[υ̣τοῦ], ὥ[στ' ἀρέ]σκε⟨ι⟩ν [τοῖς
σ̣υ]νφ[ιλοσοφοῦσιν —

11. αει . λ . ο ‖ εὐπορεῖν? ληρεῖν? nescio — 13. α . ‖ — Σ
2. ‖ λυ- . ν — 5. ειτσεαυ ‖, ιτ suprascr. — 9. ‖ κασα . . . ον — προσο . ερω — 14. σοκρατησ — 15. τοο . ν ‖ — 17. ‖ μαι — ‖ ο . νφ —

ol. XLII. 1, 2 ιοε . . παι ‖ — κα . ετουη ‖ —
. . . . ν, ἄλλοι δὲ
μα]κρῶ[ι εὐ]λαβέστερον
τὴν πρώ[την ἐ]παγγέλ-
λονται καὶ ὅμως τοιαῦ-
τα συν[γ]ραφόμενοι οὐ
μόνον κατὰ τὰ πρά-
γμαθ' ἡτ[τ]ῶνται ἀλλὰ
καὶ κα[τ]αλαληθέντες
πολλ[άκις] ὑπ' ἰδιωτῶν,
οὐ[δ]ὲ[ν οὔ]τως ἐστὶν πει-
σ]τικ[ὸν ὡ]ς ἀλή[θ]εια
καὶ ἡ [περὶ τῶ]ν πραγμά-
των [ἀμε]τά[πτω]τος ἐμ-
πειρ[ί]α. Ὁρᾷ[ς τοίν]υν, ὡς
περι[γίν]ετα[ι . . .]αο
. . . . καρ . . . ρησα

ol. XLIII. 2–3 ‖ τρο . φ — ‖ αλλ . ον . . . . ας δὲ
ταῖς? πειρ . . . . . . νταιτα
καιπουαπ . . . . . υδη
νιον τουτο[. . ἐρ]ωτᾷ?,
τ[ὸ] πάντ[ων] ἀ[γενέσ]τα-
τον ἔμο[ιγ]ε φα[ίνε]ται
τὴν ἀσθένει[α]ν τῶν ὄ-
χλων [πείθ]ον[τ]ας ἀφ[ορ-
μὴν πλά[τ]τειν, [εἰ μ]ὴ καὶ
σ]υνάγειν [τ]ὰ τ[ούτο]ις ἀ-

XLII, 5. ησπαγγελ ‖ — 9. ητιωνται — 13. ‖ ετικα . . ɔcαληοε : ‖ — 14. ιπλνπρα — 16. ‖ πειρ . αιορα . . . ουνωσ ‖ — **XLIII**, | τ . παντο . α — 8. εμον . εφα — 11. πλαιτειν — 12. ‖ ουν —

ῥέσκοντα [καθάπερ με-
λοποιοὺς? .... ‖ ητα . . . τ —

Col. XLIV. . . . . . . ιους [παρασ]κευα-
. . . . . οντατους μεγάλα·
τοὺ]ς δὲ φιλοσόφους δυ-
να[τ]οὺς [ὑπ]ά[ρχ]ον[τας] κε-
λ[εύ]ειν αὐτὰ παριέναι
[π]ε[π]ρα[γ]ματευκόσι καὶ κε-
χορευ[κό]σι καὶ τετελω-
νηκόσι καὶ τὴν ὥραν πε-
πωληκόσιν· εἰ δὲ [ὑ]πέ-
δε[ιξ]ε μὴ παραχωρεῖν
λέ[γ]ειν ἀλλ' ἀντ[ιποιεῖ-
σθαι [τῶ]ν ἀποτελεσμάτ[ω]ν,
ἀπ[ιστ]ότερον ποιεῖ τὸ
ἀ]μ[φίβολον] φάσκων ὑπὸ
τῶν ἰδι[ω]τῶν παρα[σκευ-
άζε]σθαι. Ὁ δ' ἐπὶ [τ]ὰς
. . . . . . ι κατασκευὰς? . .
. . . . . τῶ]ν ῥη[τόρων] τὸν

Col. XLV. ‖ ε . ουν — ‖ ο . ινομ — ‖ . . οας —
εἶ]ναι? τὸ κατ' ἀλλήλω[ν
εἰ]ρηκέναι [τ]οὺς ῥήτο[ρα]ς,
ἃ παρατίθησ[ι], καὶ τοῦ
παμπονήρους γεγονέ-

XLIV, 1. ιουσιιξι — 4. ‖ νασουστασιονηνκε — 6. ˌ γε — 9, 10. ιπε ‖ δεξε — 12. ‖ σθαι . . ον — τον ‖ — 13. ‖ αι στερον — 14. θ . φασκων — 15. ιδιοτωνπαρα ‖ — παραδεδοσθ — XLV, 3. ἀνάλογον? τεκμήριον εἶναι? —

ναι τοὺς φιλοσόφους εν . . ισδ ἡγήσεται τὰ κα- τ'] ἀλλήλων παρ' αὐτοῖς γεγραμμένα — καὶ πολὺ μᾶλλον, ὅσοι τοῖς μὲν οὐκ ἀπαρέσκ[ε]ι τὸ καὶ ψευδές που [λ̣εχθὲν πε- ρ[ὶ τῶν] παθῶ[ν? (ἀγαθῶν?) || . . . . οιτ — || . . . . . . συν —

Col. XLVI. ἀπο] || δει]χθήσ[ε]σθα[ι] τῆς ὑγ[ι- εία̣]ς οὐκ ἀπεργαστι[κὴ]ν ο]ὖσαν, ἐπειδὴ νικῶν- ται] ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν φάρμακον ἱστορηκότων τι νοσήματος ἀπαλλα- κτικὸν ἀγν[ο̣]οῦντες αὐ- τοί. Τῶν τε ῥη[τ]όρων οἱ διαφέροντες οὐ πολλά- κις ὑπ' ἰδι[ω]τῶν ἡττ[ῶ]ν- ται], τοῖς πράγμασιν [δὲ πολ]λάκις ἄ[γ]αν, κατα- λα̣λ̣]εῖσθαι δὲ πολ[λάκι]ς ἐπ]ιδέουσιν, εἰ μὴ τα- π̣]εινοὶ διὰ σωματι- κ]ὴν νόσον [κ]α[ὶ] κα[κο]ὶ ὑπ]ό τινος πά[θ̣ο]υς [γεγε-

9. διηγήσεται? — και || — 14. πουμ — XLVI, 2. || . . λσ — αγνω — 10. ιδιοτωνηττον || — 12. απαν — 13. || . μεισθαιδε- ιλά . . σ || — 14, 15. μηπο || γεινοι — 16, 17. ηακαν . ι || . . οτιν- παο . υσ —

ν]η[μ̣]ένοι νυον . . τ . .
. ταιμασιν . . . . ‖ τιηλπισμεν —

Col. XLVII. ⁝ ἐμπ — ‖ ἐστι, [τοὐν]αν[τί]ον δὲ
οὐ τῶν ῥητόρων ἀλλὰ
τῆς Διογένους καὶ τῶν
ὁμοίων ἐπαγγελίας
ὑπὲρ τοῦ ῥήτο[ρ]α κα[ὶ] μό-
νον εἶναι τὸν σοφὸν [ἀ̣-
πο[φα]τικόν. Οἱ μὲν γὰρ
ἑωρ]άκασι τὴν ἀλή-
θ̣]ε[ιαν ἑ]κάστου [τῶν πό-
λε[ι συμ]φερόντων κα-
τὰ [τὴν ἱστο]ρίαν τῆς . . ‖ τ . . . . . κο —

Col. XLVIII. εἶναι Φίλωνος ὁ [Δημή-
τριος ὁ Φαληρεὺς ἐν [τ]ῷ̣
περὶ τῆς ῥητορικῆς ἔ-
τα[ξ]εν ἴσως τὰ πράγματ' ἄλλ[ως],
κατ' αὐτοῦ ‖ δὲ καὶ τὰ περὶ θἀτέ[ρο]υ
Φίλωνος. Ε[ἴ]τε γὰρ ὁ μᾶλ-
λον εἰδὼ[ς τῶν] εἰδό-
των μὲν [π̣ράγμ̣]αθ', ἧ[τ-
τον δ' ε[ἰδό]των ἀφειδ[ῶς
τὸ τὴν ἐργολαβ[ίαν . . .
ἀνασκε[υ . .]αι . κοι . . .
σει τὸν [ὅ̣λ̣ω]ς ἄπει[ρον
σοφὸν τῶν πολιτικῶν

XLVII, 8. φονδ ‖ — 11. ‖ οε — XLVIII, 4. ταπραγματαλλα suprascr. — 8. ιαθη . ‖ — 12. ἰδίως? ρα . . σ —

ὁ τὴν ἄκραν ἐσχηκὼ[ς
ῥήτωρ ἐμπ[ειρί]αν ἀ[πὸ
τῶν [θ]εω[ρηματικῶν?
δυ[ν]άμε[ων — 19, 20 | . . ετα — | φ]έρεσθα[ι

Col. XLIX. . . ω . . . . λειν μᾶλ-
λο[ν πλανωμ]ένων ἢ μὴ
πλ[α]ν[ω]μένων ὑπ[ὸ] Δι-
ογένους [τε κ]αὶ τ[ῶν πα-
ραπλησίω[ς] σχεδὸν
δι[α]λεγομένων [ἐ]ξα-
πατᾶσθαι, καὶ κατ[ασ]κευ-
ασ[τ]ικὸν φέρει το[ῦ μ]ὴ
πλανᾶν τοὺ[ς ῥ]ήτο[ρ]ας
ἀλλὰ τἀλ[ηθινὰ αὐ]το[ὺς
πείθειν κα[τὰ τὸ πλ]εῖσ-
τ]ον· πείθειν . . . .
13—13 | δε — ‖ ωσ — τα . απα . . . . ονυγ —
τειθε . . ναι — ‖ . ητε [πο]λειτ? — ‖ . . . .
. . . . οορι —

Col. L. 1—6 ινο . . . . αη . α . . ‖ . . . . ιδπ . . εξοι . . . .
ενοφ . . . ω — ‖ . . λλα . . . τερε . . . λλε ‖ . .
α . . . . φεγε . . . υιοσ ‖ — ι προσ . . . ιλ ‖
7 ν . ιο . . τοὺς κα[ιρο]ύ[ς?,
ἔτι δὲ] τὰ παρ[ὰ το]ῖς πολ-
λ[ο]ῖ[ς ἀπ]οτεύ[γματ]α [δ]ι-

XLIX, 2. | λο . ιτ — 3. | πλ . νοα — 4. αιτα . . . . | — 5. ασ-δο . ν | — 6. | αιε . λε — 9, 10. αε . | αλλατάλι — L, 7. νο | — | σ . . . . σκα — 9. | λει . ν . σκευ —

εσπαρ[μ]ένα [συλ]λέξαν-
τας ἀ[ρίγν]ω[στ]α πεποι-
ηκένα[ι], τοὺς . α . . . . της
στασ . σκειν [μη]δὲ[ν? δι-
ακρίναντας . . . . . οσ . .
χει τα . ων . υ . . . ιων .
συμφο[ριῶ]ν? . . . . ‖ σοφίαν
‖ κατ — ‖ οπε — ‖ εα . . . πα

Col. LI. — κ]αθῆκον ‖ — „θρα]σεῖ[ς δ]ὲ
μᾶλλον ἤπε]ρ [ο]ἱ σπο[δ]ού-
μενοι πεπαύσε[τα]ι" — φη-
σὶν Ἀριστοφάν[η]ς οὕτω
θεὶς ἀσυρῶς ὡ[ς ἐ]κεῖ-
νος. Τοιγαροῦν ἐνίοτε
μεγάλα σφάλ[μα]τα λαμ-
βάνουσιν αἱ πόλεις, ὅ-
ταν τοιούτων συμβουλι-
ῶν ἀκούσ[ωσιν . . .]ο . ισ .
τητ . φησὶν ο . . . . . . ει
ραι . α . αθραευτ . . . . \α
δυσ . αετκροπ . . . . . λ . ‖ . . . . . αθρα

Col. LII. ‖ . . . ρυντ — ‖ ου . ἐπιδε[χ]ον —
τὸ? τοὺς με[γά]λους [τῶν
πρ[ότερ]ον ῥη[τ]ό[ρων κατὰ
σύνεσιν ἑστηκέναι πο-
λιτικὴν κ[αὶ] με[γ]άλ[η]ν.

11. ‖ τασαι . . . σω . . α — LI, 3. ‖ . λ . μ . . . . . ρωσπολον ‖ — Postquam Usener Eccles. 112 respiciens σποδούμενοι restituit in hanc sententiam Aristophanem lusisse putavi: οὔ τοι λόγοις μὲν οὐ καθήκοντας στρέφων θρασεῖς δὲ etc. — LII, 3. τουσμε-

ευα[. . . . . . τ]αῖς [π]ό[λε-
σι γ . . ιαγεσ . . . σθ . ι β . . . .
τικήν, τοὺ[ς] ν[ῦ]ν [γ]ὰρ? ε . .
‿αρισ . επ . . . . . . \ δευ-
τερα πόλεις τε . . . . υς,
οἱ δὲ καὶ ἐπι . . . . . . κα .
λοι σαινουσ . . . . να .
δ' ἀληθ . ιι . . . .
‖ φωνει . ει — ‖ τε . . . . σα — ‖ . . ασ —

Col. LIII. λ . ι . ι ῥή‖τωρ πολλ]άκις . . . . . η .
φ]αινόμενος . ναρικαι
εφ . . . . ασ . . . . ι . . . σαι
πόλεις ε . . . η [ἐ]λλ[εί]πω-
σιν . . . . \ρα . . . ας ἀνα⟨σ-
κευ[αστι]καὶ πρὸ[ς ὄχ]λον
τυγ[χάν]ο[υ]σι [μ]ηθὲν μα-
θόντων . οτ . . ασ . . . . .
δην μή[τ' ἀπὸ τῆ]ς ἐ[ν]αν-
τίας ἐν[δόξ]ων γεγονό-
των μήτ' ἀ[π]ὸ τοῦ καλῶς
ἔχοντ]ος [πρ]οσερχομέ-
νων ταῖς] ἀρχαῖς ἀλλ' ἀ[να-
στρεφομένων? πε]ρὶ λαλήσε-
ως . . . . πω . ου . ο . ‖ — νερια . ‖ —

Col. LIV. αλ . . . ‖ σι φάσκοντ[ε]ς ου . . . .
σιασ . . . . . τωι π[αρα-

7. αισ . το . . ‖ — 11. πόλει στεφάνους? — LIII, 13. ἐνπεί-? — 18. videtur πῶς οὐ —

πλήσιοί τινες οὐ[θὲν μα-θό[ντ]ες. Ἐμπείρω[ς γὰρ ἔ-χειν [κ]αὶ ἀ[π]ὸ τοῦ κ[αλλί-στ[ου] προ[σέρ]χεσ[θαι ταῖς ἀρχαῖς ἀπειργ . . . . τοὺς τελείους κα . . . . . . καὶ [τ]ὰς πόλ[ει]ς αι . . . . . βρ . . ε . . ειν . ἀλλὰ [τοὺς τὴν μὲν ἱσ[τορί]αν ἐκ . . . . . κα . . . . ρε . . . . . . φι[λ]οσοφ — ‖ τα . . ακα —

Col. LV. ὑπ-] ‖ ἀρξα[ι Ἀ]θ[η]να[ίοις τό τε δύνασ[θαι σιω]πᾶν, ὡ⟨ς παρὰ Ξενοκράτει, μο-νωτάτους καὶ λέγειν εἰδέναι· ταὐτοῦ γὰρ ἑ-κάτερον εἶναι. „Τί[νι] προ[σ-έχο[ν]τες [τ]ί πρὸς θεῶν πιστεύσομεν“ εἰ μὴ τῶι Ξενοκράτην οὕτως ἐ]π’ Ἀντιπά[τ]ρου καὶ τῶν συνέδρων διαλεχθῆ-να[ι, καθά]π[ερ ὁ] Φαληρεὺς ἱστόρηκεν ἐν τ]ῶι [πε-ρὶ τῆς ῥητορικῆς]; Ἄλλον?

Col. LVI. ησ . . . . μη . . ‖ — εγ . αιαμ . τος ‖ τοὺς λαμπρο]τά[τους? κ]αὶ τοὺς

LIV, 9. ἀπείργουσιν? — 12. βρενθύεσθαι? — LV, ‖ δυνασε — 8. τιηπρο ‖ — 12. ‖ σπαν — 15. ωιηο ‖ —

ἐ[πι]σημ[ο]τά[τ]ου[ς τῶ]ν
ἐμπ]ρά[κτων ῥ]ητό[ρ]ων δι-
ὰ τὴ]ν ἐ[μ]φαινομένην
ἐκ τῶν φ[ι]λοσόφων συν-
ερ[γ]ίαν ἦχ[θαι] παρ' αὐ-
τ[ῶν] ὥ[σπερ Πε]ρι[κ]λέα
καί τινας ἄλλους ἄρχον-
τας καὶ] Δη[μο]σθένην, καὶ
οὐ]δ' ἔντε[χνον εἶν]αι τοι-
οῦ]τον, οἷον [Σω]κράτε[ι
παραβαλόν[τας] Ἀλκι[βι-
άδ[ην] τε καὶ [Κρ]ι[τί]α[ν]· τῆς
δ'] αὐτῆς υ . . . τ[. . τῶν ῥη-
τόρων ἔχ[εσθαι

1\. LVII. λαις τὴ[ν ‖ ἀ[πά]ντ[ησ]ιν [π]αρεισ-
ῆγ]εν, τοῖς δ' ὅπλοις οὐ-
κ ἔο]ικεν. Τὰ μὲ[ν] γὰρ οὐ-
θὲν εὐφυὲς προσφέρε-
ται πρὸς ἀπάτην μεμη-
χανημένον, ἡ δ[ὲ] τῶν
ῥη[τόρ]ων εἰσαγωγὴ πάν-
τα [τ]ὰ θεωρήματα πρὸ[ς
τοῦτ' ἔχει τείνο[ντα] καὶ
κατὰ τὸν Ἡράκλειτον
κοπίδων ἐστὶν ἀρχη-
γὸς] ῥᾶιστα? αὐταῖς? δο .
ημ . . . . . ἣν εἶχ[ε]ν ἐ[κπε-

LVI, 6. ‖ ε . . . σημ . ταγουσ — 7. ‖ . . τρα . συ . . . ητοιωνδι ‖ — ερειανηχε — 14. σαιτοι ‖ — 17. ‖ αδ . ιτεκαιιοιπα . τησ ‖ — , 2. τ . ιμν . ⁻αρεισ ‖ — 11. ‖ καταταταον — cf. p. 354 — 13. ρ — 14. νευ . . ‖ —

π]ονημ[έν]ος πονη[ρ]ίαν . .
επαυ . ον . . αυ . ουει . .
. . . . εναο . υκα . . οκα ‖ — ια . . . . ιον ‖ —

Col. LVIII. αṿσιλι . . . . . . ‖ — σευ . οιτειυ . . . . ‖ —
. . . . τ . σ . . τιονε . κα
. . . πισ[τεύ]εσ[ϑ̣]αι πάν-
τας το]ὺς ῥήτ[ο]ρας [ἢ] καὶ τὸ
. . . ιυατ . . ν, ὃ προάγε-
ται εἰς πολ]λούς, ἀλλὰ
τὸ ἰδί]ως ἕκαστον τα-
ράττεσϑ[α]ι καὶ [συμ]με-
τεω]ρίζεσϑα[ι ἄλλ]οις· δ̣ι-
ὸ κιν]α⟨ί⟩δοις Ἀριστοφά-
νης α[ὐ]τοὺς ε[ἰ]κά[ζ]ει . .
καϑό̣]σα [δ]ὲ δύνα[ντ]αι?
. . . . τι . ιουσι . . . αο . ‖ . . . . ει . αι . α . . . . .
φυε ‖ — ηδ . κ ‖ —

Col. LIX. ϑε ‖ . . . . . . ιωιου . . . . . ωσ ‖ . . . σιτ . ιλ . .
αλ . . αι . . . ‖ —
π[επι]στευμένω[ς δ̣ὲ] ἱστο-
ρία[ν γ]ράφειν [τὴν ἀγ]ενοῦς
τινος καὶ ἀ[ν̣]ε[πιγρ]άφου
παρ[α]τιϑείς. [Οὐ μ]όνον
δ' Ἀλ[έξ]αν[δρ]ον ἠρέϑι-
ζ[ε]ν ἀλλὰ καὶ τὸν [κ]ατάρ-
χον[τα ἁπ̣άντ]ων κωμῳ-
δοποιὸν [τῆ]ς εἰς τοὺς

LVIII, 10. ιοισαι ‖ — 12. κακει — LIX, 5. σιστο ‖ — 7. καιαι̣ . ε — 10. ‖ ζον — 11. ‖ ς . . . . τ —

ῥήτορας [ὑπο]μνησθεὶς βλα]σφημίας, ὅθεν φησὶν ο]ὐ κακῶς μο . ο̣κ . υ . νην ε . . ων κε . . . . . . ρε . . ατο . . δοπ . η . νε .

Col. LX. ἐ] πιφέρ[ων τῶι μηθὲν προσδο[κ̣]ῶντ[ι κἂν τῶι νῦ[ν] γε διαμ[αχόμενος φιλοσόφωι χ[αρακτῆρ]ι πιέ[ζ]ει πρὸς [τὸ ἄπ]ορ[ο]ν τὸν φιλόσοφον. Οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι [τ]αῦτα πάντ' ἐπ[ιμε]λῶς ἐπικόψομεν, εἰ κα[ὶ] δι' αὐτοὺς ἀναγκαζ]όμεθα καὶ αὐτοὶ π[ρὸ]ς τὰ παραπλήσια π[άντ]α λέγειν. Τίς γὰρ οὐκ ἂν δ[ιετ[ρ]άπ[η τὴ]ν Διογένους πή[ραν, οὗ] μὲν μὴ πιθανώ[τερο]ν̣ προσφέροντα κα . . . . . α ποιι̣ . . ας εἰσῆκ[ται π]αρὰ Πλάτωνα — εν ἕτ[ε]ρον ‖ — ωσα ‖ — ἀλ]ηθὲ[ς] ἢ [π]ρα¦[γματῶδες? —

Col. LXI. . . ινειω . . . . εδει . . τ]ινος? ἀπαντήσ[εω̣ς περίττοτέρας βραχε[ῖ-

LX, 2. προσδολ — 5. ιορ . ν ‖ — LXI, 2. ησ . α ‖ puto ἀντί ινος —

αν ταύτην ὑπογράφ[ειν. Τὸ δ'] αὖ φῆσαι τὸ ῥηθὲν ὅμοιον εἶναι τῶι λέγειν, ὡς οὐ] κωλύει τὴν μέθοδον εἰδέναι, καθ' ἣν ἄ]περγα ποιοῦσι καινὰ φ]αίνεσθαι καὶ καθ' ἣν [ἀπ̣]οτέμνουσι βαλλάντι[α, μὴ μέντοι χρῆσθαι κα[τ' ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅταν χρεία γένηται, ταὐτόν ἐ]στιν τῶι μηδὲν ε[ἶ]ναι ἀντειπεῖν — εἶνα[ι γὰ]ρ αὐτ]ῆι χρῆσθαι [π̣]ο[λὺ ἄμεινο]ν καὶ π . ο . σο . . . . ‖ . ισθαι κα

Col. LXII. *τ̣ὰ̣ ‖ μὲν γὰρ οὐθὲν ε]ὐφυὲς ἔχε[ι πρὸς ἀπάτ]ην μεμηχα[νη]μέν[ον], ἡ δὲ τῶν ῥητόρων [ε]ἰσ[αγωγὴ πάντα τὰ θεωρήματα πρὸς τοῦτ' ἔχει τείνοντα καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον κοπίδων ἀρχηγός. Πῶ[ς] γοῦν ἔστ[ι]ν̣ χωρὶς τοῦ πάντ' ἐπιδεῖξαι τὰ θεωρήματα πρὸς ὃ λέγει τείνοντα τ[ούτων*

LXI, 10. ‖ . αί — 17. χρησθαι . το — LXII, 1. *ιδ̣* ‖ — *pag.* LVII, 4 sqq.

μηθὲν ἁπλῶς εἰπεῖν;
ἢ τίς ἄ[ν τ]ὸ π[ρ]ότερον τοῦ-
τ' ἀν[έχοιτ'] ἀπὸ τοῦ ῥη-
θ]ησομένου κα[ὶ λ]εγο-
μέ]νου πρὸ[ς αὐ]τῶ[ν? .... ‖ νο ... αντα —

Col. LXIII. τάχα δι' ὧ[ν? ἀφορμήν
τιν' [οὕ]τω δίδωσ[ι]ν
ἐν[ίο]ις πρὸς ἀπάτην
τῶν ἀκο[υό]ντων. Ἀλλὰ
νὴ Δία τοῦ[τ]ο τοῖς ὅπλοις,
ἐρεῖ τις, οὐ συμβέβη-
κεν [τ]ὸ δ[ιδ]όναι πρὸς ἀ-
πάτην ἀφορμάς. Οὔκουν
τοῦτ' ἐχρῆν, ἐ[γὼ φ]ήσω,
λέγειν συμβεβηκέναι
τοῖς τῆς ῥητορικῆς θε-
ωρήμασιν, μᾶλλον δὲ
τισίν, ἀλλ' οὐ τὸ „πάντα“,
καὶ „τὴν εἰσαγωγὴν“ εἰς
τοῦτο τεί[ν]ειν θ ... ατα
το ... α .... χη

Col. LXIV. .... αι τ[ὸν] ὀργι-
ζόμεν]ον?. [Καὶ μὴν] περ[ι]ο[υ-
σίαν καὶ σώ[μα]τος [ἰσ-
χὺν κα[ὶ κ]άλλο[ς] καὶ [μυ-
ρί' ἄλλα προφέρειν [εἶ-

LXIII, 1. διω . σλι — 2. τω . διδωσν ‖ — 3. ‖ εν . εισ — 9. νοψησω ‖ — LXIV, 1. αν .. ιπρ ‖ — videtur αὐτοὶ — vel αὐτὸν :ραϋνθήσεσθαι τὸν ὀ. — 3. περο ‖ — 5. μαλλο . καιω ‖ —

χεν ἄ[ν] τις ἀφορμὴν μ[ὲν τισιν εἰς ἀδικίαν ἀ[νθρώπων διδόντα, τετιμημένα δὲ χάριν ὠφελίας καὶ παρεχόμενα πολλ[ά, εὔχ]ρηστα δὲ λεγόμενα καὶ ὑπὸ Διογένους. Εἰ δ' ὄντως ἁμιλ[λᾶ]σθαι δυνατός ἐστιν ὁ ῥήτωρ καὶ τὴν σιωπ[ὴν . .]ε . . . . σο . . ια . . εασαι . . . . ατα . . . . ‖ η . . . . . πολλὰς α

Col. LXV. *πῶς] | μὲν δυ[νατόν ἐστιν καὶ το]ὺς Στωικούς, [εἰ μὴ] κα[ὶ τοὺς φιλοσόφους ἅπαντας λέγειν ὁρᾶσθαι τοιούτους καὶ ἐπιδεικνύειν τινὰς ῥήτορας οὐ τοιούτους; εἰ καὶ παιδαρ]ιωδῶς οὗτ[ος παρ̣α̣στή[σ]ας ὑποπτευθ[ή]σεσθα[ι ἢ] ἀπαντηθήσεσθαι τοῦτο προσέθηκ[εν· „ἐὰ]ν μή τις οἰκείας ἧτ[των] ἦι φύσε[ως . . . . το]ὺς ἀπολ[α̣ύ]οντας ἑαυ[τῶν ἀν[θρώπ̣]ους καὶ λόγους. ξ . . . . . α . εν . ι καὶ δι . ‖ — ν . οτε . . . . ‖*

LXV, 8. *δ . ν* ‖ velut *προσδοκήσας* — 13. ‖ *φυσειτ* — *απολλ . οντασ* — 15. *τουσκαι* —

ῥήτορας [ὑπο]μνησθεὶς βλα]σφημίας, ὅθεν φησὶν ο]ὐ κακῶς μο . ọκ . υ . νην ε . . ων πε . . . . . . ρε . . ατο . . δοπ . η . νε .

Col. LX. ἐ] ‖ πιφέρ[ων τῶι μηθὲν προσδο[κ̣]ῶντ[ι κἂν τῶι νῦ[ν] γε διαμ[αχόμενος φιλοσόφωι χ[αρακτῆρ]ι πιέ[ζ]ει πρὸς [τὸ ἄπ̣]ορ[ο]ν τὸν φιλόσοφον. Οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι [τ]αῦτα πάντ' ἐπ[ιμε]λῶς ἐπικόψομεν, εἰ κα[ὶ] δι' αὐτοὺς ἀναγκαζ]όμεθα καὶ αὐτοὶ π[ρὸ]ς τὰ παραπλήσια π[άντ]α λέγειν. Τίς γὰρ οὐκ ἂν δ[ιετ[ρ]άπ[η τὴ]ν Διογένους πή[ραν, οὗ] μὲν μὴ πιθανώ[τερο]ν̣ προσφέροντα κα . . . . . α ποιι̣ . . ας εἰσῆκ[ται π]αρὰ Πλάτωνα — εν ἕτ[ε]ρον ‖ — ωσα ‖ — ἀλ]ηθὲ[ς] ἢ [π]ρα ‖ [γματῶδες? —

Col. LXI. . . ινειω . . . . εδει . . τ]ινος? ἀπαντήσ[εω̣ς περὶττοτέρας βραχε[ῖ-

LX, 2. προσδολ — 5. ιορ . ν ‖ — LXI, 2. ησ . α ‖ puto ἀντί ’ος —

π[ολιτείαν] διὰ ῥήτορας ἐκ δημοκρατίας εἰς τυραννίδα περιστῆσαι. Σιωπῶ γάρ, ὅτι καὶ τὰς [αἰ]τίας, ἃς φα[ύλ]ας? ὑπέγραψε, κοινὰς μὲν] εἶναι καὶ παντὸς ὄχλου συμβ[ήσε]τα[ι . . . . διạ . . . . . αν . . || . . . . . κα . . . . ν καὶ τι || . . . . . ν . . . . χρι || —

Col. LXVIII. *. . . . . χεσι . . . . λασεα . ισαι . . . . εἰ δ' Ἀ[ἰσχί]νης οὐκ ἂν ἐπετ[ẹίμ]α τοῖς Ἀθηναίοις, ὅ[ṭι] Δημοσθένην οὐχ ὡς τοὺς περιτρέψαντας τῶν πορθμέων ἐκώ[λ]υ[ον ἀ]πευθύνειν ἀνατε[ṭρ]αφότα τὴν Ἑλλάδα, κ[α]κῶς Διογένην ἐροῦσιν λ̣έ[γει]ν οὐ χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ῥήτορσι τοὺς Ἀθηναίους. Οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνον κακῶς καὶ μαχόμεν[οι ọ]ἷς ἐψηφίσα[ντο] μετὰ τὴν*

LXVII, 13. *φαι* || — 14. initio una ampla vel duae exiguae litterae exciderunt — fortasse nomen latet — 15. || . . . *ιειναι* — 16. *συμβάλλεται*? — LXVIII, 4. \\ επετο . λα — 5. || *οισο*˘. — *cf.* Aeschin. or. 3, 158 — 11. δε . ωνου —

μηθὲν ἁπλῶς εἰπεῖν;
ἢ τίς ἄ[ν τ]ὸ π[ρ]ότερον τοῦ-
τ' ἀν[έχοιτ'] ἀπὸ τοῦ ῥη-
θ]ησομένου κα[ὶ λ]εγο-
μέ]νου πρὸ[ς αὐ]τῶ[ν? .... ‖ νο ... αντα —

LXIII. τάχα δι' ὧ[ν? ἀφορμήν
τιν' [οὕ]τω δίδωσ[ι]ν
ἐν[ίο]ις πρὸς ἀπάτην
τῶν ἀκο[υό]ντων. Ἀλλὰ
νὴ Δία τοῦ[τ]ο τοῖς ὅπλοις,
ἐρεῖ τις, οὐ συμβέβη-
κεν [τ]ὸ δ[ιδ]όναι πρὸς ἀ-
πάτην ἀφορμάς. Οὔκουν
τοῦτ' ἐχρῆν, ἐ[γὼ φ]ήσω,
λέγειν συμβεβηκέναι
τοῖς τῆς ῥητορικῆς θε-
ωρήμασιν, μᾶλλον δὲ
τισίν, ἀλλ' οὐ τὸ „πάντα“,
καὶ „τὴν εἰσαγωγὴν“ εἰς
τοῦτο τεί[ν]ειν θ ... ατα
το ... α .... χη

LXIV. .... αι τ[ὸν] ὀργι-
ζόμεν]ον?. [Καὶ μὴν] περ[ι]ο[υ-
σίαν καὶ ῥώ[μα]τος [ἰσ-
χὺν κα[ὶ κ]άλλο[ς] καὶ [μυ-
ρί' ἄλλα προφέρειν [εἶ-

XIII, 1. διω . σλι — 2. τω . διδωσν ‖ — 3. ‖ εν . εισ — 9. σω ‖ — LXIV, 1. αυ .. ιπρ ‖ — videtur αὐτοὶ — vel αὐτὸν θήσεσθαι τὸν ὀ. — 3. περο ‖ — 5. μαλλο . καιω \ —

πολλὰς καὶ τὰς μεγίστας διατελεῖν αὐτοῖς χρωμένας· καὶ πάλιν τοὺς ῥήτορας μὴ πάντας αὐχοῦντας, ὡ[ς] ἔφην. Πῶς ε[ἴρη]τ' ἀδι[κ]ε[ῖν ἢ συν]τελεῖν τόλμαν; καὶ πῶς τ]ῶν ἄλλ[ω]ν [τ]οὺς μὲ]ν κακουργ[ίας, τοὺς δὲ] καὶ τἀγαθά; πῶς πείθει]ν εἰς παρα[σκ]ε[υ]ά[ς .

Col. LXXI. 1–2 ‖ . . . . . νουσ — ‖ . ην ἀπεφ[αι]ν — νης. Ἀλλὰ [τῶν] π[ερὶ τούτου πλέον ἢ προσ[ῆκον ἴσως ἦν ἀπελαύσαμεν, εἰ καὶ μεμήκυντ[αι] τὸ βιβλίον τἀριστωνος. Ἐ[πὶ] το[ίν]υν [τ]ούτ[οις, καθόσον [δή π]οτε συμφέροντα, τ[ὰ τῶν ἐξ]ετασθέντων ἀποθεωρήσομεν — πρότερον ἐπισημαινόμενοι τ[ὸ] μηδὲ τούτοις ἐνη[νέχθαι τοῦ μὴ φιλορήτ[ορας γίνεσθα[ι .]αγαιπ . . . . . . τερον ατο . . . .

LXX, 13. επιταδι — 16. ω . \ — LXXI, 7. ονξαριστω ‖ — 9. οσονται . . οτε —

φιλοσοφικὴν ητο . . . .
τοις . . . . το[ῖς ῥή- τορσ̣[ι]ν ο —

'ol. LXXII. τικ . . . . . . ασα . ‖ . . . . . νι̣νε . . . . \ιτο . —
καὶ σωθῆι [μάλι]στα, [ο̣ὐ
τὸ μὴ προτ[ρέψ]αι παν-
τελῶς ἀφι[στάν]ειν τῆς
ῥητορικῆς [φησι]ν ταῖς
ἐπιχει[ρ]ήσ[εσιν ἀπο]φαί-
νεσθαι, μόνον δὲ τῆς ἄ-
γαν προσκαύσεως, τῆς
δὲ πολιτικῆς οὐδ' ὅ-
λως. Φησὶ δὴ πρῶτον
ἀποτρέπων, ὅτι κελευ-
στοῦ καὶ οὐ κυβερνή-
του δ[ό]ξαν ἔχων ὁ ῥή-
τωρ οὐκ ἄξιός ἐστι
προσποιεῖσθαι κυβερ-
νήτης [εἶν]αι. Πολιτι-
κῆς γὰρ οὐκ ἔστιν [ἰδί-
ω]ς? λέγειν διασα . .

ɔl. LXXIII. φησὶν ὅλην τὴν σύστα-
σιν ἔχειν ἐκ τοῦ ψεύδους,
ὥστε φαίνεσθαι τῶι φι-
λαληθεῖ φευκτέαν. Ἐ-
γὼ δὲ τὴν σοφιστεύ[ου-
σ[α]ν ἀφείς, εἰ καὶ περὶ ταύ-
της ἐδυνάμην τι λέ-
γειν, καὶ τὰς τέχνα[ς τὰς

LXXII, 4. ε . ‖ — 15. δωξαν, credas χώραν fuisse — 20.
ɔcλε —

᾿Αριστοτέλους — καίτο[ι ὅτι ἄ]λλ[ο]ι [ṭ]ῶν ἀ[π̣' αὐ]το[ῦ] συνέγραψαν ἐ[π̣'] αὐτοῦ πανουργίαις τῶν ῥητόρων σοφιστικῶν, εἶχον ἐ[π̣ιδεικνύειν — τὴν Περικλέ[ους] καὶ Καλλισ[τρ]ά[του καὶ Δη]μοσθένους [ῥ̣ητορείαν τί]να τρόπον ει . .

Col. LXXIV. λ̣ισυ . . . . ‖ — θει ψε . . . . ‖ . . . . . ημένους ὁρῶ καὶ χ[ρω]μένους τοὺς οἵους ε[ἶπον]. Εἰ δὲ τὸ κατεστοχ[ασμ]ένον εἰκότως ἢ τἀληθ]εῖ [σ̣]υνεγγ[ί]ζον, πιθανὸν ἔλεγεν ὥσπερ ἀδυνατ[οῦ]ν ἀληθὲς εἶναι καὶ ἀποβαίνειν· ἐφ' ὧν, ὡς λέγουσιν οἱ ῥήτορες, αἰσχύνομαι περὶ τοῦ μηδ' ὁποιανοῦν ἀπόδειξιν εἰσεν[εγκε[ῖ]ν. Πρὸς δ' ἑστ[ῶτα? λαλήσαντες μετα . ε . . . τα πονεῖν εἶναι φ . . . . κοσ . . . . ‖ . . θαι α —

LXXIII, 10. ‖ . λλ . ι⁻ωνατ — 11. ε⁻αυτου — 13. ει . . ‖ -
15. ‖ κλει —, καλλισ . α . . . ‖ — 16. μοσθενουσου . ‖ — LXXI
1, 2. καὶ συνεγγίζον — τἀληθεῖ ψεῦδος? — 4. ‖ χο . . μεν — 1
15. εισεν . σι̣ . ‖ κεν —

Col. LXXV. . . . . σημα . . μα
τοτεν μεμφθῆναι
τιοντον τῶ[ν] αὐλη-
τρίδων παρ' α[ὐτῆ]ς? ὑπο-
λαβόν[τ]' εἶναι πρὸς τὸν πυν-
θανόμενον, ὃ γίνεται
παρ' αὐτ[ῆ]ς? τοσ . οτε . .
μάλα? δὲ τὴν αἰτίαν
φύσιν· τοῦτον δὲ πειθό-
μενον [καὶ] τὸν θρασύνο[ν-
τα καὶ τὴν ἀναίδ[ε]ιαν
ὑπὸ τῆς ῥητορικῆς γεν-
νᾶσθαι μὴ τὸ παραπλή-
σιον [ἀ]λλὰ τὸ ἀντίστρο-
φον [ἐρω]τᾶν καὶ ἀπο[κρί-
νασθ[αι· τ]ὸν ποιήσα[ντα
τὴν μὲν ἐ[ρώ]τησιν [ὡς
θρασύ[νον]τα . . . .

Col. LXXVI. . ω . . . ηδειαν, ὅτι [χ]ρή-
σιμον [ἕ]τερον, ἀλλ' [ε]ἴ [γ]ε
τ]οὐλάχιστον δύναται
συνεργεῖν, πλήθους δύ-
ναμ]ίς ἐστιν καὶ ὀχλι-
κ]ήν [τ]ινα διοικοῦσ[ιν ἱ-
στορί]αν ἐν ἐκκλησίαις
καὶ δικαστηρίοις, [εἰ καὶ
ἐν τοῖς μετα[ξ]ὺ [κ]α[ιρ]ο[ῖς
οὐκ ἔ[σ]τιν α[ὐτο]ῖς χρεία

LXXV, 8. αν . ‖ — 16. σασ . ‖ — LXXVI, 2. ‖ ηθογ . αν — ‖ . . . . . ισ — δύναμίς τις ἔστιν? — 11. χα . ϙ . ‖ — 12. αὐτῆς? —

π̣]ε[ιϑ]οῦ[ς· διὸ οὐ]δὲ τέχνη [ἐσ-
τὶ[ν . . . . .]ει . . . ιε . ον ε .
ει . . λλοι . . . ‖ — οπε . . . ⁞ —, καϑ' ἣν . ‖ -

Col. LXXVII. ‖ . . . π . με — ‖ . . . αρ . . . απ — ‖ .
ην . . . ἐπαν[ο]ρϑοῦν ‖ . . . ην ου . . . νωι̣ε⁓ει ¦ ·
. . . χρῆσιν? [μ̣]όνον? τω
. . . ἑτέρων? ὡ̣ς κ . .
. . . τα[ύ]της [π̣]ου π[ο]ρ[ί-
ζ]ειν τὰ πρὸ[ς τ]ὸν βίον
καὶ τῶν [ῥ̣ητό]ρων ἀμέ-
λει τούτ[ων με]τὰ τῆς
ῥητορικῆς ἐνδόξω[ν
καὶ μετ' ἄλλων μυρίων
γίνεσϑαι με[λλόν]των
καὶ τὴν ῥητορικὴν φασ-
κόντων . αι . . . . ην
τσ̣ιανα . ενι . . . . δη καὶ
προση . . . . αι ‖ κη —

Col. LXXVIII. πολιτεύσε[σϑαι τ]ὸν [σο-
φὸν [ο]ἰομέ̣[νω]ν̣, κατ[ὰ] τ[ὸ
τὴν] π̣ολιτικὴν φιλο-
σοφίαν [ε]ἶναι παρ[άγ]ει
τὸ τὴ[ν] ῥητο[ρικ]ήν, διότι
πλη . ον . . . υπ . ρετω .
⁓αρα . μὴ μόνον τοῦ?
πρά]τ[τ]ειν ἀλλὰ καὶ
ο[ἰκ]εῖν τινα καὶ διοικ[εῖ]ν

13. ‖ τε — LXXVII, 7. της⁓ουπ . ρυ ‖ — 9. ‖ καιτωνι — 1
διά? — 11. ξωσ ‖ — 13. μει . . . των ‖ — LXXVIII, 1. ονω . ‖-

ἢ τ[οι]οῦ[τ]ον ἔχοντα ν .
ου . α . ε/ενοι τὸ? πα[ρα-
πλ[ήσιο]ν ἐπιτηδεύε[ι
απρ . . . ντ . . ṿα μ[έν-
τοι π . . . σεγ . ρ . . . σε .
καθ' ἣν . . ου διạ . . . . . ‖ σης τη —

Col. LXXIX. ṿ . οι . . ‖ κ[α]λῶς μὲν ἐπέβαλλεν
ἀλλ' οὐ [συ]μφώνως οἷς ὑ-
πὲρ [τοῦ πο]λιτεύεσθαι
δο[ḳιμάζ]ουσιν, ἃ κα-
ταλ]ε[ίπ]οντες αὐτὸ τοῖς
λοιπ[οῖς κατ]ορ[θ̣ọῦσι] φι-
λοσοφίας ἐνερ[γήμασι·
κἀκεῖνα τιμώντων
εἶναι δι' αὐτὸ καθάπερ
καὶ τὴν θέαν τῶν [ἰδ̣ẹῶ]ν·
λέγει δὲ καὶ τ[ọ̀] πλε[ῖ]στον
‖ . . . . λιτ . . . π — ‖ . . . . λε . . . αν . . . νο . . ‖
. . . . /ι\ . το . . . . . ταν ‖ — δυνα . . ‖ —

Col. LXXX. . . . . . . τῶ[ν . . .]ρισị .
μ]έν[ọ]ν ἀλλὰ μυρί[ωι
ταῦτα μᾶλλον, εἰ μὴ καὶ
παρὰ πολλοῖς τῶν δια-
ατριβικῶν. Ἄλλως δὲ
τοῦ μὲν σ[ώ]φρονος κρι-
τοῦ [σ̣π]αν[ί]ου τινὸς ὄν-
τος ἄφρονος τ' οὐ πλέο-

LXXIX, 6. ‖ δοι — 7. εγοντεσ — 8. ορεσ...φι ‖ — 12. των ν . ν ‖ — LXXX, 6. κων . αλλωσ — 8. οταν . ου — 9. non puto οῦ —

π̣]ε[ιϑ]οῦ[ς· διὸ οὐ]δὲ τέχνη [ἐσ-
τὶ[ν . . . . .]ει . . . ιε . ον ε .
15–17 ει . . λλοι . . . ‖ — οπε . . . ‖ —, καϑ' ἣν . ‖ —

Col. LXXVII. 1–4 ‖ . . . π . με — ‖ . . . αϱ . . . απ — ‖ . . .
ην . . . ἐπαν[ο]ϱϑοῦν ‖ . . . ην ου . . . νωι̣ε⁻ει ‖ —
. . . χϱῆσιν? [μ̣]όνον? τω
. . . ἑτέϱων? ὡς κ . .
. . . τα[ύ]της [π̣]ου π[ο]ϱ[ί-
ζ]ειν τὰ πϱὸ[ς τ]ὸν βίον
καὶ τῶν [ῥητό]ϱων ἀμέ-
λει τούτ[ων με]τὰ τῆς
ῥητοϱικῆς ἐνδόξω[ν
καὶ μετ' ἄλλων μυϱίων
γίνεσϑαι με[λλόν]των
καὶ τὴν ῥητοϱικὴν φασ-
κόντων . αι . . . . ην
τσ̣ιανα . ενι . . . . δη καὶ
πϱοση . . . . αι ‖ κη —

Col. LXXVIII. πολιτεύσε[σϑαι τ]ὸν [σο-
φὸν [ο]ἰομέ̣[νω]ν̣, κατ[ὰ] τ[ὸ
τὴν] π̣ολιτικὴν φιλο-
σοφίαν [ε]ἶναι παϱ[άγ]ει
τὸ τὴ[ν] ῥητο[ϱικ]ήν, διότι
πλη . ον . . . υπ . ϱετω .
⁻αϱα . μὴ μόνον τοῦ?
πϱά]τ[τ]ειν ἀλλὰ καὶ
ο[ἰκ]εῖν τινα καὶ διοικ[εῖ]ν

13. ‖ τε — LXXVII, 7. τησ⁻ουπ . ϱυ ‖ — 9. ‖ καιτωνι — 10. διά? — 11. ξωσ ‖ — 13. μει . . . των ‖ — LXXVIII, 1. σνα . (—

ἢ τ[οι]οῦ[τ]ον ἔχοντα ν . ου . α . ε/ενοι τὸ? πα[ραπλ[ήσιο]ν ἐπιτηδεύε[ι απρ . . . ντ . . ṿα μ[έντοι π . . . σεγ . ρ . . . σε . καθ' ἣν . . ου διạ . . . . . ‖ σης τη —

Col. LXXIX. ṿ . οι . . ‖ κ[α]λῶς μὲν ἐπέβαλλεν ἀλλ' οὐ [συ]μφώνως οἷς ὑπὲρ [τοῦ πο]λιτεύεσθαι δο[ḳιμάζ]ουσιν, ἃ καταλ]ε[ίπ]οντες αὐτὸ τοῖς λοιπ[οῖς κατ]ορ[θ̣ο̣ῦσι] φιλοσοφίας ἐνερ[γήμασι· κἀκεῖνα τιμώντων εἶναι δι' αὐτὸ καθάπερ καὶ τὴν θέαν τῶν [ἰδ̣ε̣ῶ]ν· λέγει δὲ καὶ τ[ὸ̣] πλε[ῖ]στον ‖ . . . . λιτ . . . π — ‖ . . . . λε . . . αν . . . νο . . ‖ . . . . /ι\ . το . . . . . ταν ‖ — δυνα . . ‖ —

Col. LXXX. . . . . . . τῶ[ν . . .]ρισι̣ . μ]έν[ω̣]ν ἀλλὰ μυρί[ωι ταῦτα μᾶλλον, εἰ μὴ καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν διατριβικῶν. Ἄλλως δὲ τοῦ μὲν σ[ώ]φρονος κριτοῦ [σ̣π]αν[ί]ου τινὸς ὄντος ἄφρονος τ' οὐ πλέο-

LXXIX, 6. ‖ δοι — 7. εγοντεσ — 8. ορεσ...φι ‖ — 12. των ν . ν ‖ — LXXX, 6. κων . αλλωσ — 8. οταν . ου — 9. non puto ῦ —

νος καὶ τούτου παρατ[α-ξομένο[υ μᾶλ]λον ὑπὸ τῆς κατασκευῆς, εἰ μὴ καὶ τῆς λέ[ξεως? .]ασ. ησο̣ . . ιτι . . . . ιω ‖ . λυ . .

Col. LXXXI. ἐδωρο ‖ δόκησεν. Τὸ μὲν [γα-λοσχερὲς εἶναι καὶ τῆς προθέσεως οὐ θιγγά-νον, ἄλλως δὲ ῥάδιον ταύτηι [ἀπαν]ταχῆι συν-άιδ[ον? .]ν̣ω . ι[., τ]ὸ δὲ τ κ]ριτεῖ [δ̣οκ]οῦν κα[ὶ] τῆ[ς τ' αὐτοῦ πίστεως πειρ[ώ̣-μενον θ[ιγ]γάνειν, τὸν ῥήτορα δὲ α . ιω . οντα κ]αὶ? αδιαρινητον ὁμο[ί-ω̣]ς εἰ ἐπὶ προτέρων κα-τα]φέρεσθαι καὶ τὸ π[ρῶ-τον ε . . . . . τωι τη . . . . ‖ το τῶ[ν? φ]ιλο[σό ‖ φων]? —

Col. LXXXII. κα . . . . ‖ . . . . . σι [λ]αμβ[ἀνε καθολικόν, ὥσ[περ ἔ]οι-κεν, εἰ κα[ὶ] το[ῦτό] ποτε ἐνκρίνουσι πρόσκαι-ρον οἱ πρακτικοὶ τ̣ῶν ῥητόρων, [ἀλ]λ' ο[ὐ̣] κατα-

LXXXI, 3. ριο ‖ — 7. ‖ ταυτηιδιχ . ταχηι — ἀρκοῦν? — 11. θα . γανειν — 13, 14. ὁμολογεῖ ἐ 7. λοικατα ‖ —

LXXXIV. ου....ου........

νος καὶ τούτου παρατ[αξομένο[υ μᾶλ]λον ὑπὸ τῆς κατασκευῆς, εἰ μὴ καὶ τῆς λέ[ξεως? .]ασ . ησο̣ . . ιτι . . . . ιω ‖ . λυ . . . τω

Col. LXXXI. ἐδωρο‖δόκησεν. Τὸ μὲν [γὰ]ρ ὁλοσχερὲς εἶναι καὶ τῆς προθέσεως οὐ θιγγάνον, ἄλλως δὲ ῥάιδιον ταύτηι [ἀπαν]ταχῆι συνάιδ[ον? .]ν̣ω . ι[., τ]ὸ δὲ τῶι κ]ριτεῖ [δ̣οκ]οῦν κα[ὶ] τῆ[ς κατ' αὐτοῦ πίστεως πειρ[ώ̣μενον θ[ιγ]γάνειν, τὸν ῥήτορα δὲ α . ιω . οντα κ]αὶ? αδιαρινητον ὁμο[ίω̣]ς εἰ ἐπὶ προτέρων κατα]φέρεσθαι καὶ τὸ π[ρῶτον ε . . . . . τωι τη . . . . ‖ το τῶ[ν? φ]ιλο[σό‖φων]? —

Col. LXXXII. κα . . . . ‖ . . . . . σι [λ]αμβ[άνειν καθολικόν, ὥσ[περ ἔ]οικεν, εἰ κα[ὶ] το[ῦτό] ποτε ἐνκρίνουσι πρόσκαιρον οἱ πρακτικοὶ τῶν ῥητόρων, [ἀλ]λ' ο[ὐ̣] κατα-

LXXXI, 3. ριο ‖ — 7. ‖ ταυτηιδιχ . ταχηι — 9. ‖ . ριτειλ — ἀρκοῦν? — 11. θα . γανειν — 13, 14. ὁμολογεῖ ἐπί? — LXXXII, 7. λοικατα ‖ —

κόρως· ἀ[μέλει δὲ κ̣]αὶ πρὸς τῶν [ε̣ἰδό]των παραινεῖται [τὰ] πολλὰ φεύγεσθαι τὸ τοιοῦτον ἀ[ν̣][δ̣]ά[ν̣]ον διὰ [τ]ὴν ἀργίαν καὶ τ[ὸ μὴ] κοπιᾶν, ὅταν [μὴ ἔχηι] τὸ μεθοδικόν τις . . . .]νο . . . . νλ . . . . παρα ‖ . . . . ν . . . . νχηι . . ατ —

Col. LXXXIII. 1—3 ο ‖ . τεν̣ — α ⁞ \ηνο̣τον — των ‖ ἀ[π]τόμ[ε̣]ν[ο]ν̣? τό θ' ἁρμόττεσθαι κατὰ τοὺς ἐλέγχους, ὑπὲρ ὧν φασιν ἐ[κθεῖν[αι] τὰ κατὰ μέρος, ε[ἰ πε[ύ]σεται, καὶ τὸ ἐγκωμιάσ[α]ι καὶ ψέξαι δυνατὸν εἶναι τὸν ῥήτορα, καὶ εἰ διὰ τὸ τοὺς ἀνθρώπους [ε]ὐ̣[φ]ωνῆ[σ]αι μό[ν]ον ἐπαμ[ύνοντ]αι φο . ε . ‖ πε —

Col. LXXXIV. . ονι . . . . ατ . . . . μασιν . . πονον ἔμπειρον ἰδ[ίω]ν? εἶναι, καθὸ ῥ̲ή̲τωρ. [Π̣]ῶς μὴ θαυμάσωμεν; Ἢ γ[ὰ]ρ οὐδὲ τὸν πολιτικὸν ἐροῦσιν ἢ

LXXXII, 8. σαι ‖ — 9. ‖ προστωνσ — 11, 12. αλ ⁞ λαμ̣ο̣ν —
LXXXIII, 4. ⁞ α . τομον . ν̣ — αὐτὸ μόνον? — 7. \θειν . τα —

τοῦτον ὁμο[λ]ογοῦντες
π]ῶς οὐ δε[δ]εί[χ]ασιν ἕ-
τερον ὄντα τῆς τῶν ῥη-
τόρων ἐμπειρίας εκα˙.
νον οὐκ? ἐκ[β]ά[λλ]ουσ̣ιν;
ὥστ' οὐδ' ἐγκ[ωμιάζε]ιν
καὶ ψέγειν κ . . . . ‖ . φωνες —
. . ωνα —

Col. LXXXV. . . σον̣ . . ὁμοίω[ς δ' οὐ-
δὲ πε[ρὶ] ἄ[λ]λων δῆλον
ὅ]τι, περὶ δὲ συμφερόν-
των ποιῶν ἀκ[ούο]ν[τ]α[ς?
ἄλλον προεστηκέναι,
τὸν δὲ ῥήτορα μηδενός,
εἰ] τοιοῦτος. Συμφερόν-
των μὲν γὰρ πολιτῶν?
τοιούτων ἔμπειρός ἐσ-
τιν, οἵω[ν δ] νοούμενος
π[ο]λιτικός, καλῶν δὲ
καὶ δικαίων τῶν κατὰ
δόξας, καὶ διαλέγεται
π]ερὶ αὐτῶν, ὧ[ν] φαμεν,
οὐ[χὶ] τοῖς [π]ροεῖ[ν̣]αι [δυ]να [μένο

Col. LXXXVI. σου . . . . . . ‖ . . . . ις. Φ[υσι]κὸ
γὰρ τούτου γ' εἶ[να]ι τὸ π[λ̣εῖσ-
τον, ὅσον δ' ἐξ ἐπιμελεί-

LXXXIV, 8. ‖ εωσ — σινε. ‖ — 11. ουειν ‖ — LXXXV, 5 . . ν . αρ ‖ — 9. πάντων? — 16. ‖ ουντοισ . ροειλ̣αι̣ωνα LXXXVI, 3. πα . ‖ —

ας καὶ παρανγελμάτων, οὐκ „ἐν ἡμέρ[ạ]ς βραχεῖ μέρει“ παραδοτόν. Ὅμοια δ' εἶναι καὶ περὶ τοῦ προσεκτικοῦ. Καὶ μὴν τῆς γε διηγήσεως ἐπεὶ τὸ κυριώτατον ἐν τῶι σαφῶς, σαφέστατον ὑπὲρ ἑκάστου διηγητὴν εἶναι [τ̣ὸν] μάλιστα παρακο[λουθο]ῦντα, τὸν ῥήτο[ρα δ' οὐκ] εὐθὺς ἡ ῥητορικὴ . .]λαλ . . ιδε

LXXXVII. . . . . *Ἄξιον] δ' ἐπιστ[άσεω[ς] τὰς μὲν ἀτέχν[ους κοινὰς ἁπάντων ὑπά[ρχε[ι]ν, τῶν δ' ἐντέχνων τ[ὸ εἰκὸς καὶ τὸ σημεῖον καὶ τὸ τεκμήριον οὐθὲν αὐτοῖς προσήκε[ι]ν, ἀλλὰ τὸ μὲν σημεῖον εἶνα[ι] τοῦ παρηκολουθηκότος ἴδιον, οἷον τὸ μὲν ἐν νόσοις ἰατρ[ῶ̣ν], τὸ δ' ἐν τοῖς περὶ τὸ πλεῖν χ[ειμῶ̣]σιν κυβερνήτου, παραπλησίως [δ]ὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· τὸ δ' εἰ-*

16 *ἢ ῥήτωρ?* — LXXXVII, 4. ‖ σεων — 9. προσηκε —

κὸς [το]ῦ παραθεωρήσαν]τος, πῶς τε .... αὐτοῦ προ ......

Col. LXXXVIII. [συνεστηκέναι δὲ τῶν περὶ τὰ πά-]θη κα[ὶ ἤθη, οἷς δικαστήρια [κι]νεῖ, τ[ὸ] κυριώτατον ἐν τῶι κατανοῆσαι, διὰ τίνων καὶ γεννᾶται καὶ καταπραΰνεται ταῦτα. Τοῦτο δὲ μόνον ὡς οὐ προσῆκον ἑαυτοῖς ο[ὐκ] ἐνχειρῆσαι τοὺς ῥήτορας ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους μετενε[γκεῖν, τὰ λοιπὰ μετενηνοχότας. Τοιούτων δή τινων λεγομένων προχειρό[τατο]ν ἂν δόξ[ειεν εἶναι [τὸ] τῶν το . ͻν μερῶν [εὐκ]αταφρόνη- ⁝ [τον

18, 19 ιτονι . . ‖ — τεκμ]ήρια? μ\ι ‖ —

Col. LXXXIX. 2, 3 ‖ αν . . ιατεσ — ‖ α . ρσ . ησετ — ει . ο[ὐ]δ[ὲ κ]αθ' ἕνα? παραπλησίως τοῖς τοὺς νοσοῦντας ὑγ]ιάζουσι διὰ τῶν ἀλόγων παραιτ[η]σόμεθα . . ισδιων τὸν ἀξιοῦντα

LXXXVIII, 11. νει \\ — 14. νων . ‖ — 16. τριῶν? an dittographia est? —

μηδ' ἀθρόου[ς πεί]θειν, ἐπειδ[ή]περ οὐδ' ἑ[αυ]τοὺς οὐδ' ἐρώμενον καὶ φίλον προσεπ[ι]σημηνάμεν[οι], διότι καὶ [τούτους φασὶν εὔνους, οὐ λία[ν θετι[κ]ῶς ἀλ[λ]ὰ . . . . . .

16—18 ‖ . . . κατου . . ˜ . . — ‖ πα . . . τυ — ‖ . ρα . ερ —

Col. XC. 2, 3 ‖ . . . . ιτ . . . αν — ‖ . . . . ετ . . . απ . . . λα . . ‖ — α . . υχη[. ἀ]λλ' ἐ[πὶ] τὴν καιρί[αν] ο[ὖσ]αν, ἢ παρὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ χειρισμοῦ τὸν λοι[πὸν] παραγινομέν[η χρόνον οὐ]δ' „ἐν ἡμέρα[ς βραχεῖ] μέρ[ει" ἐγγείνεσθαι [πέφυκεν]· τὸν δὲ νε]ικᾶ[ν μὴ] δυνάμενο[ν] καὶ γεινόμενον [ἕωλον] κα[ὶ τ]απε[ι]νὸν . .

14—19 ‖ προσ . . . . ιαρα ‖ — ω . . . . εταυ ‖ — υτου παρ' ‖ ἡμῶν δὲ — ‖ τη . . . . . ερι — ‖ μηδὲν ἄτεχν[ον —

Col. XCI. . . . . δυν]α[τὸν οὕτως ε[ἰ]πεῖν, ὡς μέ[λλει καὶ τὸ πλῆθος ἐν ὀ[λίγωι καιρῶι ποιῆσα[ι παρα-

LXXXIX, 9. αθροουν — XC, 5. καιρι//ιιο — 11. ‖ α . . . ικαι - 13. ‖ ων — 16, 17. velut: παρ' ἡμῶν δὲ συγχωρείσθω ταύτην μὴ περιγίνεσθαι καὶ μηδένα τεχνίτην . . . —

κολουθεῖν. Θαυμαζ[ẹ́-
σθω δὲ καὶ καθό[σον γ',
εἰ ταῦτα [γ]ινώσκ̣[ει,
ὁμοίως οὐκ ἀπεῖ[δ]εν
διαφορὰ[ς] τοῖς πεπαι-
δευμένοις καὶ φιλο-
σόφοις ἐν τῶι σαφέστε-
ρον ἐξενεγκεῖν πρὸς
τοὺς μὴ τ[οιού]τους [ὑ-
π̣αρχούσας, μή τι δ]ή γε
τσ̣[. . π]ᾶς ῥήτωρ ασ . .
. . αδυσ . . διονο . . .
. . οτην — ‖ νηιτω —

Col. XCII. υμ . α . . ‖ πολλῶν σοφιστῶν, ὥσ-
τε καὶ περὶ τῶν ἄλλων
σχημάτων τῆς λέξεως
ἡμεῖς ὑπακούειν τὰ
παραπλήσια καταξιώ-
σ]αντες, ὅταν τῶν πίστε-
ω̣]ν τὰς ἀτέχνους [φ]ῆι κοι-
νὰς εἶναι πάντων οἷον
μαρτυρίαν, βα[σ]άνους
κ]αὶ τὰ τοιαῦτα, λέγω-
μεν, ὅτ[ι] τούτων ἡ μὲν
εἴδησίς ἐστι κοινὴ
καὶ τῶ]ν̣ ἰδιω[τῶν], ἡ
δὲ] χρῆ[σις ε]ὐκαιρίαι
καὶ οὐκ ἐπιστή]μη[ι ‖ [συνέχεται vel

XCI, 7. τινωσϯ — 14. ‖τ — XCII, 16. ηιδιω —

Col. XCIII. Ὥσπε]ρ [γὰρ ‖ περὶ τῶν νοσ̣]ημ[άτων] τὸ εἴ]κὸς [ὁ] ἰατρὸς οἶδε καὶ τὸ [τ]ῶν χειμώνων κυβε[ρ]νήτης, οὕτω καὶ ῥή[τω̣]ρ ἀποβησομένων τινῶν τῆι πόλει, καθάπερ καὶ κατὰ τοῦτο τοὺ[ς πολιτικο[ὺς] και[ρ]οὺ[ς] πα[ρ]αθεω[ρ]ή[σας], πῶς πάν[τα πράττουσιν, ἐξ ἧς ε[ἰ]δήσεως [ἔφ]η [πρ]ο[τ̣]ρέπεσθαι πλ]ήθ[η]· οὔτε . . . τον ‖ . ο φ . . ον ‖ . ον . . ριενλωιμ . . \ι ‖ — νι . . . . . . ‖ κα — νπαπε . . . ‖ — μεν . . . . . ‖ α — κουνε . . . ‖ —

Col. XCIV. τοῦ[τον μ]ὴ [γι]νώ[σκειν τὸ π[ολλο]ῖς ἄλυπο[ν] — ὥσπερ [τ̣ῶν] σημείων καὶ τῶν εἰκότων, ἂν καὶ μ[ετρι]άζῃ, [π̣]α[ρ̣]αλυπούντων. Οὐ μὴν οὕτω γε συντίθησι τὰς ἀποδείξεις ὁ ῥήτωρ ὡς ὁ διαλεκτικὸς καὶ φιλόσοφος. Ἴσως γὰρ ἂν καὶ προσ[κόπτοιτ̣ο] παρὰ τῶι π[λήθει]. Καθ’ ὃν δὲ

XCIII, 2. νοημεν . . το ‖ — 6. ‖ ρη . ορ — 9. ‖ λιτικοσκαικα — 10. ‖ θεω . ηδεπωσ — 12. ‖ σεωσ . ησιοπρεπεσθαι ‖ — ‖ το . ηθ . ουτε — XCIV, 2. ποσωσ ‖ — 3. ‖ περι — 5. ‖ μηζηταιαλν — fort. μὴ τοπάζῃ, δοξάζῃ —

τρό[πο]ν . . . ητοσασ . ω . . . ιειν . . . . νο λ . . φιλ . . . . . νται συνξει ‖ — ειυον ‖ τω — τε ‖ —

Col. XCV. ια ‖ θε . ου . . . . π[αθ]ῶν καὶ κα[κιῶν δύν]ατ' ἀπαλλά[ξ]α[ι πολλῶ]ν, τάχα συγχωρή[σουσι το]ῖς φιλοσόφοις [συ]ν[ομολ]ο[γ]οῦντες· ἃ δὲ προβάλλοντες αὐτοῖς οἱ βουλευόμενοι καὶ δικά[ζο]ντες ἐνεργητικῶς (sic!) ἐ[λ]εοῦσ[ι καὶ [δι]οργί[ζον]ται καὶ τἄλλ[α, ἃ προσποιοῦν]ται [θεωρεῖν α . . . . κα . ιε καὶ? τοτευ . . . . . . ρους ‖ . ολαι — αυ ‖ χ — ονα . ‖ ἀ]ρεσ[κ? -σιν ‖ δεον — τοι . ‖ —

Col. XCVI. ‖ πε — ‖ τοσ — ε . ‖ αν — τα . . . . . ‖ των, οἷς οἱ πο[λ]λο[ὶ] βούλονται συνεπιγράφεσθαι τὸν ῥήτορα διὰ τὴν ἀρέσκειαν· ἐπεὶ πειθέ[τ]ω, φησίν, δικαίως καὶ] σωφρόνως, αὐ[τ]ὰς

13. ‖ τροτ . . ν — XCV, 2. ου in schedula exstat absci — πλεωνκαι ‖ κασ — 6. ειν . σ . μονουντεσ ‖ — 11. οργιτ — αιοσ ‖ — XCVI, 9. ‖ . ηνσω —

ἐπιθυμίας ἀποτρεπέ-
τ[ω], θυμοὺς πραΰνέτω
καὶ πειθέτω καθάπερ
φίλ]ον οὕτω κα[ὶ κ]αθ' ἕ-
να, περὶ ὧν ἂν [βού]λη-
τ]αι καὶ πολὺ μ[ᾶλλον
. . . . νκα . . . . .

Col. XCVII. . . το . . . . . ων. Ο[ἱ] δὲ [ῥ]ή-
το[ρ]ες ἐ[ν] τῶ[ι] τῶ[ν] πο[λ]ι-
τευμά[τ]ων ἀσυνετω-
τάτωι, τῆι δημοκρατί-
α πό[δα] ἵστασ[θ]αι [βούλ]ον-
τα[ι], κἄπειθ' ἧττον ἀν<ει-
μέ[ν]α[ις] σ[υ]νόντε[ς . . . .
τα . οντιωστελ . ε . . .
τ . . ακρα . . ι . αι . . . .
κρατίαις, ε[ἰ π]όλεις τὸν
καταφρον[οῦν]τα [κ]αὶ
τῆς δημοκ[ρ]ατίας [καὶ
τῶν] βουλευτηρί[ων . .
. . . . θ]αυμασμὸ[ν? . . . .
. . . ν . τε . . ε . δο . . . . ‖ . . . . . νη — ‖ **εδο**

Col. XCVIII. π . . . αλισου . . . .
πλοίου, [τ]ῶ[ι] δὲ μ[ήτε π]οῦ
μήτε πῶς μήτε [πότ]ε
πλευστέον εἰδέναι προσ-

11. ‖ το — XCVII, 7. ‖ απολλιστασ — 9. ‖ με . ακσιν — 11, 12. videtur ταῖς ἀριστοκρατίαις —

βλαβῆς ἂν γένοιτο [μ]ᾶλ-
λον, οὐκ οἶδ', εἰ [κ]α[ὶ] ὁ ῥ[ήτ]ωρ.
Περὶ γὰρ ὠφελίμ[ων τε
καὶ βλαβερῶ[ν] ὡς [τοι-
ούτων οὐκ ἂ[ν δύναιτο
παρακολουθεῖν, [εἰ καί
τις αὐτὸν ἐνάρκη[σε νο-
εῖν παντάπασι δ[ιδ]α[κ-
τ]ὴν τ[ὴν π]άντων [δύνα-
μι]ν· καὶ καθάπερ οὗ[τος?
οὐ]κ? ἂν [ἀξ]ι[ό]πιστος [εἴη?
ν . ισ . . . τ . . . . ‖ μοσ . . ποι . . . εν —

Col. IC. οτ . . . . λω . ‖ τέχν[ην εἶ]ν[αι αὐτ]ὴν ἐ-
πὶ τοῦ ῥήτορα [π]οι[ὸ]ν
κινεῖ[ν] ἔν[δη]λός ἐστιν,
εἴτ' οὐκ ἔ[ν]δ[ο]ξος ἢ πα-
ραλλα[γή], καὶ διότι καὶ
ψεῦδος τὸν τὸ καθολι-
κόν, ὡς ἄρα πάντες οἱ
χαυ[ν]ό[τ]εροι τεχνῖται
ἐνπλά[ζ]ονται μᾶλλον
χρῆ[σθαι συ]νετωτέροις
κριτ]αῖς. [Εἶπ]εν? γὰρ ὁμοί-
ως Δημο]σθέν[η]ν? εἰσφέ-
ρειν] καὶ [τὸ π]ροστῆν[αι

XCVIII, 8. αορ . ωρ ‖ — 11. ουκαι — 13. αὐτῶν? — fort. διδαχὴν vel δυνατὴν — 16. ου˜ . . . ‖ — 17. κανδ . ισ

IC, 3. ‖ τεχνι . . . ν — 4. τοιων ‖ — 5. εναιλοσ — 9. sup. εἰδότα v. 8. — 12. ‖ χρηο . σ . . νε — 14. ‖ . . . ιταισθεν . ν —

μηδέ]να? πόλ[ε]ως ανογ̣ . ..... νε῀ .. τοῖς συν .

Col. C. ιων σ .... ‖ . υ ...... ιχ . τια ... χ . φιλ[οσόφ]ου· π[ρὸς μὲν γὰρ ἀφρό[ν]ως [ἔχοντας καὶ πρὸς ὠμῶ[ς ἧττον?. Εὐσχολεῖ δὲ [καὶ] σ̣υ[νετω̣]τέρους κρι[τ]ὰς ἐπ[άγ]ων, οἷς ὑπηρετεῖν ὁ ῥήτωρ οὐκ ἐβουλήθη κα[ὶ πρὸς οὓς οὐκ ἔστιν εὔχρησ[το]ς ἡ δύνα[μις α̣]ὐτοῦ. [Κ]αὶ [γ]ὰρ [τοι]οῦτό [τ̣]ι καὶ πρὸς [τ]ὸν [πολ̣ι̣]τ[ικ]ὸν αὐτῶν [ἔ]νπ[ειρον] ἀντ[ιπροσάξει τὴν τ̣έχ[ν̣ην] ἐπιφ[έ]ρων, ἀ[φ' ἧ]ς κα[ὶ π̣ορευθῆναι Θε]μισ[τοκλέα καὶ Περικλέ[α καί τινας τῶν [ἀν]α[λόγων? .... τοτε αλλο .... και ‖ — σοα ‖ —

Col. CI. αι ὁ ῥ[ήτωρ? ‖ — ρο . [καὶ διὰ τὰ[ς ὁμοίας ἀ]ρετὰς [χαρί]εντα[ς πολ]λ[ο]ὺ[ς δυνασταὶ καὶ συνανα[στ]ρεφομένους ἐ[λ]εοῦσιν, οὐ μό-

C, 6. ευ ... ω̣τε ‖ — 7. επ . των ‖ non puto ἐπὶ τῶν, οἷς — 2. αιπαρονουτοπι ‖ — 13. αυτη . ον ‖ — 14. ονπο . ιιι — 15. ɔχλε . ε ‖ — 16. ατουσκα . ι . ‖ —

νον θαυμάζουσι, καὶ δήμων μᾶλλον, ὡς Πύθωνα Φίλιππος καὶ τὸν Φαληρέα Δημήτριον Πτολεμαῖος καὶ πολλοὶ πλείονας [ἄ]λλους καὶ ἀριστοκρα[τί]αι καὶ συνεδρίαι, πο[λ]λὰ παρεδέξ]ατο τῶν [ῥ]ητόρων τι . . . . ρησαιο . . . . . ν μᾶλλον. Εἰ δὲ ε . στερον α . ‖ — ⌐ο̣ναν . . . ‖ —

Col. CII. ‖ . . . ους — ‖ τού]του δ' ἀπο[τυχὼν φανο̣]ιτ' ἂν ὁ ῥήτω[ρ δεδ]έχθαι τὸν δημ[αγωγό]ν.?

Λεγέσθω δὲ καὶ πρὸς τὸ δυναμικώτατον εἶν[αι λόγον τὸν ἀμεταπτωτοτάτας ποιοῦντ[α] πίστεις, οἷον οὔ [φαμεν] τὸ[ν τ]οῦ ῥήτορος [ἀλλὰ] τὸν τοῦ φιλοσόφου, διότι τ]ὸ δυναμικώτατον τοῦ λ]ό[γ]ου τῶν πρός τι [φαί]νε⟨τ' εἶναι. Πρὸς [μ]ὲν γὰρ ἕνα κ]αὶ περὶ τῶν εἰς ἕ[να ἀνηκόντων διαλεγόμ]ενο[ς] κ .

CI, 19. Si quidem litterae constant, est ἐπιδεέστερον - *CII*, 13. ‖ . οιον —

. . δη . . . . ιοτηνε . .
‖ . . . . ονπα — ‖ . . . . ἐστιν δυνα[μικώτατον —

Col. CIII. . . . ροι . . ṿει . . . λε .
. . . α τὴν . . . ρ . . . . . .
. ι καὶ τὴν . . ο . . . η[τι-
κήν, ὥστ' ἐξ[ọρίζειν
ταύτας κατ[ὰ π]λείο[υς
ἐξορίζειν [ἐστὶν ἤ]δη
τούτων πολιτικήν, καὶ
παραπλησίως τῆι ῥητο-
ρικῆι [ὀ]λίγ' ἄ[τ]τα πρά-
γμ]ατα καὶ τὰ κρίνοντα
ἔχει ταύτα[ς]. Καὶ τὸν φι-
λόσοφον [μέ]ντοι λό-
γον ἐπὶ τῶν ἀναλό-
γω]ν οὐ [φ̣]ήσομεν πας
. . . πọτẹ . . . απα . . .
. . . . αντος αἰτια . . .
. . . τοσωπ . καὶ τ[ὰς . .
. . . . σεις καὶ τὰς ι . . . .

Col. CIV. νι . . . ν . ‖ . ṭελεσ[ιουργοῦντα? δυνα-
μ]ικωτέρα̣[ς] τα[ύτας π]ου
ἀπεργάζεσθα[ί τι]να.
Καὶ πρὸς τὸ [τ]ρί[τον] δὲ λε-
γέσθω τὸ κἂν πάνυ πει-
στικὸς ὁ λόγος [ἦ̣, ὁ μ]ὴ [τὸ

CIII, 5. εξε . . . λλ . ‖ — 13. ‖ λοσοφοσον — 15. νουρησομεν — CIV, *6. τρίτον*, cf. 105, 15 — 8. λογοσν —

π]ῶς καὶ τίνας δεῖ [πẹί-
θειν καὶ πότ[ε] κα[τέχων
π̣]άντω[ν] ἂν ἀχρηστότα-
τος εἴη καθάπερ καὶ πη-
δάλιον· ὃ συμβέβηκε
κ]αὶ τῶι τοῦ [ῥ̣]ήτορος, ὅ-
τι] λόγος μέν, οὐ ῥ̣[ήτορος
δ' ε[ἶ]ναι λέγοι[τ̣'] ἄν· ὥστ' οὐ-
δὲ]? τοῦ ῥήτορος, ἃ φήσ[ει
τι]ς?, οὐδὲ τὸ πηδάλιον
. . . . εθη . . . .
κυβερ]νήτης εἰδὼς . . .

Col. CV. *. . . . τ . . ε . σ[. . . . ὅταν*
ναρκώσῃ τι[νάς, οὐχὶ δι]ὰ
τ]ῶν λόγων ψ[υ̣χαγωγ]εῖ-
τ[αι] τότ' αὐτός, ἐ[φ' οἷς δῆμον
θαυμάζειν ἀ[ξιοῖ. Καὶ
γὰρ εἰ δ[ὴ] τὰ ν[όμιμα Πε-
ρικλῆ[ς] ῥα[ιδίως ἔπειθεν,
οὐκ ἂν ἄλλ[ο̣]ς ἐ[ξῆς δημο-
κοποῖτο, τὸ δ' ἀπ[ὸ φιλοσ]ο-
φίας οὐδ' ἂν προσδ[έξ]αι-
το, μᾶλλον δ' οὐδ' ἀν[έ]χοι-
το δῆμος. Ἀλλὰ [μ̣ὴν κ]αὶ
τοῦ τετάρτου το[ύτου] καὶ?
λόγον ἤ τιν' ἐχ . . . . . η .
. . ι καθ' [α̣]ὑτὸν κ[αὶ] γράμ-

9. ‖ *νωσ* — ο . ‖ — 10. *ποτακα* — 11. ‖ *ταν* — 12. *ειη . καθ* — puto fuisse εἴηι — 16. \\ δεναιλεγοιπαν — CV, 6. ‖ *τη* — 8. *νοσηρὰ*? — 10. ἐξ ἴσου? —

ματα συ]νάγω[ν] .... παισ λεγόμενον .... νο ‖ ...... τειν

Col. CVI. *φησὶν γ[ὰρ εἶναι παραπλήσιον ὡσεὶ [τῆς νεὼ]ς δ[ρ]απ[έ]τας ἐκβεβληκότας τοὺς κυρίους εἰκῆι κατὰ ῥοῦ[ν πλέ]οντας . σ πε ...... εν κα .. ει˜ε π ...... νηδο . αε˜ . .... δια πλήθ[ει] χρ .. υ τῆς τοιαύτης κομιδ[ῆς, κυβερνῶντας δ' ἀεὶ το[ὺς θρασυ[τ]άτους εἰκῇ [πλεῖν καὶ ὡς χαριοῦντα[ς τοῖς συμπλέ[ο]υσιν — πρὸς ... τ ... σε .. τις φαίη κυ- ‖ [βερν- αλλην . ‖ — καὶ οὐχ ἡ .. ‖ — υσι ταυ .. ‖ —*

Col. CVII. *σοφίαν .... οσ . ἀπο[κ]λα[ι]όμ[ε]νον δὲ ταῖς ἐρημίαις τὴν ἀψυχίαν· ὅταν δὲ καὶ π[α]ραπλήσιος α[ὐ]τὸ[ς ἦ]ι τοῖς πλαστῶς ὀδυρομένοις ὡς μεγάλην ο[ὐσίαν] ἀφηρημένοις τὴν οὐχ ὑπάρξασα[ν], οὐδὲ ἂν ἐ[λε]ήσει[έ*

CVI, 2. *ωσει . οησι . οσ* ‖ — credo aliquod navigii genus latere — 3. ‖ *διαπ* — 4. *ειχηι* ‖ — 10. *ειτοι* ‖ — 11. ‖ *θρασυτασ . ουσ* — CVII, 2 ‖ *αποθλα*, versum Phil. respicit — 6. ‖ *σιοσαιτοεπι* —

τις α[ὐτ]όν. Ἀλλὰ μὴν δεσ-πό]τας καὶ κυβερν[ή]τας οἴδαμέν ποτε [ṭ]ε[θανα-τωμένους] οὐ μ[όνον] ἐ[κ-βε[βλ]ημένους ὑπὸ [δ]ρα-πετῶν], τὸν δ' ὑπὸ τ[ῶν πολιτ]ῶν? αρυλο ....

Col. CVIII. *φερ .... ‖ παρακλιγο .... οικλι .. ασοιπο τούτω[ν] καὶ με-γαλ]όνους? οὐ το[ῖ]ς τῶν φι-λο[σ]όφων ἀλλὰ τοῖς τῶν ῥητόρων πολιτικοῖς νό-μ[ọ]ις. Ἀλλὰ δὴ καὶ ποί-ων λέγει φιλοσόφων; [Ẹἰ μὲν κἂν προσσ[η]μαίνε-σθαι παρακελεύομε[ν ἕ-να [τῶ]ν πολι[τικῶ]ν, οὐ δή[π]ου πολιτικοὺς αὐ-το]ὺ[ς] εἶναι νο[μισ]τ[ẹọṿ. Τῶν δὲ λοιπῶ[ν λεγ]έ-τω[ι] τοὺς ἀφ' ἑτε[ροί]ας ἀ[ρ-χ]ῆς. Οὐδ' ἕνα [παραστή-σει. Το]ὺς δὲ [ạ]ὐ[ṭ]ο[ὺς ....*

Col. CIX. *κο .... ‖ . υνα[. ἐσ]χηκότω[ν .. . περ .. αμεν προσ .. .. ἦν? ἐνδε[χό-*

13, 14. *ποτειεγ ... ‖ ịλ ... νεουμ .... εσ* ‖ — CVIII, 5. *οινου·σουτοσ* — 9. οị ‖ — 12. ‖ να . ην — 13. ‖ *δητου* — **14.** *τουσ* ‖ — 15, 16. *ιε* ‖ τω . τουσαψ — 18. υσδελ̣υ-ο —

μενον, [π]όλεις ὀρθῶ[ς ἀπ̣]εύθ[υ̣ν]αν καὶ τού[τ]ων ο]ὐδὲ [ὁ] σοφὸς ἐπιστα[τεῖν δ]ύναιτο . . τιον[. . . ἀλλ' οἱ σοφοὶ πάλιν, [οὓς π]ρώτους προϊστα[μένους μενε\αι τοσον . ν̣ δήμους . . . . σιν οὔτ' οἴδασιν ο[ὔ]τε μει . . . ον ἀνεπιδέκτο[υς εἶ]ναι νόμ[ων . .]ν . . . . ασμενο . . . και . . . . τα̣]ς πόλ[εις?

Col. CX. . . . καθεστώσ[η]ς, τ[ο]ὺς δὲ φιλοσ]όφους οὐδὲν δύνασθ]αι̣ τ̣αύτας [ὠ̣]φελεῖν, οὐ]δὲ νόμον [π̣]οτ[ὲ γεγρ]αφ]ότας ἀπὸ καλο[κ]ἀι[γ]αθίας], ἀλλὰ τῶν προσ[ενεχθέντων αὐτοῖς . απο . . τον [κ̣αὶ] πολιτ[ι]κὸ[ν] δηλονότι καὶ με[γα]λοπρεπῆ] κἀ[π̣ιτ]ά̣ττον[τ]α τοῖς δημαγωγοῖς ο[ὐ̣δὲ σ]υνκαταβαίνειν [ἐν πλ]ή-

CIX, 6. ‖ νευθι̣ — CX, 2. θωσ . ισ — 4. απαυτασσ̣ — 5. ομοιντοτ . τ . . α ‖ π — 6. ‖ ποτασα^{π}τοκαλο . αιτα ‖ — 7. αλλατον-προσ — 8. velut μαθητῶν — 10. μεν . λοπρε ‖ — 11. και . . -υτον . ατοισ ‖ — 13. νεινπ . . . . η ‖ —

θεσι]ν εἰς λοιδορ[ία]ν κα
ὥσπ[ερ? . το || — ατα . . . το || — τα . . . . . . | —

Col. CXI. || . . . . σητ — || . . κ]αὶ τά[λ]η[θ]ὲς οὕτω[ς
ἔχε]ιν, ὥ[σ]περ οὐ δ[υ]να-
μένων ιω . εωρ . σιν
γε]λάσαι? τινὰ προσερ[χό-
μ]ενον αι . κα . . . . α . ω
τοῖς] φιλο[σό]φ[οις] το . . κα-
τὰ τοιαῦ[τα] προφερ[ό]με-
ν[ο]ν τῶν . . . οπ . ον ε . α
|| . . . . ραλ . . υσι τινὲς . . || κα . . ημ . . [δ]ι-
δοῦσαν . || φσ . λλαι . . . μαλιον . ν || α . ισ .
. . . . . ους και . ν || κ . . . . ει πρ . . || —

Col. CXII. || . . . . ιων . . αν . λλ . . . . . || τ[ι]νας οὐχ . ρα-
ομ . . τοισ . || τι . ε . . . . ε . ν καὶ δ . . α || . α
. . σαι . \αδηκα . . || ατομ . . . . . . ιντ . . αισ
πο . . . . . . [ἠξ]ιωμένων
ἐπιπλήξε[ως, ἢ] ὅταν [μ]ὴ
περι[ί]στασθ[αι] τὰς ἁμα[ρ-
τίας αὐτῶν [ὄ]ντ[ω]ς ᾖ, [ἐν
ἄλλοις ἀντι[ρρ]ήσεως.

CXI, 11. προβάλλουσι? — 12, 13. ἀφορμὰς? — CXII, 7. πληξε . . νοταν — 9, 10. συτοισῃ . || αλλοισ —

G praeterea hoc fr. exhibet initio fere reponendum:

οὔτ' [ὠφέλιμον τὸ δύ-
νασ[θαι πεί]θειν ἐ̣[οικέν
ποτ' εἶνα[ι], κα̣ὶ α̣ὐτὸν [ἀν]α-
τρέπ̣ειν μέλλει μετὰ
τῆς πόλεως· εἴτε γὰρ (οι)
οὐ συνορᾶι καὶ ἀνευρίσ-
κει το[ὺς τοι]ούτους λό-
γους, κακὸν εἶναι καὶ ἀν-
αίσθητον φιλόσοφον,
εἴτε συνορῶν [μ]ὴ δύνα-
ται πείθειν, οὐ[κ] εἶναι πει-
σ]τικόν· καὶ τἆλλ' ἤδη προσ-
. . . να . τοι . . . . αναυδο
. . . εσμα . . . . . εγειν
. . . ντελε . . . . . ημη̣ν
`ου . . . νου βί[ου ‖ — παν . . ‖ — ν̣δν . .
ον ‖ — (οἰκείαν ἀποτελεσμάτων λέγειν ἢ
συντελεῖν ἐπιστήμην?)